พระคัมภีร์มอรมอน

คู่มือครู
ศาสนา 121–122

พระคัมภีร์มอรมอน
คู่มือครู

ศาสนา 121-122

จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ซอลท์เลคซิตี้ ยูทาห์

ยินดีรับฟังความคิดเห็นและคำติชม ส่งมาได้ที่

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0008, USA
อีเมล: ces-manuals@ldschurch.org

ภาพปก: *พระคริสต์ในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง* โดย ไซมอน ดิวอีย์
© 2003 โดย Intellectual Reserve, Inc.

© 2009 by Intellectual Reserve, Inc.
สงวนสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

อนุมัติภาษาอังกฤษ: 6/05
อนุมัติการแปล: 1/07
แปลจาก *Book of Mormon Teacher Manual*
Thai
32484 425

สารบัญ

บทนำ 1

1 *ศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา* 5

2 *1 นีไฟ 1–5* 8

3 *1 นีไฟ 6–11* 11

4 *1 นีไฟ 12–15* 15

5 *1 นีไฟ 16–18* 18

6 *1 นีไฟ 19–22* 21

7 *2 นีไฟ 1–3* 25

8 *2 นีไฟ 4–8* 29

9 *2 นีไฟ 9–10* 34

10 *2 นีไฟ 11–16* 37

11 *2 นีไฟ 17–24* 42

12 *2 นีไฟ 25–27* 45

13 *2 นีไฟ 28–30* 48

14 *2 นีไฟ 31–33* 51

15 *เจคอบ 1–4* 54

16 *เจคอบ 5–7* 58

17 *อีนัส–ถ้อยคำของมอรมอน* 61

18 *โมไซยาห์ 1–3* 64

19 *โมไซยาห์ 4–8* 68

20 *โมไซยาห์ 9–17* 71

21 *โมไซยาห์ 18–24* 76

22 *โมไซยาห์ 25–29* 79

23 *แอลมา 1–4* 82

24 *แอลมา 5–7* 85

25 *แอลมา 8–12* 88

26 *แอลมา 13–16* 92

27 *แอลมา 17–22* 95

28 *แอลมา 23–29* 98

29 *แอลมา 30–31* 101

30 *แอลมา 32–35* 106

31 *แอลมา 36–39* 110

32 *แอลมา 40–42* 115

33 *แอลมา 43–51* 118

34 *แอลมา 52–63* 121

35 *ฮีลามัน 1–4* 125

36 *ฮีลามัน 5–9* 128

37 *ฮีลามัน 10–12* 134

38 *ฮีลามัน 13–16* 138

39 *3 นีไฟ 1–7* 142

40 *3 นีไฟ 8–11* 145

41 *3 นีไฟ 12–14* 149

42 *3 นีไฟ 15–17* 154

43 *3 นีไฟ 18–19* 157

44 *3 นีไฟ 20–22* 162

45 *3 นีไฟ 23–26* 166

46 *3 นีไฟ 27–30* 170

47 *4 นีไฟ* 174

48 *มอรมอน 1–6* 177

49 *มอรมอน 7–9* 180

50 *อีเธอร์ 1–5* 183

51 *อีเธอร์ 6–10* 186

52 *อีเธอร์ 11–15* 188

53 *โมโรไน 1–6* 192

54 *โมโรไน 7* 196

55 *โมโรไน 8–9* 200

56 *โมโรไน 10* 204

บทนำ

ในฐานะครูผู้สอนหลักสูตรนี้ ท่านมีสิทธิ์ช่วยให้นักศึกษาค้นพบ เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามความจริงแห่งความรอดของพระคัมภีร์มอรมอน ในการเตรียมสอน จงทำตามพระดำรัสเตือนของพระเจ้าให้แสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เพราะเมื่อคนใดพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมนำถ้อยคำไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์” (2 นีไฟ 33:1) สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านทำได้เพื่อเตรียมสอนคือศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและทำตามการนำทางของพระวิญญาณศักดิ์ทธิ์ คู่มือเล่มนี้จะเสริมการเตรียมของท่าน ให้ข้อมูลแนะนำพระคัมภีร์แต่ละช่วง ระบุหลักธรรมพระกิตติคุณที่สำคัญในช่วงพระคัมภีร์ และเสนอแนะวิธีที่ท่านจะสอนหลักธรรมเหล่านั้นเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและประยุกต์ใช้ ไม่ว่าท่านจะเป็นครูเต็มเวลาหรืออาสาสมัคร คู่มือเล่มนี้จะช่วยท่านเตรียมสอน

การจัดรูปเล่มของคู่มือเล่มนี้

คู่มือเล่มนี้มี 56 บทและจัดทำไว้ให้ใช้ในช่วงปีการศึกษาทั้งปี มีทั้งศาสนา 121 ซึ่งประกอบด้วย 1 นีไฟ 1 ถึง แอลมา 29 และศาสนา 122 ซึ่งประกอบด้วย แอลมา 30 ถึง โมโรไน 10 ท่านควรสอนแต่ละบทประมาณ 50 นาที ถ้าท่านกำลังสอนหลักสูตรภาคเรียน 14 สัปดาห์ ท่านจะต้องสอนสองบทต่อสัปดาห์ ถ้าท่านสอนสัปดาห์ละครั้ง ให้ปรับเนื้อหาตามสภาวการณ์ของท่าน อย่าท้อถ้ามีเวลาไม่พอให้สอนทุกแง่มุมของช่วงพระคัมภีร์แต่ละช่วงหรือหลักคำสอนและหลักธรรมทั้งหมดที่แนะนำ เลือกสอนหลักธรรมที่ท่านรู้สึกว่าสำคัญที่สุดต่อนักศึกษาของท่าน

แต่ละบทมีสามหมวดได้แก่

- บทนำ
- หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ
- ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

บทนำ

บทนำจะเน้นสาระสำคัญทั่วไปในช่วงพระคัมภีร์

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

หมวดชื่อ “หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ” จะลงรายการหลักคำสอนและหลักธรรมสำคัญในช่วงพระคัมภีร์ที่กำหนด ตัวอย่างเช่น บทที่ 23 ซึ่งเน้นแอลมา 1–4 จะลงรายการหลักคำสอนและหลักธรรมดังนี้

- วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงหลีกเลี่ยงการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต (ดู แอลมา 1)
- พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพลังให้เราขณะที่เราต่อต้านความชั่วร้าย (ดู แอลมา 2)
- ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์ต่อสู้กับความจองหอง (ดู แอลมา 4)

นอกจากหลักคำสอนและหลักธรรมที่ระบุไว้ในหมวดนี้แล้ว ท่านอาจพบความจริงสำคัญอื่นๆ ที่ท่านรู้สึกว่าควรได้รับการสอน ภายใต้การนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้ท่านเลือกหลักคำสอนและหลักธรรมเพิ่มเติมอื่นๆ ที่ท่านปรารถนาจะรวมไว้ในบทนี้อย่างระมัดระวัง แต่จำไว้ว่าถ้าท่านไม่ได้พูดถึงหลักธรรมหรือหลักคำสอนจากช่วงพระคัมภีร์ในบทหนึ่ง ท่านอาจนำเสนอในอีกบทหนึ่งด้วยช่วงพระคัมภีร์ที่สอนหัวข้อนั้นได้สมบูรณ์กว่า

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

หมวด “ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน” ให้แนวคิดเฉพาะเจาะจงสำหรับแต่ละข้อที่เขียนไว้ใต้ “หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ” ในบางบท หมวด “ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน” มีข้อเสนอแนะสำหรับแนวคิดสำคัญๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ใน “หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ”

ข้อเสนอแนะการสอนแต่ละข้อเริ่มด้วยเครื่องหมายนี้ 💡 ถึงแม้ข้อเสนอแนะบางข้อจะสัมพันธ์กัน แต่ท่านอาจใช้แยกจากกันได้

ข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นเครื่องนำทางในระหว่างการเตรียมบทเรียนของท่าน และท่านอาจปรับตามความต้องการของคนที่ท่านสอน พึงระลึกว่า ความรับผิดชอบของท่านคือสอนตามที่พระวิญญาณทรงนำ โดยช่วยให้นักศึกษาเข้าใจหลักคำสอนและหลักธรรม ท่านไม่จำเป็นต้องสอนครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจช่วงพระคัมภีร์ภายในข้อจำกัดของสถานการณ์การสอนของท่านและตามความต้องการของพวกเขา

คู่มือตลอดเล่มจะเน้นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ด้วยเครื่องหมายนี้ 📖 รายการผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ทั้ง 100 ข้ออยู่ในหน้า 4 ถ้านักศึกษาเคยเรียนเซมินารีมาแล้ว พวกเขาคงคุ้นเคยกับข้อพระคัมภีร์ที่มีความหมายทางหลักคำสอนเหล่านี้ เมื่อท่านสอนถึงข้อใดข้อหนึ่ง ท่านอาจกระตุ้นนักศึกษาให้แบ่งปันว่าเหตุใดข้อนี้จึงมีความหมายต่อพวกเขา กระตุ้นพวกเขาให้ท่องจำหรือท่องใหม่อีกครั้ง และทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งขึ้น เอ็ลเดอร์ริชาร์ด

จี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “ข้าพเจ้าขอเสนอแนะให้ท่านท่องจำพระคัมภีร์ที่สัมผัสใจท่านและเติมจิตวิญญาณของท่านด้วยความเข้าใจ เมื่อมีการใช้พระคัมภีร์ตามที่พระเจ้าทรงดลใจให้บันทึก พระคัมภีร์มีอำนาจอยู่ภายในซึ่งจะไม่สื่อสารออกมาเมื่อมีการถอดความ” (ใน Conference Report, Oct. 1999, 112; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2000 หน้า 107)

ความช่วยเหลืออื่นๆ ในการสอน

พระคัมภีร์มอรมอน คู่มือนักศึกษา: ศาสนา 121–122 (หมายเลขกำกับ 32506 425) แต่ละบทในคู่มือนักศึกษาประกอบด้วยหมวดชื่อว่า “ประเด็นในการไตร่ตรอง” และ “งานมอบหมายที่แนะนำ” คำถามในหมวด “ประเด็นในการไตร่ตรอง” และกิจกรรมในหมวด “งานมอบหมายที่แนะนำ” สามารถช่วยนักศึกษาให้เข้าใจลึกซึ้งขึ้นและประยุกต์ใช้หลักธรรมในพระคัมภีร์กับชีวิตพวกเขา

แนวคิดการสอนหลายๆ ข้อในคู่มือครูจะให้ท่านอ้างคู่มือนักศึกษา ท่านอาจใช้คู่มือนักศึกษาทุกบทเพื่อพัฒนาแนวคิด คำถาม และงานมอบหมาย

ดีวีดี ดีวีดีจะส่งมาพร้อมคู่มือครูเล่มนี้ ดีวีดีประกอบด้วยการบันทึกภาพและเสียงของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของศาสนจักร เพื่อแบ่งปันคำแนะนำที่อ้างในคู่มือนักศึกษาและคู่มือครู ในคู่มือ ข้อความอ้างอิงที่มีอยู่ในดีวีดีจะเน้นด้วยเครื่องหมายนี้ Ⓐ ดีวีดีแบ่งตามบทในคู่มือ ตัวอักษรในเครื่องหมายคือแทร็คบนดีวีดี

ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของศาสนจักร เมื่อท่านศึกษาคำปราศรัยที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญและบทความในนิตยสารศาสนจักร ให้มองหาคำสอนเพิ่มเติมที่สามารถช่วยท่านและนักศึกษาของท่านให้เข้าใจและประยุกต์ใช้พระคัมภีร์

สิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่ศาสนจักรจัดทำ คู่มือเล่มนี้มักจะมีข้อความอ้างอิงจากสิ่งพิมพ์อื่นที่ศาสนจักรอนุมัติ อาทิ Bible Dictionary, คู่มือพระคัมภีร์ (scriptures.lds.org), *แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (หมายเลขกำกับ 36863 425) และ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: การบรรลุหน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้า* (จุลสาร หมายเลขกำกับ 36550 425)

วิธีใช้คู่มือเล่มนี้

พระคัมภีร์เป็นแหล่งช่วยพื้นฐานของท่านเมื่อท่านเตรียมบทเรียน คู่มือเล่มนี้ช่วยท่านสอนนักศึกษาจากพระคัมภีร์

ท่านอาจใช้คู่มือครูเล่มนี้ด้วยวิธีหลักสามวิธี ได้แก่

1. ท่านอาจทำตามข้อเสนอแนะการสอนที่ร่างไว้
2. ท่านอาจใช้คู่มือเป็นแนวทางศึกษาเพื่อช่วยท่านระบุหลักธรรมและสาระสำคัญไว้ขยายความในบทเรียนของท่าน
3. ท่านอาจใช้คู่มือเป็นแหล่งช่วยเสริมแนวคิดที่มาถึงท่านขณะที่ท่านศึกษาช่วงพระคัมภีร์

ตัดสินใจว่าจะสอนอะไร

สำหรับช่วงพระคัมภีร์แต่ละช่วง ให้เลือกหลักคำสอน หลักธรรม และเหตุการณ์สำคัญที่สุดที่นักศึกษาของท่านพึงเข้าใจ ให้การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณและความต้องการของนักศึกษานำทางท่านขณะที่ท่านตัดสินใจว่าจะสอนอะไร ศึกษาช่วงพระคัมภีร์อย่างละเอียด โดยจดหลักคำสอน หลักธรรม เหตุการณ์ และคำหรือวลียากๆ ที่ท่านจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ ท่านอาจได้ประโยชน์จากการอ่านช่วงพระคัมภีร์มากกว่าหนึ่งครั้ง

ท่านไม่จำเป็นต้องสอนหลักคำสอนและหลักธรรมทั้งหมดที่เสนอแนะในบทเรียนแต่ละบท อันที่จริง ท่านจะพบว่าท่านไม่มีเวลาทำเช่นนั้น เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แนะนำดังนี้ “จำไว้ว่า สิ่งสำคัญสูงสุดคือท่านต้องไม่ใช้เนื้อหาทั้งหมดถ้านั่นหมายความว่าจะไม่สามารถผนวกให้เข้ากันได้อย่างเหมาะสม จงทำสิ่งที่ท่านสามารถทำได้ด้วยความเข้าใจ” (“To Understand and Live Truth,” address to CES religious educators, Feb. 4, 2005, 2, ldsces.org)

ตัดสินใจว่าจะสอนอย่างไร

ขณะตัดสินใจว่าท่านจะใช้วิธีใดสอน จงนึกถึงวุฒิภาวะทางวิญญาณของนักศึกษา ประธานเจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์ (1871–1961) แห่งฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวกับครูเซมินารีและสถาบันดังนี้ “ท่านไม่ต้องแอบอยู่ข้างหลังเยาวชนที่มีประสบการณ์ทางวิญญาณคนนี้และกระซิบเรื่องศาสนาในหูของเขา” (*The Charted Course of the Church in Education,* rev. ed. [pamphlet, 1994], 9)

เพราะนักศึกษาจำนวนมากของท่านมีวุฒิภาวะทางวิญญาณ ท่านจึงคาดหวังได้ว่าพวกเขาจะรับบทบาทนักศึกษาอย่างจริงจัง วางแผนวิธีที่จะช่วยให้พวกเขารับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ข้อเสนอแนะต่อไปนี้อาจช่วยได้

- กระตุ้นพวกเขาให้อ่านช่วงพระคัมภีร์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในคู่มือนักศึกษาก่อนบทเรียนแต่ละบท นอกจากนี้ จงช่วยพวกเขาพัฒนานิสัยของการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันด้วย กระตุ้นพวกเขาให้ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนตลอดชีวิต
- เปิดโอกาสให้พวกเขาถามและตอบคำถาม คำถามที่ดีสามารถช่วยพวกเขาให้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ขณะที่พวกเขาไตร่ตรองหลักคำสอนและหลักธรรมในพระคัมภีร์มอรมอน จงกระตุ้นพวกเขาให้อธิบายความหมาย แบ่งปันข้อคิด และแสดงประจักษ์พยานถึงความจริงที่พวกเขาเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อมให้นักศึกษาได้รู้ว่าพวกเขามีสิทธิ์ฟังและพูด หาโอกาสให้พวกเขาได้จรรโลงใจกัน (ดู คพ. 88:122)
- อย่าสอนด้วยวิธีบรรยายเพียงอย่างเดียว แต่ให้นักศึกษาค้นหาความจริง นำทางพวกเขาไปดูสิ่งที่ท่านและคนอื่นๆ เห็น—และแม้เห็นสิ่งที่ท่านไม่เคยสังเกตเห็นมาก่อน จงจำความคิดเห็นของเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง “ข้าพเจ้าสังเกตเห็นลักษณะอย่างหนึ่งที่ครูผู้มีอิทธิพลสูงสุดในชีวิตข้าพเจ้ามีเหมือนกัน พวกเขาช่วยให้ข้าพเจ้าแสวงหาการเรียนรู้ด้วยศรัทธา พวกเขาไม่ยอมให้คำตอบง่ายๆ สำหรับคำถามยากๆ อันที่จริง พวกเขาไม่ได้ให้คำตอบข้าพเจ้าเลย แต่พวกเขาชี้ทางและช่วยให้ข้าพเจ้าก้าวเดินไปหาคำตอบของตนเอง แน่นอนว่าข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบวิธีนี้ แต่ประสบการณ์ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจได้ว่าเรามักจำคำตอบที่อีกคนหนึ่งให้ได้ไม่นาน หรืออาจจำไม่ได้เลย แต่คำตอบที่เราค้นพบหรือได้รับผ่านการใช้ศรัทธาจะอยู่กับเราชั่วชีวิต” (“Seek Learning by Faith,” address to CES religious educators, Feb. 3, 2006, 5, ldsces.org) แทนที่จะเผยแพร่ข้อมูลผ่านการบรรยายเท่านั้น ให้มองหาวิธีสอนที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจพระคัมภีร์ขณะพวกเขาระบุหลักคำสอนและหลักธรรมด้วยตนเอง
- กระตุ้นนักศึกษาให้ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่พวกเขาเรียนรู้ ช่วยให้พวกเขามีส่วนในรูปแบบการเรียนรู้ที่เอ็ลเดอร์เบดนาร์พูดถึง—การเรียนรู้ที่ “เป็นมากกว่าการเพียงแต่รับรู้ว่าเข้าใจ การเก็บข้อมูลและเรียกใช้ข้อมูล” และ “ทำให้เราทิ้งความเป็นมนุษย์ปุถุชน (ดู โมไซยาห์ 3:19) [และ] เปลี่ยนแปลงใจเรา (ดู โมไซยาห์ 5:2)” (“Seek Learning by Faith,” 3) ขณะตัดสินใจว่าจะสอนหลักคำสอนและหลักธรรมอย่างไร พึงพิจารณาวิธีกระตุ้นนักศึกษาให้สานต่อประสบการณ์การเรียนรู้นอกห้องเรียนด้วย

ปรับบทเรียนเพื่อช่วยนักศึกษาที่ทุพพลภาพ

เมื่อท่านสอนนักศึกษาที่ทุพพลภาพ ให้ปรับบทเรียนตามความต้องการของพวกเขา ตัวอย่างเช่น หลายบทขอให้นักศึกษาอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจและเขียนคำตอบลงในกระดาษ เพื่อปรับกิจกรรมดังกล่าวให้เหมาะกับนักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องการอ่านหรือเขียน ท่านอาจจะอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ให้นักศึกษาคนอื่นอ่าน หรือใช้เทปบันทึกเสียง เมื่อกิจกรรมขอให้เขียนคำตอบ ท่านอาจจะให้ตอบปากเปล่าแทน

ดูแนวคิดและแหล่งช่วยเพิ่มเติมได้ในหมวดชื่อ “Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities” ในคู่มือนโยบาย ซีอีเอส

ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์

พันธสัญญาเดิม	พันธสัญญาใหม่	พระคัมภีร์มอรมอน	หลักคำสอนและพันธสัญญา
โมเสส 1:39	มัทธิว 5:14–16	1 นีไฟ 3:7	คพ. 1: 37–38
โมเสส 7:18	มัทธิว 6:24	1 นีไฟ 19:23	คพ. 8:2–3
อับราฮัม 3:22–23	มัทธิว 16:15–19	2 นีไฟ 2:25	ค.พ. 10:5
ปฐมกาล 1:26–27	มัทธิว 25:40	2 นีไฟ 2:27	คพ. 14:7
ปฐมกาล 39:9	ลูกา 24:36–39	2 นีไฟ 9:28–29	คพ. 18:10, 15–16
อพยพ 20:3–17	ยอห์น 3:5	2 นีไฟ 28:7–9	คพ. 19:16–19
อพยพ 33:11	ยอห์น 7:17	2 นีไฟ 32:3	คพ. 25:12
เลวีนิติ 19:18	ยอห์น 10:16	2 นีไฟ 32: 8–9	คพ. 58:26–27
เฉลยธรรมบัญญัติ 7:3–4	ยอห์น 14:15	เจคอบ 2:18–19	คพ. 58:42–43
โยชูวา 1:8	ยอห์น 17:3	โมไซยาห์ 2:17	คพ. 59:9–10
โยชูวา 24:15	กิจการ 7:55–56	โมไซยาห์ 3:19	คพ. 64:9–11
1 ซามูเอล 16:7	โรม 1:16	โมไซยาห์ 4:30	คพ. 64:23
โยบ 19:25–26	1 โครินธ์ 10:13	แอลมา 32:21	คพ. 76:22–24
สดุดี 24:3–4	1 โครินธ์ 15:20–22	แอลมา 34:32–34	คพ. 82:3
สุภาษิต 3:5–6	1 โครินธ์ 15:29	แอลมา 37:6–7	คพ. 82:10
อิสยาห์ 1:18	1 โครินธ์ 15:40–42	แอลมา 37:35	คพ. 84:33–39
อิสยาห์ 29:13–14	เอเฟซัส 4:11–14	แอลมา 41:10	คพ. 88:123–124
อิสยาห์ 53:3–5	2 เธสะโลนิกา 2:1–3	ฮีลามัน 5:12	คพ. 89:18–21
อิสยาห์ 55:8–9	2 ทิโมธี 3:1–5	3 นีไฟ 11:29	คพ. 121:34–36
เยเรมีย์ 16:16	2 ทิโมธี 3:16–17	3 นีไฟ 27:27	คพ. 130:18–19
เอเสเคียล 37:15–17	ฮีบรู 5:4	อีเธอร์ 12:6	คพ. 130:20–21
ดาเนียล 2:44–45	ยากอบ 1:5–6	อีเธอร์ 12:27	คพ. 130: 22–23
อาโมส 3:7	ยากอบ 2:17–18	โมโรไน 7:16–17	คพ. 131:1–4
มาลาคี 3:8–10	วิวรณ์ 14:6–7	โมโรไน 7:45	คพ. 137:7–10
มาลาคี 4:5–6	วิวรณ์ 20:12–13	โมโรไน 10:4–5	โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–20

บทที่ 1

ศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา

บทนำ

บทเรียนบทนี้เปิดโอกาสให้ท่านได้กำหนดแนวโน้มสำหรับหลักสูตรทั้งปี ประจักษ์พยานส่วนตัวและความกระตือรือร้นของท่านสำคัญต่อการสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของพระคัมภีร์ในชีวิตพวกเขา พึงกระตุ้นนักศึกษาให้กระหายความจริงทางวิญญาณในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ เอ็ลเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองประกาศว่า “ไม่มีเรื่องใดในประวัติศาสตร์ของเราและไม่มีเรื่องใดในข่าวสารของเราตรงไปตรงมามากเท่าการประกาศอย่างเด็ดเดี่ยวของเราว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เรามีขอบเขตที่แน่ชัดมากเกี่ยวกับประเด็นนี้” (“True or False,” *New Era,* June 1995, 66)

หลักธรรมและหลักคำสอนบางประการ

- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์
- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา
- พยานหลายคนเป็นพยานถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน
- เราใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ดูที่พระคัมภีร์มอรมอนของตนเพื่อหาชื่อรอง “พันธสัญญาอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์” หรือชูพระคัมภีร์มอรมอนแล้วให้ดูชื่อรอง

- เหตุใดพยานอีกหนึ่งเล่มของพระเยซูคริสต์จึงมีค่า (ดู คพ. 6: 28; มัทธิว 18:16)

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของคำว่า *พยานหลักฐาน* ท่านอาจเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์และประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษา หน้า 6 คำกล่าวของประธานเบ็นสันมีอยู่ในดีวีดีด้วย Ⓐ

ปกใน

ขอให้นักศึกษาเปิดไปที่ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน หน้านี้เริ่มด้วยคำว่า “พระคัมภีร์มอรมอน เรื่องราวที่เขียนไว้ด้วยมือของมอรมอนบนแผ่นจารึกที่นำมาจากแผ่นจารึกของนีไฟ” อธิบายว่าโจเซฟ สมิธแปลหน้านี้จากแผ่นจารึกทองคำ (ดูในคู่มือนักศึกษา หน้า 4) เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านย่อหน้าแรกในใจ โดยมองหาข้อมูลที่พูดถึงความน่าอัศจรรย์ของพระคัมภีร์มอรมอน ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พบ

- ใจความสำคัญสองสามเรื่องที่ท่านเรียนรู้จากย่อหน้าแรกของปกในคืออะไร

เขียนคำว่า *มั่นใจ* บนกระดาน เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านปกในย่อหน้าที่สองในใจ โดยมองหาคำตอบของคำถามนี้

- ผู้เขียนพระคัมภีร์มอรมอนต้องการให้ชาวโลกมั่นใจเรื่องใด

หลังจากนักศึกษาคนหนึ่งตอบคำถามแล้ว ท่านอาจต้องอธิบายว่าคำว่า *พระคริสต์* หมายถึง “ผู้ได้รับการเจิม” ในภาษากรีก ในภาษาฮีบรู *พระเมสสิยาห์* หมายถึง “ผู้ได้รับการเจิม” ศาสดาพยากรณ์ลีไฮเคยกล่าวถึงพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็น “พระเมสสิยาห์องค์หนึ่ง, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งของโลก” (1 นีไฟ 10:4) เพราะฉะนั้นเมื่อเรากล่าวว่าพระเยซูคือพระคริสต์ เรากำลังเป็นพยานว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับการเจิมพระองค์นั้นเพื่อช่วยให้เรารอด

- พระคัมภีร์มอรมอนทำให้ท่านมั่นใจอย่างไรว่าพระเยซูคือพระคริสต์

เพื่อกระตุ้นนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานในการตอบคำถามข้อนี้ ท่านอาจขอให้พวกเขานึกถึงข้อความจากพระคัมภีร์มอรมอนที่เสริมสร้างประจักษ์พยานของพวกเขาในพระผู้ช่วยให้รอด เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันความคิดกับคู่หรือในกลุ่มเล็กๆ โดยอ่านข้อความนั้นให้กันฟังและอธิบายว่าเหตุใดจึงเลือกข้อความดังกล่าว

เมื่อถึงช่วงหนึ่งในการสนทนานี้ท่านอาจต้องการแบ่งปันข้อความพระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งหรือสองตอนที่เสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านว่าพระเยซูคือพระคริสต์ แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน บอกนักศึกษาว่าในระหว่างหลักสูตรนี้ท่านหวังจะช่วยให้พวกเขาเสริมสร้างประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนและพระเยซูคริสต์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกคำที่หายไปขณะท่านอ่านวลีต่อไปนี้

สิบ_____ที่สูญหายไป_____(เผ่า)

ไม้ของ_____และไม้ของ_____
(ยูดาห์, โยเซฟ)

อับราฮัม อิสอัค และ_____(ยาโคบ)

_____และเสื้อคลุมหลายสีของ (โยเซฟ)

_____แผ่นดิน (ที่สัญญาไว้)

ขอให้นักศึกษาระบุว่าวลีเหล่านี้มีอะไรเหมือนกัน ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าวลีต่างๆ เกี่ยวพันกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

- ความหมายของวลี "เชื้อสายแห่งอิสราเอล" มีอะไรบ้าง

เพื่อให้แน่ใจสมาชิกชั้นเรียนมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ท่านอาจใช้ข้อจุดดำสองข้อแรกใต้หัวข้อ "พระคัมภีร์มอรมอนประกาศยืนยันพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้ากับอิสราเอล" ในคู่มือนักศึกษา หน้า 5–6 นักศึกษาพึงเข้าใจว่าในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเจ้า พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของเชื้อสายแห่งอิสราเอล

ขอให้สมาชิกชั้นเรียนทบทวนปกในย่อหน้าที่สอง โดยมองหาประเด็นสำคัญสองข้อที่พระคัมภีร์มอรมอนสอนสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอล ("เพื่อแสดงแก่ผู้ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอลว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่อะไรบ้างเพื่อบรรพบุรุษพวกเขา; และเพื่อพวกเขาจะได้รู้จักพันธสัญญาของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งตลอดกาล")

- ข้อความดังกล่าวช่วยให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงทำเพื่อผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในอดีตอย่างไร

หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:29–31 ช่วยให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ของเรากับผู้คนแห่งพันธสัญญาในอดีตอย่างไร

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระคัมภีร์มอรมอนประกาศยืนยันพันธสัญญาของพระเจ้ากับผู้คนของพระองค์ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาเปิดคู่มือนักศึกษา หน้า 6 ขอให้บางคนอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี เชื้อเชิญนักศึกษาให้อธิบายด้วยคำพูดของพวกเขาเองถึงสิ่งที่เอ็ลเดอร์แมคคองกีสอนเกี่ยวกับบทบาทของพระคัมภีร์มอรมอนในการรวมอิสราเอล

เสนอแนะว่าเมื่อนักศึกษาศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนในระหว่างหลักสูตรนี้ พวกเขาจะมองหาคำสอนเกี่ยวกับพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล อีกทั้งเชื้อเชิญพวกเขาให้ไตร่ตรองความสำคัญของพันธสัญญาเหล่านี้ในชีวิตส่วนตัวของพวกเขา

ขอให้นักศึกษาอ่านสามบรรทัดสุดท้ายของปกในโดยมองหาพระดำรัสเตือนของพระเจ้า

- พระดำรัสเตือนดังกล่าวเสนอแนะอะไรเกี่ยวกับคนที่ตำหนิพระคัมภีร์มอรมอน

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา

วาดภาพประตูโค้งแบบง่ายๆ บนกระดานตามตัวอย่างข้างล่าง ระบุศิลาหลักซึ่งแรเงาไว้ในภาพ เชื้อเชิญนักศึกษาให้อธิบายความสำคัญของศิลาหลัก

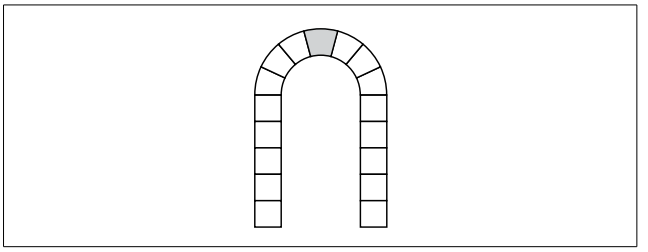

ขอให้นักศึกษาเปิดไปที่หน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน ให้คนหนึ่งอ่านย่อหน้าที่หก

- ท่านคิดว่าเหตุใดโจเซฟ สมิธจึงเปรียบพระคัมภีร์มอรมอนกับศิลาหลัก
- เหตุใดพระคัมภีร์มอรมอนจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
- ประจักษ์พยานของเราในพระคัมภีร์มอรมอนมีผลอย่างไรต่อประจักษ์พยานของเราในพระกิตติคุณด้านอื่น

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาในเรื่องนี้ท่านอาจให้นักศึกษาอ่านสองย่อหน้าสุดท้ายในคำนำ ท่านอาจจะให้พวกเขาอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:8–12 ด้วย

- การได้รับประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้ผู้คนรู้อย่างไรว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริง

แบ่งปันความรู้สึกของท่านว่าประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลักของประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูอย่างไร

พยานหลายคนเป็นพยานถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน

เขียน *2 นีไฟ 27:12–14; อีเธอร์ 5:2–4* บนกระดาน เชื้อเชิญชั้นเรียนให้อ่านข้อเหล่านี้ในใจโดยดูว่าเหตุใดพระเจ้าทรงจัดเตรียมพยานของแผ่นจารึกทองคำ ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

เชื้อเชิญนักศึกษาครึ่งชั้นให้อ่านประจักษ์พยานของพยานสามคนในใจ และอีกครึ่งชั้นอ่านประจักษ์พยานของพยานแปดคนในใจ ขอให้พวกเขาหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- พยานกลุ่มนี้เห็นอะไร
- พวกเขาเห็นแผ่นจารึกได้อย่างไร

เมื่อแต่ละกลุ่มแบ่งปันคำตอบของคำถามเหล่านี้แล้ว ขอให้ทั้งชั้นสนทนาคำถามต่อไปนี้

- อะไรคือคุณค่าของการรวมประจักษ์พยานเหล่านี้ไว้ด้านหน้าพระคัมภีร์มอรมอน

ท่านอาจต้องการแบ่งปันประจักษ์พยานต่อไปนี้ของเดวิด วิตเมอร์ พยานหนึ่งในสาม

> "ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1829—ช่วงปลายเดือน ...เราไม่เพียงเห็นแผ่นจารึกของพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้นแต่เห็นแผ่นจารึกทองเหลือง แผ่นจารึกของหนังสืออีเธอร์ แผ่นจารึกที่ประกอบด้วยบันทึกเกี่ยวกับความชั่วร้ายและการมั่วสุมลับของชาวโลกลงมาถึงเวลาของการจารึกข้อความ และแผ่นจารึกอีกมากมาย ... ที่นั่นตามที่ปรากฏให้เห็น บนโต๊ะตัวนั้นมีบันทึกหรือแผ่นจารึกมากมาย นอกจากแผ่นจารึกของพระคัมภีร์มอรมอนแล้วก็ยังมีดาบของเลบัน เครื่องชี้ทาง—*คือ* วัตถุทรงกลมที่ลีไฮมี และเครื่องแปลความหมาย [อูริมและทูมมิม] ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านั้น ... และได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า ชัดเจนเท่ากับที่ข้าพเจ้าได้ยินอะไรบางอย่างในชีวิต โดยประกาศว่าบันทึกของแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอนแปลโดยของประทานและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า" (ใน จอร์จ เรโนล์ดส์ "History of the Book of Mormon," *Contributor,* Aug. 1884, 403)

บอกนักศึกษาว่าพระเจ้าทรงเป็นพยานถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนด้วยพระองค์เอง ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 17:6 เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันความคิดเห็นหรือความประทับใจเกี่ยวกับข้อนี้

อธิบายว่าตั้งแต่เริ่มต้นการฟื้นฟู คนหลายล้านคนได้รับพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอนผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

- ท่านแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านในพระคัมภีร์มอรมอนด้วยวิธีใดบ้าง

แบ่งนักศึกษาเป็นคู่ๆ ขอให้พวกเขาทบทวนคำนำของพระคัมภีร์มอรมอนและข้อความสักสองสามตอนที่พวกเขาชื่นชอบจากพระคัมภีร์เล่มนั้น โดยใคร่ครวญว่าพวกเขาจะพูดอะไรเพื่อแนะนำพระคัมภีร์มอรมอนกับคนบางคน พวกเขาอาจต้องการทำเครื่องหมายข้อความเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของพวกเขา หลังจากนักศึกษามีเวลาทำสิ่งนี้มากพอแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันแนวคิดกับคู่

ขอให้นักศึกษาหนึ่งหรือสองคนแบ่งปันความรู้สึกเมื่อครั้งพวกเขามอบพระคัมภีร์มอรมอนให้คนบางคน หรือขอให้พวกเขาเล่าตอนที่มีคนให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่พวกเขา

เราใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอน

ดึงความสนใจของนักศึกษามายังย่อหน้าที่หกในคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน ให้เวลานักศึกษานึกถึงเรื่องเล่า สาระสำคัญ และคำสอนในพระคัมภีร์มอรมอนที่เคยช่วยให้พวกเขา "เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น" นักศึกษาอาจเขียนแนวคิดของพวกเขาถ้าประสงค์จะทำเช่นนั้น

- ท่านนึกถึงเรื่องเล่า สาระสำคัญ หรือคำสอนเรื่องใด เรื่องเหล่าสาระสำคัญ หรือคำสอนเหล่านี้ช่วยให้ท่านใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นในทางใด

ท่านอาจต้องการเลือกเรื่องเล่า สาระสำคัญ หรือคำสอนสองสามเรื่องที่นักศึกษาพูดถึงและนำการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น ท่านอาจถามว่า

- เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของผู้คนในเรื่องนี้
- ท่านเคยเห็นสาระสำคัญนี้ในพระคัมภีร์มอรมอนข้อใด ท่านคิดว่าเหตุใดจึงย้ำสาระสำคัญนี้บ่อยๆ ในพระคัมภีร์
- คำสอนเรื่องนี้ช่วยให้เราดำเนินชีวิตโดยมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกว่าการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้พวกเขาใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นอย่างไร

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพลังของพระคัมภีร์มอรมอน กระตุ้นนักศึกษาให้เพิ่มพูนประจักษ์พยานของพวกเขาผ่านการศึกษาร่วมกับการสวดอ้อนวอนในระหว่างเรียนหลักสูตรนี้

บทที่ 2

1 นีไฟ 1–5

บทนำ

ศาสดาพยากรณ์ได้รับการเปิดเผยจากพระบิดาบนสวรรค์สำหรับลูกๆ ของพระองค์ (ดู อาโมส 3:7 📖) และพระคัมภีร์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรปกปักรักษาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ไว้ให้คนรุ่นต่อไปภายหน้า บันทึกใน 1 นีไฟแสดงให้เห็นแบบฉบับที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ในชีวิตศาสดาพยากรณ์หลายท่าน อาทิ ลีไฮสวดอ้อนวอน ได้รับการเปิดเผยที่รวมถึงการได้เห็นพระผู้ช่วยให้รอด เตือนผู้คน และคนมากมายที่ท่านเตือนไม่ยอมรับท่าน หลายคนหมายมั่นจะเอาชีวิตท่าน (ดู 1 นีไฟ 1:5–20) นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากการเห็นแบบฉบับนี้ในชีวิตของลีไฮ ในชีวิตของศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณท่านอื่นๆ และในชีวิตของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

ห้าบทแรกของ 1 นีไฟให้โอกาสนักศึกษาได้มีความสำนึกคุณมากขึ้นต่อถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่ปกปักรักษาไว้ให้พวกเขา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเจ้าทรงเรียกศาสดาพยากรณ์มาเตือนลูกๆ ของพระองค์และเป็นพยานถึงความจริง (ดู 1 นีไฟ 1:4–20; 2:2)
- พระเจ้าทรงแสดงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนต่อคนที่ใช้ศรัทธาในพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 1:14, 20)
- พระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางให้เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 2:11–20; 3:7–28; 4:1–38; 5:8)
- พระคัมภีร์ปกปักรักษาพระวจนะของพระเจ้า (ดู 1 นีไฟ 5)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1 นีไฟ 1:4–20; 2:2 พระเจ้าทรงเรียกศาสดาพยากรณ์มาเตือนลูกๆ ของพระองค์และเป็นพยานถึงความจริง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้สนทนาว่าพวกเขาวางแผนรับมือคำเตือนเหล่านั้นในชีวิตของพวกเขาอย่างไร คำถามต่อไปนี้อาจมีประโยชน์ต่อท่าน

- ตัวอย่างคำเตือนที่เราได้รับมีอะไรบ้าง
- เหตุใดบางครั้งเราจึงไม่ใส่ใจคำเตือน ทั้งที่เรารู้ว่าเราควรใส่ใจ

ลีไฮซื่อตรงต่อการเรียกเป็นศาสดาพยากรณ์ของท่าน ท่านได้เตือนผู้คนในเยรูซาเล็มตามการเปิดเผยที่ท่านได้รับ เพื่อช่วยนักศึกษาทบทวนคำเตือนของลีไฮต่อชาวยิว ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม แจกข้อความพระคัมภีร์ต่อไปนี้ให้อ่านกลุ่มละตอน และเชื้อเชิญพวกเขาให้ตอบคำถามข้างล่าง

1 นีไฟ 1:4–11

1 นีไฟ 1:12–17

1 นีไฟ 1:18–20

- ประสบการณ์ของลีไฮคล้ายกับประสบการณ์ของศาสดาพยากรณ์ท่านอื่นในด้านใด
- ท่านเห็นความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่างนิมิตของลีไฮกับประสบการณ์ต่อๆ มาและประสบการณ์ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
- ลีไฮประกาศคำเตือนอะไรต่อผู้คน

เชื้อเชิญให้กลุ่มต่างๆ แบ่งปันกับชั้นเรียนถึงสิ่งที่พวกเขาอ่านเกี่ยวกับลีไฮและคำตอบที่พวกเขาพบ

- เมื่อเร็วๆ นี้ประธานศาสนจักรกล่าวคำเตือนอะไรบ้าง
- การขานรับศาสดาพยากรณ์ของผู้คนในปัจจุบันเปรียบเทียบได้อย่างไรกับการขานรับข่าวสารของลีไฮ
- อะไรทำให้ท่านเชื่อมั่นในการทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์

1 นีไฟ 1:14, 20 พระเจ้าทรงแสดงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนต่อคนที่ใช้ศรัทธาในพระองค์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 1:20 และสังเกตว่านีไฟสัญญาจะให้เราเห็นอะไร (ดู ข้อ 14 ด้วย) เสนอแนะให้นักศึกษาขีดสีเน้นข้อความ “พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ของพวกเขา แล้วขอให้พวกเขาเปิดไปที่ โมโรไน 10:3 สังเกตว่าโมโรไนแนะนำเราให้จำและไตร่ตรองอะไร (ในบทแรกของพระคัมภีร์มอรมอน นีไฟสัญญาจะแสดงให้เราเห็นพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า ในบทสุดท้าย โมโรไนสอนผู้อ่านให้ “จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเมตตาเพียงใด”)

ขอให้นักศึกษาเปิดไปที่คำกล่าวของเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 13 (คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย ถ้าท่านใช้ดีวีดี ให้ดูคลิปวิดีโอก่อนเพื่อท่านจะพร้อมหยุดดีวีดีได้ในจังหวะที่เหมาะสมระหว่างการสนทนา) เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน (หรือฟัง) คำกล่าวสองย่อหน้าแรกเพื่อหาคำตอบของคำถามนี้

- พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าคืออะไร

ท่านอาจเขียนพระเมตตาอันละเอียดที่เอ็ลเดอร์เบดนาร์กล่าวถึงไว้บนระดาน “พร พลัง ความคุ้มครอง ความมั่นใจ การนำ

ทาง ความกรุณย์รัก การปลอบโยน การสนับสนุน และของประทานฝ่ายวิญญาณ" สังเกตว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนเหล่านี้เป็นเรื่อง "ส่วนตัวมากและเฉพาะคน" เราได้รับ "จากและเพราะ และผ่านพระเจ้าพระเยซูคริสต์"

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน (หรือฟัง) คำกล่าวย่อหน้าที่สามของเอ็ลเดอร์เบดนาร์ ขอให้พวกเขาเขียนตัวอย่างอื่นของพระเมตตาอันละเอียดอ่อนที่สามารถเพิ่มเข้าไปในรายการข้างต้นได้

เพื่อช่วยให้นักศึกษารู้ซึ้งถึงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน ท่านอาจใช้กิจกรรมต่อไปนี้หนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น

1. ถ้านักศึกษาคุ้นกับเรื่องราวใน 1 นีไฟ 1–5 ขอให้พวกเขาเสนอกรณีตัวอย่างในบทเหล่านั้นที่แสดงให้เห็นพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า—พรที่เป็น "ส่วนตัวและเฉพาะคน" เมื่อพวกเขากล่าวถึงข้อความต่างออกไป ให้เขียนข้ออ้างอิงไว้บนกระดาน
2. ถ้านักศึกษาไม่คุ้นกับเรื่องดังกล่าว ให้เวลาพวกเขาสามสี่นาทีอ่าน 1 นีไฟ 1–5 อย่างรวดเร็วโดยมองหาตัวอย่างพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า ตัวอย่างอาจได้แก่ 1 นีไฟ 2:16 ข้อนี้นีไฟพูดถึงพระเจ้าทรงทำให้ใจเขาอ่อนลงในการตอบคำสวดอ้อนวอน และ 1 นีไฟ 3:8 ข้อนี้ลีไฮดีใจเพราะมั่นใจว่าบุตรของเขาได้รับพรจากพระเจ้า เมื่อนักศึกษาเสนอข้อความ ให้เขียนอ้างอิงไว้บนกระดาน จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านออกเสียงข้อความนั้นๆ และแบ่งปันความคิดของพวกเขา
3. ขอให้นักศึกษานึกถึงข้อความตลอดพระคัมภีร์มอรมอนที่แสดงให้เห็นพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า เมื่อพวกเขาเสนอข้อความ ให้เขียนอ้างอิงบนกระดาน จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านข้อความและแบ่งปันความคิดของพวกเขา
4. ชี้ให้เห็นว่า ตามที่สอนไว้ใน ข้อ 20 พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามักมาในรูปของการปลดปล่อย แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม มอบหมาย 1 นีไฟ 1–7 ให้กลุ่มที่หนึ่ง 1 นีไฟ 8–14 ให้กลุ่มที่สอง และ 1 นีไฟ 15–22 ให้กลุ่มที่สาม ขอให้พวกเขาดูกรณีตัวอย่างของการปลดปล่อยจากหัวบท เขียนสิ่งที่พวกเขาพบบนกระดาน นักศึกษาอาจแปลกใจเมื่อพบว่าแทบทุกบทใน 1 นีไฟ พูดถึงการปลดปล่อยคนหรือกลุ่มคน การปลดปล่อยเป็นหัวข้อหลักในพระคัมภีร์มอรมอน

- ตามที่กล่าวไว้ใน 1 นีไฟ 1:20 ใครได้รับพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า ("คนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้")
- นีไฟกล่าวว่าอะไรทำให้ผู้คนมีคุณสมบัติคู่ควรให้พระองค์ทรงเลือกไว้

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านข้อความอ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งเอ็ลเดอร์เบดนาร์อธิบายว่าศรัทธาของเราเตรียมเราให้พร้อมได้รับเลือกให้รับพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าอย่างไร ช่วยให้นักศึกษาสังเกตว่าการใช้สิทธิ์เสรีของเรา หรืออำนาจในการเลือกส่งผลต่อความพร้อมของเราที่จะได้รับพรเหล่านี้อย่างไร (ท่านอาจต้องการเขียนข้อความอ้างอิงดังกล่าวไว้บนกระดานก่อนเริ่มชั้นเรียน)

> "ใจ *ของเรา* ความมุ่งมาดปรารถนา *ของเรา* การเชื่อฟัง *ของเรา* คือตัวกำหนดว่าพระเจ้าทรงนับเราเป็นคนที่พระองค์ทรงเลือกหรือไม่ . . .
>
> "...จุดประสงค์พื้นฐานสำหรับของประทานแห่งสิทธิ์เสรีคือรักกันและเลือกพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงกลายเป็นผู้ได้รับเลือกของพระผู้เป็นเจ้าและเชื้อเชิญพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ขณะใช้สิทธิ์เสรีของเราเลือกพระผู้เป็นเจ้า" (ใน "Conference Report, Apr. 2005, 107; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 125; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

- ท่านคิดว่า "เลือกพระผู้เป็นเจ้า" หมายความว่าอย่างไร
- ท่านเคยใช้สิทธิ์เสรีรักผู้อื่นและเลือกพระผู้เป็นเจ้าในทางใด
- ท่านคิดว่าการที่เรารักกันเกี่ยวข้องกับสิทธิ์เสรีของเราอย่างไร
- เมื่อใดที่เรารู้ซึ้งถึงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าหรือการปลดปล่อยในชีวิตเราหรือในชีวิตคนที่เรารู้จัก (ท่านอาจต้องการแบ่งนักศึกษาออกเป็นคู่ๆ เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์เหล่านี้ หลังจากพวกเขามีเวลาแบ่งปันแล้ว ท่านอาจขอให้นักศึกษาสองสามคนเล่าบางอย่างที่พวกเขาเรียนรู้จากคู่ของพวกเขา)

1 นีไฟ 2:11–20; 3:7–28; 4:1–38; 5:8 พระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางให้เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 3:1–5

- ในข้อเหล่านี้ ลีไฮกับบุตรชายได้รับพระบัญชาเรื่องใด
- ท่านคิดว่าเหตุใดเลมันกับเลมิวเอลจึงพูดว่าพระบัญชาดังกล่าวเป็น "สิ่งยาก"

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาท่านอาจกล่าวว่าระยะทางจากเยรูซาเล็มไปทะเลแดงประมาณ 180 ไมล์ ลีไฮกับครอบครัว "เดินทาง [เลยจุดนี้] ได้สามวัน" แล้ว (ดู 1 Nephi 2:5–6) นี่หมายความการเดินทางเที่ยวเดียวจากเยรูซาเล็มไปบ้าน

ชั่วคราวของพวกเขาในหุบเขาเลมิวเอลใช้เวลาอย่างน้อย 12 ถึง 14 วัน (ดูแผนที่ในคู่มือนักศึกษา หน้า 410)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหรือท่อง 1 นีไฟ 3:7 📖 (ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาจับคู่และช่วยกันท่องข้อนี้ถ้าพวกเขายังจำไม่ได้)

- ท่านคิดว่านีไฟรู้ได้อย่างไรว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเตรียมทาง

ถ้าท่านรู้สึกว่าการให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างระหว่างเจตคติของนีไฟและแซมกับเจตคติของเลมันกับเลมิวเอลจะเป็นประโยชน์กับพวกเขา ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาครึ่งชั้นให้ศึกษา 1 นีไฟ 2:11–14 ในใจ เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาปมที่ว่าเหตุใดเลมันกับเลมิวเอลจึงตอบสนองในทางลบต่อพระบัญชาของพระเจ้า เชื้อเชิญนักศึกษาที่เหลืออ่านข้อ 16–20 และหาข้อเท็จจริงว่าเหตุใดนีไฟกับแซมจึงพร้อมเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่า ขอให้นักศึกษาแบ่งปันข้อสรุปของพวกเขา

ทบทวนกับนักศึกษาพอสังเขปเกี่ยวกับความพยายามสองครั้งแรกเพื่อให้ได้แผ่นจารึกทองเหลือง (ดู 1 นีไฟ 3:10–21 และ 1 นีไฟ 3:22–28) ช่วยนักศึกษาเปรียบเทียบผลการตอบสนองของเลมันและเลมิวเอลกับผลการตอบสนองของนีไฟและแซม

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นเหตุผลประการหนึ่งที่นีไฟมีศรัทธาในพระปรีชาสามารถของพระผู้เป็นเจ้าในการจัดเตรียมหนทาง คือ นีไฟเชื่อเรื่องราวในพระคัมภีร์ อ่าน 1 นีไฟ 4:2 กับนักศึกษา

- เรื่องที่พูดถึงในข้อนี้เป็นแบบอย่างของหลักธรรมใน 1 นีไฟ 3:7 อย่างไร
- เรื่องนี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับสภาวการณ์ที่ครอบครัวของลีไฮประสบ

มอบหมายให้นักศึกษาทบทวน 1 นีไฟ 3:28–4:38 และค้นหาตัวอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้นีไฟทำสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาสำเร็จ แม้ภารกิจนั้นดูเหมือนไม่น่าจะทำได้ ให้พวกเขายกตัวอย่างที่พวกเขาพบ (ตัวอย่างอาจได้แก่ 1 นีไฟ 3:29; 4:6–7, 10–11, 20, 31)

- ประสบการณ์ใดบ้างที่แสดงให้ท่านเห็นความจริงของ 1 นีไฟ 3:7 ประสบการณ์เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างไรต่อศรัทธาของท่านในพระเจ้า

1 นีไฟ 5 พระคัมภีร์ปกปักรักษาพระวจนะของพระเจ้า

💡 ให้นักศึกษาดู 1 นีไฟ 5:10–16 และเขียนบนกระดานว่าแผ่นจารึกทองเหลืองประกอบด้วยอะไรบ้าง

- ตามที่กล่าวไว้ใน 1 นีไฟ 5:17 การศึกษาพระคัมภีร์เหล่านี้มีผลต่อลีไฮอย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดการศึกษาเนื้อหาในแผ่นจารึกทองเหลืองดังกล่าวไว้ใน ข้อ 10–16 จึงทำให้เกิดพรดังบรรยายไว้ใน ข้อ 17
- ลีไฮกับนีไฟแสดงให้เห็นอย่างไรว่าพวกท่านเห็นคุณค่าของพระคัมภีร์
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อแสดงให้เห็นว่าเราเห็นคุณค่าของพระคัมภีร์

อธิบายว่า 300 กว่าปีหลังจากลีไฮกับครอบครัวออกจากเยรูซาเล็ม ผู้สืบตระกูลของท่านค้นพบคนกลุ่มหนึ่งที่บรรพชนของพวกเขาหลบหนีออกจากเยรูซาเล็มเช่นกัน คนเหล่านี้ซึ่งเวลานี้อาศัยอยู่ในเมืองที่พวกเขาเรียกว่าเซราเฮ็มลา ไม่ได้นำพระคัมภีร์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรมาด้วย เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน ออมไน 1:14–17

- เกิดอะไรขึ้นกับศรัทธาและภาษาของคนกลุ่มนี้เพราะพวกเขาไม่มีบันทึกพระคัมภีร์ ท่านคิดว่าเหตุใดการขาดพระคัมภีร์จึงส่งผลเช่นนี้ต่อพวกเขา
- พวกเขารู้สึกอย่างไรเมื่อทราบว่าโมไซยาห์กับผู้คนของท่านมีบันทึกพระคัมภีร์

อธิบายว่าผู้คนแห่งเซราเฮ็มลาและชาวนีไฟเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้การนำของโมไซยาห์ หลังจากโมไซยาห์ถึงแก่กรรม เบ็นจามินบุตรชายจึงรับใช้เป็นกษัตริย์ของผู้คน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน โมไซยาห์ 1:1–5 ข้อเหล่านี้ครอบคลุมถ้อยคำที่กษัตริย์เบ็นจามินพูดกับบุตรชายของเขา

- กษัตริย์เบ็นจามินกับผู้คนของเขาได้ประโยชน์เพราะแผ่นจารึกทองเหลืองได้รับการปกปักรักษาไว้อย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อปกปักรักษาพระคัมภีร์ไว้ให้ตัวเราและครอบครัวของเรา

💡 เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความรู้สึกเมื่อพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนอย่างซื่อสัตย์ ท่านอาจเชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนจดหมายสั้นๆ ถึงสมาชิกครอบครัวหรือบุตรชายหรือบุตรสาวในอนาคตโดยอธิบายคุณค่าของพระคัมภีร์มอรมอนในชีวิตพวกเขา แนะนำให้พวกเขาเขียนบรรยายในจดหมายว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรเมื่อศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน

กระตุ้นนักศึกษาให้ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนทุกวันและอ่านหรืออ่านทวนพระคัมภีร์มอรมอนทั้งเล่มอันเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนี้

บทที่ 3

1 นีไฟ 6–11

บทนำ

ใน 1 นีไฟบทที่ 6 นีไฟประกาศว่า “ความตั้งใจอันเต็มเปี่ยม [ของเขา]” คือเพื่อชักชวนคนให้มาหาพระคริสต์และ “ได้รับการช่วยให้รอด” (ข้อ 4) ใน 1 นีไฟ 8 และ 11 บันทึกของเขาเกี่ยวกับนิมิตเรื่องต้นไม้แห่งชีวิตเสริมคำประกาศนี้ ขณะที่ท่านนำการสนทนาเรื่องนิมิตดังกล่าว ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าจะประยุกต์ใช้องค์ประกอบของนิมิตกับพวกเขาแต่ละคนได้อย่างไร ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเรียนรู้จากการเตรียมส่วนตัวของนีไฟเพื่อรับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อชักชวนคนให้มาหาพระเยซูคริสต์ (ดู 1 นีไฟ 6)
- การแต่งงานในพันธสัญญามีจุดประสงค์เพื่อเลี้ยงดูลูกๆ ไว้ให้พระเจ้า (ดู 1 นีไฟ 7:1–5)
- เพื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ เราต้องมาหาพระเยซูคริสต์ (ดู 1 นีไฟ 8; 11)
- โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความจริงต่อทุกคนที่แสวงหาพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร (ดู 1 นีไฟ 10:17–22; 11:1–8)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1 นีไฟ 6 พระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อชักชวนคนให้มาหาพระเยซูคริสต์

ให้ดูหนังสือสองสามเล่มที่เหมาะสมและนักศึกษารู้จักดี สำหรับหนังสือแต่ละเล่มให้ถามว่า

- ท่านคิดว่าเจตนาของผู้แต่งในการเขียนหนังสือเล่มนี้คืออะไร

เขียน *1 นีไฟ 6* บนกระดานแล้วชูพระคัมภีร์มอรมอนให้ดูและถามว่า

- เจตนาของนีไฟในการเขียนบันทึกนี้คืออะไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 6 ขอให้พวกเขาบอกจุดประสงค์ของนีไฟโดยใช้คำพูดของพวกเขาเอง (ท่านอาจจะต้องอธิบายวลี “พระผู้เป็นเจ้าของอับราฮัม, และพระผู้เป็นเจ้าของอิสอัค, และพระผู้เป็นเจ้าของยาโคบ” ดูคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันใคู่มือนักศึกษา หน้า 19)

- พระคัมภีร์มอรมอนสอนอะไรท่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระคัมภีร์มอรมอนสอนมากมายเพียงใดเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด ให้พวกเขาเปิดไปที่ดัชนีของพระคัมภีร์มอรมอนหรือพระคัมภีร์รวมสามเล่มและสังเกตหัวเรื่องทั้งหมดใต้คำว่า “พระเยซูคริสต์”

กระตุ้นนักศึกษาให้แบ่งปันกับครอบครัวและมิตรสหายว่าพระคัมภีร์มอรมอนเสริมสร้างศรัทธาของพวกเขาในพระเยซูคริสต์อย่างไร

1 นีไฟ 7:1–5 การแต่งงานในพันธสัญญามีจุดประสงค์เพื่อเลี้ยงดูลูกๆ ไว้ให้พระเจ้า

เขียนคำถามต่อไปนี้ไว้บนกระดานหรือในเอกสารแจก

- **พระเจ้าตรัสว่าพวกบุตรของลีไฮควรทำอะไรก่อนไปในแดนทุรกันดารจนถึงแผ่นดินแห่งคำสัญญา (ดู 1 นีไฟ 7:1)**
- **1 นีไฟ 7:1 ให้เหตุผลอะไรสำหรับพระบัญชาดังกล่าว**
- **คำหรือวลีใดใน 1 นีไฟ 7:1–2 บ่งบอกว่าพระเจ้าทรงรู้สึกจริงจังเกี่ยวกับการแต่งงาน**
- **ท่านคิดว่าการเดินทางไปเยรูซาเล็มแต่เนิ่นๆ ช่วยให้พวกบุตรของลีไฮเตรียม “เลี้ยงดู [ลูกๆ] ไว้ให้พระเจ้า” อย่างไร (ดู 1 นีไฟ 5:21–22)**

ขอให้นักศึกษาหาคำตอบในข้อที่ระบุ หลังจากให้เวลาค้นคว้าพระคัมภีร์แล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันคำตอบ จากนั้นให้พวกเขาสนทนาคำถามต่อไปนี้

- อะไรจะช่วยให้สามีภรรยาต้องการ “เลี้ยงดู [ลูกๆ] ไว้ให้พระเจ้า” มากขึ้น
- การแต่งงานในพระวิหารจะเอื้อต่อการเลี้ยงดูลูกๆ “ไว้ให้พระเจ้า” อย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างในขณะนี้เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมรับการแต่งงานเช่นนั้น

อ่านหรือขอให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

"เมื่อท่านมีอายุครบกำหนดและวุฒิภาวะ จงรับศาสนพิธีทั้งหมดของพระวิหารเท่าที่ท่านจะรับได้ หากเวลานี้ท่านยังไม่ได้ผนึกในพระวิหารกับคู่ชีวิตที่ชอบธรรม จงดำเนินชีวิตเพื่อสิ่งนั้น จงสวดอ้อนวอนเพื่อสิ่งนั้น ใช้ศรัทธาเพื่อท่านจะได้สิ่งนั้น อย่าทำสิ่งใดที่จะทำให้ท่านไม่มีค่าควรกับสิ่งนั้น หากท่านสูญเสียวิสัยทัศน์ของการแต่งงานนิรันดร์ จงทำให้เกิดขึ้นมาใหม่" (ใน Conference Report, Apr. 2001, 6; หรือดู *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 8)

- ผู้คนใช้ศรัทธาอย่างไรเพื่อพวกเขาจะได้แต่งงานนิรันดร์

อธิบายว่าพระเจ้าทรงทำให้พันธสัญญาการแต่งงานเป็นเงื่อนไขอันดับแรกที่ต้องทำก่อนพวกบุตรของลีไฮจะไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ พระองค์ทรงทำให้เป็นข้อกำหนดสำหรับความสูงส่งในระดับสูงสุดของอาณาจักรซีเลสเชียลด้วย (ดู คพ. 131:1–3)

เป็นพยานถึงแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขและบทบาทที่ขาดไม่ได้ของการแต่งงานนิรันรดีในแผนนั้น

1 นีไฟ 8:11 เพื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ เราต้องมาหาพระเยซูคริสต์

วาดรูปไม้ผลบนกระดาน

ถัดจากต้นไม้ต้นนั้น ให้เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้

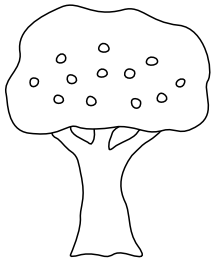

กลุ่ม 1

1 นีไฟ 8:10–12; 11:8–25; 15:36; คพ. 14:7

กลุ่ม 2

1 นีไฟ 8:21–28, 31–34; 11:35–36; 12:16–18; 15:26–28

กลุ่ม 3

1 นีไฟ 8:19–20, 30; 11:25; 15:23–24

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม มอบหมายพระคัมภีร์อ้างอิงจากบนกระดานให้กลุ่มละหนึ่งชุด

ให้คำถามข้างล่างที่สอดคล้องกับข้อที่แต่ละกลุ่มได้รับ (ท่านอาจเตรียมเอกสารแจกหรือถ่ายเอกสารหน้าเหล่านี้) ขอให้พวกเขาอ่านข้อของตน สนทนาคำถามกันในกลุ่ม และเตรียมการสนทนาสั้นๆ สำหรับสมาชิกชั้นเรียนคนอื่นๆ ในการสนทนากับกลุ่มและกับชั้นเรียน พวกเขาควรช่วยกันค้นหาความหมายของสัญลักษณ์ในนิมิตเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิตและดูการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์เหล่านี้กับยุคปัจจุบัน พวกเขาอาจใช้คำถามที่ท่านให้ และอาจเตรียมคำถามของพวกเขาเองด้วย ให้เวลาแต่ละกลุ่มอ่านและสนทนาข้อความและเตรียมการสนทนาในชั้นเรียน ขอให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนออกมานำการสนทนาในชั้นเรียน

ขณะที่ท่านช่วยกลุ่มที่หนึ่ง ให้สังเกตว่าคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์มีอยู่ในดีวีดีด้วย Ⓐ

กลุ่ม 1

1 นีไฟ 8:10–12; 11:8–25; 15:36; คพ. 14:7 (ต้นไม้และผล)

- ในความเห็นของท่าน เหตุใดต้นไม้จึงเป็นสัญลักษณ์ที่เหมาะกับความรักของพระผู้เป็นเจ้า
- เมื่อนีไฟทูลถามเพื่อให้รู้คำแปลของต้นไม้ พระวิญญาณทรงแสดงให้เขาเห็นการประสูติและการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอด พระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดเผยให้เห็นถึงความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อเราอย่างไร (เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้แห่งชีวิต ความรักของพระผู้เป็นเจ้า และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 22)

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์สอนว่า "ผลบนต้นไม้เป็นสัญลักษณ์แทนพรแห่งการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด" ("แหล่งน้ำธำรงชีวิต" ไฟร์ไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว 4 กุมภาพันธ์ 2007 หน้า 6, ldsces.org) โดยสำรวจ 1 นีไฟ 15:36 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7 📖 เราจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างผลของต้นไม้กับชีวิตนิรันดร์

- ในความเห็นของท่าน เหตุใดผลของต้นไม้จึงเป็นสัญลักษณ์ที่เหมาะกับพรของการชดใช้

กลุ่ม 2

1 นีไฟ 8:21–28, 31–34; 11:35–36; 12:16–18; 15:26–28 (หมอกแห่งความมืดกับอาคารใหญ่และกว้าง)

- "หมอกแห่งความมืด" ในปัจจุบันอาจได้แก่อะไรบ้าง หมอกเหล่านี้นำผู้คนไปใน "ทางที่ต้องห้าม" อย่างไร
- อิทธิพลเหล่านี้อาจขัดขวางผู้คนไม่ให้มาหาพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

- เหตุใดคนใน “อาคารใหญ่และกว้าง” จึงสามารถโน้มน้าวคนบางคนให้ทิ้งต้นไม้แห่งชีวิตได้ ตัวอย่างยุคปัจจุบันของอาคารดังกล่าวได้แก่อะไรบ้าง
- ใน 1 นีไฟ 8 ผู้คนใน ข้อ 30 และ 33 แตกต่างจากผู้คนในข้อ 24–25 และ 28 อย่างไร?

กลุ่ม 3

1 นีไฟ 8:19–20, 30; 11:25; 15:23–24 (ราวเหล็กกับทางคับแคบและแคบ)

- บางคนฝ่าหมอกแห่งความมืดมาถึงต้นไม้แห่งชีวิตได้อย่างไร
- พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าป้องกันเราจากอันตรายอย่างไร พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้านำเราไปหาพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร
- เราจะพบพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร

1 นีไฟ 10:17–22; 11:1–8 โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความจริงต่อคนทั้งปวงที่แสวงหาพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร

เขียนบนกระดานว่า *การเปิดเผยมาโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์*

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่า เช่นเดียวกับนีไฟ พวกเขาสามารถมีประสบการณ์ทางวิญญาณซึ่งเปิดเผยความจริงจากเบื้องบนต่อพวกเขา ประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นจะมีให้เฉพาะพวกเขาและเฉพาะสภาวการณ์ของพวกเขา แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเพื่อให้แนวคิดเกี่ยวกับพรที่พวกเขารับได้

> “ไม่มีใครรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยไม่ได้รับการเปิดเผย พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้เปิดเผย” (ใน *History of the Church,* 6:58)
>
> “เมื่อมีความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าเราจะเริ่มรู้วิธีเข้าใกล้พระองค์ และวิธีทูลถามเพื่อให้ได้รับคำตอบ
>
> “เมื่อเราเข้าใจพระอุปนิสัยของพระผู้เป็นเจ้าและรู้วิธีมาหาพระองค์ พระองค์จะทรงเริ่มเผยฟ้าสวรรค์ต่อเรา และทรงบอกเราทั้งหมดเกี่ยวกับฟ้าสวรรค์นั้น เมื่อเราพร้อมมาหาพระองค์ พระองค์จะทรงพร้อมมาหาเรา” (ใน *History of the Church,* 6:308)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ศึกษา 1 นีไฟ 10:17–22; 11:1–8 โดยมองหาหลักธรรมที่สามารถช่วยพวกเขาให้เรียนรู้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ท่านอาจต้องการแบ่งนักศึกษาเป็นคู่ๆ เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแบ่งปันข้อคิดของตน)

หลังจากให้เวลามากพอแล้วให้ใช้คำถามต่อไปนี้ช่วยนักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พบกับชั้นเรียน

- นีไฟต้องการเรียนรู้อะไร
- ตามที่กล่าวไว้ใน 1 นีไฟ 10:17 นีไฟเตรียมตนเองอย่างไรเพื่อให้พร้อมรับคำตอบ
- บันทึกของนีไฟเกี่ยวกับประสบการณ์ของเขาสามารถช่วยให้เรารู้วิธีได้รับการเปิดเผยส่วนตัวอย่างไร

เขียนคำถามต่อไปนี้ไว้บนกระดาน

- **พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยความจริงอย่างไร** (ดู คพ. 8:2–3.)
- **อะไรสามารถขัดขวางเราไม่ให้ได้รับการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์**

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 25 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย) ก่อนนักศึกษาคนนั้นอ่าน เชื้อเชิญนักศึกษาทุกคนให้ฟังคำตอบของคำถามบนกระดาน หลังจากอ่านจบแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันคำตอบ

กระตุ้นนักศึกษาให้นึกถึงชีวิตส่วนตัวของพวกเขาและระบุหลักธรรมเฉพาะที่จะช่วยให้พวกเขาเปิดรับการเปิดเผยส่วนตัวมากขึ้น เชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนเกี่ยวกับหลักธรรมนี้ไว้ในบันทึกส่วนตัวหรือในพระคัมภีร์ของพวกเขา

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านว่าพระวิญญาณจะทรงช่วยเราอย่างไรเมื่อเราพากเพียรเรียนรู้ความจริง

1 นีไฟ 11:16–34 พระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระเยซูคริสต์แสดงให้เห็นถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้นักศึกษาหาคำว่า *พระจริยวัตรอันอ่อนน้อม* ใน 1 นีไฟ 11:16 และ 26 ท่านอาจเชื้อเชิญพวกเขาให้ทำเครื่องหมายคำนี้ อธิบายว่าคำดังกล่าวอาจนิยามได้ว่าเป็นการยอมลดฐานะหรือเกียรติ (ดู Noah Webster, *An American Dictionary of the English Language,* 1828)

- คำนี้บ่งบอกพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 11:26–34 ขณะอ่านเชื้อเชิญพวกเขาให้ทำเครื่องหมายหรือเขียนเหตุการณ์ที่แสดงถึงพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระผู้ช่วยให้รอด หลังจากอ่านข้อเหล่านี้แล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันเหตุการณ์ที่สังเกตเห็น ขอให้พวกเขาบอกว่าเหตุใดจึงทำเครื่องหมายหรือเขียนเหตุการณ์เหล่านั้น

- การปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระผู้ช่วยให้รอดช่วยให้เราเข้าใจความรักของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นความรักของพระบิดาบนสวรรค์อย่างไร กระตุ้นนักศึกษาให้บอกเล่าความสำนึกคุณที่พวกเขามีต่อความรักอันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้ากับสมาชิกครอบครัวและมิตรสหาย

บทที่ 4

1 นีไฟ 12–15

บทนำ

หลังจากนีไฟเรียนรู้คำแปลของนิมิตเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต เขาได้รับนิมิตเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งหมดในอนาคต เขาเห็นแผ่นดินแห่งคำสัญญาที่ครอบครัวของเขาจะไปตั้งถิ่นฐาน เขาเห็นช่วงเวลาของความขัดแย้ง สงคราม และความผิดบาปกับช่วงเวลาของความชอบและความสงบสุขในบรรดาผู้สืบตระกูลของเขาและผู้สืบตระกูลของเลมันกับเลมิวเอล เขาเห็นการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดในพื้นที่ของทวีปอเมริกา เขาเห็นการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ การฟื้นฟูพระกิตติคุณ กาต่อต้านความจริงอย่างต่อเนื่องของซาตาน และบทบาทสำคัญของพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ขณะที่นักศึกษาสนทนาเรื่องนิมิตของนีไฟและอ่านเกี่ยวกับชัยชนะครั้งสุดท้ายของอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้าเหนือซาตาน พวกเขาจะพบการปลอบโยนในความรู้ที่ว่าพระเจ้าจะทรงรำลึกถึงพันธสัญญาที่ทรงทำไว้กับวิสุทธิชนของพระองค์ เขารับรองกับคนเหล่านั้นว่าแม้จะมีการคุกคามจากมารและคนในอาณาจักรของมาร แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมอยู่และจะทรงเพิ่มพลังให้ผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ขณะพวกเขามีส่วนร่วมในงานของพระองค์

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- มารก่อตั้ง “ศาสนจักรอันเรืองอำนาจและน่าชิงชัง” เพื่อ “บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า” (ดู 1 นีไฟ13:1–9, 26–29; 14:9–13)
- พระเจ้าทรงฟื้นฟูความจริงที่แจ้งชัดและมีค่าเพื่อช่วยให้เรามาหาพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 13:20–42)
- การสวดอ้อนวอนนำไปสู่การเปิดเผย (ดู 1 นีไฟ 15:1–11)
- พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ที่ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล (ดู 1 นีไฟ 15:12–20)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1 นีไฟ 13:1–9, 26–29; 14:9–13 มารก่อตั้ง “ศาสนจักรอันเรืองอำนาจและน่าชิงชัง” เพื่อ “บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า”

อธิบายว่านีไฟได้รับนิมิตซึ่งท่านเห็นอนาคตผู้คนของท่านและผู้คนของเลมันกับเลมิวเอล ในนิมิตนี้ท่านเห็น “การก่อตั้งของศาสนจักรอันเรืองอำนาจ” (1 นีไฟ 13:4) ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 13:5–9, 26–29 โดยมองหาลักษณะพิเศษของศาสนจักรนี้ เขียนลักษณะพิเศษเหล่านี้ไว้บนกระดาน (หรือขอให้นักศึกษาคนหนึ่งออกมาเขียน)

อธิบายว่า วลี “ศาสนจักรอันเรืองอำนาจและน่าชิงชัง” และ “ศาสนจักรของมาร” ไม่ได้หมายถึงศาสนจักรจริงๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องนี้ ขอให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษา หน้า 27

- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ต้องรู้ว่าซาตานจัดวางกำลังเพื่อนำเราออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้า
- เทพบอกนีไฟว่ามีศาสนจักรเพียงสองแห่งเท่านั้น (ดู 1 นีไฟ 14:10) คำกล่าวนี้เป็นจริงในด้านใด เราแน่ใจได้อย่างไรเราเป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า

1 นีไฟ 13:20–42 พระเจ้าทรงฟื้นฟูความจริงที่แจ้งชัดและมีค่าเพื่อช่วยให้เรามาหาพระองค์

ขอให้นักศึกษาสมมติว่าไปพบแพทย์เพราะป่วย ระหว่างการตรวจ แพทย์วินิจฉัยความเจ็บป่วยและเขียนใบสั่งยา แต่เภสัชกรเปลี่ยนยาที่แพทย์สั่ง

- ท่านคิดว่าการเปลี่ยนนี้จะส่งผลกระทบต่อความเจ็บป่วยของท่านอย่างไร

ขอให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 13:20–29 จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้

- เรื่องนี้เหมือนตัวอย่างที่เภสัชกรเปลี่ยนยาที่แพทย์สั่งอย่างไร
- ข้อ 23 เกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล คำใดในข้อนี้หมายถึงพระคัมภีร์ไบเบิล
- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 23–25 พระคัมภีร์ไบเบิลบรรจุอะไรตอนที่ออกมาครั้งแรก
- ใครเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในพระคัมภีร์ไบเบิลมากที่สุด พวกเขานำอะไรออกไป เจตนาของพวกเขาคืออะไร (ดู ข้อ 26–29; ดูคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ หน้า 624 ใน Bible Dictionary ด้วย)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 13:34–39

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ อะไรจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู
- นอกจากพระคัมภีร์มอรมอนแล้ว “หนังสือเล่มอื่น” ที่ข้อ 39 กล่าวถึงได้แก่อะไรบ้าง
- ความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์ยุคสุดท้ายเล่มอื่นมีอิทธิพลต่อประจักษ์พยานของท่านอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดคู่มือนักศึกษาหน้า 29–30 ขอให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์และคำอธิบายจากคู่มือพระคัมภีร์เกี่ยวกับว่าเราจะพบความจริงที่แจ้งชัดและมีค่าซึ่งได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายที่ใด (คำกล่าวของประธานเฟาสท์มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 13:40–41

- พระคัมภีร์มอรมอนสถาปนาความจริงของพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างไร (ดู มอรมอน 7:8–9 ด้วย)
- ท่านคิดว่าการกล่าวว่าพระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์ไบเบิลได้รับการ "สถาปนาไว้ด้วยกัน" หมายความว่าอย่างไร
- เราจะใช้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงความจริงในพระคัมภีร์ไบเบิลได้อย่างไร

1 นีไฟ 14 อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะชนะในวันเวลาสุดท้าย

ถามนักศึกษาว่าพวกเขาคิดว่าศาสดาพยากรณ์จากอดีตที่เห็นสมัยของเราในนิมิตจะพูดอะไรเกี่ยวกับสภาพทางวิญญาณในสมัยของเรา เขียนคำตอบของพวกเขาสั้นๆ บนกระดาน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 14 อย่างใคร่ครวญ เพื่อดูว่าคำตอบของพวกเขาเปรียบเทียบได้อย่างไรกับนิมิตของนีไฟเกี่ยวกับยุคสุดท้าย ท่านอาจต้องช่วยให้พวกเขาเห็นว่านีไฟบรรยายความเข้มแข็งทางวิญญาณอีกทั้งความพินาศและการเป็นเชลยทางวิญญาณ (ดู ตัวอย่าง ข้อ 7, 14, และ 17)

ก่อนหน้านั้นในนิมิต นีไฟเห็นความพินาศของผู้สืบตระกูลของเขา แต่ในนิมิตส่วนนี้เขาเห็นชัยชนะของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 14:10–17

- ตามที่กล่าวไว้ในนิมิตของนีไฟ ศาสนจักรของพระเมษโปดกจะอยู่ที่ใดในวันเวลาสุดท้าย ศาสนจักรดังกล่าวใหญ่แค่ไหนเมื่อเทียบกับโลกทั้งโลก (ดู ข้อ 12)
- คนชั่วร้ายและคนฝักใฝ่ทางโลกจะตอบสนองอย่างไรต่อศาสนจักรของพระเมษโปดก (ดู ข้อ 13)
- ศาสนจักรของพระเมษโปดกจะมีอาวุธสองอย่างอะไรไว้ป้องกันตัว (ดู ข้อ 14)
- เหตุใดจึงสำคัญที่เราจะต้องรู้ว่างานของ พระผู้เป็นเจ้าจะชนะในที่สุด
- ความรู้นี้ได้ช่วยนีไฟขณะเผชิญกับการทดลองและเรื่องเศร้าในชีวิตเขาอย่างไร

1 นีไฟ 15:1–11 การสวดอ้อนวอนนำไปสู่การเปิดเผย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 15:1–3 และอธิบายว่าเหตุใดพวกเขาจึงคิดว่าเลมันกับเลมิวเอลไม่เข้าใจคำสอนของบิดาพวกเขา เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 15:6–9 ขอให้นักศึกษาทุกคนคิดถึงด้านต่างๆ ที่คนบางคนในยุคนี้คล้ายคลึงกับเลมันและเลมิวเอลในการเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้า

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าคนจำนวนมากฟันฝ่าชีวิตโดยไม่พยายามทำให้ตนคู่ควรรับเสียงแห่งการดลใจ คนมากมายเหล่านี้ไม่ใช่คนชั่วร้ายหรือดื้อรั้น พวกเขาเพียงแต่ไม่ใส่ใจจะเรียนรู้และทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

แบ่งปันคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟในคู่มือนักศึกษาหน้า 31 จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้

- นีไฟเป็นแบบอย่างของหลักธรรมเหล่านี้ในด้านใด
- อะไรเป็นผลจากความปรารถนาของนีไฟที่จะรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า
- พระเจ้าทรงสัญญาอะไรเกี่ยวกับความสามารถของเราในการได้ความรู้เรื่องวิถีของพระองค์ (ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านพระคัมภีร์ข้อต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด ยากอบ 1:5 📖 ; 1 นีไฟ 10:19; คพ. 88:63–64; 121:26–33)
- เมื่อเราหมายมั่นจะรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า มีด้านใดบ้างที่เราสามารถเป็นเหมือนนีไฟมากขึ้นและเป็นเหมือนเลมันกับเลมิวเอลน้อยลง

อ่าน 1 นีไฟ 15:10–11 กับนักศึกษา ให้พวกเขาระบุสิ่งอย่างที่นีไฟบอกว่าเลมันกับเลมิวเอลต้องทำจึงจะได้ความเข้าใจทางวิญญาณจากพระเจ้า (ไม่ทำใจแข็งกระด้าง ทูลถามด้วยศรัทธา เชื่อว่าพวกเขาจะได้รับ และรักษาพระบัญญัติด้วยความขยันหมั่นเพียร)

- การทำสิ่งอย่างนี้จะช่วยให้เราได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนอย่างไร

1 นีไฟ 15:12–20 พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล

ประเด็นที่หยิบยกขึ้นมาพูดซ้ำๆ ในพระคัมภีร์มอรมอนคือพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล ในที่สุดพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงรวบรวมและไถ่อิสราเอล

เสนอแนะให้นักศึกษามองหาความจริงดังกล่าวนี้ตลอดพระคัมภีร์มอรมอน ท่านอาจต้องพูดว่าอุปมาอุปไมยเรื่องต้นมะกอกใน 1 นีไฟ 15 ปรากฏอีกครั้งในอุปมานิทัศน์เรื่องต้นมะกอกในเจคอบ 5

ใน 1 นีไฟ 15:7 องค์ประกอบใดในคำสอนของลีไฮ ที่เลมันกับเลมิวเอลไม่เข้าใจ

เขียนคำว่า *ต้นมะกอก* บนกระดาน ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 15:12 และดูว่าต้นมะกอกเป็นสิ่งแทนอะไร

- ต้นมะกอกเป็นสิ่งแทนอะไร (ขียนบนกระดานว่า *ต้นมะกอก = เชื้อสายแห่งอิสราเอล*)
- ผู้สืบตระกูลของลีไฮ “แตกออกมาจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล” อย่างไร

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 15:13

- ตามที่นีไฟกล่าว พระกิตติคุณจะถูกนำไปให้ผู้สืบตระกูลของลีไฮเมื่อใด ใครจะนำไปให้พวกเขา

เขียนคำว่า *คนต่างชาติ* บนกระดาน อธิบายว่าคำนี้มีความหมายหลายอย่าง สามารถหมายถึงคนที่ไม่ใช่เชื้อสายอิสราเอล คนที่ไม่ใช่เชื้อสายยิว หรือประชาชาติที่ไม่มีพระกิตติคุณ (ดู Bible Dictionary, “Gentile”; คู่มือพระคัมภีร์, “คนต่างชาติ” scriptures.lds.org; ดู คพ. 109:60–62 ด้วย) ให้นักศึกษาย้อนกลับไปดู 1 นีไฟ 15:13 ในข้อนี้ คำนั้นหมายถึงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย คนที่อยู่ในประเทศของคนต่างชาติในสมัยการฟื้นฟู แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษา หน้า 31

ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่ข้อความ “การต่อกิ่งเข้ากับต้นด้วยกิ่งเดิม”

- การต่อกิ่งหมายถึงอะไร

หากจำเป็น ให้อธิบายว่าการต่อกิ่งต้นไม้คือการนำเอากิ่งหนึ่งของต้นไม้ต้นหนึ่งไปเสียบในต้นไม้อีกต้นหนึ่ง กิ่งที่นำไปเสียบจะได้รับการบำรุงเลี้ยงจากต้นและกลายเป็นกิ่งถาวรของต้นนั้น

กล่าวว่า 1 นีไฟ 15:14 อธิบายว่าผู้สืบตระกูลของลีไฮจะถูกต่อตาเข้ากับต้นมะกอก หรือเชื้อสายแห่งอิสราเอล เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 15:14–16 ขอให้พวกเขาสรุปข้อเหล่านี้ด้วยคำพูดของพวกเขาเอง ท่านอาจต้องการถามคำถามต่อไปนี้

- ผู้คนถูก “ต่อกิ่ง” หรือถูกรวมอย่างไรเมื่อพวกเขา “เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขา”
- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่เราต้องเข้าใจ “ประเด็นนั้นๆ ของหลักคำสอนของพระองค์”
- เราได้รับการบำรุงเลี้ยงผ่านการเป็นสมาชิกในศาสนจักรอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกว่าพวกเขาถูก “ต่อกิ่ง” เข้ามาในศาสนจักรเมื่อใด หรือพวกเขาได้ช่วยให้คนอื่นได้รับพรนั้นเมื่อใด

1 นีไฟ 15:24 พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าทำให้เรามีพลังต้านลูกศรเพลิงของมาร

ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 15:24 และให้พวกเขาขีดเส้นใต้วลี “ลูกศรเพลิง” จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้เปรียบเทียบและทำอ้างโยงข้อนี้กับ เอเฟซัส 6:16 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:17

- “ลูกศรเพลิง” ที่เราพบเจอในโลกทุกวันนี้มีอะไรบ้าง
- 1 นีไฟ 15:24 เตือนว่าอะไรจะเป็นผลจากการยอมจำนนต่อลูกศรเพลิงของซาตาน
- พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าช่วยเราต้านทานลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ในทางใด

ท่านอาจสรุปหลักธรรมนี้ด้วยคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> “สานุศิษย์ที่แท้จริง [ต้านทาน] ลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ โดยใช้มือหนึ่งชูโล่แห่งศรัทธา ขณะที่อีกมือหนึ่งจับราวเหล็ก (ดู เอเฟซัส 6:16; 1 นีไฟ 15:24; คพ. 27:17) ไม่ควรมีความผิดพลาด จะต้องใช้ทั้งสองมือ!” (ใน Conference Report, Apr. 1987, 87; หรือ *Ensign,* May 1987, 70)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันว่าศรัทธาและความเข้าใจของพวกเขาในพระคัมภีร์ช่วยพวกเขาต่อต้านการล่อลวงอย่างไร

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงความสำคัญของพระคัมภีร์และพระคัมภีร์ช่วยเราต้านทานลูกศรเพลิงของซาตานอย่างไร

บทที่ 5

1 นีไฟ 16–18

บทนำ

พระเจ้าทรงช่วยเหลือครอบครัวของลีไฮตลอดการเดินทางของพวกเขาในแดนทุรกันดารและข้ามมหาสมุทร ขณะศึกษาเรื่องราวการเดินทางครั้งนี้นักศึกษาจะพบตัวอย่างของศรัทธาอันยิ่งใหญ่และความดื้อรั้นอันน่าโศกสลด พวกเขาจะเห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเพิ่มพลังให้คนชอบธรรมและทำให้ใจของคนชั่วร้ายอ่อนลง ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าการท้าทายและพรในชีวิตพวกเขาคล้ายคลึงกับการท้าทายและพรที่ครอบครัวของลีไฮประสบ ท่านสามารถกระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ บิดามารดาที่ชอบธรรม และผู้นำฐานะปุโรหิต

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเจ้าทรงนำทางผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 16; 18:12–15, 21–22)
- พระเจ้าทรงอวยพรและเพิ่มพลังให้คนที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 17; 18:8–25)
- เราต้องเตรียมตัวให้พร้อมทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ (ดู 1 นีไฟ 17:7–11, 44–47; 18:1–4)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1 นีไฟ 16; 18:12–15, 21–22 พระเจ้าทรงนำทางผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์

ชูเข็มทิศให้ดู (หรือให้ดูภาพเข็มทิศ)

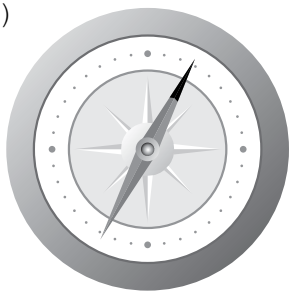

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอธิบายพอสังเขปว่าเข็มทิศทำอะไร ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 16:10 และ แอลมา 37:38

- เลียโฮนาเป็นเหมือนกับเข็มทิศที่คนใช้ทุกวันนี้ในด้านใด เลียโฮนาแตกต่างจากเข็มทิศยุคปัจจุบันในด้านใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 16:10, 16, 28–29 และระบุการทำงานของเลียโฮนาให้มากเท่าที่จะมากได้ กระตุ้นพวกเขาให้ทำเครื่องหมายสิ่งที่พบในพระคัมภีร์ของพวกเขา เมื่อสำรวจข้อเหล่านี้แล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พบ เขียนแนวคิดของพวกเขาไว้บนกระดานพอสังเขป แนวคิดของพวกเขาอาจได้แก่

1 นีไฟ 16:10	“แกนหนึ่งชี้ทางที่เราควรไป”
1 นีไฟ 16:16	“วัตถุทรงกลม ... นำเราไปในแถบที่อุดมมากขึ้นของแดนทุรกันดาร”
1 นีไฟ 16:28	“เข็มทิศ ... ทำงานตามศรัทธาแดะความขยันหมั่นเพียรแดะความใส่ใจซึ่งเราให้แก่เข็มทิศเทด่านั้น”
1 นีไฟ 16:29	วัตถุทรงกลมแสดงให้เห็น “อักขระที่เพิ่งเขียน, ซึ่งอ่านง่าย, ซึ่งให้ความเข้าใจแก่เราเกี่ยวกับวิถีทางของพระเจ้า”
1 นีไฟ 16:29	อักขระที่เพิ่งเขียน “เขียนไว้แดะเปลี่ยนไปเป็นครั้งคราว, ตามศรัทธาแดะความขยันหมั่นเพียรซึ่งเราให้แก่มัน”
1 นีไฟ 16:30–31	วัตถุทรงกลมบอกทิศทางที่พวกเขาจะไปหาอาหารได้

- เครื่องนำทางในชีวิตเราที่เหมือนกับเลียโฮนาได้แก่อะไรบ้าง

คำตอบของคำถามนี้อาจได้แก่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 34–35) พระคัมภีร์ (ดู แอลมา 37:38–47) คำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต และปิตุพร ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่านิตยสารศาสนจักรที่เรียกว่า *เอ็นไซน์* ในภาษาอังกฤษมีชื่อเรียกอย่างเหมาะสมในภาษาส่วนใหญ่ว่า *เลียโฮนา* ซึ่งเหมือนกับเลียโฮนาของลีไฮในบางด้าน—เนื้อหาในนั้นช่วยให้เรารู้พระประสงค์ของพระเจ้าในเวลาเช่นนี้

เมื่อนักศึกษาเอ่ยถึงเครื่องนำทางที่เป็นเหมือนกับเลียโฮนา ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- เครื่องนำทางเหล่านี้เหมือนเลียโฮนาในด้านใด
- เครื่องนำทางเหล่านี้ชี้วิถีทางที่เราควรไปในด้านใด
- อะไรอาจทำให้เราพลาดข่าวสารสำคัญจากเครื่องนำทางเหล่านี้
- เลียโฮนานำผู้คน “ไปในแถบที่อุดมมากขึ้นของแดนทุรกันดาร” ข้อความนี้ประยุกต์ใช้กับชีวิตเราได้อย่างไร

- พิจารณาประโยคสุดท้ายใน 1 นีไฟ 16:29 เครื่องนำทางเหล่านี้เป็น “วิธีเล็กน้อย” อย่างไร “สิ่งสำคัญ” อะไรบ้างที่เกิดขึ้นได้เพราะ “วิธีเล็กน้อย” เหล่านี้

ให้นักศึกษาคนหนึ่งหรือสองคนเล่าเกี่ยวกับเวลาที่พวกเขาได้รับพรเมื่อทำตามเครื่องนำทางอย่างใดอย่างหนึ่งเหล่านี้

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 16:15–32 ในใจและสังเกตความแตกต่างระหว่างนีไฟ เลมันกับเลมิวเอล และลีไฮ ท่านอาจแสนอแนะให้พวกเขาเขียนคำตอบ หลังจากพวกเขาอ่านจบแล้วให้นำการสนทนาพอสังเขปเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาอ่าน ท่านอาจถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- เลมันกับเลมิวเอลตอบสนองอย่างไรเมื่อนีไฟทำคันธนูหัก ลีไฮตอบสนองอย่างไร นีไฟตอบสนองอย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดคนเหล่านี้จึงตอบสนองต่างกัน
- ท่านคิดอย่างไรเมื่อท่านเห็นว่าแม้แต่ลีไฮก็พร่ำบ่น ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับวิธีที่นีไฟเข้าไปหาบิดาหลังจากทำคันธนูอันใหม่
- การตอบสนองของนีไฟต่อการทดลองครั้งนี้มีอิทธิพลต่อครอบครัวของเขาในด้านใด ท่านได้รับอิทธิพลอย่างไรเมื่อท่านเห็นคนอื่นตอบสนองการทดลองอย่างซื่อสัตย์ การตอบสนองการทดลองของท่านอาจมีอิทธิพลต่อคนรอบข้างอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองในคู่มือนักศึกษาหน้า 35–36

อธิบายว่าการทดลองบางอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากการไม่เชื่อฟัง อย่างไรก็ดี เรื่องคันธนูหักของนีไฟแสดงให้เห็นว่าการทดลองมากมายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความเป็นมรรตัย

- ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างที่เปรียบได้กับประสบการณ์คันธนูหักของนีไฟ
- เราได้รับพรอย่างไรเมื่อเราตอบสนองการทดลองเช่นเดียวกับนีไฟ

ขอให้นักศึกษานึกถึงวิธีต่างๆ ที่พวกเขาตอบสนองการทดลอง จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้ไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้โดยไม่ต้องตอบออกเสียง

- ในการตอบสนองการทดลองของท่าน ท่านเคยเป็นเหมือนเลมันกับเลมิวเอลหรือไม่ เป็นเหมือนลีไฮหรือไม่ เป็นเหมือนนีไฟหรือไม่ ถ้าท่านปฏิบัติต่างกันในสถานการณ์ต่างกัน เพราะเหตุใด ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อปรับปรุงวิธีที่ท่านตอบสนองการทดลอง

1 นีไฟ 17; 18:8–25 พระเจ้าทรงอวยพรและเพิ่มพลังให้คนที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์

อธิบายว่านอกจากจะนำทางครอบครัวของลีไฮด้วยเลียโฮนาแล้ว พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาในด้านอื่นด้วย เขียนข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้บนกระดาน

> 1 **นีไฟ** 17:1–14
>
> 1 **นีไฟ** 17:45–55
>
> 1 **นีไฟ** 18:10–25

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มอ่านข้อความพระคัมภีร์กลุ่มละหนึ่งตอนโดยมองหาวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็น “พระเมตตาอันละเอียดอ่อน” ของพระองค์ (ดู 1 นีไฟ 1:20) จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ ท่านอาจต้องการเขียนข้อสังเกตของนักศึกษาไว้บนกระดาน

ในการพยายามโน้มน้าวพวกพี่ชายให้เชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ครอบครัวเดินทางไปแผ่นดินแห่งคำสัญญา นีไฟได้เปรียบเทียบสภาวการณ์ของพวกเขากับลูกหลานของอิสราเอลผู้ออกจากอียิปต์เดินทางไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 17:23–44 อย่างใคร่ครวญ และบอกว่าลูกหลานของอิสราเอลคล้ายคลึงกับครอบครัวของลีไฮอย่างไร

- ท่านคิดว่าครอบครัวของลีไฮได้ประโยชน์อย่างไรจากการระลึกถึงประสบการณ์ของลูกหลานอิสราเอล
- ท่านได้ประโยชน์ในด้านใดจากการเรียนเรื่องการเดินทางของครอบครัวของลีไฮและชาวอิสราเอลสมัยโบราณ

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าพระเจ้าจะทรงคุ้มครองและเพิ่มพลังให้คนชอบธรรม เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง 1 นีไฟ 17:48, 52–55 ขอให้คนอื่นๆ ฟังวิธีที่พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยนีไฟ

- ในที่สุดแล้วอะไรทำให้ใจของเลมันกับเลมิวเอลอ่อนลง

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 18:16, 21

- ท่านสามารถทำตามแบบอย่างของนีไฟในด้านใดบ้างเพื่อจะได้รับพรที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้

อธิบายว่าพระคัมภีร์มักจะมีข้อความถ้า-แล้ว พระเจ้าทรงบอกเราว่า *ถ้า* เราทำอย่างหนึ่ง *แล้วละก็* พระองค์ย่อมประทานพรเราแน่นอน

- ท่านเห็นความสัมพันธ์ถ้า-แล้วอะไรใน 1 นีไฟ 17:13 (ท่านอาจต้องการอธิบายว่านี่เป็นหัวข้อหลักหัวข้อหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอน—ถ้าผู้คนจะเชื่อฟังพระบัญญัติแล้วละก็ พระเจ้าย่อมประทานพรพวกเขาด้วยความรุ่งเรืองในแผ่นดินแห่งคำสัญญา ดูตัวอย่างใน 1 นีไฟ 2:20; 4:14; 2 นีไฟ 1:9; ออมไน 1:6; โมไซยาห์ 1:7; แอลมา 48:25 ด้วย)

ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 18:8–20 ในใจ

- นีไฟทนทุกข์ในทางใดเพราะการไม่เชื่อฟังของผู้อื่น
- ในที่สุดทุกคนในกลุ่มทนทุกข์เพราะความดื้อรั้นอย่างไร
- เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากตัวอย่างเหล่านี้

เป็นพยานว่าการไม่เชื่อฟังมักนำความทุกข์มาให้เสมอ แม้ความทุกข์นั้นจะไม่เกิดขึ้นทันทีเสมอไปหรือเห็นไม่ชัดเท่าครอบครัวของลีไฮ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้หากเห็นสมควร แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรที่พระเจ้าประทานให้เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์

1 นีไฟ 17:7–11, 44–47; 18:1–4 เราต้องเตรียมตนเองให้พร้อมทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ

ถ้าท่านมีโทรศัพท์มือถือ ให้นักศึกษาดูโทรศัพท์ ถามพวกเขาว่าเคยพยายามใช้โทรศัพท์มือถือในพื้นที่ซึ่งสัญญาณไม่ดีหรือไม่ พื้นที่เช่นนั้นบางครั้งเรียกว่าจุดบอด ให้นักศึกษาอ่าน 1 นีไฟ 17:45 ในใจ และคิดว่าอะไรเป็นเหตุให้เลมันกับเลมิวเอลมี “จุดบอด” ทางวิญญาณ

- ท่านคิดว่ามีใจ “เกินกว่าจะรู้สึก” หมายถึงอะไร
- เลมันกับเลมิวเอลเลือกทำอะไรที่ทำให้พวกเขามีใจ “เกินกว่าจะรู้สึก”

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ ท่านอาจต้องการใช้คำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (A) ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (B) และเอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (C) ในดีวีดี หรือท่านจะให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวเหล่านั้นในคู่มือนักศึกษาหน้า 39 ก็ได้ ประธานแพคเกอร์อธิบายว่าเรา *รู้สึก* ถึงการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าเราได้ยิน ประธานเฟาสท์และเอ็ลเดอร์เวิร์ธลินเตือนเรื่องเจตคติและพฤติกรรมที่นำเราให้ประสบกับ “จุดบอด” ทางวิญญาณ

- ตามที่ประธานเฟาสท์และเอ็ลเดอร์เวิร์ธลินกล่าว เจตคติและการกระทำอะไรบ้างที่สามารถบั่นทอนความสามารถในการรู้ซึ้งถึงพระวิญญาณ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 17:7–11 โดยมองหาสิ่งที่นีไฟทำเพื่อยกระดับความสามารถของท่านในการสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์

- นีไฟทำอะไรเพื่อช่วยเขาสื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้า (คำตอบอาจได้แก่ เขาเชื่อฟังสุรเสียงของพระเจ้าทันที เขาสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัว และเขาทำงานหนักเพื่อให้ได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า 1 นีไฟ 18:1–4 และเปรียบการเตรียมต่อเรือของนีไฟกับการเตรียมตนเองให้พร้อมเผชิญการท้าทายและการทดลองของพวกเขาเอง

- พระเจ้าทรงแสดงให้นีไฟเห็นวิธีต่อเรือ “เป็นครั้งคราว” ท่านคิดว่าเหตุใดจึงเป็นประโยชน์สำหรับนีไฟในการเรียนรู้ทีละเล็กละน้อยแทนที่จะได้รับทุกอย่างในคราวเดียว
- เหตุใดจึงสำคัญที่นีไฟจะทำตามคำแนะนำของพระเจ้าก่อนที่พระเจ้าจะทรงสอนเขามากขึ้น

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง 2 นีไฟ 28:30 ถามนักศึกษาว่าหลักธรรมของข้อนี้ประยุกต์ใช้กับเรื่องราวชีวิตของนีไฟที่เรากำลังศึกษาอยู่เวลานี้ได้อย่างไร เน้นว่าน้อยครั้งมากที่พระเจ้าประทานข้อมูลทั้งหมดให้เราในคราวเดียว ขณะที่เราดำเนินต่อไปในศรัทธา พระองค์จะทรงเผยความจริงต่อเราทีละน้อย

- นีไฟแสดงให้เห็นความไว้วางใจในพระเจ้าในทางใด
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำตามแบบอย่างของนีไฟและสร้างชีวิตที่ “ยอดเยี่ยมนัก” ในสายพระเนตรของพระเจ้าเหมือนเรือของนีไฟ

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการนำทางที่เรารับได้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามแบบอย่างของนีไฟขณะพวกเขาสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์

บทที่ 6

1 นีไฟ 19–22

บทนำ

ขณะสอนบทเรียนนี้ท่านจะนำการสนทนาเกี่ยวกับ 1 นีไฟ 19–20 ซึ่งนีไฟอ้างอิงคำพูดของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ ท่านไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รอบรู้ถ้อยคำของอิสยาห์จึงจะสามารถสอนได้ เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและใช้ความช่วยเหลือที่ให้ไว้ในบทเรียนและคู่มือนักศึกษา ท่านย่อมสามารถสอนได้ด้วยพลังและความกระตือรือร้น (ดู "บทนำสู่งานเขียนของอิสยาห์" ในคู่มือนักศึกษาหน้า 43–45)

นีไฟอ่านถ้อยคำของอิสยาห์เพื่อจะ "ชักชวน [ผู้คนของเขา] จนเต็มสติกำลังให้เชื่อในพระเจ้าพระผู้ไถ่ของพวกเขา" (1 นีไฟ 19:23) ในการแบ่งปันคำพยากรณ์ของอิสยาห์ นีไฟสอนว่าแม้ภัยพิบัติจะมาถึงโลกในวันเวลาสุดท้าย แต่ "คนชอบธรรม ไม่ต้องกลัว" เพราะพระเจ้า "จะทรงปกปักรักษา [พวกเขา] โดยเดชานุภาพของพระองค์" (1 นีไฟ 22:17) หาวิธีแบ่งปันคำสอนนี้และอื่นๆ ซึ่งจะนำความอุ่นใจและความเข้มแข็งมาให้นักศึกษาของท่าน โดยได้รับการนำทางจากพระวิญญาณท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าอิสยาห์เป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดและการปฏิบัติของพระองค์กับเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งในอดีตและปัจจุบันอย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- จุดประสงค์ของนีไฟในการเก็บรักษาบันทึกของเขาคือเพื่อชักชวนผู้อื่นให้ระลึกถึงพระผู้ไถ่ของพวกเขา (ดู 1 นีไฟ 19)
- เราควรเปรียบพระคัมภีร์กับตัวเราเพื่อประโยชน์และการเรียนรู้ของเรา (ดู 1 นีไฟ 19:23–24)
- พระเจ้าทรงขัดเกลาผู้คนของพระองค์ในเตาหลอมแห่งความทุกข์ (ดู 1 นีไฟ 20)
- พระเจ้าทรงสัญญาจะฟื้นฟูพระกิตติคุณและรวบรวมอิสราเอลในยุคสุดท้าย (ดู 1 นีไฟ 21:18–25; 22:7–22)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

1 นีไฟ 19 จุดประสงค์ของนีไฟในการเก็บรักษาบันทึกของเขาคือเพื่อชักชวนผู้อื่นให้ระลึกถึงพระผู้ไถ่ของพวกเขา

แนะนำนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 19:1–5 ในใจ และหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้ ท่านอาจต้องการเขียนคำถามบนกระดาน

- นีไฟทำแผ่นจารึกกี่ชุด
- แผ่นจารึกแต่ละชุดต่างกันอย่างไร
- 1 นีไฟมาจากแผ่นจารึกชุดใด เรารู้ได้อย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 19:6

- หลังจากอธิบายแผ่นจารึกเล็กและเนื้อหาในนั้น นีไฟกล่าวว่าเขาจะเขียนเกี่ยวกับอะไร

ให้นักศึกษาครึ่งชั้นเรียนอ่าน 1 นีไฟ 19:7–9 ในใจ และอีกครึ่งชั้นเรียนอ่าน 1 นีไฟ 19:10–12 ในใจ ให้นักศึกษาบอกว่าพวกเขารู้สึกว่าวลีใดในข้อความที่พวกเขาอ่านมีความหมายมากที่สุดเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด จากนั้นถามว่าเหตุใดพวกเขาจึงเลือกวลีเหล่านั้น แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดตามที่พบในข้อเหล่านี้

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 19:18

- อะไรคือจุดประสงค์ของนีไฟในการเขียนคำสอนเหล่านี้
- ท่านคิดว่าระลึกถึงพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร พระคัมภีร์ช่วยให้เราระลึกถึงพระองค์อย่างไร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์แห่งฝ่ายประธานสูงสุด

> "เรารักษาพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ทุกครั้งที่เราให้ครอบครัวมาอยู่กันพร้อมหน้าเพื่ออ่านพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เป็นพยานถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เพราะนั่นเป็นข่าวสารและเป็นข่าวสารของศาสดาพยากรณ์เสมอมา แม้เด็กๆ จะจำถ้อยคำในนั้นไม่ได้ แต่พวกเขาจะระลึกถึงพระผู้ทรงลิขิตที่แท้จริง ผู้คือพระเยซูคริสต์" (ใน Conference Report, April 1998, 87; หรือดู *เลียโฮนา* ก.ค. 1998 หน้า 76)

1 นีไฟ 19:23–24 เราควรเปรียบพระคัมภีร์กับตัวเราเพื่อประโยชน์และการเรียนรู้ของเรา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกชื่อบุคคลจากพระคัมภีร์ที่แบบอย่างของคนเหล่านั้นเคยช่วยพวกเขา

- ท่านคิดว่าเหตุใดการเปรียบเทียบตัวเราและสภาวการณ์ของเรากับผู้คนและคำสอนในพระคัมภีร์จึงมีคุณค่า

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 19:23–24 ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่า ข้อ 23 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖

- มีวิธีใดบ้างที่เราจะสามารถ “เปรียบพระคัมภีร์” กับตัวเราได้

สรุปคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน ท่านอาจกล่าวถึงคำถามที่อยู่ในคู่มือนักศึกษา หน้า 43

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์แอล. ไลโอเนล เคนดริค แห่งสาวกเจ็ดสิบ

> “เราต้องอ่าน [พระคัมภีร์] ประหนึ่งพระเจ้ากำลังตรัสกับเราโดยตรงในรูปแบบส่วนตัว” (ใน Conference Report, April 1993, 16; หรือ *Ensign,* May 1993, 15)

กระตุ้นนักศึกษาให้จำแนวคิดบางอย่างบนกระดานและใช้แนวคิดเหล่านี้ขณะศึกษาพระคัมภีร์

1 นีไฟ 20 พระเจ้าทรงขัดเกลาผู้คนของพระองค์ในเตาหลอมแห่งความทุกข์

เขียนบนกระดานว่า *“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก” (Hebrews 12:6)*

- ตีสอนหมายความว่าอะไร (แก้ไขด้วยการลงโทษหรือความทุกขเวทนา)
- การตีสอนเป็นหลักฐานยืนยันความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราอย่างไร

เขียนบนกระดานดังนี้

1 นีไฟ 20:1–8	1 นีไฟ 20:9–17
หลักฐานยืนยันว่าเชื้อสายแห่งอิสราเอลไม่ได้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า	**หลักฐานยืนยันว่าพระเจ้ายังคงรักพวกเขาและทรงต้องการให้พวกเขาซื่อสัตย์ต่อพระองค์**

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม แนะนำกลุ่มหนึ่งให้อ่าน 1 นีไฟ 20:1–8 โดยหาหลักฐานยืนยันว่าสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าในช่วงของการเปิดเผยนี้ แนะนำให้อีกกลุ่มหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 20:9–17 โดยหาหลักฐานยืนยันว่าพระเจ้ายังคงรักพวกเขาและทรงต้องการให้พวกเขาซื่อสัตย์ต่อพระองค์

เชิญนักศึกษาจากแต่ละกลุ่มแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ สนทนาคำตอบของนักศึกษาโดยสังเกตวิธีที่ข้อเหล่านี้จะประยุกต์ใช้ในสมัยของเราได้

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 20:10

- ความหมายที่เป็นไปได้ของวลี “เตาหลอมแห่งความทุกข์” มีอะไรบ้าง
- เตาหลอมแห่งความทุกข์ช่วยให้เราซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าได้อย่างไร

ให้เวลานักศึกษาตอบ แล้วอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 105:5–6 กับชั้นเรียน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้พิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง 1 นีไฟ 20:10 และ 1 นีไฟ 20:18–19 แล้วขอให้พวกเขาเขียนข้อสรุปต่อจากคำกล่าวที่ว่า “ฉันรู้สึกว่าข่าวสารที่ 1 นีไฟ 20 ให้เราวันนี้คือ_____” ขอให้นักศึกษาแบ่งปันคำตอบของพวกเขา

1 นีไฟ 21:1–17 พระเจ้าจะไม่ทรงลืมเรา

1 นีไฟ 21 มีข้อความที่สะท้อนความปรารถนาของนีไฟในการ “ชักชวน [เรา] จนเต็มสติกำลังให้เชื่อในพระเจ้าพระผู้ไถ่ [ของเรา]” (1 นีไฟ 19:23)

อ่าน 1 นีไฟ 21:6–13 กับนักศึกษาโดยขอให้พวกเขาหาสัญลักษณ์แทนความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเรา

- ข้อ 9 มีการอ้างถึงพระผู้ช่วยให้รอดทรงให้อิสระแก่นักโทษข้อนี้ประยุกต์ใช้ทั้งกับคนเป็นและคนตายได้อย่างไร
- พระเจ้าทรงปลอบโยนผู้คนของพระองค์ในทางใด พระองค์ทรง “เมตตาคนของพระองค์ที่มีทุกข์” อย่างไร (ข้อ 13)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 21:14–17

- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งผู้คนจึงรู้สึกว่าพระเจ้าทรงลืมพวกเขา ท่านจะใช้ข้อความนี้ช่วยคนที่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือหวาดกลัวได้อย่างไร
- การถูกจารึกไว้บนฝ่าพระหัตถ์ของพระผู้ช่วยให้รอดมีความหมายต่อท่านอย่างไร

ขณะนักศึกษาไตร่ตรองหรือสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

"พระคริสต์จะไม่ทรงลืมลูกๆ ที่พระองค์ทรงไถ่หรือพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำกับพวกเขาเพื่อความรอดในไซอัน เครื่องเตือนใจอันแสนเจ็บปวดของความเอาพระทัยใส่และพันธสัญญานั้นคือรอยตะปูที่ชาวโรมันจารึกไว้บนฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์" (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 84)

- ประสบการณ์ใดช่วยให้ท่านรู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับความรักของพระผู้ช่วยให้รอด

1 นีไฟ 21:18–25; 22:7–22 พระเจ้าทรงสัญญาจะฟื้นฟูพระกิตติคุณและรวมอิสราเอลในยุคสุดท้าย

ชี้ให้เห็นว่า 1 นีไฟ 22 มีคำอธิบายของนีไฟเกี่ยวกับถ้อยคำของอิสยาห์ใน 1 นีไฟ 20–21

วาดแผนที่โลกแบบง่ายๆ บนกระดาน หรือฉายแผ่นใสของแผ่นที่โลก (ถ้าท่านเลือกวาดแผนที่บนกระดาน ท่านอาจต้องวาดก่อนชั้นเรียน)

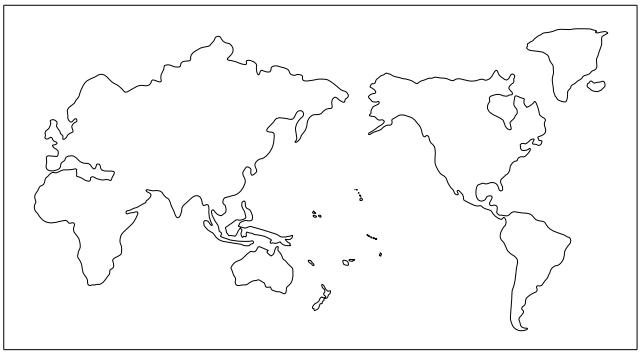

อ่าน 1 นีไฟ 22:1–2 กับนักศึกษา

- ข้อนี้เสริมหลักคำสอนที่เปิดเผยใน อาโมส 3:7 📖 และ 2 เปโตร 1:20–21 อย่างไร

อ่าน 1 นีไฟ 22:3–4 กับนักศึกษา

- นีไฟกำลังพูดถึงอะไรในข้อเหล่านี้

นักศึกษาพึงเข้าใจว่าข้อเหล่านี้เกี่ยวกับการกระจัดกระจายไปทั่วโลกของสมาชิกเชื้อสายแห่งอิสราเอล เพื่อเน้นแนวคิดนี้ให้ใช้แผนที่โลกจากแผนภาพข้างต้น ลากเส้นหลายๆ เส้นออกจากบริเวณทางเหนือของอิสราเอลไปยังทิศต่างๆ เส้นเหล่านี้จะแสดงให้เห็นการกระจัดกระจายของสิบเผ่าที่หายไปจากทางเหนือราว 722 ปีก่อนคริสตกาล (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 18:9–11) จากนั้นให้ลากเส้นจากอิสราเอลไปยังพื้นที่ของทวีปอเมริกาเส้นนี้แสดงให้เห็นการอพยพของครอบครัวของลีไฮ ลากอีกเส้นหนึ่งไปยังพื้นที่ของทวีปอเมริกาแทนมิวเล็คกับผู้คนของเขา (ดู ออมไน 1:14–16) แล้วลากหนึ่งเส้นจากอเมริกากลางหรืออเมริกาใต้ไปทางเหนือและอีกเส้นไปทางตะวันตกถึงหมู่เกาะโพลีนีเซีย เส้นเหล่านี้แทนการอพยพที่เป็นไปได้ของเฮกอธ (ดู แอลมา 63:5–9) ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าทั้งหมดนี้แทนการกระจัดกระจายของอิสราเอลในส่วนที่เล็กน้อยมาก เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 22:3, 5 และระบุว่าเชื้อสายแห่งอิสราเอลกระจัดกระจายไปประเทศใดบ้าง

- นีไฟให้เหตุผลอะไรใน 1 นีไฟ 22:5 สำหรับการกระจัดกระจาย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 นีไฟ 21:22–25 ในใจ ขอให้พวกเขาแบ่งปันความเข้าใจเกี่ยวกับคำพยากรณ์นี้พอสังเขป จากนั้นอ่าน 1 นีไฟ 22:6–8 กับนักศึกษา

- อะไรคือคำแปลของนีไฟเกี่ยวกับคำพยากรณ์ใน 1 นีไฟ 21:22–25 (นีไฟเห็นว่าคำอธิบายที่ให้ไว้ใน 1 นีไฟ 22:6–8 เป็นสัมฤทธิผลส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ใน 1 นีไฟ 21:22–25)
- อะไรคือ "ประชาชาติที่เกรียงไกร" ดังกล่าวไว้ใน 1 นีไฟ 22:7 (ท่านอาจชี้ที่สหรัฐอเมริกาบนแผนที่) "งานน่าอัศจรรย์" ดังกล่าวไว้ใน ข้อ 7–8 คืออะไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15

"ข้าพเจ้าขอบพระทัยอย่างยิ่งสำหรับการอันน่าพิศวงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ โดยแท้แล้วนี่คืองานน่าอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง ซึ่งบังเกิดขึ้นโดยพลังอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพเพื่อประโยชน์ของเหล่าบุตรธิดาของพระองค์ เราสามารถรับใช้งานของพระองค์ช่วงนี้ในงานแห่งความรอดเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด รวมถึงบุตรธิดาทุกรุ่นของพระผู้เป็นเจ้าผู้เคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลกในหลายร้อยศตวรรษที่ผ่านมา งานนี้เป็นความจริง" (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 242)

อ่าน 1 นีไฟ 22:9–10 กับนักศึกษา

- “งานน่าอัศจรรย์” นี้จะเป็นพรแก่ “ตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลก” ในทางใด (ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจวาดรูปลูกศรหลายๆ รูปบนแผนที่ โดยลากออกจากสหรัฐอเมริกาเพื่อแสดงว่าพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูในสหรัฐและแผ่ขยายไปทั่วโลก)
- ใน ข้อ 10 นีไฟกล่าวว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไร (เพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นพบที่มาของวลี “เผยให้เห็นพาหุของพระองค์” ให้พวกเขาเปิดในคู่มือนักศึกษา หน้า 47)

นีไฟอธิบายว่าพระเจ้าจะทรง “เผยให้เห็นพาหุของพระองค์” หรือทรงแสดงเดชานุภาพของพระองค์ “ในสายตาประชาชาติ” อย่างไร แบ่งนักศึกษาออกเป็นสามกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมต่อไปนี้ ขอให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าข้อที่มอบหมายเพื่อดูว่าเดชานุภาพของพระเจ้าจะประจักษ์ต่อประชาชาติต่างๆ อย่างไร ขอให้นักศึกษาสนทนาตัวอย่างที่พวกเขาเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมต่างๆ ในข้อเหล่านี้

กลุ่ม 1

1 นีไฟ 22:11–12, 24–25 (ฟื้นฟูพันธสัญญา นำอิสราเอลออกจากความมืดทางวิญญาณ ช่วยให้พวกเขารู้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา นับจำนวนแกะของพระองค์และทรงรวบรวมพวกเขามาสู่คอกเดียว)

กลุ่ม 2

1 นีไฟ 22:14–15, 22–23 (ทำลายคนจองหองและคนชั่วร้ายที่ต่อสู้กับไซอัน)

กลุ่ม 3

1 นีไฟ 22:16–21 (ปกปักรักษาผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์)

ขอให้กลุ่มต่างๆ แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบในการสนทนาในชั้นเรียน จากนั้นให้สนทนาคำถามต่อไปนี้

- คำสอนในข้อเหล่านี้ช่วยท่านอย่างไรเมื่อท่านนึกถึงอนาคต
- ความชอบธรรมส่วนตัวปกป้องท่านจากความยุ่งยากมากมายของโลกในทางใด

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรที่เราได้รับเมื่อเราได้รับการรวมไว้ในเชื้อสายแห่งอิสราเอลในยุคสุดท้ายและรักษาพันธสัญญาของเรา

บทที่ 7

2 นีไฟ 1–3

บทนำ

พระคัมภีร์ช่วงนี้มีคำแนะนำครั้งสุดท้ายที่ลีไฮให้ลูกหลานของเขาก่อนเขาถึงแก่กรรม หลักธรรมที่ลีไฮสอนสำคัญต่อเราในทุกวันนี้ เขาสอนเรื่องพรที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับผู้เชื่อฟัง เขาเป็นพยานถึงการสร้าง การตกของอาดัมกับเอวา และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในลักษณะที่จะช่วยให้เราเห็นว่าทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกันอย่างไร เขารวมคำพยากรณ์ของโยเซฟในอียิปต์ไว้ด้วย โดยแสดงประจักษ์พยานถึงการเรียกและการปฏิบัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ขณะสนทนาคำสอนเหล่านี้ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตพวกเขาอย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- คนชอบธรรมในแผ่นดินแห่งคำสัญญาได้รับพร (ดู 2 นีไฟ 1:5–12)
- การสร้าง การตก และการชดใช้เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนแห่งการไถ่ของพระบิดาบนสวรรค์ (ดู 2 นีไฟ 2)
- การฟื้นฟูพระกิตติคุณทำให้คำพยากรณ์แต่โบราณเกิดสัมฤทธิผล (ดู 2 นีไฟ 3)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 1:5–12 คนชอบธรรมในแผ่นดินแห่ง คำสัญญาได้รับพร

เขียนบนกระดานว่า *แผ่นดินแห่งคำสัญญา* เริ่มการสนทนาของท่านโดยถามคำถามบางข้อต่อไปนี้

- อะไรเข้ามาในความคิดท่านเมื่อท่านได้ยินวลี “แผ่นดินแห่งคำสัญญา”

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฮีบรู 11:8–9

- แผ่นดินแห่งคำสัญญาสำหรับอับราฮัมอยู่ที่ไหน

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 1:5

- แผ่นดินแห่งคำสัญญาในคำพยากรณ์นี้อยู่ในทวีปใด

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระเจ้าทรงกำหนดแผ่นดินแห่งคำสัญญาไว้หลายที่ให้ผู้คนของพระองค์ตามสภาวการณ์และความจำเป็นของพวกเขา

อธิบายว่าลีไฮบอกลูกหลานของเขาถึงพรและคำสาปแช่งที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินแห่งคำสัญญา ทำแผนภูมิบนกระดานให้มีสองคอลัมน์ คอลัมน์หนึ่งเขียนว่า *พร* และอีกคอลัมน์หนึ่งเขียนว่า *คำสาปแช่ง* เชื้อเชิญนักศึกษาให้ศึกษา 2 นีไฟ 1:7–12 โดยมองหาพรและคำสาปแช่งมาเติมในแผนภูมิ หลังจากนั้นสามสี่นาที เชิญพวกเขาแบ่งปันสิ่งที่เรียนรู้ เขียนข้อคิดของพวกเขาไว้พอสังเขปบนกระดาน คำตอบของนักศึกษาอาจคล้ายคลึงกับคำตอบในแผนภูมิต่อไปนี้

พร (2 นีไฟ 1:7–9)	**คำสาปแช่ง** (2 นีไฟ 1:10–12)
แผ่นดินแห่งเศรีภาพ (ข้อ 7)	**การพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนพวกเขา** (ข้อ 10)
ไม่มีวันถูกนำลงไปเป็นเชลย (ข้อ 7)	**ทำให้ประชาชาติอื่นมีพลังความสามารถที่จะเอาผืนแผ่นดินในความครอบครองของพวกเขาไป** (ข้อ 11)
เก็บไว้ช่วงหนึ่งไม่ให้ประชาชาติอื่นรู้ (ข้อ 8)	**กระจัดกระจายแต่ถูกสงทัณฑ์** (ข้อ 11)
รุ่งเรืองบนผืนแผ่นดิน (ข้อ 9)	**นองเลือด** (ข้อ 12)
ไม่มีผู้ใดเอาแผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขาไป (ข้อ 9)	
พำนักอยู่อย่างปลอดภัยตลอดกาล (ข้อ 9)	

อธิบายว่าในยุคสุดท้าย จำเป็นที่ต้องสถาปนาประชาชาติหนึ่งซึ่งจะอำนวยให้พรของพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟู เมื่อสถาปนาพระกิตติคุณที่นั่นแล้วอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะขยายไปทั่วโลก สนทนากับนักศึกษาถึงพรเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งคำสัญญาที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับประเทศอื่นที่สมาชิกศาสนจักรอยู่

แบ่งปันความรู้สึกของท่านว่าพระกิตติคุณเป็นพรแก่ตัวท่านและประเทศชาติโดยรวมอย่างไร

2 นีไฟ 2 การสร้าง การตก และการชดใช้เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนแห่งการไถ่ของพระบิดาบนสวรรค์

อธิบายว่าโดยผ่านคำสอนของลีไฮในบทที่ 2 เราจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้าง การตก และการชดใช้

เขียนบนกระดานว่า *การสร้าง—การตก—การชดใช้* แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย) ดูว่าการสร้าง การตก และการชดใช้สัมพันธ์กันอย่างไร

"แผนกำหนดให้มีการสร้าง การสร้างกำหนดให้มีทั้งการตกและการชดใช้ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสามส่วนของแผน การสร้างโลกที่คล้ายเมืองบรมสุขเกษมมาจากพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นมรรตัยและความตายมาสู่โลกผ่านการตกของอาดัม ความเป็นอมตะและการได้รับชีวิตนิรันดร์จัดเตรียมไว้โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การสร้าง การตก และการชดใช้ได้รับการวางแผนไว้นานแล้วก่อนที่งานการสร้างจะเริ่มขึ้น" (ใน Conference Report, Apr. 2000, 105; หรือ ดู *เลียโฮนา* ก.ค. 2000 หน้า 108)

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

2 **นีไฟ** 2:11–16

2 **นีไฟ** 2:17–25

2 **นีไฟ** 2:6–10, 26–29

ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละตอนต่อไปนี้และบอกว่าข้อความเหล่านั้นพูดถึงแผนแห่งความรอดด้านใด จากนั้นให้นำการสนทนาเกี่ยวกับแผนแต่ละด้านโดยใช้ข้อเสนอแนะบางข้อต่อไปนี้

การสร้าง (2 นีไฟ 2:11–16)

- อะไรคือจุดประสงค์ของการสร้างดังกล่าวไว้ในข้อความนี้
- เหตุใดการสร้างจึงเป็นขั้นตอนจำเป็นก่อนการตกและการชดใช้
- ตัวอย่าง "การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง" มีอะไรบ้าง เหตุใดเราจึงต้องมีการตรงกันข้าม

การตก (2 นีไฟ 2:17–25)

- ต้องมีเงื่อนไขใดก่อนการตก ต้องมีเงื่อนไขใดหลังการตก

ขณะดำเนินการสนทนาเรื่องนี้ ท่านอาจต้องการเขียนเงื่อนไขเหล่านี้บนกระดานเป็นสองคอลัมน์ ตัวอย่างมีอยู่ในแผนภูมิต่อไปนี้

ก่อนการตก	หลังการตก
อาดัมและเอวาจะมีบุตรไม่ได้	พวกเขามีบุตร
อาดัมและเอวาจะไม่รู้จักปีติหรือความเศร้าหมอง	พวกเขาจะประสบทั้งปีติและความเศร้าหมอง
พวกเขาจะไม่ทำความดีหรือความชั่ว	พวกเขาจะทำความดีและพวกเขาจะทำบาปด้วย
พวกเขาจะอยู่ในสวนเอเดนตลอดกาล	พวกเขาถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าและออกจากสวนเอเดน พวกเขาอยู่ในสภาพที่ตกแล้วและเป็นมรรตัย—ขึ้นอยู่กับความตายทางร่างกาย (ดู โมเสส 6:48)

- เหตุใดการตกจึงจำเป็นในแผนแห่งความสุข (ดู โมเสส 5:11–12)

คนจำนวนมากรู้สึกว่าการตกของอาดัมและเอวาเป็นความผิดพลาดมหันต์ แบ่งปันคำอธิบายต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟนแห่งสาวกเจ็ดสิบ (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

"การตกมิใช่เหตุการณ์เลวร้าย ทั้งมิใช่ความผิดพลาดหรือเหตุบังเอิญ แต่เป็นส่วนที่จงใจของแผนแห่งความรอด เราเป็น 'เชื้อสาย' ทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ถูกส่งมายังโลกนี้และ 'บริสุทธิ์' จากการล่วงละเมิดของอาดัม แต่แผนของพระบิดาทำให้เราต้องประสบกับการล่อลวงและความเศร้าหมองในโลกที่ตกแล้วเพื่อให้เราเข้าใจความสุขที่แท้จริง หากไม่ลิ้มรสความขม เราจะเข้าใจความหวาน*ไม่ได้* เราต้องการวินัยและการขัดเกลาของชีวิตมรรตัยอันเป็น 'ขั้นตอนต่อไปในการพัฒนา [ของเรา]' สู่การเป็นเหมือนพระบิดา แต่การเติบโตหมายถึงความเจ็บปวด หมายถึงการเรียนรู้จากความผิดพลาดในกระบวนการต่อเนื่องที่เป็นไปได้โดยพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งพระองค์ประทานทั้งในระหว่างและ '*หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว*'" (ใน Conference Report, Apr. 2004, 100; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2004 หน้า 119; ในคำกล่าวนี้ เอ็ลเดอร์ฮาเฟนอ้างจากแหล่งต่อไปนี้ กิจการ 17:28; คพ. 93:38; Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 207; 2 นีไฟ 25:23 เน้นตัวเอน)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ใช้เวลาสักครู่ท่องจำ 2 นีไฟ 2:25 📖 ขออาสาสมัครท่องให้ชั้นเรียนฟัง

การชดใช้ (2 นีไฟ 2:6–10, 26–29)

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ เหตุใดการชดใช้จึงจำเป็น
- ตามที่กล่าวไว้ใน 2 นีไฟ 2:7 เราต้องทำอะไรจึงจะได้ประโยชน์เต็มที่จากการพลีพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เพื่อเรา (สำหรับคำอธิบายของวลี "ใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด" ให้ดูข้อมูลเกี่ยวกับ 3 นีไฟ 9:19–20 ในคู่มือนักศึกษา หน้า 296–297)
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อ "ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก" (2 นีไฟ 2:8)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งท่องหรืออ่าน หลักแห่งความเชื่อข้อสามเตือนนักศึกษาว่าการชดใช้ของพระคริสต์เอาชนะผลการตกของอาดัมแทนคนทั้งปวง เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต—ได้รับการช่วยให้รอดจากความตายทางร่างกาย เราจะได้รับการช่วยให้รอดจากความตายทางวิญญาณอันเกิดจากการตกด้วย—เราจะกลับไปที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู ฮีลามัน 14:15–17) เพื่อให้ได้รับพรทั้งหมดของการชดใช้—เพื่อให้ได้รับความสูงส่ง—เราต้องเป็นห่วง "การตก" ของตัวเราเนื่องจากบาปส่วนตัวของเรา เราต้องทำให้มีคุณสมบัติคู่ควรรับพรทั้งหมดของการชดใช้ "โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ" (หลักแห่งความเชื่อ 1:3)

ถ้ามีหนังสือเพลงสวด ท่านอาจเชิญนักศึกษาร้องเพลงหรืออ่านเพลง "ฉันเฝ้าพิศวง" (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 89)

สรุปโดยแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเราโดยทรงจัดเตรียมแผนของพระองค์เพื่อความรอดของเรา

2 นีไฟ 2:26–27 เรามีอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์หรือการเป็นเชลยและความตาย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 2:26–27 ในใจ

- ท่านคิดว่า "กระทำด้วย [ตัวเรา] เองและมิถูกกระทำ" หมายความว่าอย่างไร
- เหตุใดสิทธิ์เสรีจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในแผนแห่งความรอด
- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 27 📖 เรามีอิสระที่จะเลือกอะไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้พูดถึงคนหนึ่ง (โดยไม่เปิดเผยตัวจริงของบุคคลนั้น) ซึ่งเป็นเชลยเพราะการเลือกที่ไม่ชอบธรรม จากนั้นเชื้อเชิญนักศึกษาให้พูดถึงคนที่แสดงให้เห็นเสรีภาพผ่านการเลือกที่ชอบธรรม

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านถึงพรที่มาจากการใช้สิทธิ์เสรีอย่างชอบธรรม

2 นีไฟ 3 การฟื้นฟูพระกิตติคุณทำให้คำพยากรณ์แต่โบราณเกิดสัมฤทธิผล

การฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธทำให้คำพยากรณ์โดยโยเซฟบุตรของยาโคบศาสดาพยากรณ์สมัยพันธสัญญาเดิมเกิดสัมฤทธิผล ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 3:6–18 โดยผลัดกันอ่านข้อเหล่านั้น เชื้อเชิญพวกเขาให้ระบุชื่อโยเซฟสี่คนที่กล่าวถึง

แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็กๆ เชื้อเชิญพวกเขาให้ระบุคำพยากรณ์ต่างๆ ที่กล่าวไว้ใน ข้อ 6–18 เกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เมื่อพวกเขาระบุแล้วท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้เปรียบเทียบรายการของพวกเขากับรายการในคู่มือนักศึกษาหน้า 56–57

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "พระเจ้าทรงแต่งตั้งล่วงหน้า ... ให้โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์ ผู้ได้รับการเอ่ยถึงในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นบิดาในโลกมนุษย์ของท่านศาสดาพยากรณ์ โยเซฟแห่งอียิปต์พยากรณ์ว่าผู้หยั่งรู้ในยุคสุดท้ายที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกขึ้นมาทำงานของพระองค์จะ 'เรียกว่าโยเซฟ' (งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ปฐมกาล 50:33) และชื่อของท่านจะ 'เป็นตามชื่อบิดาท่าน' (2 นีไฟ 3:15) โมโรไนผู้ส่งสารจากสวรรค์เตือนเด็กหนุ่มโจเซฟให้ไปหาบิดาของท่านหลังจากคืนอันรุ่งโรจน์ของการสอนอันศักดิ์สิทธิ์ ในถ้อยคำของโจเซฟ ผู้ส่งสารท่านนี้ 'สั่งให้ข้าพเจ้าไปหาบิดาข้าพเจ้าและบอกท่านเกี่ยวกับนิมิตและคำสั่งที่ข้าพเจ้าได้รับ. ข้าพเจ้าทำตาม; ข้าพเจ้ากลับไปหาบิดาข้าพเจ้าในไร่, และเล่าเรื่องทั้งหมดแก่ท่าน. ท่านตอบข้าพเจ้าว่าเรื่องนี้มาจากพระผู้เป็นเจ้า, และบอกให้ข้าพเจ้าไปทำดังที่ผู้ส่งสารสั่ง' (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:49–50)" (ใน Conference Report, Oct. 1991, 4; หรือ *Ensign,* Nov. 1991, 5–6)

- คำพยากรณ์ใน 2 นีไฟ 3 มีอิทธิพลอย่างไรต่อประจักษ์พยานของท่านในการฟื้นฟูและศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ (ดูงานแปลของโจเซฟ สมิธ, ปฐมกาล 50:24–38 ในภาคผนวกของพระคัมภีร์รวมสามเล่ม)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 3:12 จากนั้นถามว่าคำพยากรณ์นี้เกิดสัมฤทธิผลอย่างไร เพื่อตอบคำถามนี้เพิ่มเติม ให้แบ่งปันคำกล่าวของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 57

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 3:15, 18, 24 เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจบทบาทสำคัญของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธดีขึ้น ท่านอาจแบ่งปันข้อคิดเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธในคู่มือนักศึกษาหน้า 55–56

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

บทที่ 8

2 นีไฟ 4–8

บทนำ

ประธานฮาเวิร์ดดับเบิล ยู. ฮันเตอร์เตือนสติเราว่า “ชีวิตมีการท้าทายมากพอสมควร” (“An Anchor to the Souls of Men,” *Ensign,* Oct. 1993, 70) การท้าทายใหญ่หลวงที่สุดบางอย่างในชีวิต และปีติใหญ่หลวงที่สุด มาจากครอบครัวของเรา ใน 2 นีไฟ 4–5 เราอ่านว่าครอบครัวของลีไฮรับมือกับการท้าทายที่ไม่ธรรมดา—สมาชิกครอบครัวบางคนตัดสินใจอย่างฉลาดซึ่งนำไปสู่ปีติ ขณะที่อีกหลายคนยังคงลงไปตามเส้นทางสู่โทมนัส เราอ่าน “สดุดีของนีไฟ” ที่มาจากใจ ซึ่งในนั้นเราเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถช่วยให้เราเอาชนะความอ่อนแอส่วนตัวและความผิดหวังได้อย่างไร (ดู 2 นีไฟ 4:15–35) เราเห็นเช่นกันว่านีไฟและผู้คนของเขาทำอะไรเพื่อดำเนินชีวิต “ตามทางแห่งความสุข” (2 นีไฟ 5:27) ขณะที่เราประยุกต์ใช้หลักธรรมในบทเหล่านี้ เราสามารถดำเนินชีวิตจนความพยายามของเรานำเราไปสู่ความสุขได้ ใน 2 นีไฟ 6–8 เราอ่านโอวาทตอนหนึ่งของเจคอบน้องชายนีไฟโดยเป็นพยานถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และการรวมอิสราเอล

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การวางใจพระเจ้ามีเหตุให้เราชื่นชมยินดี (ดู 2 นีไฟ 4:15–35)
- พระเจ้าทรงเตือนเราให้แยกตัวเราจากความชั่วร้าย (ดู 2 นีไฟ 5:5–7)
- อิสราเอลจะได้รับการฟื้นฟูเมื่อพวกเขาเชื่อในพระเมสสิยาห์ (ดู 2 นีไฟ 6–8)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 4:3–9 ลีไฮให้คำแนะนำและให้พรลูกๆ ของเลมันกับเลมิวเอล

ให้ดูรูปครอบครัวท่านหลายๆ รุ่น (อย่างน้อยต้องมีรูปเด็ก พ่อแม่ และปู่ย่าตายาย) ถามนักศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย และสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวมีต่อเด็ก ถามคำถามดังต่อไปนี้

- บิดามารดาจะมีอิทธิพลดีต่อบุตรธิดาได้อย่างไร ปู่ย่าตายายจะมีอิทธิพลดีต่อลูกหลานได้อย่างไร
- สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวมีอิทธิพลดีในชีวิตท่านอย่างไร

อธิบายว่า 2 นีไฟ 4 เริ่มด้วยลีไฮกำลังแนะนำหลานบางคนของเขา เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 4:3–9 ท่านอาจถามคำถามต่อไปนี้เพื่อนำการสนทนา

- ลีไฮสอนหลานของเขาว่าอย่างไรใน ข้อ 4
- ลีไฮสอนหลักธรรมใดใน ข้อ 5 เกี่ยวกับการเป็นบิดามารดา บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อเลี้ยงดูลูกๆ ในวิถีทางที่พวกเขาควรดำเนินไป
- ลีไฮให้สัญญาอะไรกับลูกๆ ของเลมันและเลมิวเอลใน ข้อ 7 และ 9

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านประสบการณ์ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ใน คู่มือนักศึกษาหน้า 58–59

2 นีไฟ 4:15–35 การวางใจพระเจ้ามี เหตุให้เราชื่นชมยินดี

ขอให้นักศึกษาพูดพอสังเขปเกี่ยวกับคนที่พวกเขาวางใจและอธิบายว่าเหตุใดจึงวางใจคนนั้น

- ผลของความวางใจดังกล่าวมีอะไรบ้าง

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 4:19–20 เพื่อดูว่านีไฟวางใจใคร อธิบายว่าพวกเขาจะเห็นผลบางอย่างจากความวางใจของนีไฟขณะสนทนาข้ออื่นๆ ใน 2 นีไฟ 4

ให้นักศึกษาดูสิ่งของชิ้นหนึ่งที่ท่านเห็นคุณค่า เล่าให้พวกเขาฟังพอสังเขปเกี่ยวกับของชิ้นนั้น

- คุณบอกได้อย่างไรว่าดิฉัน (ผม) เห็นคุณค่าสิ่งของชิ้นนี้ (พวกเขาอาจกล่าวถึงคำพูดที่ท่านใช้บรรยายสิ่งของชิ้นนี้ ท่าทางที่ท่านถือ หรือสายตาที่ท่านมอง)

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 4:15–16 เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาสิ่งที่นีไฟเห็นคุณค่า จากนั้นให้ดำเนินการสนทนาโดยถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- นีไฟเห็นคุณค่าของสิ่งใด (พระคัมภีร์และ “เรื่องของพระเจ้า”) ท่านจะบอกได้อย่างไรว่านีไฟเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ (คำตอบอาจได้แก่เขาชื่นชมในสิ่งเหล่านั้น ไตร่ตรองอยู่ตลอดเวลา และเขียนไว้เพื่อลูกหลานของเขา)
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อจะเห็นคุณค่าของพระคัมภีร์และเรื่องของพระเจ้า
- ท่านคิดว่าความรักที่นีไฟมีต่อพระคัมภีร์มีอิทธิพลอย่างไรต่อความวางใจของเขาในพระผู้เป็นเจ้า
- ความรักที่ท่านมีต่อพระคัมภีร์มีอิทธิพลในทางใดต่อความวางใจของท่านในพระผู้เป็นเจ้า

บางครั้งเราเรียก 2 นีไฟ 4:15–35 ว่าบทสดุดีของนีไฟ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดคู่มือนักศึกษา หน้า 59 เพื่อเรียนรู้นิยามของคำว่า *สดุดี* แล้วแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

อธิบายว่าเมื่ออ่านบทสดุดีของนีไฟอย่างละเอียด เราจะเห็นสิ่งที่นีไฟทำเพื่อรับมือกับความอ่อนแอและความผิดหวังของเขา คำพูดของนีไฟสามารถนำทางเราได้เมื่อเราประสบความอ่อนแอและความผิดหวังของเราเอง

เขียนคำต่อไปนี้บนกระดานโดยไม่ต้องเขียนข้อความในวงเล็บ

2 นีไฟ 4

15–16 (**ข้าพเจ้าชื่นชมในพระวจนะของพระเจ้า**)

17–19 **กระนั้นก็ตาม**...(**บาปของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศก**)

19–25 **กระนั้นก็ตาม** ... (**ข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพรข้าพเจ้า ทรงนำข้าพเจ้า และทำให้ข้าพเจ้าเปี่ยมไปด้วยความรักของพระองค์**)

26–27 **โอ้แล้ว** ... **ไฉน** ... (**ข้าพเจ้ายังทำบาป**)

ใน ข้อ 15–27 นีไฟแสดงความรู้สึกทุกด้านทางวิญญาณ ให้นักศึกษาผลัดกันอ่านข้อเหล่านี้ ขอให้นักศึกษายกคำกล่าวของข้อความแต่ละชุดที่อ่านเพื่อสรุปความรู้สึกของนีไฟ ข้อความที่เป็นไปได้อยู่ในวงเล็บ

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 4:29–35 เพื่อค้นหาว่านีไฟพบพลังเพื่อเผชิญความยากลำบากของเขาอย่างไร

- นีไฟกล่าวว่าเขาวางใจในพระเจ้าและเขาจะวางใจในพระเจ้าตลอดกาล (ดู ข้อ 34) การเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้าเวลานี้ช่วยให้เรามีศรัทธามากขึ้นได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันว่าในอดีตพวกเขาวางใจในพระเจ้าอย่างไรและพวกเขาได้รับพรอย่างไรจากการวางใจนั้น

2 นีไฟ 5:5–7 พระเจ้าทรงเตือนเราให้แยกตัวเราจากความชั่วร้าย

ถ้ามีรูปครอบครัวของลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม (หมายเลขกำกับ 62238; ชุดภาพพระกิตติคุณ 301) เอารูปนี้ให้นักศึกษาดู อธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นในรูป

สก็อตต์ สโนว์ © 1981 IRI

- เหตุใดครอบครัวของลีไฮจึงต้องออกจากเยรูซาเล็ม

ขอให้นักศึกษาบอกชื่อคนอื่นๆ หรือคนกลุ่มอื่นในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ออกจากสถานที่แห่งความชั่วร้าย นักศึกษาอาจบอกชื่อบางคนต่อไปนี้ เช่น อับราฮัม (ดู อับราฮัม 1–2) โมเสส (ดู อพยพ 3) และกษัตริย์โมไซยาห์คนแรก (ดู ออมไน 1:12)

อธิบายว่าไม่นานหลังจากลีไฮถึงแก่กรรม พระเจ้าทรงบัญชานีไฟกับผู้คนของเขาให้แยกตัวอีกครั้ง—คราวนี้ให้แยกจากคนชั่วร้ายในกลุ่มของพวกเขา เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 5:1–7

- ขณะที่เราอ่านข้อเหล่านี้ เราเรียนรู้รายละเอียดอะไรบ้างเกี่ยวกับการออกเดินทางของนีไฟ

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเขียนคำตอบของนักศึกษาคนอื่นๆ บนกระดาน คำตอบอาจคล้ายกับรายการต่อไปนี้

พระเจ้าทรงเตือนนีไฟ
นีไฟหลบหนีไปในแดนทุรกันดาร
เขาพาทุกคนที่อยากไปกับท่านไปด้วย
คนที่ไปเชื่อในพระดำรัสเตือนและการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า
พวกเขาเดินทางหลายวันจนพบที่อาศัยแห่งใหม่

อธิบายว่าชีวิตของนีไฟคงจะอยู่ในอันตรายถ้าเขาไม่เอาใจใส่พระดำรัสเตือนของพระเจ้าให้หลบหนี ถ้าเราไม่เอาใจใส่พระดำรัสเตือนของพระเจ้า ชีวิตมรรตัยของเราอาจไม่ถูกคุกคาม แต่ชีวิตทางวิญญาณของเราจะอยู่ในอันตราย

ขอให้นักศึกษาดูข้อความบนกระดาน

- ข้อความเหล่านี้สัมพันธ์อย่างไรกับการที่เราพยายามหลบหนีจากความชั่วร้าย

ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบบนกระดาน คำตอบบางข้ออาจได้แก่

พระเจ้าทรงเตือนนีไฟ พระเจ้ามีคุณทรงเตือนเราให้ระวังอันตราย

นีไฟหลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดาร เราได้รับการเตือนให้หลบหนีความชั่วร้าย

เขาพาทุกคนที่อยากไปกับเขาไปด้วย เราได้รับคำแนะนำให้คบเพื่อนที่ดีผู้เชื่อเหมือนที่เราเชื่อ

คนที่ไปเชื่อในพระดำรัสเตือนแดนการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า เราได้รับคำแนะนำให้รับฟังคำบิดามารดา ผู้นำ และศาสดาพยากรณ์ของเรา

พวกเขาเดินทางหลายวันจนพบที่อาศัยแห่งใหม่ บางครั้งเราต้องพยายามมากเพื่อทำสิ่งที่เราได้รับการกระตุ้นเตือนให้ทำ

ขอให้นักศึกษาพิจารณาการท้าทายที่พวกเขาอาจเผชิญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งต่อไปนี้หรือมากกว่านั้น เพื่อน งานเลี้ยง เวลาว่าง การทำงาน โรงเรียน โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต เพลง หนังสือ และนิตยสาร

- หลักของการหลบหนีความชั่วร้ายประยุกต์ใช้กับการท้าทายเหล่านี้ได้อย่างไร
- คนที่ติดตามเลมันกับเลมิวเอลสูญเสียอะไรเมื่อนีไฟแยกตัวจากพวกเขา (คำตอบอาจได้แก่ ฐานะปุโรหิต ศาสนพิธีแห่งความรอด การเปิดเผย พระคัมภีร์ และศาสดาพยากรณ์)
- ผู้คนในปัจจุบันสูญเสียอะไรเมื่อพวกเขาแยกตัวจากศาสดาพยากรณ์
- ตามที่กล่าวไว้ใน ฮีลามัน 13:14 อะไรจะเป็นข้อเสียเปรียบอีกประการหนึ่งสำหรับคนชั่วร้ายเมื่อคนชอบธรรมออกจากชุมชนไปจนหมดสิ้น

เพื่อเป็นการสรุป ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาเปิดไปที่คำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 60–61

2 นีไฟ 5:7–18, 26–27 ผู้คนของนีไฟมีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 5:7–18, 26–27 ขอให้พวกเขาหาสิ่งที่ชาวนีไฟทำหรือมีซึ่งเอื้อต่อความสุขของพวกเขา หลังจากให้นักศึกษาอ่านครู่หนึ่งแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พบ

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 61–62

- ท่านเห็นหลักธรรมใดของความสุขในคำกล่าวนี้
- ท่านเห็นสิ่งใดประยุกต์ใช้ในชีวิตท่านได้บ้าง

2 นีไฟ 6–8 อิสราเอลจะได้รับการฟื้นฟูเมื่อพวกเขาเชื่อในพระเมสสิยาห์

บทเหล่านี้ประกอบด้วยคำเทศนาส่วนหนึ่งของเจคอบน้องชายของนีไฟ รวมทั้งคำพยากรณ์บางเรื่องของอิสยาห์ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าคำสอนเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับ “เชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมด” (2 นีไฟ 6:5)

ให้นักศึกษาดูที่ตั้งหนังสือหนึ่งชุด ถามว่าที่ตั้งหนังสือมีไว้เพื่ออะไร (มีไว้กั้นหนังสือและของอื่นๆ) อธิบายว่าครูมักใช้ “ที่ตั้งหนังสือ” สอนบทเรียน ที่ตั้งหนังสือเหล่านี้คือบทนำและบทสรุปบทเรียน ใน 2 นีไฟ 6–8 เจคอบสอนจากข้อเขียนของอิสยาห์ เขารวมบทนำและบทสรุปของคำสอนเหล่านี้ไว้ด้วยเพื่อช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่เขาต้องการให้เราเรียนรู้

บทนำของเจคอบอยู่ใน 2 นีไฟ 6 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 6:4–5

- เจคอบกล่าวว่าท่านจะสอนเกี่ยวกับช่วงเวลาใด
- ตามที่เจคอบกล่าว เหตุใดคำสอนของอิสยาห์จึงสำคัญต่อผู้คน

บทสรุปของเจคอบอยู่ใน 2 นีไฟ 9:1–3 อ่านข้อเหล่านี้กับนักศึกษา เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาเหตุผลว่าทำไมเจคอบจึงแบ่งปันข้อเขียนของอิสยาห์

- การเข้าใจบทนำและบทสรุปเหล่านี้จะช่วยเราอย่างไรเมื่อเราอ่าน 2 นีไฟ 6–8

เขียนบนกระดานว่า *ประวัติศาสตร์และจุดหมายของชาวยิว* และ *หลักธรรมของการรวมอิสราเอล* อธิบายว่าคำสอนของเจคอบจัดเรียงเป็นสองประเภทดังนี้

ประวัติศาสตร์และจุดหมายของชาวยิว

เขียนวันที่และเหตุการณ์ต่อไปนี้ ซึ่งส่วนหนึ่งนำมาจาก ลำดับเหตุการณ์หน้า 635–645 ใน Bible Dictionary โดยเขียนไว้บนกระดานใต้หัวข้อ *ประวัติศาสตร์และจุดหมายของชาวยิว* (ท่านอาจต้องการเขียนไว้บนกระดานหรือในโปสเตอร์ก่อนเริ่มชั้นเรียน) อย่าเพิ่งเขียนข้ออ้างอิงพระคัมภีร์มอรมอนที่อยู่ในวงเล็บ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 6:6–11 และบอกว่าข้อใดตรงกับเหตุการณ์ใด อาจใช้บางข้อกับข้อความมากกว่าหนึ่งข้อความ ขณะนักศึกษาเสนอข้ออ้างอิง ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเติมลงในรายการ

ประวัติศาสตร์และจุดหมายของชาวยิว

587 **ปีก่อนคริสตกาล—การยึดเยรูซาเล็ม** (**ข้อ** 8)

537 **ปีก่อนคริสตกาล—พระราชกฤษฎีกาของไซรัสให้ชาวยิวกลับมา** (**ข้อ** 9)

ค.ศ. 30–33—**การปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระเยซูคริสต์** (**ข้อ** 9)

ค.ศ. 33—**การตรึงกางเขนพระเยซูคริสต์** (**ข้อ** 9)

ค.ศ. 70—**การล้อมและยึดเยรูซาเล็ม นำไปสู่การกระจัดกระจายอีกครั้งของชาวยิว** (**ข้อ** 10–11)

- ขอให้นักศึกษาดูที่ 2 นีไฟ 6:11 อีกครั้ง อะไรจะนำไปสู่การรวมเชื้อสายแห่งอิสราเอล (เมื่อพวกเขาเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ พระองค์จะทรงรวมพวกเขาสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา ดูคำอธิบายใน 1 นีไฟ 15:14–16; 2 นีไฟ 30:7 สำหรับความหมายของคำว่าสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขา)

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหัวบท 2 นีไฟ 7 ชี้ให้เห็นว่าบทนี้ประกอบด้วยคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 7:2, 4–8 ในใจ ขอให้พวกเขาหาวลีในคำพยากรณ์นี้ที่บอกล่วงหน้าถึงสิ่งที่พระเมสสิยาห์จะตรัส ทำ หรือประสบ สนทนาว่าคำพยากรณ์ดังกล่าวเกิดสัมฤทธิผลในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แสดงความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่ข้อเหล่านี้สอนเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด

อ่าน 2 นีไฟ 8:17–23 กับนักศึกษา อธิบายว่าข้อเหล่านี้พูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคต

- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 18 ชาวยิวจะอยู่โดยไม่มีอะไร (ไม่มีใครนำทางพวกเขา)
- ใน ข้อ 21–23 พระเจ้าทรงสัญญาจะทำอะไรเพื่อผู้คนของพระองค์ (พระองค์ทรงสัญญาจะเอาความทุกข์เวทนาของพวกเขาไป—"ถ้วยแห่งความหวาดหวั่น, ตะกอนในถ้วยแห่งความเกรี้ยวกราด [ของพระองค์]"—และใส่ไว้ในมือคนที่ข่มเหงพวกเขา)

หลักธรรมของการรวมอิสราเอล

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นว่า 2 นีไฟ 8 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรวมอิสราเอล เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านหัวบท จากนั้นแบ่งนักศึกษาออกเป็นสองกลุ่ม มอบหมายให้กลุ่มหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 8:1–2, 7–8, 12, 24–25 เพื่อหาคำตอบของคำถามนี้

- คำแนะนำของพระเจ้าในข้อเหล่านี้สามารถช่วยเราให้อยู่ในหมู่คนที่ได้รับการรวมในวันเวลาสุดท้ายอย่างไร

มอบหมายให้อีกกลุ่มอ่าน 2 นีไฟ 8:3–6, 11 เพื่อหาคำตอบของคำถามนี้

- การจดจำพรที่สัญญาไว้เหล่านี้สามารถช่วยเราให้ยังคงซื่อสัตย์ในช่วงเวลาของการล่อลวงได้อย่างไร

หลังจากให้เวลาสี่ถึงห้านาทีแล้ว ถามนักศึกษาว่าพวกเขาเรียนรู้อะไร

- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างงานเผยแผ่ศาสนากับการรวมอิสราเอล (ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของการรวมอิสราเอลเมื่อพวกเขาชวนเพื่อนๆ และคนที่พวกเขารักมาเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ)

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "เหตุใดอิสราเอลจึงกระจัดกระจาย...บรรพบุรุษชาวอิสราเอลของเรากระจัดกระจายเพราะพวกเขาไม่ยอมรับพระกิตติคุณ ทำให้ฐานะปุโรหิตมัวหมอง ละทิ้งศาสนจักร และออกไปจากอาณาจักร พวกเขากระจัดกระจายเพราะพวกเขาปฏิเสธพระเจ้า กราบไหว้ผู้เป็นเจ้าปลอม และดำเนินในวิถีของประชาชาตินอกศาสนา พวกเขากระจัด-

กระจายเพราะพวกเขาละทิ้งพันธสัญญาอับราฮัม เหยียบย่ำศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ไว้ใต้เท้า และไม่ยอมรับพระเจ้าพระเยโฮวาห์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าพระเยซูผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายของพวกเขาเป็นพยานถึง อิสราเอลกระจัดกระจายเพราะการละทิ้งความเชื่อ พระเจ้าในพระพิโรธของพระองค์เพราะความชั่วร้ายและการกบฏของพวกเขา จึงทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปในหมู่คนนอกศาสนาในประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลก

"แล้วอะไรเกี่ยวข้องกับการรวมอิสราเอล การรวมอิสราเอลประกอบด้วยการเชื่อ ยอมรับ และดำเนินชีวิตสอดคล้องกับทั้งหมดที่พระเจ้าทรงมอบให้คนที่ทรงเลือกไว้แต่โบราณ ประกอบด้วยการมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ กลับใจ รับบัพติศมารับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ประกอบด้วยการเชื่อพระกิตติคุณ เข้าร่วมศาสนจักร และเข้ามาในอาณาจักร ประกอบด้วยการได้รับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ รับเอ็นดาวเม้นท์ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยอำนาจจากเบื้องบน และรับพรทั้งหมดของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผ่านศาสนพิธีของการแต่งงานซีเลสเชียล" (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515)

แสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับการรวมอิสราเอล โอกาสที่เราได้รับการรวมให้มาหาพระผู้ช่วยให้รอดในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ และโอกาสที่เราได้ช่วยคนอื่นๆ รวมด้วย

บทที่ 9

2 นีไฟ 9–10

บทนำ

ขณะที่นีไฟรวบรวมบันทึก เขาได้รวมโอวาทสองครั้งของเจคอบน้องชายไว้ในนั้นด้วย ในโอวาทครั้งแรก ซึ่งครอบคลุม 2 นีไฟ 6–9 เจคอบเป็นพยานถึงเดชานุภาพแห่งการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อไถ่เราจากผลทางวิญญาณและทางร่างกายของการตก ในโอวาทครั้งที่สองพบใน 2 นีไฟ 10 เจคอบแบ่งปันข่าวสารเรื่องการไถ่อีกครั้ง หลังจากพยากรณ์เกี่ยวกับการกระจัดกระจายของชาวยิว เขาได้มอบข่าวสารแห่งความหวังสำหรับทุกคนผ่านพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอด เขากระตุ้นเราให้ “จดจำ [พระเยซูคริสต์], และละทิ้งบาปของเรา, และไม่ทำคอตก, เพราะเราไม่ได้ถูกขับออก” (2 นีไฟ 10:20)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การชดใช้ไถ่ทุกคนจากการตกและเตรียมทางให้คนชอบธรรมได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก (ดู 2 นีไฟ 9:5–21, 41, 46)
- เจตคติและการกระทำของเราเป็นตัวกำหนดว่าเราจะได้รับพรอันสมบูรณ์ของการชดใช้หรือไม่ (ดู 2 นีไฟ 9:21–54)
- เมื่อสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงรวมพวกเขาไว้เป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ (ดู 2 นีไฟ 10)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 9:5–21, 41, 46 การชดใช้ไถ่ทุกคนจากการตกและเตรียมทางให้คนชอบธรรมได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมกระดานตามที่เห็นในหมวดนี้

อธิบายว่า 2 นีไฟ 9 เป็นบทที่บรรยายการชดใช้ได้ละเอียดที่สุดบทหนึ่งในพระคัมภีร์ทั้งหมด โดยศึกษาบทนี้นักศึกษาจะได้ความรู้ลึกซึ้งมากขึ้นเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องการชดใช้

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม มอบหมายพระคัมภีร์บนกระดานให้กลุ่มละหนึ่งช่วง พวกเขาอาจจะอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงให้กันฟังก็ได้ จากนั้นพวกเขาจะสนทนาคำตอบของคำถามที่ได้รับ ให้แต่ละกลุ่มกำหนดผู้พูดเพื่อนำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทำเครื่องหมายข้อความในพระคัมภีร์ที่สำคัญต่อพวกเขาขณะฟังคำตอบจากแต่ละกลุ่ม (กิจกรรมนี้อาจใช้เวลาหลายนาทีกว่าจะเสร็จ)

กลุ่ม 1

2 นีไฟ 9:7–13, 19; ดู แอลมา 42:9; อีเธอร์ 14:15–18

- ถ้าไม่มีการชดใช้ จะเกิดอะไรขึ้นกับร่างกายของเรา จะเกิดอะไรขึ้นกับวิญญาณของเรา
- ความตายทางร่างกายคืออะไร ความตายทางวิญญาณคืออะไร
- การชดใช้ช่วยให้เราเอาชนะความตายทางร่างกายและความตายทางวิญญาณอย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดเจคอบจึงเรียกความตายทางร่างกายและทางวิญญาณว่า “อสูรร้าย”

กลุ่ม 2

2 นีไฟ 9:12–16, 41, 46

- ขณะที่ท่านอ่านและไตร่ตรองข้อเหล่านี้ ท่านเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการพิพากษา
- ใครจะทำการพิพากษาเราเป็นครั้งสุดท้าย (ดู ยอห์น 5:22 ด้วย)
- คนชั่วร้ายจะตอบสนองอย่างไรเมื่อพวกเขาได้รับการพิพากษา

กลุ่ม 3

2 นีไฟ 9:5–7

- ความตายและการฟื้นคืนชีวิตเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในแผนของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร
- อะไรคือ “การพิพากษาแรก” ดังกล่าวไว้ใน 2 นีไฟ 9:7 การชดใช้เอาชนะผลของการพิพากษานั้นอย่างไร

กลุ่ม 4

2 นีไฟ 9:16–21

- สำหรับท่านแล้วอดทนต่อกางเขนทั้งหลายของโลกหมายความว่าอย่างไร
- มีพรใดสัญญาไว้กับคนชอบธรรมโดยผ่านการชดใช้
- เจคอบสอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงทนรับความเจ็บปวดของคนทั้งปวง ความจริงดังกล่าวมีผลอย่างไรต่อความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด และมีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างไร

เพื่อสรุปแบบฝึกหัดนี้ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เจคอบสอน ท่านอาจสรุปความรู้สึกของนักศึกษาขณะที่ท่านแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับคำสอนเหล่านี้

เพื่อช่วยให้นักศึกษาจดจ่อกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ท่านอาจเชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันเนื้อเพลงโปรดบางท่อนที่พวกเขาชื่นชอบจากเพลงสวดศีลระลึก

2 นีไฟ 9:21–54 เจตคติและการกระทำของเราเป็นตัวกำหนดว่าเราจะได้รับพรอันสมบูรณ์ของการชดใช้หรือไม่

คำสอนของเจคอบใน 2 นีไฟ 9 ช่วยให้เราเข้าใจว่าเจตคติและการกระทำของเรามีผลอย่างไรต่อการที่เราจะสามารถได้รับพรทั้งหมดของการชดใช้ เจตคติและการกระทำบางอย่างช่วยให้เรามาหาพระคริสต์ขณะที่สิ่งอื่นๆ ขัดขวางไม่ให้เรามาหาพระองค์

เพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นพบเจตคติและการกระทำเหล่านี้ แจกกระดาษให้คนละหนึ่งแผ่น แล้วพับครึ่งกระดาษที่แจกให้ ครึ่งหนึ่งของกระดาษให้เขียนว่า *การทำให้ตัวเราออกห่างจากพระคริสต์* อีกครึ่งหนึ่งเขียนว่า *การมาหาพระคริสต์* เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่าน 2 นีไฟ 9:21–54 เขียนเจตคติและการกระทำจากข้อเหล่านั้นที่ตกอยู่ในสองประเภทนี้ ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่ และกระตุ้นพวกเขาให้ทำเครื่องหมายสิ่งที่พบในพระคัมภีร์นอกเหนือจากที่เขียนไว้ในกระดาษ

หลายนาทีหลังจากนั้นให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พบ ถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมดเพื่อช่วยพวกเขาไตร่ตรองและประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ ท่านอาจจะเตรียมคำถามของท่านเองด้วยเกี่ยวกับข้อเดียวกันนี้หรือเกี่ยวกับข้ออื่นๆ ในงานมอบหมายการอ่าน

- หลักธรรมและศาสนพิธีใน ข้อ 23–24 สัมพันธ์อย่างไรกับความสามารถที่เราจะได้รับพรของการชดใช้
- ใน ข้อ 27 ท่านคิดว่าการใช้วันแห่งการทดลองโดยสูญเปล่าหมายความว่าอย่างไร (ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าบางครั้งเราเรียกชีวิตมรรตัยว่า “วันแห่งการทดลอง”—อีกนัยหนึ่งคือเวลาที่จะได้รับการทดสอบ) เหตุใดพระเจ้าจึงไม่พอพระทัยเราถ้าเราใช้วันเวลาของเราโดยสูญเปล่า
- เราจะประยุกต์ใช้คำแนะนำใน ข้อ 28–29 ได้อย่างไร ขณะที่เราพยายามเรียนรู้และตักตวงความรู้ เราจะประยุกต์ใช้คำแนะนำใน ข้อ 30 ได้อย่างไรขณะที่เราพยายามเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว เกี่ยวกับข้อเหล่านี้ให้ดูข้อ 42–43 เหตุใดเราจึงต้องมองว่าตัวเราเป็น “คนโง่ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า”
- ท่านคิดว่าการเป็นคนหูหนวกหรือตาบอดดังกล่าวไว้ใน ข้อ 31–32 หมายถึงอะไร เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเปิดหูและตาทางวิญญาณของเรา
- เจคอบกล่าวตำหนิคนที่นมัสการรูปเคารพ (ดู ข้อ 37) ตัวอย่างการนมัสการรูปเคารพในปัจจุบันมีอะไรบ้าง ท่านคิดว่าเหตุใดมารจึง “เบิกบาน” ในการนมัสการรูปเคารพ
- ท่านคิดว่า “จิตฝักใฝ่ในเนื้อหนัง” หมายถึงอะไร (2 นีไฟ 9:39) เจตคติเช่นนี้ขัดขวางไม่ให้เรามาหาพระคริสต์อย่างไร ท่านคิดว่า “จิตฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณ” หมายถึงอะไร เจตคติเช่นนี้ช่วยให้เรามาหาพระองค์อย่างไร (ท่านอาจต้องการให้เวลานักศึกษาท่องจำประโยคที่สองของ 2 นีไฟ 9:39 จากนั้นให้เชิญนักศึกษาหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นท่องประโยคดังกล่าว)
- ใน ข้อ 50–51 เจคอบพูดถึงการดับความกระหายของเราและการสนองความหิวของเรา ถ้อยคำเหล่านี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับการที่เราพยายามมาหาพระคริสต์
- ข้อเหล่านี้มีอิทธิพลในทางใดต่อการตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ ของเรา

เชื้อเชิญนักศึกษาแต่ละคนให้สำรวจรายการของตนและพิจารณาบางสิ่งที่เขาจะทำเพื่อรับส่วนพรของการชดใช้ได้อย่างเต็มที่มากขึ้น

2 นีไฟ 10 เมื่อสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงรวมพวกเขาไว้เป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์

เจคอบสรุปคำเทศนาโดยสอนเกี่ยวกับการไถ่แต่ละคนเป็นส่วนตัว (ดู 2 นีไฟ 9) เขาบอกผู้คนว่าวันรุ่งขึ้นเขาจะ “ประกาศแก่ [คนเหล่านั้น] ถึงถ้อยคำที่ยังเหลืออยู่ [ของเขา]” (2 นีไฟ 9:54) เมื่อเขาสอนผู้คนอีกครั้ง เขากลับมาสอนเรื่องที่สอนไปแล้ว คราวเริ่มกล่าวคำเทศนารั้งแรก เรื่องนั้นคือการไถ่เชื้อสายแห่งอิสราเอล เขาพูดถึงอนาคตของชาวยิวในเยรูซาเล็ม ผู้คนของเขา และคนต่างชาติที่จะอยู่ในพื้นที่ของทวีปอเมริกา บทนี้ช่วยเกริ่นนำข้อเขียนของอิสยาห์ใน 2 นีไฟ 12–24 ด้วย

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 10:3–6 ข้อเหล่านี้มีคำพยากรณ์ของเจคอบเกี่ยวกับคนในแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ อะไรจะนำไปสู่การกระจัดกระจายของอิสราเอลหลังจากการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอด

เชิญนักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 10:7–8

- จะต้องเกิดอะไรขึ้นในหมู่สมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลก่อนที่พวกเขาจะสามารถกลับสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา
- ผู้สอนศาสนาเต็มเวลามีบทบาทอะไรในการรวมอิสราเอล
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยรวมอิสราเอล

ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษา หน้า 70–71 และคำกล่าวของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันในคู่มือนักศึกษา หน้า 71 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์เนลสันมีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

เจคอบยังคงบรรยายเหตุการณ์มากมายที่แวดล้อมการรวมอิสราเอลยุคสุดท้าย เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน ขอให้นักศึกษาลอกลงแผ่นกระดาษ

2 นีไฟ 10

ข้อ 8
ข้อ 9
ข้อ 10–12
ข้อ 13–16
ข้อ 17
ข้อ 18–19
ข้อ 20–22

ขอให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์อ้างอิงแต่ละข้อเป็นส่วนตัวและสรุปคำสอนของเจคอบด้วยคำพูดของตนเอง (นักศึกษาบางคนอาจถามเกี่ยวกับคำพยากรณ์ของเจคอบใน ข้อ 10–12 ที่บอกว่าจะไม่มีกษัตริย์ พวกเขาอาจคิดว่าคำพยากรณ์ไม่สอดคล้องกับบันทึกต่อมาในพระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งพูดถึงกษัตริย์เช่น โมไซยาห์ เป็นจามินบุตรชายของเขา และโมไซยาห์บุตรชายของเบ็นจามิน ชี้ให้เห็นว่ากษัตริย์ทั้งหลายของชาวนีไฟเป็นชาวอิสราเอล ไม่ใช่คนต่างชาติ คำพยากรณ์ของเจคอบพูดถึงคนต่างชาติในวันเวลาสุดท้าย ไม่ใช่กษัตริย์ในสมัยของพวกเขา)

สองสามนาทีหลังจากนั้น ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบในข้ออ้างอิงแต่ละข้อ นักศึกษาอาจค้นพบแนวคิดมากกว่าหนึ่งอย่างเกี่ยวกับข้อความแต่ละตอน

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 10:22–25

- ความจริงใดในข้อเหล่านี้สามารถช่วยเรา “ทำใจ [เรา] ให้รื่นเริง” ได้ (ข้อ 23) เหตุใดความจริงเหล่านี้จึงมีความหมายต่อท่าน
- เมื่อเจคอบบัญชาผู้คนให้ “คืนดีกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า” (ข้อ 24) เขากำลังกระตุ้นคนเหล่านั้นให้ทำความประสงค์ของพวกตนให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เราจะต้องทำอะไรบ้างในวันนี้เพื่อทำให้ตัวเราคืนดีกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า
- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องจดจำว่าแม้หลังจากเราทำอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อให้ตัวเราคืนดีกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว เราจะได้รับการช่วยให้รอดโดยผ่านพระคุณของพระองค์เท่านั้น

เป็นพยานถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และหลักธรรมอื่นๆ ที่นักศึกษาได้สนทนาในบทเรียนนี้ แบ่งปันความรู้สึกของท่านว่าความจริงเหล่านี้เป็นพรแก่ชีวิตท่านอย่างไร

บทที่ 10

2 นีไฟ 11–16

บทนำ

นีไฟกับเจคอบน้องชายอ้างอิงคำพูดของอิสยาห์อย่างกว้างขวาง และทั้งคู่ประกาศว่าเราควรเปรียบคำสอนของอิสยาห์กับตัวเรา (ดู 1 นีไฟ 19:23; 2 นีไฟ 6:5) แม้อิสยาห์มีชีวิตนานแล้ว และมักพูดถึงผู้คน สถานที่ และสิ่งต่างๆ ที่เราไม่คุ้นเคย แต่คำสอนของท่านเกี่ยวข้องกับชีวิตเราในปัจจุบัน ขณะที่ท่านและนักศึกษาค้นคว้าถ้อยคำของอิสยาห์ ท่านจะพบว่าคำเตือน คำพูดให้กำลังใจ และคำประกาศของอิสยาห์เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดเหมาะกับสมัยนี้เท่าๆ กับสมัยที่ท่านเขียน

อิสยาห์แต่ละบทมีข่าวสารอยู่ในบทนั้น อย่างไรก็ดี บางหัวข้อขยายออกไปมากกว่าหนึ่งบท บทนี้ซึ่งครอบคลุม 2 นีไฟ 11–16 กล่าวถึงการพิพากษาครั้งสำคัญๆ ซึ่งจะบังเกิดแก่คนชั่วร้ายในวันเวลาสุดท้ายและคำสัญญาของพระเจ้าที่ว่าจะทรงระลึกถึงผู้คนของพระองค์ในวันเวลาเหล่านั้น บทต่อไปครอบคลุม 2 นีไฟ 17–24 ซึ่งมีคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่ว่าสัญญาจะปกปักรักษาผู้ติดตามที่นอบน้อมถ่อมตนและเชื่อฟังพระเยซูคริสต์จะเกิดสัมฤทธิผลอย่างไร บทที่ 12 ครอบคลุม 2 นีไฟ 25–27 ซึ่งรวมถึงข้อคิดเห็นและความช่วยเหลือของนีไฟเพื่อให้ความกระจ่างและความเข้าใจในข้อเขียนของอิสยาห์ โดยนำอุปสรรคมากมายที่ผู้อ่านอาจพบเจอออกไป นีไฟเป็นพยานด้วยว่าการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์ มอรมอนช่วยให้คำพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจงของอิสยาห์เกิดสัมฤทธิผล

อย่ากังวลมากเกินไปกับความหมายของภาษาสัญลักษณ์ แต่จงช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าจะประยุกต์ใช้ข่าวสารของอิสยาห์กับชีวิตพวกเขาอย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- สิ่งทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราล้วนเป็นการแสดงสัญลักษณ์ถึงพระเยซูคริสต์ (ดู 2 นีไฟ 11:4–8)
- พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำการพิพากษาและความสงบสุขมาในวันเวลาสุดท้าย (ดู 2 นีไฟ 12–14)
- อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณเพื่อรวมอิสราเอล (ดู 2 นีไฟ 12:1–3; 15:13–30)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 11:1–3 นีไฟ เจคอบ และอิสยาห์ทำหน้าที่เป็นพยานสามคนของพระคริสต์ในพระคัมภีร์มอรมอน

ชูพระคัมภีร์มอรมอน ถามนักศึกษาว่าพวกเขาบอกชื่อผู้เขียนหลักๆ สามคนในแผ่นจารึกเล็กของนีไฟได้หรือไม่ ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าข้อเขียนของนีไฟ เจคอบ และอิสยาห์มี 135 ถึง 143 หน้าในแผ่นจารึกเล็ก (ตั้งแต่หนังสือ 1 นีไฟไปจนถึงหนังสือของออมไน)

อ่าน 2 นีไฟ 11:1–3 กับนักศึกษาเพื่อค้นหาประสบการณ์ที่นีไฟ เจคอบ และอิสยาห์มีเหมือนกัน

- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องมีประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์สามท่านนี้อยู่ใกล้ช่วงต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอน
- ตามที่กล่าวไว้ใน 2 นีไฟ 11:3 พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาถ้อยคำของพระองค์อย่างไร ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ต้องมีพยานหลายปากยืนยันพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า
- นีไฟกล่าวว่านอกจากจัดหาพยานแล้ว พระเจ้ายังทรง “พิสูจน์พระวจนะของพระองค์ทั้งหมด” ด้วย (2 นีไฟ 11:3) พระเจ้าทรงช่วยให้ท่านเห็นความจริงของพระวจนะของพระองค์อย่างไร
- พระเจ้าทรงจัดหาพยานสามคนเมื่อใดอีก

เพื่อช่วยนักศึกษาเชื่อมโยงนีไฟ เจคอบ และอิสยาห์—พยานสามคน *ใน* พระคัมภีร์มอรมอน—กับออลิเวอร์ คาวเดอรี, เดวิด วิตเมอร์ และมาร์ติน แฮร์ริส—พยานสามคน *ของ* พระคัมภีร์มอรมอน—ให้เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านหัวบทของ หลักคำสอนและพันธสัญญา ภาค 17 เชิญนักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 17:1–4 กระตุ้นนักศึกษาให้ทำอ้างโยง 2 นีไฟ 11:1–3 กับ หลักคำสอนและพันธสัญญา 17:1–4

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 72–73 กระตุ้นนักศึกษาให้ฟังเหตุผลที่สำคัญต่อการมีข้อเขียนของนีไฟ เจคอบ และอิสยาห์อยู่ใกล้ช่วงต้นๆ ของพระคัมภีร์มอรมอน

- ตามที่เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์กล่าว เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องมีข้อเขียนของนีไฟ เจคอบ และอิสยาห์ (เพื่อสถาปนาพระคัมภีร์มอรมอนให้เป็นพันธสัญญาอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ และเพื่อวางรากฐานสำหรับการสอนหลักคำสอนของพระคริสต์ในพระคัมภีร์มอรมอน)
- พระคัมภีร์มอรมอนจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของผู้คนในพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร พระคัมภีร์มอรมอนเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านอย่างไร

2 นีไฟ 11:4–8 สิ่งทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราล้วนเป็นการแสดงสัญลักษณ์ถึงพระเยซูคริสต์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 11:4 ในใจ แนะนำให้พวกเขาทำเครื่องหมายคำว่า *แสดงสัญลักษณ์ถึง* ถามว่าพวกเขารู้ความหมายของคำนี้หรือไม่ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านโมเสส 6:63 และคำอธิบายของคำว่า *แสดงสัญลักษณ์ ถึง*ในคู่มือนักศึกษา หน้า 73 ขอให้พวกเขาขีดเส้นใต้คำสำคัญๆ ในคำอธิบายนั้น เช่น *เป็นสิ่งแทน เป็นเครื่องเตือนใจ เป็นเครื่องหมาย* และ *สอน*

- ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าทรงใช้รูปแบบ หรือสัญลักษณ์เพื่อสอนผู้คนของพระองค์
- เหตุใดการรู้วิธีสอนเช่นนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อเรา
- ท่านเคยเห็นรูปแบบอะไรของพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ ในชีวิตท่าน ในโลกรอบตัวท่าน

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 11:4–7 ในใจ กระตุ้นพวกเขาให้ขีดเส้นใต้ความจริงสำคัญๆ เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ที่พวกเขาเรียนรู้ได้จากประจักษ์พยานของนีไฟ ขอให้นักศึกษาแบ่งเป็นคู่ๆ เชื้อเชิญพวกเขาให้เปรียบเทียบสิ่งที่ทำเครื่องหมายไว้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด จากนั้นให้นักศึกษาแต่ละคู่สนทนาคำถามต่อไปนี้

- ในบรรดาคำกล่าวเหล่านี้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ คำกล่าวใดสำคัญต่อท่านมากที่สุด เพราะเหตุใด

อ่าน 2 นีไฟ 11:8 กับชั้นเรียน อธิบายว่าข้อนี้เป็นการเกริ่นนำถ้อยคำของอิสยาห์

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ เหตุใดนีไฟจึงแบ่งปันถ้อยคำของอิสยาห์กับเรา

อธิบายว่า 2 นีไฟ 12–24 และ 27 ประกอบด้วยถ้อยคำของอิสยาห์ ประจักษ์พยานของนีไฟเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดใน 2 นีไฟ 11 เตรียมเราให้พร้อมมองหารูปแบบของพระเยซูคริสต์ในคำสอนของอิสยาห์ ประจักษ์พยานของนีไฟเตรียมเราให้พร้อมเข้าใจคำสอนของอิสยาห์เช่นกันเกี่ยวกับงานของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับคำสอนของอิสยาห์ในพระคัมภีร์มอรมอน กระตุ้นนักศึกษาให้มองหาวิธีที่คำสอนเหล่านี้สามารถเปลี่ยนชีวิตพวกเขาและช่วยให้พวกเขาเตรียมรับเหตุการณ์สำคัญๆ ในวันเวลาสุดท้าย

2 นีไฟ 12–14 พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำการพิพากษาและความสงบสุขมาในวันเวลาสุดท้าย

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดานหรือในเอกสารแจก รวมทั้งข้อพระคัมภีร์อ้างอิง ชื่อที่ให้แต่ละกลุ่มในพระคัมภีร์ (ในเครื่องหมายคำพูดที่ยกมา) และคำอธิบายที่เป็นตัวเอนของแต่ละกลุ่ม ไม่ต้องเขียนคำตอบ (ข้อที่มีเลขกำกับ) แต่เว้นช่องว่างให้เขียนในแต่ละคอลัมน์

การพิพากษาและสันติสุข

2 นีไฟ 12:5; 13:1–15	2 นีไฟ 13:16–26	2 นีไฟ 14:2–6
"เชื้อสายแห่งยาโคบ" เชื้อสายแห่งอิสราเอล รวมทั้งยูดาห์และเยรูซาเล็ม (ดู หัวบทของ 2 นีไฟ 13) 1. ความอดอยาก (13:1) 2. การถอดถอนผู้นำและผู้ทรงเกียรติ (13:2–4) 3. ไม่เคารพกัน (13:5) 4. เยรูซาเล็มจะล่มสลาย (13:8) 5. ยูดาห์จะพังทลาย (13:8) 6. คนชั่วร้ายและคนชอบธรรมจะได้รับรางวัลตอบแทนการกระทำของพวกเขา (13:9–11) 7. พระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขา (13:13–15)	"ธิดาแห่งไซอัน" สมาชิกศาสนจักรที่เต็มไปด้วยความจองหองและฝักใฝ่ทางโลก 1. "พระเจ้าจะทรงเปิดส่วนซึ่งเป็นที่ลับของพวกนาง" (13:17; นำนักศึกษาไปที่อิสยาห์ 3:17 เชิงอรรถ *ก* ซึ่งอธิบายว่านี่เป็นคำภาษาฮีบรูหมายถึง "ทำให้พวกนางอับอาย) 2. พระเจ้าจะทรงนำเอาสิ่งที่พวกเขาตกแต่งตนเองออกไป (13:18–24) 3. ผู้ชายจะเสียชีวิตในสงคราม (13:25) 4. ผู้คนจะอ้างว้าง (13:26)	"พวกเขาที่หนีรอดมา" สมาชิกที่ชอบธรรมของเชื้อสายแห่งอิสราเอลในยุคมิลเลเนียม 1. พวกเขาจะงดงามและรุ่งเรือง (14:2) 2. ผลของแผ่นดินโลกจะดีเลิศเพื่อเห็นแก่พวกเขา (14:2) 3. พวกเขาจะได้รับเรียกว่าบริสุทธิ์ (14:3) 4. พระเจ้าจะทรงล้างความสกปรกของพวกเขาออกไป (14:4) 5. พระเจ้าจะอวยพรพวกเขาด้วยความคุ้มครองและที่พักพิง (14:5–6)

อธิบายว่าชั้นเรียนจะสำรวจผลการกระทำของคนสามกลุ่ม แม้จะบรรยายกลุ่มเหล่านี้เป็นภาษาสัญลักษณ์ แต่สามารถรู้ความหมายทั่วไปได้จากคำอธิบายที่อิสยาห์ให้ไว้และจากข้อคิดเห็นของนีไฟใน 2 นีไฟ 25–26 และ 28–30 เมื่ออิสยาห์พูดถึงเชื้อสายแห่งยาโคบใน 2 นีไฟ 12–13 เขากำลังพูดถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดในสมัยของเขาและในยุคสุดท้าย ในคำพยากรณ์ของเขาเกี่ยวกับธิดาแห่งไซอัน เขาหมายถึงสมาชิกศาสนจักรที่เต็มไปด้วยความจองหองและฝักใฝ่ทางโลก เมื่อเขาพูดเกี่ยวกับ “พวกเขาที่หนีรอดมา” (2 นีไฟ 14:2) เขาหมายถึงสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลผู้จะหนีรอดจากการพิพากษาที่จะเกิดแก่คนชั่วร้ายโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และความชอบธรรมของพวกเขาเอง

แบ่งครึ่งชั้นเรียน ขอให้ครึ่งชั้นสำรวจ 2 นีไฟ 12:5 และ 13:1–15 และอีกครึ่งชั้นสำรวจ 2 นีไฟ 13:16–26 ให้กลุ่มแรกระบุการพิพากษาที่จะบังเกิดแก่เชื้อสายแห่งยาโคบ และกลุ่มที่สองระบุการพิพากษาที่จะบังเกิดแก่ธิดาแห่งไซอัน (นักศึกษาในกลุ่ม “ธิดาแห่งไซอัน” อาจได้ประโยชน์จากการอ้างเชิงอรรถที่สอดคล้องกันในอิสยาห์ 3:16–26 ของพระคัมภีร์ไบเบิลคิงเจมส์ฉบับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย) ชี้ให้เห็นว่าธิดาแห่งไซอันเป็นส่วนหนึ่งของเชื้อสายแห่งยาโคบ แต่กล่าวเฉพาะเจาะจงในข้อเหล่านี้ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้แต่ละกลุ่มเขียนสิ่งที่ค้นพบใต้หัวข้อที่เหมาะสม (จะเติมคอลัมน์ที่สามภายหลัง) คำตอบที่เป็นไปได้อยู่ในแผนภูมิหน้า 38

หลังจากนักศึกษาสำรวจ 2 นีไฟ 13 แล้ว ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง 2 นีไฟ 14:2–6 (นักศึกษาอาจถามว่า 2 นีไฟ 14:1 เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับการแต่งภรรยาหลายคนหรือไม่ อธิบายว่าอัตราส่วนหญิงเจ็ดคนต่อชายหนึ่งคนเกิดจากสงครามที่บรรยายไว้ใน 2 นีไฟ 13:25 ไม่ใช่การรื้อฟื้นให้ปฏิบัติการแต่งภรรยาหลายคน) ให้ทั้งชั้นระบุพรที่ผู้คนจะได้รับดังกล่าวไว้ใน 2 นีไฟ 14:2–6 ขอให้นักศึกษาเขียนพรเหล่านี้ลงในคอลัมน์ที่สามของแผนภูมิ ดังแสดงไว้ใน หน้า 38

เพื่อช่วยนักศึกษาเปรียบคำพยากรณ์เหล่านี้กับตนเอง ให้ถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- อิสยาห์กล่าวว่าเหตุผลประการหนึ่งที่เชื้อสายแห่งยาโคบจะทนทุกข์กับผลอันน่ากลัวเช่นนั้นคือแผ่นดินของพวกเขา “เต็มไปด้วยรูปเคารพ” (2 นีไฟ 12:8) รูปแบบของการนับถือรูปเคารพในปัจจุบันได้แก่อะไรบ้าง (ตัวอย่างใน โรม 1:25; ฮีลามัน 6:31)
- อิสยาห์พยากรณ์ถึงพรที่จะมาสู่ “พวกเขาแห่งอิสราเอลที่หนีรอดมา” (2 นีไฟ 14:2) และถึงคนที่ความสกปรกของพวกเขาถูกพระเจ้าล้างออกไป (ดู 2 นีไฟ 14:4) การเอาชนะการล่อลวงเปรียบเสมือนการหนีรอดในทางใด พระเจ้าทรงช่วยให้เราหนีรอดในทางใด
- นีไฟกล่าวว่าถ้อยคำของอิสยาห์จะช่วยให้ผู้คนของเขา “รื่นเริงใจและชื่นชมยินดีเพื่อมนุษย์ทั้งปวง” (2 นีไฟ 11:8) ท่านเห็นอะไรใน 2 นีไฟ 12–14 ที่สามารถนำเราให้ชื่นชมยินดีได้
- อิสยาห์พยากรณ์ถึงธิดาแห่งไซอันผู้จะยอมให้โลกเอาชนะตนเอง เราจะป้องกันเจตคติทางโลกในชีวิตเราได้อย่างไร
- พรใดบ้างในมิลเลเนียมที่เราสามารถรับในเวลานี้ได้ด้วย
- ถ้อยคำของอิสยาห์จะช่วยเราได้อย่างไรขณะที่เราตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ในชีวิตเรา ถ้อยคำของอิสยาห์ช่วยให้เราดำเนินชีวิตในช่วงกลียุคของวันเวลาสุดท้ายนี้ได้อย่างไร

แสดงประจักษ์พยานว่าข่าวสารของอิสยาห์ช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์อย่างไร ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องกลัวเหตุการณ์ของวันเวลาสุดท้าย (ดู 1 นีไฟ 22:17) มีความปลอดภัยและความสงบสุขในการรักษาพระบัญญัติและสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า

2 นีไฟ 12:1–3; 15:13–30 อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณเพื่อรวมอิสราเอล

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 15:13 อธิบายว่าลูกหลานแห่งอิสราเอลเป็นเชลยทางกายภาพของประชาชาติอื่นเมื่อพวกเขาปฏิเสธพระเจ้า

- สภาพทางวิญญาณของอิสราเอลเปรียบเสมือนการเป็นเชลยอย่างไร
- บาปของเราทำให้เราเป็นเชลยอย่างไร เราจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นเชลยครั้งนี้ได้อย่างไร

หลังจากพูดถึงผลบางประการในการละทิ้งความเชื่อของอิสราเอลแล้ว อิสยาห์ให้คำเตือนบางอย่าง อ่าน 2 นีไฟ 15:18–23 ให้ชั้นเรียนฟัง อธิบายว่าในข้อความนี้ อิสยาห์ย้ำคำว่า *วิบัติ* ซึ่งหมายถึงโทมนัสและความทุกขเวทนา ทุกครั้งที่เราอ่านคำว่า *วิบัติ* ให้หยุดครู่หนึ่ง กระตุ้นนักศึกษาให้ทำเครื่องหมายคำนั้นและวลีสำคัญที่พูดถึงสภาพซึ่งจะนำโทมนัสและความทุกขเวทนามาให้

- การกระทำและเจตคติอะไรบ้างใน 2 นีไฟ 15:20–25 ที่พระเจ้าจะกริ้วผู้คนของพระองค์
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เป็นเหมือนผู้คนตามที่บรรยายไว้ในข้อ 20–23

อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณเพื่อรวมอิสราเอล เขียนนิยามต่อไปนี้บนกระดานโดยนำมาจาก *An American Dictionary of the English Language*, ซึ่ง Noah Webster รวบรวมไว้และจัดพิมพ์ในปี 1828

ธงสัญญาณ: **"สัญญาณเรียกชุมนุมหรือแจ้งให้ทราบ"**

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 15:26

- ธงสัญญาณดังกล่าวเกี่ยวข้องอย่างไรกับเชื้อสายแห่งอิสราเอล

ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธในคู่มือนักศึกษาหน้า 78

อิสยาห์พยากรณ์ว่าผู้คนจะ "มาด้วยความรวดเร็วฉับไว" เพื่อขานรับธงสัญญาณ เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 15:27–29 ซึ่งเป็นคำบรรยายของอิสยาห์ที่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจคำพยากรณ์นี้ ให้พวกเขาอ่านคำอธิบายของเอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 78–79

- ท่านเคยเห็นสัมฤทธิผลของคำพยากรณ์ดังกล่าวในชีวิตท่านในชีวิตสมาชิกครอบครัวและมิตรสหายอย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิผลต่อไป

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 12:2–3

- ท่านรู้สึกว่าข้อเหล่านี้เกี่ยวข้องในทางใดกับคำพยากรณ์ที่ว่าพระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณเพื่อรวมอิสราเอล (เพื่อช่วยนักศึกษาตอบคำถามนี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 74—มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> "นับตั้งแต่อุทิศพระวิหารซอลท์เลค เราอรรถาธิบายพระคัมภีร์ข้อนั้นจากอิสยาห์...ขณะประยุกต์ใช้กับพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ของพระเจ้า นับแต่วันอุทิศพระวิหารดังกล่าว คนจำนวนมากจากทั่วโลกซึ่งนับวันจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต่างพูดถึงสถานที่แห่งนี้ว่า 'มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเจ้า ยังพระนิเวศน์แห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์'
>
> "ข้าพเจ้าเชื่อและเป็นพยานว่าพันธกิจของศาสนจักรคือยืนเป็นธงสัญญาณต่อประชาชาติและเป็นความสว่างต่อโลก พระบัญชาที่ยิ่งใหญ่และครอบคลุมทั้งหมดตกอยู่กับเราอย่างที่เราจะหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธไม่ได้ เรายอมรับบัญชานั้นและตั้งใจว่าจะทำให้สำเร็จ และด้วยความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าเราจะสำเร็จ" (ใน Conference Report, Oct. 2003, 86; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2003 หน้า 99)

- พระวิหารยุคสุดท้ายทำให้คำพยากรณ์ใน 2 นีไฟ 12:2–3 เกิดสัมฤทธิผลอย่างไร
- พระวิหารช่วยให้ศาสนจักร "ยืนเป็นธงสัญญาณต่อประชาชาติ" อย่างไร

2 นีไฟ 16 อิสยาห์ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นศาสดาพยากรณ์

เชื้อเชิญให้นักศึกษาอ่านหัวบทของ 2 นีไฟ 16 ขอให้พวกเขาระบุเหตุการณ์ต่างๆ ในบทนี้ ท่านอาจต้องการเขียนคำต่อไปนี้บนกระดาน

อิสยาห์เห็นพระเจ้า	**ข้อ** 1–4
บาปของอิสยาห์ได้รับการให้อภัย	**ข้อ** 5–7
อิสยาห์ได้รับเรียกให้เตือน ป่าวร้องการกลับใจ และพยากรณ์	**ข้อ** 8–13

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง 2 นีไฟ 16:8 จากนั้นเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน อับราฮัม 3:27 ในใจ

- ท่านเห็นนัยสำคัญอะไรในข้อเท็จจริงที่ว่าถ้อยคำของอิสยาห์เป็นเหมือนพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดในสภาก่อนเกิด

เพื่อเน้นความสำคัญของการเรียกอิสยาห์และสถานะของท่านในบรรดาศาสดาพยากรณ์คนอื่นๆ ให้แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "อิสยาห์เป็นศาสดาพยากรณ์ของพันธสัญญาเดิมผู้พยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์มากที่สุดในทุกๆ ด้าน และมีข่าวสารโดดเด่นที่สุดในบรรดาศาสดาพยากรณ์ของบันทึกนั้น ท่านเห็น เขียน และพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดทั้งในความเรืองโรจน์แห่งเวลาและอีกครั้งในยุคสุดท้ายมากกว่าพยานคนอื่นๆ ทั้งหมดในโลกเก่า พันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และเอกสารร่วมสมัยอย่างเช่นม้วนเอกสารจากทะเลตายล้วนหยิบยกคำพูดของท่านมาอ้างบ่อยกว่าคำพูดของศาสดาพยากรณ์ท่านอื่นในโลกเก่า ...
>
> "ดูเหมือนว่าแม้แต่ชื่อของอิสยาห์ ('เยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอด' หรือ 'พระเจ้าทรงเป็นความรอด') ก็เตรียมไว้ตั้งแต่ท่านเกิด—หรือที่ถูกต้องกว่านั้นคือ ตั้งแต่ก่อนท่านเกิด—เพื่อเป็นพยานถึงพระเมสสิยาห์ โดยเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ขณะรอคอยทั้งการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระองค์" (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 75–76, 77–78)

- เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์สอนอะไรเกี่ยวกับนัยสำคัญแห่งชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของอิสยาห์
- อิสยาห์ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้ทำอะไร

แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการเรียกของอิสยาห์ในฐานะศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 11

2 นีไฟ 17–24

บทนำ

โดยผ่านการเปิดเผยที่เด่นชัดหลายชุด อิสยาห์เรียนรู้เกี่ยวกับการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดและการเสด็จมาครั้งที่สอง สภาพบนแผ่นดินโลกในวันเวลาสุดท้าย สันติสุขและปีติที่จะเกิดขึ้นในมิลเลเนียม และความล้มเหลวในที่สุดของปฏิปักษ์ การเปิดเผยเหล่านี้เขียนตาม "แบบแผนของการพยากรณ์ในหมู่ชาวยิว" (2 นีไฟ 25:1) อีกทั้งพูดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในสมัยของอิสยาห์ด้วย แม้การเปิดเผยจะช่วยให้เราเข้าใจสภาพต่างๆ ในสมัยของอิสยาห์ แต่ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษามุ่งเน้นนัยสำคัญของยุคสุดท้ายได้ เราสามารถอ่านได้ด้วยความเชื่อมั่นเต็มที่ว่าการเปิดเผยเหล่านั้นมีข่าวสารสำหรับเราในวันเวลาสุดท้าย—ข่าวสารแห่งการเตือน สันติ และความหวัง

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเยซูคริสต์ประสูติเพื่อปกครองในฐานะเจ้าชายแห่งสันติ (ดู 2 นีไฟ 17–18; 19:1–7)
- คนชั่วร้ายจะถูกทำลายเมื่อถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง (ดู 2 นีไฟ 19:8–21; 20)
- การต่อต้านพระผู้เป็นเจ้าของซาตานจะล้มเหลวในที่สุด (ดู 2 นีไฟ 24)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 17–24 อิสยาห์พยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิด 2 นีไฟ 17 ในพระคัมภีร์ของพวกเขา อธิบายว่า 2 นีไฟ 17–24 มีคำพยากรณ์ที่พระเจ้าประทานผ่านอิสยาห์ คำพยากรณ์เหล่านี้ประยุกต์ใช้กับสมัยของอิสยาห์และยุคสุดท้าย เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจแนวความคิดดังกล่าว เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านบทนำของบทที่ 11 ภาพรวมและภูมิหลังของ 2 นีไฟ 17–24 และคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 81–82

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจนัยซึ่งอยู่ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับยุคสุดท้าย ขอให้พวกเขาไตร่ตรองหัวบทของ 2 นีไฟ 17–24 (ท่านอาจต้องการบอกให้นักศึกษาทราบว่าเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองเป็นผู้เขียนหัวบทในพระคัมภีร์มอรมอน) กระตุ้นพวกเขาให้ขีดเส้นใต้ข้อที่เชื่อมโยงกับคำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ ขอให้นักศึกษาหาแนวคิดอย่างน้อยหนึ่งอย่างในหัวบทแต่ละบทและแบ่งปันสิ่งที่ค้นพบ คำตอบของพวกเขาอาจได้แก่

1. พระเยซูคริสต์จะประสูติ (บทที่ 17)
2. พระองค์จะทรงเป็นสิ่งสะดุดสำหรับคนชั่วร้าย (บทที่ 18)
3. พระองค์จะทรงเป็นเจ้าชายแห่งสันติ (บทที่ 19)
4. คนชั่วร้ายจะถูกทำลายเมื่อถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง (บทที่ 20 และ 23)
5. พระเจ้าจะทรงยกธงสัญญาณเพื่อรวมอิสราเอล (บทที่ 21)
6. ในมิลเลเนียม คนทั้งปวงจะสรรเสริญพระเจ้า (บทที่ 22)
7. อิสราเอลที่รวมกันจะชื่นชมการพักผ่อนและความสงบสุขในช่วงมิลเลเนียม (บทที่ 24)

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงการประสูติและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดและเกี่ยวกับงานอันสำคัญยิ่งของพระองค์ในยุคสุดท้าย

2 นีไฟ 17–18; 19:1–7 พระเยซูคริสต์ประสูติเพื่อปกครองในฐานะเจ้าชายแห่งสันติ

ขอให้นักศึกษาเขียนพระสมัญญามากมายที่ใช้เรียกพระเยซูคริสต์เท่าที่พวกเขาจะเขียนได้ เขียนคำตอบของพวกเขาบนกระดาน ท่านอาจต้องการกระตุ้นพวกเขาให้อ่าน หน้า 240–258 ใน the Topical Guide อย่างใคร่ครวญ เพื่อดูพระสมัญญาที่ใช้เรียกพระเยซูคริสต์และบทบาทของพระองค์ หลังจากนักศึกษาบอกคำตอบแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่าน 2 นีไฟ 17:14 เพิ่มพระสมัญญา *อิมมานูเอล* ในรายชื่อบนกระดาน หรือวงกลมคำนั้นถ้ามีอยู่แล้ว ถามนักศึกษาว่าพวกเขารู้ความหมายของพระสมัญญานี้หรือไม่ ถ้าไม่มีใครรู้ความหมาย เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านนิยามของคำว่า *อิมมานูเอล* ใน Bible Dictionary หรือในคู่มือนักศึกษาหน้า 83

- ความหมายของพระสมัญญา *อิมมานูเอล* คืออะไร

ความสำคัญสูงสุดของคำพยากรณ์นี้พบในพันธสัญญาใหม่ ใน มัทธิว 1:18–25 ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความดังกล่าว

- คำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับอิมมานูเอลเกิดสัมฤทธิผลอย่างไร
- ท่านเคยเห็นความเป็นจริงของพระเจ้าในฐานะอิมมานูเอลหรือ "พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา" ในชีวิตท่านเมื่อใด

2 นีไฟ 19:6–7 เป็นคำพยากรณ์เลื่องชื่อที่สุดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด อ่านข้อความตอนนี้ให้ชั้นเรียนฟัง ชี้ให้เห็นว่าข้อ 6 มีพระสมัญญาของพระเยซูคริสต์ห้าพระนาม

เขียนพระสมัญญาทั้งห้าบนกระดาน แบ่งชั้นเรียนออกเป็นห้ากลุ่ม มอบหมายให้แต่ละกลุ่มพิจารณาพระสมัญญานามหนึ่งอย่างถี่ถ้วน ขอให้พวกเขาสนทนาตัวอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงทำให้บทบาทเหล่านี้เกิดสัมฤทธิผลอย่างไรในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้บทบาทเหล่านี้เกิดสัมฤทธิผลอย่างไรในเวลานี้ และพระองค์จะทรงทำให้บทบาทเหล่านี้เกิดสัมฤทธิผลอย่างไรในช่วงมิลเลเนียม ขอให้แต่ละกลุ่มกำหนดผู้พูดคนหนึ่งมาสรุปการสนทนาของพวกเขาให้ทั้งชั้นฟัง

- ความรู้ของเราที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทเหล่านี้ส่งผลอย่างไรต่อวิธีที่เราดำเนินชีวิต

ถ้าเวลาเอื้ออำนวย ขอให้นักศึกษาท่อง ข้อ 6

บอกนักศึกษาเกี่ยวกับความรักที่ท่านรู้สึกต่อพระผู้ช่วยให้รอดและพรที่ท่านได้รับจากพระองค์ในแต่ละวัน ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความรู้สึกของพวกเขาในเรื่องนี้เช่นกัน

2 นีไฟ 19:8–21; 20 คนชั่วร้ายจะถูกทำลายเมื่อถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน (หรืออ่านทวน) หัวบทของ 2 นีไฟ 20 บทนี้มีคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่ว่าอัสซีเรียจะถูกทำลาย—คำพยากรณ์ที่เกิดสัมฤทธิผลแล้ว (ดู Bible Dictionary, “Assyria and Babylonia,” 615–616) อย่างไรก็ดี เมื่ออิสยาห์พยากรณ์เกี่ยวกับความพินาศของอัสซีเรีย เขากำลังพยากรณ์เกี่ยวกับความพินาศของคนชั่วร้ายในวันเวลาสุดท้ายด้วย เตือนนักศึกษาถึงความสำคัญของรูปแบบในการเข้าใจคำพยากรณ์สมัยโบราณ (ดู บทที่ 10 ในคู่มือเล่มนี้)

อธิบายว่าในสมัยของอิสยาห์ เชื้อสายแห่งอิสราเอลถูกแบ่งออกเป็นสองอาณาจักร เผ่ายูดาห์และเผ่าเบ็นยามินซึ่งมีกองบัญชาการอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ได้ตั้งอาณาจักรหนึ่งเรียกว่ายูดาห์ อิสยาห์เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนั้น อีกสิบเผ่าตั้งอาณาจักรทางเหนือ มีกองบัญชาการอยู่ในเมืองเชเคม ซึ่งอยู่ในสะมาเรีย พวกเขาเป็นที่รู้จักในชื่อว่าอาณาจักรแห่งอิสราเอล พวกเขามีอีกชื่อหนึ่งว่าเอฟราอิม ซึ่งเป็นกลุ่มที่โดดเด่นในหมู่พวกเขา ขณะเดียวกันอาณาจักรแห่งอัสซีเรียเรืองอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ (ดูแผนภูมิแสดงประวัติศาสตร์บางส่วนของอาณาจักรแห่งยูดาห์และอิสราเอลได้ใน Bible Dictionary หน้า 637–639

เขียนหัวเรื่องและข้อพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน แต่ไม่ต้องเขียนคำตอบที่มีเลขกำกับในแต่ละคอลัมน์

อาณาจักรแห่งอิสราเอล 2 นีไฟ 19:8–10, 13, 17–20; 20:1–2	**อัสซีเรีย** 2 นีไฟ 20:5–15
1. **ความจองหอง** (19:9–10)	1. **ความปรารถนาจะทำลายผู้อื่น** (20:7)
2. **ไม่แสวงหาพระเจ้า** (19:13)	2. **การนับถือรูปเคารพ** (20:11)
3. **ความหน้าซื่อใจคดและการทำชั่ว** (19:17)	3. **ความจองหอง—“ความอหังการ” และการโอ้อวด** (20:12–14)
4. **ความเห็นแก่ตัวและความดะไมบ** (19:19–20)	4. **การไม่ยอมรับเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า** (20:15)
5. **เบือนหน้าจากคนจนและคนขัดสน** (20:2)	

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ขอให้กลุ่มหนึ่งสำรวจข้อพระคัมภีร์ในคอลัมน์แรกและหาบาปของอาณาจักรแห่งอิสราเอล ขอให้อีกกลุ่มสำรวจข้อพระคัมภีร์ในคอลัมน์ที่สองและหาบาปของชาวอัสซีเรีย หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนคำตอบของพวกเขาบนกระดาน คำตอบที่เป็นไปได้แสดงไว้ข้างต้น

อธิบายว่าหลังจากความชั่วร้ายนานกว่า 200 ปี สิบเผ่าในอาณาจักรแห่งอิสราเอลก็พ่ายต่อชาวอัสซีเรียผู้พาคนจำนวนมากไปเป็นเชลยในอัสซีเรีย สิบเผ่านั้นรู้จักกันในชื่อว่าสิบเผ่าที่สูญหายไป

ชาวอัสซีเรียทนทุกข์จากผลความชั่วร้ายของตนเช่นกัน แม้พวกเขาจะเป็นผู้คนที่เกรียงไกร แต่พวกเขาก็ไม่สามารถสร้างการปกครองที่มีเสถียรภาพได้ และในที่สุดก็พ่ายแพ้ต่อชาวเมเดสและชาวบาบิโลเนีย

ย้อนกลับไปดูแผนภูมิบนกระดาน ถามคำถามต่อไปนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความหมายยุคสุดท้ายในคำเตือนของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์

- การกระทำผิดเหล่านี้ประจักษ์ชัดในปัจจุบันในทางใด
- เราจะต้านทานความโน้มเอียงในทางชั่วเหล่านี้ได้อย่างไร

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าอะไรจะเป็นผลจากการกระทำผิดเหล่านี้ในวันเวลาสุดท้ายโดยมอบหมายให้นักศึกษาหกคนอ่าน 2 นีไฟ 20:16, 17, 23, 26, 33, 34 เชื้อเชิญนักศึกษาคนอื่นๆ ให้ดูพระคัมภีร์ของพวกเขาตามไปด้วยและทำหมายเหตุของคำซึ่งบรรยายการพิพากษาที่พยากรณ์ไว้

- ความพินาศรูปแบบใดที่พระเจ้าทรงประกาศิตไว้สำหรับคนชั่วร้ายในวันเวลาสุดท้าย (ความอดอยาก การลุกไหม้ แส้หวด ความพินาศ ความสยดสยอง การถูกโค่นหรือตัดทิ้ง การล่มสลายของอาณาจักรต่างๆ)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 20:20–22 จากนั้นให้ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่วลี “พึ่ง” ใน ข้อ 20

อธิบายว่าในข้อความดังกล่าว คำว่า *พึ่ง* หมายถึงยึดบางอย่างเป็นฐานหรือไว้วางใจหรือมั่นใจในบางสิ่งหรือบางคน ให้นักศึกษาคนเดิมอ่าน ข้อ 20–22 อีกครั้งโดยใช้นิยามใดนิยามหนึ่งเหล่านี้แทนคำว่า “พึ่ง”

- ความกระจ่างดังกล่าวช่วยให้ท่านเข้าใจข้อเหล่านี้อย่างไร
- อิสยาห์สอนอะไรเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงความชั่วและหนีพ้นการพิพากษาที่จะมาถึง
- พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรในสมัยของเราไว้ช่วยเราให้ “พึ่ง” พระองค์

2 นีไฟ 21 ลำต้น ไม้ และรากของเจสซี

ดูบทวิจารณ์ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับบทนี้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 113 และคู่มือนักศึกษา หน้า 88–89

2 นีไฟ 22 มิลเลเนียมจะเป็นช่วงเวลาหนึ่งพันปีของความสงบสุขและปีติ

ขอให้นักศึกษาอ่าน (หรืออ่านทวน) หัวบทของ 2 นีไฟ 22 ซึ่งอธิบายว่าบทนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับมิลเลเนียม และมีถ้อยคำแสดงความซาบซึ้งใจอยู่สองช่วงในนั้นด้วย ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 22 ในใจ

- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 4–6 คนชอบธรรมจะกล่าวอะไรเมื่อถึงเวลาของมิลเลเนียม

ชี้ให้เห็นว่าแม้หลังจากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ซึ่งจะมาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง (ดู คพ. 45:33, 39–42; 88:87–91; 133:49) ผู้คนก็จะยังสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระกรุณาธิคุณและความการุณย์รักของพระองค์ (ดู 2 นีไฟ 22:1–2; คพ. 133:40–52)

- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 1–2 พระเจ้าทรงทำอะไรอันจะนำผู้คนให้สรรเสริญพระองค์ในระหว่างมิลเลเนียม

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงความเป็นจริงของมิลเลเนียมที่ใกล้จะมาถึงและเราจะสามารถรอคอยเวลานั้นด้วยปีติได้อย่างไร

2 นีไฟ 24 การต่อต้านพระผู้เป็นเจ้าของซาตานจะล้มเหลวในที่สุด

ติดแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน แต่ยังไม่ต้องเขียนข้อความในคอลัมน์ที่สอง

2 นีไฟ 24	พระเจ้าจะทรง
ข้อ 1	เมตตาผู้คนของพระองค์
ข้อ 2	นำผู้คนของพระองค์มาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาของพวกเขา
ข้อ 3	ให้ผู้คนของพระองค์พักผ่อนจากโทมนัส ความกลัว และการเป็นทาส
ข้อ 5	ทำให้อำนาจของคนชั่วร้ายสิ้นสุด

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 24:1–8 ในใจโดยมองหาสิ่งที่พระเจ้าจะทรงทำเพื่อผู้คนของพระองค์ในวันเวลาสุดท้าย หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้สนทนาข้อเหล่านี้โดยขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ เขียนข้อสังเกตของนักศึกษาไว้บนกระดาน คำตอบที่เป็นไปได้แสดงไว้ข้างต้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 24:12–20 โดยมองหาจุดหมายสุดท้ายของลูซิเฟอร์

- ตามที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ จะเกิดอะไรขึ้นกับซาตาน
- เจตคติเช่นใดทำให้ซาตานถูกขับออกจากโลกก่อนเกิด

แสดงความกตัญญูของท่านต่อความรู้ที่ว่าพระเจ้าจะทรงมีชัยและความพยายามของซาตานจะล้มเหลว ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาเช่นกัน

บทที่ 12

2 นีไฟ 25–27

บทนำ

หลังจากหยิบยกข้อเขียนบางตอนของอิสยาห์ขึ้นมากล่าว (ดู 2 นีไฟ 12–24) นีไฟก็ได้ให้ข้อคิดเห็นที่ท่านได้รับการดลใจ ความเข้าใจอันลึกซึ้งของนีไฟเกี่ยวกับคำพยากรณ์ของอิสยาห์สรุปได้สามหมวด หนึ่ง ท่านประกาศยืนยันว่าบทบาทของพระเยซูคริสต์เป็นแหล่งเดียวของความรอด สอง ท่านเตือนผู้อ่านในวันเวลาสุดท้ายเกี่ยวกับความชั่วใหญ่หลวง อันได้แก่ ความจองหอง การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต และการมั่วสุมลับ สาม ท่านอ้างคำพยากรณ์เพิ่มเติมจากอิสยาห์โดยเน้นการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน ขณะนักศึกษาสนทนาคำสอนของนีไฟ พวกเขาจะได้เห็นว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดและให้วิธีเยียวยาความชั่วของวันเวลาสุดท้ายอย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ความรอดผ่านมาทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น (ดู 2 นีไฟ 25:19–30)
- ความจองหอง การมั่วสุมลับ และการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตจะเป็นสิ่งสะดุดสำหรับคนเป็นอันมากในวันเวลาสุดท้าย (ดู 2 นีไฟ 26:20–31)
- ในวันเวลาสุดท้ายพระเจ้าจะทรงทำ “งานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง” (ดู 2 นีไฟ 27)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 25:1–8 วิญญาณแห่งการพยากรณ์ทำให้ความจริงพระกิตติคุณแจ้งชัด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 25:1–8 ในใจโดยมองหาแนวคิดที่สามารถช่วยให้คนเข้าใจคำพยากรณ์ของอิสยาห์ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน คำตอบอาจได้แก่

1. **เข้าใจแบบแผนของการพยากรณ์ในบรรดาชาวยิวในสมัยของอิสยาห์** (ดู ข้อ 1)
2. **มีวิญญาณแห่งการพยากรณ์** (ดู ข้อ 4)
3. **ได้รับการสอนตามแบบแผนของชาวยิวในสมัยของอิสยาห์** (ดู ข้อ 5)
4. **รู้เรื่องแคว้นต่างๆ แถบเยรูซาเล็มในสมัยของอิสยาห์** (ดู ข้อ 6)
5. **มีชีวิตอยู่ในสมัยที่คำพยากรณ์ของอิสยาห์เกิดสมฤทธิผล** (ดู ข้อ 8)

ชี้ให้เห็นว่าสมาชิกศาสนจักรทั้งหมดอาจไม่เข้าใจข้อ 1, 3 และ 4 ในรายการข้างต้นอย่างทะลุปรุโปร่ง แต่ทุกคนสามารถรับวิญญาณแห่งการพยากรณ์ได้ และเพราะเรามีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย เราจึงสามารถมองหาสัมฤทธิผลแบบค่อยเป็นค่อยไปในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ แม้เราจะไม่เห็นทั้งหมดบังเกิดขึ้น แต่เราสามารถรู้ได้ว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่อิสยาห์ทำนายไว้กำลังเกิดขึ้นรอบตัวเรา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 25:4 และเชิญนักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน วิวรณ์ 19:10

- ใน วิวรณ์ 19:10 ให้นิยามของวิญญาณแห่งการพยากรณ์ว่าอย่างไร

ถ้าท่านเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน ให้เติม *การมีประจักษ์พยานในพระเยซู* เสนอแนะให้นักศึกษาเขียน *วิวรณ์ 19:10* ตรงที่ว่างริมหน้าพระคัมภีร์ของพวกเขา ถัดจาก 2 นีไฟ 25:4

- ท่านคิดว่าเหตุใดคนที่มีประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์จึงสามารถเข้าใจคำพยากรณ์ของอิสยาห์ได้มากกว่า

กระตุ้นนักศึกษาให้มองหาข้อที่อ้างถึงพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ขณะพวกเขาศึกษาคำพยากรณ์ของอิสยาห์

2 นีไฟ 25:19–30 ความรอดผ่านมาทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 25:19–30 อย่างรวดเร็ว และสังเกตจำนวนครั้งที่ปรากฏคำว่า *พระคริสต์* ถามว่ามีใครในชั้นเรียนรู้ความหมายของคำนี้บ้าง ถ้าไม่มีใครรู้ ให้นักศึกษาหาข้อมูลในหัวข้อ “Christ” ใน Bible Dictionary และอ่านนิยาม

- พระสมัญญา *พระคริสต์* สะท้อนถึงพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ซึ่งเอ็ลเดอร์แกรีย์ เจ. โคลแมนแห่งสาวกเจ็ดสิบเป็นพยานถึงความสำคัญของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเรา

"แผนอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าจัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดไว้เพื่อเรา บุคคลที่รับผิดชอบได้ต่างก็ทำบาปและต้องผ่านประสบการณ์ของความตายเมื่อสิ้นสุดความเป็นมรรตัยของเรา ด้วยเหตุนี้พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงส่งพระเยซูคริสต์มาเพื่อทำให้แผนสำเร็จโดยทรงช่วยให้เราเอาชนะบาปและความตาย พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา โดยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ให้เราแต่ละคนพระองค์ทรงช่วยให้เราทุกคนเอาชนะบาปโดยผ่านการกลับใจและบัพติศมา โดยการฟื้นคืนพระชนม์พระองค์ทรงทำให้ทุกคนมีทางที่จะเอาชนะความตายและหลุมศพ เรามีศรัทธาที่จะทำตามพระเยซูและกลับเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น โอ้ เรารักเพราะสหายของเรา พระเจ้าพระเยซูคริสต์ 'นาม [เดียว] ... *ภายใต้ฟ้าสวรรค์*... ซึ่งโดยพระนามนี้ [เรา] จะรับการช่วยให้รอดได้' [2 นีไฟ 25:20] ข้าพเจ้าทราบว่าพระเยซูทรงช่วยให้เรารอดจากบาปและความตาย" (ใน Conference Report, Apr. 2000, 35; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 2000 หน้า 36)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ศึกษา 2 นีไฟ 25:23–30 ในใจโดยมองหาคำประกาศและคำสอนของนีไฟเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้จับคู่และเปรียบเทียบสิ่งที่พวกเขาค้นพบจากข้อเหล่านี้ ขอให้นักศึกษาแต่ละคนเลือกประเด็นหนึ่งของนีไฟและแบ่งปันว่าเหตุใดประเด็นนั้นจึงสำคัญ

เมื่อนักศึกษาทุกคู่จบการสนทนาแล้ว ให้ดึงความสนใจของพวกเขามาที่ ข้อ 26

- นีไฟสอนว่าเราได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณ "หลังจากเราทำสุดความสามารถแล้ว" อะไรบ้างที่ "เราทำสุดความสามารถแล้ว" (ดูตัวอย่างใน โมไซยาห์ 4:29–30; แอลมา 24:11; คพ. 58:26–27 📖)
- นีไฟและคนอื่นๆ ช่วยให้ลูกหลานของพวกเขามีใจจดจ่ออยู่ที่พระเยซูคริสต์อย่างไร
- เราสามารถ "พูดถึงพระคริสต์, ... ชื่นชมยินดีในพระคริสต์, ... [และ] สั่งสอนเรื่องพระคริสต์" ในทางใด
- เราสามารถเรียนรู้จากพระผู้ช่วยให้รอดและประยุกต์ใช้หลักธรรมเกี่ยวกับการชดใช้ในชีวิตเราในทางใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกว่าชีวิตพวกเขาได้รับพรอย่างไรเมื่อพวกเขาตระหนักว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นที่มาของความรอด ท่านอาจเลือกแสดงประจักษ์พยานของท่านด้วย

2 นีไฟ 26:20–31 ความจองหอง การมั่วสุมลับ และการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตจะเป็นสิ่งสะดุดสำหรับคนเป็นอันมากในวันเวลาสุดท้าย

เขียนแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดานแต่ไม่ต้องเขียนคำและวลีที่อยู่ใต้เลขข้อ

ความชั่วร้ายในวันเวลาสุดท้าย—2 นีไฟ 26

ข้อ 20–21	ข้อ 22	ข้อ 29–30
ความจองหอง ความริษยา การวิวาท แดะความอาฆาตมาดร้าย	การมั่วสุมลับ	การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม มอบหมายข้อความพระคัมภีร์เหล่านี้ให้กลุ่มละตอน เชื้อเชิญแต่ละกลุ่มให้สำรวจข้อของพวกเขาเพื่อหาบาปที่นีไฟกล่าวว่าจะแพร่หลายในวันเวลาสุดท้าย เมื่อกลุ่มต่างๆ ค้นพบบาปที่นีไฟพูดถึงแล้ว ให้เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดานดังตัวอย่างข้างต้น

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของคำว่า *การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต* เสนอแนะให้พวกเขาทบทวนนิยามของนีไฟใน 2 นีไฟ 26:29–31 พวกเขาอาจจะอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองในคู่มือนักศึกษา หน้า 97ด้วยก็ได้ (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

แนะนำให้ทั้งสามกลุ่มสำรวจข้อพระคัมภีร์ของตนอีกครั้งเพื่อระบุการกระทำและเจตคติอันเนื่องจากการล่วงละเมิดแต่ละอย่าง หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้นักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มเขียนสิ่งที่กลุ่มของตนระบุไว้บนกระดาน

- ท่านรู้สึกว่าเหตุใดการล่วงละเมิดเหล่านี้จึงน่าชิงชังต่อพระเจ้า
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อต่อสู้กับความชั่วที่นำเสนอในคำพยากรณ์นี้ ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายให้คำแนะนำอะไรที่สามารถช่วยให้เราอยู่อย่างซื่อสัตย์ได้

2 นีไฟ 27 ในวันเวลาสุดท้ายพระเจ้าจะทรงทำ "งานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง"

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมแผนภูมิต่อไปนี้ไว้บนกระดานหรือในเอกสารแจก ไม่ต้องเขียนข้อมูลในคอลัมน์ที่สาม

อิสยาห์ 29	2 นีไฟ 26–27	ความจริงเพิ่มเติมในพระคัมภีร์มอรมอน
1–3	ไม่มี	
ไม่มี	27:1	คำพยากรณ์จะเกิดสัมฤทธิผลในวันเวลาสุดท้าย
4–5	26:15–18	ถ้อยคำที่จะมาจาก "ใต้ภัสมธุลี" จะเขียนโดยผู้สืบตระกูลของนีไฟและผู้สืบตระกูลของพี่น้องท่าน
6–10	27:2–14	จะมอบหนังสือให้ชายคนหนึ่ง (โจเซฟ สมิธ) ผู้ซึ่งหลังจากนั้นจะมอบให้อีกคนหนึ่ง (มาร์ติน แฮร์ริส) พยานสามคนจะได้รับอนุญาตให้เห็นหนังสือ คนอื่นๆ จะเป็นพยานถึงหนังสือเล่มนี้ด้วย
11–12	27:15–23	ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำถ้อยคำเหล่านี้ไปให้คนมีการศึกษา (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:63–65 ด้วย)
13–24	27:24–35	2 นีไฟ 27:24–25 อรรถาธิบายว่าใครกำลังพูด

แนะนำนักศึกษาให้อ่านหัวบทของ 2 นีไฟ 27 อธิบายว่าบทนี้มีคำพยากรณ์สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการฟื้นฟูยุคสุดท้าย—คำพยากรณ์เกี่ยวกับการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน อธิบายด้วยว่า 2 นีไฟ 26 และ 27 มีรายละเอียดสำคัญๆ มากมายที่ไม่พบในบันทึกคำพยากรณ์ของอิสยาห์ในพระคัมภีร์ไบเบิล รายละเอียดเพิ่มเติมเหล่านี้อาจเป็นการฟื้นฟูข้อความเดิมของอิสยาห์หรือไม่ก็ข้อคิดเห็นที่ได้รับการดลใจของนีไฟเกี่ยวกับสิ่งที่อิสยาห์สอน เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นรายละเอียดเพิ่มเติมเหล่านี้ ให้ดึงความสนใจของพวกเขามาที่แผนภูมิ เชื้อเชิญพวกเขาให้เปรียบเทียบข้อต่างๆ ใน อิสยาห์ 29 กับข้อที่สอดคล้องกันใน 2 นีไฟ 26 และ 27

ขณะที่นักศึกษาเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ กระตุ้นพวกเขาให้ระบุความจริงเกี่ยวกับการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนที่พบใน 2 นีไฟ 26 และ 27 ไม่พบในอิสยาห์ 29 เสนอแนะให้พวกเขาใช้ปากกาเน้นข้อความซึ่งเป็นความจริงเหล่านี้ในพระคัมภีร์มอรมอนของพวกเขา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้นักศึกษาสนทนาสิ่งที่พวกเขาพบ ท่านอาจต้องการเขียนสิ่งที่พวกเขาค้นพบไว้บนกระดาน คำตอบที่เป็นไปได้อยู่ในคอลัมน์ที่สามของแผนภูมิ

- คำพยากรณ์สมัยโบราณนี้เสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านในพระคัมภีร์มอรมอนและการฟื้นฟูศาสนจักรของพระเจ้าอย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 27:25–26

- อิสยาห์กล่าวว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรเพื่อผู้คนของพระองค์ในวันเวลาสุดท้าย
- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นส่วนหนึ่งของ "งานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง" ที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกในทางใด

เพื่อช่วยนักศึกษาตอบคำถามนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านข้อต่อไปนี้ 2 นีไฟ 27:29–30, 33–35; 28:2 ขอให้พวกเขาทำเครื่องหมายพรซึ่งจะเป็นผลจากการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน

- ท่านเห็นคำสัญญาและพรเหล่านี้กำลังเกิดสัมฤทธิผลทางใดในปัจจุบัน
- เราจะมีส่วนมากขึ้นในการช่วยให้ผู้อื่นได้รับพรเหล่านี้ได้อย่างไร

อธิบายว่าในงานมอบหมายการอ่านของนักศึกษาเพื่อเตรียมสำหรับบทต่อไป นีไฟยังคงพยากรณ์เกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน รวมไปถึงวิธีที่บางคนในโลกจะตอบสนองต่อหนังสือเล่มนี้ แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน

บทที่ 13

2 นีไฟ 28–30

บทนำ

ใน 2 นีไฟ 28–30 นีไฟบรรยายสภาพท้าทายบางอย่างของยุคสุดท้าย ขณะที่ท่านสอนจากถ้อยคำของนีไฟใน 2 นีไฟ 28 ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษารู้ซึ้งถึง “หลักคำสอนเหลวไหลและโง่เขลา”—อิทธิพลและเจตคติทางโลกที่สามารถส่งผลกระทบต่อศรัทธาของพวกเขา ขณะที่ท่านสอนจากคำพยากรณ์ของนีไฟใน 2 นีไฟ 29 และสังเกตความสัมพันธ์ของคำพยากรณ์นี้กับคำพยากรณ์ของอิสยาห์ใน 2 นีไฟ 27 นักศึกษาจะค้นพบวิธีช่วยให้ผู้อื่นยอมรับว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานที่สองของพระเยซูคริสต์ สุดท้าย 2 นีไฟ 30 เปิดโอกาสให้ท่านและนักศึกษาได้สนทนาถึงสภาพที่ดำรงอยู่ในช่วงมิลเลเนียม ช่วยให้นักศึกษาเห็นรางวัลที่รอคอยผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ในวันเวลาสุดท้าย คนเป็นอันมากจะถูกหลักคำสอนเท็จหลอก (ดู 2 นีไฟ 28)
- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานร่วมกับพระคัมภีร์ไบเบิลว่าพระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า (ดู 2 นีไฟ 29)
- การเชื่อฟัง การกลับใจ และศรัทธาในพระเยซูคริสต์ทำให้เรามีคุณสมบัติเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า (ดู 2 นีไฟ 30:1–8)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 28 ในวันเวลาสุดท้าย คนเป็นอันมากจะถูกหลักคำสอนเท็จหลอก

เชื้อเชิญนักศึกษาให้พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างหลักคำสอนเท็จกับความจองหองอย่างถี่ถ้วนขณะพวกเขาศึกษา 2 นีไฟ 28

เขียนแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน

2 นีไฟ 28:1–8	2 นีไฟ 28:9–16
2 นีไฟ 28:17–24	2 นีไฟ 28:25–32

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม มอบหมายให้แต่ละกลุ่มศึกษาและสนทนาช่วงพระคัมภีร์ที่เขียนไว้บนกระดานกลุ่มละหนึ่งช่วง ขอให้กลุ่มระบุหลักคำสอนเท็จที่นีไฟพยากรณ์ว่าจะแพร่หลายในวันเวลาสุดท้าย หลังจากให้เวลามากพอแล้ว แนะนำกลุ่มเหล่านี้ให้เขียนคำสอนเท็จที่ระบุไว้ในช่วงพระคัมภีร์ของพวกเขาบนกระดาน คำถามต่อไปนี้อาจช่วยท่านนำการสนทนาได้

- คำสอนแต่ละอย่างนี้มีอะไรไม่ถูกต้อง
- ท่านคิดว่าอะไรทำให้คำสอนเหล่านี้ดึงดูดใจคนได้มากมายเช่นนั้น เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อต้านทานการล่อลวงของคำสอนดังกล่าว

อธิบายว่านีไฟเตือนเรื่องความจองหองในยุคสุดท้าย ขอให้นักศึกษาอ่าน ข้อ 7–16 อย่างใคร่ครวญ โดยมองหาคำว่า *ความจองหอง* รวมทั้งคำและวลีอื่นๆ ที่บรรยายความจองหอง

- ท่านพบคำและวลีใดบ้าง คำและวลีเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับความจองหอง เหตุใดความจองหองจึงเป็นบาปที่อันตราย
- เราจะเป็น “ผู้ติดตามที่ถ่อมตนของพระคริสต์” ได้อย่างไร (2 นีไฟ 28:14)
- ข้อ 20–22 บอกอะไรเกี่ยวกับวิธีของซาตาน

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านว่าพระคัมภีร์มอรมอนจะช่วยให้เรามีแรงต้านคำสอนเท็จที่เราพบเจอในยุคสุดท้ายได้อย่างไร

2 นีไฟ 29 พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานร่วมกับพระคัมภีร์ไบเบิลว่าพระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทบทวน 2 นีไฟ 27 รวมทั้งหัวบท ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 29:1–2

- ท่านเห็นความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่าง 2 นีไฟ 27 กับ 2 นีไฟ 29

นักศึกษาพึงตระหนักว่าใน 2 นีไฟ 29 นีไฟยังคงพูดถึงสาระสำคัญที่อิสยาห์สอนไว้ใน 2 นีไฟ 27

- พระคัมภีร์มอรมอนเป็น “งานอัศจรรย์” (2 นีไฟ 29:1) ในโลกทุกวันนี้อย่างไร
- ท่านคิดว่าพระเจ้าทรง “นำผู้คน [ของพระองค์] กลับคืนมา” หมายความว่าอย่างไร (2 นีไฟ 29:1) พระเจ้าทรงกำลังใช้พระคัมภีร์มอรมอนทำสิ่งนี้ให้บรรลุผลด้วยวิธีใด

- ถ้อยคำของพระคัมภีร์มอรมอน “ส่งเสียงเรียกไปยังสุดแดนแผ่นดินโลก” ในทางใด (2 นีไฟ 29:2) (ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาเปิดอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน และประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 104–105 คำกล่าวของประธานเบ็นสันมีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

อธิบายว่าทั้งที่มีสภาวการณ์และจุดประสงค์อันน่า “อัศจรรย์” ของพระคัมภีร์มอรมอน คนมากมายในโลกก็ยังไม่ยอมรับพระคัมภีร์ดังกล่าว เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 29:3

อธิบายว่าส่วนที่เหลือของบทนี้คือพระวจนะของพระเจ้าถึงคนที่พูดว่าพระคัมภีร์ไบเบิลมีพระวจนะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 29:7–14 เป็นส่วนตัวหรือกับคู่ โดยทำหมายเหตุไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขาว่าการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้โลกเห็นอะไร หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาค้นพบ คำตอบของพวกเขาอาจได้แก่

1. พระผู้เป็นเจ้าทรงจดจำลูกๆ ของพระองค์ในทุกประชาชาติและทรงส่งพระวจนะของพระองค์ไปให้คนทั้งปวง (ดู ข้อ 7)
2. ผู้คนไม่ควรพร่ำบ่นเมื่อพวกเขาได้รับพระวจนะของพระเจ้ามากขึ้น (ดู ข้อ 8)
3. พระเจ้าตรัสพระวจนะเหมือนกันแก่ทุกประชาชาติ (ดู ข้อ 8)
4. พระเจ้าทรงเป็นเหมือนเดิมเสมอ และพระองค์ตรัสตามความพอพระทัยของพระองค์ (ดู ข้อ 9)
5. ผู้คนไม่ควรคิดว่าพระคัมภีร์ไบเบิลมีพระวจนะทั้งหมดของพระเจ้าหรือว่าพระเจ้ามิทรงให้เขียนพระวจนะเพิ่มขึ้นอีก (ดู ข้อ 10; ดู Bible Dictionary, “Lost Books” ด้วย)
6. พระเจ้าทรงบัญชาคนทั้งปวงในทุกประชาชาติให้บันทึกพระวจนะของพระองค์ (ดู ข้อ 11)
7. พระเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชาติต่างๆ จากหนังสือที่พระองค์ทรงให้เขียนไว้ (ดู ข้อ 11–12)
8. พยานพระคัมภีร์ทั้งสามเล่มในวันเวลาสุดท้ายคือพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน และบันทึกของบรรดาเผ่าที่สูญหายไปของอิสราเอล (ดู ข้อ 13 สังเกตว่าพยานอื่นๆ ได้แก่ พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย)
9. พระคัมภีร์จากทุกประชาชาติจะร่วมกันแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า (ดู ข้อ 14)

- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับการตอบสนองของพระเจ้าในข้อเหล่านี้ ท่านเคยเห็นความจริงในพระวจนะของพระองค์เมื่อใด
- เราจะใช้ 2 นีไฟ 29 ไขข้อกังวลของผู้คนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนได้อย่างไร

ถ้าเห็นเหมาะสม ให้เชิญอดีตผู้สอนศาสนาในชั้นเรียนเล่าประสบการณ์ของพวกเขาเมื่อครั้งพวกเขาแบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอนกับผู้สนใจ อธิบายว่าพวกเขาอาจจะเล่าประสบการณ์เมื่อผู้คนยอมรับพระคัมภีร์เล่มนี้อย่างง่ายดายและเมื่อผู้คนปฏิเสธหรือยอมรับได้ยาก ถามอดีตผู้สอนศาสนาว่าพวกเขาเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์เหล่านี้ ท่านอาจต้องการเล่าประสบการณ์ที่ท่านมีและแบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้

2 นีไฟ 30:1–8 การเชื่อฟัง การกลับใจ และศรัทธาในพระเยซูคริสต์ทำให้เรามีคุณสมบัติเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 30:1–2 ในใจ

- ตามที่นีไฟกล่าว บุคคลหนึ่งต้องทำอะไรจึงจะเป็นส่วนหนึ่งของผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าได้
- ท่านคิดว่าเหตุใดการกลับใจจึงจำเป็นขณะที่เราทำพันธสัญญากับพระเจ้า ท่านคิดว่าเหตุใดการกลับใจจึงจำเป็นต่อการเชื่อในพระเยซูคริสต์

เชิญนักศึกษาหกคนอ่านออกเสียง 2 นีไฟ 30:3–8 คนละข้อ ขอให้นักศึกษาระบุความรู้ที่จะนำกลับคืนมาให้ลูกหลานของนีไฟและชาวยิวในวันเวลาสุดท้าย (ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าใน 2 นีไฟ 30:1–8 นีไฟกล่าวถึงคนกลุ่มเดียวกับที่โมโรไนกล่าวไว้ในปกในของพระคัมภีร์มอรมอน คนต่างชาติ ชาวยิว และชาวเลมัน)

- ท่านคิดว่าความรู้นี้จะช่วยให้อิสราเอลที่กระจัดกระจายมารวมกันในพันธสัญญาอีกครั้งอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 8 ผู้คนของพระเจ้าอยู่ที่ใด
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ผู้อื่นทำและรักษาพันธสัญญากับพระเจ้า

2 นีไฟ 30:9–18 ในระหว่างมิลเลเนียม ซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือใจผู้คน

นีไฟพยากรณ์ว่าก่อนการปกครองมิลเลเนียมของพระผู้ช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลก จะมีการแบ่งแยกครั้งใหญ่ในบรรดาผู้คน ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 30:9–10 ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:54 ด้วย

- ท่านเห็นหลักฐานอะไรในปัจจุบันที่แสดงให้เห็นการแบ่งแยกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างความชั่วร้ายกับความชอบธรรม

อธิบายว่าใน 2 นีไฟ 30:12–15 นีไฟย้ำคำพยากรณ์เรื่องหนึ่งของอิสยาห์เกี่ยวกับมิลเลเนียม (ดู 2 นีไฟ 21:6–9) จากนั้นนีไฟก็ข้ามคำพยากรณ์ของอิสยาห์และลงรายละเอียดเพิ่มเติม เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านข้อ 16–18 ดึงความสนใจของนักศึกษามายังคำสัญญาที่ว่า “ซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือใจของลูกหลานมนุษย์อีก, เป็นเวลานาน” จากนั้นให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 นีไฟ 22:26

- เหตุใดซาตานจึงจะไม่มีอำนาจเหนือใจผู้คน

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ประธานศาสนจักรคนที่ 12

> “เมื่อซาตานถูกมัดในครอบครัวหนึ่ง—เมื่อซาตานถูกมัดไว้ในชีวิตหนึ่ง—มิลเลเนียมก็ได้เริ่มขึ้นแล้วในครอบครัวนั้นในชีวิตนั้น” (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* ed. Edward L. Kimball [1982], 172)

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงหลักธรรมที่ประธานคิมบัลล์สอน เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองในใจถึงสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อเริ่มรับพรของมิลเลเนียม

บทที่ 14

2 นีไฟ 31–33

บทนำ

ขณะให้ข่าวสารสุดท้ายแก่ผู้คน นีไฟสอนหลักคำสอนของพระคริสต์ “ตามความแจ้งชัดของการพยากรณ์ [ของเขา]” (2 นีไฟ 31:2) เขาสอนว่าเราต้องทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป รับบัพติศมา รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ “หลักคำสอนของพระคริสต์” ดังกล่าวนี้ได้รับการเปิดเผยโดยสุรเสียงของพระเยซูคริสต์และได้รับการยืนยันโดยสุรเสียงของพระบิดา (ดู 2 นีไฟ 31:12, 15) นีไฟประกาศว่าเมื่อเราทำตามหลักคำสอนของพระคริสต์ เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ (ดู 2 นีไฟ 31:20)

นีไฟให้ข่าวสารของท่านต่อไปโดยกระตุ้นเราให้ “ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์” (2 นีไฟ 32:3) “รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2 นีไฟ 32:5) และ “สวดอ้อนวอนเสมอ” (2 นีไฟ 32:9) ขณะที่ท่านสอนจากข่าวสารของนีไฟ ท่านสามารถรับรองกับนักศึกษาได้ว่าถ้าพวกเขาดำเนินชีวิตตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรง “แสดงแก่ [พวกเขา] ถึงสิ่งทั้งปวงที่ [พวกเขา] ควรทำ” (2 นีไฟ 32:5)

นีไฟสรุปข่าวสารของเขาด้วยคำวิงวอนขอให้เราเชื่อในพระเยซูคริสต์ เขาสอนว่าเมื่อเราเชื่อในพระคริสต์ เราย่อมพร้อมรับพระวจนะของพระองค์ในพระคัมภีร์ (ดู 2 นีไฟ 33:10) ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าศรัทธาของพวกเขาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ยกระดับความเข้าใจและความสำนึกคุณต่อพระวจนะของพระองค์ที่ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายมอบให้อย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- หลักคำสอนของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ (ดู 2 นีไฟ 31)
- พระวจนะของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนเราถึงสิ่งที่เราควรทำ (ดู 2 นีไฟ 32; 33:1–5)
- คนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์จะเชื่อถ้อยคำของนีไฟด้วย (ดู 2 นีไฟ 33:3–15)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

2 นีไฟ 31 หลักคำสอนของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

เขียนคำว่า *หลักคำสอนของพระคริสต์* บนกระดาน ชี้ให้เห็นว่านีไฟใช้วลีนี้ใน 2 นีไฟ 31:2, 21

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ซึ่งเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองอธิบายความเรียบง่ายและความตรงไปตรงมาของ “หลักคำสอนของพระคริสต์” ตามที่สอนไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน

> “‘หลักคำสอนของพระคริสต์’ ตามที่นีไฟสอนไว้ในการบรรยายสรุปครั้งใหญ่ของท่านจะเน้นเรื่องศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การกลับใจ บัพติศมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัว การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่...ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์มอรมอน ‘หลักคำสอนของพระคริสต์’ เรียบง่ายและตรงไปตรง มุ่งเน้นหลักธรรมเบื้องต้นของพระกิตติคุณโดยเฉพาะ รวมไปถึงถ้อยคำอันเป็นกำลังใจให้อดทน ยืนหยัด และมุ่งมั่น อันที่จริง เราพบว่าความเรียบง่ายและความตรงไปตรงมาใน‘หลักคำสอนของพระคริสต์’ นี่เองที่มีประสิทธิผล ...
>
> “...หลักคำสอนของพระคริสต์ไม่ซับซ้อน ชัดเจนและสมบูรณ์อย่างสุดซึ้ง สวยงาม และมุ่งมั่นต่อจุดประสงค์เพียงประการเดียว” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 49–50, 56)

อธิบายว่านีไฟสอนหลักคำสอนของพระคริสต์ใน 2 นีไฟ 31

ขอให้นักศึกษาศึกษา 2 นีไฟ 31:5–9 และระบุเหตุผลว่าทำไมพระเยซูคริสต์ทรงรับบัพติศมา เขียนคำตอบของนักศึกษาบนกระดาน พวกเขาอาจรวมไว้ด้วยว่าพระองค์ทรงรับบัพติศมาเพื่อทำให้ความชอบธรรมทั้งหมดสมบูรณ์ เพื่อนอบน้อมถ่อมพระองค์ต่อพระพักตร์พระบิดา เพื่อทำพันธสัญญาว่าจะเชื่อฟัง เพื่อจะได้เข้าไปในอาณาจักรซีเลสเชียล และเพื่อเป็นแบบอย่างให้เราทำตาม

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 2 นีไฟ 31:10–18 ในใจ ขอให้พวกเขาค้นคว้าข้อเหล่านี้เพื่อดูว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างเกี่ยวกับศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ อธิบายว่าพวกเขาควรมองหาความหมายในคำสอนของนีไฟเช่นเดียวกับคำเฉพาะอื่นๆ ตัวอย่างเช่น พวกเขาควรหาแบบอย่างของ*ศรัทธา*นอกจากคำว่า *ศรัทธา*

เมื่อนักศึกษามีเวลาอ่านและไตร่ตรองมากพอแล้ว ช่วยพวกเขาสนทนาว่าพวกเขาเรียนรู้อะไร เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจลักษณะพื้นฐานของหลักคำสอนและศาสนพิธีดังกล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ ให้สนทนาหลักธรรมและศาสนพิธีทีละอย่าง

นักศึกษาพึงเข้าใจว่าหลักธรรมและศาสนพิธีแต่ละอย่างจำเป็นต่อการที่เราจะได้รับพรจากการชดใช้อย่างครบถ้วน หลักธรรม

และศาสนพิธีเหล่านี้เป็นรากฐานของหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์เพราะจำเป็นต่อการที่เราจะสามารถมาหาพระองค์ได้

ใช้คำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมดเพื่อนำการสนทนาของนักศึกษา

- นอกจากเหตุผลที่ให้ไว้สำหรับบัพติศมาของพระเยซูแล้ว ยังมีเหตุผลอะไรอีกบ้างที่เราจำเป็นต้องรับบัพติศมา (เพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ [ดู ข้อ 12–14] เพื่อรับการปลดบาปของเรา [ดู ข้อ 17] และเพื่อเป็นสมาชิกของศาสนจักร [ดู คพ. 20:37])
- ขณะที่ท่านค้นคว้าข้อเหล่านี้ ท่านเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับศรัทธา เกี่ยวกับการกลับใจ เกี่ยวกับบัพติศมา เกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกี่ยวกับการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
- หลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้นแต่ละอย่างสัมพันธ์กับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์อย่างไร
- แต่ละประเด็นในหลักคำสอนของพระคริสต์นำไปสู่ประเด็นถัดไปอย่างไร ตัวอย่างเช่น ศรัทธานำไปสู่การกลับใจอย่างไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่อย่างไร
- หลักธรรมและศาสนพิธีทั้งหมดนี้สัมพันธ์กันในทางใด

ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าการกลับใจและบัพติศมาไม่ใช่ทางเข้าอาณาจักรซีเลสเชียล แต่เป็นทางเข้าสู่เส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า 2 นีไฟ 31:19–20 และระบุหลักธรรมที่เราต้องทำตามเพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร์ กระตุ้นนักศึกษาให้เน้นหลักธรรมเหล่านี้ด้วยปากกาเน้นข้อความในพระคัมภีร์ของพวกเขา

- นอกจากกลับใจและรับบัพติศมาแล้ว เราต้องทำอะไรจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์
- คำว่า *ความแน่วแน่* หมายความว่าอะไร คำนี้บรรยายความก้าวหน้าของเราตามเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์อย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดการรักคนทั้งปวงจึงเป็นข้อกำหนดสำหรับชีวิตนิรันดร์
- 2 นีไฟ 31:16 ช่วยอธิบายความหมายของการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่อย่างไร
- ท่านอาจต้องการกระตุ้นนักศึกษาให้ท่องจำ 2 นีไฟ 31:20

ให้เวลานักศึกษาใคร่ครวญคำถามต่อไปนี้สักครู่ เสนอแนะให้พวกเขาเขียนคำตอบของคำถามนี้เป็นส่วนตัว

- ท่านจะทำตามพระผู้ช่วยให้รอดได้อย่างครบถ้วนมากขึ้นด้วยวิธีใด

2 นีไฟ 31:19–20; 32:2–3 ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 31:19–20; 32:2–3

- สำหรับท่านแล้วมุ่งหน้าหมายความว่าอย่างไร ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร เราจะพบพระวจนะของพระคริสต์ได้ที่ใด

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "เราจำเป็นต้อง 'มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์.' (โมโรไน 10:32) เราจำเป็นต้องมา 'ด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด' (3 นีไฟ 12:19) โดยหิวและกระหายความชอบธรรม (ดู 3 นีไฟ 12:6) เราจำเป็นต้องมา 'ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์' (2 นีไฟ 31:20) ขณะที่เราได้รับพระวจนะนั้นผ่านพระคัมภีร์ของพระองค์ ผู้ได้รับการเจิมของพระองค์ และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์" (*A Witness and a Warning* [1988], 51)

- การดื่มด่ำพระวจนะของพระเยซูคริสต์ช่วยให้เรามี "ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง" ในทางใด
- ความรักที่เรามีต่อพระคัมภีร์ช่วยให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ได้อย่างไร

เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองอธิบายว่าเราจะดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์ได้อย่างไร

> "ถ้าท่านและข้าพเจ้าต้องการดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์ เราต้องศึกษาพระคัมภีร์และซึมซับพระวจนะของพระองค์ผ่านการไตร่ตรองและทำให้พระวจนะเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของความคิดและการกระทำทุกอย่างของเรา" (ใน Conference Report, Oct. 1998, 16; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1999 หน้า 15)

- ท่านทำอะไรไปแล้วบ้างเพื่อให้การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวันของท่านเป็นประสบการณ์ที่มีความหมาย
- พระคัมภีร์เปรียบเสมือนงานเลี้ยงสำหรับท่านอย่างไร

2 นีไฟ 32; 33:1–5 พระวจนะของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนเราถึงสิ่งที่เราควรทำ

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 32:3, 5 ชี้ให้เห็นว่าในข้อเหล่านี้นีไฟเป็นพยานถึงแหล่งความรู้ทางวิญญาณอันสำคัญยิ่งสองแหล่ง ได้แก่ พระวจนะของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ท่านอาจต้องการเตือนนักศึกษาด้วยว่า 2 นีไฟ 32:3 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)

- เราจะอ่านหรือฟังพระวจะของพระคริสต์ได้ที่ใด พระวจนะของพระคริสต์ช่วยให้เรารู้สิ่งที่เราควรทำอย่างไร
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เรารู้สิ่งที่เราควรทำอย่างไร
- พระวจนะของพระคริสต์และการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์สัมพันธ์กันอย่างไร

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

> 1 **นีไฟ** 11:1–6
>
> **คพ**.76:15–21
>
> **คพ**. 138:1–11
>
> **โจเซฟ สมิธ—ประวัติ** 1:11–17

อธิบายว่านี่เป็นตัวอย่างส่วนหนึ่งในหลายๆ ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าพระวจนะของพระคริสต์และการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์สัมพันธ์กันอย่างไร ให้เวลานักศึกษาศึกษาข้อเหล่านี้ในใจ

- ศาสดาพยากรณ์เหล่านี้กำลังทำอะไรเพื่อให้ได้รับการเปิดเผยเพิ่มเติมจากพระเจ้า (เน้นว่านอกจากดื่มด่ำพระคัมภีร์แล้ว พวกท่านกำลังตรึกตรองพระวจนะด้วย ดู 1 นีไฟ 11:1; คพ. 76:15–19; 138:1, 11; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:12–13)
- พระวจนะของพระคริสต์และการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์รวมกันในการเปิดเผยเหล่านี้อย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดการดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์จึงช่วยให้เราได้รับการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 นีไฟ 33:2 เน้นว่าเมื่อผู้คนทำใจแข็งกระด้าง พระวิญญาณบริสุทธิ์ “ไม่มีที่อยู่ในพวกเขา” จากนั้นขอให้นักศึกษาแบ่งเป็นคู่ๆ เชื้อเชิญแต่ละคู่ให้อ่านและสนทนา 2 นีไฟ 32:4–9 และ 33:1–3 ในการสนทนาของพวกเขา กระตุ้นพวกเขาให้พูดคุยกันว่าพวกเขาจะเตรียมใจให้พระวิญญาณบริสุทธิ์มีที่อยู่ในพวกเขาได้อย่างไร หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมดเพื่อประเมินความเข้าใจของนักศึกษา

- เหตุใดบางครั้งเราจึงดิ้นรนเพื่อให้ได้รับประสบการณ์และเข้าใจเรื่องทางวิญญาณ
- เมื่อเราทำตามคำสอนในข้อเหล่านี้ นีไฟสัญญาอะไร
- คำใดใน 2 นีไฟ 32:8 บอกเป็นนัยถึงความร้ายแรงของการละเลยไม่สวดอ้อนวอน
- เหตุใดจึงสำคัญที่เราต้องสวดอ้อนวอนก่อน “ทำสิ่งใดถวายพระเจ้า” (2 นีไฟ 32:9) ท่านได้รับพรอย่างไรเมื่อท่านทำตามคำแนะนำดังกล่าว
- นีไฟกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำข่าวสาร “ไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์” (2 นีไฟ 33:1) สำหรับท่านแล้วนี่หมายความว่าอย่างไร (ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 111)

2 นีไฟ 33:3–15 คนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์จะเชื่อถ้อยคำของนีไฟด้วย

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 33:4–5 และเขียนเหตุผลที่นีไฟให้ไว้ว่าเหตุใดถ้อยคำของเขาจึงเป็นขุมพลังสำหรับคนที่จะอ่าน เหตุผลเหล่านั้นควรรวมถึงเหตุผลต่อไปนี้

1. ถ้อยคำของนีไฟชักชวนผู้คนให้ทำดี
2. สอนผู้สืบตระกูลของลีไฮเกี่ยวกับบรรพชนของพวกเขา
3. พูดถึงพระเยซูคริสต์และชักชวนผู้คนให้เชื่อในพระองค์
4. กระตุ้นผู้คนให้อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
5. พูดรุนแรงติเตียนบาป

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทของนีไฟ—และบทบาทของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวง—คือเพื่อชักชวนผู้คนให้เชื่อในพระคริสต์ จงถามคำถามต่อไปนี้

- นีไฟบันทึกข้อมูลลักษณะใดเพื่อชักชวนผู้คนให้เชื่อในพระคริสต์
- การศึกษาถ้อยคำของนีไฟช่วยให้ท่านต้องการใกล้ชิดพระคริสต์มากขึ้นอย่างไร
- ศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันทำอะไรเพื่อชักชวนเราให้เชื่อในพระคริสต์ (เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทบทวนคำแนะนำจากการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด)

สรุปโดยแสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับถ้อยคำของนีไฟ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาเช่นกัน

บทที่ 15

เจคอบ 1–4

บทนำ

"โดยที่ได้รับงานมอบหมาย [ของเขา] จากพระเจ้าก่อน" (เจคอบ 1:17) เจคอบจึงเตือนชาวนีไฟเกี่ยวกับความชั่วร้ายใหญ่หลวงที่แพร่หลายในหมู่พวกเขา อันได้แก่ ความจองหอง การใช้ความมั่งคั่งอย่างไม่ถูกต้อง และการฝ่าฝืนกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ หลังจากเตือนเรื่องบาปเหล่านี้ เจคอบวิงวอนผู้คนของเขาให้ "คืนดีกับ [พระบิดา] ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์" (เจคอบ 4:11)

ในโลกทุกวันนี้ คนเป็นอันมากตกสู่การล่อลวงแบบเดียวกับที่เจคอบขอร้องชาวนีไฟให้หลีกเลี่ยง ขณะนักศึกษาทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้คำสอนของเจคอบ พวกเขาจะได้รับพลังต้านทานการล่อลวง เมื่อพวกเขารู้สึกว่าพระวิญญาณเป็นพยานถึงคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะพร้อมดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้ามากขึ้น

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ผู้นำศาสนจักรมีความรับผิดชอบจากเบื้องบนให้เตือนเรื่องบาป (ดู เจคอบ 1:17–19; 2:1–11)
- เราควรแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อนแสวงหาความร่ำรวย (ดู เจคอบ 2:12–21)
- พระเจ้าทรงชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศ (ดู เจคอบ 2:22–35; 3:1–14)
- "เพราะเหตุใดจึงไม่พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์" (เจคอบ 4:1–15)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

เจคอบ 1:17–19; 2:1–11 ผู้นำศาสนจักรมีความรับผิดชอบจากเบื้องบนให้เตือนเรื่องบาป

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) ประธานศาสนจักรคนที่ 11 (มีอยู่ในดีวีดี A ด้วย)

> "ข้าพเจ้าไม่ลืมคำพูดที่ [เอ็ลเดอร์] ชาร์ลส์ เอ. คอลลิส [แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง] พูดกับข้าพเจ้าวันหนึ่ง ... ท่านพูดว่า 'คุณรู้อะไรไหม ผมคิดว่าเรื่องสำคัญที่สุดที่เจ้าหน้าที่ชั้นใหญ่อย่างเราควรสั่งสอนไม่ใช่แค่การกลับใจจากบาปเท่านั้น แต่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือสอน โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวและทั้งศาสนจักรโดยรวม ให้รู้ถึงความร้ายแรงของบาปและความน่าสะพรึงกลัวซึ่งติดตามคนที่หมกมุ่นกับบาป'" (ใน Conference Report, Apr. 1956, 108)

อธิบายว่าวันนี้ท่านจะสนทนาโอวาทบางส่วนซึ่งเจคอบขอร้องชาวนีไฟให้กลับใจ อ่าน เจคอบ 2:3–9 กับนักศึกษา ให้พวกเขาหาคำหรือวลีที่บรรยายว่าเจคอบรู้สึกอย่างไรกับความรับผิดชอบของเขาในสมัยนั้น

- อะไรทำให้จิตวิญญาณของเจคอบเศร้าโศก
- เหตุใดเจคอบจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เขาต้องพูดกับชาวนีไฟเกี่ยวกับบาปของคนเหล่านั้น

ให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 1:17–19; 2:2–3, 9–11 ในใจ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านถ้อยคำของเจคอบใน 2 นีไฟ 9:48 ขณะที่พวกเขาอ่าน กระตุ้นพวกเขาให้หาเหตุผลว่าทำไมเจคอบสอนการกลับใจให้คนของเขาแม้หน้าที่นี้จะทำให้เขาหนักใจ แนะนำนักศึกษาให้ทำเครื่องหมายสิ่งที่พบ แบ่งนักศึกษาเป็นคู่ๆ และแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ เมื่อทุกคนมีโอกาสแบ่งปันกับคู่แล้ว เชิญนักศึกษาสองสามคนแบ่งปันกับทุกคนในชั้น คำตอบอาจได้แก่

1. พระเจ้าทรงบัญชาเขาให้ทำเช่นนั้น (ดู เจคอบ 1:17; 2:10–11)
2. นี่เป็นส่วนหนึ่งของการขยายงานในตำแหน่งของเขา (ดู เจคอบ 1:18–19; 2:2)
3. เขาไม่ต้องการรับผิดชอบบาปของผู้คน (ดู เจคอบ 1:19; 2:2)
4. เขารู้สึกกังวลมากกับความผาสุกของจิตวิญญาณผู้คน (ดู เจคอบ 2:3)

- ท่านประทับใจอะไรกับเหตุผลของของเจคอบในการสั่งสอนการกลับใจ เพราะเหตุใด

เตือนนักศึกษาว่าผู้นำฐานะปุโรหิตเป็นตัวแทนของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพวกเขาขอร้องผู้คนให้กลับใจ เชื้อเชิญนักศึกษาให้ใคร่ครวญว่าพวกเขาตอบสนองอย่างไรเมื่อได้ยินผู้นำศาสนจักรคนหนึ่งในท้องที่หรือระดับสามัญเตือนเรื่องบาปและผลของบาป

เจคอบ 2:12–21 เราควรแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อนแสวงหาความร่ำรวย

เขียนจำนวนเงินก้อนโตบนกระดาน

- ท่านจะทำอะไรถ้าท่านมีเงินใช้มากขนาดนี้ในหนึ่งวัน

เชิญนักศึกษาบางคนเขียนคำตอบของพวกเขา

อธิบายว่าศาสดาพยากรณ์เตือนเราเสมอเกี่ยวกับอันตรายของการแสวงหาความมั่งคั่งจนทำลายความซอบธรรม เจคอบเตือนชาวนีไฟเช่นนั้นในโอวาทของเขา ให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 2:12–16

- อันตรายทางวิญญาณอะไรบ้างที่คุกคามเราถ้าเราแสวงหาความมั่งคั่งมากกว่าแสวงหาความซอบธรรม
- ท่านคิดว่าเหตุใดความจองหองและการใช้ความมั่งคั่งในทางที่ผิดจึงสามารถนำเราให้ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร้เมตตา ความจองหองทำลายจิตวิญญาณของผู้คนได้อย่างไร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ ท่านอาจต้องการอ่านคำกล่าวของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 117

ให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 2:17–20 และรวบรวมแนวทางในการควบคุมเจตคติของเราต่อความร่ำรวย (สังเกตว่า เจคอบ 2:18–19 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖) หลังจากนักศึกษาทำเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่เขียนไว้ ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน ซึ่งอาจรวมถึงข้อความต่อไปนี้

เราควรคิดว่าคนอื่นเท่าเทียมกับเรา (**ดู ข้อ** 17)

เราควรเผื่อแผ่พรทางโลกของเรา (**ดู ข้อ** 17)

เราควรแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อนแสวงหาความมั่งคั่ง (**ดู ข้อ** 18)

เราควรได้รับความหวังในพระคริสต์ก่อนแสวงหาความมั่งคั่ง (**ดู ข้อ** 19)

เราควรทำประโยชน์กับความมั่งคั่งของเรา (**ดู ข้อ** 19)

เราไม่ควรข่มเหงผู้อื่นด้วยพวกเขามีน้อยกว่าเรา (**ดู ข้อ** 20; **ดู ข้อ** 13 **ด้วย**)

เตือนนักศึกษาให้นึกถึงคำถามที่ท่านถามตอนเริ่มข้อเสนอแนะการสอนข้อนี้ว่า ท่านจะทำอะไรถ้าท่านมีเงินก้อนโตให้ใช้ในหนึ่งวัน ให้นักศึกษาอ้างคำตอบที่เขียนไว้และพิจารณาว่าพวกเขาจะเปลี่ยนตามคำสอนของเจคอบหรือไม่ เชื้อเชิญนักศึกษาแต่ละคนให้เขียนย่อหน้าสั้นๆ สรุปเจตคติของเขาต่อความมั่งคั่งทางโลก

ชี้ให้เห็นว่าเราอาจไม่เคยได้เงินก้อนโตไว้ใช้จ่ายในหนึ่งวัน แต่พระเจ้าทรงขอให้เราเผื่อแผ่สิ่งที่เรามี ไม่ว่ามากหรือน้อย แนะนำให้นักศึกษาไตร่ตรองว่าพวกเขาจะทำตามคำแนะนำของเจคอบได้อย่างไรแม้พระเจ้าจะไม่ประทานพรพวกเขาด้วยความมั่งคั่งร่ำรวย

ขอให้นักศึกษาสำรวจ เจคอบ 2:20–21

- หลักคำสอนดังกล่าวมีอิทธพลต่อการใช้เงินและทรัพย์สมบัติอื่นๆ ทางโลกของเราอย่างไร หลักคำสอนดังกล่าวมีอิทธิพลต่อวิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร

เจคอบ 2:22–35; 3:1–14 พระเจ้าทรงชื่นชมในความบริสุทธิ์ทางเพศ

💡 เขียนบนกระดานว่า *เริ่มกระทำในบาป* และ *เริ่มพอกพูนในความชั่วช้าสามานย์*

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านเจคอบ 2:5 และ 2:23 เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเจคอบหมายถึงอะไรเมื่อเขากล่าวว่าบางคนกำลังเริ่ม “กระทำในบาป” และ “พอกพูนในความชั่วช้าสามานย์” ให้แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเอ็ลเดอร์โอ๊คส์สอนอะไรเกี่ยวกับบาปของการผิดศีลธรรมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

> “ในบทที่สองของหนังสือที่มีชื่อของเขา เจคอบกล่าวโทษผู้ชายทั้งหลายสำหรับ ‘การผิดประเวณี’ ของพวกเขา (ข้อ 23, 28) …อะไรคือ ‘การผิดประเวณี’ ที่ชั่วช้าอย่างมหันต์ แน่นอนว่าผู้ชายบางคนมีโทษฐานกระทำความชั่วอยู่แล้ว แต่ประเด็นหลักในโอวาทครั้งสำคัญนี้ของเจคอบไม่เกี่ยวกับความชั่วที่ *ทำไปแล้ว* แต่เกี่ยวกับความชั่วที่ *คิดจะทำ*
>
> “เจคอบเริ่มต้นกล่าวโอวาทโดยบอกผู้ชายทั้งหลายว่า ‘จนถึงบัดนี้, [พวกเขา] เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า’ (เจคอบ 2:4) แต่เขาบอกต่อจากนั้นว่าเขารู้ความนึกคิดของพวกเขาว่าพวกเขา ‘เริ่มกระทำในบาปอย่างไร, ซึ่งบาปนั้นดูน่าชิงชังนัก … ต่อพระผู้เป็นเจ้า’ (ข้อ 5) เขากล่าวเพิ่มเติมว่า ‘ข้าพเจ้าต้องเป็นพยานแก่ท่านเกี่ยวกับความชั่วร้ายของใจท่าน’ (ข้อ 6) เจคอบกำลังพูดเหมือนพระดำรัสของพระเยซูเมื่อพระองค์ตรัสว่า ‘ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว’ (มัทธิว 5:28; ดู 3 นีไฟ 12:28; คพ. 59:6; 63:16 ด้วย)” (ใน Conference Report, Apr. 2005, 92; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 108; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

ช่วยให้สมาชิกชั้นเรียนเข้าใจว่าความนึกคิดที่ไม่ชอบธรรมมาก่อนการกระทำที่ไม่ชอบธรรม บาปของการทำผิดศีลธรรมจะเกิดขึ้นน้อยมากถ้าแต่ละคนไม่ยอมให้ตนเองเพิ่มความไม่ชอบธรรมทีละน้อย

เชื้อเชิญให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 2:23–27

- ชาวนีไฟพยายามแก้ตัวให้กับความผิดบาปของตนอย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งเราจึงพยายามแก้ตัวให้กับบาป

เชิญสมาชิกชั้นเรียนคนหนึ่งอธิบายกฎความบริสุทธิ์ทางเพศพอสังเขป

อธิบายว่าแม้เราจะไม่ถูกล่อลวงให้ทำบาปเหมือนกับบาปที่ชายชาวนีไฟถูกล่อลวงให้ทำ แต่ซาตานอาจพยายามล่อลวงเราในทำนองเดียวกัน โดยพยายามโน้มน้าวเราให้หาเหตุแก้ตัวให้ความนึกคิดและการกระทำที่เป็นบาป เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจกฎความบริสุทธิ์ทางเพศและวิธีประยุกต์ใช้ในชีวิตพวกเขา ให้แบ่งปันข้อความอ้างอิงต่อไปนี้ (ท่านอาจเขียนลงในโปสเตอร์แผ่นใส หรือเอกสารแจกก่อนเวลา คำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> "พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่าอำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น" ("ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก" *เลียโฮนา* ม.ค. 1996 หน้า 113)
>
> "ก่อนแต่งงานจงอย่าทำสิ่งที่จะกระตุ้นอารมณ์อันทรงพลังยิ่ง สิ่งนั้นจะต้องแสดงออกในชีวิตแต่งงานเท่านั้น อย่าจูบกันอย่างเร่าร้อน นอนทับร่างของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือสัมผัสส่วนลับหรือศักดิ์สิทธิ์ของร่างกายอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าใส่หรือไม่ใส่เสื้อผ้าก็ตาม จงอย่าให้ใครทำเช่นนี้กับท่าน อย่ากระตุ้นอารมณ์เหล่านี้กับร่างกายของท่านเอง" (*เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* [2001] หน้า 27)
>
> "ซาตานล่อลวงเราให้เชื่อว่ามีการสัมผัสทางกายหลายระดับที่ยอมได้ถ้าทั้งคู่สมยอมและต่างฝ่ายต่างแสวงหาสิ่งเร้าอารมณ์อันทรงพลังที่พวกเขาทำให้เกิดขึ้น และถ้าอยู่ในขอบเขตย่อมไม่ส่งผลเสียแต่อย่างใด ในฐานะพยานของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าผิดแน่นอน
>
> "โดยเฉพาะอย่างยิ่งซาตานพยายามล่อลวงคนที่ดำเนินชีวิตสะอาดบริสุทธิ์ให้ทดลองผ่านนิตยสาร ตลับเทปโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่มีภาพร่างกาย [ของบุคคลหนึ่ง] เขาต้องการกระตุ้นความอยากเพื่อให้เกิดความอยากลองอันส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศและความด่างพร้อยอย่างรวดเร็ว" (ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ใน Conference Report, Oct. 1994, 51; หรือ *Ensign,* Nov. 1994, 38)

หลังจากนักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์สก็อตต์แล้ว ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์สก็อตต์หน้า 119 ในคู่มือนักศึกษา คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓒ ด้วย)

- ตามคำสอนของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ทุกวันนี้ซาตานล่อลวงเราไปสู่ความไม่บริสุทธิ์ทางเพศอย่างไร
- สื่อลามกคุกคามความบริสุทธิ์ส่วนตัวในด้านใด

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เจคอบ 2:28

- ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าทรงชื่นชมความบริสุทธิ์ทางเพศ

อ่าน เจคอบ 2:31–35 และ 3:10 ให้ชั้นเรียนฟัง ขณะที่ท่านอ่านให้นักศึกษามองหาและทำเครื่องหมายผลลัพธ์บางประการของการทำผิดกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันผลลัพธ์ที่พวกเขาทำเครื่องหมายไว้ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่านอกจากจะเป็นภัยต่อผู้ทำบาปแล้ว การผิดศีลธรรมทางเพศมักส่งผลกระทบต่อสมาชิกครอบครัวเช่นกัน

- การประพฤติผิดศีลธรรมของบุคคลหนึ่งส่งผลกระทบต่อครอบครัวเขาในทางใด (ท่านอาจต้องการถามเจาะจงลงไปว่าการผิดศีลธรรมทางเพศของบุคคลหนึ่งจะส่งผลต่อคู่สมรส บุตรธิดา พ่อแม่ พี่น้อง หรือคู่สมรสและบุตรธิดาในอนาคตของเขาอย่างไร)

ให้เวลานักศึกษาสามสี่นาทีเพื่อเขียนเหตุผลส่วนตัวที่พวกเขาดำเนินชีวิตตามกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ เชื้อเชิญนักศึกษาให้สัญญากับพระเจ้าอีกครั้งว่าจะยังดำเนินชีวิตให้คู่ควรแก่พรที่มาจากพระบัญญัติข้อนี้ต่อไป เป็นพยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของกฎความบริสุทธิ์ทางเพศและปีติที่มาจากการดำเนินชีวิตตามกฎนั้น

เจคอบ 4:1–15 "เพราะเหตุใดจึงไม่พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์"

วาดภาพประกอบต่อไปนี้บนกระดาน

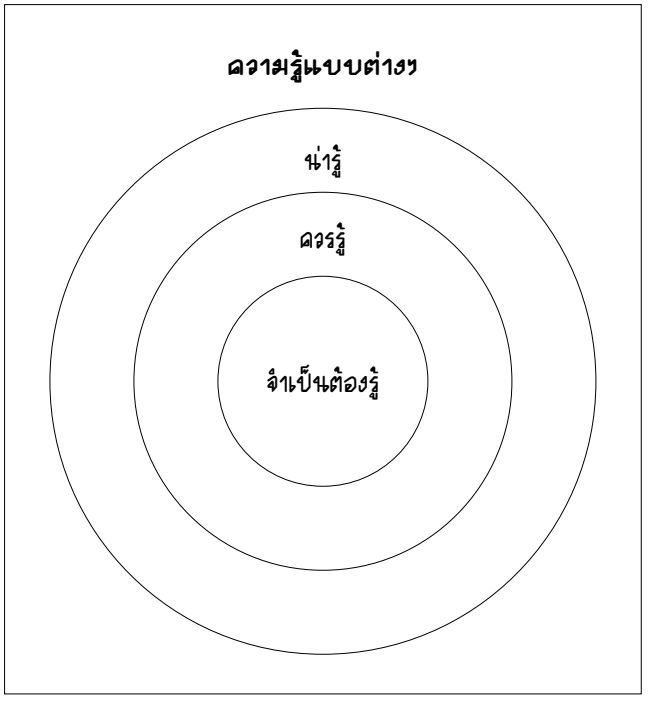

ขอให้นักศึกษาเขียนตัวอย่างข้อมูลที่ "น่ารู้" (คำตอบอาจได้แก่ เรื่องอย่างเช่นผลการแข่งขันกีฬา เรื่องเล่าสนุกๆ หรือข้อเท็จจริงที่น่าสนใจแต่ไม่สลักสำคัญ) จากนั้นขอให้พวกเขาเขียนตัวอย่างข้อมูลที่ "ควรรู้" (คำตอบอาจได้แก่เรื่องอย่างเช่นสูตรคณิตศาสตร์ ข้อเท็จจริงสำคัญทางประวัติศาสตร์ หรือเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีผลกระทบ)

ชี้ให้เห็นว่าขณะที่เราพยายามให้ได้ความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล มีข้อมูลบางอย่างที่เรา "จำเป็นต้องรู้" เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน เจคอบ 4:4–12 ในใจ ขณะที่พวกเขาอ่าน ให้พวกเขาทำเครื่องหมายหลักคำสอนที่ "จำเป็นต้องรู้" หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันหลักคำสอนบางข้อที่พวกเขาทำเครื่องหมายไว้ ถามว่าเหตุใดพวกเขาจึงรู้สึกว่าหลักคำสอนเหล่านั้นจำเป็น

- ข้อ 8 และ 10 สอนอะไรเกี่ยวกับวิธีที่เราจะสามารถเรียนรู้สิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้

หากจำเป็นจงช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าข้อมูลที่พวกเขาแบ่งปันสัมพันธ์กับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์อย่างไร พูดถึงภาพประกอบบนกระดานขณะที่ท่านสนทนาคำถามต่อไปนี้

- ท่านคิดว่าเหตุใดความรู้เรื่องการชดใช้จึงจำเป็นอย่างยิ่ง
- ผลลัพธ์บางอย่างของการไม่เห็นว่าเราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์อาจได้แก่อะไรบ้าง

เจคอบพูดถึงคนที่ไม่ได้ทำให้ความรู้เรื่องพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิตพวกเขา อ่าน เจคอบ 4:14

- ท่านคิดว่ามอง "ข้ามเครื่องหมาย" หมายความว่าอย่างไร

เพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับวลีนี้ ท่านอาจต้องการเชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบในคู่มือนักศึกษา หน้า 121

- ผู้คนตาบอดในด้านใดเมื่อพวกเขามองข้ามเครื่องหมาย
- ตามที่เจคอบกล่าว อะไรคือ "เครื่องหมาย" ที่ชาวยิวมองไม่เห็น (ดู เจคอบ 4:15)

ติดรูปพระเยซูคริสต์ใกล้กับภาพประกอบบนกระดาน ประกาศยืนยันว่าพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์คือหัวใจของแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ ขอให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 4:15–16 และมองหาผลของการมองข้ามพระเยซูคริสต์และหลักคำสอนอันเป็นศูนย์กลางของพระกิตติคุณ

จบบทเรียนโดยอ่าน เจคอบ 4:12

- เราสามารถ "พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์" ด้วยวิธีใดบ้าง ท่านคิดว่า "เข้าถึงความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับ [พระคริสต์]" หมายความว่าอย่างไร
- ท่านได้รับพรอย่างไรเมื่อท่านมุ่งความคิดไปที่พระผู้ช่วยให้รอดและพลานุภาพแห่งการชดใช้ของพระองค์

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ถ้าท่านยังไม่ได้แบ่งปัน

บทที่ 16

เจคอบ 5–7

บทนำ

เจคอบบันทึกนิทานสอนใจของซีนัสเกี่ยวกับต้นมะกอก โดยอธิบายความพยายามอย่างต่อเนื่องของพระเจ้าในการช่วยเชื้อสายแห่งอิสราเอลให้รอด (ดู เจคอบ 5) ขณะที่ท่านสอนนิทานสอนใจเรื่องนี้ ท่านสามารถเน้นได้ว่าพระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ออกไป ... ตลอดทั้งวัน" เพื่อความรอดของเรา (เจคอบ 6:4)

ตอนจบบันทึก เจคอบเล่าเรื่องการเผชิญหน้ากับเซเร็มคนต่อต้านพระคริสต์ ขณะที่นักศึกษาดูว่าเจคอบต้านการโจมตีของเซเร็มและเปิดโปงกลโกงของเซเร็มอย่างไร พวกเขาจะได้ฝึกแยกแยะความจริงจากความผิดและเสริมกำลังตนเองต้านทานแนวคิดผิดๆ

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเจ้าไม่ทรงยุติงานการไถ่ของพระองค์ (ดู เจคอบ 5; 6:4–8)
- "คนที่ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรในสวนองุ่นของพระองค์จะเป็นสุขเพียงใด" (ดู เจคอบ 5:75; 6:1–3)
- ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราต้านคำสอนเท็จ (ดู เจคอบ 7)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

เจคอบ 5; 6:4–8 พระเจ้าไม่ทรงยุติงานการไถ่ของพระองค์

เพื่อสอน เจคอบ 5 อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านควรคุ้นเคยกับช่วงพระคัมภีร์ต่อไปนี้ที่พูดถึงของพระกรณียกิจของพระเจ้าในการเสด็จเยือนสวนองุ่นของพระองค์สี่ครั้ง ข้อ 3–14, 15–28, 29–49, และ 50–77 เลือกข้อที่ท่านจะสนทนาอย่างระมัดระวังขณะเตรียมจงทำสุดความสามารถเพื่อตอบคำถามที่นักศึกษาอาจมี สำหรับความช่วยเหลือให้ดูแผนภูมิและบทวิจารณ์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 122–123 พึงระลึกว่าอุปมานิทัศน์ก็เหมือนอุปมาคือสามารถมีหลายความหมายได้ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงอาจเห็นความหมายนอกเหนือจากที่ท่านนำเสนอในบทเรียน

อธิบายว่าในบทเรียนนี้ นักศึกษาจะสำรวจและสนทนาอุปมานิทัศน์ของศาสดาพยากรณ์ซีนัสเรื่องต้นมะกอก เชื้อเชิญให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 4:12–18 ในใจ

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ เหตุใดเจคอบจึงกล่าวถึงอุปมานิทัศน์เรื่องนี้ให้ผู้คนฟัง เจคอบกล่าวว่าเขาจะคลี่ความลี้ลับเรื่องใด

ขณะที่ท่านสอน เจคอบ 5 จงช่วยให้นักศึกษาเห็นความพยายามไม่หยุดยั้งของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อไถ่ลูกๆ ของพระองค์ แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองในคู่มือนักศึกษาหน้า 122

- ตามที่เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์กล่าว ความหมายของอุปมานิทัศน์คืออะไร
- เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์ช่วยให้เราเข้าใจอะไรเกี่ยวกับงานแห่งการไถ่จากอุปมานิทัศน์หลายข้อที่กล่าวถึงการพรวนดิน ใส่ปุ๋ย บำรุงเลี้ยง ลิดกิ่ง และต่อกิ่ง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน เจคอบ 5:3–9 อย่างใคร่ครวญ และระบุสัญลักษณ์ในอุปมานิทัศน์ เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ ให้พวกเขาดูแผนภูมิในคู่มือนักศึกษาหน้า 123 ท่านอาจต้องการใช้แผนภูมิเป็นเอกสารแจกหรือทำเป็นแผ่นใสฉายกับเครื่องฉายข้ามศีรษะเพื่อให้นักศึกษาใช้อ้างอิงตลอดบทเรียน

แบ่งนักศึกษาออกเป็นสี่กลุ่ม อธิบายว่าแต่ละกลุ่มจะศึกษาข้อที่พูดถึงพระกรณียกิจของพระเจ้าขณะเสด็จเยือนสวนองุ่นของพระองค์ ขอให้พวกเขาระบุสิ่งที่พระเจ้าทรงพยายามทำเพื่อช่วยสวนองุ่นของพระองค์และมองหาหลักธรรมพระกิตติคุณที่พวกเขาเรียนรู้จากความพยายามเหล่านี้ เขียนงานมอบหมายต่อไปนี้บนกระดานโดยเว้นที่ให้นักศึกษาเขียนคำตอบ

กลุ่ม 1 **เจคอบ** 5:3–14	**กลุ่ม 2** **เจคอบ** 5:15–28
กลุ่ม 3 **เจคอบ** 5:29–49	**กลุ่ม 4** **เจคอบ** 5:50–77

หลังจากแต่ละกลุ่มมีเวลาสำรวจข้อที่ได้รับมอบหมายแล้ว ขอให้คนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มออกมาเขียนสิ่งที่กลุ่มของตนพบไว้บนกระดาน

หากเวลาเอื้ออำนวย ท่านอาจสนทนาคำถามต่อไปนี้หนึ่งข้อหรือทั้งสองข้อ

- เจ้าของสวนองุ่นทำงานกับคนใช้ของเขาหลายครั้งเพื่อลิดกิ่ง พรวนดิน และบำรุงเลี้ยงต้นไม้ของเขา สิ่งนี้บอกอะไรเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของพระเยซูคริสต์ในชีวิตผู้คนของพระองค์
- ใน ข้อ 41 และ 47 คำพูดเจ้าของสวนองุ่นบอกอะไรเราเกี่ยวกับความรู้สึกของพระเจ้าต่อผู้คนของพระองค์

ท่านอาจชี้ให้เห็นข้ออื่นซึ่งอธิบายความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราอย่างเช่นข้อต่อไปนี้

"เราจะลิดกิ่ง, และพรวนดินรอบโคนต้น, และบำรุงเลี้ยงมัน, เพื่อ ... ไม่ตาย" (เจคอบ 5:4)

"มันทำให้เราเศร้าโศกที่เราจะสูญเสียไม้ต้นนี้" (เจคอบ 5:7)

"เราทั้งสองจะทำอะไรกับต้นไม้เล่า, เพื่อเราจะเก็บรักษาผลดีของมันไว้ให้ตัวเราเองอีก?" (เจคอบ 5:33)

"เราอาจเกิดปีติอีกด้วยผลจากสวนองุ่นของเรา" (เจคอบ 5:60)

ท่านอาจชี้ให้เห็นว่า ข้อ 70–74 สอนหลักธรรมของงานเผยแผ่ศาสนาในวันเวลาสุดท้าย

1. เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรโลก กองกำลังผู้สอนศาสนามีน้อย (ดู ข้อ 70)
2. เรามีส่วนในงานของพระเจ้า และพระองค์จะทรงทำงานกับเรา (ดู ข้อ 71)
3. คนทำงานในอาณาจักรของพระเจ้าประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าทุกสิ่ง (ดู ข้อ 72)
4. เมื่อผู้สอนศาสนาออกไป พวกเขาพบผู้กล้ามากมายทั่วโลก (ดู ข้อ 73)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เจคอบ 6:4–8

- หลังจากสอนอุปมานิทัศน์ของซีนัสแล้ว เจคอบเน้นหลักธรรมพระกิตติคุณเรื่องใด
- การรู้ว่าพระเจ้าทรงกำลังยื่น "พระหัตถ์ออกไป [ให้ท่าน] ... ตลอดทั้งวัน" (เจคอบ 6:4) ทำให้ท่านซาบซึ้งในพระคุณของพระองค์มากขึ้นอย่างไร

สำหรับแนวคิดการสอนก่อนหน้านี้ ท่านอาจเลือกฉายวีดิทัศน์เรื่อง "The Olive Tree Allegory" (ใช้เวลา: 14:33), ตอนที่ 7 ใน *Book of Mormon DVD Presentations* ขณะชมเรื่องนี้ก่อนฉาย ให้ดูแนวทางของครูใน *Book of Mormon Video Guide* (หมายเลขกำกับ 34810; มีที่ www.ldsces.org ด้วย)

เจคอบ 5:75; 6:1–3 "คนที่ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรในสวนองุ่นของพระองค์จะเป็นสุขเพียงใด"

ให้นักศึกษาอ่าน เจคอบ 5:75 และ 6:1–3 ในใจ เสนอแนะให้พวกเขาพิจารณาพรที่สามารถมาถึงผู้รับใช้ของพระเจ้าได้

- ข้อเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับคนใช้ที่ช่วยในสวนองุ่นของพระเจ้า
- ปัจจุบันใครคือคนใช้ของพระเจ้า พวกเขา "บำรุงเลี้ยง" และ "ต่อกิ่ง" อย่างไร

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) ประธานศาสนจักรคนที่ 10

> "อุปมาที่ยอดเยี่ยม [ของซีนัส] แสดงให้เห็นว่ากิ่งต้นมะกอก (ชาวอิสราเอล) ถูกนำไปทุกภูมิภาคของโลก (สวนองุ่นของพระเจ้า) และถูกต่อกิ่งเข้ากับต้นมะกอกป่า (ประเทศของคนต่างชาติ) ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงกำลังทำให้สัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้เกิดสัมฤทธิผล
>
> "ปัจจุบันวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกำลังไปทุกภูมิภาคของโลกในฐานะคนใช้ในสวนองุ่นเพื่อรวมผลนี้และเก็บผลไว้รอเวลาที่เจ้าของเสด็จมา" (*Answers to Gospel Questions,* 5 vols. [1957–1966], 4:142)

- เราจะรับใช้พระเจ้าในการรวมครั้งสุดท้ายนี้ด้วยวิธีใดได้บ้าง

เจคอบ 7 ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราต้าน คำสอนเท็จ

ก่อนชั้นเรียน ให้เขียนคำต่อไปนี้บนกระดานหรือเตรียมเป็นเอกสารแจกให้นักศึกษาแต่ละคน

เซเร็มแดะคำสอนของเขา

(เจคอบ 7:1–7)

- **เจคอบพูดถึงเซเร็มว่าอย่างไร**
- **วัตถุประสงค์เบื้องต้นของเซเร็มคืออะไร**
- **เซเร็มประสบความสำเร็จเพียงใด**
- **เซเร็มใช้กลยุทธ์หรือเครื่องมืออะไรบ้างในการชักนำผู้คนให้หลงผิด**
- **กลยุทธ์เหล่านี้คล้ายกับที่ใช้ในสมัยของเราอย่างไร**

เจคอบเปิดโปงคำสอนเท็จของเซเร็ม

(เจคอบ 7:5, 8–14)

- **ขณะที่ท่านศึกษาเรื่องนี้ ท่านเห็นอะไรเกี่ยวกับเจคอบที่ช่วยให้เขารู้ความเท็จในคำสอนของเซเร็มทั้งที่คนอีกมากมายถูกหลอก**
- **เจคอบสามารถทำให้เซเร็มจำนนได้อย่างไร**

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นหาคำตอบของคำถามนี้ใน เจคอบ 7:1–14 เมื่อให้เวลาพวกเขาศึกษาข้อความนี้แล้ว ถามพวกเขาว่าพวกเขาจะตอบคำถามอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่คำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษา หน้า 127 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย

- ท่านคิดว่าเหตุใดเราจึงต้องรู้ “แผนชั่ว กลยุทธ์ และหลักคำสอนของมารในสมัยของเรา”

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่คำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกหลอกในคู่มือนักศึกษา หน้า 128 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ขณะนักศึกษาคนนั้นอ่านเกี่ยวกับเครื่องนำทางสามอย่างที่ประธานเบ็นสันกระตุ้นให้เราทำตาม ท่านอาจต้องการเขียนเครื่องนำทางเหล่านี้ไว้บนกระดาน

1. **งานมาตรฐาน (พระคัมภีร์)**
2. **ประธานคาดหวังจากใครในยุคสุดท้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานที่ยังมีชีวิต**
3. **พรวิญญาณบริสุทธิ์**

- เจคอบพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรในระหว่างเผชิญหน้ากับเซเร็ม
- ตามที่กล่าวไว้ใน เจคอบ 7:10–11 เจคอบใช้พระคัมภีร์กับเซเร็มอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เจคอบ 7:23 จากนั้นให้อีกคนหนึ่งอ่านโจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:37

- การค้นคว้าพระคัมภีร์จะช่วยไม่ให้เราถูกหลอกอย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อคุ้มครองตัวเราจากคำสอนเท็จในสมัยของเรา

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงความรักของพระเจ้าและการเอาพระทัยใส่ลูกๆ ของพระองค์ เน้นว่าเมื่อเราพึ่งพาพระองค์ ผู้รับใช้ของพระองค์ พระคัมภีร์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถอยู่ใกล้ชิดพระองค์และหลีกเลี่ยงการถูกหลอก

บทที่ 17

อีนัส–ถ้อยคำของมอรมอน

บทนำ

นักศึกษาของท่านอาจคุ้นเคยอยู่แล้วกับเรื่องราวการสวดอ้อนวอนทั้งวันและทั้งคืนของอีนัส ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจเรื่องนี้ลึกซึ้งขึ้น ขณะที่พวกเขาอ่านและสนทนา พวกเขาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความพยายามและเจตคติที่สามารถทำให้การสวดอ้อนวอนของพวกเขามีความหมายมากขึ้น พวกเขาจะได้เห็นเช่นกันว่าพรของการชดใช้มีผลต่อชีวิตพวกเขาอย่างไร

หนังสือของเจรอม ออมไน และถ้อยคำของมอรมอนยืนยันว่าชาวนีไฟบางคนกระเสือกกระสนเพราะพวกเขาเลือกไม่ทำตามคำสอนของศาสดาพยากรณ์ ขณะที่ท่านสอน ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าการวางใจพระเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ให้สันติแม้ในช่วงเวลาของการทดลองและความยากลำบากอย่างไร

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เมื่อเราได้รับการให้อภัยบาปผ่านศรัทธาในพระคริสต์และพลังเยียวยาของการชดใช้ เราย่อมปรารถนาจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับความรอด (ดู อีนัส 1:5–27)
- บางครั้งผู้นำต้องเตือนด้วยความเฉียบขาดเพื่อกระตุ้นผู้คนให้กลับใจ (ดู อีนัส 1:22–23; เจรอม 1:10–12; ถ้อยคำของมอรมอน 1:15–18)
- วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์จะได้รับการค้ำจุนและการนำทางในช่วงเวลาของการทดลองและความยากลำบากเมื่อพวกเขาสดับฟังศาสดาพยากรณ์ (ดู ออมไน 1:12–19)
- พระเจ้าทรงรู้ทุกเรื่องที่จะมาถึง (ดู ถ้อยคำของมอรมอน 1:1–9)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

อีนัส 1:2–15 การสวดอ้อนวอนเป็นการสื่อสารทางวิญญาณกับพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้ชั้นเรียนบอกท่านทุกอย่างที่พวกเขารู้เกี่ยวกับอีนัส คำตอบอาจได้แก่

1. เขาเป็นบุตรของเจคอบ หลานปู่ของลีไฮ และหลานชายของนีไฟ
2. เขาเป็นคนชอบธรรม
3. เขาสวดอ้อนวอนทั้งวันคืน
4. สุรเสียงของพระเจ้ายืนยันกับเขาว่าบาปของเขาได้รับการให้อภัย
5. เขาสวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของผู้อื่น

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นคู่ๆ ให้แต่ละคู่อ่าน อีนัส 1:1–5 และช่วยกันหาการกระทำและเจตคติที่ทำให้การสวดอ้อนวอนมีความหมาย หลังจากผ่านไปสองสามนาที ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน เชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนหลักธรรมจากการสนทนานี้ที่จะช่วยพวกเขาปรับปรุงการสวดอ้อนวอนส่วนตัว เพื่อขยายความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวท่านอาจจะอ้างคำกล่าวของเอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ และเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 130–131

อีนัส 1:5–27 เมื่อเราได้รับการให้อภัยบาป ของเราผ่านศรัทธาในพระคริสต์และพลังเยียวยาของการชดใช้ เราย่อมปรารถนาจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับความรอด

วาดแผนภาพต่อไปนี้บนกระดาน

ความปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับความรอด	→	***การให้อภัยบาปของเราผ่านการชดใช้***

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีนัส 1:5–8

- ความรู้สึกใดทำให้อีนัสรู้ว่าท่านประสบกับพลังของการชำระให้สะอาดอันเนื่องจากการชดใช้
- เราจะรู้สึกถึงพลังเดียวกันในชีวิตเราได้อย่างไร

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีนัส 1:9–12

- ทันทีที่อีนัสรู้สึกได้รับการให้อภัยผ่านการชดใช้ คนต่อมาที่เขานึกถึงคือใคร
- ท่านคิดว่าเหตุใดเขาจึงเริ่มนึกถึงผู้อื่น
- แบบฉบับนี้ช่วยเราได้อย่างไร

อธิบายว่าเมื่อเราได้รับการชำระให้สะอาดและเปลี่ยนแปลงผ่านการชดใช้ เราย่อมพร้อมรับใช้ผู้อื่นมากขึ้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ยกตัวอย่างของคนที่ชีวิตเขาแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาเพื่อความผาสุกทางวิญญาณของผู้อื่น ท้าทายนักศึกษาให้แสวงหาพรส่วนตัวผ่านพลานุภาพของการชดใช้และจากนั้นช่วยให้ผู้อื่นได้รับพรเหล่านั้นเช่นกัน

อีนัส 1:22–23; เจรอม 1:10–12; ถ้อยคำของมอรมอน 1:15–18 บางครั้งผู้นำต้องเตือนด้วยความเฉียบขาดเพื่อกระตุ้นผู้คนให้กลับใจ

ให้ดูภาพประกอบสองสามภาพที่เป็นคำเตือนไม่ให้ทำหรือสัญญาณเตือนให้ระวัง (อาจได้แก่สัญญาณจราจร เตือนเรื่องสารพิษ และอื่นๆ)

- เหตุใดเราจึงมีคำเตือนเหล่านี้
- อะไรอาจจะเป็นผลของการไม่เอาใจใส่คำเตือน

ขอให้นักศึกษาอ่าน อีนัส 1:22–23

- ท่านคิดว่า “ดื้อรั้น” หมายถึงอะไร ถ้าเราเห็นเจตคติเช่นนี้ในตัวเรา เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเปลี่ยน

ขอให้นักศึกษาอ่าน เจรอม 1:10–12

- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งผู้นำและครูบางคนจึงสามารถขยันหมั่นเพียรและอดกลั้นได้ทั้งที่ผู้คนไม่ยอมรับข่าวสารของพวกเขา

ขอให้นักศึกษาอ่าน ถ้อยคำของมอรมอน 1:15–18

- การกล่าวพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าด้วยพลังอำนาจและด้วยสิทธิอำนาจหมายความว่าอย่างไร เหตุใดบางครั้งจึงจำเป็นต้องพูดด้วยความเฉียบขาด
- ผู้นำให้คำเตือนที่ชัดเจนอะไรแก่เราบ้าง
- เราจะมองว่าคำเตือนที่เฉียบขาดเป็นการแสดงความรักได้อย่างไร

กระตุ้นนักศึกษาให้เอาใจใส่คำเตือนที่มาจากศาสดาพยากรณ์ ผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องที่ และบิดามารดาผู้ปรารถนาให้พวกเขามีความผาสุก

ออมไน 1:12–19 วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์จะได้รับการค้ำจุนและการนำทางในช่วงเวลาของการทดลองและความยากลำบากเมื่อพวกเขาสดับฟังศาสดาพยากรณ์

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมแบบฝึกหัดต่อไปนี้บนกระดานหรือในเอกสารสำหรับนักศึกษาแต่ละคน

1. โมไซยาห์แดะผู้คนของพวกเขาพบแผ่นดินอะไร
2. โมไซยาห์มีอะไรเป็นสาเหตุให้ผู้คนของเซราเฮ็มลาซึ่งเป็นผู้สืบตระกูลของมีเด็คชื่นชมยินดี
3. ผู้คนของเซราเฮ็มลามาจากที่ใด
4. อะไรเกิดขึ้นกับภาษาของผู้คนของเซราเฮ็มลา
5. ใครได้เป็นกษัตริย์ของทั้งชาวนีไฟแดะผู้คนของเซราเฮ็มลา

ก. แผดงไป
ข. เยรูซาเล็ม
ค. โมไซยาห์
ง. แผ่นจารึกทองเหลือง
จ. เซราเฮ็มลา

ขอให้นักศึกษาอ่าน ออมไน 1:12–19 ในใจ เชื้อเชิญพวกเขาให้ทำแบบฝึกหัดบนกระดานหรือในเอกสารแจกขณะพวกเขาอ่าน โดยจับคู่คำถามกับคำตอบที่สอดคล้องกัน หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้ทบทวนคำตอบที่ถูกต้องพอสังเขป (1–จ, 2–ง, 3–ข, 4–ก, 5–ค)

- วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ผู้ติดตามโมไซยาห์ไปในแดนทุรกันดารได้รับการค้ำจุนและการนำทางให้รอดพ้นจากอันตรายอย่างไร
- การมาถึงของผู้คนของโมไซยาห์ช่วยให้ผู้คนของเซราเฮ็มลารอดจากความมืดบอดทางวิญญาณอย่างไร
- 1 นีไฟ 4:13 มีพระดำรัสอธิบายของพระเจ้าว่าเหตุใดนีไฟจึงต้องฆ่าเลบันและเอาแผ่นจารึกทองเหลืองมา ข้อนี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับ ออมไน 1:14–17 (เพราะผู้คนของเซราเฮ็มลาไม่ได้นำบันทึกมากับพวกเขาด้วย ภาษาของพวกจึงแผลงไปและพวกเขาสูญเสียความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเป็นประชาชาติที่กำลังเสื่อมโทรมและพินาศในความไม่เชื่อ พวกเขาชื่นชมยินดีเมื่อเห็นว่าผู้คนของโมไซยาห์มีบันทึกของชาวยิวบนแผ่นจารึกทองเหลือง)

อธิบายว่าการเชื่อฟังคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ไม่ได้รับประกันว่าจะเป็นอิสระจากความยุ่งยากทั้งหลายของชีวิต อย่างไรก็ดีโดยทำตามศาสดาพยากรณ์ เราสามารถมั่นใจได้ว่าเราอยู่บนเส้นทางปลอดภัยที่สุดและเราจะได้รับการค้ำจุนให้ผ่านพ้นการทดลอง

อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:4–6 กับชั้นเรียน

- เหตุใดเราจึงสามารถมีศรัทธาในคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ได้
- คำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์ช่วยท่านผ่านช่วงเวลายากๆ ในทางใดบ้าง

ออมไน 1:25–26 "ถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์"

ให้นักศึกษาดูในหัวบทของ ออมไน 1 เพื่อพิจารณาว่าผู้เขียนหนังสือนี้มีกี่คน ชี้ให้เห็นว่า อแมลิไค ผู้เขียนคนที่ห้า เป็นคนสุดท้ายที่มีส่วนในแผ่นจารึกเล็กของนีไฟและเขียนหนังสือของออมไนเกินครึ่ง (ดู ออมไน 1:12–30)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน ออมไน 1:25–26 ในใจ แนะนำพวกเขาให้ขีดเส้นใต้ (หรือเขียนเป็นข้อๆ ลงในแผ่นกระดาษ) คำชักชวนและคำแนะนำที่อมิวเล็คให้ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

- ท่านพบนัยสำคัญอะไรในการเชื้อเชิญหลายครั้งให้ "มา"
- ท่านรู้สึกว่าอะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างการมาหาพระคริสต์กับการถวาย "ทั้งจิตวิญญาณเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์"

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรา พระองค์ทรงดูแลเราอยู่ พระองค์ทรงต้องการให้เราประสบความสำเร็จ สักวันหนึ่งเราจะรู้สึกว่าไม่มีสักสิ่งเดียวที่พระองค์มิทรงทำเพื่อความผาสุกนิรันดร์ของเราแต่ละคน ... นี่เป็นเวลาที่เราจะแสดงให้เห็นว่าเราสามารถทำอะไรได้บ้าง—เราสามารถสร้างสรรค์ชีวิตและเสียสละอะไรเพื่อพระผู้เป็นเจ้าได้บ้างในแต่ละวัน แต่ละชั่วโมง แต่ละนาที ถ้าเราสละทั้งหมดของเรา เราจะได้ทั้งหมดของพระองค์จากสิ่งสำคัญที่สุดของทั้งหมด" ("Jesus Christ—Gifts and Expectations," *Ensign,* Dec. 1988, 6)

เหตุใดเราจึงต้องถวาย "ทั้งจิตวิญญาณ" ของเราเพื่อรับพรแห่งความรอด

ขอให้นักศึกษาพิจารณาในใจว่าพวกเขาเสียสละอะไรได้บ้างในสัปดาห์นี้เพื่อมาหาพระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์มากขึ้น เป็นพยานถึงพรที่มาจากการยอมรับพระดำรัสเชิญจากพระเจ้าให้มาหาพระองค์

ถ้อยคำของมอรมอน 1:1–9 พระเจ้าทรงรู้ทุก เรื่องที่จะมาถึง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้หายุคสมัยที่ตรงกับหนังสือของออมไนและถ้อยคำของมอรมอนและสังเกตความแตกต่างระหว่างเวลาที่เขียนหนังสือของออมไนกับเวลาที่เขียนถ้อยคำของมอรมอน อธิบายว่าถ้อยคำของมอรมอนมีความเห็นบางอย่างของมอรมอนเกี่ยวกับการรวบรวมบันทึกศักดิ์สิทธิ์ของผู้คนของเขา

ขอให้นักศึกษาหลายๆ คนอ่านถ้อยคำของมอรมอน 1:1–9 คนละหนึ่งหรือสองข้อ

- มอรมอนรู้สึกประทับใจอะไรเกี่ยวกับแผ่นจารึกเล็กที่เขาพบเพราะเหตุใด
- เหตุการณ์ใดในประวัติศาสนจักรที่แสดงให้เห็นว่าเหตุใดพระเจ้าทรงดลใจมอรมอนให้เพิ่มบันทึกตรงจุดนี้

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำนำของ หลักคำสอนและพันธสัญญา 10

- การที่มอรมอนรวมแผ่นจารึกเล็กของนีไฟไว้ด้วยกันคุ้มครองโจเซฟ สมิธและพระคัมภีร์มอรมอนอย่างไร เราได้รับพรอย่างไรเพราะมอรมอนรวมแผ่นจารึกเหล่านี้ไว้ด้วยกัน

กระตุ้นนักศึกษาให้ใช้ปากกาเน้นข้อความในวลี "พระเจ้าทรงรู้ทุกเรื่องที่จะมาถึง" ใน ถ้อยคำของมอรมอน 1:7

- การรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกเรื่องช่วยท่านอย่างไร ความเข้าใจดังกล่าวสามารถมีอิทธิพลต่อศรัทธาของเราในพระเจ้าและแผนของพระองค์สำหรับเราแต่ละคนได้อย่างไร

ให้นักศึกษาเปิดไปที่คำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ใน คู่มือนักศึกษาหน้า 135

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประสบการณ์ที่ได้ช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ถึงความต้องการในอนาคตของเรา ท่านอาจต้องการแบ่งปันความรู้สึกของท่านเองว่าท่านเห็นความรู้ล่วงหน้าของพระผู้เป็นเจ้าเกิดผลในชีวิตท่านอย่างไร

บทที่ 18

โมไซยาห์ 1–3

บทนำ

กษัตริย์ที่ชอบธรรมองค์หนึ่งชื่อเบ็นจามินนำผู้คนของเซราเฮ็มลาซึ่งรู้กันในชื่อว่าชาวนีไฟอยู่หลายปี เมื่อกษัตริย์เบ็นจามินชรามากแล้ว เขาสั่งโมไซยาห์บุตรชายให้เรียกประชาชนมารวมกัน เขากล่าวโอวาทครั้งสุดท้ายว่าเขาจะแต่งตั้งกษัตริย์คนใหม่ เขาจะให้ “ชื่อ [แก่ผู้คน] ซึ่งจะไม่มีวันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด” (โมไซยาห์ 1:12) ในโอวาทช่วงแรก กษัตริย์เบ็นจามินประกาศว่าโมไซยาห์บุตรชายของเขาจะเป็นกษัตริย์เหนือผู้คน ตลอดโอวาทนั้นเขาเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอด โดยเตรียมผู้คนให้พร้อมรับชื่อที่เขาจะให้

เนื้อหาต่อไปนี้มุ่งเน้นพยานของกษัตริย์เบ็นจามินเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดดังบันทึกไว้ใน โมไซยาห์ 2–3 และเปิดโอกาสให้ท่านได้เตือนนักศึกษาถึงพรแห่งความรอดที่ผ่านมาทางพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเห็นได้ว่าการชดใช้เอาชนะผลของการตกและชดเชยความอ่อนแอของมนุษย์อย่างไร ความอ่อนน้อมถ่อมตนและความกตัญญูจำเป็นอย่างไรขณะที่เราพยายามรักษาพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า เมื่อท่านพบกับนักศึกษาครั้งต่อไป ท่านจะสนทนา โมไซยาห์ 4–6 ซึ่งกษัตริย์เบ็นจามินให้ชื่อแก่ผู้คนตามที่เขาสัญญาไว้

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เรามีภาระรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าสำหรับวิธีที่เรารับใช้ผู้อื่น (ดู โมไซยาห์ 2:1–18)
- เราเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าชั่วนิรันดร์ (ดู โมไซยาห์ 2:19–41)
- ความรอดผ่านมาทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น (ดู โมไซยาห์ 3)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

ถ้อยคำของมอรมอน 1:12–18; โมไซยาห์ 1 กษัตริย์เบ็นจามินเป็นผู้นำที่ชอบธรรม

ชูภาพกษัตริย์เบ็นจามินบนหอสูง (ท่านอาจจะใช้ *หนังสือภาพพระกิตติคุณ* [2009] ภาพที่ 74 หรือภาพหน้า 67) ขอให้นักศึกษาระบุเหตุการณ์ในภาพ

ชี้ให้เห็นว่า ถ้อยคำของมอรมอน 1:12–18 และ โมไซยาห์ 1 ให้ข้อมูลภูมิหลังสำหรับคำปราศรัยของกษัตริย์เบ็นจามิน เพื่อแบ่งปันข้อมูลภูมิหลัง ขอให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนเลข 1 ถึง 5 ลงในแผ่นกระดาษ จากนั้นท่านจะอ่านข้อความห้าข้อต่อไปนี้โดยไม่ต้องอ่านข้อมูลในวงเล็บ ขอให้นักศึกษาเขียน *ถูก* หรือ *ผิด* สำหรับข้อความแต่ละข้อ หลังจากนักศึกษาเขียนคำตอบแล้ว ขอให้พวกเขาอ่านข้อพระคัมภีร์ที่ให้มาและสนทนาว่าข้อความแต่ละข้อถูกหรือผิด

1. กษัตริย์เป็นจามินต่อสู้กับชาวเลมันด้วยดาบของเลบัน (ถูก; ดู ถ้อยคำของมอรมอน 1:13; ดู ออมไน 1:24 ด้วย)
2. ตลอดช่วงการปกครองของกษัตริย์เบ็นจามิน ทุกคนรักเขาและยอมรับคำแนะนำของเขา (ผิด; ดู ถ้อยคำของมอรมอน 1:16; อย่างไรก็ดี ดู โมไซยาห์ 1:1 ด้วย)
3. กษัตริย์เบ็นจามินสถาปนาความชอบธรรมในบรรดาชาวนีไฟเพียงคนเดียว (ผิด; ดู ถ้อยคำของมอรมอน 1:17–18)
4. กษัตริย์เบ็นจามินสอนภาษาของบรรพบุรุษให้บุตรชายของเขาเพื่อพวกเขาจะสามารถค้นคว้าพระคัมภีร์และรู้ความลี้ลับของพระผู้เป็นเจ้า (ถูก; ดู โมไซยาห์ 1:2–4)
5. กษัตริย์เบ็นจามินเรียกผู้คนมารวมกันเพื่อฟังเขาพูดเหตุผลทางการเมืองและทางวิญญาณ (ถูก; ดู โมไซยาห์ 1:10–11)

อธิบายว่าเมื่อเรารู้ว่ากษัตริย์เบ็นจามินสถาปนาสันติภาพและความชอบธรรมอย่างไร เราจะสำนึกคุณมากขึ้นสำหรับความลึกซึ้งของคำสอนและประจักษ์พยานของเขา

โมไซยาห์ 2:1–18 เรามีภาระรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าสำหรับวิธีที่เรารับใช้ผู้อื่น

อธิบายว่าชาวนีไฟมารวมกันนอกพระวิหารในเซราเฮ็มลาเพื่อฟังกษัตริย์เบ็นจามินพูด พวกเขาตั้งกระโจมโดยหันประตูเข้าหาพระวิหารเพื่อพวกเขาจะได้ยินถ้อยคำของเบ็นจามิน กษัตริย์ขอให้สร้างหอสูงเพื่อผู้คนจะได้ยินเขามากขึ้น เขาขอให้เขียนถ้อยคำของเขาสำหรับคนที่ยังอยู่ไกลเกินกว่าจะได้ยินด้วย (ดู โมไซยาห์ 2:1–8)

เขียนบนกระดานว่า *เรามีภาระรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าสำหรับวิธีที่เรารับใช้ผู้อื่น*

อ่าน โมไซยาห์ 2:9–18 กับนักศึกษา ท่านอาจต้องการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ โมไซยาห์ 2:17 📖 ขอให้นักศึกษามองหาพยานหลักฐานที่กษัตริย์เบ็นจามินเชื่อว่าเรามีภาระรับผิดชอบในการรับใช้ผู้อื่น

- กษัตริย์เบ็นจามินให้เหตุผลอะไรบ้างสำหรับการรับใช้ของเขา
- ท่านเคยรู้สึกว่าการรับใช้ผู้อื่นเป็นการรับใช้พระเจ้าในทางใด

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานมาเรียน จี. รอมนีย์ (1897–1988) แห่งฝ่ายประธานสูงสุด (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> "โดยการรับใช้และหนุนใจผู้อื่น... เราจะประสบแต่ความสุขที่แท้จริงและยั่งยืน การรับใช้ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องอดทนทำบนโลกนี้เพื่อให้ได้สิทธิ์อยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียล การรับใช้เป็นโครงสร้างพื้นฐานซึ่งประกอบเป็นชีวิตอันสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล
>
> "ทั้งที่รู้ว่าการรับใช้คือสิ่งที่ทำให้พระบิดาในสวรรค์บรรลุเป้าหมาย และทั้งที่รู้ว่าเราต้องการอยู่ในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงอยู่และเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น แล้วเหตุใดเราจึงต้องได้รับบัญชาให้รับใช้กันเล่า โอ้ วันนั้นคงน่าชื่นชมยินดีเมื่อเรื่องทั้งหมดนี้เป็นไปตามธรรมชาติเพราะความบริสุทธิ์ใจของเรา ในวันนั้นไม่จำเป็นต้องมีพระบัญชาอีกเพราะเราจะประสบด้วยตนเองว่าเรามีความสุขอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเรามีส่วนร่วมในการรับใช้โดยไม่เห็นแก่ตัว" (ใน Conference Report, Oct. 1982, 135; หรือ *Ensign,* Nov. 1982, 93)

- นึกถึงเวลาที่ท่านทำตามการกระตุ้นเตือนให้รับใช้คนบางคน ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านตอบรับการกระตุ้นเตือนดังกล่าว
- ไตร่ตรองคำกล่าวของประธานรอมนีย์ที่ว่า "เรามีความสุขอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเรามีส่วนร่วมในการรับใช้โดยไม่เห็นแก่ตัว" ท่านคิดว่าเหตุใดคำกล่าวนี้จึงถูกต้อง

โมไซยาห์ 2:19–41 เราเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าชั่วนิรันดร์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนพรห้าถึงหกประการที่พวกเขาได้รับลงในแผ่นกระดาษ พรที่พวกเขารู้สึกซาบซึ้งเป็นพิเศษ หลังจากนักศึกษาเขียนเสร็จแล้ว ให้พวกเขาอ่าน โมไซยาห์ 2:19–24 ในใจ ขณะอ่านให้พวกเขาระบุพรใดก็ได้ในรายการของพวกเขาที่กษัตริย์เบ็นจามินแนะนำว่าเราควรขอบพระทัย เชื้อเชิญนักศึกษาแต่ละคนให้หันไปสนทนากับนักศึกษาอีกคนหนึ่งว่าข้อเหล่านี้สอนว่าเราควรขอบพระทัยสำหรับอะไร

- เราสามารถแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าในด้านใดบ้าง

ขอให้นักศึกษาทบทวน ข้อ 22 โดยมองหาพรที่สัญญาไว้ ถามพวกเขาว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องอะไรจากเราเพื่อเราจะได้รับพรเหล่านั้น

- ท่านหรือครอบครัวท่านได้รับพรอะไรบ้างอันเนื่องจากการเชื่อฟังพระบัญญัติ

นำของชิ้นหนึ่งที่มีฝุ่นเกาะมาชั้นเรียน ใช้นิ้วของท่านเช็ดฝุ่นบนของชิ้นนั้นแล้วชูนิ้วให้นักศึกษาดู

- อย่างไหนมีค่ามากกว่ากัน—ฝุ่นบนนิ้วมือครูหรือตัวครู

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ เชิญคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 2:25–26 ขอให้นักศึกษาอธิบายว่าพวกเขาคิดว่าเป็นจามินหมายถึงอะไรเมื่อเขากล่าวว่าเขากับผู้คนของเขาไม่เป็นแม้ "เท่าผงธุลีของแผ่นดินโลก"

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

> **โมไซยาห์** 2:25–26
>
> **อีเธอร์** 3:3–9

ให้เวลานักศึกษาอ่านและทำเครื่องหมายข้อความเหล่านี้ ชี้ให้เห็นว่าข้อความตอนหนึ่งบอกว่าเราไม่เป็นแม้ "เท่าผงธุลีของแผ่นดินโลก" ขณะที่คนอื่นๆ พูดว่า เรา "ต่ำกว่าเทพหน่อยเดียว"

- ทั้งสองข้อความเป็นจริงอย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 2:34 เชื้อเชิญนักศึกษาทุกคนฟังวลีหนึ่งที่สอนเราบางอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์

- เป็นหนี้คนบางคนหมายความว่าอย่างไร
- พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรไว้ให้เรา
- เหตุใดจึงสำคัญที่ท่านต้องจดจำว่าท่านเป็นหนี้พระเจ้าชั่วนิรันดร์

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 2:36–41 เชื้อเชิญทั้งชั้นให้อ่านตามโดยมองหาความแตกต่างระหว่างคนที่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้ากับคนที่ไม่รักษาพระบัญญัติ

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ ผลอันเกิดแก่คนที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติและคนที่ไม่กลับใจมีอะไรบ้าง
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ พรใดมาถึงคนที่รักษาพระบัญญัติ
- ความรู้สึกขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ช่วยเราให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ได้อย่างไร การเนรคุณนำไปสู่การไม่เชื่อฟังอย่างไร

กระตุ้นนักศึกษาให้ไตร่ตรองการเป็นหนี้พระเจ้าของพวกเขา

โมไซยาห์ 3 ความรอดผ่านมาทางพระเยซู คริสต์เท่านั้น

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์แห่งฝ่ายประธานสูงสุด

> "สิ่งที่เราต้องการคือศรัทธาใน [พระเยซูคริสต์] และรักพระองค์ เราต้องรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์และพระองค์คือใคร เมื่อเรารู้เราจะรักพระองค์" (ใน Conference Report, Apr. 2006, 16; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2006 หน้า 19)

- เหตุใดเราจึงจะรักพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเมื่อเราได้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร

อธิบายว่า โมไซยาห์ 3 ประกอบด้วยถ้อยคำที่เทพองค์หนึ่งพูดกับกษัตริย์เบ็นจามิน ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าโดยผ่านการเปิดเผยชาวนีไฟได้รับอนุญาตให้รู้รายละเอียดที่สำคัญเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดและจุดประสงค์แห่งพระพันธกิจของพระองค์ก่อนการประสูติกว่า 100 ปี ในทำนองเดียวกัน ด้วยวิญญาณแห่งการเปิดเผยเราสามารถรู้ความจริงในข่าวสารของเทพอีก 2,000 ปีต่อมาได้ โดยผ่านพยานของพระวิญญาณ เราได้รู้จักและรักพระผู้ช่วยให้รอดโดยมีศรัทธามากขึ้นในพระองค์

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นห้ากลุ่ม มอบหมายช่วงพระคัมภีร์ให้กลุ่มละหนึ่งช่วง

โมไซยาห์ 3:5–9

โมไซยาห์ 3:10–13

โมไซยาห์ 3:14–18

โมไซยาห์ 3:19–22 (สังเกตว่า ข้อ 19 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)

โมไซยาห์ 3:23–27

ขณะที่แต่ละกลุ่มศึกษาช่วงพระคัมภีร์ของตน ขอให้พวกเขาระบุคำพยากรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจและการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและคำอธิบายว่าความรอดมีผลผ่านพระนามของพระคริสต์อย่างไร หลังจากนักศึกษามีเวลาสนทนาในกลุ่มเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาพบแล้ว ให้พวกเขารายงานต่อชั้นเรียน

ท่านอาจถามคำถามต่อไปนี้โดยขึ้นอยู่กับความต้องการของนักศึกษา

- จากสิ่งที่ท่านอ่านในบทนี้ เหตุใดความรอดจึงมีผลผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้น
- ในคู่มือนักศึกษา หน้า 139–140 ให้อ่านคำอธิบายของวลี "มนุษย์ปุถุชน" เหตุใดศรัทธาในพระคริสต์และการชดใช้ของพระองค์จึงเป็นทางเดียวที่เราจะเอาชนะความเป็นมนุษย์ปุถุชนและมาเป็นวิสุทธิชน
- ใน ข้อ 19 เราทราบว่าเราควรเป็น "ดังเด็ก" สำหรับท่านแล้วนี่หมายความว่าอย่างไร
- บทนี้เป็นพยานว่าเราต้องการพระเยซู พระคริสต์อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาเกี่ยวกับพรของการชดใช้ ท่านอาจแสดงประจักษ์พยานของท่านเองด้วย

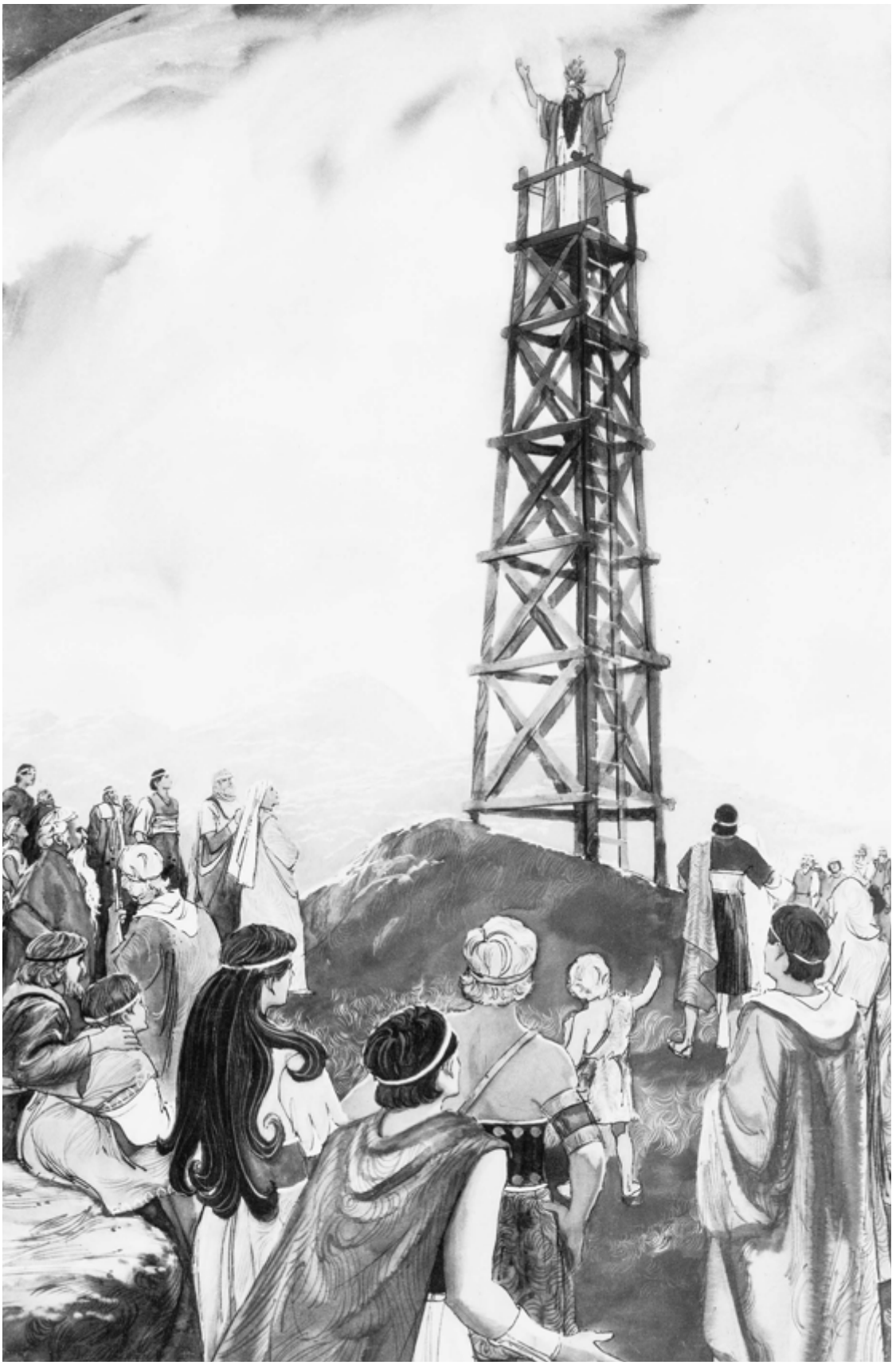

บทที่ 19

โมไซยาห์ 4–8

บทนำ

หลังจากกษัตริย์เบ็นจามินเล่าข่าวสารของเทพเกี่ยวกับธรรมชาติที่ตกแล้วของเราและการที่เราจำเป็นต้องมีพระผู้ช่วยให้รอด ผู้คนล้มลงกับพื้นดินและสวดอ้อนวอนขอการไถ่ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เมื่อเห็นฝูงชนอยู่ในสภาพของความอ่อนน้อมถ่อมตน กษัตริย์เบ็นจามินจึงสรุปโอวาทของเขาโดยสอนผู้คนให้รู้ว่าจะได้รับและรักษาการปลดบาปและดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไรในฐานะ “ลูกๆ ของพระคริสต์” (โมไซยาห์ 5:7) โอวาทของกษัตริย์เบ็นจามินเปิดโอกาสอันดีเยี่ยมให้ท่านได้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจวิธีใช้ประโยชน์จากการชดใช้ เราเหมือนชาวนีไฟคือสามารถรับรู้ความอ่อนแอของมนุษย์อย่างเรา กลับใจ และรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับตัวเราโดยทำและรักษาพันธสัญญา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การใช้ประโยชน์จากพระโลหิตที่ชดใช้ของพระคริสต์นำมาซึ่งการปลดบาป (ดู โมไซยาห์ 4:1–8)
- การใช้ประโยชน์จากพระโลหิตที่ชดใช้ของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตเฉกเช่นพระคริสต์ (ดู โมไซยาห์ 4:9–30)
- โดยผ่านศรัทธาเราประสบการเปลี่ยนแปลงในใจและรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา (ดู โมไซยาห์ 5)
- ผู้หยั่งรู้มีประโยชน์ใหญ่หลวงต่อเพื่อนมนุษย์ของเขา (ดู โมไซยาห์ 8:13–18)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมไซยาห์ 4:1–8 การใช้ประโยชน์จากพระโลหิตที่ชดใช้ของ พระคริสต์นำมาซึ่งการปลดบาป

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านโมไซยาห์ 4:1 จากนั้นขอให้นักศึกษานึกถึงประสบการณ์ที่ทำให้พวกเขาซาบซึ้งใจและนำพวกเขาให้รู้สึกถึงอำนาจของพระวิญญาณ

- ท่านเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นั้น
- ประสบการณ์นั้นมีอิทธิพลต่อท่านอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 4:2 ขอให้นักศึกษาเล่าประสบการณ์ที่ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินได้รับด้วยคำพูดของพวกเขาเอง

- ผู้คนสวดอ้อนวอนขออะไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน โมไซยาห์ 4:3 ในใจ และระบุสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวนีไฟเพราะการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาของคนเหล่านั้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้สรุปความสัมพันธ์ของเหตุและผลระหว่าง โมไซยาห์ 4:2 กับ โมไซยาห์ 4:3 นำการสนทนาโดยช่วยพวกเขาเติมแผนภาพต่อไปนี้บนกระดานให้สมบูรณ์ เริ่มโดยเขียนพระคัมภีร์อ้างอิงและวาดลูกศร จากนั้นเชิญนักศึกษาคนหนึ่งออกมาเขียนสิ่งที่ผู้คนทำ (ใน โมไซยาห์ 4:2) และพรที่พวกเขาได้รับเนื่องจากการทำเช่นนั้น (ใน โมไซยาห์ 4:3) ข้อความในวงเล็บข้างล่างเป็นตัวอย่างที่นักศึกษาอาจจะเขียน

โมไซยาห์ 4:2		**โมไซยาห์ 4:3**
(เมื่อเราเห็นตนเองอยู่ในสภาพทางเนื้อหนังของเรา จงสวดอ้อนวอนขอการให้อภัย และแสดงศรัทธาในพระคริสต์ ...)	→	**(พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมา ทำให้เกิดปีติ การปลดบาป และความสงบในมโนธรรม)**

โมไซยาห์ 4:9–30 การใช้ประโยชน์จากพระโลหิตที่ชดใช้ของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตเฉกเช่นพระคริสต์

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นคู่หรือกลุ่มเล็ก ให้แต่ละกลุ่มทบทวน โมไซยาห์ 4:12–30 ด้วยกัน แนะนำพวกเขาให้ทำเครื่องหมายหรือเขียนเจตคติและคุณสมบัติที่เบ็นจามินระบุว่าเป็นลักษณะพิเศษของผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบในการศึกษาของพวกเขา เนื่องจากกิจกรรมนี้จะใช้เวลาหลายนาที ท่านควรจำกัดจำนวนคำตอบที่ท่านเลือกสนทนา

เพื่อช่วยให้นักศึกษาประยุกต์ใช้สิ่งที่พวกเขากำลังเรียนรู้ ท่านอาจถามคำถามต่อไปนี้หนึ่งข้อเมื่อพูดถึงเจตคติและคุณสมบัติแต่ละอย่าง

- เจตคติ (หรือคุณสมบัติ) นี้สร้างความแตกต่างในชีวิตท่านได้อย่างไร
- ท่านเคยเห็นตัวอย่างของเจตคติ (หรือคุณสมบัติ) แบบนี้เมื่อใด สิ่งนี้มีผลต่อท่านหรืออีกคนหนึ่งอย่างไร

กระตุ้นนักศึกษาให้ไตร่ตรองวิธีที่พวกเขาจะสามารถพัฒนาเจตคติหรือคุณสมบัติแต่ละอย่างในชีวิตพวกเขา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 4:30 📖 จากนั้นขอให้นักศึกษาสรุปบทเรียนส่วนนี้โดยทบทวนคำเตือนใน ข้อ 30

โมไซยาห์ 5 โดยผ่านศรัทธาเราประสบการเปลี่ยนแปลงในใจและรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา

ขอให้นักศึกษาพูดถึงคนที่พวกเขารู้ว่าเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ พระกิตติคุณเปลี่ยนบุคคลนั้นอย่างไร

อธิบายว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอันน่าอัศจรรย์เกิดกับผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามิน ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 5:1–2

- พรใดมาสู่ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินผ่านพระวิญญาณของพระเจ้า (พวกเขารู้ความจริงในถ้อยคำของเบ็นจามิน พวกเขาประสบการเปลี่ยนแปลงในใจ และพวกเขา “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก”)

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13 เชื้อเชิญนักศึกษาให้ฟังข้อคิดเพิ่มเติมเรื่องประสบการเปลี่ยนแปลงในใจ

> “การเป็นเหมือนพระคริสต์เป็นการแสวงหาชั่วชีวิตและมักเกี่ยวข้องกับการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป แทบไม่รู้สึก …
>
> “…การกลับใจที่แท้จริงเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในใจและไม่เพียงเปลี่ยนพฤติกรรมเท่านั้น … การกลับใจส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอันน่าตื่นเต้นเร้าใจหรือดึงดูดใจ แต่เป็นการก้าวสู่ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทีละก้าว มั่นคง และสม่ำเสมอ” (“A Mighty Change of Heart,” *Ensign,* Oct. 1989, 5)

- เหตุใดเราจึงต้องเปลี่ยนแปลงในใจและไม่เพียงเปลี่ยนพฤติกรรมเท่านั้น
- ท่านเคยเห็นอย่างไรว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการของการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอและมั่นคง

สรุปการเปลี่ยนแปลงอันล้ำลึกนี้โดยให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 5:2–5

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ ผลของการเปลี่ยนแปลงอันล้ำลึกนี้มีอะไรบ้าง
- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเตรียมเราให้พร้อมทำและรักษาพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าในทางใด

ก่อนชั้นเรียน ให้เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงและคำถามต่อไปนี้ไว้บนกระดาน บนโปสเตอร์ หรือในเอกสารแจก เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านข้อความนี้ในใจและเขียนคำตอบของคำถามลงในแผ่นกระดาษ

โมไซยาห์ 5:7–12

- **ชื่อที่ให้ผู้คนคืออะไร**
- **เรารับชื่อนี้ไว้กับเราอย่างไร**
- **ควรจารึกชื่อดังกล่าวไว้ที่ใด**
- **อะไรสามารถเป็นเหตุให้บางคนสูญเสียชื่อนี้**
- **นอกจากชื่อแล้ว เราต้องรู้อะไรอีก**

หลังจากนักศึกษาเขียนคำตอบของพวกเขาแล้ว ให้ทบทวนคำตอบในชั้นเรียน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 145 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

- การรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับตัวท่านหมายความว่าอย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างในแต่ละวันเพื่อช่วยให้พระนามของพระคริสต์จารึกอยู่ในใจเราเสมอ

กระตุ้นนักศึกษาให้ดำเนินชีวิตจนคนอื่นๆ เห็นจากการกระทำและสีหน้าของพวกเขาว่าพวกเขารับพระนามของพระคริสต์ไว้กับพวกเขาและกลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์

โมไซยาห์ 8:13–18 ผู้หยั่งรู้เป็นประโยชน์ใหญ่หลวงต่อเพื่อนมนุษย์ของเขา

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ของ โมไซยาห์ 8 จงเริ่มโดยทบทวนเหตุการณ์ดังบรรยายไว้ในออมไน 1:27–30 อธิบายว่ากลุ่มคนที่บรรยายไว้ในข้อเหล่านี้สุดท้ายก็ตั้ง รกรากในแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ “แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา” แต่พวกเขาตกเป็นเชลยของชาวเลมัน ต่อจากนั้นให้อธิบายว่าราว 80 ปีต่อมา กษัตริย์โมไซยาห์อนุญาตให้ชาย 16 คน นำโดยชายคนหนึ่งชื่อแอมัน ออกจากแผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลาไปค้นหาคนเหล่านี้ แอมันกับกลุ่มของเขาหาจนเจอคน

เหล่านั้นผู้มีกษัตริย์ชื่อลิมไฮเป็นผู้นำของพวกเขา ให้นักศึกษาอ่านหัวบทของ โมไซยาห์ 7–8 อธิบายว่าในการสนทนากับกษัตริย์ลิมไฮ แอมันบอกว่ากษัตริย์โมไซยาห์เป็นผู้หยั่งรู้

ชี้ให้เห็นว่าอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง—ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญสองครั้ง การประชุมใหญ่สเตค และการประชุมใหญ่วอร์ด—เรายกมือปฏิญาณว่าเราจะสนับสนุนประธานศาสนจักรในฐานะศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย เขียนคำว่า *ศาสดาพยากรณ์* และ *ผู้หยั่งรู้* บนกระดาน ให้นักศึกษาอ่าน โมไซยาห์ 8:13–18 ในคู่มือนักศึกษา หน้า 147 และข้อมูลเกี่ยวกับ “Prophet” และ “Seer” ใน Bible Dictionary เพื่อหาคำบรรยายเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์และผู้หยั่งรู้ ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาเขียนสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

- อะไรคือการเรียกของผู้หยั่งรู้
- เราจะได้รับพรอะไรบ้างเมื่อเราทำตามผู้หยั่งรู้

อธิบายว่าประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับผู้หยั่งรู้เข้มแข็งขึ้นเมื่อเหตุการณ์หรือสภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้หยั่งรู้ของเขา เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่ หลักคำสอนและพันธสัญญา 89

- ภาคนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- ในสมัยของโจเซฟ สมิธ โลกรู้อะไรเกี่ยวกับผลเสียของยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- ความรู้ในยุคปัจจุบันเกี่ยวกับผลเสียเหล่านี้เพิ่มความเชื่อมั่นของท่านในโจเซฟ สมิธผู้หยั่งรู้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้พิจารณาคำเตือนต่อไปนี้ของผู้หยั่งรู้ในปัจจุบัน

> “อย่ามีส่วนร่วมในความบันเทิงที่นำเสนอความไร้ศีลธรรมหรือพฤติกรรมรุนแรงว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้” (*เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* [จุลสาร 2001] หน้า 17)

ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำเตือนอื่นๆ จากศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตด้วย

- คำแนะนำอะไรจากผู้หยั่งรู้ทำให้ท่านมีความสุขเพิ่มขึ้น

อธิบายว่าผู้หยั่งรู้แต่ละคนคือ “ยามบนหอสูง” ผู้เตือนเราเพราะเขา “เห็นศัตรูขณะที่ยังอยู่ไกล” (ดู คพ. 101:54) เราแสดงให้เห็นศรัทธาของเราเมื่อเราเอาใจใส่คำเตือนเช่นนั้น แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรของการมีผู้หยั่งรู้นำเรา

บทที่ 20

โมไซยาห์ 9–17

บทนำ

ถึงแม้พระคัมภีร์ช่วงนี้จะมีหลายเรื่องน่าสนใจและให้ความรู้มากมาย แต่คำสอนหลักๆ อยู่ในเรื่องราวการปฏิบัติศาสนกิจของอบินาได นักศึกษาอาจจะคุ้นเคยกับเรื่องราวมรณสักขีของอบินาได ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจและข่าวสารของเขา ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจบทบาทของศาสดาพยากรณ์ ความสำคัญของการสดับฟังศาสดาพยากรณ์ และความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าการที่อบินาไดยอมตายเพื่อประจักษ์พยานของเขาในพระผู้ช่วยให้รอดสืบเนื่องจากเขาเต็มใจดำเนินชีวิตเพื่อประจักษ์พยานนั้น โดยเรียนรู้จากแบบอย่างของอบินาได นักศึกษาสามารถให้คำมั่นมากขึ้นว่าจะเชื่อฟัง ซื่อสัตย์ และกล้าหาญ

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ศาสดาพยากรณ์ขอร้องคนชั่วร้ายให้กลับใจ (ดู โมไซยาห์ 11–12)
- พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองจะทรงทำการชดใช้และไถ่ผู้คนของพระองค์ (ดู โมไซยาห์ 13–16)
- บางครั้งคนชอบธรรมทนทุกข์เพราะประจักษ์พยานของพวกเขาในพระเยซูคริสต์ (ดู โมไซยาห์ 17)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมไซยาห์ 9–17 ภาพรวมทางประวัติศาสตร์

เพื่อให้ภาพรวมทางประวัติศาสตร์แก่นักศึกษาเกี่ยวกับ โมไซยาห์ 9–17 ท่านอาจใช้ทางเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. แจกเอกสารท้ายบทให้นักศึกษาคนละแผ่นล่วงหน้าก่อนถึงบทเรียนวันนี้ ขอให้เขาศึกษา โมไซยาห์ 9–10 และเตรียมนำเสนอเรื่องราวของซีนิฟฟ์สามถึงห้านาทีเพื่อเริ่มบทเรียน

2. หากท่านตัดสินใจตัดการนำเสนอของนักศึกษาออกไป ให้เริ่มบทเรียนโดยขอให้นักศึกษาดูปีที่อยู่ท้ายของหน้า (หรือในหัวบท) ในตอนต้นของโมไซยาห์ 9 และในปีที่อยู่ท้ายหน้า (หรือในหัวบท) ในตอนต้นของ โมไซยาห์ 8 ชี้ให้เห็นว่าระหว่าง โมไซยาห์ 8 กับ โมไซยาห์ 9 เรื่องเล่าจะย้อนกลับไปราว 80 ปี เรื่องใน โมไซยาห์ 9 เริ่มต้นราว 200 ปีก่อนคริสตกาลโดยซีนิฟฟ์เล่าเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ในออมไน 1:27–30 โมไซยาห์บทที่ 9–24 เล่าเหตุการณ์ในช่วงการปกครองของกษัตริย์สามคนได้แก่ ซีนิฟฟ์ โนอาห์ และลิมไฮ บันทึกเหล่านี้ยืนยันความสำเร็จของผู้คนเมื่อพวกเขาหันไปพึ่งพระผู้เป็นเจ้า เมื่อผู้คนเลือกที่จะไม่หันไปพึ่งพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาต้องต่อสู้—ภายนอกกับชาวเลมันและภายในกับความจองหอง

โมไซยาห์ 9–17 ภาพรวมของหลักคำสอน: ความรับผิดชอบของศาสดาพยากรณ์

แบ่งปันข้อความต่อไปนี้จาก *แน่วแน่ต่อศรัทธา* ก่อนที่ท่านจะอ่านขอให้นักศึกษาฟังหน้าที่รับผิดชอบหลักสี่ประการของศาสดาพยากรณ์

> "ศาสดาพยากรณ์สมัยปัจจุบันเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสอนพระกิตติคุณเฉกเช่นศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณ ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายทำให้เรารู้พระประสงค์และพระลักษณะที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า พวกท่านพูดอย่างองอาจและชัดเจน โดยประณามบาปและเตือนเรื่องผลของบาป บางครั้งพวกท่านได้รับการดลใจให้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคตเพื่อประโยชน์ของเรา" (*แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* [2004] หน้า 216)

- ความรับผิดชอบหลักสี่ประการของศาสดาพยากรณ์ที่ท่านสังเกตเห็นได้แก่อะไรบ้าง (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานตามตัวอย่างด้านล่าง)

ความรับผิดชอบของศาสดาพยากรณ์

1. **เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสอนพระกิตติคุณของพระองค์**
2. **ทำให้รู้พระประสงค์และพระลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า**
3. **ประณามบาปและเตือนเรื่องผลของบาป**
4. **พยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต**

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม เชิญกลุ่มหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 11:20–25 ในใจ อีกกลุ่มอ่านโมไซยาห์ 16:5–9 ในใจ อีกกลุ่มอ่านโมไซยาห์ 16:10–15 ในใจ และกลุ่มสุดท้ายอ่าน โมไซยาห์ 17:15–18 ในใจ จากนั้นให้แต่ละกลุ่มสนทนาว่าอบินาไดทำความรับผิดชอบหนึ่งอย่างที่เขียนไว้บนกระดานหรือมากกว่านั้นให้สำเร็จได้อย่างไร ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มสรุปข้อที่ได้รับมอบหมายให้ทั้งชั้นฟังและอธิบายว่าอบินาไดทำความรับผิดชอบนั้นให้สำเร็จได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้จดจำความรับผิดชอบเหล่านี้ตลอดบทเรียน และมองหาวิธีที่อบินาไดทำการเรียกในฐานะศาสดาพยากรณ์ให้บรรลุผลสำเร็จ

โมไซยาห์ 11–12 ศาสดาพยากรณ์ขอร้องคนชั่วร้ายให้กลับใจ

ให้ดูรูปอบินาไดหน้าบัลลังก์ของกษัตริย์โนอาห์ เช่นรูป 75 ใน *หนังสือภาพพระกิตติคุณ* (ภาพด้านล่างด้วย) ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเล่าพอสังเขปว่าเกิดอะไรขึ้นในภาพ

วิธีหนึ่งที่อบินาไดปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของเขาในฐานะศาสดาพยากรณ์คือขอร้องผู้คนให้กลับใจ เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปรียบเทียบถ้อยคำของอบินาไดในระหว่างการปรากฏตัวครั้งแรก (ดู โมไซยาห์ 11:20–25) กับถ้อยคำของเขาในระหว่างการปรากฏตัวครั้งที่สอง (ดู โมไซยาห์ 12:1–8) การปรากฏตัวทั้งสองครั้งของอบินาไดห่างกันสองปี (ดู โมไซยาห์ 12:1)

- ข่าวสารของอบินาไดเปลี่ยนไปอย่างไรในการปรากฏตัวครั้งที่สอง
- แม้ผู้คนจะเลือกกลับใจหลังจากการปรากฏตัวครั้งที่สองของอบินาได แต่พวกเขาได้รับผลอะไรบ้างจากการไม่สดับฟังคำเตือนครั้งแรก

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าแม้ผู้คนจะยังสามารถกลับใจจากบาปได้ แต่พวกเขาไม่สามารถหนีพ้นผลของการละเลยคำเตือนครั้งแรกของศาสดาพยากรณ์ได้ แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับความจำเป็นของการกลับใจทันทีและความสำคัญของการทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

โมไซยาห์ 13–16 พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองจะทรงทำการชดใช้และไถ่ผู้คนของพระองค์

อบินาไดยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของเขาในฐานะศาสดาพยากรณ์โดยเป็นพยานถึงพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์ ประจักษ์พยานส่วนหนึ่งของเขาคือเขาอ้างคำพยากรณ์ตอนหนึ่งของอิสยาห์เกี่ยวกับการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด แนะนำนักศึกษาให้อ่าน โมไซยาห์ 14 ในใจ (ท่านอาจบรรเลงเพลงสวดศีลระลึกเบาๆ ขณะที่พวกเขาอ่าน ท่านอาจเปิดเพลงสวดหรือขอให้บางคนเล่นเปียโน) เมื่อพวกเขาอ่านจบแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

หลังจากนักศึกษาแบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว ช่วยพวกเขาระบุความจริงที่สำคัญบางประการใน โมไซยาห์ 14 อธิบายว่าบทนี้ประกอบด้วยคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนคำตอบของคำถาม

- ใน ข้อ 2 วลี “ดังรากงอกจากดินแห้ง” บ่งบอกอะไรเกี่ยวกับสภาพทางวิญญาณโดยทั่วไปของผู้คนในช่วงสมัยการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระผู้ช่วยให้รอด (คนเป็นอันมากไม่รับข่าวสารของพระองค์)
- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 3 บางคนปฏิบัติต่อพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 4–6 พระผู้ช่วยให้รอดทรงแบกภาระอะไรบ้าง
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 7–9 พระเยซูคริสต์ทรงแสดงความเต็มพระทัยของพระองค์อย่างไรเพื่อชดใช้บาปของเรา

เชิญนักศึกษาสองสามคนบอกคำตอบที่พวกเขาเขียนไว้ กระตุ้นนักศึกษาทุกคนให้ไตร่ตรองถ้อยคำของอิสยาห์เพิ่มเติมโดยอ่าน โมไซยาห์ 14 อีกครั้งนอกชั้นเรียนและแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้กับสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อน

ท่านอาจสรุปบทเรียนส่วนนี้โดยให้นักศึกษาอ่านเนื้อเพลงสวด “ฉันเฝ้าพิศวง” (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 89)

- เพลงสวดเพลงนี้เกี่ยวข้องกับ โมไซยาห์ 14 อย่างไร
- เพลงสวดเพลงนี้ทำให้ท่านซาบซึ้งในพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร
- ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อตระหนักว่าพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จลงมาจาก “บัลลังก์” มาช่วยชีวิตท่าน

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 13:33–35 และ 15:1

ขณะที่สมาชิกชั้นเรียนอ่านและสนทนาข้อเหล่านี้ ท่านอาจต้องอธิบายการใช้คำว่า *พระผู้เป็นเจ้า* ของอบินาได เมื่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใช้คำว่า *พระผู้เป็นเจ้า* พวกเขามักหมายถึงพระบิดาบนสวรรค์ อย่างไรก็ดี อบินาไดใช้คำนี้เพื่อหมายถึงพระเยซูคริสต์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านบทวิจารณ์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 153

เพื่ออธิบายคุณค่าของหลักคำสอนที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าองค์หนึ่ง ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นบุคคลในเทพนิยายหรือไม่
- พระองค์ทรงเป็นครูสอนศีลธรรมที่ปราดเปรื่อง แต่ก็เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งหรือไม่
- พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจริงหรือ
- คำตอบของผู้คนสำหรับคำถามเหล่านี้มีอิทธพลต่อชีวิตพวกเขาอย่างไร

ถามนักศึกษาว่าพวกเขาทราบหรือไม่ว่ามีบางคนในโลกพยามลดสถานภาพของพระเยซูคริสต์ในฐานะพระบุตรแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า

- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องตระหนักว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้าองค์หนึ่ง

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์เพิ่มขึ้นเมื่อเราเข้าใจธรรมชาตินิรันดร์ของพระองค์และความเป็นพระเจ้าของพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

ใน โมไซยาห์ 15:1–9 อบินาไดเป็นพยานถึงพระลักษณะอันสูงส่งและพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอด และสอนเกี่ยวกับบทบาทของพระเยซูคริสต์ในฐานะพระบิดาและพระบุตร

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 15:1–5 จากนั้นขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ในคู่มือนักศึกษาหน้า 153

- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นทั้งพระบิดาและพระบุตรอย่างไร

ถ้าท่านรู้สึกว่าต้องพัฒนาหัวข้อนี้เพิ่ม ให้ใช้ข้อมูลที่เหลือของคู่มือนักศึกษาเกี่ยวกับโมไซยาห์ 15:1–7 (หน้า 153) ซึ่งมีข้อความที่คัดมาจากถ้อยแถลงปี 1916 เรื่อง “พระบิดาและพระบุตร: อรรถาธิบายหลักคำสอนโดยฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง”

สังเกตว่า โมไซยาห์ 15:1–8 ไม่ใช่การอภิปรายเกี่ยวกับสมาชิกแต่ละพระองค์ในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ แต่เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และบทบาทต่างๆ ของพระองค์ในฐานะพระบิดาและพระบุตร

ใน โมไซยาห์ 15:10–13 อบินาไดอธิบายความสัมพันธ์ฉันบิดาและบุตรเพิ่มเติมระหว่างพระเยซูคริสต์กับคนที่ยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์ เขาพูดถึง “พงศ์พันธุ์” หรือบุตรและธิดาของพระผู้ช่วยให้รอด เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน ข้อ 10–13 จากนั้นถามคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 11–12 การเป็นบุตรและธิดาของพระผู้ช่วยให้รอดหมายความว่าอย่างไร (ดู คพ. 25:1 ด้วย)
- พรใดมาสู่คนที่กลายเป็น “พงศ์พันธุ์” ของพระคริสต์

ขณะที่อบินาไดยังคงสอนโนอาห์และพวกปุโรหิตของเขา เขาตอบคำถามที่ปุโรหิตคนหนึ่งถามเขาก่อนหน้านั้น เชื้อเชิญนักศึกษาให้ดูคำถามนี้ใน โมไซยาห์ 12:20–24 ในการตอบคำถามนี้อบินาไดยังคงเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ เพื่อช่วยนักศึกษาสนทนาคำตอบของเขา ขอให้นักศึกษาครึ่งชั้นเรียนอ่าน โมไซยาห์ 15:13–18 และอีกครึ่งชั้นเรียนอ่าน โมไซยาห์ 15:19–25 ขณะที่พวกเขาอ่าน ให้เขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน

> **ใครคือผู้ส่งสารที่แบ่งปันข่าวประเสริฐ** (ดู โมไซยาห์ 15:13–18)
>
> **ข่าวประเสริฐคืออะไร** (ดู โมไซยาห์ 15:19–25)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละครึ่งชั้นเรียนมาแบ่งปันคำตอบของคำถามเหล่านี้

แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์คาร์ลอส อี. อเซย์แห่งสาวกเจ็ดสิบในคู่มือนักศึกษา หน้า 154

- เราจะช่วยนำข่าวประเสริฐเหล่านี้ไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร

โมไซยาห์ 17 บางครั้งคนชอบธรรมรับทุกขเวทนาเพราะประจักษ์พยานของพวกเขาในพระเยซูคริสต์

ให้ดูรูปอบินาไดอยู่ต่อหน้ากษัตริย์โนอาห์อีกครั้ง ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเล่าให้ชั้นเรียนฟังเกี่ยวกับชะตากรรมของอบินาได จากนั้นขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 17:1–13, 20

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าการที่อบินาไดยอมตายเพื่อความจริงเป็นผลสืบเนื่องจากการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ดีน้อย

คนจะถูกขอให้ตายเพื่อปกป้องประจักษ์พยานของพวกเขา เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าเราถูกขอให้ทำอะไรแทนที่จะตายเพื่อความจริง ให้แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้

ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ประธานศาสนจักรคนที่สองกล่าวว่า "วิธีที่ได้ผลที่สุดในการสถาปนาศาสนาของสวรรค์คือดำเนินชีวิตตามศาสนา ไม่ใช่ตายเพื่อศาสนา ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าปลอดภัยในการพูดว่ามีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากมายที่ยอมตายเพื่อศาสนามากกว่าจะดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามศาสนาของพวกเขา" (*Discourses of Brigham Young,* sel. John A. Widtsoe [1954], 221)

ประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13 สอนดังนี้

"พระคริสต์ทรงเปลี่ยนมนุษย์ และมนุษย์ที่เปลี่ยนแล้วสามารถเปลี่ยนโลกได้

"มนุษย์ที่เปลี่ยนเพราะพระคริสต์จะให้พระคริสต์เป็นแม่ทัพ . . .

". . . มนุษย์ที่ให้พระคริสต์เป็นแม่ทัพพระคริสต์จะทรงใช้เขา . . .

"ความประสงค์ของพวกเขาถูกกลืนเข้าไปในพระประสงค์ของพระองค์ (ดู ยอห์น 5:30)

"พวกเขามักจะทำสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัยเสมอ (ดู ยอห์น 8:29)

"พวกเขาไม่เพียงยอมตายเพื่อพระเจ้าเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นพวกเขาต้องการอยู่เพื่อพระองค์ด้วย" (ใน Conference Report, Oct. 1985, 5–6; หรือ *Ensign,* Nov. 1985, 6)

- อบินาไดอยู่เพื่อพระเจ้าในทางใด
- ชีวิตและคำสอนของอบินาไดมีอิทธิพลต่อแอลมาในทางใด (ดู โมไซยาห์ 17:1–4 ถ้าท่านต้องการสนทนาเรื่องนี้เพิ่มเติม ท่านอาจต้องการอ้างคำกล่าวของเอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ ในคู่มือนักศึกษา หน้า 155
- เราจะอยู่เพื่อพระเจ้าได้อย่างไร

เอกสารแจก

ภาพรวมทางประวัติศาสตร์ของ โมไซยาห์ 9–10

การนำเสนอครั้งนี้จะใช้เวลาประมาณสามถึงห้านาที เพื่อเตรียมนำเสนอบริบททางประวัติศาสตร์ของบทเรียนนี้ ให้อ่าน โมไซยาห์ 9–10 หลายครั้งๆ จนกว่าจะรู้จักเรื่องดังกล่าวดี ท่านอาจต้องการทบทวนตารางด้านล่างและในคู่มือนักศึกษา หน้า 149–150 ด้วย

ในชั้นเรียน เชื้อเชิญนักศึกษาคนอื่นๆ ให้เปิดพระคัมภีร์ของพวกเขาไปที่ โมไซยาห์ 9–10 และดูตามขณะที่ท่านแบ่งปันภาพรวมพอสังเขปเกี่ยวกับเรื่องราวของซีนิฟฟ์ ท่านอาจจะวาดแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดานเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้นึกถึงบุคคลและสถานที่สำคัญๆ ในหนังสือของโมไซยาห์

แผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ	**แผ่นดินแห่งเซราเฮ็มลา**
กษัตริย์ซีนิฟฟ์ (โมไซยาห์ 9–10) ราว 200 ปีก่อนคริสตกาล	**กษัตริย์โมไซยาห์ ที่ 1**
กษัตริย์ไนอาห์ (โมไซยาห์ 11–19) ราว 160 ปีก่อนคริสตกาล	**กษัตริย์เบ็นจามิน**
กษัตริย์ดิมไฮ (โมไซยาห์ 7–8; 19–22) ราว 121 ปีก่อนคริสตกาล	**กษัตริย์โมไซยาห์ที่ 2**

ซีนิฟฟ์เป็นชาวนีไฟที่นำชาวนีไฟกลุ่มหนึ่งให้พยายามเอาแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟที่บรรพชนของพวกเขาเคยอยู่กลับคืน ซีนิฟฟ์กับกลุ่มของเขาออกจากเซราเฮ็มลาหลังจากกษัตริย์โมไซยาห์เริ่มการปกครองที่นั่น สังเกตว่าระหว่าง โมไซยาห์ 8 กับ โมไซยาห์ 9 เรื่องเล่าย้อนกลับไปประมาณ 80 ปี เรื่องเล่าใน โมไซยาห์ 9 เริ่มต้นราว 200 ปีก่อนคริสตกาล โดยซีนิฟฟ์เล่าเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ใน ออมไน 1:27–30 เล่าพอสังเขปด้วยคำพูดของท่านเองเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญบางอย่างในเรื่องของซีนิฟฟ์ใน โมไซยาห์ 9–10 ท่านอาจจะเล่าเรื่องราวต่อไปนี้

1. ผลการเดินทางครั้งแรกของซีนิฟฟ์ (โมไซยาห์ 9:1–5; ออมไน 1:27–30)
2. ผลลัพธ์ของความมุ่งหวังเกินไป ตัวอย่างเช่น ความมุ่งหวังเกินไปนำไปสู่วิจารณญาณที่ไม่ดี เช่น “ช้าในการระลึกถึง . . . พระผู้เป็นเจ้า” (โมไซยาห์ 9:3) และมืดบอดเพราะ “อุบายและเล่ห์กลของกษัตริย์เลมัน” (โมไซยาห์ 9:10)
3. อิทธิพลดีที่ซีนิฟฟ์มีต่อผู้คน ตัวอย่างเช่น เขากระตุ้นคนเหล่านั้นให้ *(ก)* ซ่อมเมือง (ดู โมไซยาห์ 9:8); *(ข)* เลี้ยงฝูงสัตว์และเพาะปลูก (ดู โมไซยาห์ 10:2, 4); *(ค)* ผลิตเครื่องนุ่งห่ม (ดู โมไซยาห์ 10:5); และ *(ง)* ปกป้องตนเอง “ด้วยกำลังจากพระเจ้า” (ดู โมไซยาห์ 9:17)

การปกครองของซีนิฟฟ์แสดงให้เห็นว่าเขาทำงานหนักตลอดชีวิตเพื่อให้ได้แผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟและอยู่ที่นั่นอย่างสงบ ความมุ่งหวังเกินไปของเขานำไปสู่การกระทำที่น่าสงสัยบางอย่าง แต่ความปรารถนาจะสถาปนาอาณานิคมพึ่งตนเองของชาวนีไฟในบรรดาชาวเลมันประสบความสำเร็จในที่สุด

บทที่ 21

โมไซยาห์ 18–24

บทนำ

หลังจากแอลมาเปลี่ยนใจเลื่อมใสเพราะการสั่งสอนของอบินาได เขาเริ่มสอนผู้คนที่เต็มใจฟังเขา เขากับผู้ติดตามกลุ่มใหม่หนีไปยังสถานที่หนึ่งเรียกว่ามอรมอน ที่นั่นพวกเขาได้รับศาสนพิธีแห่งบัพติศมาและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในศรัทธาของพวกเขา พวกเขาตั้งถิ่นฐานอย่างสงบในแผ่นดินหนึ่งที่เรียกว่าฮีลัม แต่ตกเป็นเชลยของอมิวลอนอดีตปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์ผู้ไปสมทบกับชาวเลมัน ก่อนหน้านี้ คนที่ยังอยู่ในแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ ผู้ซึ่งเวลานี้มีลิมไฮบุตรที่ชอบธรรมของกษัตริย์โนอาห์เป็นผู้นำ ถูกชาวเลมันนำไปเป็นทาส ทั้งสองกลุ่มรู้ว่า “ไม่มีผู้ใดปลดปล่อยพวกเขาได้นอกจากพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา” (โมไซยาห์ 23:23) ขณะที่ท่านกับนักศึกษาสนทนาเรื่องราวเหล่านี้ ท่านจะซาบซึ้งมากขึ้นในเดชานุภาพของพระเจ้าเพื่อปลดปล่อยเราจากความเป็นทาสไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราประสบ ท่านสามารถกระตุ้นนักศึกษาให้ทำและรักษาพันธสัญญา อ่อนน้อมถ่อมตน กลับใจ สวดอ้อนวอน และวางใจในพระเจ้า

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เราได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าและคำสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์ผ่านพันธสัญญาบัพติศมาของเรา (ดู โมไซยาห์ 18:1–16)
- การดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงรวมถึงการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้ผู้อื่น (ดู โมไซยาห์ 18:17–30)
- พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาและสามารถปลดปล่อยเราจากความเป็นทาส (ดู โมไซยาห์ 19–24)
- พระผู้เป็นเจ้าทรงทดลองความอดทนและศรัทธาของเรา (ดู โมไซยาห์ 23–24)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมไซยาห์ 18:1–16 เราได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าและคำสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์ผ่านพันธสัญญาบัพติศมาของเรา

เริ่มโดยขอให้นักศึกษาสมมติว่าเพื่อนคนหนึ่งตัดสินใจรับบัพติศมาและการยืนยัน เธอถามว่าเธอจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมพร้อมทางวิญญาณ

- ท่านจะให้คำแนะนำว่าอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน โมไซยาห์ 18:1–7 ในใจโดยมองหาหลักฐานยืนยันว่าผู้คนได้รับการเตรียมให้พร้อมรับบัพติศมา

- ท่านพบหลักฐานอะไร

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37 ก่อนที่จะอ่าน ขอให้นักศึกษาคนอื่นๆ ฟังเจตคติและการกระทำเพิ่มเติมที่ยืนยันความพร้อมของบุคคลในการทำและรักษาพันธสัญญาบัพติศมา

- เจตคติและการกระทำที่เราพูดถึงสามารถช่วยให้เราทำและรักษาพันธสัญญาพระกิตติคุณทั้งหมดได้อย่างไร

อ่าน โมไซยาห์ 18:8–10 ก่อนที่ท่านจะอ่าน ขอให้นักศึกษาดูตามและมองหาองค์ประกอบของพันธสัญญาบัพติศมา

- ส่วนหนึ่งของพันธสัญญาบัพติศมาของเราตามที่สรุปไว้ในข้อเหล่านี้คืออะไร
- พระเจ้าทรงสัญญาอะไรเมื่อเรารักษาพันธสัญญาบัพติศมาของเรา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งเป็นคู่ๆ และอ่านโมไซยาห์ 18:11–16 ด้วยกัน ขอให้พวกเขาทำเครื่องหมายและสนทนาความปรารถนาของผู้คนของแอลมาก่อนที่คนเหล่านั้นจะรับบัพติศมา ขอให้พวกเขามองหาความรู้สึกของคนเหล่านั้นด้วยหลังจากพวกเขารับบัพติศมาและพรที่พวกเขาได้รับ

- ความปรารถนาของแอลมาคืออะไรขณะที่เขาเตรียมทำงานของพระเจ้า (ดู โมไซยาห์ 18:12)
- เหตุใดเราจึงต้องมีพระวิญญาณเพื่อจะสามารถรับใช้ได้ด้วย “ใจอันบริสุทธิ์”
- หลังจากรับบัพติศมา แอลมากับผู้คนของเขา “เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (โมไซยาห์ 18:14) และ “เปี่ยมด้วยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า” (โมไซยาห์ 18:16) เหตุใดจึงสำคัญที่สมาชิกทุกคนของศาสนจักรจะได้รับพรเหล่านี้ ท่านได้รับพรเหล่านี้เมื่อใด

เป็นพยานถึงสัญญาและพรที่เราได้รับเมื่อเราให้เกียรติพันธสัญญาบัพติศมาของเราและทำตามการนำทางของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

โมไซยาห์ 18:17–30 การดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงรวมถึงการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้ผู้อื่น

เขียนบนกระดานว่า *พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า*

- สำหรับท่านแล้วข้อความนี้หมายความอย่างไร

ให้นักศึกษาค้นคว้าโมไซยาห์ 18:17–30 เป็นคู่หรือเป็นส่วนตัว โดยมองหาคำแนะนำของแอลมาที่นำผู้คนให้ "ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า" แนะนำนักศึกษาให้เขียนหลักธรรมที่พวกเขาพบ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ ขณะนักศึกษาแบ่งปันคำตอบท่านอาจถามว่าพวกเขาพบพรอะไรบ้าง—จากช่วงพระคัมภีร์หรือจากประสบการณ์ของพวกเขาเอง—ที่มาจากการเชื่อฟังคำแนะนำนั้นๆ

กระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามคำแนะนำของแอลมาและ "ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง" ทุกวันโดยเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้ผู้อื่น

โมไซยาห์ 19–24 พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาและสามารถปลดปล่อยเราจากความเป็นทาสได้

คู่มือนักศึกษาจะมีแผนภูมิเปรียบเทียบประสบการณ์ของผู้คนของลิมไฮกับประสบการณ์ของผู้คนของแอลมา (ดู หน้า 159–160) ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้ดูแผนภูมินี้ขณะสนทนา โมไซยาห์ 19–24

ให้นักศึกษาทบทวนแผนที่ชื่อ "การเดินทางครั้งสำคัญของชาวนีไฟในหนังสือของโมไซยาห์" ในคู่มือนักศึกษา หน้า 146 ใช้แผนที่ดังกล่าวหาเมืองและกลุ่มคนที่กล่าวไว้ในโมไซยาห์ 19–24 นักศึกษาพึงเข้าใจว่าลิมไฮกับผู้ติดตามเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งลีไฮ-นีไฟ และแอลมากับผู้ติดตามเขาอยู่ในแผ่นดินแห่งฮีลัม

อธิบายว่านักศึกษาจะสนทนาเรื่องราวของมอรมอนที่ว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยผู้คนของลิมไฮและผู้คนของแอลมาจากความเป็นทาสของชาวเลมันอย่างไร เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่โมไซยาห์ 21:5 และขอให้คนหนึ่งอ่าน เน้นคำกล่าวของมอรมอนที่ว่า "ไม่มีทางใดที่ [ชาวนีไฟ] จะปลดปล่อยตนเองออกจากเงื้อมมือของ [ชาวเลมัน]."

เขียน *โมไซยาห์ 21:13–19*; *24:9–16* บนกระดาน ขอให้นักศึกษาอ่านข้อเหล่านี้ในใจเพื่อค้นหาการปฏิบัติบางอย่างที่ทั้งสองกลุ่มทำเพื่อให้ได้รับพระเมตตาและการปลดปล่อยจากพระผู้เป็นเจ้า เชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนหลักธรรมออกมาเป็นข้อๆ โดยอิงจากการปฏิบัติเหล่านี้ซึ่งสามารถนำทางพวกเขาในสภาวการณ์ยุ่งยากของพวกเขาได้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนหลักธรรมที่พวกเขาพบ (*หมายเหตุ:* ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองให้นิยามว่าหลักธรรมคือ "ความจริงที่คงทน เป็นกฎและข้อกำหนดที่ท่านสามารถนำไปใช้เพื่อนำทางท่านในการตัดสินใจ" [ใน Conference Report, Apr. 1996, 22; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 1996 หน้า 22] ท่านอาจต้องการใช้คำจำกัดความนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประเภทของหลักธรรมที่ท่านต้องการให้พวกเขาเขียน)

แผนภูมิต่อไปนี้แสดงให้เห็นวิธีหนึ่งที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับกิจกรรมนี้ ท่านอาจติดไว้บนกระดานหรือแนะนำนักศึกษาให้ใช้เป็นต้นแบบเพื่อสร้างแผนภูมิของตนเองในกระดาษ เขียนการปฏิบัติและหลักธรรมข้อแรก (สำหรับ โมไซยาห์ 21:13–14) เพื่อให้นักศึกษาเห็นวิธีเติมแผนภูมิ จากนั้นกระตุ้นนักศึกษาให้หาการปฏิบัติมากเท่าที่จะมากได้และเขียนหลักธรรมสำหรับการปฏิบัติแต่ละอย่าง

โมไซยาห์ 21:13–19; 24:9–16

การปฏิบัติของชาวนีไฟ	หลักธรรม
พวกเขานอบน้อมต่อมตน แสร้องอย่างสุดกำลังต่อพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมไซยาห์ 21:13–14)	**พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของคนที่ทูดวิงวอนพระองค์ด้วยความนอบน้อม**
พวกเขาอดทน (ดู โมไซยาห์ 24:16)	
การปฏิบัติอื่นที่นักศึกษาระบุ	

หลังจากนักศึกษามีเวลาศึกษาและไตร่ตรองมากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันการปฏิบัติและหลักธรรมที่พวกเขาเขียนไว้ เปิดโอกาสให้พวกเขาเล่าตอนที่พวกเขาประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้และพระเจ้าประทานพรพวกเขา สรุปด้วยประจักษ์พยานของท่านว่าเราไม่สามารถปลดปล่อยตนเองจากความเป็นทาสทางวิญญาณได้และเราต้องการพระเมตตาอันไม่มีขอบเขตและความรักแห่งการไถ่ของพระเจ้า

โมไซยาห์ 23–24 พระผู้เป็นเจ้าทรงทดลองความอดทนและศรัทธาของเรา

เตือนนักศึกษาให้ระลึกว่าผู้คนของแอลมาและผู้คนของลิมไฮเคยอยู่ใต้อาณัติของกษัตริย์โนอาห์ ให้นักศึกษาอ่านคำเตือนของอบินาไดใน โมไซยาห์ 11:23–25 เมื่อผู้คนไม่เอาใจใส่คำเตือนนี้อบินาไดก็กลับไป ให้นักศึกษาอ่านถ้อยคำของอบินาไดใน โมไซยาห์ 12:1, 5 ผู้คนของแอลมากลับใจหลังจากนั้น แต่พวกเขายังต้องรับผลของการไม่กลับใจก่อนหน้านี้

อ่าน โมไซยาห์ 23:21–24 และ 24:10–16 เป็นชั้นเรียนหรือให้นักศึกษาอ่านข้อความเหล่านี้ในใจ หลังจากอ่านแล้ว เชื้อเชิญ

นักศึกษาให้แบ่งปันคำตอบของคำถามต่อไปนี้ ขอให้พวกเขาวาดวลีจากข้อความที่ได้รับมอบหมายและบอกความเข้าใจด้วยคำพูดของพวกเขาเอง

- ทุกวันนี้ผู้คนอาจแบกภาระอะไรบ้าง ท่านคิดว่าเหตุใดภาระของเราจึงแบกง่ายขึ้นเมื่อเรายอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างซื่นบาน
- พระเจ้า “มาเยือนผู้คน [ของพระองค์] ในความทุกข์ของพวกเขา” อย่างไร (โมไซยาห์ 24:14)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้นึกถึงเวลาที่พระเจ้าทรงเยือนพวกเขาในความทุกข์ของพวกเขา เมื่อเห็นเหมาะสมให้ถามว่าใครประสงค์จะแบ่งปันประสบการณ์บ้าง

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “ชีวิตมีและจะมีความยากลำบากมากมายได้ กระนั้นก็ตาม จิตวิญญาณที่มาหาพระคริสต์ จิตวิญญาณที่รู้จักสุรเสียงของพระองค์และพยายามทำตามพระองค์จะพบพลัง ดังเพลงสวดกล่าว ‘เหนือพลังของ [เขา]’ [“พระเจ้าขอข้าพระองค์” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 106] . . .
>
> “พี่น้องทั้งหลาย ไม่ว่าความกลัดกลุ้มของท่านคืออะไร *โปรด* อย่ายอมแพ้และ *โปรด* อย่ายอมต่อความกลัว . . .
>
> “หากท่านรู้สึกเดียวดายโปรดรู้ว่าท่านจะพบการปลอบโยนได้ หากท่านท้อแท้โปรดรู้ว่าท่านจะพบความหวังได้ หากท่านยากจนทางวิญญาณโปรดรู้ว่าท่านจะได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งได้ หากท่านรู้สึกว่าตนเองแตกสลายโปรดรู้ว่าท่านจะรับการซ่อมได้” (ใน Conference Report, Apr. 2006, 71–72; *หรือดู เลียโฮนา* พ.ค. 2006 หน้า 86)

- ท่านจะแสดงให้เห็นความอดทนในยามยากลำบากได้อย่างไร
- ท่านตระหนักถึงพระหัตถ์แห่งพลังจากพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตท่านเมื่อใด

กระตุ้นนักศึกษาให้วางใจในเดชานุภาพ การปลอบโยน และการรักษาของพระบิดาในสวรรค์และพระเยซูคริสต์

บทที่ 22

โมไซยาห์ 25–29

บทนำ

ในช่วงเวลานี้ของประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์แอลมาเผชิญการท้าทายครั้งสำคัญๆ ในศาสนจักร คนรุ่นใหม่จำนวนมากไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณและไม่เชื่อถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ แอลมาผู้บุตรและบุตรสี่คนของกษัตริย์โมไซยาห์อยู่ในกลุ่มคนที่ไม่เชื่อ พวกเขาหมายมั่นทำลายศาสนาจักรของพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า แอลมาได้รับการนำทางจากพระเจ้าว่าจะดำเนินการกับคนที่แตกแยกจากศาสนจักรอย่างไร ตลอดบทเรียนนี้ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยการกลับใจและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส นักศึกษาจะเห็นว่าผู้คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับใช้อย่างซื่อสัตย์ตลอดชีวิตพวกเขา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การลงโทษตามวินัยศาสนจักรสามารถช่วยคนบาปให้กลับใจและกลับมามีสิทธิ์โดยสมบูรณ์ในศาสนจักร (ดู โมไซยาห์ 26)
- โดยผ่านการชดใช้เราเกิดใหม่ได้อีกครั้ง (ดู โมไซยาห์ 27)
- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสทำให้เราเกิดความปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณมากขึ้น (ดู โมไซยาห์ 27:32–37; 28:1–8)
- พลเมืองมีหน้าที่สนับสนุนกฎหมายและผู้นำที่ชอบธรรม (ดู โมไซยาห์ 29)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมไซยาห์ 26:1–4 คนรุ่นใหม่

อธิบายว่าลูกหลานเป็นอันมากปฏิเสธความเชื่อของผู้ที่ได้ยินโอวาทจากกษัตริย์เบ็นจามิน ให้นักศึกษาอ่าน โมไซยาห์ 5:1–5 และ โมไซยาห์ 26:1–4 ในใจ โดยเปรียบเทียบความรู้สึกของผู้คนในสมัยกษัตริย์เบ็นจามินกับความรู้สึกของคนรุ่นใหม่หลายคนในช่วงการปกครองของโมไซยาห์บุตรชายกษัตริย์เบ็นจามิน

- ตามที่กล่าวไว้ในโมไซยาห์ 26:3 เหตุใดคนรุ่นใหม่หลายคนจึงทำใจแข็งกระด้าง
- ท่านจะช่วยให้คนรุ่นต่อไปพัฒนาประจักษ์พยานในพระกิตติคุณเหมือนกับที่ท่านมีได้อย่างไร

โมไซยาห์ 26 การลงโทษตามวินัยศาสนจักรสามารถช่วยคนบาปให้กลับใจและกลับมามีสิทธิ์โดยสมบูรณ์ในศาสนจักร

แนวคิดการสอนเรื่องนี้เน้นเรื่องสภาวินัยของศาสนจักร หัวข้อที่สามารถนำไปสู่คำถามยากๆ ได้ จงระวังอย่าให้ให้การสนทนาออกนอกขอบเขตเนื้อหาที่อนุมัติไว้ในคู่มือเล่มนี้และในคู่มือนักศึกษา ท่านอาจจะอ้างข้อมูลสั้นๆ เรื่อง “สภาวินัยของศาสนจักร” หน้า 221–222 ใน *แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* ถ้านักศึกษามีคำถามที่ทำให้ท่านต้องพูดนอกเหนือเนื้อหาที่อนุมัติไว้ จงอธิบายอย่างสุภาพว่านี่เป็นหัวข้อที่ละเอียดอ่อนและศักดิ์สิทธิ์จึงไม่เหมาะจะสนทนาแบบเจาะลึกในห้องเรียน แนะนำให้พวกเขาพูดคุยกับผู้นำฐานะปุโรหิต

เขียนคำต่อไปนี้บนกระดาน

กระทำบาป—ข้อ 6	**รับการพิพากษา—ข้อ** 12, 29
ตักเตือน—ข้อ 6	**กลับใจ—ข้อ** 35
พยานกล่าวหา—ข้อ 9	**นับไว้ในบรรดาผู้คน—ข้อ** 35
กระทำความชั่วช้าสามานย์ต่างๆ นานา—ข้อ 11	**ไม่นับอยู่ในบรรดาผู้คน—ข้อ** 36

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมไซยาห์บทที่ 26 อย่างรวดเร็ว และหาคำที่เขียนไว้บนกระดาน ถามนักศึกษาว่าพวกเขาคิดว่าบทนี้เกี่ยวกับอะไร ขณะพวกเขาแบ่งปันแนวคิด พวกเขาพึงเข้าใจว่าแอลมามีอำนาจดูแลศาสนจักรและกษัตริย์โมไซยาห์มีอำนาจดูแลการปกครอง กษัตริย์โมไซยาห์อธิบายว่าเขาจะแก้ไขความผิดของกฎหมายบ้านเมือง แต่แอลมามีหน้าที่แก้ไขการล่วงละเมิดร้ายแรงในบรรดาสมาชิกศาสนจักร

เขียนบนกระดานว่า *การลงโทษตามวินัยศาสนจักร*

- คำว่า *ลงโทษตามวินัย* หมายถึงอะไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ธีโอดอร์ เอ็ม. เบอร์ตัน (1907–1989) ผู้รับใช้เป็นสมาชิกสาวกเจ็ดสิบ

> “ข้าพเจ้าเสียใจเมื่อได้ยินวิธีที่สมาชิกบางคนของเราและแม้กระทั่งบางครั้งผู้นำในท้องที่ปฏิบัติต่อคนที่ได้รับโทษตามวินัยสำหรับการล่วงละเมิด ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรามักเทียบคำว่า *ลงโทษตามวินัย* ให้เท่ากับคำว่า *ลงโทษ* แต่มีความแตกต่างระหว่างสองคำนี้ในภาษาอังกฤษ... คำว่า *ลงโทษตามวินัย (discipline)* มีรากศัพท์เดียวกับคำว่า *สานุศิษย์ (disciple)* สานุศิษย์คือลูกศิษย์ รับการสอน ในการดำเนินการกับผู้ล่วงละเมิด เราพึงจดจำว่า *จำเป็น* อย่างยิ่งที่พวกเขาต้องได้รับการสอน (ใน Conference Report, Oct. 1985, 81–82; หรือ *Ensign,* Nov. 1985, 65)

- ตามที่เอ็ลเดอร์เบอร์ตันกล่าว อะไรคือจุดประสงค์ของการลงโทษตามวินัยศาสนจักร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 26:6, 9–13

- เหตุใดแอลมาจึง “เป็นทุกข์ในจิตใจท่าน”
- แอลมาทำอะไรเพื่อให้รู้วิธีพิพากษาผู้คน

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 26:28–32

- กรณีการสารภาพและการให้อภัยสองกรณีที่พระเจ้าตรัสไว้ใน ข้อ 29 คืออะไร
- ข้อเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการลงโทษตามวินัยศาสนจักร
- พรใดมาสู่ผู้ที่กลับใจอย่างสมบูรณ์
- เราจะคิดว่าการลงโทษตามวินัยศาสนจักรเป็นการแสดงความรักได้อย่างไร

ชี้ให้เห็นว่าใน ข้อ 32 พระเจ้าทรงอธิบายว่าคนที่ไม่กลับใจจะไม่ถูกนับอยู่กับคนของศาสนจักร อย่างไรก็ดีนี่มิได้หมายความว่าผู้นำศาสนจักรและสมาชิกจะเลิกรับใช้และเลิกรักพวกเขา

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องการลงโทษตามวินัยศาสนจักรมากขึ้น ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ธีโอดอร์ เอ็ม. เบอร์ตันในคู่มือนักศึกษาหน้า 166

เป็นพยานถึงความเต็มพระทัยของพระผู้ช่วยให้รอดที่จะให้อภัยเมื่อเรากลับใจ และถึงความจำเป็นของการที่เราต้องมีค่าควรได้รับพรของการเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระองค์

โมไซยาห์ 27 โดยผ่านการชดใช้เราเกิดใหม่ได้อีกครั้ง

ข้อเสนอแนะการสอนข้อนี้แสดงให้เห็นว่าศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ทำให้พลังเยียวยาของการชดใช้เกิดผลในชีวิตเรา และมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงในใจที่แอลมาผู้บุตรและพวกบุตรของโมไซยาห์ประสบ แต่จะไม่เน้นเหตุการณ์และประสบการณ์ทั้งหมดที่นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา ถ้านักศึกษาบางคนไม่คุ้นเคยกับเรื่องราวในส่วนนั้น ท่านอาจขอให้นักศึกษาอีกคนสรุปเรื่องราวพอสังเขป

วาดรูปหัวใจบนกระดาน เขียนตรงกลางหัวใจว่า *เปลี่ยนแปลง* ถามนักศึกษาว่าการเปลี่ยนแปลงในใจหมายความว่าอย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน โมไซยาห์ 27:8–10, 32–37 ขอให้พวกเขาเปรียบเทียบพฤติกรรมของแอลมาผู้บุตรกับบุตรสี่คนของโมไซยาห์ก่อนและหลังจากพวกเขาเกิดการเปลี่ยนแปลงในใจ

- ชายห้าคนนี้เปลี่ยนแปลงในด้านใด
- เราพบหลักฐานอะไรใน ข้อ 32–37 ที่ยืนยันว่าการเปลี่ยนแปลงของพวกเขาจริงใจและยั่งยืน

อ่าน โมไซยาห์ 27:24–29 กับนักศึกษา

- ในข้อเหล่านี้ คำใดบรรยายว่าเป็นการ “เกิดใหม่”
- การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเปลี่ยนอุปนิสัยของเราอย่างไร
- แอลมาให้ตัวบ่งชี้อะไรที่บอกว่าการกลับใจไม่ง่ายเลย

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าถึงแม้แอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์ดูเหมือนจะเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน แต่สำหรับพวกเราส่วนใหญ่แล้วกระบวนการเกิดใหม่มิได้เกิดขึ้นทันทีทันใด

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 5:46

- อะไรอีกบ้างที่แอลมาประกาศว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา

อ่านคำอธิบายของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 166 กับนักศึกษา

- ประธานเบ็นสันกล่าวอะไรเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดแก่บุคคลหนึ่งโดยการเกิดใหม่เป็นผลโดยตรงของการใช้ประโยชน์จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความรู้สึกของพวกเขาเมื่อประสบการเปลี่ยนแปลงในใจ

โมไซยาห์ 27:32–37; 28:1–8 การเปลี่ยนใจเลื่อมใสทำให้เราเพิ่มความปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้นึกถึงเวลาที่พวกเขาต้องการบอกข่าวดี สิ่งสวยงามที่มองเห็น หรือประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมกับคนบางคน

- เหตุใดเราจึงชอบบอกข่าวดีให้คนอื่นรู้

ติดแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน ให้นักศึกษาลอกแผนภูมิลงในกระดาษและเติมคำให้สมบูรณ์โดยทำคนเดียวหรือเป็นคู่

	ประสบการณ์นั้นคืออะไร	ใครประสบ	พวกเขาปรารถนาอะไรหลังจากประสบการณ์นั้น
1 **นีไฟ** 8:2–12			
อีนัส 1:1–9, 19			
โมไซยาห์ 28:1–4			

- สามเรื่องนี้คล้ายกันอย่างไร

เขียน *คพ. 88:81* บนกระดานใต้แผนภูมิ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านข้อนั้น

- ใน โมไซยาห์ 28:3–4 เราอ่านเกี่ยวกับเจตนาที่พวกบุตรของโมไซยาห์มีต่อการแบ่งปันพระกิตติคุณ เจตนาเหล่านี้สามารถช่วยเราให้รักษาพระบัญญัติใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:81 ได้อย่างไร
- การรับใช้ด้วยเจตนาเหล่านี้มีข้อแตกต่างอะไรบ้าง

กระตุ้นนักศึกษาให้นึกถึงวิธีที่พวกเขาสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณ

โมไซยาห์ 29 พลเมืองมีหน้าที่สนับสนุนกฎหมายและผู้นำที่ชอบธรรม

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม ทุกกลุ่มจะศึกษา โมไซยาห์ 29:1–36 แต่ละกลุ่มจะมองหาบางอย่างต่างกันไป ขอให้กลุ่มแรกมองหาข้อมูลเกี่ยวกับกษัตริย์ที่ชอบธรรม กลุ่มที่สองมองหาข้อมูลเกี่ยวกับกษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรม และกลุ่มสุดท้ายมองหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิพากษา หลังจากแต่ละกลุ่มมีเวลามากพอแล้ว เชิญนักศึกษากลุ่มละหนึ่งคนออกมารายงานหน้าชั้น ท่านอาจต้องการสรุปรายงานของกลุ่มไว้บนกระดานโดยใช้รูปแบบตามตัวอย่างด้านล่าง

ผู้ปกครองตามแบบ

กษัตริย์ที่ชอบธรรม	กษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรม	ผู้พิพากษา
(นักศึกษาตอบ)	(นักศึกษาตอบ)	(นักศึกษาตอบ)

สรุปกิจกรรมนี้โดยถามคำถามต่อไปนี้

- เราคาดหวังอะไรได้บ้างจากกษัตริย์ที่ชอบธรรม
- เกิดอะไรกับผู้คนเมื่อกษัตริย์ที่ไม่ชอบธรรมปกครอง
- กฎเกณฑ์ใดเกี่ยวกับการปกครองของผู้พิพากษาที่ช่วยคุ้มครองสิทธิ์ของประชาชน

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมไซยาห์ 29:27

- การปกครองโดยเสียงของประชาชนล้มเหลวได้เมื่อใด
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ อะไรคือผลลัพธ์สุดท้ายของความล้มเหลวนั้น

อธิบายว่าในการปกครองเช่นการปกครองที่อธิบายไว้ใน โมไซยาห์ 29 ภาระในการเลือกกฎหมายที่ดีและผู้นำที่ชอบธรรมตกอยู่กับพลเมืองของประเทศ (ดู คพ. 98:10) ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์และประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 169 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์แม็กซ์เวลล์อยู่ในดีวีดี (A) ด้วย

สรุปบทเรียนโดยอ่าน สุภาษิต 29:2

แสดงประจักษ์พยานถึงความจริงนี้ และอาจยกตัวอย่างของความจริงนี้ที่ท่านเคยเห็นหรือได้ยิน กระตุ้นนักศึกษาให้มีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในกระบวนการทางการเมืองตามกรอบของกฎหมายในประเทศและชุมชนของพวกเขา

บทที่ 23

แอลมา 1–4

บทนำ

แอลมา 1 เน้นความแตกต่างระหว่างฐานะปุโรหิตกับการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต หลังจากศึกษาพระคัมภีร์ช่วงนี้ นักศึกษาควรจะสามารถมองออกทั้งลักษณะการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตสมัยของแอลมาและสมัยของเรา นอกจากนี้ นักศึกษาควรเข้าใจว่าการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า ใน แอลมา 2–3 นักศึกษาจะเห็นผลในแง่ลบของการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตขณะพวกเขาอ่านเรื่องของแอม-ลิไซหมายมั่นทำลายการปกครองของชาวนีไฟและกลายเป็นกษัตริย์ เรื่องนี้แสดงให้เห็นเช่นกันว่าการตอบสนองการทดลองอย่างชอบธรรมสามารถช่วยผู้คนให้ได้รับพลังจากพระผู้เป็นเจ้า การตอบสนองการทดลองของแอลมาสามารถเป็นต้นแบบสำหรับเราในปัจจุบันได้ ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าได้ว่าพวกเขาสามารถรับพลังจากพระผู้เป็นเจ้าได้เช่นเดียวกับแอลมาเมื่อพวกเขาสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ ใช้ศรัทธา และลงมือปฏิบัติเพื่อเผชิญการท้าทายของพวกเขา แอลมา 4 เน้นพลังของประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงหลีกเลี่ยงการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต (ดู แอลมา 1)
- พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพลังให้เราขณะที่เราต่อต้านความชั่วร้าย (ดู แอลมา 2)
- ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์ต่อสู้กับความจองหอง (ดู แอลมา 4)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 1 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงหลีกเลี่ยงการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต

ก่อนชั้นเรียน ให้ติดตารางและคำถามต่อไปนี้บนกระดาน

การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต	**ฐานะปุโรหิต**
แอลมา 1:2–6	แอลมา 1:26–27
แอลมา 1:16	แอลมา 13:6, 10–12
2 นีไฟ 26:29	เจคอบ 1: 18–19
การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตคืออะไร	**ปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏตัวอย่างไร**

กิจกรรมนี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เปรียบเทียบการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตกับฐานะปุโรหิต แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ให้กลุ่มแรกอ่าน วิเคราะห์ และสนทนาข้อความเกี่ยวกับการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต และให้กลุ่มที่สองอ่าน วิเคราะห์ และสนทนาข้อความเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต แนะนำกลุ่มแรกให้มองหานิยามของคำว่า *การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต* และระบุองค์ประกอบของการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต แนะนำกลุ่มที่สองให้ระบุจุดมุ่งหมายและพฤติกรรมของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ให้เกียรติพระเจ้า หลังจากนักศึกษามีเวลาวิเคราะห์ข้อที่ได้รับมอบหมายมากพอแล้ว ให้นักศึกษากลุ่มละหนึ่งคนรายงานสิ่งที่พบ

หลังจากกลุ่มแรกรายงานเกี่ยวกับการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิต ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- ท่านคิดว่าเหตุใดประชาชนจึงนิยมคำสอนของนีฮอร์ (ดู แอลมา 1:3–4; ดู ฮีลามัน 13:27–28 ด้วย)
- ครูสอนพระกิตติคุณอาจได้รับผลกระทบอย่างไรถ้าความสำเร็จของพวกเขาตั้งอยู่บนความนิยมชมชอบ นี่ส่งผลอย่างไรต่อการสอนหลักคำสอนของพวกเขา

หลังจากกลุ่มที่สองรายงานเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 1:26 ปุโรหิตนับถือคนที่พวกเขาสอนอย่างไร เหตุใดเจตคติเช่นนี้จึงสำคัญสำหรับครู
- มีความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่างปุโรหิตที่ชอบธรรมใน แอลมา 1:25–27 กับผู้นำศาสนจักรและผู้สอนศาสนาในปัจจุบัน

เพื่อช่วยให้นักศึกษารู้จักการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตในสมัยของเราและผลของการยอมให้การฉ้อฉลดังกล่าวเฟื่องฟู จงถามคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 1:12 ผลลัพธ์คืออะไรถ้ายอมให้การฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตเฟื่องฟู

นอกจากการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตในโลกแล้ว องค์ประกอบของการฉ้อฉลดังกล่าวสามารถคืบคลานเข้ามาในศาสนจักรได้ ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์และเอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 170–171 คำกล่าวเหล่านี้สอนความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตในการเรียกต่างๆ ของศาสนจักร คำกล่าวของเอ็ลเดอร์โอ๊คส์มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

- เราจะหลีกเลี่ยงการฉ้อฉลในอำนาจปุโรหิตในการเรียกเราให้สอนและนำได้อย่างไร

แอลมา 2 พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพลังให้เราขณะที่เราต่อต้านความชั่วร้าย

ขอให้นักศึกษานึกถึงเวลาที่พวกเขาต่อต้านความชั่วร้าย ไม่ว่าจะโดยส่วนตัวหรือต่อหน้าสาธารณชน จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้พิจารณาคำถามต่อไปนี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาตอบในใจ ตอบตนเองแทนที่จะตอบในการสนทนา

- อะไรจูงใจท่านให้ยืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม
- ท่านได้รับพลังให้ทำเช่นนั้นอย่างไร

อธิบายว่า แอลมา 2 ให้เรื่องราวเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์แอลมาและชายหญิงที่ชอบธรรมคนอื่นๆ ต่อต้านความชั่ว ถึงขั้นเต็มใจสละชีวิตของพวกเขา เชื้อเชิญนักศึกษาให้มองหาแรงจูงใจของชายหญิงเหล่านี้ และพวกเขาได้รับพลังในขั้วขณะของความลำบากใหญ่หลวงอย่างไร

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 2:1–7 ในใจ

- แอมลิไซเป็นใคร และสองสิ่งที่เขาปรารถนาคืออะไร (ดู แอลมา 2:2, 4 เขาต้องการเป็นกษัตริย์และต้องการทำลายศาสนจักร)
- ชาวนีไฟทำให้ความพยายามจะเป็นกษัตริย์ของแอมลิไซล้มเหลวอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้จากศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเกี่ยวกับหน้าที่ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในการเป็นอิทธิพลดีในชุมชนของพวกเขา

> "หน้าที่ของเราคือใช้อิทธิพลทั้งหมดของเราทำให้คนนิยมสิ่งถูกต้องดีงาม และไม่นิยมสิ่งไม่ถูกต้อง" (ใน *History of the Church,* 5:286)

- เราจะ "ทำให้คนนิยมสิ่งถูกต้องดีงาม" ในทางใดได้บ้าง

สรุปเนื้อหาของ แอลมา 2:8–14 โดยอธิบายว่าแอมลิไซรวบรวมผู้ติดตามเขา โน้มน้าวคนเหล่านั้นให้ตั้งเขาเป็นกษัตริย์ และไปสู้รบกับชาวนีไฟเพื่อพยายามให้ได้ตามความปรารถนาของตน

- มีกี่คนถูกสังหารเนื่องจากความปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของแอมลิไซ (ดู แอลมา 2:19) เรื่องนี้เชื่อมโยงกับคำเตือนของกษัตริย์โมไซยาห์ใน โมไซยาห์ 29:17, 21 อย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 2:15–18, 28–31 อย่างรวดเร็ว เพื่อหาคำว่า *ประทานพละกำลัง* หรือ *ได้รับกำลัง*

- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 2:28 เหตุใดพระเจ้าประทานพละกำลังให้ชาวนีไฟ
- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งพระบิดาบนสวรรค์ประทานพละกำลังให้เราเพื่อต่อต้านความชั่วแทนที่จะเอาอิทธิพลชั่วออกไปจากชีวิตเรา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง แอลมา 2:29–31 ขอให้นักศึกษาระบุว่าเราจะใช้การกระทำของแอลมาในข้อเหล่านี้เป็นแบบอย่างให้ทำตามเมื่อเราต่อสู้กับความชั่วร้ายได้อย่างไร

เป็นพยานว่าพระเจ้าจะประทานพละกำลังให้เราต้านการตรงกันข้ามขณะที่เรายืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม

แอลมา 3 บางครั้งผู้คนแยกตนเองจากคนชอบธรรมโดยเปลี่ยนลักษณะภายนอกของตน

อธิบายว่าในการพยายามจะเป็นพวกเดียวกับชาวเลมัน ชาวแอมลิไซได้เปลี่ยนลักษณะภายนอกของตน เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 3:4–5

- ชาวแอมลิไซทำอะไรเพื่อเปลี่ยนลักษณะภายนอกของตน
- ท่านคิดว่าเหตุใดพวกเขาจึงต้องการ "แตกต่างจากชาวนีไฟ"
- ผู้คนในทุกวันนี้ทำอะไรบางอย่างกับลักษณะภายนอกของพวกเขาเพื่อแยกตนเองจากคนชอบธรรม

หากท่านต้องการสนทนาเรื่องการสักลายบนผิวหนัง (หรือหากนักศึกษาพูดถึง) ให้ดูภาพพระวิหาร หากอยู่ในวิสัยที่ทำให้ได้ดูภาพพระวิหารที่อยู่ใกล้นักศึกษามากที่สุด

- ท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าท่านเห็นรอยขีดเขียนบนพระนิเวศน์ของพระเจ้า

นักศึกษาควรเข้าใจว่าร่างกายของเราศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ต่อพระเจ้าเหมือนพระวิหารที่เราสร้าง ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15 กล่าวว่า "รอยสักเป็นรอยแกะสลักบนวิหารของร่างกาย" (ใน Conference Report, Oct. 2000, 70; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 78) แบ่งปันคำแนะนำต่อไปนี้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เพื่อช่วยนักศึกษาหลีกเลี่ยงความทันสมัยทางโลกเกี่ยวกับการทำเครื่องหมายตามร่างกาย

> "ร่างกายของท่านคือการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า จงเอาใจใส่ร่างกายดุจดังของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าและอย่าทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของร่างกายไม่ว่าทางใดก็ตาม โดยการแต่งกายและลักษณะท่าทาง ท่านจะแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าท่านรู้ว่าร่างกายของท่านล้ำค่าเพียงใด ท่านจะแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์" (*เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: การบรรลุหน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้า* [หนังสือเล่มเล็ก 2001] หน้า 14)

ท่านอาจต้องการขอให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 173–174 คำกล่าวมีอยู่ในดีวีดี (B) ด้วย

ถามคำถามต่อไปนี้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำตอบโดยไม่ต้องตอบออกเสียง

- ท่านส่งข่าวสารใดจากลักษณะการแต่งกายของท่านและการทำเครื่องหมายตามร่างกาย
- ลักษณะการแต่งกายของท่านสะท้อนถึงสิ่งที่ท่านเป็นในตัวท่านอย่างไร
- นอกจากความสุภาพเรียบร้อยแล้ว มีองค์ประกอบอะไรอีกบ้างของการแต่งกายและลักษณะภายนอกที่อาจแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ (ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาแบ่งปันคำตอบของคำถามนี้ หรืออาจเชิญนักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 174 ด้วยก็ได้ คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (C) ด้วย)

เป็นพยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของร่างกาย เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายขณะพวกเขาทำการเลือกในแต่ละวันในเรื่องการแต่งกายและลักษณะท่าทาง

แอลมา 4 ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์ต่อสู้กับความจองหอง

แนะนำนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 4:6–12 ในใจ และระบุผลของความจองหองต่อสมาชิกศาสนจักร

- ความจองหองประจักษ์ชัดในหมู่สมาชิกของศาสนจักรอย่างไร (ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน)
- ความจองหองของสมาชิกศาสนจักรมีผลอย่างไรต่อผู้ไม่เป็นสมาชิก
- ตามการปฏิบัติของสมาชิกศาสนจักรเหล่านี้ คนอื่นอาจคิดว่าพวกเขาเชื่ออะไร

ให้เวลานักศึกษาหนึ่งหรือสองนาทีเพื่อพิจารณาเป็นส่วนตัวว่าพวกเขาจะตอบคำถามต่อไปนี้อย่างไร

- ถ้ามีคนมองท่านแต่ไม่รู้จักท่านดีพอ บุคคลนั้นอาจสรุปว่าอย่างไรเกี่ยวกับความเชื่อของท่าน

เมื่อนักศึกษามีเวลาไตร่ตรองแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

- คำถามดังกล่าวอาจมีอิทธิพลต่อชีวิตเราในด้านใด

ในฐานะศาสดาพยากรณ์และหัวหน้าผู้พิพากษา แอลมาเป็นห่วงความจองหองของผู้คน และท่านต้องการ "ดึง" เอาความจองหองของพวกเขาลงมา (แอลมา 4:19) ขอให้นักศึกษาห้าคนอ่าน แอลมา 4:15–19 คนละหนึ่งข้อ

- วลี "กดดันด้วยประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์" บ่งบอกอะไรเกี่ยวกับวิธีที่แอลมาจะสอน

ในฐานะมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักร แอลมาแสดงประจักษ์พยานที่มีทั้งถ้อยคำแห่งการเตือน แนะนำ และประกาศความจริง ในฐานะสมาชิกศาสนจักร ถ้อยคำใน "ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์" ของเราส่วนใหญ่มักจะมีแต่การประกาศสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริง เพื่อเน้นว่าการแสดงประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์หมายถึงอะไร ท่านอาจต้องการขอให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดและประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 176 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์บัลลาร์ดมีอยู่ในดีวีดี (D) ด้วย

- ท่านคิดว่าเหตุใดประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์จึงมีพลังดึงเอาความจองหองลงมา
- ชีวิตท่านได้รับอิทธิพลอย่างไรขณะท่านได้ยินผู้คนแสดงประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์เกี่ยวกับพระกิตติคุณ

ท่านอาจแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ประธานศาสนจักรคนที่ 12 เกี่ยวกับความหมายของการแสดงประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์

> "อย่าแนะนำกัน นั่นไม่ใช่ประจักษ์พยาน อย่าบอกผู้อื่นว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร แค่บอกว่าท่านรู้สึกในใจอย่างไร นั่นคือประจักษ์พยาน ทันทีที่ท่านเริ่มสั่งสอนผู้อื่น ประจักษ์พยานของท่านก็จบ แค่บอกเราว่าท่านรู้สึกอย่างไร ความคิด จิตใจ และทุกอณูของร่างกายท่านบอกท่านอย่างไร" (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* ed. Edward L. Kimball [1982], 138)

บทที่ 24

แอลมา 5–7

บทนำ

ขณะแอลมาสั่งสอนผู้คนในเซราเฮ็มลา เขาเตือนคนเหล่านั้นว่าทุกๆ คนจะปรากฏตัวเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา เมื่อท่านสอนบทเรียนนี้ ท่านสามารถดึงความสนใจมาที่คำถามและคำแนะนำจากแอลมาซึ่งช่วยเราเตรียมอย่างจริงจังมากขึ้นเพื่อเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าเราประสบการเปลี่ยนแปลงในใจเมื่อเราทิ้งบาปมาสู่ความชอบธรรม ท่านสามารถกระตุ้นพวกเขาให้ “ละทิ้งบาปทุกอย่าง, ซึ่งรุกราน [พวกเขา] โดยง่าย … และแสดงต่อพระผู้เป็นเจ้า [ของพวกเขา] ว่า [พวกเขา] เต็มใจจะกลับใจ” (แอลมา 7:15)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- โดยประสบการเปลี่ยนแปลงในใจ เราเตรียมตัวเราเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้า (ดู แอลมา 5)
- พระเยซูคริสต์ทรงทน “ความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง” เพื่อช่วยให้เรารอดจากบาปและความตาย และเพื่อช่วยให้เราผ่านการท้าทายของความเป็นมรรตัย (ดู แอลมา 7:7–13)
- การกลับใจที่จริงใจนำเราให้พัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์ (ดู แอลมา 7:14–24)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 5 โดยประสบการเปลี่ยนแปลงในใจ เราเตรียมตัวเราเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้า

เริ่มโดยถามคำถามต่อไปนี้

- บางคนกลัวอะไรเกี่ยวกับการเสียชีวิต
- คนกลัวอะไรเกี่ยวกับการถูกนำไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าในการพิพากษา
- ท่านคิดว่าอะไรทำให้บุคคลหนึ่งรู้สึกพร้อมจะพบพระผู้เป็นเจ้า

ท่านอาจต้องการบันทึกคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานหลังจากการสนทนาในชั้นเรียน ให้นักศึกษาศึกษา แอลมา 5:6–13 ด้วยตนเอง กระตุ้นพวกเขาให้มองหาสิ่งที่บิดาของแอลมาและผู้ติดตามเขาประสบ

- แอลมาบรรยายประสบการณ์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขาว่าอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 5:11–13 อะไรนำไปสู่ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง” ในใจ อะไรค้ำจุนการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งนี้

เขียนบนกระดานดังนี้

> **แอลมา** 5:14–19, 26–31
> **บุคคลที่ใจเปลี่ยน …**

ให้นักศึกษาศึกษาข้อที่เขียนไว้บนกระดาน ขอให้พวกเขาเติมประโยคในแผ่นกระดาษตามข้อที่ท่านระบุ ตัวอย่างต่อไปนี้อาจช่วยท่านให้แนวทางนักศึกษาในแบบฝึกหัดนี้

บุคคลที่ใจเปลี่ยน …

ได้รับรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าไว้ในสีหน้าของตน (ดู ข้อ 14)

แสดง “ศรัทธาในการไถ่ของพระองค์ผู้ทรงสร้าง [เรา]” (ข้อ 15)

รู้ว่างานของตนบนแผ่นดินโลกเป็นงานชอบธรรม (ดู ข้อ 16)

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้นักศึกษาแบ่งปันด้านต่างๆ ที่พวกเขาเติมลงไปในประโยค

ให้ชั้นเรียนอ่าน แอลมา 5:33–35, 48, 50–51, 57 โดยศึกษาคำสอนของแอลมาเกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องทำเพื่อ “เงยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้า … ด้วยใจบริสุทธิ์และด้วยมือสะอาด” (ข้อ 19) เมื่อเราเข้าสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับคำสอนของแอลมาในข้อเหล่านี้

สรุปโดยเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพร้อมจะแสดงความเมตตาต่อเราทุกคนและการกลับใจจะช่วยให้เราได้รับการชำระให้ศักดิ์สิทธิ์เพื่อเราจะอยู่ในที่ประทับของพระองค์ได้

แอลมา 7:7–13 พระเยซูคริสต์ทรงทน “ความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง” เพื่อช่วยให้เรารอดจากบาปและความตาย และเพื่อช่วยให้เราผ่านการท้าทายของความเป็นมรรตัย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้สมมติว่าพวกเขาเป็นผู้สอนศาสนาและคนที่พวกเขาเพิ่งพบถามว่า “พระเยซูคริสต์ทรงทำอะไรเพื่อผม”

อนุญาตให้นักศึกษาแบ่งปันพอสังเขปว่าพวกเขาจะตอบอย่างไร จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านและไตร่ตรอง แอลมา 7:7–13 เป็นส่วนตัวโดยมองหาคำตอบที่ยืนยันหรือเพิ่มเติมคำตอบในเบื้องต้นของพวกเขา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันข้อคิดที่พวกเขาค้นพบ (บางอย่างที่พวกเขาพบอาจได้แก่ พระเจ้าทรงมีเดชานุภาพที่จะทำทุกสิ่ง พระองค์ทรงทนความเจ็บปวด ความทุกข์ ความป่วยไข้ และการล่อลวงทุก

อย่างเพื่อพระองค์จะทรงมีความเห็นใจโดยสมบูรณ์ในความทุพพลภาพของเรา พระองค์ทรงประสบความตายเพื่อจะทรงสามารถทำให้สายรัดแห่งความตายขาด และพระองค์ทรงมีพลานุภาพปลดปล่อยเราจากบาป)

- วลีใดกล่าวซ้ำในข้อเหล่านี้และเน้นว่าพระผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยการท้าทายของเรา

ให้นักศึกษาหาและทำเครื่องหมายวลี "รับเอา" และ "ตามเนื้อหนัง" อธิบายว่าในข้อเหล่านี้ คำว่า *เนื้อหนัง* หมายถึงพระวรกายของพระผู้ช่วยให้รอดกับความเป็นมรรตัยและธรรมชาติที่ตกแล้วของเราด้วย ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงเพื่อพระองค์จะทรงทราบวิธีช่วยเราให้ผ่านพ้นการท้าทาย เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองในคู่มือนักศึกษา หน้า 182–183

- ความรู้นี้ช่วยให้เราเผชิญการท้าทายของความเป็นมรรตัยได้อย่างไร

อธิบายให้นักศึกษาฟังว่าคำว่า *ช่วย* ในข้อ 12 หมายถึง "ดำเนินการเพื่อ หรือดำเนินการเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือ ช่วยหรือบรรเทาทุกข์ในยามลำบาก ขาดแคลน หรือทุกข์ใจ ช่วยเหลือและปลดปล่อยจากความทุกข์" (Noah Webster, *An American Dictionary of the English Language,* published in 1828) ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 183 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย) เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามนี้ขณะพวกเขาพิจารณาว่าการได้รับความช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้รอดหมายความว่าอย่างไร

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยท่านในเวลาของการทดลองหรือการล่อลวงเมื่อใด

แนะนำให้นักศึกษาเขียนในบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับความการุณย์รักและความปรารถนาของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อช่วยพวกเขาขณะพวกเขาใคร่ครวญประสบการณ์ที่ได้รับความช่วยเหลือจากเบื้องบน พวกเขาจะได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อเผชิญการท้าทายที่ประสบอยู่ขณะนี้และการท้าทายที่พวกเขาจะประสบในอนาคต

แอลมา 7:14–24 การกลับใจที่จริงใจนำเราให้ พัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมเอกสารที่ประกอบด้วยคำถามด้านล่างเกี่ยวกับแอลมา 7:14–24 เว้นช่องว่างระหว่างคำถามให้มากพอเพื่อนักศึกษาจะเขียนคำตอบที่พวกเขาพบลงไปได้

- แอลมากระตุ้นผู้คนให้ "ละทิ้ง" อะไร
- แอลมาสัญญาชีวิตนิรันดร์กับผู้คนในกิเดียนโดยมีเงื่อนไขอะไรบ้าง
- "การแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณ" สอนอะไรแอลมาเกี่ยวกับคนเหล่านี้
- แอลมาสำเหนียกอะไรเกี่ยวกับผู้คนในกิเดียน
- ท่านจะพูดถึงคนที่ถูกปลุกให้รู้สำนึกในหน้าที่ของตนต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าอย่างไร
- เราจะครอบครองคุณลักษณะอะไรบ้างถ้าเรา "เดินโดยไม่มีข้อตำหนิต่อพระพักตร์ [พระผู้เป็นเจ้า]"
- ท่านจะสรุปสิ่งที่ท่านเรียนรู้จาก แอลมา 7:14–24 ว่าอย่างไร
- ท่านต้องผ่านขั้นตอนอะไรบ้างเพื่อพัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟแห่งฝ่ายประธานสูงสุด

> "การทำตามพระคริสต์คือการเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น คือการเรียนรู้จากพระอุปนิสัยของพระองค์ ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ เรามีศักยภาพที่จะผนวกคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์ไว้ในชีวิตและอุปนิสัยของเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื้อเชิญเราให้เรียนพระกิตติคุณโดยดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ ... ขณะพัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์ในชีวิตเราทีละขั้น คุณลักษณะเหล่านี้จะ 'ค้ำจุน [เรา] ดังบนปีกนกอินทรี' (คพ. 124:18) (ใน Conference Report, Oct. 2005, 107–108; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2005 หน้า 121–122)

- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงต้องพัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์ทีละขั้น

อธิบายว่าคำแนะนำที่แอลมาให้ผู้คนในกิเดียนสามารถช่วยเราพัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์ได้

แจกเอกสารที่ท่านเตรียมไว้ให้นักศึกษาคนละแผ่น เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า แอลมา 7:14–24 เป็นส่วนตัวหรือเป็นคู่เพื่อตอบคำถามในเอกสารแจก ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าคำแนะนำที่แอลมาให้ผู้คนในกิเดียนสามารถช่วยเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นได้

หลังจากนักศึกษาทำงานมอบหมายนี้เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาสองสามคนแบ่งปันข้อสรุปของพวกเขากับชั้นเรียน จากนั้นเชื้อเชิญทุกคนให้พิจารณาคำถามนี้ในใจ

- คำแนะนำใดของแอลมาที่ท่านต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษขณะพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านถึงความจริงที่ท่านสนทนากับนักศึกษา กระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามคำสอนของแอลมา โดยกลับใจจากบาปและพัฒนาคุณลักษณะเฉกเช่นพระคริสต์เพื่อสักวันหนึ่งพวกเขาจะได้รับความสูงส่ง

บทที่ 25

แอลมา 8–12

บทนำ

เมื่อแอลมามาสั่งสอนในเมืองแห่งแอมันไนฮาห์ คนส่วนใหญ่ที่นั่นอยู่ในสภาพของการละทิ้งความเชื่อแล้ว คนชั่วร้ายในแอมันไนฮาห์ปฏิเสธแอลมาทันทีและขับเขาออกนอกเมือง อย่างไรก็ดี เทพมาเยือนแอลมา ให้กำลังใจเขา และแจ้งพระบัญชาจากพระเจ้าว่าเขาต้องกลับไปแอมันไนฮาห์ หลังจากกลับไปเมืองนั้น "โดยเร็ว" (แอลมา 8:18) เขาพบอมิวเล็คผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมให้เป็นคู่ผู้สอนศาสนาของแอลมา แอลมากับอมิวเล็คตอบสนองความใจแข็งกระด้างของผู้คนโดยสอนหลักคำสอนอันทรงพลังเกี่ยวกับแผนแห่งการไถ่ การฟื้นคืนชีวิต และการพิพากษา ขณะนักศึกษาสนทนาคำสอนเหล่านี้ ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเห็นว่าเมื่อเราสร้างประจักษ์พยานบนความจริงเรื่องแผนแห่งความรอด เรายอมมีพลังฟังผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เราเตรียมตัวเราให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้า

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ถ้าเราซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร พระเจ้าจะทรงเตรียมทางให้เราบรรลุผลสำเร็จตามที่พระองค์ทรงบัญชา (ดู แอลมา 8)
- ทุกคนจะลุกขึ้นจากบรรดาคนตายและยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู แอลมา 11:41–46; 12:1–18)
- พระเจ้าทรงจัดเตรียมแผนแห่งการไถ่ไว้ช่วยเราให้รอดจากสภาพที่ตกแล้วของเรา (ดู แอลมา 12:22–37)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 8 ถ้าเราซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร พระเจ้าจะทรงเตรียมทางให้เราบรรลุผลสำเร็จตามที่พระองค์ทรงบัญชา

เขียน *แอลมา 8:8–18* บนกระดาน แบ่งครึ่งชั้นเรียน มอบหมายให้ครึ่งชั้นอ่านข้อเหล่านี้โดยมองหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้คนของแอมันไนฮาห์ มอบหมายให้อีกครึ่งชั้นอ่านข้อเดียวกันโดยมองหาข้อมูลเกี่ยวกับแอลมา อธิบายว่าเมื่อพวกเขาอ่านจบแล้วท่านจะถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาอ่าน

เมื่อนักศึกษาอ่านจบแล้ว ให้ถามคำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับผู้คนของแอมันไนฮาห์

- อะไรคือผลของการให้ "[ซาตาน] มีอำนาจ . . . เหนือใจผู้คน" ของแอมันไนฮาห์ (ดู แอลมา 8:9)
- ผู้คนของแอมันไนฮาห์แสดงออกอย่างไรต่อคำสอนและการปฏิบัติของศาสนจักร (ดู แอลมา 8:11)
- ผู้คนที่อยู่ในแอมันไนฮาห์ทำอะไรต่อแอลมา (ดู แอลมา 8:9–13)
- เหตุใดผู้คนจึงปฏิบัติต่อแอลมารุนแรงเช่นนั้นทั้งที่ท่านเป็นมหาปุโรหิตดูแลศาสนจักร (ดู แอลมา 8:11–12)

ถามคำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับแอลมา

- แอลมาตอบสนองอย่างไรเมื่อถูกปฏิเสธในแอมันไนฮาห์ (ดู แอลมา 8:14)
- อะไรทำให้แอลมาเกิดเปลี่ยนใจขณะที่เขาออกจากแอมันไนฮาห์ (ดู แอลมา 8:14–16)
- ท่านคิดว่าข่าวสารของเทพมีอิทธิพลอย่างไรต่อทัศนคติของแอลมาในงานเผยแผ่ของเขาที่แอมันไนฮาห์ (ดู แอลมา 8:15–17)
- เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากการตอบสนองของแอลมาต่อข่าวสารของเทพ (ดู แอลมา 8:18)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 8:19–27 ขอให้พวกเขามองหาหลักฐานที่ยืนยันว่าพระเจ้าทรงเปิดทางให้แอลมาสั่งสอนพระกิตติคุณในแอมันไนฮาห์

- เหตุใดวิธีที่อมิวเล็คต้อนรับแอลมาจึงต่างจากคนอื่นๆ ในแอมันไนฮาห์ (ดู แอลมา 8:20)

แบ่งปันข้อความอ้างอิงต่อไปนี้กับนักศึกษา คำกล่าวของประธานมอนสันมีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย ถามว่าคำกล่าวเหล่านี้สัมพันธ์กับประสบการณ์ของแอลมาในแอมันไนฮาห์อย่างไร

> ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ประธานศาสนจักรคนที่ 16 สอนดังนี้ "จงจำไว้ว่านี่ไม่ใช่งานของท่านหรือของข้าพเจ้าเท่านั้น นี่เป็นงานของพระเจ้าและเมื่อเรากำลังทำธุระของพระเจ้า . . . เราสมควรได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ จงจำไว้ว่าพระเจ้าจะทรงทำให้หลังแข็งแรงพอจะแบกภาระหนักได้เสมอ" (ใน Conference Report, Apr. 2005, 61; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 71)

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15 แนะนำดังนี้ “จงลุกขึ้นมาทำให้เต็มศักยภาพอันยิ่งใหญ่ในตัวท่าน ข้าพเจ้าไม่ได้ขอให้ท่านทำเกินความสามารถของท่าน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะไม่ทำให้ตนเองหนักใจด้วยความคิดว่าท่านล้มเหลว ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะไม่พยายามตั้งเป้าหมายสูงเกินกว่าท่านจะบรรลุได้ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะทำให้ดีที่สุดในสิ่งที่ท่านทำได้ หากท่านทำเช่นนั้น ท่านจะเห็นปาฏิหาริย์เกิดขึ้น” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 696)

- คำกล่าวเหล่านี้และเรื่องราวในแอลมา 8 ช่วยท่านเผชิญการท้าทายในทางใด

เชิญนักศึกษาสองสามคนยกตัวอย่างที่พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาเผชิญการท้าทาย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าความช่วยเหลือของพระเจ้ามักมาในวิธีเล็กน้อยและเรียบง่าย เช่นการนำทางอย่างเงียบๆ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือการแสดงน้ำใจของเพื่อน

อ่าน แอลมา 8:30–31 ด้วยกันโดยขอให้นักศึกษามองหาสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อแอลมาเมื่อแอลมากลับไปแอมันไนฮาห์

- พระเจ้าทรงทำอะไรเพื่อช่วยแอลมาแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้คนของแอมันไนฮาห์

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับเดชานุภาพของพระเจ้าเพื่อเตรียมทางให้พระบัญชาของพระองค์เกิดสัมฤทธิผลแม้ในเวลาที่ดูเหมือนไม่น่าเป็นไปได้ “พระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นีไฟ 3:7 📖)

แอลมา 9 “ท่านลืมประเพณีบรรพบุรุษของท่านได้อย่างไร”

ขอให้นักศึกษาเขียนทักษะหรือแนวคิดที่บางครั้งเยาวชนไม่ยอมเรียนรู้จากบิดามารดา (นักศึกษาอาจเสนอคำตอบเช่น งานบ้าน การก่อสร้างและซ่อมบำรุง นิสัยชอบศึกษา หรือดนตรี)

- ท่านคิดว่าเหตุใดบางคนจึงต่อต้านความรู้อันมีค่าจากคนรุ่นก่อน

อ่าน แอลมา 9:7–14 กับนักศึกษา ขณะที่ท่านอ่าน ให้นักศึกษามองหาวลีหรือแนวคิดที่แอลมาย้ำ (เช่น “ท่านลืม” และ “ท่านจำไม่ได้”)

- ชาวแอมันไนฮาห์ลืมอะไร ท่านคิดว่าเหตุใดความหลงลืมเช่นนี้จึงนำไปสู่การละทิ้งความเชื่อและความชั่วร้าย
- ท่านได้ประโยชน์อย่างไรจากความรู้เกี่ยวกับประเพณี คำสอน และประสบการณ์ที่ดีของคนรุ่นก่อน เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อจดจำพรเช่นนั้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 9:19–22 ในใจและระบุพรและประสบการณ์ทางวิญญาณที่ชาวนีไฟได้รับก่อนหน้านี้ ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

ขอให้นักศึกษาอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:3 📖

- ข้อนี้ประยุกต์ใช้กับผู้คนของแอมันไนฮาห์อย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง แอลมา 9:23–24 และ 10:22–23, 27 ขอให้นักศึกษาคนอื่นๆ อ่านตามในใจโดยมองหาคำเตือนเกี่ยวกับความยุ่งยากที่จะเกิดแก่ผู้คนของแอมันไนฮาห์ถ้าพวกเขาจะไม่กลับใจ

- แอลมาและอมิวเล็คเตือนผู้คนว่าอย่างไร
- จากคำกล่าวของแอลมา เหตุใดความชั่วร้ายของผู้คนของแอมันไนฮาห์จึงรุนแรงยิ่งกว่าความชั่วร้ายของชาวเลมัน

อ่าน แอลมา 9:19–22 อีกครั้ง ในข้อเหล่านี้แอลมาระบุพรและประสบการณ์บางอย่างที่ชาวนีไฟเคยได้รับ

- เหตุใดการจดจำประสบการณ์ทางวิญญาณในอดีตจึงเป็นประโยชน์

แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับความสำคัญของการจดจำประสบการณ์ทางวิญญาณส่วนตัวและประสบการณ์ทางวิญญาณของคนรุ่นก่อน เชื้อเชิญนักศึกษาให้บันทึกเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตพวกเขาอย่างละเอียดไว้ในบันทึกส่วนตัว

ก่อนศึกษา แอลมา 11 ท่านอาจต้องการเสนอแนะว่าอมิวเล็คเป็นคู่ผู้สอนศาสนาในอุดมคติสำหรับแอลมา แอลมา 10:4–12 บอกประสบการณ์บางอย่างที่เตรียมเขาให้พร้อมรับใช้กับแอลมา ท่านอาจชี้ให้เห็นเช่นกันว่าอมิวเล็คประสบช่วงเวลาของการเป็นสมาชิกที่แข็งขันน้อยของศาสนจักรก่อนจะกลายเป็นผู้สอนศาสนาที่เปี่ยมด้วยพลัง นี่อาจให้ความหวังแก่เยาวชนชายหญิงที่เคยสงสัยว่าพวกเขาจะสามารถรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาได้หรือไม่

แอลมา 11:41–46; 12:1–18 ทุกคนจะลุกขึ้นจากบรรดาคนตายและยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา

หมวดนี้เปิดโอกาสให้ท่านได้เป็นพยานอีกครั้งว่าการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดเอาชนะผลของการตก

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมการทดสอบต่อไปนี้บนแผ่นใสหรือในเอกสารแจกให้นักศึกษา ให้นักศึกษาเขียน *ถ* ถ้าคำกล่าวนั้น *ถูก* หรือ *ผ* ถ้า *ผิด* ขอให้นักศึกษาทำการทดสอบโดยไม่ใช้พระคัมภีร์

1. เมื่อเรารับการพิพากษา เราจะระลึกถึงความผิดของเรา (ดู แอลมา 11:43; ดู 2 นีไฟ 9:14; แอลมา 5:18 ด้วย)
2. คนที่สูญเสียแขนหรือขาในความเป็นมรรตัยจะมีแขนขาเหมือนเดิมเมื่อพวกเขาฟื้นคืนชีวิต (ดู แอลมา 11:43–44.)
3. แม้ความพิกลพิการหรือข้อบกพร่องที่ค่อนข้างใหญ่จะหมดไปเมื่อเราฟื้นคืนชีวิต แต่เราจะยังมีรอยแผลเป็นและตำหนิเล็กน้อยอื่นๆ (ดู แอลมา 11:43–44; ดู แอลมา 40:23 ด้วย)
4. คนที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วจะไม่ตายทางร่างกายอีก (ดู แอลมา 11:45)
5. เมื่อถึงการพิพากษาครั้งสุดท้าย เราจะได้รับการพิพากษาตามงานของเราอย่างเดียว จะไม่พิจารณาเรื่องอื่น (ดู แอลมา 11:41, 44; 12:14; ดู คพ. 137:9 ด้วย)
6. คนที่ทำใจแข็งกระด้างต่อความจริงสุดท้ายแล้วจะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับความลี้ลับของพระผู้เป็นเจ้า (ดู แอลมา 12:9–12)
7. การพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเป็นประสบการณ์อันน่ายินดีสำหรับทุกคน (ดู แอลมา 12:13–14, 17)

(คำตอบ: 1-ถ; 2-ถ; 3-ผ; 4-ถ; 5-ผ; 6-ถ; 7-ผ)

หลังจากนักศึกษาทำการทดสอบเสร็จแล้วให้พวกเขาทำงานคนเดียวหรือทำเป็นคู่เพื่ออ่านพระคัมภีร์อ้างอิงและตรวจคำตอบ จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้

- ความเข้าใจการฟื้นคืนชีวิตและการพิพากษาครั้งสุดท้ายช่วยให้เราเข้าใจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ดีขึ้นอย่างไร
- ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักคำสอนเหล่านี้มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของเราในทางใด

ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 187 และ 188–189 คำกล่าวเหล่านี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ Ⓒ ด้วย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามนี้ในใจ

- มีสิ่งใดบ้างหรือไม่ในชีวิตท่านที่ท่านต้องเปลี่ยนเพื่อท่านจะไม่กลัวการพิพากษาครั้งสุดท้าย

กระตุ้นนักศึกษาให้อ่อนน้อมถ่อมตนในการสวดอ้อนวอน ทูลขอการให้อภัยบาปจากพระเจ้า และแสวงหาความช่วยเหลือของพระองค์ในการเอาชนะบาป ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าเวลานี้เป็นเวลาเตรียมสำหรับการฟื้นคืนชีวิตและการพิพากษาครั้งสุดท้าย (ดู แอลมา 34:32–34 📖)

แอลมา 12:22–37 พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมแผนแห่งการไถ่เพื่อช่วยให้เรารอดจากสภาพที่ตกแล้วของเรา

ท่านอาจติดต่อนักศึกษาหนึ่งหรือสองคนล่วงหน้าและเชื้อเชิญพวกเขาให้เตรียมแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดและสันติสุขที่แผนนี้นำมาสู่ชีวิตพวกเขา

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมเอกสารแจกที่มีคำถามและพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้

1. ผลสืบเนื่องจากอาดัมและเอวากินผลไม้ต้องห้ามมีอะไรบ้าง (ดู แอลมา 12:22, 24)
2. พระผู้เป็นเจ้าทรงวางอะไรไว้เยียวยาผลของการตก (ดู แอลมา 12:25)
3. ผู้คนได้รับการสอนแผนแห่งความรอดอย่างไร (ดู แอลมา 12:28–30)
4. พระผู้เป็นเจ้าประทานอะไรให้ผู้คนเพื่อพวกเขาจะใช้สิทธิ์เสรีได้สอดคล้องกับแผนแห่งการไถ่ของพระองค์ (ดู แอลมา 12:31–32)
5. เราได้รับพรจากการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร (ดู แอลมา 12:33–37)

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้จากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "หากปราศจากความรู้เรื่องแผนพระกิตติคุณ การล่วงละเมิดดูเหมือนจะเป็นเรื่องปรกติธรรมดา ไม่เป็นพิษเป็นภัย แม้ถึงกับถูกต้องสมเหตุสมผล ไม่มีสิ่งใดคุ้มครองเราจากปฏิปักษ์ได้มากไปกว่าการรู้ความจริง—รู้จักแผน" (*Our Father's Plan* [1984], 27)

- การที่เรารู้แผนของพระบิดาบนสวรรค์คุ้มครองเราจากปฏิปักษ์ได้อย่างไร

อธิบายว่า แอลมา 12 มีรายละเอียดสำคัญๆ เกี่ยวกับแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับลูกๆ ของพระองค์ โดยทรงรู้ว่าเราจะตกไปสู่การล่วงละเมิด พระบิดาบนสวรรค์จึงทรงเตรียมทางให้เราได้รับการไถ่และกลับไปอยู่กับพระองค์ชั่วนิรันดร์ ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่ายิ่งพวกเขาเข้าใจแผนของพระบิดาบนสวรรค์มากเพียงใด พวกเขาจะยิ่งมีความสุขมากเพียงนั้น

แจกเอกสารที่เตรียมไว้ มอบหมายให้นักศึกษาแต่ละคนหาคำตอบของคำถามหนึ่งหรือสองข้อในเอกสารและเตรียมแบ่งปันความคิดของพวกเขากับชั้นเรียน

หลังจากนักศึกษาตอบคำถามแล้ว ให้ช่วยพวกเขาสนทนาสองหัวข้อต่อไปนี้เพื่อพวกเขาจะสามารถแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้และนำหลักคำสอนไปใช้ในชีวิตพวกเขาได้อย่างครบถ้วนมากขึ้น

หัวข้อ 1: แอลมากับอมิวเล็คสอนความจริงมากมายเกี่ยวกับแผนแห่งการไถ่

ขอให้นักศึกษาทบทวนพระคัมภีร์ที่ศึกษาไปแล้ววันนี้และระบุความจริงที่แอลมากับอมิวเล็คสอน ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เลือกความจริงข้อหนึ่งที่เขียนไว้และอธิบายว่าการรู้ความจริงนั้นจะช่วยคุ้มครองพวกเขาจากปฏิปักษ์อย่างไร

หัวข้อ 2: แอลมากล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพระบัญญัติให้ลูกๆ ของพระองค์ "*หลังจาก* ที่ทรงทำให้พวกเขารู้ถึงแผนแห่งการไถ่" (แอลมา 12:32; เน้นตัวเอน)

- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ผู้คนต้องเรียนรู้เรื่องแผนก่อนพวกเขาได้รับพระบัญญัติ

หากท่านขอให้นักศึกษาคนหนึ่งหรือสองคนเตรียมแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับแผนแห่งการไถ่ เชิญพวกเขาให้แบ่งปันตอนนี้ เมื่อเห็นเหมาะสมท่านอาจแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเองด้วยและเชิญนักศึกษาคนอื่นๆ ให้แบ่งปัน

บทที่ 26

แอลมา 13–16

บทนำ

พระคัมภีร์ช่วงนี้เปิดโอกาสดีๆ ให้สนทนาเรื่องแผนแห่งความรอด ขณะที่นักศึกษาสนทนา แอลมา 13 ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาใคร่ครวญชีวิตก่อนเกิดของตนและความรับผิดชอบที่พวกเขาอาจพร้อมรับในช่วงความเป็นมรรตัย ขณะที่นักศึกษาสนทนา แอลมา 14 ท่านสามารถเตือนพวกเขาได้ว่าพวกเขาจะประสบการทดลองในความเป็นมรรตัยแต่จะได้รับพรในท้ายที่สุดเมื่อพวกเขายังคงแน่วแน่ต่อประจักษ์พยานของพวกเขา ในแอลมา 15 ขณะนักศึกษาพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับซีเอสรอม ท่านสามารถเน้นหลักธรรมแห่งการกลับใจและบทบาทสำคัญของพระเยซูคริสต์ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ แอลมา 16 แสดงให้เห็นว่าคนชั่วร้ายจะต้องรับผิดชอบการกระทำของตน บทเหล่านี้เป็นพยานร่วมกันถึงความยุติธรรมและพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า โดยกระตุ้นเราให้วางใจในพระองค์และแผนของพระองค์เพื่อความรอดของเรา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมและทรงเรียกผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคตั้งแต่การวางรากฐานของโลก (ดู แอลมา 13)
- พระผู้เป็นเจ้าประทานพรคนเหล่านั้นผู้วางใจพระองค์ในความทุกข์ของพวกเขา (ดู แอลมา 14–15)
- คนที่ปฏิเสธพระกิตติคุณทนทุกข์ทางวิญญาณและบางครั้งทางร่างกาย (ดู แอลมา 16)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 13 พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมและทรงเรียกผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคตั้งแต่การวางรากฐานของโลก

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความแตกต่างระหว่างการแต่งตั้งล่วงหน้ากับการแต่งตั้ง ให้เขียนคำต่อไปนี้บนกระดาน

การแต่งตั้งล่วงหน้า	คุณสมบัติ	การแต่งตั้ง

อธิบายว่าในชีวิตก่อนเกิดบนแผ่นดินโลก พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งบุตรที่ซื่อสัตย์หลายคนของพระองค์ล่วงหน้าให้ได้รับฐานะปุโรหิตขณะเป็นมรรตัยเพื่อช่วยให้เกิดความรอดของครอบครัวมนุษย์ เติมบนกระดานดังนี้

ชีวิตก่อนเกิดบนแผ่นดินโลก	ชีวิตก่อนเกิดบนแผ่นดินโลกและชีวิตบนแผ่นดินโลก	ชีวิตบนแผ่นดินโลก
การแต่งตั้งล่วงหน้า	คุณสมบัติ	การแต่งตั้ง
แอลมา 13:3	แอลมา 13:3–10	แอลมา 13:6–12
คพ. 138:55–56		
อับราฮัม 3:22–23		

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม มอบหมายให้กลุ่มหนึ่งศึกษาพระคัมภีร์ในใจเกี่ยวกับการแต่งตั้งล่วงหน้า อีกกลุ่มหนึ่งศึกษาพระคัมภีร์ในใจเกี่ยวกับคุณสมบัติ และกลุ่มสุดท้ายศึกษาพระคัมภีร์ในใจเกี่ยวกับการแต่งตั้ง (สังเกตว่าบางข้อเกี่ยวข้องทั้งการแต่งตั้งล่วงหน้าและคุณสมบัติหรือทั้งคุณสมบัติและการแต่งตั้ง) แนะนำให้แต่ละกลุ่มเตรียมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียงแอลมา 13:3 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งที่ศึกษาเรื่องการแต่งตั้งล่วงหน้าตอบคำถามต่อไปนี้

- ผู้ชายแสดงให้เห็นอย่างไรว่าในชีวิตก่อนเกิดพวกเขามีค่าควรรับการแต่งตั้งล่วงหน้าให้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

ให้นักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่านออกเสียง คพ. 138:55–56

- ข้อความนี้สอนอะไรเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิดบนแผ่นดินโลกและการแต่งตั้งล่วงหน้า
- คำสอนเหล่านี้เกี่ยวกับการแต่งตั้งล่วงหน้ามีอิทธิพลอย่างไรต่อวิธีที่ท่านรับใช้ในการเรียกและสนับสนุนผู้นำของท่าน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 13:3–10 ในใจ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งที่ศึกษาเรื่องคุณสมบัติตอบคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 13:10 ผู้ชายควรทำอะไรเพื่อเตรียมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค
- ศรัทธาและการกลับใจเตรียมผู้ชายให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 13:11–12 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งที่ศึกษาเรื่องการแต่งตั้งตอบคำถามต่อไปนี้

- หลังจากชายคนหนึ่งได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เขาต้องทำอะไรจึงจะยังมีคุณสมบัติรับใช้เหมือนเดิม
- เกิดอะไรขึ้นอันเนื่องจากความชอบธรรมของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตดังบรรยายไว้ใน แอลมา 13:11–12

ชี้ให้เห็นว่าสตรีที่กล้าหาญในโลกก่อนเกิดได้รับการเตรียมด้วยเช่นกันสำหรับโอกาสในการรับใช้บนแผ่นดินโลก เชื้อเชิญสมาชิกชั้นเรียนให้อ่านคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์และเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 191–192 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์แม็กซ์เวลล์มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

แอลมา 13:6, 17–18 ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคพึงส่งเสริมความชอบธรรม

อธิบายว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคควรพยายามปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นตามที่แอลมาสอน เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 13:6, 17–18

- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 13:6 หลังจากชายคนหนึ่งได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคแล้ว หน้าที่ประการหนึ่งของเขาคืออะไร
- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 13:17–18 เมลคีเซเดคทำอะไรเพื่อส่งเสริมความชอบธรรม
- ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคในปัจจุบันสามารถส่งเสริมความชอบธรรมเช่นเดียวกับเมลคีเซเดคได้อย่างไร

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไบเบิลดูเหมือนจะสอนว่าเมลคีเซเดคคือคนที่ “บิดามารดาและตระกูลของท่านไม่มีกล่าวไว้ วันเกิดวันตายก็เช่นกัน” (ฮีบรู 7:3) แอลมา 13:8–9 และงานแปลของโจเซฟ สมิธ ฮีบรู 7:3 (ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ไบเบิล) พวกเขาอธิบายว่านั่นคือฐานะปุโรหิต ไม่ใช่มนุษย์ที่ “ไม่มีการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี” (แอลมา 13:7, 9)

แอลมา 14–15 พระผู้เป็นเจ้าประทานพรคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ในความทุกข์ของพวกเขา

ขอให้นักศึกษายกตัวอย่างจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับคนชอบธรรมที่ถูกข่มเหงเพราะประจักษ์พยานของพวกเขาในพระกิตติคุณ หลังจากนักศึกษายกตัวอย่างบ้างแล้ว ให้อ่าน แอลมา 14:7–11 และ 60:13

- ข้อเหล่านี้ให้เหตุผลอะไรบ้างในเรื่องที่ว่าเหตุใดบางครั้งจึงยอมให้คนชอบธรรมทนทุกข์เพราะน้ำมือของคนชั่ว

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007) แห่งฝ่ายประธานสูงสุด

> “ณ เวลานี้ดูเหมือนว่าการทนทุกข์ทั้งหมดนั้นจะไม่ยุติธรรมจริงๆ หากทุกสิ่งสิ้นสุดด้วยความตาย แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ชีวิตไม่ใช่ละครฉากเดียวจบ ชีวิตมีถึงสามฉาก เรามีฉากอดีตเมื่อเราอยู่ในชีวิตก่อนเกิด และขณะนี้เราอยู่ในฉากปัจจุบันซึ่งอยู่ในความเป็นมรรตัย และเราจะมีฉากอนาคตเมื่อเรากลับไปสู่พระผู้เป็นเจ้า... เราถูกส่งมาสู่มรรตัยเพื่อรับการทดสอบและทดลอง [ดู อับราฮัม 3:25] ...
>
> “เปาโลกล่าวว่า ความทุกข์ในอดีตและปัจจุบันของเราไม่อาจ ‘เปรียบกับศักดิ์ศรีซึ่งจะเผยให้แก่เราทั้งหลาย’ [โรม 8:18] ในนิรันดร ‘เพราะหลังจากความยากลำบากมากมาย จึงบังเกิดพร. ดังนั้นจึงมีวันที่เราจะสวมมงกุฎเจ้าด้วยรัศมีภาพยิ่ง’ [คพ. 58:4] ดังนั้นความยากลำบากมีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้เราเข้าสู่อาณาจักรชั้นสูงได้” (ใน Conference Report, Oct. 2004, 19; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 24)

- การมีประจักษ์พยานในแผนแห่งความรอด รวมถึงชีวิตก่อนเกิดและหลังความตาย คลายทุกข์ที่เราประสบในความเป็นมรรตัยได้อย่างไร
- คนชอบธรรมได้รับพรในความทุกข์ของพวกเขาในด้านใดบ้าง
- ในยามทุกข์ เราแสดงให้เห็นได้อย่างไรว่าเราวางใจพระผู้เป็นเจ้า

ให้นักศึกษาเปรียบเทียบคำถามที่แอลมาถามใน แอลมา 14:26 กับคำถามที่โจเซฟ สมิธถามใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:3

- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 14:26 แอลมากับอมิวเล็คสามารถเอาชนะความทุกข์ของพวกเขาได้อย่างไร
- เมื่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธถูกจำคุกอย่างไม่เป็นธรรมในมิสซูรี เขาถามคำถามซึ่งบันทึกไว้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:3 ไม่เหมือนแอลมากับอมิวเล็ค เขาไม่ได้รับการปลดปล่อยจากคุกทันที เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากคำตอบของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับการสวดอ้อนวอนของเขา (ดู คพ. 121:7–9; 122:4–9)

- พระเจ้าทรงช่วยท่านอย่างไรเมื่อท่านเผชิญการทดลอง

ทั้งซีเอสรอมและอมิวเล็ควางใจพระผู้เป็นเจ้าในความทุกข์ของพวกเขา แนะนำครึ่งชั้นเรียนให้อ่าน แอลมา 15:5–12 โดยมองหาข้อมูลเกี่ยวกับซีเอสรอม แนะนำอีกครึ่งชั้นเรียนให้อ่านแอลมา 15:16, 18 โดยมองหาข้อมูลเกี่ยวกับอมิวเล็ค

ถามคำถามต่อไปนี้กับนักศึกษาที่อ่านเกี่ยวกับซีเอสรอม

- เรื่องราวใน แอลมา 15 เผยให้เห็นอย่างไรว่าซีเอสรอมวางใจพระเจ้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ถามคำถามต่อไปนี้กับนักศึกษาที่อ่านเกี่ยวกับอมิวเล็ค

- อมิวเล็คยอมทิ้งอะไรโดยเลือกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา นี่แสดงให้เห็นอะไรเกี่ยวกับอมิวเล็ค
- ท่านได้รับพรอะไรบ้างเมื่อท่านเสียสละเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและวางใจในพระเจ้า

แอลมา 16 คนที่ปฏิเสธพระกิตติคุณทนทุกข์ทางวิญญาณและบางครั้งทางร่างกาย

เขียนบนกระดานดังนี้

> ผู้คนในสมัยของโนอา
> ผู้คนแห่งโสโดมและโกโมราห์
> ผู้คนแห่งเยรูซาเล็มในสมัยของลีไฮ
> ผู้คนแห่งแอมันไนฮาห์

อ่านแอลมา 16:9 จากนั้นให้ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่คนสี่กลุ่มบนกระดาน

- คนสี่กลุ่มนี้มีอะไรเหมือนกัน
- ผลลัพธ์ทางร่างกายและทางวิญญาณที่อาจเกิดขึ้นเมื่อผู้คนปฏิเสธพระกิตติคุณมีอะไรบ้าง

ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าเมื่อผู้คน “ขืนอยู่ในความเลวร้าย [ของพวกเขา]” (แอลมา 9:18) พวกเขาย่อมทนทุกข์กับความพินาศทางวิญญาณ แม้พวกเขาจะแคล้วคลาดจากความพินาศทางกายก็ตาม

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานวิลฟอร์ด วูดรัฟฟ์ (1807–1898) ประธานศาสนจักรคนที่สี่

> “ถ้ากึ่งหนึ่งของศาสนจักรนี้ตีตนออกห่าง นั่นจะไม่ทำลายจุดประสงค์ของพระเจ้า เกี่ยวกับตัวเรานั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คนมากมายที่ได้รับพระกิตติคุณและได้รับการประสาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตีตนออกห่างไปแล้ว แต่ในการทำเช่นนั้นพวกเขากล่าวโทษตนเอง พวกเขาทำลายตนเอง . . . มนุษย์อาจจะล้ม แต่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีวันล้ม ไม่มีวัน” (ใน Conference Report, Apr. 1880, 10)

- เครื่องป้องกันอะไรบ้างที่สามารถช่วยเราให้คลาดแคล้วจากภัยพิบัติของผู้คนของแอมันไนฮาห์

ชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเตือนผู้คนล่วงหน้าเสมอก่อนความพินาศเช่นนั้นจะมาถึง (ดู แอลมา 9:18–19; ดู 2 นีไฟ 25:9 ด้วย)

แอลมา 16:16–21 เราควรเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 16:16–21 และดูว่าพระเจ้าทรงเตรียมผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระองค์อย่างไร

- ข้อเหล่านี้สามารถช่วยเราเตรียมตนเองและผู้อื่นให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์อย่างไร

บทที่ 27

แอลมา 17–22

บทนำ

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองเตือนเราดังนี้ “เราเป็นผู้สอนศาสนาทุกวันในครอบครัว ในโรงเรียน ในที่ทำงาน และในชุมชนของเรา ไม่ว่าเราจะอายุเท่าใด มีประสบการณ์อย่างไร หรือมีสถานภาพในชีวิตอย่างไร เราทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา” (ใน Conference Report, Oct. 2005, 47; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2005 หน้า 53) เรื่องราวของแอมันกับพี่น้องของเขาใน แอลมา 17–22 แสดงตัวอย่างหลักธรรมมากมายที่สามารถช่วยเราปรับปรุงในฐานะผู้สอนศาสนา เช่น ทำตามการนำทางของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เป็นแบบอย่างที่ดี และอดทนในการทำงานของเรา ขณะที่ท่านสอนจากเรื่องเหล่านี้ ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจหลักธรรมเหล่านี้และประยุกต์ใช้ในชีวิตพวกเขา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ผู้สอนศาสนาที่มีประสิทธิภาพสอนด้วยพลังและสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า (ดู แอลมา 17; 18:1–23)
- ผู้สอนศาสนาสอนแผนแห่งความรอด (ดู แอลมา 18:36–39; 22:7–14)
- การเข้าใจว่าเราต้องพึ่งพระคริสต์นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส (ดู แอลมา 18:40–43; 22:15–18)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 17–22 ความสำคัญของงานเผยแผ่ศาสนา

ขอให้นักศึกษาตั้งใจฟังคำกล่าวต่อไปนี้ของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย

> ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประกาศว่า “จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่สำคัญที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ” (ใน *History of the Church,* 2:478)
>
> ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) กล่าวว่า “พี่น้องชายหญิง ... ข้าพเจ้าขอให้ท่านเป็นกองทัพใหญ่ที่มีความกระตือรือร้นในงานนี้และมีความปรารถนาอันท่วมท้นที่จะช่วยเหลือผู้สอนศาสนาในความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่เขาเหล่านั้นมีอยู่ในการนำพระกิตติคุณไปยังทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกผู้คน” (“จงค้นหาลูกแกะและจงดูแลแกะเถิด” *เลียโฮนา* ก.ค. 1999 หน้า 150)

- ท่านจะสรุปข้อความอ้างอิงทั้งสองนี้ให้เป็นประโยคสั้นๆ หนึ่งประโยคว่าอย่างไร

ก่อนชั้นเรียน มอบหมายนักศึกษาคนหนึ่งหรือสองสามคนให้เตรียมเล่าเหตุการณ์สำคัญๆ ในแอลมา 17–22 ขอให้พวกเขาเตรียมการนำเสนอพอสังเขปโดยเน้นเฉพาะโครงเรื่องย่อๆ แนะนำให้พวกเขาใช้หัวบทเป็นแนวทาง อธิบายว่าหลังจากการนำเสนอ ชั้นเรียนจะช่วยกันหาหลักธรรมที่พวกเขาเรียนรู้จากเหตุการณ์และเพิ่มความเข้าใจในหลักธรรมเหล่านั้น

แอลมา 17; 18:1–23 ผู้สอนศาสนาที่มีประสิทธิภาพสอนด้วยพลังและสิทธิอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า

เขียนบนกระดานดังนี้

> **หลักธรรมของงานเผยแผ่ศาสนา**

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม ให้กลุ่มที่หนึ่งอ่าน แอลมา 17:1–8 ให้กลุ่มที่สองอ่าน แอลมา 17:9–25 ให้กลุ่มที่สามอ่าน แอลมา 17:26–39 และ 18:1–9 และให้กลุ่มที่สี่อ่าน แอลมา 18:10–23 เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านข้อความที่ได้รับมอบหมายในใจ โดยมองหาหลักธรรมเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาที่มีประสิทธิภาพ อธิบายว่าเมื่อนักศึกษาอ่านจบแล้ว ท่านจะขอให้พวกเขาแบ่งปันหลักธรรมที่พวกเขาพบ

หลังจากนักศึกษาค้นคว้าเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันหลักธรรมที่พบ เขียนสิ่งที่พวกเขาพบบนกระดาน คำตอบบางข้ออาจได้แก่

> **หลักธรรมของงานเผยแผ่ศาสนา**
>
> **ค้นคว้าพระคัมภีร์**
>
> **อดอาหารและอธิษฐานอย่างจริงใจ**
>
> **มีพระวิญญาณ**
>
> **ศึกษาพระวจนะของพระองค์**
>
> **อดทน**
>
> **เป็นแบบอย่างที่ดี**
>
> **วางใจในพระเจ้า**
>
> **รับใช้ผู้อื่นอย่างจริงใจ**

- หลักธรรมแต่ละข้อเหล่านี้ช่วยให้แต่ละบุคคลแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร
- เราจะเตรียมสอนด้วยพลังและสิทธิอำนาจเฉกเช่นแอมันกับพี่น้องของเขาได้อย่างไร

ถ้านักศึกษาคนใดเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณหลังจากเรียนกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านอาจต้องการขอให้พวกเขาแบ่งปันว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรขณะเรียนพระกิตติคุณ

แอลมา 18:24–29 สร้างบนความเชื่อที่มีเหมือนกัน

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 18:24–29

- เมื่อแอมันเริ่มสอนพระกิตติคุณแก่ลาโมไน ลาโมไนถามว่าอะไร
- ท่านคิดว่าคำถามเหล่านี้ช่วยแอมันแบ่งปันข่าวสารของเขาอย่างไร

สำหรับข้อคิดเพิ่มเติม ท่านอาจจะให้นักศึกษาเปิดดูหมวดเรื่อง "สร้างบนความเชื่อที่มีเหมือนกัน" ในคู่มือหน้า 202

- ถ้าท่านสนทนากับเพื่อนต่างศาสนาเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะสร้างบนความเชื่อที่มีเหมือนกันได้อย่างไร ความพยายามดังกล่าวจะช่วยเพื่อนของท่านได้อย่างไร
- ท่านสามารถพูดอะไรกับเพื่อนต่างศาสนาได้อีกบ้างเพื่อเปิดโอกาสให้แบ่งปันพระกิตติคุณกับพวกเขา

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 201–202 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย

แอลมา 18:36–39; 22:7–14 ผู้สอนศาสนาสอนแผนแห่งความรอด

เชื้อเชิญชั้นเรียนให้ฟังขณะนักศึกษาสองคนอ่านสิ่งที่แอมันกับแอรันสอนลาโมไนและบิดาของเขา ก่อนที่นักศึกษาสองคนจะอ่าน แนะนำคนอื่นๆ ให้ดูพระคัมภีร์ตามโดยมองหาหลักคำสอนที่แอมันกับแอรันสอน ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 18:36–39 นี่คือสิ่งที่แอมันสอนลาโมไน ขอให้นักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน แอลมา 22:12–14 นี่คือสิ่งที่แอรันสอนบิดาของลาโมไน

- แอมันกับแอรันสอนหลักคำสอนเรื่องใด

ท่านอาจจะเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน ยอมรับคำตอบทั้งหมดของพวกเขาและจากนั้นให้เน้นหลักคำสอนสามเรื่องที่แอมันกับแอรันสอน ได้แก่ การสร้าง การตก และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ชี้ให้เห็นว่าวลีสั้นๆ สรุปสิ่งที่แอมันกับแอรันสอน คือ "แผนแห่งการไถ่" (แอลมา 22:13)

- ท่านคิดว่าเหตุใดแอมันกับแอรันจึงเริ่มสอนความจริงเดียวกัน

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนา ท่านอาจจะเชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษาหน้า 202

- เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าจากหลักคำสอนพื้นฐานสามเรื่องนี้
- เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับตัวเราเอง

นักศึกษาอาจต้องการเวลาตรึกตรองคำถามเหล่านี้ก่อนตอบอย่ากลัวความเงียบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องการก่อนจะสนทนาความจริงเหล่านี้

ให้เวลานักศึกษาได้ใคร่ครวญสักสองสามนาทีว่าความรู้เรื่องแผนแห่งความรอดช่วยให้พวกเขาเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์มากขึ้นอย่างไร ให้พวกเขารู้ว่าหลังจากพวกเขามีเวลาไตร่ตรองแนวคิดนี้แล้ว ท่านจะขอให้สองสามคนแบ่งปันความคิดของพวกเขา

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชิญนักศึกษาสองสามคนออกมาหน้าชั้นและแบ่งปันความคิดของพวกเขา จากนั้นให้แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับแผนแห่งการไถ่และความสำคัญของการทำให้คนทั้งปวงรู้แผนนี้

แอลมา 18:40–43; 22:15–18 การเข้าใจว่าเราต้องพึ่งพระคริสต์นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 18:41 และ 22:15 ในใจ

- ลาโมไนกับบิดาของเขาตระหนักว่าอะไรนำพวกเขาให้ทูลขอความช่วยเหลือ (พวกเขารู้ซึ้งถึงธรรมชาติที่ตกแล้วของตนและตระหนักว่าพวกเขาต้องการพระเมตตาของพระคริสต์)

เขียน *การให้อภัยบาปของท่าน* บนกระดาน

- ลาโมไนกับบิดาของเขาตระหนักอย่างไรว่าพวกเขาต้องการการให้อภัยบาป

อธิบายว่าพระวิญญาณสัมผัสใจลาโมไนกับบิดาของเขาผ่านคำสอนของผู้สอนศาสนา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องการพรของพระกิตติคุณ

หลังจากสนทนาคำพูดของแอมันกับกษัตริย์ลาโมไนแล้ว ชี้ให้เห็นว่าวิธีของแอมันแสดงให้เป็นแบบฉบับสำหรับการสอนพระกิตติคุณในงานเผยแผ่ศาสนา

เขาสอนด้วยความเรียบง่าย (ดู แอลมา 18:24–30)

เขาแสดงประจักษ์พยาน (ดู แอลมา 18:32–35)

เขาสอนจากพระคัมภีร์ (ดู แอลมา 18:36–39)

เขาปลูกฝังความปรารถนาให้ผู้สนใจอยากสวดอ้อนวอน (ดู แอลมา 18:40–43)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 22:15

- บิดาของลาโมไนเต็มใจสละสิ่งใดเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 22:16

- แอรันกล่าวว่ากษัตริย์ต้องทำอะไรจึงจะได้รับความหวังที่เขาต้องการ

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 22:17–18

- กษัตริย์ยอมทิ้งอะไรเพื่อรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและ “ได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย”

สังเกตความแตกต่างระหว่าง (1) สิ่งที่บิดาของโมโรไนยอมทิ้งเพื่อรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและได้รับความรอดและ (2) สิ่งที่เขายอมทิ้งก่อนหน้านี้เมื่อเขารู้สึกว่าชีวิตเขาอยู่ในอันตราย (ดู แอลมา 20:23)

- การกระทำของกษัตริย์ลาโมไนแสดงให้เห็นว่าเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างจริงใจอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้ในใจ

- ท่านต้องทิ้งอะไรจึงจะสามารถกลับไปอยู่กับพระบิดาในสวรรค์ของท่านได้
- ท่านจะทำอะไรได้บ้างในวันนี้เพื่อใกล้ชิดพระบิดาในสวรรค์ของท่านมากขึ้น

เชิญนักศึกษาสองสามคนแบ่งปันหลักธรรมสำคัญๆ เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาในเรื่องที่พวกเขาสนทนาไปแล้ว แสดงประจักษ์พยานของท่านตามความเหมาะสม

บทที่ 28

แอลมา 23–29

บทนำ

ขณะที่นักศึกษาสนทนา แอลมา 23–29 พวกเขาจะเห็นว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงยืนยงถาวรแม้เมื่อชีวิตดูเหมือนมีการท้าทายท่วมท้น พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้จากแบบอย่างของชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮผู้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาจะแน่วแน่ต่อพันธสัญญาที่ทำไว้แม้ถึงจุดที่ต้องสูญเสียชีวิตของตน การปฏิบัติศาสนกิจของแอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์แสดงให้เห็นว่าเมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง เรายอมเต็มใจมีชีวิตเพื่อพระกิตติคุณเช่นเดียวกับเต็มใจตายเพื่อพระกิตติคุณ เมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง เราได้รับสันติสุขที่มาจากการมีประจักษ์พยานถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าและแผนของพระองค์เพื่อเรา เราประสบปีติใหญ่หลวงเช่นกันเมื่อเราสละตนเองเต็มที่เพื่องานของพระเจ้าและแบ่งปันประจักษ์พยานของเรากับผู้อื่น

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสรวมถึงการเป็นสานุศิษย์ชั่วกาลนาน (ดู แอลมา 23–24)
- พระเจ้าประทานพรผู้รับใช้ของพระองค์ในการทำงานเผยแผ่ศาสนาของพวกเขา (ดู แอลมา 26)
- ความชอบธรรมนำไปสู่ความสุขชั่วนิรันดร์ (ดู แอลมา 28)
- การประกาศพระกิตติคุณทำให้เกิดปีติ (ดู แอลมา 29)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 23–24 การเปลี่ยนใจเลื่อมใสรวมถึงการเป็นสานุศิษย์ชั่วกาลนาน

แบ่งปันคำอธิบายต่อไปนี้จากคู่มือพระคัมภีร์

> "การเปลี่ยนใจเลื่อมใสประกอบด้วยการตัดสินใจขณะมีสติสัมปชัญญะที่จะละทิ้งวิถีเดิมของตนและเปลี่ยนมาเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์
>
> "การกลับใจ บัพติศมาเพื่อการปลดบาป รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ และมีศรัทธาอย่างต่อเนื่องในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสสมบูรณ์ มนุษย์ปุถุชนจะเปลี่ยนเป็นคนใหม่ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และปราศจากมลทิน เกิดใหม่ในพระคริสต์พระเยซู (2 คร. 5:17; โมไซยาห์ 3:19)" (คู่มือพระคัมภีร์ "เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ)" scriptures.lds.org) สังเกตว่า โมไซยาห์ 3:19 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖

- เหตุใดการเปลี่ยนแปลงตนเองจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส
- ศาสนพิธีของพระกิตติคุณช่วยให้เราทำการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นอย่างไร

เชิญนักศึกษาครึ่งชั้นเรียนอ่าน แอลมา 23 ในใจ เชิญอีกครึ่งชั้นเรียนอ่าน แอลมา 24:6–27 ในใจ ขอให้พวกเขาหาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหมู่ชาวเลมันและใคร่ครวญว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นสอนอะไรเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสชั่วกาลนาน

- ท่านพบอะไรที่บ่งบอกว่าชาวเลมันเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง

คำตอบอาจได้แก่ คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใส "ไม่เคยตกเลย" (แอลมา 23:6) พวกเขารับชื่อใหม่ไว้กับตนเองเพื่อ "พวกเขาจะได้แตกต่างจากพี่น้องของตน" (ดู แอลมา 23:16–17) พวกเขาวาง "อาวุธแห่งการกบฏของตน" และฝังมันให้ "ลึกในดิน" (ดู แอลมา 23:7–13; 24:15–18)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้

- ท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านลึกซึ้งขึ้นเรื่อยๆ
- พิจารณาตัวอย่างการฝัง "อาวุธแห่งการกบฏ" ของชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ มีสิ่งใดบ้างหรือไม่ในชีวิตท่านที่ต้อง "ฝัง" ถ้ามี ท่านจะทำอะไรกับสิ่งนั้น

แอลมา 26 พระเจ้าประทานพรผู้รับใช้ของพระองค์ในการทำงานเผยแผ่ศาสนาของพวกเขา

ขอให้นักศึกษาเล่าตอนที่พวกเขาเห็นพระเจ้าประทานพรคนที่แบ่งปันพระกิตติคุณของพระองค์

หลังจากให้เวลาตอบคำถามแล้ว แบ่งแอลมา 26:1–31 ให้นักศึกษาอ่านเท่าๆ กัน เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านข้อที่ได้รับมอบหมายในใจโดยมองหาพรที่แอมันกับพี่น้องของเขาได้รับระหว่างทำงานเผยแผ่ในบรรดาชาวเลมัน หลังจากนักศึกษาอ่านจบแล้ว กระตุ้นพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ

- ประสบการณ์ที่เล่าไว้ในแอลมา 26:29–30 คล้ายกับประสบการณ์ของผู้สอนศาสนายุคปัจจุบันอย่างไร
- พระวจนะของพระเจ้าใน แอลมา 26:27–28 สามารถช่วยผู้สอนศาสนาไม่ให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่ คพ. 84:87–88 ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านข้อเหล่านี้

- เหตุใดบางครั้งเราจึงลังเลไม่กล้าแบ่งปันพระกิตติคุณ ข้อเหล่านี้พร้อมด้วยประจักษ์พยานของแอมันให้พลังและความกล้าแก่เราในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นได้อย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 26:37

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ งานเผยแผ่ศาสนาเป็นหลักฐานยืนยันความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาและพรที่มาถึงผู้ทำงานเพื่อความรอดของผู้อื่น

แอลมา 28 ความชอบธรรมนำไปสู่ความสุขนิรันดร์

อ่าน แอลมา 28:1–6 กับนักศึกษา

- เกิดอะไรขึ้นในหมู่ชาวนีไฟและชาวเลมันที่เป็นสาเหตุให้เกิด “ความโศกเศร้าครั้งใหญ่หลวง”
- ท่านคิดว่าเหตุใดผู้คนจึงอดอาหารและสวดอ้อนวอนหลังจากการสิ้นชีวิตของสมาชิกครอบครัว
- ท่านหรือคนที่ท่านรู้จักทำอะไรเพื่อพบพลังทางวิญญาณหลังจากการสิ้นชีวิตของคนที่ท่านรัก

เขียนบนกระดานว่า *“และดังนั้นเราจึงเห็น _____”* อธิบายว่ามอรมอนมักใช้วลีนี้บ่อยครั้งก่อนแบ่งปันบทเรียนที่เราสามารถเรียนรู้ได้จากเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 28:10–12 ในใจ ขอให้พวกเขาไตร่ตรองข้อเหล่านี้และพิจารณาว่าพวกเขาจะทำให้ประโยคบนกระดานให้สมบูรณ์ได้อย่างไร เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันแนวคิดของพวกเขา

หลังจากนักศึกษาแบ่งปันแล้ว ให้อ่าน แอลมา 28:13–14 เพื่อดูว่ามอรมอนทำให้ประโยคสมบูรณ์อย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง ซึ่งมีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย (ถ้าท่านให้นักศึกษาอ่าน ท่านอาจวางไว้บนแผ่นใสหรือทำเป็นเอกสารแจกให้พวกเขาศึกษา)

> “เราอยู่เพื่อตายและตายเพื่ออยู่—ในอีกอาณาจักรหนึ่ง หากเราเตรียมตัวมาอย่างดี ความตายไม่น่ากลัว จากมุมมองนิรันดร์ความตายเร็วเกินไปสำหรับผู้ไม่พร้อมจะพบพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น
>
> “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่จะเตรียม หลังจากนั้น เมื่อความตายมาถึง เราจะสามารถเข้าสู่รัศมีภาพซีเลสเชียลที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้บุตรที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ได้ ขณะเดียวกันสำหรับผู้เป็นที่รักที่กำลังโศกเศร้าและถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ... ความเจ็บแปลบแห่งความตายถูกระงับโดยศรัทธาอันมั่นคงในพระคริสต์ ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์ของความหวัง ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง และความปรารถนาอันลึกซึ้งที่จะรับใช้คนเหล่านั้น” (ใน Conference Report, Apr. 2005, 18; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 23)

- ตามที่เอ็ลเดอร์เนลสันกล่าว อะไรนำเอาความกลัวในเรื่องความตายออกไป
- อะไรคลายความเจ็บแปลบของความตายสำหรับคนที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง

เป็นพยานว่าการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าเตรียมเราให้พร้อมรับนิรันดรแห่งความสุข

แอลมา 29 การประกาศพระกิตติคุณก่อให้เกิดปีติ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกสิ่งที่พวกเขาปรารถนา

- เหตุใดท่านจึงมีความปรารถนาเหล่านั้น

บอกนักศึกษาว่า แอลมา 29 บันทึกความปรารถนาของผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 29:1–2

- อะไรคือความปรารถนาของแอลมา
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ เหตุใดแอลมาจึงปรารถนาจะเป็นเทพ

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 29:3–8 ในใจโดยมองหาเหตุผลว่าทำไมแอลมาจึงทราบดีกว่าเขาไม่จำเป็นต้องได้ตามปรารถนา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันคำตอบซึ่งอาจได้แก่

- เขาตระหนักว่าเขาควรพอใจกับพรที่เขาได้รับอยู่แล้ว (ดู ข้อ 3)
- เขารู้ว่าพระเจ้าประทาน “ให้มนุษย์ตามความปรารถนาของพวกเขา … ตามความประสงค์ของพวกเขา” (ข้อ 4)
- เขาทราบดีว่าความรับผิดชอบของเขาคือ “ทำงานที่พระองค์ทรงเรียก [เขา] มา” (ข้อ 6)
- เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงบุกเบิกทางให้ประชาชาติทั้งปวงได้รับ “ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นเหมาะสมที่พวกเขาควรมี” (ข้อ 8)

ช่วยให้นักศึกษารู้ซึ้งถึงความยิ่งใหญ่ของแอลมา ความปรารถนาของเขาคือรับใช้พระผู้เป็นเจ้าให้ดีขึ้น แต่เขายังคงรู้ซึ้งด้วยความนอบน้อมว่าเขาควรยอมรับสภาวการณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางเขาไว้ในนั้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 29:9–17 โดยมองหาสิ่งที่ทำให้แอลมาเกิดปีติ (ท่านอาจให้นักศึกษาจับคู่อ่านข้อความนี้)

- อะไรทำให้แอลมาเกิดปีติ
- ปีติของแอลมาคล้ายกับปีติของแอมันอย่างไร (ดู แอลมา 26:11–13, 35–37)
- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 29:10 งานเผยแผ่ศาสนาสามารถเตือนเราให้นึกถึงพระเมตตาที่พระเจ้าทรงมีต่อเราได้อย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี ⓑ ด้วย)

> “มีไม่กี่อย่างในชีวิตที่ก่อให้เกิดปีติมากเท่าปีติจากการช่วยผู้อื่นปรับปรุงชีวิตเขา ปีติดังกล่าวเพิ่มขึ้นเมื่อความพยายามเหล่านั้นช่วยให้คนบางคนเข้าใจคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดและบุคคลนั้นตัดสินใจเชื่อฟังคำสอน เปลี่ยนใจเลื่อมใส และเข้าร่วมศาสนจักรของพระองค์ ความสุขใหญ่หลวงตามมาเมื่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่เข้มแข็งขึ้นในช่วงเปลี่ยนสู่ชีวิตใหม่ ตั้งมั่นอยู่ในความจริง และได้รับศาสนพิธีทั้งหมดของพระวิหารพร้อมด้วยคำสัญญาถึงพรทั้งหมดของชีวิตนิรันดร์” (ใน Conference Report, Oct. 1997, 45–46; หรือดู *เลียโฮนา* ม.ค. 1998 หน้า 43)

- เอ็ลเดอร์สก็อตต์ระบุว่ามีปีติเพิ่มขึ้นสามระดับขณะที่เราแบ่งปันพระกิตติคุณ สามระดับนี้คืออะไร
- การจดจำคำกล่าวนี้สามารถช่วยเราให้ระลึกถึงจุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนาอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เป็นพยานถึงปีติที่พวกเขารู้สึกขณะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น กระตุ้นพวกเขาให้หาวิธีทำให้ตนรู้สึกเหมือนแอมันและแอลมาในสัปดาห์ที่จะมาถึง

บทที่ 29

แอลมา 30–31

บทนำ

พระคัมภีร์ช่วงนี้จะช่วยนักศึกษาเสริมสร้างประจักษ์พยานของพวกเขา ขณะศึกษากลยุทธ์ของคอริฮอร์ผู้ต่อต้านพระคริสต์ พวกเขาจะฝึกจำแนกกลยุทธ์และปรัชญาของผู้ต่อต้านพระคริสต์ยุคปัจจุบัน ขณะศึกษาการตอบสนองของแอลมาต่อคอริฮอร์ พวกเขาจะพร้อมปกป้องตนเองและผู้อื่นจากคนที่หมายมั่นทำลายศรัทธาของพวกเขา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ผู้ต่อต้านพระคริสต์พยายามนำผู้คนออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ (ดู แอลมา 30:12–18, 23–28)
- ประจักษ์พยานอันมั่นคงในพระเยซูคริสต์และศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ช่วยป้องกันเราจากการละทิ้งความเชื่อส่วนตัว (ดู แอลมา 30:19–22, 29–44)
- การไม่เชื่อฟังนำไปสู่ความผิดและการละทิ้งความเชื่อ (ดู แอลมา 31:8–25)
- สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์รักและรับใช้ผู้อื่น (ดู แอลมา 31:12–38)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 30:12–18, 23–28 ผู้ต่อต้านพระคริสต์พยายามนำผู้คนออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์

ขอให้นักศึกษาบอกข้อโต้แย้งบางอย่างที่ผู้คนใช้ท้าทายศรัทธาในพระเยซูคริสต์ (อย่าลงรายละเอียดมากเกินไป สมาชิกชั้นเรียนจะสนทนาเรื่องนี้เพิ่มเติมเมื่อท่านขอให้พวกเขาดูคำสอนจำเพาะของคอริฮอร์) ขณะที่นักศึกษาแบ่งปันความคิดของพวกเขา บอกพวกเขาว่าบางคนในสมัยของแอลมาพยายามท้าทายคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นแหล่งพลังที่จะทำให้พวกเขามีแรงต้านการท้าทายเหล่านี้ ขอให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 213

- การศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนคุ้มครองเราจาก “แผนชั่ว กลยุทธ์ และหลักคำสอนของมารในสมัยของเรา” ได้อย่างไร

ในระหว่างบทเรียน กระตุ้นนักศึกษาให้มองหาเหตุผลว่าทำไมคนของแอลมาบางคนจึงซื่อสัตย์ไม่เปลี่ยนแปลงขณะที่หลายคนไม่เป็นเช่นนั้น ขอให้พวกเขาพิจารณาว่าหลักธรรมเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้กับเราในปัจจุบันได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านนิยามในคู่มือพระคัมภีร์ของคำว่า *ผู้ต่อต้านพระคริสต์* ท่านอาจต้องการให้พวกเขาดูบทวิจารณ์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 213 สนทนาพอสังเขปถึงลักษณะของบุคคลหรือแนวคิดที่เข้าข่ายต่อต้านพระคริสต์ โดยเน้นนิยามกว้างๆ ของคู่มือพระคัมภีร์ “ผู้ใดหรือสิ่งใดที่ปลอมแปลงแผนแห่งความรอดของพระกิตติคุณอันแท้จริงและต่อต้านพระคริสต์อย่างเปิดเผยหรืออย่างลับๆ”

- เงินปลอมมีผลกระทบอะไรต่อรัฐบาลและประชาชน
- การปลอมแปลงพระกิตติคุณที่แท้จริงหมายความว่าอย่างไร
- อะไรคือการปลอมแปลงบางอย่างในยุคปัจจุบันที่แสร้งทำเป็นเสนอความรอด (ขณะที่ท่านเชื้อเชิญนักศึกษาให้ตอบคำถามนี้ อย่าปล่อยให้การสนทนาใดวิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอื่น แต่ต้องแน่ใจว่าการสนทนาช่วยให้นักศึกษาจำแนกอันตรายของปรัชญาเท็จและเจตคติเหมือนคอริฮอร์)

อธิบายว่าวันนี้พวกเขาจะสำรวจเรื่องราวพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ เชื้อเชิญพวกเขาให้เปิดไปที่ แอลมา 30:12–18, 23–28 ใช้แผนภูมิต่อไปนี้ (เตรียมเป็นเอกสารแจกให้นักศึกษาหรือวาดบนกระดานก็ได้) หรือให้นักศึกษาเขียนรายการของตนเองโดยระบุคำสอนเท็จของคอริฮอร์ออกมาเป็นข้อๆ ช่วยนักศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ของคอริฮอร์กับกลยุทธ์ที่ใช้ในสมัยของเรา

คำสอนแตกกลยุทธ์ของคอริฮอร์

ข้ออ้างโยง	คำสอนของคอริฮอร์	คอริฮอร์โจมตีหลักคำสอนแท้จริงเรื่องใด
แอลมา 30:12		
แอลมา 30:13		
แอลมา 30:14		
แอลมา 30:15		
แอลมา 30:16		
แอลมา 30:17		
แอลมา 30:18		
แอลมา 30:23		

แอลมา 30:24		
แอลมา 30:25		
แอลมา 30:26		
แอลมา 30:27		
แอลมา 30:28		

สนทนาข้อเหล่านี้โดยถามคำถามดังต่อไปนี้

- คำสอนของคอริฮอร์เหมือนกับคำสอนเท็จในสมัยของเราอย่างไร
- อะไรคือแหล่งคำสอนเท็จ (อาทิ ผู้คน สถาบัน หรือปรัชญา) เช่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน

อธิบายว่าขั้นแรกในการป้องกันตัวเราจากคำสอนเหล่านี้คือจำแนกออกมา โดยระบุคำสอนและกลยุทธ์ของคอริฮอร์ เราสามารถจำแนกคำสอนและกลยุทธ์ในปัจจุบันได้ง่ายขึ้น ส่วนอื่นของบทนี้จะเน้นวิธีแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูแม้เมื่อเราเผชิญสถานการณ์ที่ทดสอบศรัทธาของเรา

แอลมา 30:19–22, 29–44 ประจักษ์พยานอันมั่นคงในพระเยซูคริสต์และศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ช่วยป้องกันเราจากการละทิ้งความเชื่อส่วนตัว

ถามคำถามต่อไปนี้

- เหตุใดจึงตอบข้อโต้แย้งอย่างข้อโต้แย้งของคอริฮอร์ได้ยาก

อธิบายว่าเราสามารถเรียนรู้ได้จากการตอบสนองของคนที่คอริฮอร์พยายามหลอกได้ เขียนคำว่า *ผู้คนของแอมัน* บนกระดาน เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 30:19–21 ในใจ

- จากสิ่งที่ท่านรู้เกี่ยวกับชาวแอมัน ท่านคิดว่าเหตุใดคอริฮอร์จึงไม่สามารถนำคนเหล่านั้นให้หลงผิดได้ (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานต่อจากคำว่า *ผู้คนของแอมัน*)

เขียนคำว่า *กิดโดนาห์* บนกระดาน ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 30:21–23, 29

- กิดโดนาห์ตอบสนองข้อโต้แย้งของคอริฮอร์อย่างไร (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานถัดจากคำว่า *กิดโดนาห์*)

เกี่ยวกับ แอลมา 30:29 เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในคู่มือนักศึกษาหน้า 217

- เราจะบอกได้อย่างไรว่าบุคคลหนึ่งกำลังแสวงหาความจริงอย่างจริงใจหรือเพียงแต่ชอบโต้เถียง
- เราสามารถตอบคนที่ถามคำถามยากๆ แต่แสวงหาความจริงอย่างจริงใจด้วยวิธีใด เราสามารถตอบคนที่ชอบโต้เถียงได้ด้วยวิธีใด

เขียนคำว่า *แอลมา* บนกระดาน เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 30:30–44

- แอลมาตอบข้อโต้แย้งของคอริฮอร์อย่างไร (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานต่อจากคำว่า *แอลมา*)

แอลมาแสดงประจักษ์พยานที่เข้มแข็งเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ เพื่อเน้นพลังของประจักษ์พยานส่วนตัว ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 217

- ประจักษ์พยานส่วนตัวเป็น “อาวุธที่ไม่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและไม่อาจปฏิเสธได้เลย” ในด้านใด

แอลมาสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานของเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะเขาทำงานเพื่อให้ได้ประจักษ์พยานนั้นและทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็ง เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าแอลมาได้ประจักษ์พยานมาอย่างไร ให้แบ่งนักศึกษาออกเป็นสี่กลุ่ม

เขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน *ประสบการณ์ใดเตรียมแอลมาให้พร้อมรับมือกับคอริฮอร์และคำสอนเท็จของเขา* มอบหมายช่วงพระคัมภีร์ต่อไปนี้ให้กลุ่มละหนึ่งช่วง โมไซยาห์ 27–29; แอลมา 1–3; แอลมา 4–7; แอลมา 8–16 ขอให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าหัวบทในช่วงพระคัมภีร์ที่ได้รับมอบหมายเพื่อช่วยให้พวกเขาจำประสบการณ์ของแอลมาได้

เมื่อนักศึกษามีเวลาศึกษาข้อความที่ได้รับมอบหมายมากพอแล้ว ขอให้แต่ละกลุ่มรายงานคำตอบของพวกเขา

- ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างที่เสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านและเตรียมท่านให้พร้อมปกป้องศรัทธาของท่าน
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมเช่นเดียวกับแอลมา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 30:39, 44 ในใจโดยทำเครื่องหมายหลักฐานที่แอลมาให้ไว้เพื่อยืนยันการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า (1) ประจักษ์พยานของผู้อื่น (2) พระคัมภีร์ และ

(3) งานสร้างของพระผู้เป็นเจ้า จากนั้นให้สนทนาหลักฐานแต่ละอย่างเหล่านี้โดยใช้แนวคิดบางอย่างต่อไปนี้หรือทั้งหมด

ประจักษ์พยานของผู้อื่น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 46:13–14 อธิบายว่าการสามารถเชื่อในประจักษ์พยานของผู้อื่นเกี่ยวกับความจริงเป็นของประทานอย่างหนึ่งของพระวิญญาณ

ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) ประธานศาสนจักรคนที่ 11

> "พวกท่านบางคนอาจไม่มีประจักษ์พยาน ข้าพเจ้าเคยพูดกับคนกลุ่มอื่นเช่นท่านมาแล้วว่าหากท่านไม่มีประจักษ์พยานวันนี้ เหตุใดท่านไม่อาศัยประจักษ์พยานของข้าพเจ้าชั่วระยะเวลาหนึ่ง ยึดประจักษ์พยานของเรา ประจักษ์พยานของอธิการท่าน และประธานสเตคของท่านไว้ให้มั่นจนกว่าท่านจะสามารถพัฒนาประจักษ์พยานของท่านเอง หากวันนี้ท่านไม่สามารถกล่าวได้มากไปกว่าข้าพเจ้าเชื่อ เพราะประธานของข้าพเจ้าหรืออธิการของข้าพเจ้าเชื่อ ข้าพเจ้าวางใจเขา จงทำเช่นนี้จนกว่าท่านจะสามารถมีประจักษ์พยานของท่านเอง แต่ข้าพเจ้าเตือนท่านว่าประจักษ์พยานนั้นจะไม่อยู่กับท่านเว้นแต่ท่านจะทำให้พัฒนาต่อไปและดำเนินชีวิตตามคำสอน" (*The Teachings of Harold B. Lee,* ed. Clyde J. Williams [1996], 136)

- ประจักษ์พยานของผู้อื่นทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นอย่างไร

พระคัมภีร์

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์โดนัลด์ แอล. สตาเฮลีแห่งสาวกเจ็ดสิบ

> "การตั้งใจอ่านพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวก่อให้เกิดศรัทธา ความหวัง และพบวิธีแก้ไขการท้าทายประจำวัน การอ่านบ่อยๆ ไตร่ตรอง และนำบทเรียนจากพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนหนึ่งของการได้มาและค้ำจุนประจักษ์พยานให้เข้มแข็งและมีพลังซึ่งไม่มีอะไรมาแทนที่ได้" (ใน Conference Report, Oct. 2004, 40; หรือดู *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 48)

- พระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นในทางใด

งานสร้างของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 218

- แผ่นดินโลกและฟ้าสาวรรค์เป็นพยานถึงพระผู้เป็นเจ้าในทางใด

แอลมา 30:52–53 "ข้าพเจ้ารู้เสมอว่ามีพระผู้เป็นเจ้า"

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 30:52–53 จากนั้นให้อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของซิสเตอร์จาเนตต์ ซี. เฮลส์ผู้เคยรับใช้เป็นประธานเยาวชนหญิงสามัญ ขอให้นักศึกษาตั้งใจฟังคำกล่าวซึ่งสะท้อนถึงความผิดพลาดของคอริฮอร์

> "คอริฮอร์ได้ชื่อว่า... เป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์แต่ดิฉันมั่นใจว่าเขาไม่ได้เป็นแบบนั้นตั้งแต่แรก ท่านเคยคิดไหมว่าคอริฮอร์อาจเริ่มจาก ... การมีคำถามมากมาย แม้การตั้งคำถามของเขาอาจเริ่มต้นด้วยความสุจริตใจ แต่เขาทำผิดพลาดร้ายแรงสองอย่าง หนึ่ง เขาปฏิเสธศรัทธาของเขา เขาปฏิเสธแสงสว่างของพระคริสต์ที่ประทานให้เขาแล้ว สอง เขาเริ่มสั่งสอนหลักคำสอนเท็จให้คนอื่นๆ แอลมาผู้นำของเขาแสดงประจักษ์พยานต่อคอริฮอร์ จากนั้นคอริฮอร์ทำผิดพลาดอีกครั้ง แทนที่จะฟังผู้นำ ฟังและพึ่งพาพระวิญญาณ เขากลับปกป้องฐานะของตนโดยใช้หลักเหตุผลและกลายเป็นคนชอบโต้แย้งมากขึ้น เขาต้องการให้ตนเองได้รับเครื่องหมาย คอริฮอร์ได้รับเครื่องหมาย เขาเป็นใบ้ เขาอาจไม่มีเจตนาให้เครื่องหมายมีผลต่อตนเองเช่นนั้น แต่ผลจากความผิดพลาดของเรามักส่งผลกระทบต่อตัวเราเสมอ
>
> "ข้อ 52 และ 53 ของบทที่ 30 สำคัญมาก ดิฉันเชื่ออย่างนั้น คอริฮอร์ยอมรับว่า 'ข้าพเจ้ารู้เสมอว่ามีพระผู้เป็นเจ้า. แต่ดูเถิด, มารหลอกลวงข้าพเจ้า' (แอลมา 30:52–53) นี่ไม่น่าสนใจหรอกหรือ 'ข้าพเจ้ารู้เสมอ' เขามีแสงสว่างของพระคริสต์อยู่ในตัว แต่ซาตานหลอกเขา" ("Lessons That Have Helped Me," in *Brigham Young University 1992–1993 Devotional and Fireside Speeches* [1993], 89)

- ตามที่ชิสเตอร์เฮลส์กล่าว อะไรคือความผิดพลาดของคอริฮอร์
- ท่านคิดว่าเหตุใดคนที่อยู่ในสภาพของคอริฮอร์จึงกลายเป็นคนชอบต่อต้านและโต้แย้งแทนที่จะทำตามคำแนะนำของผู้นำ
- เหตุใดจึงไม่ฉลาดที่จะกลายเป็นคนชอบต่อต้านและโต้แย้งเมื่อเรามีคำถามหรือข้อสงสัย

แอลมา 31:5 พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้ามีพลังช่วยเราปรับปรุงให้ดีขึ้น

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ในคู่มือนักศึกษาหน้า 219

- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องเรียนรู้หลักคำสอนของพระกิตติคุณ (ดู คพ. 84:85)
- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องศึกษาหลักคำสอนด้วยตนเอง ไม่ใช่แค่ฟังผู้พูดที่โบสถ์เท่านั้น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 31:5

- พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าให้พลังอะไรเพื่อเปลี่ยนชีวิตเรา (นักศึกษาพึงเข้าใจว่าเหตุผลประการหนึ่งที่พระวจนะมีพลังคือพระวจนะอัญเชิญพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เข้ามาในชีวิตเรา)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 219–220 ขอให้นักศึกษาเขียนพรที่ประธานเบ็นสันบอกว่ามาจากการศึกษาพระคัมภีร์

แอลมา 31:8–25 การไม่เชื่อฟังนำไปสู่ความผิดและการละทิ้งความเชื่อ

ชาวโซรัมเป็นสมาชิกของศาสนจักรแต่ “ตกไปสู่ความผิดมหันต์” (แอลมา 31:9) ให้นักศึกษาเปรียบเทียบชาวนีไฟดังบรรยายไว้ในแอลมา 30:3 กับชาวโซรัมดังบรรยายไว้ใน แอลมา 31:9–10

- การไม่เชื่อฟังมีอิทธิพลต่อประจักษ์พยานของเราในด้านใด

ให้นักศึกษาอ้างโยงแอลมา 31:9 กับ ยอห์น 7:17 📖

- การเชื่อฟังมีอิทธิพลต่อประจักษ์พยานของเราอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านทวน แอลมา 31:1–25 อย่างรวดเร็วและเขียนลักษณะของชาวโซรัมกับนิสัยการนมัสการของพวกเขา (รายการที่นักศึกษาเขียนอาจได้แก่ ชาวโซรัมกล่าวคำสวดอ้อนวอนซ้ำๆ มีสถานที่กำหนดไว้ให้สวดอ้อนวอน นมัสการเพียงสัปดาห์ละครั้ง เชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกเฉพาะพวกเขาให้ได้รับการช่วยให้รอด เป็นพวกวัตถุนิยม และเหยียดหยามคนจน) เชื้อเชิญนักศึกษาสองสามคนแบ่งปันรายการของพวกเขากับชั้นเรียน (ท่านอาจให้วาดเส้นขนานระหว่างการกระทำของชาวโซรัมกับแนวโน้มบางอย่างของยุคปัจจุบัน เช่น กล่าวคำสวดซ้ำๆ นมัสการเพียงสัปดาห์ละครั้ง รู้สึกว่าเราได้รับเลือกและดีกว่าคนอื่นๆ และเป็นพวกวัตถุนิยม)

ใช้คำถามและการสนทนาต่อไปนี้ช่วยนักศึกษาให้เข้าใจว่าการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพระกิตติคุณ เช่น งานพระวิหาร การสังสรรค์ในครอบครัว โครงการรับใช้ และกิจกรรมต่างๆ ผ่านสาขาและวอร์ดของเรา ช่วยให้เราใกล้ชิดพระเจ้า กิจกรรมเช่นนั้นช่วยเราอัญเชิญพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เข้ามาในชีวิตเราตลอดสัปดาห์ ไม่เฉพาะวันสะบาโตเท่านั้น เมื่อพระวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา เราย่อมสามารถต้านทานผู้ต่อต้านพระคริสต์ในสมัยของเราได้และยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสต์ไม่เปลี่ยนแปลง

- แอลมา 31:10 กล่าวว่าชาวโซรัมไม่ยอมยึดถือ “การปฏิบัติของศาสนจักร” “การปฏิบัติของศาสนจักร” ในปัจจุบันมีอะไรบ้าง (คำตอบอาจได้แก่ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต โอกาสรับใช้ในศาสนจักร ความรับผิดชอบในครอบครัว เช่น การสังสรรค์ในครอบครัว การสวดอ้อนวอนส่วนตัว การศึกษาพระคัมภีร์ งานพระวิหารและประวัติครอบครัว)
- การปฏิบัติเหล่านี้ช่วยให้เราไม่เข้าไปสู่การล่อลวงอย่างไร
- การปฏิบัติเหล่านี้อัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตเราอย่างไร
- เหตุใดคำว่า *ทุกวัน* ใน ข้อ 10 จึงสำคัญต่อการพยายามรักษาพระวิญญาณให้อยู่ในชีวิตเราเสมอ (ดู 2 โครินธ์ 4:16; ฮีลามัน 3:36 สังเกตว่าเนื่องจากความจองหอง “นับวันได้เติบโต” เราจึงต้อง “จำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน”)

แอลมา 31:12–38 สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์รักและรับใช้ผู้อื่น

แอลมา 31 ประกอบด้วยคำสวดอ้อนวอนสองครั้งที่แตกต่างกันมาก เมื่อนักศึกษาเปรียบเทียบคำสวดอ้อนวอนของชาวโซรัมกับคำสวดอ้อนวอนของแอลมา พวกเขาสามารถบอกความคิดและความเชื่อที่อาจนำไปสู่การสวดอ้อนวอนเช่นนั้นได้ ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 31:15–18 (คำสวดอ้อนวอนของชาวโซรัม) และ แอลมา 31:26–35 (คำสวดอ้อนวอนของแอลมา) อย่างรวดเร็ว

ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับชาวโซรัมและแอลมาจากคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้ เชิญนักศึกษาสองคนเขียนความเข้าใจของพวกเขาบนกระดาน นักศึกษาคนหนึ่งเขียนความเข้าใจเกี่ยวกับชาวโซรัมและอีกคนหนึ่งเขียนความเข้าใจเกี่ยวกับแอลมา

- ท่านคิดว่าอะไรจูงใจแอลมาให้รับใช้ (คำตอบอาจได้แก่ประจักษ์พยานของเขา ความรักที่เขามีต่อ พระผู้เป็นเจ้า และความรักที่เขามีต่อคนอื่นๆ)

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์นำเราให้รักและรับใช้ผู้อื่น อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (1915–1994)

> “เมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง อุทิศตนแด่พระองค์ สิ่งน่าสนใจจะเกิดขึ้น นั่นคือ เราจะหันมาเอาใจใส่ความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ และวิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่นจะเปี่ยมด้วยความอดทน ความเมตตา การยอมรับอย่างสุภาพ และความปรารถนาจะมีบทบาทที่ดีในชีวิตพวกเขามากขึ้น นี่คือจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง” (ใน Conference Report, Apr. 1992, 26; หรือ *Ensign,* May 1992, 20)

- แอลมาขออะไรเพราะเขารักผู้อื่น (ดู แอลมา 31:34–35)
- เราสามารถประยุกต์ใช้แบบอย่างของแอลมากับชีวิตเราในด้านใดบ้าง

บทที่ 30

แอลมา 32–35

บทนำ

งานเผยแผ่ของแอลมากับอมิวเล็คในบรรดาชาวโซรัมมีคำสอนที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับศรัทธา การสวดอ้อนวอน การนมัสการ และการชดใช้รวมอยู่ในนั้นด้วย ในการสอนพระคัมภีร์ช่วงนี้ บางครั้งครูนำเสนอบทเรียนโดยใช้หัวข้อเหล่านี้เพียงข้อเดียว หรือพวกเขาอาจจะสอนสองสามหัวข้อแต่ไม่แสดงให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไรในบริบทคำสอนของแอลมาและอมิวเล็ค การสอน แอลมา 32–35 จะได้ผลที่สุดเมื่อท่านช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าแต่ละหัวข้อนี้เชื่อมโยงกับหัวข้ออื่นๆ เช่น เมื่อเราทดลองพระวจนะ เราพัฒนาศรัทธา ศรัทธาของเรานำเราให้สวดอ้อนวอนและวางใจในการพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ ความวางใจดังกล่าวนำเราให้กลับใจและเตรียมพร้อมสำหรับวันเมื่อเราจะกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ด้วยมโนภาพที่กว้างขึ้นนี้ นักศึกษาย่อมเข้าใจได้ว่าศรัทธาของพวกเขาจะนำพวกเขาไปที่ใด

บางหมวดของบทนี้เสนอแนะแนวคิดการสอนมากมาย จงนึกถึงความสามารถและความสนใจของนักศึกษา เลือกเฉพาะแนวคิดการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขามากที่สุด

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เลือกนอบน้อมถ่อมตนย่อมดีกว่าถูกบังคับให้นอบน้อมถ่อมตน (ดู แอลมา 32:1–16, 25)
- การทดลองพระวจนะนำไปสู่ศรัทธาในพระคริสต์ (ดู แอลมา 32:17–43; 33:12–23; สังเกตว่า แอลมา 32:21 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)
- ใจเราควรมุ่งไปที่การสวดอ้อนวอนตลอดเวลา (ดู แอลมา 33:1–11; 34:17–27, 39)
- แผนอันสำคัญยิ่งของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร์จำเป็นต้องมีการชดใช้—การพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ (ดู แอลมา 33; 34:1–17)
- พระเจ้าทรงบัญชาเราไม่ให้ผัดวันแห่งการกลับใจของเรา (ดู แอลมา 34:32–41; สังเกตว่า แอลมา 34:32–34 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 32:1–16, 25 เลือกนอบน้อมถ่อมตนย่อมดีกว่าถูกบังคับให้นอบน้อมถ่อมตน

ขอให้นักศึกษาอธิบายว่าความนอบน้อมถ่อมตนจำเป็นต่อกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 32:1–3

- สภาพทางสังคมและการเงินของคนที่รับข่าวสารของแอลมากับเพื่อนๆ ของเขาเป็นอย่างไร
- ท่านเห็นนัยสำคัญอะไรในข้อเท็จจริงที่ว่าชาวโซรัมเหล่านี้ “ยากจนในใจ” และ “ยากจนเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก” ด้วย

ให้นักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน แอลมา 32:4–6

- ท่านคิดว่าอะไรคือความหมายของวลี “ในการเตรียมพร้อมที่จะฟังพระวจนะ”

อ่าน แอลมา 32:13–16 ให้นักศึกษาฟัง เชื้อเชิญพวกเขาให้ดูตามโดยมองหาและทำเครื่องหมายความจริงเกี่ยวกับความนอบน้อมถ่อมตนและกระบวนการของการเป็นคนนอบน้อมถ่อมตน เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ

- เหตุใดการเลือกนอบน้อมถ่อมตนจึงดีกว่าการถูกบังคับให้นอบน้อมถ่อมตน

ให้นักศึกษาทำงานเป็นส่วนตัวหรือเป็นคู่เพื่อเขียนสิ่งที่บุคคลหนึ่งกระทำได้เพื่อให้มีความนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้น เชิญนักศึกษาหลายคนหรือหลายคู่รายงานแนวคิดของตนต่อชั้นเรียน ขอให้พวกเขาอธิบายว่าการกระทำที่พวกเขาพบจะส่งผลให้มีความนอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นอย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 223 ขอให้นักศึกษาคนอื่นๆ ฟังแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเป็นคนนอบน้อมถ่อมตน

กระตุ้นนักศึกษาให้เลือกนอบน้อมถ่อมตนโดยทำตามคำแนะนำของประธานเบ็นสันและนำการกระทำหนึ่งที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์มาปฏิบัติ ช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าการทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดจะช่วยให้พวกเขานอบน้อมถ่อมตนมากขึ้นเสมอ

แอลมา 32:17–43; 33:12–23 การทดลองพระวจนะนำไปสู่ศรัทธาในพระคริสต์

ถามนักศึกษาว่าเหตุใดคนเราจึงทำการทดลองต่างๆ (เพื่อให้รู้ว่าสมมติฐานถูกต้องหรือไม่) ขอให้นักศึกษาพูดถึงการทดลองที่พวกเขาทำในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์หรือในสภาพแวดล้อมอื่นๆ ถามพวกเขาว่าพวกเขาใช้ขั้นตอนอะไรบ้างเพื่อทำการทดลองให้เสร็จ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ท่านจะช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าการทดลองจำเป็นต้องมีการกระทำในส่วนของผู้ค้นคว้า ไม่ใช่มีแต่การคาดเดาเท่านั้น

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 32:26–27

- ท่านคิดว่าแอลมาหมายถึงอะไรเมื่อเขาแนะนำชาวโซรัมให้ "ทดลองคำพูด [ของเขา]"
- เราแต่ละคนจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำการทดลองเดียวกันนี้

เพื่อช่วยนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่าน ข้อ 27–42 ในใจและระบุขั้นตอนของการทดลองที่แอลมาเสนอ อธิบายว่าในข้อความนี้ เมล็ดหมายถึงพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากนักศึกษามีเวลาอ่านมากพอแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พบ เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดานซึ่งอาจได้แก่ขั้นตอนต่อไปนี้

1. **ปรารถนาจะเชื่อ—ข้อ** 27
2. **ให้ที่เพื่อจะปลูกพระวจนะในใจท่านได้—ข้อ** 27–28
3. **อย่าโยนเมล็ดทิ้งโดยความไม่เชื่อ—ข้อ** 28
4. **รู้ถึงการเติบโตของเมล็ด—ข้อ** 28
5. **บำรุงเลี้ยงเมล็ดขณะที่มันเติบโต—ข้อ** 37
6. **อย่าละเลยต้นไม้—ข้อ** 38
7. **ตั้งตารอผลของต้นไม้—ข้อ** 40
8. **เก็บเกี่ยวผล—ข้อ** 42

- ท่านคิดว่า "ให้ที่, เพื่อจะปลูก [พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า] ในใจท่าน" หมายความว่าอะไร (ข้อ 28) ท่านคิดว่าการรู้สึกว่าพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้ากำลัง "พอง" อยู่ในท่านหมายความว่าอะไร (ข้อ 28) ท่านคิดว่า "บำรุงเลี้ยงพระวจนะ" หมายความว่าอะไร (ข้อ 41) ในข้อ 28 และ 34 คำว่า *ขยาย* และ *ให้ความสว่าง* บอกผลที่พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าสามารถมีผลกระทบต่อเราได้อย่างไร

ขอให้นักศึกษาทบทวนข้อ 41–42 และเขียนคำที่บอกผลของต้นไม้ ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจสังเกตเห็นวลี "งอกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิจ" คำว่า *มีค่า หวาน ขาว* และ *พิศุทธิ์* และคำสัญญาว่าคนที่ดื่มด่ำผลจะอิ่มและจะไม่หิวกระหายอีกเลย ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าผลหมายถึงพรที่เราจะได้รับผ่านการชดใช้รวมไปถึงพรของชีวิตนิรันดร์ด้วย (ดู บทที่ 3 ในคู่มือเล่มนี้)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประสบการณ์ที่พวกเขามีเมื่อทดลองพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเห็นเหมาะสมท่านจะเล่าเกี่ยวกับเวลาที่ศรัทธาของท่านเข้มแข็งขึ้นเพราะท่านทดลองพระวจนะ กระตุ้นนักศึกษาให้ทดลองพระวจนะต่อไป

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นคู่ๆ แนะนำให้แต่ละคู่วิเคราะห์ แอลมา 32:28–43 โดยมองหาหลักธรรมที่มีความหมายต่อพวกเขา ให้พวกเขาทำเครื่องหมายความเข้าใจของท่านในพระคัมภีร์และสนทนาสิ่งที่พบกับคู่ของพวกเขา หลังจากให้เวลาสนทนามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนรายการคำถามที่ตอบได้โดยใช้หลักคำสอนและหลักธรรมที่พวกเขาพบ ท่านอาจต้องการเขียนคำถามของพวกเขาไว้บนกระดาน ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพวกเขาสามารถหาคำตอบของคำถามสำคัญๆ ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทบทวนคำสวดอ้อนวอนของชาวโซรัมใน แอลมา 31:15–18

- อะไรคือความเชื่อของชาวโซรัมเกี่ยวกับการที่พวกเขาต้องมีพระผู้ช่วยให้รอด

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 33:12–22 ในใจ ซึ่งในนี้ประกอบด้วยถ้อยคำของแอลมาต่อชาวโซรัมเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ให้นักศึกษานับจำนวนครั้งที่แอลมากล่าวถึงพระผู้ช่วยให้รอดในข้อเหล่านี้

- เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากข้อเหล่านี้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์
- แอลมาเล่าเรื่องของชาวอิสราเอลผู้ไม่ยอมมองดูรูปแบบของพระคริสต์ที่โมเสสทำขึ้น (ดู แอลมา 33:19–22; ดู กันดารวิถี 21:5–9; 1 นีไฟ 17:41 ด้วย) ตัวอย่างนี้จะเป็นประโยชน์ต่อชาวโซรัมอย่างไร จะช่วยท่านอย่างไร

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าทั้งหมดที่ชาวอิสราเอลต้องทำคือมองดู สิ่งนี้เปรียบได้กับคำขอร้องของแอลมาให้ผู้คน "ใช้อนุภาคหนึ่งของศรัทธา" (แอลมา 32:27)

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 33:22–23

- ข้อเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับความหมายของเมล็ด ต้นไม้ และผลในแอลมา 32 (ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าในข้อ 23 เมื่อแอลมาบอกให้ "เพาะพระวจนะนี้ไว้ในใจท่าน" เขากำลังพูดถึงประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์ซึ่งสรุปไว้ในข้อ 22)

แอลมา 33:1–11; 34:17–27, 39 ใจเราควรมุ่งไปที่การสวดอ้อนวอนตลอดเวลา

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 33:1 ในใจและขีดเส้นใต้คำถามที่ชาวโซรัมถามแอลมาหลังจากการปราศรัยของเขา ด้วยความช่วยเหลือของนักศึกษาให้เขียนคำถามเป็นข้อๆ บนกระดาน ถามว่าเหตุใดคำถามเหล่านี้จึงสำคัญ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 33:2–11 ในใจ โดยมองหาวิธีที่แอลมาเริ่มตอบคำถามใน ข้อ 1

- การสวดอ้อนวอนช่วยตอบคำถามในข้อ 1 ได้อย่างไร
- ใน ข้อ 3 แอลมาใช้คำว่า *การสวดอ้อนวอน* และ *การนมัสการ* ในความหมายเดียวกัน การสวดอ้อนวอนเป็นเหมือนกับการนมัสการในทางใด
- การสวดอ้อนวอนของท่านมีพลังมากที่สุดเมื่อใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าถึงชั่วขณะที่พวกเขาเคยประสบกับพลังของการสวดอ้อนวอน ให้พวกเขามีเวลาใคร่ครวญประสบการณ์มากพอก่อนตอบ

- เหตุใดการได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเราจึงเป็นการแสดงพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า ในข้อ 11 วลี “เพราะพระบุตรของพระองค์” มีความหมายต่อท่านอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำสอนของอมิวเล็คใน แอลมา 34:17–26 จากนั้นขอให้พวกเขาอ่าน ข้อ 27 และ 39 ในใจ โดยมองหาคำร่วมที่พูดถึงความถี่ของการสวดอ้อนวอนของเรา หลังจากพวกเขามีเวลาสำรวจคำเหล่านั้นแล้ว แนะนำพวกเขาให้ทำเครื่องหมายคำว่า *ตลอดเวลา*

- ท่านคิดว่าการให้ใจท่าน “มุ่งไปที่การสวดอ้อนวอน . . . ตลอดเวลา” หมายความว่าอย่างไร

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 228 สนทนากับนักศึกษาว่าคำกล่าวนี้ขยายความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับความหมายของการให้ใจพวกเขา “มุ่งไปที่การสวดอ้อนวอน . . . ตลอดเวลา” อย่างไร จากนั้นขอให้นักศึกษาไตร่ตรองคำตอบของพวกเขาสำหรับคำถามต่อไปนี้

- ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อประยุกต์ใช้คำสอนเหล่านี้ในชีวิตท่าน ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อท่านจะสวดอ้อนวอนมากขึ้นและตอบรับการเปิดเผยส่วนตัวมากขึ้น

แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับคำแนะนำของอมิวเล็คเรื่องการสวดอ้อนวอน

แอลมา 33; 34:1–17 แผนอันสำคัญยิ่งของพระผู้เป็นเจ้านิรันดร์จำเป็นต้องมีการชดใช้—การพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์

ขณะที่แอลมาพูดกับชาวโซรัม เขาอ้างคำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่ข้อเขียนของพวกท่านปรากฏในแผ่นจารึกทองเหลือง ได้แก่ ซีนัส ซีนัค และโมเสส ให้นักศึกษาทบทวน แอลมา 33:3–23 และระบุคำสอนของศาสดาพยากรณ์เหล่านี้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด แนะนำให้พวกเขาใช้ปากกาเน้นข้อความเน้นทุกแห่งที่แอลมาหรือศาสดาพยากรณ์หนึ่งในสามท่านนี้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ความรู้นี้มีอิทธิพลต่อศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์อย่างไร
- แอลมาเน้นคุณลักษณะใดของพระผู้เป็นเจ้าใน แอลมา 33:4–11
- พระพันธกิจนิรันดร์ของพระคริสต์ในแง่ใดบ้างที่เน้นใน แอลมา 33:22 เหตุใดภาระของเราจึงเบาเมื่อเราเพาะความรู้นี้ไว้ในใจเราและบำรุงเลี้ยงมัน (ดู แอลมา 33:23)

เขียนคำว่า *ไม่มีขอบเขต* และ *เป็นนิรันดร์* บนกระดาน เชื้อเชิญนักศึกษาให้สนทนาความหมายของคำเหล่านี้

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ใช้ปากกาเน้นข้อความเน้นกรณีตัวอย่างสามกรณีของคำว่า *ทั้งปวง* ใน แอลมา 34:9 สนทนาสิ่งที่อมิวเล็คสอนในข้อนี้เกี่ยวกับสภาพที่ตกและการชดใช้ คำถามต่อไปนี้อาจช่วยท่านได้ในการสนทนาของท่าน

- การตกของอาดัมและเอวาทำให้การชดใช้จำเป็นอย่างไร (ดู โมไซยาห์ 16:3–4; แอลมา 12:22; 22:14)
- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 34:10 เหตุใดพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นพระองค์เดียวที่สามารถกระทำการพลีบูชาเพื่อช่วยมนุษยชาติทั้งปวงให้รอด

ให้นักศึกษาดูคำว่า *ไม่มีขอบเขต* และ *เป็นนิรันดร์* บนกระดาน ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 34:10–14 ขณะคนที่เหลือหาดูว่าอะไรไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ในข้อเหล่านี้ (ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าการชดใช้ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ และพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าก็เช่นกัน)

- การชดใช้ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ในทางใด
- พระผู้ช่วยให้รอดทรงไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์อย่างไร

เพื่อช่วยนักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีและเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 228–229 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์เนลสันมีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

ท่านอาจจะให้อ่านและสนทนาคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "พระองค์ทรง *สามารถ* ทำพระพันธกิจของพระองค์ให้สำเร็จได้เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงครอบครองเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า
>
> "พระองค์ *เต็มพระทัย* ทำพระพันธกิจของพระองค์ให้สำเร็จเพราะพระองค์ทรงรักเรา
>
> "ไม่มีสัตภาวะมรรตัยใดมีอำนาจหรือความสามารถในการไถ่มนุษย์คนอื่นๆ จากสภาพที่ตกและหลงทาง อีกทั้งไม่มีใครยอมสูญเสียชีวิตด้วยความสมัครใจและด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตที่มีผลกับมนุษย์ทั้งปวง
>
> "มีเพียงพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ทรงสามารถและเต็มพระทัยทำการไถ่แห่งความรักดังกล่าว" (ใน Conference Report, Oct. 1983, 6; หรือ *Ensign,* Nov. 1983, 6–7; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าจะรับพรแห่งการชดใช้ "อันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์" อย่างไร ให้พวกเขาค้นคว้าแอลมา 34:15–17 และระบุวลีหนึ่งที่ปรากฏสี่ครั้ง ("*ศรัทธาสู่การกลับใจ*")

- วลี "*ศรัทธาสู่การกลับใจ*" หมายถึงอะไร
- *ศรัทธา*นำไปสู่การกลับใจอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ในแอลมา 34:16 เราได้รับพรอะไรบ้างเมื่อเราแสดงศรัทธาสู่การกลับใจ เกิดอะไรขึ้นถ้าเราไม่แสดงศรัทธาสู่การกลับใจ

แอลมา 34:1–8 คำถามสำคัญของชาวโซรัม

ขอให้นักศึกษาสองสามคนออกมาที่กระดานและเขียนคำถามอันยิ่งใหญ่หลายข้อที่มนุษยชาติถาม พวกเขาอาจระบุคำถามอย่างเช่น "เรามาจากไหน" "อะไรคือจุดประสงค์ของชีวิต" หรือ "พระผู้เป็นเจ้าทรงดำรงอยู่หรือไม่" เปรียบเทียบรายการของนักศึกษากับ "คำถามอันยิ่งใหญ่" ในความคิดของชาวโซรัมในแอลมา 34:5 ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าคำถามอันยิ่งใหญ่ของชาวโซรัม—"พระวจนะดำรงอยู่ในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, หรือจะไม่มีพระคริสต์หรือเปล่า"—คล้ายกับคำถามที่หลายคนถามในเวลานี้เมื่อพวกเขาสงสัยว่าความรอดอยู่ในพระคริสต์จริงหรือและพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งจริงหรือ ขอให้นักศึกษาทบทวนแอลมา 34:6–8 และแบ่งปันด้วยคำพูดของพวกเขาว่าอมิวเล็คตอบคำถามอันยิ่งใหญ่นี้ว่าอย่างไร สนทนาว่าโลกจะต่างไปอย่างไรถ้าทุกคนรู้และเชื่อคำตอบที่ถูกต้องของคำถามนี้ คำตอบของเราสำหรับคำถามนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกที่เราทำตลอดชีวิตเรา

แอลมา 34:32–41 พระเจ้าทรงบัญชาเราไม่ให้ผัดวันแห่งการกลับใจของเรา

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) ประธานศาสนจักรคนที่ 10 สอนดังนี้ "ชีวิตนี้เป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุดในการดำรงอยู่นิรันดร์ของเรา" (*Doctrines of Salvation,* comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:69) อ่าน แอลมา 34:32–34 📖 มองหาหลักธรรมที่สนับสนุนคำกล่าวของประธานสมิธ เพื่อเน้นความจำเป็นของการกลับใจในชีวิตนี้ให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 230–231

- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า
- สมมติเพื่อนคนหนึ่งบอกท่านว่า "ฉันจะลองทำบาปเพลินๆ สักพัก แต่เจตนาของฉันคือกลับใจและมีค่าควรในที่สุด" ท่านจะพูดอะไรกับคนที่มีเจตคติเช่นนี้

ถามคำถามต่อไปนี้

- ใครรับผิดชอบความรอดของท่าน

ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 34:37–41 เพื่อหาคำตอบของอมิวเล็คสำหรับคำถามข้อนี้

- อมิวเล็คแนะนำผู้คน "ทำให้ความรอด [ของพวกเขา] บรรลุผลสำเร็จ" (แอลมา 34:37) เขากับแอลมาสอนผู้คนว่าพวกเขาต้องพึ่งพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับความรอด หลักธรรมสองข้อนี้ทำงานด้วยกันอย่างไร

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับความจำเป็นของการทำสุดความสามารถขณะที่เราพึ่งพระผู้ช่วยให้รอด (ดู 2 นีไฟ 25:23–26)

บทที่ 31

แอลมา 36–39

บทนำ

ในบทเหล่านี้ แอลมาให้คำแนะนำสุดท้ายต่อฮีลามัน ชิบลัน และโคริแอนทอนบุตรชายของเขา คำแนะนำของแอลมารวมถึงคำสอนที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการให้อภัยบาป พลังการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพระคัมภีร์ ความแน่วแน่ และความรุนแรงของบาปทางเพศ เช่นเดียวกับฮีลามัน ชิบลัน และโคริแอนทอน นักศึกษาจะสามารถดำเนินงานของพระเจ้าได้ดีขึ้นเมื่อพวกเขาเข้าใจและประยุกต์ใช้หลักคำสอนเหล่านี้ ขณะที่พวกเขาศึกษาและสนทนาคำแนะนำดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ จงระวังอย่าให้พวกเขาพูดถึงการล่วงละเมิดส่วนตัว

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เมื่อเรากลับใจ การชดใช้นำเอาความเจ็บปวดอันขมขื่นออกไปและก่อเกิดปีติสูงสุด (ดู แอลมา 36:12–21)
- พระวจนะของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ (ดู แอลมา 37)
- ความแน่วแน่และความซื่อสัตย์ก่อเกิดพรมากมาย (ดู แอลมา 38)
- บาปทางเพศเป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า (ดู แอลมา 39:1–11)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 36–39 ภาพรวม

เชื้อเชิญนักศึกษาให้นึกภาพเวลาหนึ่งในอนาคตเมื่อพวกเขาจะต้องการฝากคำแนะนำและประจักษ์พยานสุดท้ายไว้กับลูกหลาน

- ท่านจะให้คำแนะนำอะไร
- ท่านจะให้คำเตือนเรื่องใด

เขียนคำตอบของนักศึกษาบนกระดาน อธิบายว่าวันนี้นักศึกษาจะได้ศึกษาและสนทนาถ้อยคำและประจักษ์พยานสุดท้ายที่แอลมาให้บุตรชายสามคน

ขอให้นักศึกษาอ่านคำแนะนำช่วงแรกที่แอลมาให้บุตรชายแต่ละคน แอลมา 36:1–3; 38:1, 5; 39:1

- เหตุใดแอลมาจึงเน้นความสำคัญของการรักษาพระบัญญัติและการวางใจในพระผู้เป็นเจ้าเพื่อการค้ำจุน
- คำแนะนำของแอลมาในข้อเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับเราในปัจจุบันได้อย่างไร
- ไม่กี่ปีหลังจากได้รับคำแนะนำนี้ ฮีลามันก็นำพวกบุตรของแอนไท-นีไฟ-ลีไฮไปสู้รบ (แอลมา 53:14–19) ท่านคิดว่าคำแนะนำของบิดาจะช่วยเขาในความรับผิดชอบนี้อย่างไร

อธิบายว่าเหตุผลประการหนึ่งที่แอลมาแบ่งปันประจักษ์พยานของเขาคือเพื่อช่วยให้บุตรชายเข้าใจว่าเขาไม่ได้แนะนำจากปัญญาของตนเองแต่มาจากการดลใจและการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า (ดู แอลมา 36:4–5; 38:6) ส่วนหนึ่งของคำแนะนำที่แอลมาให้บุตรชายคือ เขาเล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขาและแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ (ดู แอลมา 36:3–22; 38:6–9; 39:15) จุดพลิกผันในชีวิตของแอลมาคือเมื่อเขานึกถึงสิ่งที่บิดาสอนเขาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และเมื่อหันไปขอความช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้รอด แอลมาไม่พบความสุขจนกระทั่งเขาหันไปพึ่งพระผู้ช่วยให้รอด

- เหตุใดจึงสำคัญที่ลูกๆ จะได้ยินบิดามารดาของตนแสดงประจักษ์พยาน

อธิบายว่าเมื่อแอลมาเล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใส เขาแบ่งปันหลักคำสอนที่ลึกซึ้งกินใจซึ่งเป็นพรแก่ชีวิตบุตรชายของเขา คำสอนเหล่านี้สามารถเป็นพรแก่ชีวิตเราได้เช่นกัน—สามารถยกระดับความเข้าใจของเราได้มากเกี่ยวกับการชดใช้ ด้วยเหตุนี้ บทเรียนส่วนมากจะมุ่งเน้นสิ่งที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับการชดใช้จากประสบการณ์ของแอลมา

แอลมา 36:12–21 เมื่อเรากลับใจ การชดใช้นำเอาความเจ็บปวดอันขมขื่นออกไปและก่อเกิดปีติสูงสุด

อธิบายว่าเมื่อแอลมาเล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขา เขาบรรยายความเจ็บปวดที่ประสบเมื่อเทพพูดกับเขา ให้เวลานักศึกษาอ่าน แอลมา 36:12–21 ในใจ

- แอลมาใช้คำและวลีใดบรรยายความเจ็บปวดของเขา
- เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากวลีเหล่านี้เกี่ยวกับผลของบาป

เพื่อช่วยให้สมาชิกชั้นเรียนเห็นว่าความทุกข์เวทนาของแอลมาเกิดผลบวก—และช่วยให้พวกเขาเห็นว่าความรู้สึกผิดสามารถทำให้เกิดผลบวกได้—ถามคำถามต่อไปนี้

- ความเจ็บปวดทางร่างกายมีจุดประสงค์อะไรในชีวิตเรา (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานพอสังเขป)
- ความเจ็บปวดทางวิญญาณมีจุดประสงค์คล้ายกันอย่างไร

- อะไรคือผลลัพธ์ของความเจ็บปวดทางวิญญาณของแอลมา เมื่อเรารู้สึกเจ็บปวดทางวิญญาณ เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของแอลมา

เพื่อเสริมน้ำหนักการสนทนาก่อนหน้านี้ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "ท่านมีระบบเตือนภัยสร้างไว้ทั้งในร่างกายและวิญญาณ ระบบเตือนภัยในร่างกายท่านคือความเจ็บปวด ระบบเตือนภัยในวิญญาณท่านคือความรู้สึกผิด—หรือความเจ็บปวดทางวิญญาณ ถึงแม้ว่าความเจ็บปวดหรือความรู้สึกผิดไม่น่ายินดี และการมีความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งมากเกินไปย่อมเป็นอันตราย แต่ทั้งสองอย่างเป็นเครื่องคุ้มครอง เพราะจะส่งเสียงเตือนว่า 'อย่าทำอย่างนั้นอีก!'
>
> "จงขอบคุณสำหรับความรู้สึกทั้งสอง ... จงเรียนรู้ที่จะเอาใจใส่เสียงทางวิญญาณของการเตือนในตัวท่าน" (ใน Conference Report, Apr. 1989, 72; หรือ *Ensign,* May 1989, 54, 59)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิล-ยู. คิมบัลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 234 ขอให้พวกเขามองหาบทบาทของพระเยซูคริสต์ในการกลับใจของเรา

- ตามคำกล่าวของประธานคิมบัลล์ ผู้ล่วงละเมิดทุกคนรู้สึกปลอดโปร่งโล่งใจได้อย่างไร
- ท่านจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการชดใช้ของพระเยซูคริสต์กับความปลอดโปร่งโล่งใจของแอลมาว่าอย่างไร
- การกลับใจก่อให้เกิดปีติในทางใด

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทของพระเยซูคริสต์ในการกลับใจของเรามากขึ้น เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษา หน้า 234

- ตามคำกล่าวของประธานเบ็นสัน อะไรคือความแตกต่างระหว่างการกลับตัวกับการกลับใจ

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> "ปีติที่เกิดตามหลังการปลดบาปมาจากพระวิญญาณของพระเจ้า (ดู โมไซยาห์ 4:3, 20) นี่คือสัมฤทธิผลแห่งคำสัญญาของพระเจ้าที่ว่า 'เราจะเผยวิญญาณของเราส่วนหนึ่งให้เจ้า, ... ซึ่งจะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ' (คพ. 11:13) ดังอัครสาวกเปาโลสอน 'ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข' (กาลาเทีย 5:22) ปีติเกิดแก่ทุกคนในแบบเดียวกัน—คนร่ำรวยและคนยากจน คนมีชื่อเสียงและคนต่ำต้อย ในการมอบของประทานอันประเสริฐสุดแห่งพระเมตตาของพระองค์ผ่านการชดใช้ พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง" (ใน Conference Report, Oct. 1991, 103–104; หรือ *Ensign,* Nov. 1991, 75)

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าของประทานอันประเสริฐสุดที่พระบิดาจะประทานแก่เราคือการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระบุตรพระองค์ ซึ่งทำให้ปีติดังกล่าวเกิดขึ้นได้ ท่านอาจจะแสดงประจักษ์พยานถึงปีติที่การชดใช้ทำให้เกิดขึ้นเมื่อเรากลับใจ

แอลมา 37 พระวจนะของพระคริสต์นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน (โดยไม่ต้องเขียนข้อความในวงเล็บ)

แอลมา 37:5–9 (สิ่งสำคัญเกิดจากเรื่องเล็กและเรียบง่าย พระคัมภีร์ควรได้รับการปกปักรักษาเพราะจะนำผู้คนมาสู่ความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ และนำไปสู่ความรอด สังเกตว่า ข้อ 6–7 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)

แอลมา 37:34–37 (อย่าเบื่อหน่ายในการงานดี เรียนรู้ปัญญาในวัยเยาว์—เรียนรู้ที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของท่าน และพระองค์จะทรงชี้ทางให้ท่านเพื่อความดี สังเกตว่า ข้อ 35 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)

แอลมา 37:38–47 (เช่นเดียวกับครอบครัวของลีไฮได้รับการนำทางจากพระเจ้าผ่านเลียโฮนาเมื่อพวกเขาซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร เราเองก็สามารถได้รับการนำทางจากพระเจ้าผ่านพระคัมภีร์เช่นกันเมื่อเราซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร)

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาช่วงพระคัมภีร์ต่อไปนี้กลุ่มละช่วงเพื่อค้นหาข้อคิดที่ว่าเราจะรับพระวจนะของพระคริสต์ได้อย่างไร

หลังจากให้เวลาศึกษาในส่วนของตนแล้ว ให้แต่ละกลุ่มเลือกผู้พูดหนึ่งคนออกมาแบ่งปันสิ่งที่พบกับชั้นเรียน

แอลมา 38 ความแน่วแน่และความซื่อสัตย์ก่อเกิดพรมากมาย

อธิบายว่าเราสามารถเรียนรู้หลักธรรมสำคัญๆ ได้เมื่อเราเปรียบเทียบชิบลันกับโคริแอนทอน

ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 38:2–3 ขีดเส้นใต้คำและวลีที่พูดถึงพฤติกรรมของชิบลัน จากนั้นให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 39:1–5 ขีดเส้นใต้คำและวลีที่พูดถึงพฤติกรรมของโคริแอนทอน

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเพราะชิบลอนแน่วแน่และซื่อสัตย์ เขาจึงพร้อมรับพรอันอุดมของพระเจ้า แม้จะเขียนไว้เล็กน้อยเกี่ยวกับชิบลอน แต่เขาคือต้นแบบของความซื่อสัตย์

- ชิบลันสามารถอดทนกับการทดลองอะไรได้บ้างเพราะศรัทธาของเขา

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 63:1–2

- ข้อเหล่านี้แสดงให้เห็นอะไรเกี่ยวกับความแน่วแน่ของชิบลันตลอดชีวิตของเขา

ขอให้นักศึกษาพูดถึงคนบางคนที่พวกเขารู้จักผู้เป็นเหมือนชิบลัน—วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ผู้ถูกเขียนไว้หรือกล่าวถึงไม่มากนัก เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาชื่นชมในตัวคนเหล่านั้น

ช่วยเตือนนักศึกษาให้ระลึกว่าสุดท้ายแล้วโคริแอนทอนก็กลับใจและกลับมารับใช้พระเจ้า (ดู แอลมา 49:30; 63:1–2) นักศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจว่าแม้คนที่ทำบาปร้ายแรงก็สามารถกลับใจได้และควรกลับใจ ท่านจำเป็นต้องเตือนพวกเขาด้วยว่าความเสียหายจากการทำบาปของโคริแอนทอนนั้นใหญ่หลวงนัก ทั้งต่อโคริแอนทอนเองและคนที่ได้รับผลกระทบจากแบบอย่างที่ไม่ดีของเขา

แอลมา 39:1–11 บาปทางเพศเป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า

อ่าน แอลมา 39:1–4 ให้นักศึกษาฟัง และให้พวกเขาดูตามโดยระบุความผิดพลาดของโคริแอนทอนซึ่งชักนำเขาให้ทำบาปทางเพศ เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน คำตอบอาจได้แก่ โคริแอนทอน

1. ไม่ทำตามแบบอย่างของพี่ชาย (ข้อ 1)
2. ไม่เอาใจใส่ถ้อยคำของบิดา (ข้อ 2)
3. โอ้อวดในกำลังและปัญญาของตน (ข้อ 2)
4. ทิ้งการปฏิบัติศาสนกิจ—ออกจากสถานที่แห่งความปลอดภัย (ข้อ 3)
5. ไปไซรอน สถานที่แห่งการล่อลวง (ข้อ 3)
6. ทำบาปตามคนอื่นๆ (ข้อ 4)

ถามนักศึกษาว่าความผิดพลาดแต่ละอย่างชักนำโคริแอนทอนให้ทำบาปทางเพศอย่างไร สนทนากับนักศึกษาว่าความผิดพลาดเดียวกันนี้สามารถชักนำให้ทำบาปในทุกวันนี้ได้อย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 39:5–8

- อะไรคือจุดประสงค์ของแอลมาในการสอนเรื่องเหล่านี้แก่โคริแอนทอน

มอบหมายให้นักศึกษาศึกษา แอลมา 39:9–14 เป็นคู่ ให้นักศึกษาเขียนหลักธรรมที่แอลมาสอนโคริแอนทอนออกมาเป็นข้อๆ เพื่อช่วยให้เขากลับใจจากบาป ให้นักศึกษาหลายๆ คู่รายงานสิ่งที่พวกเขาพบให้ชั้นเรียนฟัง

ขอให้นักศึกษาอธิบายความหมายของคำกล่าวต่อไปนี้จากข้อ 9 ด้วยคำพูดของตนเอง

- “ไม่หลงอยู่กับตัณหาราคะในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป”
- “ห้ามตนเองจากสิ่งทั้งหมดนี้” (ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับคำกล่าวนี้ใน 3 นีไฟ 12:29–30 และ มัทธิว 16:24)

บทเรียนนี้เป็นโอกาสดีที่จะพูดถึงปัญหาที่แพร่หลายของสื่อลามก เพื่อเน้นความสำคัญของการหลีกเลี่ยงสื่อลามก ให้อ่านและสนทนาข้อความอ้างอิงในคู่มือนักศึกษาหน้า 239 ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองด้วย (มีอยู่ในดีวีดี Ⓔ ด้วย)

> “จงทำสุดความสามารถเพื่อหลีกเลี่ยงสื่อลามก... จงอย่าคล้อยตามการล่อลวงแม้แต่น้อย จงป้องกันบาปและหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความพินาศที่จะเกิดขึ้นแน่นอน เลิกสนใจ เมินหน้าหนี หลีกเลี่ยงทุกวิถีทาง นำความคิดท่านไปในเส้นทางที่ถูกที่ควร... อย่าอุดหนุนสื่อลามกอย่าใช้อำนาจการซื้อของท่านสนับสนุนความเสื่อมทรามทางศีลธรรม หญิงสาวทั้งหลาย โปรดเข้าใจว่าหากท่านแต่งกายไม่สุภาพเท่ากับท่านกำลังขยายปัญหานี้โดยการเป็นสื่อลามกให้แก่ผู้ชายบางคนที่เห็นท่าน” (ใน Conference Report, Apr. 2005, 95; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 111)

- แอลมาบอกโคริแอนทอนให้ “ปรึกษากับพี่ๆ ในการกระทำ [ของเขา]” (แอลมา 39:10) เหตุใดสิ่งนี้จะช่วยโคริแอนทอนในสมัยของเรา ใครสามารถช่วยสมาชิกศาสนจักรผู้จำเป็นต้องกลับใจจากบาปทางเพศได้บ้าง
- “หันไปหาพระเจ้าด้วยสุดความนึกคิด, พลัง, และพละกำลังทั้งหมดของลูก” หมายความว่าอะไร (แอลมา 39:13) สิ่งนี้ช่วยเราเอาชนะการล่อลวงอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นถ้าโคริแอนทอนหันไปหาพระเจ้าอย่างไม่เต็มใจ
- การสารภาพและการยอมรับบาปช่วยอย่างไรในการกลับใจ (ดู แอลมา 39:13)

เน้นอันตรายและความร้ายแรงของบาปทางเพศ เป็นพยานถึงความจริงของคำแนะนำจากแอลมาเกี่ยวกับวิธีหลีกเลี่ยงและกลับใจจากบาป

แนวคิดการสอนเรื่องนี้มีไว้เพื่อช่วยท่านสอนเกี่ยวกับบทบาทของความสัมพันธ์ทางเพศในแผนแห่งความรอด

เขียนข้อความต่อไปนี้บนกระดาน *พระเจ้าทรงบัญชาว่าความสัมพันธ์ทางเพศสงวนไว้สำหรับชายหนึ่งกับภรรยาหนึ่งภายในพันธะของการแต่งงาน* เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดดูคำอธิบายเกี่ยวกับกฎความบริสุทธิ์ทางเพศในคู่มือนักศึกษาหน้า 237 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 39:3–6 และเชื้อเชิญนักศึกษาให้เขียนบาปร้ายแรงสามอย่างที่ระบุไว้ในข้อเหล่านี้ (ถ้านักศึกษาถามว่าการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายความว่าอะไร ให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในคู่มือนักศึกษาหน้า 238–239)

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเหตุใดบาปทางเพศจึงเป็นบาปร้ายแรง เชื้อเชิญพวกเขาให้เปิดคู่มือนักศึกษา หน้า 238 และอ่านคำกล่าวช่วงแรกของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓒ ด้วย) ท่านอาจต้องการอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์

> “โดยทรงกำหนดความร้ายแรงเช่นนั้นให้แก่ความปรารถนาทางกายที่มีอยู่ในคนทั่วไป พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังพยายามบอกอะไรเราเกี่ยวกับบทบาทของความปรารถนาดังกล่าวในแผนของพระองค์สำหรับชายหญิงทั้งปวง ข้าพเจ้ายอมรับกับท่านว่าพระองค์ทรงทำถูกต้องแล้วในเรื่องนี้—ตามความเห็นเกี่ยวกับแผนแห่งชีวิต เห็นได้ชัดว่าเรื่องหนึ่งที่พระองค์ทรงเป็นห่วงมากที่สุดเกี่ยวกับศีลธรรมคือคนๆ หนึ่งจะเข้ามาในโลกนี้อย่างไรและเขาจะออกจากโลกนี้อย่างไร พระองค์ทรงวางขีดจำกัดที่เข้มงวดในเรื่องเหล่านี้” (ใน Conference Report, Oct. 1998, 99; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1999 หน้า 89)

- เหตุใดการเกิดมาในชีวิตนี้จึงสำคัญต่อพระเจ้า

เน้นอีกครั้งถึงสิ่งที่เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวเกี่ยวกับ “คนๆ หนึ่งจะเข้ามาในโลกนี้อย่างไร” (การเกิด) และ “เขาจะออกจากโลกนี้อย่างไร” (ความตาย) อธิบายว่าการจงใจขัดขวางการเกิดหรือความตายเป็นบาปร้ายแรงในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์

> “ผู้ใดใช้ร่างกายที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้อีกคนหนึ่งโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากเบื้องบนเท่ากับเขาเหยียดหยามจิตวิญญาณของบุคคลนั้น เหยียดหยามจุดประสงค์หลักและความก้าวหน้าของชีวิต” (ใน Conference Report, Oct. 1998, 99; หรือดู *เลียโฮนา* ม.ค. 1999 หน้า 89)

แนวคิดการสอนเรื่องนี้มีไว้เพื่อช่วยท่านสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการชดใช้ของพระเยซูคริสต์กับความสัมพันธ์ทางเพศ

อธิบายว่าความสัมพันธ์ระหว่างการชดใช้ของพระเยซูคริสต์กับการใช้อำนาจการให้กำเนิดเป็นเหตุผลศักดิ์สิทธิ์ที่สุดประการหนึ่งสำหรับการดำเนินชีวิตตามกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวที่สองของเอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 238 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓓ ด้วย) ก่อนที่นักศึกษาจะอ่าน ขอให้นักศึกษาทุกคนฟังคำตอบของคำถามต่อไปนี้ (ท่านอาจต้องการเขียนคำถามไว้บนกระดาน)

- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างค่าของจิตวิญญาณกับการชดใช้
- เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์ใช้คำใดอธิบายความร้ายแรงของการผิดศีลธรรม
- ในคำกล่าวนี้ ท่านคิดว่า “ตรึงพระบุตรของพระเจ้า” หมายความว่าอะไร

หลังจากนักศึกษาอ่านคำกล่าวนี้แล้ว ขอให้ทุกคนตอบคำถาม

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 1 โครินธ์ 6:19–20

- พระเยซูคริสต์ทรงจ่ายราคาอะไรให้ท่าน
- ราคานี้บอกอะไรเกี่ยวกับค่าของท่าน

แบ่งปันความคิดต่อไปนี้ด้วยคำพูดของท่านเอง เราเป็นของพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงเพราะเราเป็นลูกของพระองค์แต่เพราะพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ทรงไถ่เรา “ซื้อ [เรา] ด้วยราคาสูง” พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะนำเรากลับไปหาพระองค์ คนที่พัวพันกับบาปทางเพศใช้ร่างกายของตนและร่างกายของผู้อื่นในทางที่ผิด พวกเขาทำให้โอกาสกลับบ้านไปหาพระองค์อยู่ในอันตรายร้ายแรง

แอลมา 39:13 “หันไปหาพระเจ้า . . . และยอมรับความผิดพลาดของลูก”

หากท่านตัดสินใจสอนบทเรียนส่วนนี้ จงรู้ว่าบทเรียนต่อไปจะเน้นมากขึ้นเรื่องการกลับใจและการให้อภัย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ในคู่มือนักศึกษา หน้า 240 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓔ ด้วย

- ในคำกล่าวนี้เอ็ลเดอร์สก็อตต์กล่าวถึงขั้นตอนใดสู่การกลับใจ
- ตามที่เอ็ลเดอร์สก็อตต์กล่าว เหตุใดจึงจำเป็นต้องให้อธิการเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเมื่อกลับใจจากการล่วงละเมิดทางเพศ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 240

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับบทบาทใดในกระบวนการกลับใจ
- บทบาทของผู้ล่วงละเมิดคืออะไร

นักศึกษาพึงมั่นใจว่าแม้เส้นทางสู่การให้อภัยจากการล่วงละเมิดทางเพศจะยาก แต่ไม่เกินพลานุภาพการเยียวยาแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ แบ่งปันความรู้สึกและประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพลานุภาพแห่งการชดใช้ เพื่อช่วยนักศึกษาเตรียมศึกษาและสนทนา แอลมา 40–42 ให้อธิบายว่าแอลมายังคงสอนหลักคำสอนที่จำเป็นแก่โคริแอนทอนเพื่อช่วยให้เขากลับใจจากการล่วงละเมิดและซื่อสัตย์ต่อไป

บทที่ 32

แอลมา 40–42

บทนำ

ในพระคัมภีร์ช่วงนี้ แอลมาสอนโคริแอนทอนบุตรชายเกี่ยวกับสิทธิ์เสรีของแต่ละบุคคลอีกทั้งรางวัลและผลนิรันดร์ ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับการเตือนว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา 41:10 📖) และว่าความชอบธรรมไม่มีวันทำให้เกิดความเศร้าหมอง พวกเขาจะเห็นว่าการเลือกที่พวกเขาทำบนโลกนี้จะกำหนดระดับความสุขของพวกเขาหลังความตาย ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทของพระเยซูคริสต์ในการตอบสนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรม ขณะที่เราเลือกกลับใจและติดตามพระองค์ เราได้ประโยชน์จากแผนแห่งความเมตตาและเจริญก้าวหน้าสู่ความสุขนิรันดร์

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การฟื้นคืนชีวิตคือการนำวิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายในร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์ของมัน (ดู แอลมา 40:1–5, 8–10, 16–25)
- หลังจากความตาย ทุกคนจะเข้าสู่โลกแห่งวิญญาณ (ดู แอลมา 40:6–15, 21)
- “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (ดู แอลมา 41; สังเกตว่า ข้อ 10 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖)
- ความรอดเกิดขึ้นได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู แอลมา 42)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 40–42 บทนำ

เมื่อท่านเริ่มสอน ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่า แอลมา 40, 41 และ 42 ประกอบด้วยถ้อยคำของแอลมาถึงโคริแอนทอนบุตรชายผู้ทำบาปร้ายแรงขณะรับใช้งานเผยแผ่ในหมู่ชาวโซรัม แต่ละบทจะพูดถึงคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอนต่างๆ เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 40:1, 41:1 และ 42:1 โดยมองหาหัวข้อของแต่ละบท

- การเข้าใจหัวข้อเหล่านี้จะช่วยให้โคริแอนทอนกลับใจอย่างไร

แอลมา 40:1–5, 8–10, 16–25 การฟื้นคืนชีวิตคือการนำวิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายในร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์ของมัน

ขอให้นักศึกษาทบทวน แอลมา 40:1 ในใจ

- แผนแห่งความสุขส่วนใดที่โคริแอนทอนกังวล

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 40:2–5 ในใจ

- ตามที่แอลมากล่าวไว้ในข้อ 5 อะไรสำคัญกว่าการรู้ว่าจะมีการฟื้นคืนชีวิตกี่ครั้ง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า แอลมา 40:16–23 เป็นส่วนตัวโดยมองหาคำสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิต เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน พวกเขาอาจเสนอแนวคิดต่อไปนี้

1. การฟื้นคืนชีวิตครั้งแรกเริ่มกับบุคคลที่มีชีวิตและเสียชีวิต “นับแต่วันเวลาของอาดัมลงมาจนถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์” (ข้อ 18)
2. หลังจากการฟื้นคืนชีวิต ทุกคนจะไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู ข้อ 21)
3. การฟื้นคืนชีวิตคือการนำวิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายในร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์ของมัน (ดู ข้อ 23)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านออกเสียง แอลมา 40:23 จากนั้นให้แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์และประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธในคู่มือนักศึกษาหน้า 244 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์โอ๊คส์มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

- “สิ่งทั้งปวงจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์” หมายความว่าอย่างไร
- หลักคำสอนดังกล่าวสามารถทำให้เราเกิดความสบายใจและความหวังได้อย่างไร

เป็นพยานว่าเพราะการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตและร่างกายของเราจะไม่มีข้อบกพร่องฝ่ายเนื้อหนังอีก

แอลมา 40:6–15, 21 หลังจากความตาย ทุกคนจะเข้าไปในโลกแห่งวิญญาณ

วาดแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน

เมืองบรมสุขเกษมของวิญญาณ	เรือนจำวิญญาณ
แอลมา 40:11–12	แอลมา 40:13–14

แบ่งนักศึกษาครึ่งชั้น ขอให้นักศึกษาครึ่งหนึ่งศึกษา แอลมา 40:11–12 โดยมองหาความจริงเกี่ยวกับเมืองบรมสุขเกษมของวิญญาณ ขอให้อีกครึ่งหนึ่งศึกษา แอลมา 40:13–14 โดยมองหาความจริงเกี่ยวกับเรือนจำวิญญาณที่เรียกว่า “ความมืดภายนอก” ในข้อ 13 (สังเกตว่าสมาชิกบางคนของศาสนจักรเวลานี้คิดว่า “ความมืดภายนอก” หมายถึงจุดหมายสุดท้ายของคนชั่วที่ถูกเนรเทศไปสู่หายนะกับซาตาน อย่างไรก็ดี ในแอลมา 40 คำดังกล่าวหมายถึงเรือนจำวิญญาณ) หลังจากนักศึกษามีเวลาศึกษาข้อที่ได้รับมอบหมายมากพอแล้ว ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งในแต่ละกลุ่มแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ บันทึกความเข้าใจของพวกเขาลงในแผนภูมิ จากนั้นขอให้นักศึกษาที่อ่านเกี่ยวกับเมืองบรมสุขเกษมของวิญญาณศึกษา หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:12–14, 30–34, 57 เพื่อหาความจริงเพิ่มเติมจากการเปิดเผยยุคสุดท้าย ขอให้นักศึกษาที่อ่านเกี่ยวกับเรือนจำวิญญาณศึกษา หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:31–34, 57–59 เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ ขณะทำเช่นนั้นให้เพิ่มลงไปบนกระดานด้วย

- อะไรกำหนดว่าวิญญาณจะมีความสุขหรือเศร้าหมองในโลกวิญญาณ (ดู แอลมา 40:12–13)
- ตามที่กล่าวไว้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 138 เสรีภาพจะมาถึง “เชลยผู้ [ถูก] มัดไว้” (ข้อ 31) ในโลกวิญญาณได้อย่างไร
- ขณะที่เราไตร่ตรองความจริงเหล่านี้เกี่ยวกับโลกวิญญาณ เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า (ช่วยให้นักศึกษาเห็นความยุติธรรม พระเมตตา และความพยายามอย่างต่อเนื่องของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” [โมเสส 1:39])

แอลมา 40:11 พร้อมกับการยืนยันในข้อนั้นว่า “วิญญาณมนุษย์ทุกคนนั้น, ทันทีที่ออกจากจากร่างอันเป็นมรรตัยนี้, แท้จริงแล้ว, วิญญาณมนุษย์ทุกคน, ไม่ว่าพวกเขาดีหรือชั่ว, พระองค์ย่อมทรงนำกลับบ้านไปสู่พระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ประทานชีวิตให้พวกเขา” จะทำให้นักศึกษาสับสนได้ เรารู้ว่าเมื่อคนสิ้นชีวิต วิญญาณของพวกเขาจะไปโลกวิญญาณ ไม่ได้กลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าทันที (ดู คพ. 138) เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจแอลมา 40:11 ท่านอาจต้องการขอให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธและประธานจอร์จ คิว. แคนนอนในคู่มือนักศึกษาหน้า 242

แอลมา 41 “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย”

อ่าน แอลมา 41:1 อย่างใคร่ครวญกับนักศึกษาและระบุหลักคำสอนที่พูดไว้ในบทนี้

เขียนบนกระดานว่า *การนำกลับคืน*

อ่าน แอลมา 41:2–6 กับนักศึกษา

- ในข้อเหล่านี้ อะไรคือความหมายของคำว่า *การนำกลับคืน*

เขียนองค์ประกอบต่างๆ ของตัวเราที่จะถูกนำกลับคืน (“สิ่งทั้งปวง” [ข้อ 2] “ทุกส่วน” ของร่างกาย [ข้อ 2] “งาน” ของเรา [ข้อ 3–4] และ “ความปรารถนาของใจ [เรา]” [ข้อ 3])

เกี่ยวกับการสนทนาเรื่องนี้ ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) ประธานศาสนจักรคนที่ 11

> “ไม่มีความจริงใดที่สอนไว้ในพระกิตติคุณชัดเจนเท่าความจริงที่สอนว่าสภาพของเราในโลกหน้าจะขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตของเราที่นี่” (*Decisions for Successful Living* [1973], 164)

- การฟื้นคืนชีวิตสัมพันธ์กับแผนการนำกลับคืนอย่างไร

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 41:7–15 ในใจ เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาและทำเครื่องหมายคำกับวลีที่แสดงให้เห็นว่าอะไรจะกลับคืนสู่คนเหล่านั้นผู้ปรารถนาและเลือกความชอบธรรมในชีวิตนี้ อีกทั้งเชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาและทำเครื่องหมายคำกับวลีที่แสดงให้เห็นว่าอะไรจะกลับคืนสู่คนเหล่านั้นผู้ปรารถนาและเลือกความชั่วร้าย

- พรใดจะมาสู่คนเหล่านั้นที่เลือกกลับใจจากบาปของพวกเขา
- เหตุใดแอลมาจึงแนะนำโคริแอนทอนให้มีเมตตา เที่ยงธรรม และชอบธรรมต่อคนอื่นๆ
- เหตุใดจึงเป็นไปไม่ได้ที่ความชั่วร้ายจะนำไปสู่ความสุข

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เกลนน์ แอล. เพซแห่งสาวกเจ็ดสิบ (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> “มีความจริงอันสมบูรณ์ของนิรันดร ความจริงดังกล่าวไม่เปลี่ยนขณะที่สังคมค่อยๆ เหินห่างจากความจริง เสียงประชามติไม่สามารถเปลี่ยนความจริงนิรันดร์อันสมบูรณ์ได้ การทำให้การกระทำหนึ่งถูกกฎหมายก็ใช่จะทำให้การกระทำนั้นถูกต้องทางศีลธรรม อย่าถูกปั่นหัวเพราะคำโต้แย้งที่ว่า ‘ใครๆ ก็ทำอย่างนี้’ การให้เหตุผลเช่นนั้นจะทำให้วิญญาณท่านขัดเคืองและดูหมิ่นสติปัญญาของท่าน

> "เมื่อหลักฐานทั้งหมดประจักษ์ชัด วิทยาลัยการโจมตีอย่างหนักหน่วงของโลกจะสอนสิ่งที่ท่าน ... ได้รับการสอนในอนุบาลถึงการอบรมทางวิญญาณของท่านว่า 'ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย' (แอลมา 41:10)" (ใน Conference Report, Oct. 1987, 50; หรือ *Ensign,* Nov. 1987, 40)

เพื่อสรุปการสนทนานี้ ท่านอาจต้องการเตือนนักศึกษาว่าแม้ความชั่วร้ายจะไม่นำไปสู่ความสุขเลย แต่ความชอบธรรมจะนำไปสู่ความสุขเสมอ เพื่อเน้นประเด็นนี้ ท่านอาจให้นักศึกษาอ่าน โมไซยาห์ 2:41

แอลมา 42 ความรอดเกิดขึ้นได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ขณะที่ท่านเตรียมสอนส่วนนี้ ท่านอาจต้องดู "The Mediator" เรื่องที่ 15 ใน *Book of Mormon DVD Presentations* (หมายเลขกำกับ 54011) ก่อนใช้เสริมบทเรียน

ขอให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 42:1

- โคริแอนทอนขาดความเข้าใจในหลักคำสอนเรื่องใด

อธิบายว่าโคริแอนทอนอาจไม่เข้าใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยุติธรรมได้อย่างไรในเมื่อพระองค์ทรงส่งคนบาปไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมอง แอลมาเริ่มตอบความเข้าใจผิดของโคริแอนทอนโดยเล่าเรื่องการตกของอาดัมและสอนเกี่ยวกับผลของการตกนั้น ใน แอลมา 42 แอลมาอธิบายว่าแผนแห่งความสุขเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับความสุขนิรันดร์เท่าเทียมกันอย่างไร

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "ไม่มีใครรู้อย่างถูกต้องและเพียงพอว่าเหตุใดเขาจึงต้องการพระคริสต์จนกว่าเขาจะเข้าใจและยอมรับหลักคำสอนเรื่องการตกและผลของการตกต่อมวลมนุษย์" (ใน Conference Report, Apr. 1987, 106; หรือ *Ensign,* May 1987, 85)

มอบหมายให้ครึ่งชั้นเรียนอ่าน แอลมา 42:2–7 และอีกครึ่งชั้นเรียนอ่าน แอลมา 42:8–14 ขณะที่นักศึกษาอ่านขอให้พวกเขาระบุผลจากการตกของอาดัม หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน

- ท่านคิดว่าคำอธิบายดังกล่าวเกี่ยวกับการตกจะช่วยโคริแอนทอนไขข้อกังวลของเขาได้อย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 42:4 อะไรคือเหตุผลประการหนึ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานสภาพการทดลองให้เรา

มอบหมายให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่ ให้สมาชิกคนหนึ่งของแต่ละคู่ศึกษา แอลมา 42:15–22 และมองหาความหมายของคำว่า "ข้อเรียกร้องของความยุติธรรม" ให้สมาชิกอีกคนหนึ่งของแต่ละคู่ศึกษา แอลมา 42:22–26 และมองหาความหมายของคำว่า "ความเมตตามีการอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมัน" หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้ทุกคู่สอนกันว่าพวกเขาเรียนรู้อะไร จากนั้นให้ดำเนินการสนทนากับทั้งชั้นโดยใช้แนวคิดต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- แผนแห่งการไถ่ยอมให้พระผู้เป็นเจ้าทรงยุติธรรมและเมตตาอย่างไร
- เหตุใดเราแต่ละคนจึงต้องการการชดใช้เพื่อจะได้รับพระเมตตา
- เราคาดหวังอะไรได้บ้างถ้าเราเลือกไม่กลับใจ

ขอให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 2:7 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16–20

- ข้อเหล่านี้ช่วยอธิบายความสัมพันธ์กันระหว่างความยุติธรรมกับความเมตตาดังอธิบายไว้ใน แอลมา 42:23–24 อย่างไร

อ่าน แอลมา 42:27–31 กับนักศึกษา

- แอลมาหวังให้คำสอนของเขามีผลกระทบต่อโคริแอนทอนอย่างไร
- แอลมา 42:29–30 สอนเราแต่ละคนให้ทำอะไร

ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 48:18, 49:30 และ 63:2 (สังเกตว่า ตามที่รายงานไว้ในแอลมา 62:52 ฮีลามันสิ้นชีวิตแล้ว ด้วยเหตุนี้การอ้างถึงน้องชายของชิบลันใน แอลมา 63:2 จึงน่าจะเป็นการอ้างถึงโคริแอนทอน)

- ข้อเหล่านี้บอกอะไรเกี่ยวกับการตอบสนองของโคริแอนทอนต่อคำสอนของบิดา

กระตุ้นนักศึกษาให้พิจารณาชีวิตตนเองและบาปที่เวลานี้ทำให้พวกเขายุ่งยากใจ เป็นพยานถึงความเต็มพระทัยให้อภัยของพระผู้ช่วยให้รอด ความสงบและความสุขที่มาถึงเรามากขึ้นเมื่อเรากลับใจ

บทที่ 33

แอลมา 43–51

บทนำ

บางครั้งคนชอบธรรมก็ต้องต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิ์ที่พระผู้เป็นเจ้าให้มา ระหว่างช่วงวิกฤติในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน พระเจ้าทรงยกแม่ทัพโมโรไนและชายที่ยิ่งใหญ่คนอื่นๆ ขึ้นมานำผู้คนของเขาในการปกป้องเสรีภาพของพวกเขา ประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13 กล่าวว่า “จากพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ว่าสานุศิษย์ของพระคริสต์ดำเนินชีวิตอย่างไรยามเกิดสงคราม” (ใน Conference Report, Oct. 1986, 5; หรือ *Ensign,* Nov. 1986, 7)

โดยได้แรงบันดาลใจจากผู้นำของพวกเขา ชาวนีไฟเรียนรู้วิธีที่ถูกต้องในการต่อสู้กับอิทธิพลต่างๆ ซึ่งจะทำลายศาสนา อิสรภาพ และครอบครัวของพวกเขา (ดู แอลมา 46:12) ขณะที่นักศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจและวิธีการของผู้นำที่ชอบธรรมและอ่อนน้อมถ่อมตนเช่นแม่ทัพโมโรไนกับแรงจูงใจและวิธีการของคนชั่วที่หิวกระหายอำนาจอย่างอแมลิไคยาห์ พวกเขาสามารถเรียนรู้ว่าควรชื่นชมแรงจูงใจอันชอบธรรมของผู้นำศาสนจักรของพวกเขา พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้เช่นกันว่าควร “มั่นคงด้วยศรัทธาแห่งพระคริสต์” (แอลมา 48:13) ตลอดเวลาแม้ในยามเผชิญสงครามหรือการทดลองอื่นๆ

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การศึกษาเรื่องราวของสงครามในพระคัมภีร์มอรมอนสามารถช่วยเราเตรียมรับศึกต่างๆ ในสมัยของเรา (ดู แอลมา 43–51)
- ความขัดแย้งและการแตกแยกเป็นอิทธิพลบ่อนทำลาย (ดู แอลมา 43:4–8; 46:1–10; 50:21–35; 51:1–27)
- ความชอบธรรมของเราคุ้มกันเราจากอำนาจของซาตาน (ดู แอลมา 48)
- ความซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าก่อให้เกิดความสุข แม้ท่ามกลางความสับสนอลหม่าน (ดู แอลมา 49:25–30; 50:1–23)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 43–51 การศึกษาเรื่องราวของสงครามในพระคัมภีร์มอรมอนสามารถช่วยเราเตรียมรับศึกต่างๆ ในสมัยของเรา

บทเหล่านี้เต็มไปด้วยหลักธรรมที่สามารถช่วยวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้ดำเนินชีวิตในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ยามศึกสงครามได้ หลักธรรมบางประการจากเรื่องราวการสู้รบทางโลกสามารถประยุกต์ใช้ได้กับสงครามทางวิญญาณสู้กับความชั่วร้าย

แนวคิดการสอนข้อแรกในหมวดนี้มีไว้เพื่อช่วยให้นักศึกษาระบุหลักธรรมเพื่อนำทางพวกเขาในการสู้รบกับอิทธิพลของความชั่วในแต่ละวัน แนวคิดข้อสองมีไว้เพื่อช่วยให้นักศึกษาระบุหลักธรรมเพื่อนำทางพวกเขาถ้าพวกเขาเผชิญสงคราม

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 9:10, 12; แอลมา 42:9; มัทธิว 10:28

- ความตายสองแบบที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้คืออะไร
- เหตุใดความเสียหายต่อจิตวิญญาณจึงร้ายแรงกว่าความตายของร่างกาย

อธิบายว่าขณะที่เราศึกษาคำบรรยายเกี่ยวกับการสู้รบจริงๆ ในพระคัมภีร์มอรมอน เราจะได้เรียนรู้บทเรียนทางวิญญาณ ยกตัวอย่างวิธีระบุความจริงทางวิญญาณที่สอนไว้ในคำบรรยายทางโลก ตัวอย่างเช่น ท่านอาจขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 43:19–20 และ 50:1 จากนั้นท่านอาจขอให้ชั้นเรียนมองหาหลักธรรมทางวิญญาณในคำบรรยายของแม่ทัพโมโรไนขณะเตรียมกองทัพให้พร้อมรบ ท่านอาจจะถามคำถามต่อไปนี้

- แม่ทัพโมโรไนเตรียมผู้คนของเขาให้พร้อมปกป้องตนเองในทางใดบ้าง
- เราสามารถทำอะไรทุกวันเพื่อให้พร้อมสำหรับการสู้รบทางวิญญาณ

เปิดโอกาสให้ชั้นเรียนค้นหาความจริงทางวิญญาณโดยใช้ข้อพระคัมภีร์ด้านล่าง แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็กๆ แนะนำให้แต่ละกลุ่มแบ่งข้อพระคัมภีร์ให้เท่ากัน นักศึกษาแต่ละคนควรศึกษาพระคัมภีร์ที่มอบหมายให้เขาโดยมองหาหลักธรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ในสมัยของเราได้ ขอให้นักศึกษาแต่ละคนแบ่งปันข้อคิดจากพระคัมภีร์อย่างน้อยหนึ่งข้อกับสมาชิกในกลุ่ม หลังจากนักศึกษาแบ่งปันในกลุ่มแล้ว ขออาสาสมัครแบ่งปันข้อคิดของกลุ่มกับคนอื่นๆ ในชั้นเรียน

แอลมา 43:9; 48:10	แอลมา 46:11–13, 20
แอลมา 43:23–26	แอลมา 48:7–9
แอลมา 43:48–50	แอลมา 49:3–5
แอลมา 44:1–5	แอลมา 49:30
แอลมา 45:20–22	แอลมา 50:1–7

เขียนคำถามและพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

อะไรคือเหตุอันควรให้ทำสงคราม
(ดู **แอลมา** 43:9, 45–47; 48:14)

อะไรคือเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการนองเลือด
(ดู **แอลมา** 48:23–24; 61:10–11)

ขอให้นักศึกษาอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อจากคำถามในใจ จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันคำตอบของคำถามเหล่านั้น

ท่านอาจจะชี้ให้เห็นว่าศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายกล่าวว่าบางครั้งคนชอบธรรมมีหน้าที่ปกป้องครอบครัวและคนอื่นๆ ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งหนึ่ง ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ได้ยก แอลมา 43:45–47 และ 46:12–13 ขึ้นมากล่าวและประกาศต่อจากนั้นว่า

> "เห็นได้ชัดจากข้อเขียนเหล่านี้และข้ออื่นๆ ว่ามีเวลาและสภาพการณ์ที่ประเทศต่างๆ มีเหตุอันควร ซึ่งความจริงก็คือมีหน้าที่ต้องต่อสู้เพื่อครอบครัว เพื่อเสรีภาพ ต่อต้านการปกครองแบบทรราช การคุกคาม และการกดขี่" (ใน Conference Report, Apr. 2003, 83–84; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2003 หน้า 101)

ประธานฮิงค์ลีย์พูดชัดเจนว่าบางครั้งเราต้องต่อสู้ อย่างไรก็ดี เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าก่อนจะไปทำสงคราม พวกเขาควรพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อหลีกเลี่ยงสงคราม แบ่งปันคำกล่าวของฝ่ายประธานสูงสุดในคู่มือนักศึกษา หน้า 248–249

แอลมา 43:4–8; 46:1–10; 50:21–35; 51:1–27 ความขัดแย้งและการแตกแยกเป็นอิทธิพลบ่อนทำลาย

อธิบายว่าพระคัมภีร์ประกอบด้วยคำเตือนมากมายเกี่ยวกับความขัดแย้ง

- ท่านคิดว่าเหตุใดเราจึงต้องได้รับการเตือนซ้ำหลายๆ ครั้งเกี่ยวกับความขัดแย้ง

อธิบายว่านอกจากจะเตือนเรื่องความขัดแย้งแล้ว บทเหล่านี้ในพระคัมภีร์มอรมอนยังพูดถึงอันตรายของการแตกแยกด้วย กรณีของการแตกแยกดังบรรยายไว้ในบทเหล่านี้เป็นตัวอย่างของการละทิ้งความเชื่อ—ผู้คนกบฏต่อต้านความจริงและศาสนจักร

- การแตกแยกสัมพันธ์กับความขัดแย้งในทางใด

เพื่อแสดงให้เห็นอิทธิพลบ่อนทำลายของความขัดแย้ง ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสี่กลุ่มและขอให้แต่ละกลุ่มอ่านข้อความพระคัมภีร์ต่อไปนี้กลุ่มละตอน (1) แอลมา 43:4–8 (2) แอลมา 46:1–10 (3) แอลมา 50:21–35 (4) แอลมา 51:5, 9, 12, 19, 22–23, 26–27 ขอให้พวกเขามองหาบ่อเกิดของความขัดแย้งในข้อความแต่ละตอนและผลของความขัดแย้งนั้น หลังจากผ่านไปสองสามนาที ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มสรุป

พระคัมภีร์	บ่อเกิดของความขัดแย้ง	ผลของความขัดแย้ง
แอลมา 43:4–8	เซราเอ็มนาห์ ชาวไซรัม และชาวอแมดิไค	1. สงครามยืดเยื้อระหว่างชาวเดมันกับชาวนีไฟ 2. ความรู้สึกเกลียดชังและความโกรธที่เพิ่มขึ้นในหมู่ชาวเดมันและคนที่สมทบกับพวกเขา
แอลมา 46:1–10	อแมดิไคยาห์และผู้ติดตามเขา	1. การแตกแยกของคนเป็นอันมากจากชาวนีไฟและศาสนจักร 2. การเรืองอำนาจของอแมดิไคยาห์ชักนำคนมากมายให้ดื้อรั้นและกระทำชั่ว
แอลมา 50:21–35	ไมริแอนทอนและผู้คนของเขา	1. ไมริแอนทอนทำร้ายคนรับใช้ของเขา 2. การสู้รบซึ่งทำให้คนมากมายเสียชีวิต
แอลมา 51:5, 9, 12, 19, 22–23, 26–27	ผู้ชื่นชอบราชาธิปไตยและอแมดิไคยาห์	1. ความตายของพวกที่แตกแยก 4,000 คนและทหารชาวนีไฟอีกไม่ทราบจำนวน พวกที่แตกแยกคนอื่นๆ ถูกโยนเข้าเรือนจำ 2. อแมดิไคยาห์ยึดเมืองชาวนีไฟ

ข้อคิดของกลุ่ม ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน รายการที่เขียนอาจจะออกมาในลักษณะนี้

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 11:29 📖 ให้ชั้นเรียนฟัง

- ความขัดแย้งบั่นทอนความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติในทางใด
- ท่านพบว่าสิ่งใดช่วยให้ผู้คนเอาชนะความขัดแย้งและการแตกแยก

ตัวอย่างของการแตกแยกอยู่ในแอลมา 47 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหัวบทของแอลมา 47 และอีกคนหนึ่งอ่านแอลมา 47:36

- หัวบทบ่งบอกอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่อแมลิไคยาห์ยินดีทำเพื่อให้ได้อำนาจ
- ท่านคิดว่าเหตุใดพวกที่แตกแยกจากความจริงมัก “แข็งกระด้างยิ่ง” กว่าคนที่ไม่เคยรู้ความจริง (ดู แอลมา 24:30 ด้วย)

แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 253

- เอ็ลเดอร์แม็กซ์เวลล์ให้ข้อคิดอะไรเกี่ยวกับอันตรายของการแตกแยก

แอลมา 48 ความชอบธรรมของเราคุ้มกันเราจากอำนาจของซาตาน

ขอให้นักศึกษาบอกชื่อวีรบุรุษสองสามคน

- คนเหล่านี้มีคุณสมบัติและความสามารถอะไรที่บ่งบอกว่าเป็นวีรบุรุษ (ขณะที่ท่านนำการสนทนา จำไว้ว่าจุดประสงค์ของแนวคิดการสอนเรื่องนี้คือเน้นอุปนิสัยและคุณสมบัติของแม่ทัพโมโรไนในฐานะผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ ท่านจึงควรกลับมาพูดถึงแม่ทัพโมโรไนโดยเร็ว)

อธิบายว่าโมโรไนได้รับแต่งตั้งแต่เยาว์วัยให้เป็นผู้บัญชาการกองทัพชาวนีไฟทั้งหมดเพื่อปกป้องผู้คนจากศัตรูที่มีอำนาจมาก (ดู แอลมา 43:16–17) เขียนบนกระดานดังนี้

หากคนทั้งปวงเป็นเหมือนกับโมโรไน . . .

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า แอลมา 48:11–13, 17–18 และระบุลักษณะพิเศษที่ทำให้แม่ทัพโมโรไนมีคุณสมบัติคู่ควรเป็นวีรบุรุษ เขียนคำตอบของพวกเขาบนไว้บนกระดาน

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 48:14–16

- ศรัทธาที่โมโรไนมีต่อพระคริสต์มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยของเขาอย่างไร ศรัทธาของเขาส่งผลให้เขาพยายามปกป้องผู้คนของเขาอย่างไร
- มอรมอนกล่าวว่าหากคนทั้งปวงเป็นเหมือนกับแม่ทัพโมโรไน “มารจะไม่มีวันมีอำนาจเหนือใจ [ของพวกเขา]” (แอลมา 48:17) เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- ตามที่กล่าวไว้ใน แอลมา 48:19–20 ฮีลามันกับพี่น้องของเขาแปรียบเทียบกับโมโรไนได้อย่างไร

นักศึกษาพึงมั่นใจว่าพวกเขาสามารถดำเนินชีวิตเช่นนั้นได้จนพวกเขาได้รับการคุ้มกันจากอิทธิพลของซาตานและจะสามารถช่วยคนที่พวกเขารักให้ได้รับความคุ้มครองเดียวกัน

ใช้แผนภูมิในคู่มือนักศึกษา หน้า 252 นำทางการสนทนา แผนภูมิดังกล่าวเปรียบโมโรไนกับอแมลิไคยาห์ ขณะที่นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ในแผนภูมิ เชื้อเชิญพวกเขาให้ระบุหลักธรรมที่สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตของพวกเขาได้ สนทนาว่าเราได้รับการคุ้มกันจากอำนาจของซาตานเมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้

แอลมา 49:25–30; 50:1–23 ความซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าก่อให้เกิดความสุข แม้ท่ามกลางความสับสนอลหม่าน

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 50:21–23 เชื้อเชิญนักศึกษาคนอื่นๆ ให้นึกถึงช่วงเวลาที่พวกเขามีความสุขที่สุดในชีวิต

- อะไรกำหนดความสุข
- ท่านคิดว่าเหตุใดชาวนีไฟจึงมีความสุขเช่นนั้นทั้งที่พวกเขาเผชิญการคุกคามของสงคราม (ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการแนะนำให้พวกเขาค้นคว้า แอลมา 49:25–30; 50:1–23)
- ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างอะไรอีกบ้างของคนที่เปี่ยมด้วยปีติแม้ท่ามกลางความยากลำบากใหญ่หลวง (ดู 2 โครินธ์ 7:1–7; โมไซยาห์ 24:10–15; คพ. 127:2)
- พระเจ้าทรงสัญญาอะไรบ้างกับคนซื่อสัตย์ที่ทำให้ความสุขเกิดขึ้นได้แม้เมื่อเกิดการทดลอง (ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการแนะนำพวกเขาให้อ่าน ยอห์น 16:33; โรม 8:18; ฮีบรู 12:11; คพ. 58:3–4; 121:33; 122:1–2, 7–9)

เปิดโอกาสให้สมาชิกชั้นเรียนแบ่งปันความรู้สึกหรือประสบการณ์ของพวกเขาว่าเราจะมีความสุขแม้ในช่วงการทดลองได้อย่างไร ท่านอาจต้องการจบด้วยการแบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน

บทที่ 34

แอลมา 52–63

บทนำ

บางครั้งครูรู้สึกอยากเร่งให้ผ่านบทสงครามในพระคัมภีร์มอรมอนไปเร็วๆ โดยคิดว่าการสอนคำสอนอื่นและเรื่องอื่นสำคัญกว่า แต่บทเหล่านี้มีข้อคิดดีๆ มากมายที่สามารถมีคุณค่าต่อคนที่ท่านสอนได้ นักศึกษาอยู่ภายใต้การโจมตีจากอิทธิพลชั่วในหลายๆ ด้าน ขณะศึกษาบทเหล่านี้พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้จากแบบอย่างมากมาย เช่น แม่ทัพโมโรไน เฟโฮรัน ฮีลามัน และทหารหนุ่มของเขา—บทเรียนที่จะช่วยให้พวกเขาอยู่อย่างมั่นคงและปลอดภัย พวกเขาจะเรียนรู้ราคาของความขัดแย้งและพลังของความเป็นหนึ่งเดียวที่ชอบธรรม พวกเขาจะเห็นผลของการรักษาพันธสัญญาและพรที่สามารถหลั่งไหลมาจากการเป็นคนแน่วแน่ไม่ว่าจะเผชิญสภาวการณ์ใดก็ตาม พวกเขาจะเห็นพรของบ้านที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง พวกเขาจะซาบซึ้งมากขึ้นต่อความใกล้ชิดของพระเจ้ากับผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือกในช่วงเวลาของความยากลำบากและการทดลอง

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การรักษาพันธสัญญานำไปสู่พรและความคุ้มครองของพระผู้เป็นเจ้า (ดู แอลมา 53:10–18)
- สานุศิษย์ของพระเจ้าซื่อสัตย์สุจริตในเรื่องใดก็ตามที่มอบหมายให้พวกเขาทำ (ดู แอลมา 53:16–23; 57:19–27)
- พระผู้เป็นเจ้าประทานความหวัง ศรัทธา ความสงบ และการรับรองว่าจะปลดปล่อยให้กับคนชอบธรรม (ดู แอลมา 58:1–12)
- พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราปกป้องอิสรภาพ (ดู แอลมา 60–61)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

แอลมา 53:4–5 เราต้องสร้างแนวป้องกันตนเองจากการล่อลวงของซาตาน

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านแอลมา 53:4–5 ให้ดูรูปแนวป้องกันรอบเมืองโบราณ (ดูตัวอย่างใน *หนังสือภาพพระกิตติคุณ* [2009] หน้า 52 ซึ่งจะเห็นเยรูซาเล็มเป็นฉากหลังมีกำแพงล้อมรอบ หรือ *หนังสือภาพพระกิตติคุณ* หน้า 81 ซึ่งจะเห็นแซมิวเอลชาวเลมันอยู่บนกำแพงรอบเมืองแห่งเซราเฮ็มลา) อธิบายว่าในสมัยโบราณผู้คนมักจะสร้างกำแพงรอบเมืองของพวกเขา

- ในสมัยโบราณ เมืองที่มีกำแพงมีข้อได้เปรียบอะไรบ้างยามเกิดความไม่สงบ
- เราจะทำอะไรได้บ้างในชีวิตส่วนตัวของเราที่เหมือนกับการสร้างกำแพงป้องกันตัวเรา

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาเปิดอ่าน แอลมา 37:6–7 📖 ท่านอาจขอให้พวกเขาลงรายการ “เรื่องเล็กและเรียบง่าย” ที่สามารถทำให้เกิด “สิ่งสำคัญ” เพื่อคุ้มครองเรา คำตอบอาจได้แก่ การสวดอ้อนวอนส่วนตัว การศึกษาพระคัมภีร์ เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร และอดอาหาร ชี้ให้เห็นว่าการสวดอ้อนวอนแต่ละครั้งที่เรากล่าว พระคัมภีร์แต่ละข้อที่เราอ่าน การอดอาหารแต่ละครั้งที่เราถือปฏิบัติ การรับใช้แต่ละครั้งที่เราทำ และอื่นๆ จะช่วยให้กำแพงป้องกันของเราแข็งแรงขึ้นและใหญ่โตมากขึ้น ซาตานเป็นศัตรูของความชอบธรรมทั้งมวล เขาทำงานอย่างบ้าคลั่งเพื่อทำลายเครื่องป้องกันของเรา แนวป้องกันตัวเราต้องมั่นคงและแข็งแกร่งเสมอ ให้นักศึกษาสนทนาคำถามต่อไปนี้ในกลุ่มๆ ละสองหรือสามคน

- เราจะเสริมเครื่องป้องกันตัวเราจากความชั่วร้ายได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำเตือนต่อไปนี้ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์ในฝ่ายประธานสูงสุด

> “ขณะที่อิทธิพลรอบตัวเราทวีความรุนแรง พลังทางวิญญาณใดก็ตามที่เคยมีเพียงพอจะไม่พอ และพลังทางวิญญาณที่เราเคยคิดว่ามีมากแล้วจะต้องมีมากขึ้นไปอีก เราจะต้องเติบโตมากขึ้น ทั้งพลังทางวิญญาณและโอกาสได้พลังนั้นจะต้องเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนที่เราประเมินต่ำลงยามเกิดอันตราย” (“Always” [Church Educational System fireside for young adults], Jan. 3, 1999, 3, ldsces.org)

แอลมา 53:10–18 การรักษาพันธสัญญานำไปสู่พรและความคุ้มครองของพระผู้เป็นเจ้า

เขียนบนกระดานว่า *การรักษาพันธสัญญานำไปสู่พรของพระผู้เป็นเจ้า* ขอให้นักศึกษาเขียนพันธสัญญาบางข้อที่พวกเขาทำไว้หรือจะทำ เขียนคำตอบของพวกเขาบนกระดาน

- พระเจ้าประทานพรอะไรแก่เราบ้างเมื่อเรารักษาพันธสัญญาของเรา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 53:10–18 ในใจและทำเครื่องหมายเน้นคำว่า *คำปฏิญาณ* และ *พันธสัญญา* และคำคล้ายกันอื่นๆ ขอให้นักศึกษาพูดถึงพันธสัญญาที่บิดามารดาในเรื่องนี้ทำไว้และพันธสัญญาที่พวกบุตรชายทำ

- พันธสัญญาของบิดามารดาเป็นพรต่อผู้คนในทางใด
- เหตุใดพันธสัญญาของบิดามารดาจึงเป็นข้อกังวล
- พันธสัญญาของพวกบุตรชายไขข้อกังวลดังกล่าวอย่างไร
- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องรักษาพันธสัญญาของเราแม้จะอยู่ในช่วงเสียเปรียบ (ทบทวน แอลมา 53:14–15; ดู คพ. 82:10 ด้วย 📖)

ขณะที่นักศึกษาพูดถึงความจำเป็นของการรักษาพันธสัญญาตลอดเวลา ท่านอาจต้องการให้พวกเขาเปิดอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 256 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

แอลมา 53:16–23; 57:19–27 สานุศิษย์ของพระเจ้าซื่อสัตย์สุจริตในเรื่องใดก็ตามที่มอบหมายให้พวกเขาทำ

ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่คำกล่าวของมอรมอนใน แอลมา 53:20 ว่าพวกบุตรของชาวแอมัน “ซื่อสัตย์สุจริตตลอดเวลาในเรื่องใดๆ ก็ตามที่พวกเขาได้รับมอบหมาย” ขอให้นักศึกษานึกถึงเวลาที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้ทำบางสิ่งบางอย่างที่ดูเหมือนยาก เชื้อเชิญพวกเขาให้พิจารณาสิ่งที่พวกเขาทำเพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีค่าควรแก่ความไว้วางใจนั้น

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งอ่านแอลมา 53:20–21 และอีกกลุ่มอ่านแอลมา 57:19–21, 26 เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาลักษณะพิเศษของชายหนุ่มกลุ่มนี้และแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบกับชั้นเรียน ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน กระตุ้นพวกเขาให้เขียนประเด็นเหล่านี้ในบันทึกหรือในพระคัมภีร์ของพวกเขา

- คุณลักษณะเหล่านี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับการเป็นคนเชื่อถือได้

แอลมา 56:31–57 มารดาสามารถมีอิทธิพลดีได้มากต่อบุตรธิดาของพวกเธอ

อ่าน แอลมา 56:31–48 กับนักศึกษา ท่านอาจขอให้นักศึกษาผลัดกันอ่านออกเสียง เพื่อเน้นอิทธิพลที่มารดาชาวแอมันมีต่อบุตรชายของพวกเธอ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของซิสเตอร์จูลี บี. เบคในคู่มือนักศึกษาหน้า 258 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย

- ท่านคิดว่าเหตุใดนักรบเหล่านี้จึงมีความเชื่อมั่นอย่างมากในคำสอนของมารดาพวกเขา
- เมื่อใดที่ท่านเคยเห็นหรือรู้สึกถึงอิทธิพลของมารดาผู้รู้ว่าเธอเป็นใครและพระผู้เป็นเจ้าเป็นใคร

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ ท่านอาจจะให้อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “สตรี ... ปลอบลูกที่กำลังร้องไห้สะอึกสะอื้นโดยไม่อยากรู้เลยว่าโลกทุกวันนี้กำลังมองข้ามพวกเธอหรือไม่ เพราะพวกเธอรู้ว่าพวกเธอโอบกอดพรุ่งนี้ไว้ในอ้อมแขนของพวกเธอ ...
>
> “เมื่อประวัติศาสตร์แท้จริงของมนุษยชาติเปิดเผยอย่างครบถ้วนประวัติศาสตร์จะถือเอาเสียงกัมปนาทของปืนเป็นสำคัญ—หรือเสียงปลูกปั้นของเพลงกล่อมเด็ก” (*Woman* [1979], 96)

- ท่านคิดว่าเหตุใดมารดาจึงมีอิทธิพลลึกซึ้งเช่นนั้นต่อบุตรธิดาของพวกเธอ

ดึงความสนใจของนักศึกษากลับมาที่ แอลมา 56:47 ช่วยให้พวกเขาเห็นว่านักรบหนุ่มของฮีลามันสดุดีบรรพบุรุษ (บิดา) ของพวกเขาด้วย

เพื่อเน้นความจำเป็นของการที่มารดาและบิดาจะช่วยกันสอนบุตรธิดา ให้อ่านบทคัดลอกต่อไปนี้จาก “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”

> “บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายบ้านเมือง ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าในการปฏิบัติภาระหน้าที่เหล่านี้ให้ลุล่วง
>
> “...โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน” (*เลียโฮนา* มิ.ย. 1996 หน้า 10)

แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับหลักธรรมนี้

แอลมา 58:1–12 พระผู้เป็นเจ้าประทานความหวัง ศรัทธา ความสงบ และการรับรองว่าจะปลดปล่อยให้กับคนชอบธรรม

ให้นักศึกษาอ่าน แอลมา 58:2 และ 56:21 และระบุว่ากองทัพของฮีลามันทำอะไรเพื่อพิทักษ์ความปลอดภัยของพวกเขา

- คำว่า *ที่มั่น* หมายถึงอะไร
- ที่มั่นของพระเจ้า—สถานที่แห่งความปลอดภัยในทุกวันนี้ที่เราจะไปได้คืออะไรบ้าง
- ที่มั่นของซาตานในทุกวันนี้คืออะไรบ้าง

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951) ประธานศาสนจักรคนที่แปด

> "มีเส้นแบ่งชัดเจนที่แยกอาณาเขตของพระเจ้าจากอาณาเขตของลูซิเฟอร์ ถ้าเราอยู่ฝั่งพระเจ้า ลูซิเฟอร์จะมามีอิทธิพลต่อเราที่นั่นไม่ได้ แต่ถ้าเราข้ามเส้นเข้าไปในอาณาเขตของเขา เราย่อมอยู่ในอำนาจของเขา โดยการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเราจะปลอดภัยในฝั่งพระองค์ แต่ถ้าเราไม่เชื่อฟังคำสอนของพระองค์เท่ากับเราสมัครใจข้ามเข้าไปในเขตของการล่อลวงและเชื้อเชิญหายนะที่อยู่ตรงนั้นตลอดไป" (*Improvement Era,* May 1935, 278)

- การข้ามเส้นเข้าไปในอาณาเขตของซาตานเป็นอันตรายอย่างไร เหตุใดเราจึงอ่อนแอเมื่ออยู่ที่นั่นมากกว่าอยู่ฝั่งพระเจ้า

ให้นักศึกษาอ่านแอลมา 58:3–9 และบรรยายปัญหาที่กองทัพของฮีลามันเผชิญ

- ท่านจะทำอะไรในสถานการณ์นี้

อ่าน แอลมา 58:10–13

- ฮีลามันกับนักรบหนุ่มของเขาทำอะไรเพื่อเผชิญหน้ากับสภาวการณ์ที่ลำบาก
- พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขาอย่างไร
- ขณะที่เราเผชิญการท้าทายของชีวิต เราจะได้ประโยชน์อย่างไรจากการทำตามแบบฉบับนี้

เอ็ลเดอร์จีน อาร์. คุกแห่งสาวกเจ็ดสิบเขียนเกี่ยวกับสภาวการณ์ดังกล่าวในพระคัมภีร์มอรมอนว่า

> "อาจเป็นว่าชาวนีไฟหวังปาฏิหาริย์ พวกเขาอาจต้องการให้เหล่าเทพมาปลดปล่อยพวกเขาเช่นที่เคยเกิดขึ้นครั้งหนึ่งหรือสองครั้งในพันธสัญญาเดิม แต่พวกเขาได้รับอะไรพระเจ้าประทาน *การรับรอง ความสงบ ศรัทธา* และ *ความหวัง* แก่พวกเขา พระองค์มิได้ทรงทำลายศัตรูของพวกเขาโดยตรง แต่ทรงมอบของประทานต่างๆ ที่พวกเขาจำเป็นต้องมีเพื่อพวกเขาจะปลดปล่อยตนเองได้ . . .
>
> "อีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าทรงใส่ความตั้งใจและพลังในการทำสิ่งที่คนเหล่านี้ปรารถนาไว้ในพวกเขา—เพื่อเริ่มด้วยความเด็ดเดี่ยวและจากนั้นจึงทำจนสำเร็จ หลังจากได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน ชาวนีไฟจึงพิทักษ์เสรีภาพของตนต่อไป
>
> "เมื่อพระเจ้าทรงค่อยๆ ใส่ความหวัง ศรัทธา ความสงบ และการรับรองให้ผู้คน พวกเขาสามารถทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้นได้ นี่มักเป็นสิ่งที่เราควรมองหาเมื่อเราทูลขอความช่วยเหลือ—ไม่ใช่ปาฏิหาริย์เพื่อแก้ปัญหาให้เรา แต่ปาฏิหาริย์ในใจ เพื่อช่วยให้เราพบวิธีแก้ไขด้วยตนเอง ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าและเดชานุภาพของพระเจ้า" (*Receiving Answers to Our Prayers* [1996], 156–157)

คำกล่าวนี้จะมีผลอย่างไรต่อสิ่งที่เรามองหาเพื่อเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา

แอลมา 60:23–24 เราต้องทำภาชนะข้างในให้สะอาด

ให้แก้วน้ำที่ข้างนอกสะอาดแต่ข้างในสกปรกแก่นักศึกษาคนหนึ่ง

- เหตุใดการทำให้แก้วสะอาดข้างนอกจึงไม่เพียงพอ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านแอลมา 60:23–24 ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่าน มัทธิว 23:25–26 ด้วย

- วลี "ภาชนะข้างใน" ในข้อเหล่านี้หมายความว่าอะไร
- วลี "ภาชนะข้างใน" ประยุกต์ใช้ในชีวิตเราแต่ละคนในทางใด
- เหตุใดภาชนะข้างในของเราจึงต้องสะอาด เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ภาชนะข้างในของเราสะอาดอยู่เสมอ

แบ่งปันคำแนะนำของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 260 จากนั้นขอให้นักศึกษาไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้โดยไม่ต้องตอบออกเสียง

- ท่านสามารถประยุกต์ใช้คำแนะนำของประธานเบ็นสันได้ในทางใด

แอลมา 60–61 พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราปกป้องอิสรภาพ

อธิบายว่าแต่ละประเทศมีคนรักชาติมากมาย—ชายหญิงที่รักประเทศชาติของตนและสนับสนุนอิสรภาพของประชาชน เราถือว่าพวกเขาเป็นคนรักชาติเพราะลักษณะพิเศษและความสามารถที่พวกเขาครอบครอง แบ่งนักศึกษาเป็นคู่ๆ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งในแต่ละคู่อ่านคำพูดของแม่ทัพโมโรไนในบทที่ 60 และขอให้อีกคนหนึ่งอ่านคำพูดของเพโฮรันในบทที่ 61 ขอให้พวกเขามองหาลักษณะนิสัยของโมโรไนและเพโฮรันที่พวกเขารู้สึกว่าสำคัญต่อการช่วยประชาชาติพิทักษ์อิสรภาพของตน จากนั้นให้พวกเขาแบ่งปันกันว่าพวกเขาพบอะไร รายการของพวกเขาอาจได้แก่ลักษณะนิสัยต่อไปนี้

แม่ทัพโมโรไน (แอลมา 60)	**เพโฮรัน** (แอลมา 61)
องอาจ (ข้อ 2)	ไตร่ตรองเพราะความทุกข์ของผู้อื่น (ข้อ 2)
ห่วงใยความผาสุกของผู้อื่น (ข้อ 10)	ปรารถนาจะปกป้องอิสรภาพ (ข้อ 6)
ระลึกถึงพรในอดีต (ข้อ 20)	ไม่บุ่นบ่ามเพราะคำวิพากษ์ตำหนิ (ข้อ 9)

- ท่านประทับใจอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับแม่ทัพโมโรไนและเพโฮรัน
- ตามที่กล่าวไว้ในบทเหล่านี้ เจตคติแบบคนรักชาติมีลักษณะอย่างไร
- ท่านสามารถรวมหลักธรรมเหล่านี้ไว้ในชีวิตท่านได้อย่างไร
- ท่านเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างของหลักธรรมเหล่านี้ในผู้อื่น

แอลมา 62:39–51 ในช่วงเวลาของความยากลำบาก บางคนนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า ขณะที่คนอื่น ๆ ทำใจแข็งกระด้าง

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน แอลมา 62:39–41

- ใน ข้อ 41 อะไรคือความหมายของคำว่า *แข็งกระด้าง* อะไรคือความหมายของคำว่า *อ่อนลง*
- ท่านคิดว่าเหตุใดชาวนีไฟบางคนจึงแข็งกระด้างเพราะสงครามขณะที่คนอื่นๆ อ่อนลง
- ตามถ้อยคำของมอรมอนในข้อ 40 เหตุใดชาวนีไฟจึงได้รับการละเว้น (ดู แอลมา 10:22–23 ด้วย)

อ่าน โรม 8:28, 35–39 เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าถึงตอนที่พวกเขาหันไปหาพระเจ้าเพราะความทุกข์ยากของพวกเขา

อ่าน แอลมา 62:42–51 สนทนาว่าศาสนจักรจะช่วยให้ประเทศชาติและประชาชนฟื้นตัวจากผลกระทบของสงครามได้อย่างไร เป็นพยานว่าพระเจ้าทรงสามารถเยียวยาบาดแผลทั้งหมดอันเกิดจากสงครามได้ ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นด้วยว่าพระเจ้าทรงเยียวยาประเทศที่เกิดสงครามได้ฉันใด พระองค์ย่อมทรงเยียวยาเราแต่ละคนขณะที่เราประสบความยากลำบากได้ฉันนั้น

ขอให้นักศึกษาใคร่ครวญการสนทนาที่พวกเขามีเกี่ยวกับบทต่างๆ ในพระคัมภีร์มอรมอนเรื่องสงคราม (แอลมา 43–62) ทบทวนหลักธรรมบางประการที่ท่านและนักศึกษาสนทนาไปแล้วขณะศึกษาบทเหล่านี้

- ท่านคิดว่าเหตุใดมอรมอนจึงบันทึกเรื่องสงครามไว้มาก

สรุปด้วยความคิดของท่านเองเกี่ยวกับสงคราม แบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน

บทที่ 35

ฮีลามัน 1–4

บทนำ

เรามีชีวิตอยู่ในยุคที่ความชั่วร้ายเพิ่มขึ้นทุกวัน และยิ่งใกล้การเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ความชั่วร้ายยิ่งเพิ่มขึ้นขณะที่นักศึกษาศึกษาเหตุการณ์ต่างๆ ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะเข้าใจความแตกต่างระหว่างความชั่วร้ายกับความชอบธรรมมากขึ้น ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาตระหนักและปรารถนาความสงบและความรุ่งเรืองซึ่งมาถึงคนที่ยังมั่นคงในศรัทธาในช่วงของการทดลอง

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ความขัดแย้งบ่อนทำลาย (ดู ฮีลามัน 1:1–9, 14–24)
- การมั่วสุมลับสามารถนำไปสู่หายนะของสังคมได้ (ดู ฮีลามัน 1:11–12; 2)
- คนนอบน้อมและคนชอบธรรมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และได้รับพลังจากพระเจ้า ส่วนคนจองหองและคนบาปถูกทิ้งให้อยู่กับกำลังของตน (ดู ฮีลามัน 3:27–37; 4)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

ฮีลามัน 1:1–9, 14–24 ความขัดแย้งบ่อนทำลาย

อ่าน ฮีลามัน 1:1 กับนักศึกษา จากนั้นขอให้พวกเขาดู ข้อ 2–4 เพื่อระบุ “สถานการณ์ลำบากร้ายแรง” ดังกล่าวไว้ใน ข้อ 1 (พวกเขาอาจบอกว่าสถานการณ์ลำบากร้ายแรงคือการที่ต้องมีคนเข้ามาแทนที่หัวหน้าผู้พิพากษา ถ้าพวกเขาตอบเช่นนั้นให้พวกเขามองหาคำ—หรือรูปแบบคำที่ต่างออกไป—พูดซ้ำหลายครั้งในข้อ 2–4 บอกพวกเขาว่าคำดังกล่าวบ่งบอกว่าเหตุใดการแทนที่หัวหน้าผู้พิพากษาจึงกลายเป็นสถานการณ์ลำบากร้ายแรง คำนั้นคือ *ความขัดแย้ง* หรือ *ขัดแย้ง*)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลินในคู่มือนักศึกษาหน้า 262

- เราจะได้ประโยชน์ด้านใดบ้างจากการจดจำว่าความขัดแย้งเป็นเครื่องมือของซาตาน

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 262

- ตามที่ประธานเฟาสท์กล่าว เกิดอะไรขึ้นเมื่อเราขัดแย้งกัน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน ฮีลามัน 1:5–7

- ผู้คนทำอย่างไรเพื่อพยายามแก้ไขความขัดแย้งว่าใครจะเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา
- เหตุใดการออกเสียงจึงไม่ทำให้ความขัดแย้งหมดไป

อธิบายว่าขณะที่ชาวนีไฟกำลังต่อสู้กับความขัดแย้งภายในอันตรายแบบใหม่กำลังมาจากภายนอก อ่านข้อ 14–15 ให้นักศึกษาฟัง ให้นักศึกษาอ่านข้อ 18–22 อย่างรวดเร็ว เพื่อหาผลจากการโจมตีของชาวเลมัน

- การโจมตีครั้งนี้ทำให้เสียเมืองใด
- อะไรทำให้ชาวนีไฟถูกโจมตีได้ง่าย

เพื่อช่วยนักศึกษาประยุกต์ใช้หลักธรรมในข้อเหล่านี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้บอกด้านต่างๆ ในชีวิตผู้คนที่เสียระบบได้เพราะความขัดแย้ง เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน คำตอบอาจได้แก่ มิตรภาพ ครอบครัว ชีวิตแต่งงาน งานอาชีพ และอื่นๆ

เลือกคำตอบของนักศึกษามาหนึ่งหรือสองคำตอบ เชื้อเชิญพวกเขาให้บอกวิธีหลีกเลี่ยง (หรือแก้ไข) สถานการณ์ลำบากของความขัดแย้ง ตัวอย่างเช่น กิจกรรมใดที่จะส่งเสริมความสามัคคีในครอบครัวและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง หรือถ้าครอบครัวกำลังเป็นทุกข์จากความขัดแย้ง พวกเขาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อลดหรือขจัดความขัดแย้ง

ฮีลามัน 1:11–12; 2 การมั่วสุมลับสามารถนำไปสู่หายนะของสังคม

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งออกมาถือไม้เล็กๆ หน้าชั้น อธิบายว่าไม้หมายถึงแต่ละคน สาธิตให้ดูว่าไม้นั้นหักง่ายเพียงใด จากนั้นให้นำไม้เล็กๆ หลายอันมารวมกัน อธิบายว่าไม้มัดนี้หมายถึงแต่ละคนที่รวมเป็นหนึ่งเดียว สาธิตให้ดูว่ายากเพียงใดที่จะหักแม้กระทั่งไม้อันเดียวเมื่อมัดไม้ทั้งหมดรวมกัน

- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากบทเรียนที่ใช้อุปกรณ์ดังกล่าว
- เราสามารถใช้พลังมากมายเพื่อจุดประสงค์อันชอบธรรมได้อย่างไร
- เราสามารถใช้พลังนั้นเพื่อจุดประสงค์อันชั่วร้ายได้อย่างไร

ชี้ให้เห็นว่าซาตานใช้พลังมากมายเพื่อส่งเสริมความชั่วร้ายในหมู่ชาวนีไฟผ่านการมั่วสุมลับ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 1:11–12 ซึ่งอธิบายจุดเริ่มต้นของพวกโจรแกดิแอนตันผ่านการกระทำของคิชคูเม็น

ขอให้นักศึกษาทบทวนหัวบทของฮีลามัน 2 เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านฮีลามัน 2:4–5, 8 และบอกจากข้อเหล่านี้ว่าแกดิแอนทันเต็มใจทำอะไรเพื่อให้ได้พลังและสิทธิอำนาจเหนือผู้คน

ชี้ให้เห็นว่าสังคมประกอบด้วยแต่ละบุคคล เพื่อให้สังคมล่มสลายหลายๆ คนต้องยอมจำนนอิทธิพลของความชั่วร้าย

ขอให้นักศึกษาระบุตัวอย่างสมัยใหม่ของกลุ่มคนหรืออิทธิพลบ่อนทำลาย (ตัวอย่างเช่น ท่านอาจต้องการให้พวกเขาเปิดอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 262–263 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย)

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าซาตานอยู่เบื้องหลังการมั่วสุมลับเสมอ เตือนนักศึกษาว่าซาตานมีประสบการณ์กว้างขวางในการหลอกผู้คน แต่พระวิญญาณของพระเจ้าสามารถช่วยเราไม่ให้ตกเป็นเหยื่อคำเท็จของซาตานได้ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5 📖 ซึ่งสอนว่าการสวดอ้อนวอนทำให้เรามีพลังต่อต้านซาตาน

ท่านอาจต้องการดึงความสนใจมายังข้อเท็จจริงที่ว่าแผนของแกดิแอนทันเพื่อโค่นล้มการปกครองในสมัยนั้นล้มเหลวเพราะการแทรกแซงจากผู้รับใช้ของฮีลามัน (ดู ฮีลามัน 2:6–10) ถึงแม้บางครั้งความชั่วร้ายอาจทวีความรุนแรงรอบตัวเรา แต่เราสามารถยืนหยัดมั่นคงในความชอบธรรมและต่อต้านความชั่วได้

ฮีลามัน 3:20 เราควรพยายาม ทำสิ่งถูกต้องตลอดเวลา

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 3:20

- คำใดใน ฮีลามัน 3:20 แสดงให้เห็นว่าฮีลามันพอใจในการทำสิ่งถูกต้อง (*ตลอดเวลา*)
- ในชีวิตท่าน ท่านเคยเห็นผลอะไรบ้างเมื่อท่านพยายามเชื่อฟังพระบัญญัติตลอดเวลา
- หลังจากนักศึกษาแบ่งปันข้อคิดเกี่ยวกับคำถามนี้แล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนสรุปเนื้อหาที่พวกเขาจะใช้พูดเรื่องการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

บอกนักศึกษาว่าเราก็เหมือนฮีลามัน ต้องพยายาม "ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา" (ฮีลามัน 3:20) ท่านอาจขอให้ชั้นเรียนร้องเพลง "ทำแต่ความดี" (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 117) หรือท่านอาจต้องการให้คนที่ร้องเพลงได้ดีร้องเพลงสวดเพลงนี้โดยให้ทั้งชั้นร่วมร้องในท่อนสร้อย

ฮีลามัน 3:20–30 เมื่อเรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เราย่อมรุ่งเรืองในงานของพระองค์

ถามนักศึกษาว่าพวกเขาคิดว่าคนส่วนใหญ่จะให้นิยาม *ความรุ่งเรือง* ว่าอย่างไร

ให้นักศึกษาจับคู่และศึกษาแนวคิดเรื่องความรุ่งเรืองใน ฮีลามัน 3:20–30 ขณะที่พวกเขาศึกษาและสนทนาข้อเหล่านี้ด้วยกัน ขอให้พวกเขาทำเครื่องหมายคำและวลีสำคัญๆ เกี่ยวกับสภาพความรุ่งเรืองของนีไฟ ขอให้พวกเขาหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้ด้วย

- ความรุ่งเรืองที่พูดถึงเทียบได้อย่างไรกับนิยามความรุ่งเรืองของโลก
- หลักธรรมใน ข้อ 29–30 เกี่ยวข้องกับความรุ่งเรืองในทางใด

เมื่อการสนทนาเป็นคู่เสร็จสิ้นลง ขอให้อาสาสมัครสองสามคนแบ่งปันความเข้าใจกับคนอื่นๆ ในชั้น

ฮีลามัน 3:27–37; 4 คนนอบน้อมและคนชอบธรรมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และได้รับพลังจากพระเจ้า ส่วนคนจองหองและคนบาปถูกทิ้งให้อยู่กับกำลังของตน

ให้ดูผ้าสกปรกผืนหนึ่ง บอกว่าผ้าผืนนี้หมายถึงคนฝักใฝ่ทางโลก จากนั้นให้ดูผ้าสีขาวสะอาด (เช่น ผ้าเช็ดหน้า)

- อะไรช่วยให้บุคคลเป็นเหมือนผ้าสะอาดผืนนี้ (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฮีลามัน 3:35

- ท่านคิดว่าการยอมถวายใจเราต่อพระผู้เป็นเจ้าหมายความว่าอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านนิยามของ *ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์ (การ)* จากคู่มือพระคัมภีร์ ซึ่งอ้างไว้ในคู่มือนักศึกษาหน้า 265

- การชำระให้บริสุทธิ์เป็นเหตุการณ์หนึ่งหรือกระบวนการหนึ่งหรือไม่ เพราะเหตุใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านฮีลามัน 3:27–30 หยุดหลังจากอ่านแต่ละข้อและขอให้นักศึกษาบอกหลักธรรมในข้อนั้นที่เกี่ยวข้องกับการชำระให้บริสุทธิ์ ให้พวกเขาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับวลีอื่นๆ ที่สำคัญต่อพวกเขาด้วย

เมื่อจบการสนทนาเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเรายอมถวายใจเราต่อพระผู้เป็นเจ้า ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้ใช้เวลาสักครู่เขียนว่าพวกเขาจะประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในชีวิตพวกเขาอย่างไร

ขอให้นักศึกษาอ่าน ฮีลามัน 3:29–30 ในใจและทำเครื่องหมายทุกอย่างที่พวกเขาพบซึ่งพูดถึงสิ่งที่พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าทำได้ จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้

- พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า “มีชีวิตและทรงพลัง” อย่างไร
- พระวจนะสามารถ “แยก” “กลโกงและบ่วงและกลอุบายของมารทั้งหมด” ออกจากกันหรือตัดเป็นชิ้นๆ ได้อย่างไร
- สุดท้ายแล้วพระวจนะจะนำเราไปที่ใด

เพื่อเน้นว่าพระคัมภีร์ช่วยเราต่อสู้กับบ่วงของปฏิปักษ์ ให้อ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> “ความสำเร็จในความชอบธรรม พลังความสามารถเพื่อหลีกเลี่ยงการหลอกลวงและต่อต้านการล่อลวง การนำทางในชีวิตประจำวันของเรา การเยียวยาจิตวิญญาณ—เหล่านี้คือคำสัญญาเพียงไม่กี่ข้อที่พระเจ้าประทานแก่ผู้จะมาสู่พระวจนะของพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาและจะไม่ทำให้เกิดสัมฤทธิผลอย่างนั้นหรือ แน่นอนว่าถ้าพระองค์ทรงบอกเราว่าสิ่งเหล่านี้จะมาถึงเราถ้าเรายึดมั่นในพระวจนะของพระองค์ เมื่อนั้นพรย่อมเป็นของเราได้ และถ้าเราไม่ยึดมั่น เราอาจสูญเสียพร เราอาจขยันหมั่นเพียรมากในด้านอื่น แต่พรบางอย่างพบเฉพาะในพระคัมภีร์ เฉพาะในการมาหาพระวจนะของพระเจ้าและยึดไว้ให้มั่นขณะที่เราบุกเบิกทางฝ่าหมอกแห่งความมืดไปจนถึงต้นไม้แห่งชีวิต” (“The Power of the Word,” *Ensign,* May 1986, 82)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้า ฮีลามัน 3:33–34, 36 และมองหาวลีที่แสดงว่าความจองหองเพิ่มขึ้นในตัวเราได้อย่างไร (ตัวอย่างเช่น ข้อ 33 กล่าวว่า ความจองหอง “เริ่มเข้ามาสู่ . . . หัวใจผู้คน” ข้อ 34 กล่าวว่า ผู้คน “ทะนงตนด้วยความถือดี” ข้อ 36 กล่าวว่า “ความจองหองอย่างรุนแรง . . . เข้าไปถึงใจผู้คน”)

- เหตุใดความจองหองจึงมักเกิดจากน้อยไปมาก
- เหตุใดจึงขจัดความจองหองได้ยากขึ้นหลังจากความจองหองมีโอกาสเติบโต
- การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันอาจเติบโตคล้ายกันแต่ในทางบวกอย่างไร

ให้นักศึกษาหาผลลัพธ์บางอย่างของความจองหองดังกล่าวไว้ในฮีลามัน 4:12–13 ท่านอาจต้องการเปรียบเทียบคนที่บรรยายไว้ในข้อเหล่านี้ผู้โอ้อวดในกำลังของตนและ “ถูกทิ้งให้อยู่กับกำลังของตนเอง” กับคนที่บรรยายไว้ในฮีลามัน 3:35 ผู้ “เข้มแข็งยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นในความนอบน้อมของตน” ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าความจองหองอาจเริ่มจากน้อยแต่เพิ่มขึ้นจนมีผลมหาศาล

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “อย่ากลัวแผลเป็นที่อาจเกิดจากการปกป้องความจริงหรือต่อสู้เพื่อความถูกต้อง แต่จงระวังแผลเป็นที่ทำให้เสียรูปทางวิญญาณ ที่เกิดแก่ท่านในกิจกรรมที่ท่านไม่ควรทำ ที่เกิดขึ้นแก่ท่านในที่ซึ่งท่านไม่ควรไป” (ใน Conference Report, Oct. 1998, 101; หรือดู *เลียโฮนา* ม.ค. 1999 หน้า 91)

- ท่านคิดว่าเอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์หมายถึงอะไรเมื่อท่านพูดถึง “แผลเป็น . . . ที่เกิดขึ้นแก่ท่านในที่ซึ่งท่านไม่ควรไป”

ให้นักศึกษาอ่าน ฮีลามัน 4:23–26

- เกิดอะไรขึ้นกับผู้คนเมื่อพวกเขาเริ่มไปตามเส้นทางแห่งบาป
- ใน ข้อ 25 ให้ทางออกอย่างไรสำหรับคนที่รู้ตัวว่ากำลังอยู่ในเส้นทางแห่งบาป
- ความชอบธรรมนำไปสู่ความเข้มแข็งในทางใด

สรุปบทเรียนโดยอ่าน ฮีลามัน 4:15 กระตุ้นนักศึกษาให้สำรวจชีวิตตนเองและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีความเข้มแข็งและความสุข

บทที่ 36

ฮีลามัน 5–9

บทนำ

ฮีลามันบทที่ 5–9 เล่าสถานการณ์ลำบากของผู้คนที่เต็มไปด้วยความจองหอง หลงทาง และน้อมรับความชั่วร้าย ทั้งยังพูดถึงพลังที่มาสู่ผู้คนซึ่งยังดำรงความซอบธรรม แน่วแน่ และซื่อสัตย์ต่อพระบิดาบนสวรรค์ทั้งที่ผู้อื่นไม่ใส่ใจพระบัญญัติและหลักธรรมแห่งความรอด นักศึกษาสามารถดึงพลังมาจากแบบอย่างของนีไฟกับลีไฮและคนเหล่านั้นที่เชื่อถ้อยคำและคำสอนของพวกเขา พวกเขาจะเห็นว่าการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและรักพระบิดาบนสวรรค์อยู่ในวิสัยที่ทำได้แม้เมื่ออิทธิพลของโลกรายล้อมพวกเขา พวกเขาสามารถ “จำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ [พวกเขา] ต้องสร้างรากฐาน [ของพวกเขา]” (ฮีลามัน 5:12) และพวกเขาสามารถเรียนรู้ที่จะ “มองดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา” (ฮีลามัน 8:15)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เราเสริมแนวป้องกันความชั่วให้ชีวิตเราโดยสร้างบนรากฐานของพระคริสต์ (ดู ฮีลามัน 5:1–14)
- ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการกลับใจเปลี่ยนแปลงใจและนำมาซึ่งสันติสุข (ดู ฮีลามัน 5:14–52)
- ซาตานคือผู้ก่อให้เกิดความไม่ซอบธรรมทั้งมวล (ดู ฮีลามัน 6)
- “ท่านจะพินาศเว้นแต่ท่านจะกลับใจ” (ดู ฮีลามัน 7; 8:1–12)
- ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ (ดู ฮีลามัน 8:13–23)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

ฮีลามัน 5:1–14 เราเสริมแนวป้องกันความชั่วให้ชีวิตเราโดยสร้างบนรากฐานของพระคริสต์

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฮีลามัน 5:2 ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่วลี “กำลังสุกงอมเพื่อความพินาศ” ให้ชั้นเรียนดูผลไม้ชิ้นหนึ่งที่เน่าแล้ว อธิบายว่าเช่นเดียวกับผลไม้ชิ้นนี้ที่สุกจนเน่า ผู้คนเสื่อมเมื่อพวกเขา “สุกงอมอยู่ในความชั่วช้าสามานย์” (อีเธอร์ 2:9)

เขียน *ฮีลามัน 5:2–3; 6:37–40* บนกระดาน ให้นักศึกษาอ่านข้อเหล่านี้ในใจและระบุด้านที่ประชาชาติชาวนีไฟกำลัง “สุกงอมเพื่อความพินาศ” เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

ให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านฮีลามัน 5:4–13 แนะนำให้พวกเขาทำเครื่องหมายเน้นคำว่า จงจำ ทุกครั้งที่อ่านเจอ ถามนักศึกษาว่าพวกเขาคิดว่าเหตุใดฮีลามันใช้คำนี้หลายครั้ง ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 269

- เราสามารถทำสิ่งใดได้บ้างที่จะช่วยให้เราจดจำพระผู้ช่วยให้รอดและพันธสัญญาของเราทุกวัน

ให้นักศึกษาเปิดไปที่ ข้อ 5–13 และระบุสิ่งที่ฮีลามันกระตุ้นบุตรชายให้จดจำ ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน เชื้อเชิญพวกเขาให้คิดหาวิธีประยุกต์ใช้คำแนะนำของฮีลามันในชีวิตพวกเขา รายการต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสิ่งที่นักศึกษาอาจจะพบ

ฮีลามันกระตุ้นบุตรชายให้จดจำ

1. ที่จะรักษาพระบัญญัติ (ดู ข้อ 6)
2. ว่าชื่อของพวกเขาตั้งตามชื่อคนที่เป็นแบบอย่างของการทำงานดี (ดู ข้อ 6–7; สำหรับข้อมูลที่ว่าชื่อของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ในอดีตสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้เราดำเนินชีวิตอย่างซอบธรรมได้อย่างไร ให้ดูคำกล่าวของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ในคู่มือนักศึกษาหน้า 268–269)
3. ประจักษ์พยานของกษัตริย์เบ็นจามินเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ (ดู ข้อ 9; ดู โมไซยาห์ 2–5 ด้วย)
4. ว่าไม่มีวิธีอื่นใดของความรอดนอกจากโดยทางพระโลหิตที่ชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู ข้อ 9)
5. ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงไถ่ผู้คนจากบาปของพวกเขาตาม “เงื่อนไขของการกลับใจ” (ข้อ 10–11)
6. ว่าพวกเขาต้องสร้างรากฐานของชีวิตบนศิลาแห่งพระเยซูคริสต์ (ข้อ 12)

ให้นักศึกษาอ่าน ฮีลามัน 5:14

- นีไฟและลีไฮทำอะไรเพราะพวกเขาจดจำคำแนะนำของฮีลามัน
- การจดจำหลักคำสอนเหล่านี้ช่วยเราได้อย่างไร

เพื่อช่วยให้นักศึกษาจดจำ ฮีลามัน 5:12 📖 ให้พวกเขาดูหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งและถามว่าจะเกิดอะไรกับหินก้อนนี้ถ้ามีคนทิ้งไว้กลางพายุ อ่าน ฮีลามัน 5:12 แล้วให้พวกเขาดูทรายกำมือหนึ่งและถามว่าอาจเกิดอะไรขึ้นกับทรายเหล่านี้เมื่อโดนพายุ

- การล่อลวงของซาตานเหมือนพายุในทางใด
- เราจะเปรียบก้อนหินกับพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร
- ท่านคิดว่าสร้างรากฐานบนศิลาของพระเยซูคริสต์หมายความว่าอย่างไร ฮีลามันให้สัญญาอะไรกับบุตรชายถ้าพวกเขาจะสร้างบนศิลานี้
- การสร้างชีวิตเราบนคำสอนของพระคริสต์ช่วยเราต้านพายุของซาตานและการทดลองของชีวิตอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (ท่านอาจจะต้องอธิบายว่า *โครงสร้างรากฐาน* เป็นอีกคำหนึ่งของคำว่ารากฐาน)

> "แม้ว่าฐานอันมั่นคงจะป้องกันปัญหาชีวิตไม่ได้ ลูกที่ดื้อรั้นทำให้บิดามารดาเศร้าโศก ครอบครัวที่แตกร้าวไม่มีวันประสานเหมือนเดิม ความผิดปกติทางเพศเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก คู่แต่งงานอาจจะไม่มีลูกด้วยเหตุผลบางอย่าง แม้ในสมัยของเราก็ 'ปล่อยคนผิดและคนชั่วร้ายไว้ไม่ให้ถูกลงโทษเพราะเงินตราของพวกเขา' [ฮีลามัน 7:5] เรื่องบางเรื่องก็ดูเหมือนไม่ยุติธรรม
>
> "แต่ด้วยโครงสร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง เราสามารถทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ แม้เมื่อเผชิญกับคำถามที่ตอบไม่ได้ง่ายๆ ...
>
> "แม้เราจะไม่รู้ทุกเรื่อง แต่เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์และพระองค์ทรงรักเรา [ดู 1 นีไฟ 11:16–17] การอยู่บนฐานที่มั่นคงจะช่วยให้เราพบพลังที่จะอดทนต่อภาระหนักของชีวิตได้" (ใน Conference Report, Apr. 2002, 89–90; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 2002 หน้า 95)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้ในใจ

- ท่านกำลังทำอะไรในแต่ละวันเพื่อสร้างชีวิตท่านบนรากฐานของพระเยซูคริสต์ ท่านจะทำอะไรให้ดีขึ้นได้บ้างเพื่อให้แน่ใจว่าท่านสร้างชีวิตบนรากฐานที่แน่นอนของพระองค์

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ในฐานะรากฐานที่แน่นอนของเรา แบ่งปันความคิดของท่านว่าเราจะสร้างบนรากฐานของพระองค์ได้อย่างไร

ฮีลามัน 5:14–52 ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เปลี่ยนแปลงใจและนำมาซึ่งสันติสุข

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "ผลแห่งการกลับใจอันแท้จริงคือการให้อภัยพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเปิดประตูรับพันธสัญญาและศาสนพิธีทั้งหมดที่ให้ไว้บนแผ่นดินโลก และมีความสุขในพรที่ตามมา เมื่อเกิดการกลับใจเต็มที่และเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ก็จะเกิดวิสัยทัศน์ใหม่ของชีวิตและโอกาสอันรุ่งโรจน์" (ใน Conference Report, Oct. 2004, 16; หรือดู *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 20)

ขณะที่นักศึกษาอ่านและสนทนาเรื่องราวในฮีลามัน 5 กระตุ้นพวกเขาให้มองหาหลักฐานของ "วิสัยทัศน์ใหม่ของชีวิต" ในบรรดาคนที่ตอบรับการสั่งสอนของนีไฟและลีไฮ

อ่านฮีลามัน 5:14–19 กับนักศึกษา ขณะที่ท่านอ่าน ให้นักศึกษามองหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ อะไรเอื้อต่อความสำเร็จของนีไฟและลีไฮในการสั่งสอนการกลับใจ
- เกิดอะไรขึ้นอันเนื่องจากการสั่งสอนของพวกเขา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

- การกลับใจที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงใจของบุคคลและนำมาซึ่งสันติสุขอย่างไร

ให้ดูภาพนีไฟกับลีไฮในหน้า 130

ให้นักศึกษาเห็นภาพรวมของเหตุการณ์ที่เหลือในฮีลามัน 5 โดยขอให้พวกเขาอ่านหัวบท เริ่มจาก "นีไฟและลีไฮพาผู้คนมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสและถูกคุมขัง" จากนั้นให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็นห้ากลุ่มและมอบหมายช่วงพระคัมภีร์ต่อไปนี้ให้กลุ่มละช่วง พร้อมคำถามที่ให้มา ท่านอาจต้องการเขียนคำถามลงในแผ่นกระดาษไว้ล่วงหน้า

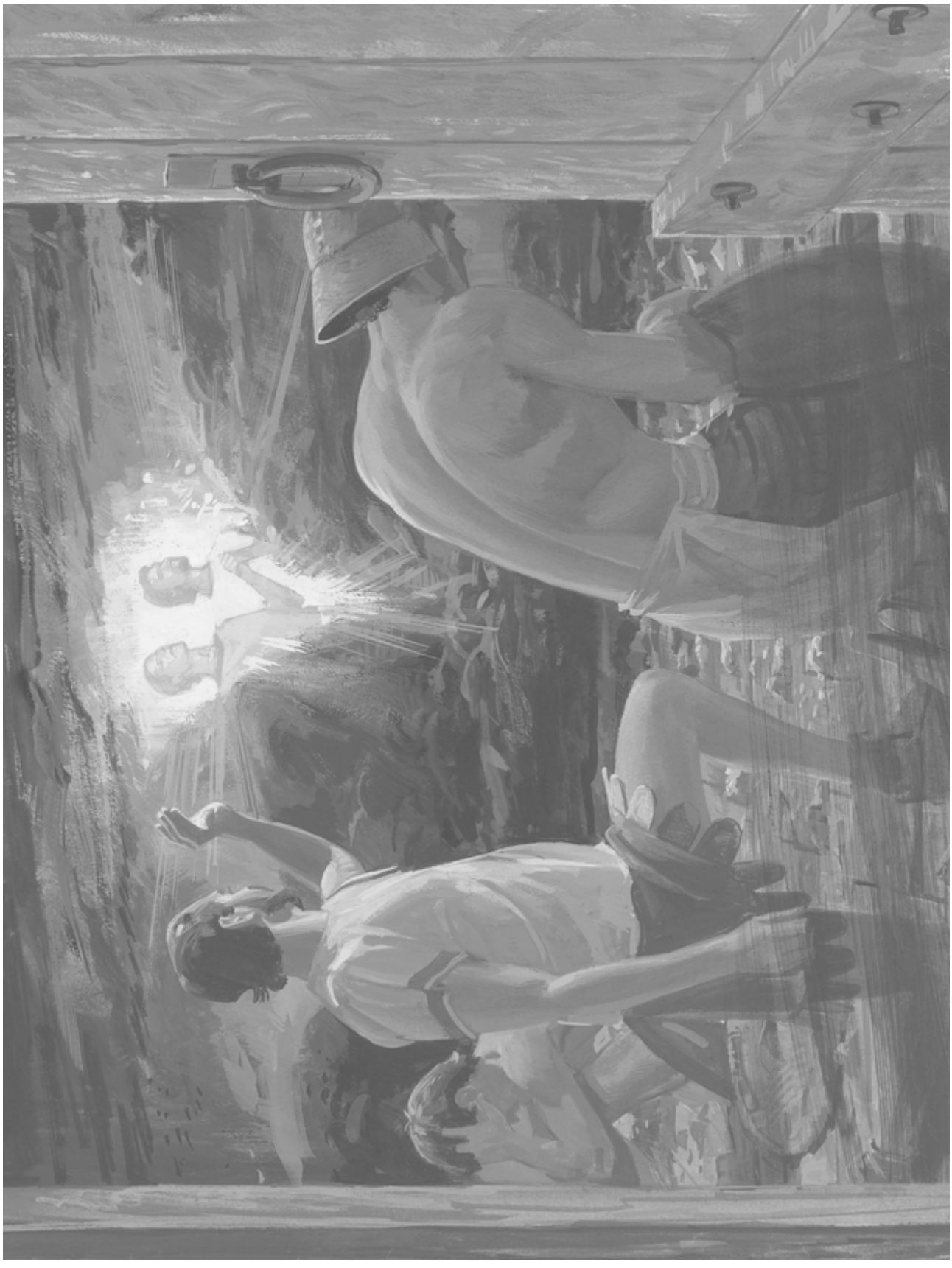

เจอร์รีย์ ธอมพ์สัน © IRI

กลุ่ม 1

ฮีลามัน 5:20–26

- เมื่อเราซื่อตรงต่อพันธสัญญาของเรา พรใดจะเป็นเหมือนกับ “เสาเพลิง” ล้อมเราไว้
- “เสาเพลิง” เหล่านี้จะช่วยให้เราเกิดความกล้าในยามยากได้อย่างไร

กลุ่ม 2

ฮีลามัน 5:27–34

- คนที่อยู่ใน “เมฆแห่งความมืด” รู้สึกอย่างไร ความรู้สึกเช่นนี้สามารถส่งผลต่อการพยายามก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาได้อย่างไร
- ข่าวสารที่ให้โดย “เสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์” ช่วยพวกเขาเอาชนะเมฆแห่งความมืดอย่างไร ทุกวันนี้เราได้ยินข่าวสารเดียวกันในทางใด

กลุ่ม 3

ฮีลามัน 5:35–39

- ดวงหน้าของนีไฟกับลีไฮสว่างขณะพวกเขาสนทนากับเหล่าเทพ ในสมัยของเรา คนที่ได้รับข่าวสารจากสวรรค์เป็นเหมือนแสงสว่างสำหรับเราอย่างไร
- นึกถึงคนที่ท่านรู้จักที่ดูเหมือนส่องสว่างในโลกที่มืดลงทุกขณะ พวกเขามีลักษณะนิสัยอย่างไร

กลุ่ม 4

ฮีลามัน 5:40–44

- ผู้คนในเมฆแห่งความมืดต้องการรู้อะไร
- คำตอบของอมินาแดบต่อคำขอร้องของพวกเขาสามารถให้แบบฉบับสำหรับคนที่พยายามออกจากความมืดทางวิญญาณได้อย่างไร
- ข้อ 44 ระบุว่าอะไรเป็นผลสืบเนื่องจากการหันไปหาพระเจ้าด้วยศรัทธาและการกลับใจ

กลุ่ม 5

ฮีลามัน 5:45–52

- ข้อ 45–52 ให้หลักฐานอะไรยืนยันว่าผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงมี “วิสัยทัศน์ใหม่ของชีวิต” ตามที่เอ็ลเดอร์สก็อตต์กล่าว เราจะประสบพรคล้ายกันนี้ได้อย่างไร
- ข้อ 47 ระบุว่าอะไรคือบ่อเกิดของสันติ (ดู โมไซยาห์ 4:3 ด้วย)

หลังจากนักศึกษามีเวลาตอบคำถามที่มอบหมายมากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันคำตอบ

ขณะที่ท่านสรุปบทเรียนส่วนนี้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองว่าพวกเขาจะเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์อย่างไร

เพราะสิ่งที่ฉันศึกษาวันนี้ ฉันรู้

เพราะสิ่งที่ฉันศึกษาวันนี้ ฉันรู้สึก

เพราะสิ่งที่ฉันศึกษาวันนี้ ฉันต้องการ

ฮีลามัน 6 ซาตานคือผู้ก่อให้เกิดความไม่ซอบธรรมทั้งมวล

อธิบายว่าฮีลามัน 5:14–52 สามารถอ่านเป็นตัวอย่างของการสร้างบนศิลาของพระเยซูคริสต์ได้ ทำนองเดียวกัน ฮีลามัน 6 สามารถอ่านเป็นตัวอย่างของการสร้างบนรากฐานทรายได้ ขณะที่ท่านสอนพระคัมภีร์ช่วงนี้ นักศึกษาพึงเข้าใจว่าซาตานคือผู้ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทั้งหลาย

อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:37–39 กับนักศึกษา ท่านอาจต้องการแนะนำพวกเขาให้อ้างโยงข้อความตอนนี้กับฮีลามัน 6:21

- ตามที่กล่าวไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 93:37 เราสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อเรามีความสว่างและความจริง
- อะไรยอมให้ซาตานเอาความสว่างและความจริงไปจากเรา

ขอให้นักศึกษาอ่านฮีลามัน 6:9–17 ในใจ

- ความรักในความมั่งคั่งทางวัตถุสามารถนำเราให้สูญเสียความสว่างและความจริงของพระกิตติคุณได้อย่างไร

ขอให้นักศึกษาอ่านฮีลามัน 6:17–40 อย่างรวดเร็ว และระบุพฤติกรรมของการเพิ่มความมืดหรือความชั่วร้ายในหมู่ชาวนีไฟ เน้นข้อ 27–30, 35 และ 40 เป็นพิเศษ ขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พบ

ให้นักศึกษาอ่านฮีลามัน 6:1–4, 20, 36–37 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของชาวนีไฟกับพฤติกรรมของชาวเลมัน

- ในช่วงของความชั่วร้ายใหญ่หลวงในบรรดาชาวนีไฟ อะไรทำให้ชาวเลมันสามารถรุ่งเรืองทางวิญญาณได้
- การกระทำของชาวเลมันต่างจากการกระทำของชาวนีไฟอย่างไร
- เจตคติและการกระทำของชาวเลมันต่อพวกโจรแกดิแอนทันต่างจากของชาวนีไฟอย่างไร

สรุปแนวคิดการสอนเรื่องนี้โดยอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 50:23–25 ท่านอาจต้องการแนะนำนักศึกษาให้อ้างโยงข้อความตอนนี้กับฮีลามัน 6:21 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 93:37–39

ฮีลามัน 7; 8:1–12 "ท่านจะพินาศเว้นแต่ท่านจะกลับใจ"

อ่านฮีลามัน 7:1–9, 22–24 กับนักศึกษา

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ อะไรทำให้นีไฟเศร้าโศกมาก
- นีไฟบอกว่าวิธีเดียวที่ชาวนีไฟจะไม่ "ถูกทำลายจนสิ้น" คืออะไร

อ่าน ฮีลามัน 8:1–9 กับนักศึกษา

- ผู้คนมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อถ้อยคำของนีไฟ
- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งคนที่ทำการล่วงละเมิดจึงตอบสนองถ้อยคำแห่งความจริงด้วยความโกรธ ผลทางวิญญาณของพฤติกรรมนี้มีอะไรบ้าง

สรุปโดยอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เอฟ. เบอร์ตัน ฮาเวิร์ดในคู่มือนักศึกษาหน้า 271

ฮีลามัน 8:13–23 ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์

แนวคิดการสอนเรื่องนี้มีศูนย์รวมอยู่ในประจักษ์พยานที่นีไฟมอบให้ไม่ใช่สภาวการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่เกี่ยวข้อง ถ้านักศึกษาไม่คุ้นเคยกับเรื่องราวการประกาศของศาสดาพยากรณ์นีไฟเกี่ยวกับการฆาตรกรรมหัวหน้าผู้พิพากษาและการระบุตัวฆาตรกร ท่านอาจมอบหมายนักศึกษาคนหนึ่งล่วงหน้าให้เล่าเหตุการณ์ที่บรรยายไว้ใน ฮีลามันบทที่ 8–9

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> "เมื่อท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ให้จดจ่ออยู่ที่บุคคลสำคัญในหนังสือเล่มนี้—ตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย—พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ . . .
>
> "...ศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ท่านอื่นๆ ในพระคัมภีร์มอรมอนได้เป็นพยานถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์—ตามวิธีและในเวลาของท่านเอง—ในบรรดาท่านเหล่านี้มีพี่ชายของเจเร็ด ซีนัค นีอัม และซีนัสรวมอยู่ด้วย ประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์ซึ่ง *กล่าวไว้ก่อน* การประสูติของพระองค์ในเบธเลเฮมบันทึกไว้โดยกษัตริย์เบ็นจามิน อบินาได แอลมาผู้บิดา แอลมาผู้บุตร อมิวเล็ค พวกบุตรของโมไซยาห์ แม่ทัพโมโรไน สองพี่น้องนีไฟกับลีไฮ และแซมิวเอลชาวเลมัน ในความต่อเนื่องของการประกาศคำพยากรณ์ที่ดูเหมือนจะไม่สิ้นสุดจากประจักษ์พยานของ 'ศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย' [เจคอบ 4:4] เป็นเวลา 'หลายพันปีก่อนการเสด็จมาของพระองค์' [ฮีลามัน 8:18]—พระคัมภีร์มอรมอนได้ประกาศอย่างจริงจังว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา" (ใน Conference Report, Oct. 1999, 87; หรือดู *เลียโฮนา* ม.ค. 2000 หน้า 85)

ช่วยให้นักศึกษาเห็นเช่นเดียวกับศาสดาพยากรณ์อีกมากมายว่านีไฟเสี่ยงชีวิตเพื่อเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฮีลามัน 8:13–15

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ดูรูปโมเสสกับงูทองเหลืองในคู่มือนักศึกษาหน้า 272 ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านกันดารวิถี 21:5–9 และ 1 นีไฟ 17:41 ด้วย

- เพื่อรักษาให้หาย สิ่งหนึ่งที่ชาวอิสราเอลต้องทำคือมองดูงูทองเหลือง แต่คนเป็นอันมากไม่ดู "เพราะความง่ายของทาง" (1 นีไฟ 17:41) การกระทำ "ง่าย" อะไรบ้างที่ขอให้เราทำเพื่อแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์
- เหตุใดบางครั้งเราจึงลังเลไม่กล้าทำสิ่งที่ดูเหมือนง่ายเกินไป
- จาก ฮีลามัน 8:15 เราเรียนรู้ว่างูทองเหลืองคือรูปแบบหรือสัญลักษณ์ของพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ เราสามารถ "มองดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา" ได้อย่างไร

ให้นักศึกษาอ่านฮีลามัน 8:16–23 ในใจ

- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์เหล่านี้
- ท่านเห็นอะไรในข้อ 23 ที่สามารถช่วยให้เราเข้าใจว่าเพราะเหตุใดศาสดาพยากรณ์เหล่านี้จึงเสี่ยงต่อการข่มเหง อันตราย และความตายเพื่อเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอด
- การอ่านหรือฟังประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของเราได้อย่างไร (ดู คพ. 46:13–14)

แบ่งปันความคิดและความรู้สึกของท่านว่าประจักษ์พยาน คำแนะนำ และพระบัญญัติที่ศาสดาพยากรณ์ให้เราช่วยให้เรารู้วิธี “มองดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา” อย่างไร (ฮีลามัน 8:15)

เขียนแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดานโดยไม่ต้องเขียนคำอธิบายใต้หัวข้อ “ลักษณะพิเศษของศาสดาพยากรณ์” เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านข้อที่อยู่ด้านซ้ายของแผนภูมิ จากนั้นเชิญพวกเขามาที่กระดานและเขียนสิ่งที่พวกเขาพบเกี่ยวกับลักษณะพิเศษของศาสดาพยากรณ์ คำตอบที่เป็นไปได้เขียนอยู่ด้านล่าง พร้อมข้ออ้างโยงบางข้อที่นักศึกษาอาจต้องการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขา

พระคัมภีร์	ลักษณะพิเศษของศาสดาพยากรณ์
อีลามัน 7:17–19	พวกท่านสอนการกลับใจเสมอ (ดู **อีเธอร์** 9:28; **คพ.** 6:9; 11:9 **ด้วย**)
อีลามัน 7:29	ข่าวสารของพวกท่านมาจากพระเจ้า (ดู**อาโมส** 3:7; **คพ.** 1:38 **ด้วย**)
อีลามัน 8:1, 4, 7	ข่าวสารของพวกท่านมักทำให้คนชั่วโกรธ (ดู**1 นีไฟ** 16:1–3 **ด้วย**)
อีลามัน 8:13–16	พวกท่านเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา (ดู**เจคอบ** 7:11 **ด้วย**)
อีลามัน 8:24	มีหลักฐานอื่นสนับสนุนข่าวสารของพวกท่าน (ดู **แอลมา** 30:44 **ด้วย**)
อีลามัน 8:27–28	พวกท่านพยากรณ์หรือบอกสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ (ดู**โมไซยาห์** 8:17 **ด้วย**)

บทที่ 37

ฮีลามัน 10–12

บทนำ

ขณะศึกษาหลักคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ ท่านจะรับรู้มากขึ้นว่าพระเจ้าเต็มพระทัยแบ่งปันพรล้ำเลิศมากมายให้ลูกที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ พรเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ วิธีหนึ่งที่จะได้รับพรจากพระผู้เป็นเจ้าคือไตร่ตรองความจริงของพระองค์ การไตร่ตรองนำไปสู่การเปิดเผย ขณะที่นักศึกษาศึกษาแบบอย่างการไตร่ตรองและรับการเปิดเผยของนีไฟ พวกเขาจะได้รับการดลใจให้ทำเช่นเดียวกัน แบบอย่างของพลังและความซื่อสัตย์ของนีไฟถูกนำมาวางคู่กับความอ่อนแอของชาวนีไฟในตอนจบของพระคัมภีร์ช่วงนี้

ขณะที่ท่านสอนฮีลามัน 11–12 ท่านอาจต้องการใช้ "วัฏจักรความจองหอง" (ความยาว 15:10 นาที) ของ *Book of Mormon DVD Presentations* (หมายเลขกำกับ 54011) เมื่อท่านดูเรื่องนี้ก่อนฉาย ให้อ่านข้อเสนอแนะใน *Book of Mormon Video Guide* (หมายเลขกำกับ 34810; มีอยู่ที่ ldsces.org ด้วย)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การไตร่ตรองเรื่องของพระเจ้านำไปสู่การเปิดเผย (ดู ฮีลามัน 10:1–4)
- อำนาจการผนึกผูกและคลายทั้งบนแผ่นดินและในสวรรค์ (ดู ฮีลามัน 10:4–10)
- พระเจ้าทรงตีสอนผู้คนของพระองค์เพื่อปลุกพวกเขาให้ระลึกถึงพระองค์ (ดู ฮีลามัน 10:14–18; 11; 12:1–3)
- การหลงลืมพระผู้เป็นเจ้านำไปสู่ความพินาศ การกลับใจและงานดีนำไปสู่ความรอด (ดู ฮีลามัน 12)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

ฮีลามัน 10:1–4 การไตร่ตรองเรื่องของ พระเจ้านำไปสู่การเปิดเผย

อ่าน ฮีลามัน 10:1–4 กับนักศึกษา ขณะที่ท่านอ่านด้วยกัน ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่คำว่า *กำลังไตร่ตรอง*

- ไตร่ตรองหมายถึงอะไร

ขอให้นักศึกษาบอกชื่อคนอื่นๆ ในพระคัมภีร์ที่ได้รับการเปิดเผยอันเนื่องจากไตร่ตรองพระวจนะของพระเจ้า ตัวอย่างอาจได้แก่ นีไฟบุตรของลีไฮ (ดู 1 นีไฟ 11:1) ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และซิดนีย์ ริกดัน (ดู คพ. 76:19) และประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (ดู คพ. 138:1–11)

ขณะที่นีไฟบุตรของฮีลามันไตร่ตรองการเปิดเผยของพระเจ้าต่อเขา เขาได้รับการเปิดเผยเพิ่มเติม (ดู ฮีลามัน 10:2–11)

- ท่านคิดว่าเหตุใดการไตร่ตรองจึงช่วยให้เราได้รับการเปิดเผย

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองเกี่ยวกับกระบวนการไตร่ตรอง ท่านอาจเขียนลงในแผ่นใสหรือบนกระดานเพื่อให้นักศึกษาอ่านพร้อมกันได้

> "การไตร่ตรองสำหรับพวกเราส่วนใหญ่ไม่ใช่สิ่งที่เราทำได้ง่ายๆ การไตร่ตรองเป็นยิ่งกว่าการนั่งเหม่อหรือฝันกลางวัน เพราะการไตร่ตรองทำให้เราจดจ่อและปลุกเร้าเรา ไม่ใช่กล่อมเรา เราต้องจัดเวลา สภาพแวดล้อม และเจตคติเพื่อจะไตร่ตรองให้ได้ ในถ้อยคำของแอลมา เราต้อง 'ให้ที่' (แอลมา 32:27) ความยาวของเวลาในการไตร่ตรองไม่สำคัญเท่าความจริงจังในการไตร่ตรอง การครุ่นคิดจะเกิดขึ้นไม่ได้ท่ามกลางสิ่งรบกวน" (*That Ye May Believe* [1992], 183)

อธิบายว่าเมื่อเราใช้เวลาไตร่ตรอง เราเปิดความคิดเพื่อรับรู้พระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ในชีวิตเรา

ขอให้นักศึกษาบรรยายความแตกต่างระหว่างการฝันกลางวันกับการไตร่ตรอง เขียนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้บนกระดาน *อาชีพ การรับใช้ในศาสนจักร การเรียน* และ *การแต่งงาน* ขอให้นักศึกษานึกถึงคำถาม ข้อกังวล หรือการท้าทายที่พวกเขามีในประเภทใดประเภทหนึ่งและจดลงไป ขณะพวกเขาทำเช่นนั้น ท่านจะเขียนบนกระดานดังนี้ *งานมอบหมาย ไตร่ตรองการท้าทายนี้และเขียนความประทับใจที่เข้ามาในใจท่าน จากนั้นให้ลงมือปฏิบัติอันจะส่งผลในทางบวก*

หลังจากนักศึกษามีเวลาเขียนสองสามนาที ดึงความสนใจของพวกเขามายังงานมอบหมายที่ท่านเขียนไว้บนกระดาน กระตุ้นพวกเขาให้ทำงานมอบหมายนี้อย่างจริงจัง—หาสถานที่สงบและใช้เวลาไตร่ตรอง

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "เรา ... ต้องการเวลาที่เงียบสงบและการไตร่ตรองร่วมกับการสวดอ้อนวอนขณะที่เราพยายามพัฒนาข้อมูลให้เป็นความรู้และลับความรู้ให้เป็นปัญญา" (ใน Conference Report, Apr. 2001, 107; หรือดู *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 119)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประสบการณ์เมื่อการไตร่ตรองช่วยให้พวกเขาได้รับการนำทางจากพระเจ้า

ฮีลามัน 10:4 ความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในงานของพระเจ้าก่อให้เกิดพรมากมาย

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 10:4 จากนั้นขอให้นักศึกษาคนอื่นๆ ให้นิยามคำว่า *ความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย* เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านหัวบทในฮีลามัน 5–9 อย่างรวดเร็ว เพื่อมองหาแบบอย่างของความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

- เหตุผลที่เป็นไปได้สำหรับความไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของนีไฟคืออะไร
- เราจะพัฒนาคุณลักษณะเช่นนี้ได้อย่างไร

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์

> "ถ้าเรามุ่งความคิดไปที่พระเยซูและงานของพระองค์ ทั้งปีติและความสามารถอดทนของเราจะเพิ่มขึ้น ... นีไฟมิได้แสวงหา 'ชีวิตตน' อย่างเห็นแก่ตัว แต่หมายมั่นทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า นี่ทำให้ท่านมีพลังงานทั้งหมดและมากกว่าที่มีอยู่แล้วซึ่งทำให้ท่านต่อสู้ได้ด้วยความขยันหมั่นเพียรไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย นีไฟรู้ว่าท่านหันหน้าไปทางไหน: ไปทางพระผู้เป็นเจ้า" (*If Thou Endure It Well* [1996], 116)

- ตามที่เอ็ลเดอร์แม็กซ์เวลล์กล่าว เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อจะไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในงานของพระเจ้า

ฮีลามัน 10:5 "เจ้าจะไม่ขอสิ่งซึ่งตรงกันข้ามกับความประสงค์ของเรา"

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 10:4–5 จากนั้นให้อ่านเรื่องเล่าในคู่มือนักศึกษาหน้า 274–275 ซึ่งพูดถึงเวลาที่ประธานมาเรียน จี. รอมนีย์เรียนรู้จากข้อเหล่านี้ หลังจากอ่านจบแล้วให้แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลเพื่อเป็นการสรุปข้อพระคัมภีร์

> "การสวดอ้อนวอนที่บริสุทธิ์ส่วนมากดูเหมือนจะเป็นกระบวนการค้นพบพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์ของเราก่อน แทนที่จะร้องขอ และจากนั้นก็ทำให้ตัวเราอยู่ในแนวเดียวกับพระประสงค์นั้น ...
>
> "เมื่อเราปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเทพรพิเศษจากสวรรค์มาบนเรา เช่นเดียวกับกรณีของนีไฟบุตรของฮีลามัน" (*All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], 93–94)

- เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อให้รู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับเรา

ฮีลามัน 10:4–10 อำนาจการผนึกผูกและคลายบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์

เขียน *อำนาจการผนึก* บนกระดาน อธิบายว่านีไฟได้รับอำนาจการผนึก เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านพระดำรัสของพระเจ้าใน ฮีลามัน 10:7–10 จากนั้นขอให้พวกเขาเปิดในคู่มือนักศึกษาหน้า 276 และอ่านข้อความอ้างอิงจากคู่มือพระคัมภีร์และคำกล่าวของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ชี้ให้เห็นว่าในกรณีของนีไฟ อำนาจการผนึกรวมถึง (1) อำนาจในการประกอบศาสนพิธีบนแผ่นดินโลกที่ผูกไว้ในสวรรค์ และ (2) อำนาจเหนือธาตุต่างๆ อธิบายว่าอำนาจเหนือธาตุต่างๆ มิได้ประทานให้ทุกคนที่ได้รับอำนาจการผนึก

- นีไฟใช้อำนาจเหนือธาตุต่างๆ อย่างไร เหตุใดเขาจึงใช้อำนาจนี้ (ดู ฮีลามัน 11:1–4)

อำนาจการผนึกดังกล่าวไว้ในข้อ 7 รวมถึงกุญแจในการประกอบศาสนพิธีการผนึกเพื่อครอบครัวจะสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันชั่วนิรันดร์ผ่านความซื่อสัตย์ของพวกเขา

แบ่งปันทัศนะต่อไปนี้จากเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> "ในการเตรียมรับเอ็นดาวเม้นท์และศาสนพิธีอื่นๆ ของพระวิหาร เราควรเข้าใจสิทธิอำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิต พระเยซูทรงกล่าวถึงสิทธิอำนาจนี้นานมาแล้วเมื่อพระองค์ทรงสอนเหล่าอัครสาวกของพระองค์ว่า 'ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลกสิ่งนั้นจะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์' [มัทธิว 16:19] สิทธิอำนาจเดียวกันนี้ได้รับการฟื้นฟูแล้วในยุคสุดท้าย

เฉกเช่นฐานะปุโรหิตเป็นนิรันดร์—ไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด—ผลของศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่ผูกครอบครัวเข้าด้วยกันตลอดกาลเป็นนิรันดร์ด้วยเช่นกัน" (ใน Conference Report, Apr. 2001, 40; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 45)

- อำนาจการผนึกมีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างไร

ฮีลามัน 10:14–18; 11; 12:1–3 พระเจ้าทรงตีสอนผู้คนของพระองค์เพื่อกระตุ้นพวกเขาให้ระลึกถึงพระองค์

ขอให้นักศึกษาใคร่ครวญโอกาสที่บิดามารดา ครู หรือผู้นำศาสนจักรตีสอนพวกเขาเพราะมีเหตุผลที่ดี

- การตีสอนมีผลกระทบอย่างไรต่อพฤติกรรมของท่าน
- ตามที่กล่าวไว้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 95:1 พระเจ้าทรงตีสอนใครและด้วยจุดประสงค์ใด

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม เขียนช่วงพระคัมภีร์ต่อไปนี้ไว้บนกระดานและมอบหมายให้กลุ่มละหนึ่งช่วง ขอให้แต่ละกลุ่มสนทนาช่วงพระคัมภีร์ของตนเพื่อค้นหาเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าทรงตีสอนผู้คนของพระองค์

ฮีลามัน 10:14–18; 11:1–6

ฮีลามัน 11:24–37; 12:1–3

หลังจากนักศึกษามีเวลาสนทนาพระคัมภีร์ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้นำการสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

- ผู้คนทำอะไรอันเป็นเหตุให้พระเจ้าทรงตีสอน
- พระเจ้าทรงใช้การตีสอนแบบใดเพื่อดึงความสนใจของผู้คน
- ตามที่กล่าวไว้ในฮีลามัน 12:3 คนเป็นอันมากไม่นึกถึงพระเจ้าถ้าพระองค์ไม่ทรงตีสอนพวกเขา เหตุใดท่านจึงคิดว่าเป็นเช่นนั้น

ช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่าวัฏจักรการตีสอนที่พวกเขาอ่านเกิดขึ้นในเวลาไม่ถึงทศวรรษ (ดู ฮีลามัน 11:1, 35) และท้ายบทที่ 11 บอกว่าผู้คนของนีไฟตกไปสู่ความชั่วร้ายอีกครั้ง (ดู ฮีลามัน 11:36–38)

- เราเรียนรู้บทเรียนอะไรบ้างจากสิ่งที่เราได้อ่านเกี่ยวกับผู้คนของนีไฟ

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์เกลนน์ แอล. เพซแห่งสาวกเจ็ดสิบ (มีอยู่ในดีวีดี (B) ด้วย)

"ทั้งโลกดูเหมือนจะอยู่ในความโกลาหล ข่าวทุกวันนี้เต็มไปด้วยเรื่องราวความอดอยากในวงกว้าง ความไม่สงบของบ้านเมือง และภัยธรรมชาติ แต่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายในระยะยาวมากกว่าคือเฮอริเคนที่เป็นภัยทางวิญญาณของการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งกำลังปกคลุมทั่วโลก พายุน่ากลัวดังกล่าวกำลังพัดองค์ประกอบทางศีลธรรมออกจากประเทศต่างๆ ของโลกและทิ้งแผ่นดินไว้ให้รกร้างทางศีลธรรม ดูเหมือนคนจำนวนมากไม่สนใจใยดีเฮอริเคนนี้และตอบสนองน้อยลงจนไม่รู้สึกแม้กระทั่งลมที่พัดเบาๆ

"เรากำลังเจริญรอยตามวัฏจักรซึ่งเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระคัมภีร์มอรมอน ดังพระเจ้ารับสั่งกับเรา 'ในวันแห่งความสงบสุขของพวกเขา พวกเขาถือคำแนะนำของเราเป็นเรื่องเล่นๆ; แต่, ในวันแห่งความยุ่งยากของพวกเขา, ด้วยความจำเป็นพวกเขาคลำหาเรา' (คพ. 101:8)

"ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ควรแปลกใจมากนักที่พระเจ้าทรงยอมให้บางคนปลุกเราให้ตื่นจากภวังค์เฉกเช่นที่พระองค์ทรงทำในสมัยการประทานก่อนๆ" (ใน Conference Report, Oct. 1992, 13; หรือ *Ensign,* Nov. 1992, 12)

ฮีลามัน 12 การหลงลืมพระผู้เป็นเจ้านำไปสู่ความพินาศ การกลับใจและงานดีนำไปสู่ความรอด

อธิบายว่า ฮีลามัน 12 สอนบทเรียนที่สัมพันธ์กับ 11 บทก่อน

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ดูภาพประกอบในคู่มือนักศึกษาหน้า 414 (หรือวาดแผนภาพคล้ายกันไว้บนกระดาน) อ่าน ฮีลามัน 12:1–6 กับนักศึกษา

- เราพบองค์ประกอบอะไรบ้างของวัฏจักรนี้ในข้อ 1–6
- วัฏจักรดังกล่าวประจักษ์ชัดในบทก่อนๆ ในหนังสือของฮีลามันอย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งผู้คนจึงหลงลืมพระเจ้าขณะที่พระองค์กำลังประทานพรพวกเขา

อ่านคำกล่าวช่วงแรกของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันและคำกล่าวของประธานฮาโรลด์ บี. ลีในคู่มือนักศึกษาหน้า 278

- เหตุใดความหรูหราฟุ่มเฟือยและความรุ่งเรืองจึงเป็นการทดสอบร้ายแรงเช่นนั้น

แบ่งปันคำกล่าวช่วงที่สองของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 278–279 และคำกล่าวของเอ็ลเดอร์โจเจ. คริสเตนเซ็นหน้า 279

- เหตุใดความจองหองจึงบ่อนทำลาย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านฮีลามัน 12:7–19 ในใจโดยมองหาตัวอย่างความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ

- การระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าสามารถช่วยเราหลีกเลี่ยงความจองหองได้อย่างไร เราจะทำอะไรได้อีกบ้างเพื่อนอบน้อมแทนที่จะจองหอง

อ่านฮีลามัน 12:20–26 ด้วยกันในชั้นเรียน

- ในข้อเหล่านี้ ท่านเห็นหลักฐานอะไรยืนยันว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องการให้เรา “ถูกขับออกจากที่ประทับ [ของพระองค์]”
- ข้อเหล่านี้สามารถช่วยเราให้เข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่เราต้องทำเพื่อให้ได้รับความรอดอย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อระลึกถึงพระเจ้าในช่วงเวลาที่พระองค์ทรงกำลังอวยพรเรา

เป็นพยานถึงพรที่พระเจ้าประทานแก่เราเมื่อเรากลับใจและทำงานดี

ฮีลามัน 12:23–24 การกลับใจและงานดีเชื้อเชิญพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฮีลามัน 12:23–24

- ท่านคิดว่าวลี “พระคุณแทนพระคุณ” หมายความว่าอย่างไร

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ขอให้พวกเขาเปิดไปที่ Bible Dictionary และหาความหมายของคำว่า *พระคุณ* จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่าน 2 นีไฟ 10:24 และ 25:23 และ แอลมา 24:11 และทำอ้างโยงข้อเหล่านั้นกับฮีลามัน 12:23–24

- วลีใดใน 2 นีไฟ 10:24 และ 25:23 และ แอลมา 24:11 พูดถึงความพยายามของเราเพื่อให้ได้รับพระคุณของพระเจ้า (คำตอบอาจได้แก่ “ทำให้ตัวเราคืนดีกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า” “เชื่อในพระคริสต์” และ “หลังจากทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว”)

ถ้านักศึกษาไม่ได้กล่าวถึงหลักธรรมต่อไปนี้ ท่านอาจต้องการอธิบายว่า วลี “พระคุณแทนพระคุณ” บ่งบอกถึงการแลกเปลี่ยน ตัวอย่างเช่น ขณะที่เราพยายามรับใช้ผู้อื่น และทำงานดีอื่นๆ พระเจ้าย่อมประทานพลังและอำนาจทางวิญญาณแก่เราเพื่อปรับปรุงความพยายามของเราเป็นการแลกเปลี่ยน (ดู คพ. 93: 12, 20) “พระคุณแทนพระคุณ” บอกเป็นนัยถึงกระบวนการพัฒนาด้วย สำหรับพระคุณแต่ละอย่างที่เราได้รับและใช้อย่างมีค่าควร เราจะได้รับพระคุณอีกอย่างหนึ่งขณะก้าวหน้าสู่ความดีพร้อม

อ้างคำอธิบายที่เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ให้ไว้ในคู่มือนักศึกษาหน้า 279–280 ท่านอาจต้องการอ่านคำอธิบายของเอ็ลเดอร์จีน อาร์. คุกในคู่มือนักศึกษาหน้า 280 คำกล่าวเหล่านี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓒ Ⓓ ด้วย

กระตุ้นนักศึกษาให้ใช้เวลาระหว่างสัปดาห์เขียนว่าพระเจ้าทรงเพิ่มพระคุณเข้าไปในชีวิตพวกเขาอย่างไรเมื่อพวกเขารักษาพระบัญญัติของพระองค์

บทที่ 38

ฮีลามัน 13–16

บทนำ

แซมิวเอลศาสดาพยากรณ์ชาวเลมันเป็นที่รู้กันว่าเขาได้รับความคุ้มครองอันน่าอัศจรรย์ขณะสั่งสอนจากยอดกำแพงรอบเมืองแห่งเซราเฮ็มลา เขากล่าวคำพยากรณ์บางเรื่องรวมทั้งเครื่องหมายการเสด็จมาและการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด แซมิวเอลเตือนชาวนีไฟให้เตรียมรับการประสูติของพระเยซูคริสต์ ฉันใด ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายก็ช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดฉันนั้น ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่าข่าวสารของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายคล้ายคลึงกับข่าวสารของแซมิวเอลอย่างไรและการตอบสนองของโลกต่อศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายบางครั้งก็คล้ายคลึงกับการตอบสนองของชาวนีไฟต่อแซมิวเอลอย่างไร เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทำตามแบบอย่างของคนที่เชื่อถ้อยคำของแซมิวเอลและได้รับพรแห่งศรัทธา การกลับใจ และการเปลี่ยนแปลงในใจ

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ศาสดาพยากรณ์เตือนเราให้กลับใจ (ดู ฮีลามัน 13)
- ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงการเสด็จมาของพระคริสต์และสอนวิธีที่เราจะเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์ (ดู ฮีลามัน 14)
- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงเห็นได้ในความซื่อสัตย์ชั่วชีวิต (ดู ฮีลามัน 15:7–16)
- เมื่อผู้คนทำใจแข็งกระด้าง พวกเขายอมให้ซาตาน “มีการควบคุมอย่างใหญ่หลวง” เหนือจิตใจพวกเขา (ดู ฮีลามัน 16:13–25)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

ฮีลามัน 13 ศาสดาพยากรณ์เตือนเราให้กลับใจ

ถามนักศึกษาว่าพวกเขานึกออกไหมเมื่อพวกเขา (หรือคนที่พวกเขารู้จัก) ได้รับการเตือนให้ระวังอันตรายและมารู้ภายหลังว่าพวกเขาปลอดภัยก็เพราะเอาใจใส่คำเตือนนั้น (ตัวอย่างคำเตือนอาจได้แก่ การเอาใจใส่ฉลากเตือนข้างขวดยา ทำตามคำแนะนำบนป้ายจราจร ทำตามคำตักเตือนของพ่อแม่หรือเพื่อน และอื่นๆ) อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “ข่าวสารที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้ในการประชุมใหญ่สามัญ—ข่าวสารที่เตรียมภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณเพื่อให้งานของพระเจ้าก้าวหน้า—มิได้ให้ฟังเพลิดเพลิน แต่ให้เพื่อดลใจ จรรโลงใจ ท้าทาย หรือแก้ไข ให้เพื่อได้ยินได้ฟังภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระเจ้า โดยมีเจตนาจะให้ผู้ฟังเรียนรู้จากคำปราศรัยและจากพระวิญญาณว่าเขา *ควร ทำ* อะไร (“The Dedication of a Lifetime” [Church Educational System fireside for young adults, May 1, 2005], 1, ldsces.org; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

อ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 1:4–5 กับนักศึกษา

- พระเจ้าประทานพระดำรัสเตือนในด้านใดดังที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้

วิธีหลักๆ วิธีหนึ่งที่พระเจ้าทรงเตือนผู้คนของพระองค์คือผ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ แซมิวเอลชาวเลมันเป็นศาสดาพยากรณ์ที่พระเจ้าทรงส่งมาเตือนชาวนีไฟว่าพวกเขาจะถูกทำลายถ้าไม่กลับใจ ขอให้นักศึกษาครึ่งชั้นเรียนอ่านฮีลามัน 13:1–6 โดยดูว่า (1) แซมิวเอลได้รับคำเตือนจากพระเจ้าอย่างไร และ (2) ผู้คนต้องทำอะไรเพื่อเอาใจใส่คำเตือน ให้อีกครึ่งชั้นเรียนอ่านฮีลามัน 13:7–11 โดยดูว่า (1) ผู้คนจะสูญเสียอะไรและทนทุกข์อย่างไรถ้าพวกเขาไม่กลับใจ และ (2) จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพวกเขาเอาใจใส่คำเตือน หลังจากให้เวลานักศึกษาอ่านแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งเป็นคู่ๆ เพื่อสนทนาสิ่งที่พบ จากนั้นเปิดโอกาสให้พวกเขาแบ่งปันแนวคิดกับทั้งชั้น ขณะนักศึกษาแบ่งปันข้อสังเกตของพวกเขา ท่านอาจต้องการเขียนสรุปย่อไว้บนกระดาน

โปรยก้อนกรวดบนพื้น ทำทางแคบๆ ไว้ให้เดินโดยไม่เหยียบก้อนกรวด เชื้อเชิญนักศึกษาสองคนให้ออกมาข้างหน้าและเอาผ้าปิดตาพวกเขา ขอให้พวกเขาหมุนตัวหลายๆ รอบจนหลงทิศ จากนั้นบอกพวกเขาให้ถอดรองเท้า ถามนักศึกษาคนหนึ่งที่ปิดตาว่าเขาจะไว้ใจนักศึกษาที่ถูกปิดตาให้พาเขาเดินไปตามทางนั้นหรือไม่

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 13:29 จากนั้นให้นักศึกษาที่ถูกปิดตาเอาผ้าปิดตาออก แล้วกลับไปนั่งที่

- ก้อนกรวดแทนสิ่งใดได้บ้างในชีวิตเรา
- "คนนำทางที่มืดบอด" ประเภทใดบ้างที่ผู้คนวางใจ
- ท่านเคยมีคนนำทางที่นำท่านอย่างปลอดภัยเมื่อใด

ขอให้นักศึกษาครึ่งชั้นเรียนศึกษา ฮีลามัน 13:17–23 ในใจ เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาอันตรายของความมั่งคั่งและคำแนะนำที่เราต้องทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายเหล่านั้น เชื้อเชิญพวกเขาให้สนทนาว่าการแสวงหาและใช้ความร่ำรวยอย่างไม่ถูกต้องสามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลหนึ่งได้อย่างไร

ขอให้นักศึกษาอีกครึ่งชั้นเรียนศึกษา ฮีลามัน 13:24–29 ในใจ จากนั้นศึกษา 2 นีไฟ 9:28 ในใจ 📖 เชื้อเชิญพวกเขาให้สำรวจเหตุผลที่ผู้คนในสมัยของแซมิวเอลยกมาอ้างเมื่อพวกเขาไม่ยอมรับศาสดาพยากรณ์

เปิดโอกาสให้นักศึกษาแบ่งปันความคิดของพวกเขากับทั้งชั้น

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาเรื่องนี้ ท่านอาจต้องช่วยนักศึกษาประยุกต์ใช้ถ้อยคำของแซมิวเอลในฮีลามัน 13:24–29 ถ้าทำเช่นนั้น จงชี้ให้เห็นว่าถึงแม้เราไม่ได้ขับไล่ศาสดาพยากรณ์หรือฆ่าพวกท่าน แต่เราสามารถเปรียบคำเตือนบางแง่ของแซมิวเอลกับตัวเราได้

- ประธานศาสนจักรคนปัจจุบันแนะนำเราให้ทำอะไรบ้าง ท่านเตือนเราว่าเราควรหลีกเลี่ยงอะไรบ้าง

ขอให้นักศึกษาไตร่ตรองคำตอบของคำถามต่อไปนี้ในใจ

- ท่านเคยทำอะไรเพื่อตอบรับคำแนะนำและคำเตือนของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ท่านเคยได้รับพรอย่างไรเมื่อท่านทำตามคำแนะนำนั้น ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

ฮีลามัน 13:38 การผัดวันการกลับใจนำไปสู่ความทุกข์

เขียนพระคัมภีร์ต่อไปนี้บนกระดาน *ฤดูเกี่ยวก็ผ่านไป ฤดูแล้งก็สิ้นลงแล้ว และเราทั้งหลายก็ไม่รอด" (เยเรมีย์ 8:20).*

- คำกล่าวนี้หมายความว่าอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านฮีลามัน 13:38

- ข้อนี้สอนอะไรเกี่ยวกับการกลับใจ
- ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ข้อใดเตือนเราไม่ให้ผัดวันแห่งการกลับใจของเรา (ถ้านักศึกษาจำแอลมา 34:32–34 ไม่ได้ 📖 ให้พวกเขาเปิดดูข้อนี้)

แบ่งปันคำแนะนำต่อไปนี้จากประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008), ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ซึ่งท่านพูดกับคนที่ต่อสู้กับการเสพติดสื่อลามกโดยเฉพาะ วลีสำคัญเกี่ยวกับข้อเหล่านี้เป็นตัวเอน

> "ใครก็ตามที่อยู่ในเงื้อมมือของความชั่วช้านี้จงคุกเข่าเพียงลำพังในห้องส่วนตัวและวิงวอนพระเจ้าขอให้พระองค์ทรงช่วยปลดปล่อยท่านจากปีศาจร้ายตนนี้ หาไม่แล้ว *คราบสกปรกจะคงอยู่ตลอดชีวิตท่านแม้จนถึงนิรันดร* เจคอบน้องชายของนีไฟสอนว่า 'และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือเมื่อคนทั้งปวงจะผ่านจากความตายครั้งแรกนี้สู่ชีวิต, ถึงขนาดที่พวกเขากลายเป็นอมตะ, ... พวกเขาที่ชอบธรรมจะยังชอบธรรมอยู่, และ *พวกเขาที่สกปรกจะยังสกปรกอยู่*' (2 นีไฟ 9:15–16)
>
> "ในนิมิตที่ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธเห็นพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จเยือนเหล่าวิญญาณของคนตายนั้น ท่านเห็นว่าพระองค์ 'มิได้เสด็จไปหาคนชั่ว, และ *ในบรรดาคนอาธรรม์และคนที่ไม่กลับใจผู้ทำให้ตนเองเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ขณะอยู่ในเนื้อหนัง, พระองค์มิได้ทรงเอื้อนโอษฐ์*' (คพ. 138:20)" (ใน Conference Report, Oct. 2004, 66; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2004 หน้า 81; เน้นตัวเอน)

- ประธานฮิงค์ลีย์ เจคอบ และประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธสอนอะไรบ้างเกี่ยวกับคนที่ไม่กลับใจจากบาปของพวกเขา

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเฮนรีย์ บี. อายริงก์แห่งฝ่ายประธานสูงสุด ก่อนที่ท่านจะอ่าน ขอให้นักศึกษาฟังเหตุผลสำคัญสองข้อว่าเหตุใดเราจึงไม่ควรถ่วงเวลาการกลับใจ

> "คนที่เวลานี้ทำบาปร้ายแรงจะปล่อยความคิดเข้าสู่สมองของพวกเขาในทำนองนี้ 'ถ้ากลับใจยากนัก สู้ทำบาปไปเรื่อยๆ ดีกว่า เมื่อใดที่ฉันอยากได้รับการให้อภัย ค่อยกลับใจทีเดียว'

> "นั่นไม่ฉลาดเลย ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าเพราะอะไร หนึ่ง คนที่เลื่อนการกลับใจอาจหมดเวลา และสอง พวกเขาจะพบความเศร้าหมองมากขึ้นในการทำบาปมากขึ้น ไม่ใช่ความสุขที่พวกเขาหวังแต่หาไม่พบ จงจดจำคำเตือนจากแซมิวเอลชาวเลมัน [ดู ฮีลามัน 13:38]" (*To Draw Closer to God: A Collection of Discourses* [1997], 65)

ให้เวลานักศึกษาไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้

- อะไรคืออันตรายของการผัดวันการกลับใจ
- เราสามารถประสบพรอะไรบ้างเมื่อเราเชื่อฟังและเมื่อเรากลับใจทันทีที่ทำบาป

ฮีลามัน 14 ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงการเสด็จมาของพระคริสต์และสอนวิธีที่เราจะเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์

ส่วนต่างๆ ของ ฮีลามัน 14 ว่าด้วยคำพยากรณ์ของแซมิวเอลเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ครอบคลุมอยู่ในแนวคิดการสอนบทที่ 40 ของคู่มือเล่มนี้ ท่านอาจต้องการอ่านแนวคิดการสอนดังกล่าวและพิจารณาว่าจะใช้ขณะนี้หรือไม่

ให้นักศึกษาหาแผนภูมิในคู่มือนักศึกษาหน้า 283 ให้นักศึกษาแบ่งเป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ หลายกลุ่มขึ้นอยู่กับขนาดชั้นเรียน แล้วอ่านพระคัมภีร์ที่เขียนไว้ในแผนภูมิซึ่งพูดถึงการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดและสิ่งที่แซมิวเอลสอนเกี่ยวกับการเตรียมรับการเสด็จมาของพระคริสต์ นักศึกษาอาจต้องการอ้างโยงข้อเหล่านี้ใน ฮีลามัน 14 กับข้อที่สอดคล้องกันใน ฮีลามัน 16 และ 3 นีไฟ 1, 2, 8 และ 23 หลังจากทบทวนแผนภูมิแล้วท่านอาจต้องการขอให้พวกเขาสนทนาคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ใน ฮีลามัน 14:12–13 แซมิวเอลบอกให้ผู้คนทำอะไรเพื่อเตรียมรับการประสูติ หรือการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูคริสต์
- ผู้นำศาสนจักรสอนอะไรเราเกี่ยวกับการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

ฮีลามัน 14:15–19 พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราจากความตายทางร่างกายและทางวิญญาณ

ถามนักศึกษาว่า

- ความตายสองแบบที่เราแต่ละคนประสบคืออะไร (ความตายทางร่างกายและความตายทางวิญญาณ)
- การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไถ่มวลมนุษย์อย่างไม่มีเงื่อนไขจากความตายทางร่างกายที่การตกของอาดัมนำเข้ามาในโลกหรือไม่ (ใช่ ดู 1 โครินธ์ 15:20–22 📖)

ให้นักศึกษาอ่าน ฮีลามัน 14:15–19 ในใจและหาคำอ้างอิงของแซมิวเอลเกี่ยวกับความตายทางวิญญาณสองครั้ง ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าความตายทางวิญญาณครั้งแรกที่แซมิวเอลกล่าวถึงคือการแยกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยออกจากที่ประทับของพระองค์ แซมิวเอลเรียกความตายทางวิญญาณครั้งนี้ว่า "ความตายครั้งแรก" (ฮีลามัน 14:17 เฉกเช่นความตายทางร่างกายความตายทางวิญญาณครั้งแรกมาสู่คนทั้งปวงเนื่องจากการตก (ดูฮีลามัน 14:16) เมื่อเรามาโลกนี้ เราออกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ความตายทางวิญญาณดังกล่าวเอาชนะโดยไม่มีเงื่อนไขผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์—ทุกคนจะถูกนำกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู ฮีลามัน 14:17; ดู 2 นีไฟ 2:9–10, 15, 22, 38; แอลมา 11:43–44 ด้วย)

ในความตายทางวิญญาณครั้งที่สอง ผู้คนถูก "ตัดขาดอีกครั้งจากสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม" (ฮีลามัน 14:18) ความตายทางวิญญาณครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากบาปของเรา การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เอาชนะความตายนี้โดยมีเงื่อนไข—ถ้าเรากลับใจจากบาปและรับศาสนพิธีแห่งความรอด เราจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าหลังจากเราได้รับการพิพากษา

ฮีลามัน 15:7–16 การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงเห็นได้ในความซื่อสัตย์ชั่วชีวิต

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ศึกษาฮีลามัน 15:7–9 ในใจ โดยระบุองค์ประกอบในกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส หลังจากให้เวลาพวกเขาอ่านและไตร่ตรองสองถึงสามนาทีแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ เขียนแนวคิดของสมาชิกชั้นเรียนไว้บนกระดาน ขอให้พวกเขาสนทนาคำถามต่อไปนี้

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 7 การศึกษาที่จริงใจและเชื่อในพระคัมภีร์นำไปสู่สิ่งใด
- การเปลี่ยนแปลงในชาวเลมันเหล่านี้จริงใจและยั่งยืนเพียงใด (ดู ข้อ 9)

ขอให้นักศึกษาพิจารณาคำถามต่อไปนี้ในใจ

- ท่านสามารถทำอะไรได้บ้างที่จะช่วยให้ท่านประสบ "การเปลี่ยนแปลงในใจ"

- พิจารณา ข้อ 9 เท่าที่จะประยุกต์ใช้ในชีวิตท่านได้ ท่านมี “อาวุธสงคราม” ที่ต้องฝังหรือไม่
- ท่านจะเพิ่มพูนศรัทธาจนถึงจุดที่ท่าน “กลัวที่จะทำบาป” ได้อย่างไร

เชิญสมาชิกชั้นเรียนคนหนึ่งอ่าน ฮีลามัน 15:10–16

- พระเจ้าทรงสัญญาอะไรเกี่ยวกับผู้สืบตระกูลของชาวเลมันเหล่านี้ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใส
- เหตุใดพระเจ้าทรงสัญญากับชาวเลมันว่าผู้คนของเขาจะไม่ถูกทำลาย (ดู ฮีลามัน 15:14–17)

ฮีลามัน 16:13–25 เมื่อผู้คนทำใจแข็งกระด้าง พวกเขายอมให้ซาตาน “มีการควบคุมอย่างใหญ่หลวง” เหนือจิตใจพวกเขา

ขอให้นักศึกษาทุกคนปิดพระคัมภีร์ของตน จากนั้นให้นักศึกษาคนหนึ่งเปิดพระคัมภีร์ของเขาและอ่าน ฮีลามัน 16:13–14 ขณะที่นักศึกษาคนอื่นๆ ฟัง ถามชั้นเรียนว่าพวกเขาคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นในข้อถัดไป

- ท่านคิดว่าผู้คนในทุกวันนี้จะตอบสนองอย่างไรต่อข่าวสารของศาสดาพยากรณ์ถ้าพวกเขาเห็นเหล่าเทพและเครื่องหมายสำคัญอื่นๆ

ขอให้นักศึกษาคนที่เปิดพระคัมภีร์อ่านคำแรกของ ข้อ 15 ถามนักศึกษาที่เหลือว่าพวกเขาคิดว่าจะมีข้อความใดตามหลังคำว่า *กระนั้นก็ตาม* หลังจากพวกเขาตอบแล้วให้อ่านข้อ 15 กับพวกเขา

- ท่านจะพูดถึงคนที่มีใจแข็งกระด้างว่าอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 22–23 ใจแข็งกระด้างของชาวนีไฟมีอิทธิพลต่อพวกเขาอย่างไร
- ท่านพบว่าอะไรช่วยป้องกันไม่ให้ซาตานควบคุมจิตใจท่าน

อ่าน 3 นีไฟ 9:20 กับนักศึกษา

- คนที่มี “ใจชอกช้ำ” ต่างจากคนใจแข็งกระด้างในทางใด
- พรใดมาสู่คนที่มีใจชอกช้ำและวิญญาณสำนึกผิด
- การมีอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราต่อต้านอิทธิพลของซาตานในทางใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับวิธีพัฒนาใจนอบน้อมและความปรารถนาจะรับอิทธิพลของพระวิญญาณทุกวัน

ฮีลามัน 16:16–21 คนจองหองไม่ยอมทำตามศาสดาพยากรณ์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน ฮีลามัน 16:16–21 โดยมองหาข้อแก้ตัวที่คนไม่ชอบธรรมใช้อ้างเมื่อไม่เชื่อคำพยากรณ์ของแซมิวเอล หลังจากนักศึกษามีเวลาศึกษาข้อเหล่านี้สองสามนาทีแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน

- ข้อโต้แย้งแบบใดยังใช้กับศาสดาพยากรณ์ในสมัยของเรา
- เราจะบอกได้อย่างไรว่าเรากำลังเริ่มไม่ยอมรับถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ในชีวิตส่วนตัวของเรา

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:4–5

- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อรับถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ “ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา”

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “ประสบการณ์ของข้าพเจ้าคือทันทีที่ท่านเลิกใส่เครื่องหมายคำถามต่อท้ายคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์และใส่อัศเจรีย์แทน และ *ทำตาม* พรจะเทมา” (ใน Lane Johnson, “Russell M. Nelson: A Study in Obedience,” *Ensign,* Aug. 1982, 24; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

- ใส่อัศเจรีย์แทนเครื่องหมายคำถามต่อท้ายคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์หมายความว่าอย่างไร

บทที่ 39

3 นีไฟ 1–7

บทนำ

มีความคล้ายคลึงหลายอย่างระหว่างเวลาก่อนการปรากฏของพระคริสต์ในพื้นที่ของทวีปอเมริกากับเวลาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ตัวอย่างเช่น มีความชั่วร้ายเพิ่มขึ้นก่อนการเสด็จทวีปอเมริกาของพระเจ้า แต่คนจำนวนมากยังคงซื่อสัตย์ ท่านและนักศึกษาของท่านสามารถอยู่ในหมู่คนที่ยังคงซื่อสัตย์แม้ในขณะที่ความชั่วร้ายเพิ่มขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า ขณะนักศึกษาระบุสภาพและเหตุการณ์ดังบรรยายไว้ในบทเหล่านี้ที่มีความคล้ายคลึงกับสภาพและเหตุการณ์ในวันเวลาสุดท้าย พวกเขาจะพร้อมดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์มากขึ้น

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เครื่องหมายและปาฏิหาริย์ตอบแทนคนซื่อสัตย์และประกาศการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด (ดู 3 นีไฟ 1:4–23)
- สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด (ดู 3 นีไฟ 5:13–15)
- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์ทำให้เราสามารถอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ (ดู 3 นีไฟ 6–7)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 1–7 ประวัติศาสตร์ชาวนีไฟมีความคล้ายคลึงหลายอย่างกับสมัยของเรา

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 288 ให้นักศึกษาอ่านหัวบทของ 3 นีไฟ 1–7 โดยมองหาความคล้ายคลึงกับสมัยของเรา เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ ในระหว่างการสนทนาท่านจะช่วยให้นักศึกษาเห็นการต่อต้านที่รุนแรงจากซาตานก่อนการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด อธิบายว่าโดยศึกษา 3 นีไฟ 1–7 และประยุกต์ใช้หลักธรรมในนั้น เราสามารถเข้าใจเครื่องหมายการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดต่อชาวนีไฟและสามารถเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ได้

3 นีไฟ 1:4–23 เครื่องหมายและปาฏิหาริย์ตอบแทนคนซื่อสัตย์และประกาศการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด

ขอให้นักศึกษาบอกชื่อบุคคลในพระคัมภีร์ที่ประสบปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่อันเนื่องจากศรัทธาของพวกเขา

- ปาฏิหาริย์สามารถทำให้คนซื่อสัตย์เข้มแข็งขึ้นได้อย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 1:4–9

- แม้จะมีเครื่องหมายและปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่เกิดขึ้นมากมายในหมู่คน แต่คนชั่วให้เหตุผลอะไรสำหรับการข่มเหงคนชอบธรรม
- เหตุใดเครื่องหมายจึงไม่ทำให้คนชั่วเปลี่ยนเสมอไป (ดู คพ. 63:7–11)

ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 1:10–14 ในใจ

- พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่าพระองค์จะทรงแสดงให้โลกเห็นอะไรโดยเสด็จมาในโลก (ดู ข้อ 13–14 พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะทรงทำให้ทุกสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์พูดไว้และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้นับแต่การวางรากฐานของโลกเกิดสัมฤทธิผล)
- สัมฤทธิผลของคำพยากรณ์เสริมสร้างศรัทธาอย่างไร

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 1:15–21

- ท่านคิดว่าเหตุใดผู้ไม่เชื่อจึงตอบสนองในเบื้องต้นด้วยความกลัวไม่ใช่ด้วยศรัทธา
- เครื่องหมายการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดให้แสงสว่างจากฟ้าสวรรค์สู่แผ่นดินโลก เหตุใดแสงสว่างจึงเป็นเครื่องหมายที่เหมาะสมต่อการเสด็จมาในโลกของพระเยซูคริสต์
- ศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดนำแสงสว่างมาสู่ชีวิตผู้คนอย่างไร

อ่าน 3 นีไฟ 1:22–23

- อะไรนำความสงบสุขมาสู่แผ่นดินหลังจากเครื่องหมายการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 3 นีไฟ 1:8

- ข้อนี้สอนอะไรเกี่ยวกับวิธีที่เราควรมองหาเครื่องหมายในสมัยของเรา
- ท่านคิดว่า “เฝ้าคอยอย่างแน่วแน่” หมายความว่าอะไร
- การเฝ้าคอยอย่างแน่วแน่สามารถช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพวกเขาไม่สามารถเฝ้าคอยอย่างแน่วแน่ได้ถ้าไม่รู้หรือไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังเฝ้าคอยอะไร กระตุ้นพวกเขาให้มองหาคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์อย่างต่อเนื่องขณะศึกษาพระคัมภีร์และเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ใน 3 นีไฟ ซึ่งเป็นแบบฉบับสำหรับวันเวลาสุดท้าย

อ่านและสนทนา 3 นีไฟ 1:4–9 ขอให้นักศึกษาใคร่ครวญว่าพวกเขาจะตอบสนองอย่างไรถ้าการคุกคามคล้ายกันนี้เกิดขึ้นกับวิสุทธิยุคสุดท้ายในปัจจุบัน เชื้อเชิญพวกเขาให้ไตร่ตรองคำถามเหล่านี้ในใจ

- ท่านจะยังซื่อสัตย์อยู่เสมอหรือไม่
- ท่านเคยมีประสบการณ์ที่จะทำให้ท่านเข้มแข็งขึ้นขณะพยายามซื่อสัตย์อยู่เสมอหรือไม่

3 นีไฟ 3 คนชอบธรรมไม่กลัวสิ่งที่คนชั่วร้ายทำได้

ก่อนสอน 3 นีไฟ 3 ท่านอาจต้องการสรุปเรื่องราวช่วงสุดท้ายของ 3 นีไฟ 1 และ 3 นีไฟ 2 ทั้งหมด ดังนี้

หลังจากผู้คนเห็นเครื่องหมายอันน่าอัศจรรย์ของการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด ซาตานแพร่ "การพูดเท็จ ... ในบรรดาผู้คน" แต่ "คนส่วนมากยังเชื่อ, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า" (3 นีไฟ 1:22) อย่างไรก็ดี ภายในไม่กี่ปี คนจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "อนุชนรุ่นหลัง" "เริ่มแปลกใจน้อยลงน้อยลงเกี่ยวกับเครื่องหมายหรือการอันน่าพิศวงจากฟ้าสวรรค์, ถึงขนาดที่พวกเขาเริ่มแข็งกระด้างในใจ, และมืดบอดในจิต, และเริ่มไม่เชื่อทุกสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยินและเห็นมา" (3 นีไฟ 1:30; 2:1) "เพราะความชั่วร้ายของผู้คนของนีไฟ, และความขัดแย้งและการแตกแยกหลายครั้งของพวกเขา, พวกโจรแกดิแอนทันจึงได้เปรียบพวกเขาหลายอย่าง" (3 นีไฟ 2:18)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทบทวนจดหมายของกิดดิแอนไฮถึงเลโคนิอัสใน 3 นีไฟ 3:1–10 ขอให้พวกเขามองหาข้อความที่กิดดิแอนไฮใช้เพื่อพยายามข่มขู่หรือทำให้เลโคนิอัสกลัว

- ปัจจุบันซาตานใช้กลยุทธ์คล้ายกันอย่างไร
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 11–12 เลโคนิอัสมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อจดหมายฉบับนั้น

เขียนบนกระดานว่า *การเตรียมของเลโคนิอัส* และ *ความคล้ายคลึงในปัจจุบัน* ขอให้นักศึกษาค้นคว้าข้อ 12–25 โดยมองหาการเตรียมที่เลโคนิอัสกับผู้คนทำเพื่อพวกเขาจะปลอดภัย ให้นักศึกษาเขียนสิ่งที่ค้นพบไว้บนกระดานใต้คำว่า *การเตรียมของเลโคนิอัส* จากนั้นให้สมาชิกชั้นเรียนเสนอวิธีประยุกต์ใช้การเตรียมแต่ละอย่างกับสมัยของเราใต้คำว่า *ความคล้ายคลึงในปัจจุบัน* หลังจากเขียนเสร็จแล้ว ข้อความบนกระดานจะมีลักษณะดังนี้

การเตรียมของเลโคนิอัส	ความคล้ายคลึงในปัจจุบัน
สวดอ้อนวอนขอพละกำลัง	สวดอ้อนวอนขอพละกำลัง
เลโคนิอัสขอร้องผู้คนให้กลับใจ	ผู้นำศาสนจักรขอร้องเราให้กลับใจ
สร้างแนวป้องกันที่แข็งแกร่ง	สร้างประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง
รวมผู้คนมาอยู่ที่เดียว	รวมพลังกัน รวมตัวกันในวันสะบาโต
รวมตัวกันที่ใจกลางแผ่นดิน	หลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย
รวมเสบียงอาหารและสิ่งจำเป็นให้ผู้คน	เตรียมทางโลก

3 นีไฟ 5:13–15 สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 5:13

เขียนบนกระดานว่า *สานุศิษย์ของพระคริสต์*

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ อะไรคือบทบาทสานุศิษย์ของพระคริสต์ มีวิธีใดบ้างที่เราสามารถทำให้บทบาทนี้บรรลุผล

ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ให้พวกเขาเปิดคู่มือนักศึกษาหน้า 291 ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน (สังเกตว่าตามนิยาม สานุศิษย์คือผู้ติดตาม [ดู คพ. 41:5] อย่างไรก็ดี การที่มอรมอนเรียกตนเองว่าสานุศิษย์อาจมีการอ้างถึงการเรียกของเขาโดยเฉพาะในฐานะผู้นำที่มีสิทธิอำนาจการเป็นอัครสาวกเหมือนสานุศิษย์ชาวนีไฟสิบสองคนใน 3 นีไฟ 12:1 ใน 3 นีไฟ 5:13 มอรมอนประกาศว่าเขาได้รับสิทธิอำนาจให้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าในบรรดาผู้คน)

- ตามที่กล่าวไว้ใน 3 นีไฟ 5:14–15 อะไรจูงใจและนำทางมอรมอนในงานนี้

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเราสามารถได้รับการเรียกให้เป็นสานุศิษย์เช่นกัน ขอให้พวกเขาอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 4:3–5

- จำเป็นต้องมีอะไรจึงจะได้รับ "เรียกมายังงาน"—อีกนัยหนึ่งคือ เป็นสานุศิษย์

- อะไรทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรกับงาน

เชื้อเชิญนักศึกษาสองสามคนให้แบ่งปันความรู้สึกหรือประจักษ์พยานของพวกเขาว่าการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์มีความหมายต่อพวกเขาอย่างไร

3 นีไฟ 6–7 การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์ทำให้เราสามารถอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

เชื้อเชิญสมาชิกชั้นเรียนให้เปิดดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 293–294 (คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย ถ้าท่านใช้ดีวีดี ให้ดูคลิปวิดีโอก่อนสอนเพื่อท่านจะพร้อมหยุดในช่วงที่ท่านเห็นควรให้มีการสนทนา)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน (หรือฟัง) สามย่อหน้าแรกในคำกล่าวนั้น ก่อนอ่าน ขอให้นักศึกษาฟังคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสต่างจากคนที่ไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างไร
- การเปลี่ยนใจเลื่อมใสต่างจากการได้รับพยานถึงความจริงในทางใด

ขอให้นักศึกษาจำคำตอบของคำถามเหล่านี้ขณะพวกเขาศึกษาและสนทนา 3 นีไฟ 6–7

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 5:1–3 ให้นักศึกษาที่เหลือบอกข้อความที่กล่าวถึงชาวนีไฟในช่วงเวลาที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านั้น จากนั้นให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 7:7–8 ซึ่งพูดถึงสภาพของผู้คนในอีกหกปีต่อมา ให้นักศึกษาบอกข้อความที่กล่าวถึงชาวนีไฟหลังจากหกปี เขียนบนกระดานดังนี้

> ***ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขาไม่ให้รุ่งเรืองได้เว้นแต่ ...***
>
> (ดู 3 **นีไฟ** 6:4–5, 10–18, 20, 23, 27–30)

ขอให้นักศึกษาค้นคว้าข้อเหล่านี้และหาข้อความหรือวลีที่บ่งบอกว่าอะไรขัดขวางผู้คนทางวิญญาณ เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าแม้คนเหล่านี้เคยเชื่อแต่การกระทำที่ไม่ชอบธรรมของพวกเขาทำให้พวกเขาลืมประจักษ์พยานและกลับสู่ความชั่วร้าย

กลับไปดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ในคู่มือนักศึกษาหรือในดีวีดีอีกครั้ง เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน (หรือฟัง) ย่อหน้าสุดท้าย ให้พวกเขาระบุองค์ประกอบจำเป็นของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์ที่จะคุ้มครองพวกเขาไม่ให้ตกเป็นเหยื่อองค์ประกอบของสังคมที่ทำลายศรัทธา

กระตุ้นนักศึกษาให้ดูแลวัฏจักรของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสในชีวิตพวกเขาโดยใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจ และเสมอต้นเสมอปลายในการเชื่อฟัง ท่านอาจต้องการสรุปโดยเป็นพยานว่าหลักธรรมเหล่านี้นำพรเข้ามาในชีวิตท่านอย่างไร

บทที่ 40

3 นีไฟ 8–11

บทนำ

การปรากฏของพระเยซูคริสต์ในทวีปอเมริกาครั้งโบราณเป็นหลักฐานยืนยันว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สัญญาของพระองค์เกิดสัมฤทธิผลและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวดังนี้

"พระบุตรตรัสด้วยสุรเสียงที่เสียดแทงถึงไขกระดูก โดยตรัสเพียงว่า 'เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมาในโลก' [3 นีไฟ 11:10]

"การปรากฏครั้งนั้นและการประกาศเช่นนั้นถือเป็นจุดโฟกัสช่วงเวลาสำคัญที่สุด ในประวัติศาสตร์ทั้งหมดของพระคัมภีร์มอรมอน . . .

"ทุกคนพูดถึงพระองค์ ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ฝันถึงพระองค์ และสวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงปรากฏ—แต่พระองค์ประทับอยู่ที่นี่จริงๆ วันนั้นของวันทั้งหลาย!" (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 250–251)

โดยการศึกษาพระคัมภีร์ช่วงนี้ นักศึกษาจะเห็นว่าคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์เกิดสัมฤทธิผล พวกเขาสามารถประสบการเสด็จเยือนผู้คนที่อุดมมั่งคั่งของพระผู้ช่วยให้รอดจากการอ่านขณะเพิ่มพูนในประจักษ์พยานเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- คำพยากรณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิผลทั้งหมด (ดู 3 นีไฟ 8)
- พระเจ้าจะทรงต้อนรับทุกคนที่มาหาพระองค์ด้วยใจที่ชอกช้าและวิญญาณที่สำนึกผิด (ดู 3 นีไฟ 9:13–22)
- การปรากฏของพระเยซูคริสต์ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาเป็นพยานถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์และความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ ของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 11:1–17)
- หลักคำสอนของพระคริสต์รวมถึงศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู 3 นีไฟ 11:31–41)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 8 คำพยากรณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิผลทั้งหมด

ก่อนทบทวนรายละเอียดของความพินาศใน 3 นีไฟ 8 ชี้ให้เห็นว่าแซมิวเอลชาวเลมันพยากรณ์เกี่ยวกับหายนะที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ของทวีปอเมริกา ณ เวลาสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดในเยรูซาเล็ม ท่านอาจต้องการให้นักศึกษามองหาความสำคัญที่มอรมอนให้ไว้ขณะยืนยันสัมฤทธิผลของคำพยากรณ์เหล่านั้น (ดู 3 นีไฟ 10:14) และการเน้นว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงทำให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิผลเมื่อพระองค์ตรัสว่า "พระคัมภีร์เกี่ยวกับการมาของเราจึงเกิดสัมฤทธิผล" (3 นีไฟ 9:16)

ให้นักศึกษาเปรียบเทียบ 3 นีไฟ 8:3 กับ 3 นีไฟ 8:4

- ท่านคิดว่าเหตุใดบางคนจึงยอมให้มี "ความสงสัยและการโต้เถียงอย่างรุนแรง" แทน "ความตั้งใจอย่างมาก" ที่จะมองหาเครื่องหมาย
- สิ่งนี้ประยุกต์ใช้กับเราได้อย่างไร

หมายเหตุ: ถ้าท่านสนทนาคำพยากรณ์ของแซมิวเอลชาวเลมันอย่างละเอียดในบทที่ 38 ท่านอาจต้องการพูดเรื่องดังกล่าวเพียงเล็กน้อยในบทนี้

ให้นักศึกษาจัดกลุ่มกันเองกลุ่มละสามถึงสี่คน เขียนบนกระดานดังนี้

คำพยากรณ์ของแซมิวเอล	**สัมฤทธิผล**
ฮีลาแมน 14:20–27	3 **นีไฟ** 8:5–23

เชื้อเชิญให้แต่ละกลุ่มอ่านฮีลามัน 14:20–27 โดยมองหาคำพยากรณ์ของแซมิวเอลชาวเลมันเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ จากนั้นให้พวกเขาอ่าน 3 นีไฟ 8:5–23 โดยมองหา

รูปแบบที่คำพยากรณ์นี้เกิดสัมฤทธิผล ท่านอาจต้องการแนะนำให้นักศึกษาเขียนอ้างโยงข้อความพระคัมภีร์สองตอนนี้ตรงที่ว่างริมหน้าพระคัมภีร์ของพวกเขา เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกจำนวนปีที่ผ่านไประหว่างการประกาศคำพยากรณ์กับสัมฤทธิผลของคำพยากรณ์ (ประมาณ 40 ปี)

หลังจากนักศึกษามีเวลาเปรียบเทียบช่วงพระคัมภีร์แล้ว ขอให้แต่ละกลุ่มเขียนหลักธรรมหนึ่งหรือสองข้อที่เรียนรู้จากเหตุการณ์เหล่านี้ ขอให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนไว้

เพื่อช่วยให้นักศึกษาพบวิธีประยุกต์ใช้ข้อความพระคัมภีร์เหล่านี้ ถามคำถามดังนี้

- ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย คำพยากรณ์ใดบ้างที่เราเชื่อว่าคนอื่นๆ ไม่ยอมรับ (เขียนคำตอบไว้บนกระดาน คำตอบอาจรวมถึงคำพยากรณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้าย การสร้างเยรูซาเล็มใหม่ การรวมกันที่อาดัม-ออนได-อาห์มัน และการสั่งสอนพระกิตติคุณทั่วโลก)
- ท่านคิดว่าเหตุใดบางคนจึงไม่ยอมรับคำพยากรณ์เหล่านี้

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน คพ. 1:38 📖 เป็นพยานว่าคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายจะเกิดสัมฤทธิผลทั้งหมด

สรุปกิจกรรมนี้โดยถามคำถามต่อไปนี้

- การอ่านประสบการณ์เหล่านี้สามารถช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองได้อย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ศรัทธาของเรามั่นคงอยู่เสมอขณะรอให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิผล

3 นีไฟ 9:5–12 พระผู้เป็นเจ้าจะทรงถือว่าคนชั่วร้ายต้องรับผิดชอบ

บางครั้งผู้คนสงสัยว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงจำความโหดร้ายที่คนชั่วทำกับคนชอบธรรมได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น เมื่อกษัตริย์โนอาห์สั่งให้เผาอบินาได (ดู โมไซยาห์ 17) และเมื่อศาสดาพยากรณ์ถูกก้อนหินขว้างจนตาย (ดู 3 นีไฟ 7:19) ผู้คนอาจคาดหวังให้พระผู้เป็นเจ้าทรงลงโทษคนชั่วร้ายทันที พระองค์ทรงถือว่าคนชั่วร้ายต้องรับผิดชอบการกระทำของตน แต่พระองค์ทรงทำเช่นนั้นในเวลาและวิธีของพระองค์ เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 3 นีไฟ 9:5–12 อย่างใคร่ครวญ โดยระบุข้อความที่พูดถึงความพินาศของคนชั่วร้าย

- พระเจ้าทรงพิสูจน์อย่างไรว่าถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ถูกต้อง

3 นีไฟ 9:13–22 พระเจ้าจะทรงต้อนรับทุกคนที่มาหาพระองค์ด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด

ขอให้นักศึกษาสมมติว่าพวกเขาอยู่ในกลุ่มคนที่กำลังได้ยินสุรเสียงของพระผู้ช่วยให้รอดใน 3 นีไฟ 9 จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่าน ข้อ 13–22 ในใจ แล้วดูว่ากี่ครั้งที่พระเจ้าทรงเชื้อเชิญผู้คนให้มาหาพระองค์

- เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากการที่พระเจ้าทรงมีพระดำรัสเชื้อเชิญเช่นนี้หลายครั้ง
- ทบทวน 3 นีไฟ 9:14 ท่านรู้สึกว่าพระเจ้าทรงยื่นพาหุแห่งพระเมตตามายังท่านอย่างไร
- พระเจ้าทรงอวยพรท่านอย่างไรเมื่อท่านมาหาพระองค์

อธิบายว่าพระเยซูคริสต์ตรัสชัดเจนให้ “ยกเลิก” สัตวบูชา และว่าผู้ติดตามพระองค์จะถวายเครื่องบูชาด้วย “ใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด” (ดู 3 นีไฟ 9:19–20)

ก่อนสนทนาเรื่องการพลีบูชาด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด ท่านอาจต้องการทบทวนจุดประสงค์ของสัตวบูชาพอสังเขปและเหตุที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราจะไม่รับเครื่องพลีบูชา [ด้วยสัตว์] ของเจ้าและเครื่องเผาบูชาของเจ้า” (3 นีไฟ 9:19) อธิบายว่ากฎของโมเสสเรียกร้องให้ถวายสัตวบูชา เครื่องถวายเหล่านี้เป็นรูปแบบและฉายาของการชดใช้ (ดู โมเสส 5:5–8; ดู 2 นีไฟ 25:24 ด้วย) หลังจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์สัตวบูชาจึงไม่จำเป็นอีก อมิวเล็คสอนความจริงนี้เมื่อหลายปีก่อนโดยกล่าวว่าพระโลหิตที่หลั่งโดยพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็น “การพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง” ซึ่งจะ “ไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์” (แอลมา 34:10) เขากล่าวว่า “สมควรมี … การหยุดหลั่งเลือด; กฎของโมเสสจึงจะสมบูรณ์” (แอลมา 34:13) คนชอบธรรมคาดหวังให้สัตวบูชาสิ้นสุดหลังจากพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบพระโลหิตของพระองค์

- ตามที่กล่าวไว้ใน 3 นีไฟ 9:19–20 พระเจ้าทรงเรียกร้องให้เราพลีบูชาอะไร (ดู ออมไน 1:26)
- ท่านคิดว่าการถวายเครื่องพลีบูชาด้วย “ใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด” หมายความว่าอย่างไร

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามเหล่านี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันในคู่มือนักศึกษา หน้า 297 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย เชื้อเชิญนักศึกษาให้ใคร่ครวญว่าพวกเขาจะทำอะไรเพื่อถวาย “ใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด” แด่พระผู้เป็นเจ้าโดยสมบูรณ์มากขึ้น ท่านอาจแนะนำนักศึกษาให้จดความคิดของพวกเขา

- เราจะถวายเครื่องพลีบูชาดังกล่าวนี้ต่อพระเจ้าโดยสมบูรณ์มากขึ้นได้อย่างไร

ให้นักศึกษากลับไปที่ 3 นีไฟ 9:20

- พระเจ้าทรงสัญญาอะไรกับเราเป็นการตอบแทนเมื่อเราถวายใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิดของเรา

สรุปด้วยความคิดนี้จากเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "เมื่อท่านยอมมอบเจตนารมณ์ของท่านแด่พระผู้เป็นเจ้า ท่านกำลังถวายสิ่ง *เดียว* ที่ท่าน *สามารถ* ถวายแด่พระองค์ได้อย่างแท้จริงซึ่งเป็นของท่านจริงๆ อย่ารอนานเกินกว่าจะพบแท่นบูชาหรือเริ่มวางของประทานแห่งเจตนารมณ์ของท่านไว้บนนั้น!" (ใน Conference Report, Apr. 2004, 48; หรือดู *เลียโฮนา* พ.ค. 2004 หน้า 58; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองว่าพวกเขาจะยอมมอบเจตนารมณ์ของพวกเขาแด่พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

3 นีไฟ 11:1–17 การปรากฏของพระเยซูคริสต์ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาเป็นพยานถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์และความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์

เพื่อให้มีความคารวะมากขึ้นเมื่อสนทนาเรื่องการเสด็จเยือนทวีปอเมริกาของพระผู้ช่วยให้รอด ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญชั้นเรียนให้ร้องเพลงหรือทบทวนเนื้อร้องของเพลง "ฉันรู้พระผู้ไถ่ทรงพระชนม์" (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 59) "ฉันเชื่อในพระคริสต์" (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 57) หรือเพลงสวดอีกเพลงเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขาชื่นชอบ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้สมมติว่าพวกเขาเป็นคนหนึ่งที่พบพระเยซูคริสต์ในทวีปอเมริกาขณะที่ท่านอ่าน 3 นีไฟ 11:1–17 จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- ผู้คนมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อการปรากฏของพระผู้ช่วยให้รอด
- ท่านคิดและรู้สึกอย่างไรขณะฟังเรื่องนี้
- ท่านคิดว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าท่านอยู่ที่นั่น

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านทวน 3 นีไฟ 11:11 และอีกคนหนึ่งอ่าน คพ. 19:16–19

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงพรรณนาการทนทุกข์ของพระองค์ว่าอย่างไร
- เราสามารถแสดงความสำนึกในการทนทุกข์ของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อเราในทางใดได้บ้าง

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 11:14–15

- เราได้ข้อคิดอะไรบ้างจากข้อเหล่านี้เกี่ยวกับขอบเขตพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอด เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากความห่วงใยที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเราแต่ละคน

อธิบายว่าแม้เราจะยังไม่มีประสบการณ์ของการได้สัมผัสพระหัตถ์และพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างเป็นรูปธรรม แต่เรารู้สึกได้ถึงการดำรงอยู่จริงของพระองค์และแสดงประจักษ์พยานส่วนตัวถึงพระองค์ได้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเราวันนี้และความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

3 นีไฟ 11:29 "วิญญาณของความขัดแย้ง … เป็นของมาร"

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 11:29 ท่านอาจต้องการกระตุ้นพวกเขาให้ทำเครื่องหมายข้อความดังกล่าวและใช้เวลาท่องจำ

- ความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นในสถานการณ์ใดบ้างในชีวิตเรา
- ท่านพบว่าอะไรช่วยเอาชนะความขัดแย้ง

ท่านอาจแบ่งปันเรื่องที่ประธานโธมัส เอส. มอนสันเล่าไว้ในคู่มือนักศึกษาหน้า 300–301

- อะไรคืออันตรายของการยอมให้ความขัดแย้งและการโต้เถียงเกิดขึ้นโดยไม่ยับยั้งหรือแก้ไข

3 นีไฟ 11:31–41 หลักคำสอนของพระคริสต์รวมถึงศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งท่อง หลักแห่งความเชื่อข้อสี่ ขณะที่นักศึกษากำลังท่อง ให้เขียนบนกระดานดังนี้

1. ศรัทธาในพระเยซูคริสต์
2. การกลับใจ
3. บัพติศมา
4. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

บอกนักศึกษาว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นหลักธรรมและศาสนพิธีเหล่านี้เมื่อพระองค์ทรงสอนสิ่งที่เรียกว่า “หลักคำสอนของเรา” (3 นีไฟ 11:31–32, 39) เขียนบนกระดานว่า *หลักคำสอนของพระคริสต์* เหนือรายการที่เขียนไว้ ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 11:31–41 โดยมองหาหลักคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด

- ตามที่กล่าวไว้ใน 3 นีไฟ 11:39–41 พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาอะไรกับเราเมื่อเราสร้างบนหลักคำสอนของพระองค์

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 11:21–28 อย่างรวดเร็วและนับว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้คำว่า *ให้บัพติศมา* หรือ *รับบัพติศมา* กี่ครั้งในข้อเหล่านี้ (เก้าครั้ง)

- เหตุใดจึงต้องสอนผู้คนเรื่องบัพติศมา (ดู 3 นีไฟ 11:28)
- ในข้อเหล่านี้ตอบคำถามอะไรเกี่ยวกับบัพติศมา

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาศรัทธาของเราในพระผู้ช่วยให้รอดอย่างต่อเนื่อง กลับใจต่อพันธสัญญาบัพติศมาของเราโดยรับศีลระลึกเพื่อเราจะสามารถได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และสร้างชีวิตเราบนรากฐานอันแน่นอนของพระกิตติคุณ

บทที่ 41

3 นีไฟ 12–14

บทนำ

พระคัมภีร์ช่วงนี้ประกอบด้วยคำเทศนาที่พระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ตรัสกับผู้คนในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง คำเทศนาดังกล่าวซึ่งคล้ายมากกับคำเทศนาบนภูเขาดังบันทึกไว้ในมัทธิว 5–7 ประกอบด้วยหลักธรรมที่สร้างต้นแบบให้ทำตามพระผู้ช่วยให้รอดและบรรลุความดีพร้อมในชีวิตที่จะมาถึง ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1975) ประธานศาสนจักรคนที่ 11 สอนว่าในคำเทศนานี้ "พระอาจารย์ประทานการเปิดเผยหลายส่วนแก่เราเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระองค์ ซึ่งสมบูรณ์แบบ ... และในการทำเช่นนั้นพระองค์ได้ประทานพิมพ์เขียวสำหรับชีวิตของเรา" (*Decisions for Successful Living* [1973], 56)

สำหรับบทส่วนใหญ่ในคู่มือเล่มนี้ บทนี้มีเนื้อหามากเกินกว่าจะสอนได้หมดในหนึ่งคาบเรียน ให้เลือกแนวคิดการสอนที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ผู้เป็นสุขเป็นแนวทางสำหรับการได้รับความสุข (ดู 3 นีไฟ 12:1–12)
- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ให้กฎ (ดู 3 นีไฟ 12:17–47)
- เราควรดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง (ดู 3 นีไฟ 13:1–6, 16–18)
- ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ได้ยินและทำตามพระดำรัสของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 14)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 12:1–12 ผู้เป็นสุขเป็นแนวทางสำหรับการได้รับความสุข

อธิบายว่าคำสอนใน 3 นีไฟ 12:3–12 (และ มัทธิว 5:3–12) มักเรียกว่าผู้เป็นสุข ขอให้นักศึกษาเปิดในคู่มือนักศึกษาหน้า 303 และอ่านย่อหน้าแรกของบทวิจารณ์สำหรับ 3 นีไฟ 12:3–12 เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาความหมายของคำว่า *ผู้เป็นสุข* ถามว่าพวกเขาคิดว่าเหตุใดจึงใช้คำว่า *ย่อมเป็นสุข* ต่อท้ายผู้เป็นสุขแต่ละประโยค

ให้เวลานักศึกษาวิเคราะห์ 3 นีไฟ 12:3–12 เป็นส่วนตัว แนะนำพวกเขาให้ดูข้อคิดเกี่ยวกับข้อเหล่านี้ในคู่มือนักศึกษา ขอให้พวกเขาเขียนคุณสมบัติหรือเงื่อนไขในข้อเหล่านี้ที่สามารถนำความสุขมาให้ จากนั้นแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็กๆ และให้พวกเขาแบ่งปันข้อคิดให้กันโดยสนทนาว่าคุณสมบัติและเงื่อนไขในข้อเหล่านี้นำทางชีวิตเราได้อย่างไร ให้นักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มสรุปข้อคิดของกลุ่มให้คนที่เหลือในชั้นฟัง เขียนแนวคิดเหล่านี้ไว้บนกระดาน ท่านอาจต้องการแบ่งปันข้อสังเกตของประธานฮาโรลด์ บี. ลีที่ผู้เป็นสุขทั้งสี่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวของเราและความสัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้า และอีกสี่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น (ดู *Decisions for Successful Living,* 54–62)

ให้นักศึกษาอ่านย่อหน้าที่สองของบทวิจารณ์ 3 นีไฟ 12:3–12 (ในคู่มือนักศึกษา หน้า 303)

- ผู้เป็นสุขแต่ละข้อมีที่มาจากผู้เป็นสุขก่อนข้อนั้นอย่างไร

3 นีไฟ 12:13–16 เราควรเป็น "เกลือของแผ่นดินโลก" และแสงสว่างต่อผู้อื่น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 12:13 ให้ดูขวดเกลือ ขอให้นักศึกษาเปรียบเทียบการใช้เกลือกับอิทธิพลที่วิสุทธิยุคสุดท้ายสามารถมีต่อชีวิตผู้อื่น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 101:39 ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่ความสัมพันธ์ระหว่างการทำพันธสัญญากับการเป็น "เกลือของแผ่นดินโลก" ชี้ให้เห็นว่านอกจากจะเพิ่มรสชาติให้อาหารแล้วเกลือยังสามารถถนอมอาหารไม่ให้เน่าเสียได้ด้วย

- เมื่อเรารักษาพันธสัญญาของเรากับพระเจ้า เราสามารถช่วยถนอมผู้อื่นไม่ให้ "เน่าเสีย" ทางวิญญาณได้อย่างไร

อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์คาร์ลอส อี. อเซย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 305 (มีอยู่ในดีวีดี A ด้วย ขอให้นักศึกษาใคร่ครวญว่าพวกเขาต้องทำอะไรจึงจะรักษา "รส" ของพวกเขาไว้ได้

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 12:14 ให้ดูไฟฉายหรือตะเกียง ถามนักศึกษาว่าชีวิตของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะเป็นเหมือนแสงสว่างสำหรับผู้อื่นได้อย่างไร

หลังจากนักศึกษาตอบแล้ว ให้วางไฟฉายหรือเทียนที่ยังไม่ได้จุดไว้บนโต๊ะ (จำไว้ว่าไม่อนุญาตให้จุดไฟในอาคารประชุม) ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 12:15 นำของบางอย่าง เช่น กล่อง ครอบไฟฉายหรือเทียนที่ยังไม่ได้จุด

- สุดท้ายแล้วเกิดอะไรขึ้นกับเปลวไฟของเทียนไขถ้านำกล่องมาครอบไว้
- เราอาจจงใจหรือไม่จงใจซ่อนแสงสว่างของเราอย่างไร

อ่าน 3 นีไฟ 12:16

- เราจะ “ให้แสงสว่าง [ของเรา] ส่องเช่นนั้น” โดยไม่จองหองได้อย่างไร (ดู 3 นีไฟ 18:24 ด้วย)

3 นีไฟ 12:17–47 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ให้กฎ

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมแถบกระดาษแผ่นยาวๆ ห้าแผ่น เขียนข้อพระคัมภีร์อ้างอิงพร้อมคำถามต่อไปนี้ลงในแถบกระดาษแผ่นละข้อ

1. 3 นีไฟ 12:21–26 ความโกรธเชื่อมโยงกับการกระทำอันไร้เมตตาอย่างไร
2. 3 นีไฟ 12:27–30 ความคิดของเราเชื่อมโยงกับการกระทำของเราอย่างไร
3. 3 นีไฟ 12:33–37 ในข้อเหล่านี้พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าเราควรมีวาจาสัตย์เสมอ คนไม่ซื่อสัตย์จะขจัดความไม่ซื่อสัตย์ออกไปจากชีวิตเขาได้อย่างไร
4. 3 นีไฟ 12:38–42 เมื่อคนหนึ่งตอบโต้คำพูดหรือการกระทำอันไร้เมตตาของคนบางคนเพื่อแก้เผ็ดจะส่งผลให้เกิดอะไรขึ้นบ้าง
5. 3 นีไฟ 12:43–46 เราได้รับผลกระทบอย่างไรถ้าเรารู้สึกมีเจตนาร้ายต่อผู้อื่น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 12:19

- ใครให้กฎของโมเสส

เขียนบนกระดานว่า *พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ให้กฎ*

อธิบายว่าใน 3 นีไฟ 12:21–47 พระผู้ช่วยให้รอดรับสั่งถึงองค์ประกอบต่างๆ ของความเข้าใจดั้งเดิมเกี่ยวกับกฎของโมสสและจากนั้นทรงสอนกฎที่สูงกว่า ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าในข้อเหล่านี้ เมื่อพระองค์ทรงใช้วลีเช่น “เจ้าได้ยินแล้วว่า” หรือ “มีเขียนไว้” พระองค์ทรงแนะนำความเข้าใจเดิมเกี่ยวกับกฎของโมเสส เมื่อพระองค์ตรัสบางอย่างเช่น “แต่เรากล่าวแก่เจ้า” พระองค์ทรงแนะนำกฎที่สูงกว่า

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นห้ากลุ่ม แจกกระดาษที่ท่านเตรียมไว้ก่อนชั้นเรียนให้กลุ่มละแผ่น (ดูตอนเริ่มแนวคิดการสอนเรื่องนี้) ขอให้พวกเขาอ่านข้อความพระคัมภีร์ด้วยกันและสนทนาคำถามที่เกี่ยวข้อง บางข้อจะมีความช่วยเหลือเพิ่มเติมในคู่มือนักศึกษา หน้า 306–307 เชื้อเชิญแต่ละกลุ่มให้เตรียมการนำเสนอต่อชั้นเรียนซึ่งในการนำเสนอนั้นพวกเขาจะ

1. อ่านออกเสียงข้อความพระคัมภีร์
2. สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับกฎของโมเสสตามที่นำเสนอในข้อความ
3. ตอบคำถามในแผ่นกระดาษ
4. เสนอแนะสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำในชีวิตเพื่อทำตามกฎที่สูงกว่า

(เกี่ยวกับข้อ 43 สังเกตว่าพันธสัญญาเดิมไม่มีบันทึกใดในกฎของโมเสสอนุญาตให้ผู้คนรักเพื่อนบ้านและเกลียดศัตรู เห็นชัดว่านี่เป็นแนวคิดที่คืบคลานเข้ามาในหมู่เชื้อสายแห่งอิสราเอลหลังจากสมัยของโมเสสและยอมรับว่าเป็นปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับกฎของโมเสส)

3 นีไฟ 12:48 เราสามารถดีพร้อมได้

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 12:48

- เราจะรักษาพระบัญญัติข้อนี้ได้อย่างไร (ให้นักศึกษาดูข้อคิดเพิ่มเติมจากคำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 308)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งออกมาหน้าชั้น อธิบายว่าในการสาธิตต่อไปนี้ หน้าห้องหมายถึงที่ที่นักศึกษากำลังอยู่ในเวลานี้ขณะพยายามไปให้ถึงความดีพร้อม และหลังห้องหมายถึงความดีพร้อม ขอให้นักศึกษาเดินหนึ่งก้าวไปให้ถึงหลังห้อง

- นักศึกษาไปถึงความดีพร้อมหรือไม่
- ก้าวนั้นเสียเปล่าเพราะไม่ได้ทำให้นักศึกษา ไปถึงความดีพร้อมหรือไม่
- นักศึกษาจะไปให้ถึงความดีพร้อมอย่างไร

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเราต้องก้าวทีละก้าวไปเรื่อยๆ ถ้าเราอยากไปให้ถึงเป้าหมายสุดท้ายของความดีพร้อม เพื่อสรุปประเด็นนี้ให้อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

> “เมื่อท่านปีนขึ้นบันได ท่านต้องเริ่มจากขั้นล่างสุดและขึ้นไปทีละขั้น จนไปถึงขั้นบนสุด และหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณก็เช่นเดียวกัน—ท่านต้องเริ่มจากหลักธรรมข้อแรกไปเรื่อยๆ จนท่านเรียนรู้หลักธรรมทั้งหมดของความสูงส่ง แต่จะใช้เวลาครู่ใหญ่หลังจากท่านผ่านม่านไปแล้วก่อนท่านจะได้เรียนรู้หลักธรรมเหล่านั้น” (ใน *History of the Church,* 6:306–307)

ถ้าท่านรู้สึกว่านักศึกษาต้องการกำลังใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดให้ดีพร้อม ท่านอาจเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 308

ก่อนจบการสนทนาเรื่องนี้ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเพื่อบรรลุความดีพร้อม เราต้องแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์และมาหาพระองค์ แม้หลังจากเราทำสุดความสามารถแล้ว ความพยายามของเราจะยังไม่พอหากปราศจากเดชานุภาพของการชดใช้ ขณะที่ท่านแบ่งปันความจริงดังกล่าว ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านโมโรไน 10:32–33 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 76:50–53, 69–70 ขอให้นักศึกษาอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพระคุณของพระผู้เป็นเจ้ากับการบรรลุเป้าหมายของความดีพร้อม

3 นีไฟ 13:1–6, 16–18 เราควรดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง

เขียนข้อพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้ไว้บนกระดาน

> 3 นีไฟ 13:1–4
>
> 3 นีไฟ 13:5–6
>
> 3 นีไฟ 13:16–18

ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความพระคัมภีร์แต่ละตอนในใจและเตรียมพูดถึงความหมายของข้อความเหล่านั้น (ท่านอาจต้องอธิบายว่าคำว่า *ทาน* หมายถึงของบริจาค เช่น เงินหรืออาหารเพื่อช่วยคนจน) ถามคำถามต่อไปนี้สำหรับข้อความแต่ละชุด

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนอะไรเกี่ยวกับวิธีที่เราทำทาน (หรือวิธีที่เราสวดอ้อนวอนหรือวิธีที่เราอดอาหาร)
- มีตัวอย่างอะไรบ้างของวิธีที่ถูกต้องในการช่วยคนจน (หรือวิธีที่ถูกต้องในการสวดอ้อนวอนหรืออดอาหาร)

ถ้าท่านรู้สึกว่านักศึกษาต้องสนทนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรักษาพระบัญญัติด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านโมโรไน 7:6–9 และคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 388–389

3 นีไฟ 13:7–13 พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนวิธีสวดอ้อนวอน

เพื่อทบทวนคำแนะนำของพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน เชื้อเชิญนักศึกษาให้ผลัดกันอ่านคนละข้อจาก 3 นีไฟ 13:7–13 หลังจากอ่านแต่ละข้อ ขอให้นักศึกษากล่าวหลักธรรมจากข้อนั้นด้วยคำพูดของพวกเขาเอง จากนั้นถามว่ามีใครต้องการแบ่งปันข้อคิดเพิ่มเติมหรือประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับข้อนั้นหรือไม่

3 นีไฟ 13:19–24 “ไม่มีผู้ใดรับใช้นายสองคนได้”

เขียนคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานมาเรียน จี. รอมนีย์ (1897–1988) แห่งฝ่ายประธานสูงสุดบนกระดาน (อ้างจาก “The Price of Peace,” *Ensign,* Oct. 1983, 6)

> **“มีบางคนที่พยายามรับใช้พระเจ้าโดยไม่ทำให้มารขัดเคืองใจ” —มาเรียน จี. รอมนีย์**

- ท่านคิดว่าคำกล่าวนี้หมายถึงอะไร
- คำกล่าวนี้คล้ายกับ 3 นีไฟ 13:24 ในด้านใด

แบ่งปันคำแนะนำต่อไปนี้จากประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007)

> “ทุกวันนี้พวกเราจำนวนมากกำลังพยายามรับใช้นายสองคน—พระเจ้าและประโยชน์ส่วนตนของเรา—โดยไม่ทำให้มารขัดเคืองใจ อิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดานิรันดร์ของเรา ผลักดันเรา อ้อนวอนเรา และสร้างแรงบันดาลใจให้เราติดตามพระองค์ ต่างกับอำนาจของซาตานที่ผลักดันเราไม่ให้เชื่อและไม่ให้เอาใจใส่พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า
>
> “เอ็ลเดอร์ [มาเรียน จี.] รอมนีย์ [สอนว่า] ‘ผลจากการเลือก [ของมนุษย์มรรตัย] เกิดขึ้นแน่นอน ไม่มีทางที่เขาจะหนีพ้นอิทธิพลของอำนาจตรงกันข้ามเหล่านี้ เขาถูกนำโดยอำนาจหนึ่งหรืออีกอำนาจหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิทธิ์เสรีที่พระผู้เป็นเจ้าประทานจะให้อำนาจและทางเลือกแก่เขา แต่เขาต้องเลือก เขาจะรับใช้ทั้งสองอย่างพร้อมกันไม่ได้’” (“Serving the Lord and Resisting the Devil,” *Ensign,* Sept. 1995, 2, 4; see also Conference Report, Oct. 1962, 94)

3 นีไฟ 13:25–34 เราควร “แสวงหา…อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์เสียก่อน”

อธิบายว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงมุ่งให้คำแนะนำใน 3 นีไฟ 13:25–34 แก่สานุศิษย์ชาวนีไฟสิบสองคนผู้ต้องอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่การรับใช้ศาสนจักร อย่างไรก็ดี สมาชิกศาสนจักรทุกคนสามารถประยุกต์ใช้ 3 นีไฟ 13:33 ในชีวิตพวกเขาได้

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 13:33

- สำหรับท่านแล้วนี่หมายความว่าอย่างไร (กระตุ้นให้ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)

3 นีไฟ 14 ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ได้ยินและทำตามพระดำรัสของพระองค์

มือหนึ่งถือก้อนหินและอีกมือหนึ่งกำทราย ปล่อยให้ทรายแทรกออกมาระหว่างนิ้วของท่าน

- ท่านอยากสร้างบ้านไว้บนอะไรในสองอย่างนี้ เพราะเหตุใด

หลังจากสนทนาพอสังเขปแล้ว เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 14:24–27

- ตามพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอด การกระทำสองอย่างอะไรที่เราจะทำถ้าเราเป็นคนฉลาด
- เหตุใดการกระทำทั้งสองอย่างดังกล่าวจึงจำเป็นต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

เขียนบนกระดานดังนี้

พระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดใน 3 นีไฟ 14
ข้อ 1–2
ข้อ 3–5
ข้อ 6
ข้อ 7–11
ข้อ 12
ข้อ 13–14
ข้อ 15–20
ข้อ 21–23

แนะนำนักศึกษาให้อ่านข้อความพระคัมภีร์ทั้งแปดตอนที่ท่านเขียนไว้บนกระดานในใจ บอกพวกเขาว่าข้อความแต่ละตอนมีคำแนะนำจากพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับความประพฤติชอบหนึ่งอย่าง หลังจากพวกเขามีเวลาศึกษาข้อความเหล่านี้แล้ว ขอให้พวกเขาระบุความประพฤติชอบที่พระเยซูทรงเรียกร้องจากผู้ติดตามพระองค์ (ข้อ 1–2 ตัดสินอย่างชอบธรรม ข้อ 3–5 จดจ่อที่ความผิดของเราไม่ใช่ของคนอื่น ข้อ 6 แสดงความเคารพต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 7–11 แสวงหาการเปิดเผยส่วนตัวเพื่อตอบข้อสงสัยของเรา ข้อ 12 ปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่นที่เราอยากให้เขาปฏิบัติต่อเรา ข้อ 13–14 เลือกเส้นทางพระกิตติคุณซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ข้อ 15–20 ทำตามศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริง ข้อ 21–23 ทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า)

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นแปดกลุ่ม มอบหมายให้แต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอสั้นๆ เกี่ยวกับความประพฤติชอบหนึ่งอย่างดังระบุไว้ข้างต้น การนำเสนอควรใช้เวลาไม่เกินสองหรือสามนาที การนำเสนอของแต่ละกลุ่มอาจได้แก่

1. ระบุความประพฤติชอบ
2. แบ่งปันพระคัมภีร์จากงานมาตรฐานเล่มใดเล่มหนึ่งที่ช่วยให้เราเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความประพฤติชอบ
3. แบ่งปันตัวอย่างจากปัจจุบันเกี่ยวกับความสำคัญของความประพฤติชอบและความสัมพันธ์ของความประพฤติดังกล่าวกับชีวิตเราวันนี้
4. แบ่งปันประจักษ์พยานส่วนตัวเกี่ยวกับความประพฤติชอบและพรที่มาจากการทำให้ความประพฤตินั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา

ขณะที่กลุ่มนำเสนอ ให้เขียนความประพฤติชอบไว้บนกระดาน ถ้าเขียนบนกระดานไม่ได้ให้เตรียมโปสเตอร์ก่อนชั้นเรียนและให้นักศึกษาดูโปสเตอร์เมื่อสอนบทเรียนถึงจุดนี้

เชื้อเชิญนักศึกษาแต่ละคนให้กำหนดความประพฤติชอบอย่างหนึ่งในใจที่เขาต้องการเน้น ท่านอาจต้องการให้เวลานักศึกษาบันทึกความคิดและเป้าหมายของพวกเขาเพื่อปรับปรุงตนเองไว้ในสมุดบันทึกหรือแผ่นกระดาษ

เพื่อทบทวนแนวคิดการสอนก่อนหน้านี้หรือเพื่อสรุปบทเรียนทั้งบท ท่านอาจต้องการอ่านหรืออ่านทวนการสรุปคำเทศนาของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งอยู่ใน 3 นีไฟ 14:24–27 แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับความหมายของการสร้างบนรากฐานอันแน่นอน กระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามคำแนะนำของพระผู้ช่วยให้รอดให้ฟังและทำตามพระดำรัสของพระองค์ (ดู ข้อ 24) ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้ร้องเพลง “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 149) เพื่อเตือนใจพวกเขาว่าเหตุใดเราจึงต้องทำตามหลักธรรมในคำเทศนานี้

3 นีไฟ 14:6 ควรปฏิบัติต่อ “สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์” ด้วยความระมัดระวัง

ถามนักศึกษาว่าพวกเขาคิดว่าสัญลักษณ์ใน 3 นีไฟ 14:6 หมายถึงอะไร แนะนำพวกเขาให้ทำอ้างโยง 3 นีไฟ 14:6 กับ หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:64 อธิบายว่า “สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์” (3 นีไฟ 14:6) คือสิ่งที่มีลักษณะพิเศษทางวิญญาณ เช่น คำตอบการสวดอ้อนวอน พรฐานะปุโรหิต การเปิดเผยส่วนตัว ประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ และอื่นๆ

- มีอันตรายอะไรในการพูดถึงประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์กับคนที่ไม่สามารถเข้าใจหรือจะไม่เข้าใจประสบการณ์นั้น
- คำแนะนำใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:64 เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์อย่างไร

3 นีไฟ 14:12 “กฎทองคำ”

อ่าน 3 นีไฟ 14:12 ซึ่งรู้กันว่าเป็นกฎทองคำ

- กฎทองคำสะท้อนหลักธรรมอื่นในคำเทศนาของพระผู้ช่วยให้รอดในด้านใด

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าเหตุการณ์ที่พวกเขาได้ประโยชน์จากหลักธรรมนี้

บทที่ 42

3 นีไฟ 15–17

บทนำ

ขณะพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนผู้คนของนีไฟ พระองค์ทรงบอกว่าพระองค์ทรงเป็น “กฎ, และแสงสว่าง” (3 นีไฟ 15:9) และเป็น “เมษบาล” ของผู้คนของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 15:17, 21; 16:3) พระฉายาเหล่านี้สามารถยกระดับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดในบรรดาชาวนีไฟ พระองค์ทรงเป็น “กฎ” และ “แสงสว่าง” เสมอ แต่ชาวอิสราเอลไม่ยอมปฏิบัติตามความสมบูรณ์ของกฎของพระองค์และด้วยเหตุนี้จึงต้องดำเนินชีวิตตามกฎที่ต่ำกว่าจนกว่าพวกเขาจะพร้อมมาหา “แสงสว่างที่แท้จริงซึ่งให้ความสว่างทุกคน” (คพ. 93:2) ในพื้นที่ของทวีปอเมริกา พระเยซูคริสต์ พระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงสอน “แกะอื่น” (3 นีไฟ 15:17) บางคนของพระองค์ และทรงกระตุ้นพวกเขาให้ทำตามพระองค์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดของความสว่างอันแท้จริง

พระคัมภีร์ช่วงนี้จบด้วยประสบการณ์ทางวิญญาณอันน่าตื้นตันใจที่ชาวนีไฟในอุดมมั่งคั่งมีร่วมกัน นี่เป็นโอกาสดีที่จะได้แสดงประจักษ์พยานถึงความรักที่พระเยซูคริสต์ทรงมีต่อเรา ท่านสามารถกระตุ้นนักศึกษาให้ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน เช่นเดียวกับที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาชาวนีไฟให้ทำ เพื่อช่วยพวกเขาเตรียมรับความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ เพื่อเสริมข้อเสนอแนะการสอนสำหรับ 3 นีไฟ 17 ท่านอาจใช้วีดิทัศน์ความยาวสี่นาทีเรื่อง “My Joy Is Full” ใน *Book of Mormon DVD Presentations* (หมายเลขกำกับ 54011)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเยซูคริสต์ประทานและทำให้กฎของโมเสสสมบูรณ์ (ดู 3 นีไฟ 15:1–10)
- พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “แกะอื่น” จะได้ยินสุรเสียงของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 15:11–24; 16:1–6)
- การไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนช่วยให้เราเข้าใจพระวจนะของพระเยซูคริสต์ (ดู 3 นีไฟ 17:1–4)
- พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีพระเมตตากรุณาต่อผู้คนของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 17:5–25)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 15:1–10 พระเยซูคริสต์ประทานและทำให้กฎของโมเสสสมบูรณ์

นำเสนอสถานการณ์ต่อไปนี้กับนักศึกษา สมมติว่าท่านอยู่ในสังคมที่กฎหมายชี้เฉพาะลงไปว่าประชาชนควรปฏิบัติอย่างไร เมื่อถึงวันที่ขอให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามกฎใหม่ซึ่งเน้นกฎตายตัวที่ประชาชนต้องทำน้อยลงแต่เน้นเจตนาของการกระทำและความรับผิดชอบส่วนตัวของประชาชนมากขึ้น

- กฎนี้อาจมีผลต่อวิธีปฏิบัติของประชาชนอย่างไร
- อะไรจะกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของท่านในการดำเนินชีวิตตามกฎใหม่

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 1:24–25

- ผู้คนรู้ว่ากฎอะไรจะสมบูรณ์ในวันข้างหน้า

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 15:1–10

- ขณะที่ท่านอ่านข้อเหล่านี้ ท่านเห็นอะไรเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระผู้ช่วยให้รอดเหนือกฎของโมเสส (เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน)
- ท่านคิดว่าพระเยซูคริสต์ทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็น “กฎ” และ “แสงสว่าง”
- พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงดูที่เรา” (3 นีไฟ 15:9) นี่หมายความว่าอย่างไร ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าส่งผลในทางใดต่อวิธีที่เราดูที่พระองค์และทำตาม

3 นีไฟ 15:11–24; 16:1–6 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “แกะอื่น” จะได้ยินสุรเสียงของพระองค์

ให้ดูลูกโลกหรือแผนที่โลก (ถ้านักศึกษามีพระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับพิมพ์ใหม่ พวกเขาอาจมีแผนที่โลกอยู่ท้ายเล่มในส่วนที่ชื่อว่าลำดับเหตุการณ์ แผนที่ และภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักร) ให้นักศึกษาชี้ว่าแกะของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่อยู่ที่ใด (แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ตั้งอยู่ในตะวันออกกลาง) เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 10:11–16 จากนั้นให้นักศึกษาทำอ้างโยงข้อเหล่านี้กับ 3 นีไฟ 15:16–20 ขอให้พวกเขาระบุตำแหน่งทั่วไปของ “แกะอื่น” ที่พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ในยอห์น 10 (จงหลีกเลี่ยงการคาดเดาใดๆ เกี่ยวกับบริเณที่กำหนดแน่ชัด)

- ชาวยิวรู้มากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับ “แกะอื่น” ของพระเจ้า
- เหตุใดพระเยซูจึงไม่ประทานข้อมูลเกี่ยวกับ “แกะอื่น” ของพระองค์ให้ชาวยิว (ดู 3 นีไฟ 15:18–20)
- ใครคือคนต่างชาติที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงกล่าวถึงใน 3 นีไฟ 15:22–23

แบ่งปันคำอธิบายต่อไปนี้ของคำว่า *คนต่างชาติ*

> “ดังที่ใช้ในพระคัมภีร์ *คนต่างชาติ* มีหลายความหมาย บางครั้งระบุว่าเป็นผู้คนที่ไม่ใช่เชื้อสายชาวอิสราเอล บางครั้งเป็นผู้คนที่ไม่ใช่เชื้อสายชาวยิว และบางครั้งเป็นประชาชาติที่ไม่มีพระกิตติคุณ ถึงแม้ว่าอาจมีเลือดชาวยิวอยู่บ้างในบรรดาผู้คน การใช้คำนี้ในความหมายสุดท้ายเป็นลักษณะพิเศษของคำที่ใช้ในพระคัมภีร์มอรมอนกับหลักคำสอนและพันธสัญญา” (คู่มือพระคัมภีร์ “คนต่างชาติ” scriptures.lds.org)

- ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 22–23 คนต่างชาติจะได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าอย่างไร (ดู 1 นีไฟ 10:11 ด้วย)

อ่าน 3 นีไฟ 16:1–3 กับนักศึกษา ถามพวกเขาว่าพวกเขามีแนวคิดใดบ้างหรือไม่ว่า “แกะอื่น” เหล่านั้นคือใคร

แนะนำนักศึกษาให้ทำอ้างโยง 3 นีไฟ 16:1–3 กับ 2 นีไฟ 10:22; 29:12–14; และ 3 นีไฟ 17:4

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี (1915–1985) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “*พระเยซูเสด็จเยือนพวกเขา [เผ่าอื่นของอิสราเอล] หลังจากพระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจในหมู่ชาวนีไฟหรือ* คำตอบคือ แน่นอน พระองค์เสด็จเยือนที่หนึ่งหรือหลายที่ตามจุดประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้พวกเขามาชุมนุมกันแบบเดียวกันกับที่พระองค์ทรงให้ชาวนีไฟมารวมกันในแผ่นดินอุดมมั่งคั่งทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะได้ยินสุรเสียงของพระองค์และคลำรอยตะปูในพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ ไม่มีข้อกังขาใดๆ ในเรื่องนี้” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 216; *italics in original*)

3 นีไฟ 16:8–20 พระผู้ช่วยให้รอดประทานพระดำรัสเตือนผู้คนในยุคสุดท้าย

เขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน

อะไรจะนำทั้งคนต่างชาติและลูกหลานของอิสราเอลไปสู่ความทุกข์

จะเกิดอะไรขึ้นกับคนที่ไม่กลับใจในวันเวลาสุดท้าย

พรใดมาสู่คนที่กลับใจ

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละสองคน ให้แต่ละคนทบทวน 3 นีไฟ 16:8–20 โดยให้คนหนึ่งมองหาคำเตือนและคำสัญญาต่อคนต่างชาติและอีกคนหนึ่งมองหาคำเตือนและคำสัญญาต่อลูกหลานของอิสราเอล ขอให้พวกเขาช่วยกันตอบคำถามบนกระดานด้วย หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่ค้นพบกับชั้นเรียน

3 นีไฟ 17:1–4 การไตร่ตรองและการสวดอ้อนวอนช่วยให้เราเข้าใจพระวจนะของพระเยซูคริสต์

เชื้อเชิญนักศึกษาให้สำรวจ 3 นีไฟ 17:1–3 แนะนำพวกเขาให้ทำเครื่องหมายคำที่บอกว่าเราจะได้ความเข้าใจในพระวจนะของพระเจ้าอย่างไร ขอให้พวกเขาแบ่งปันคำตอบ

- ข้อเหล่านี้อาจประยุกต์ใช้กับคนที่เข้าชั้นเรียนสถาบัน การประชุมศีลระลึก พระวิหาร การศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว ในทางใดบ้าง
- เหตุใดการไตร่ตรองจึงต้องอาศัยความเข้าใจพระกิตติคุณที่ลึกซึ้งกว่า

3 นีไฟ 17:5–25 พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีพระเมตตากรุณาต่อผู้คนของพระองค์

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 17:5–15 ขอให้นักศึกษาระบุลักษณะพิเศษที่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นในการปฏิสัมพันธ์ของพระองค์กับผู้คน เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน คำตอบอาจได้แก่

1. พระองค์ทรงสงสาร (ดู ข้อ 6)
2. พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา (ดู ข้อ 7)
3. พระองค์ทรงรับรู้ถึงความจำเป็นของเรา (ดู ข้อ 8)

4. พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยเดชานุภาพ (ดู ข้อ 9)

5. พระองค์ทรงรักเด็กเล็กๆ (ดู ข้อ 11)

6. พระองค์ทรงเกลียดบาป (ดู ข้อ 14)

7. พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระบิดา (ดู ข้อ 15)

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบนสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ได้รับพรมากที่สุด และเปี่ยมด้วยปีติคือคนที่ชีวิตเขาใกล้เคียงกับแบบแผนของพระคริสต์มากที่สุด นี่ไม่เกี่ยวกับความมั่งคั่งทางโลก อำนาจ หรือเกียรติยศชื่อเสียง บททดสอบแท้จริงเพียงอย่างเดียวของความยิ่งใหญ่ การได้รับพร และการเปี่ยมปีติคือชีวิตเข้าใกล้ความเป็นเหมือนพระอาจารย์พระเยซูคริสต์มากเพียงใด" ("Jesus Christ—Gifts and Expectations," *Ensign,* Dec. 1988, 2)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ข้อ 16–25 ขณะที่นักศึกษาคนอื่นๆ ตรึกตรองเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่บรรยายไว้ในนั้น ให้นักศึกษานึกภาพว่าจะเป็นอย่างไรถ้าอยู่ที่นั่นในช่วงการเสด็จเยือนของพระผู้ช่วยให้รอด จากนั้นท่านอาจใช้คำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมดเป็นแนวทางในการสนทนา

- ท่านคิดว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรในฐานะพยานผู้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้
- สิ่งนี้อาจมีอิทธิพลอะไรต่อท่าน
- ส่วนใดของประสบการณ์นี้ที่ท่านประทับใจมากที่สุด เพราะเหตุใด

เพื่อเน้นความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเด็กเล็กๆ ขอให้นักศึกษาอ่าน มัทธิว 19:13–14

- เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากการที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติต่อเด็กเล็กๆ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความคิดหรือความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้

ท่านอาจยกตัวอย่างสมัยใหม่ของความรักต่อเด็กเล็กๆ ซึ่งเล่าโดยเอ็ลเดอร์เอดูอาร์โด อยาลาแห่งสาวกเจ็ดสิบ ดังนี้

> "ข้าพเจ้าเคยเห็นการแสดงความรักครั้งใหญ่สุดครั้งหนึ่งต่อเด็กเมื่อข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานสเตคในชิลี ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ไปเยือนชิลีเพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่ภาค สมาชิกของศาสนจักรจากสี่ประเทศมาประชุมกันในสนามกีฬาที่รองรับได้ประมาณหนึ่งหมื่นห้าพันคน เราถามประธานคิมบัลล์ว่าท่านประสงค์จะทำอะไรหลังเลิกการประชุม ท่านน้ำตาคลอหน่วยและพูดว่า 'ผมอยากพบเด็กๆ' ผู้นำฐานะปุโรหิตคนหนึ่งประกาศทางไมโครโฟนว่าประธานคิมบัลล์ประสงค์จะจับมือทักทายหรืออวยพรเด็กทุกคนในสนามกีฬา ผู้คนประหลาดใจ—ทุกคนเงียบกริบ ประธานคิมบัลล์ทักทายเด็กประมาณสองพันคนทีละคน พลางร้องไห้ขณะจับมือทักทายหรือจุบพวกเขาหรือวางมือบนศีรษะและให้พรพวกเขา เด็กๆ มีความคารวะมาก มองดูท่าน และร้องไห้เช่นกัน ท่านกล่าวว่าท่านไม่เคยรู้สึกแบบนี้มาก่อนในชีวิต นั่นเป็นช่วงเวลาวิเศษสุดในชีวิตของสมาชิกศาสนจักรทั้งหมดที่นั่น" (ใน จาเน็ต ปีเตอร์สันและเอดูอาร์โด อยาลา "Friend to Friend," *Friend,* Mar. 1996, 6–7)

บทที่ 43

3 นีไฟ 18–19

บทนำ

ใน 3 นีไฟ 18–19 เราอ่านคำสอนจากพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับศีลระลึก การสวดอ้อนวอน และความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยผ่านการศึกษาคำสอนเหล่านี้อย่างถี่ถ้วน นักศึกษาจะเข้าใจดีขึ้นว่าเหตุใดพวกเขาจึงรับส่วนศีลระลึก พวกเขาจะเรียนรู้วิธีใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน และวิธีรับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกวัน

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรจะให้ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เรา (ดู 3 นีไฟ 18:1–14, 28–32)
- การสวดอ้อนวอนที่ถวายด้วยศรัทธาช่วยให้เกิดความปรารถนาอันชอบธรรมและป้องกันไม่ให้เราถูกซาตานหลอก (ดู 3 นีไฟ 18:15–21)
- สมาชิกศาสนจักรควรขยายมิตรภาพไปถึงทุกคน (ดู 3 นีไฟ 18:22–32).
- ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้เราเมื่อเราปรารถนาและมีค่าควรได้รับ (ดู 3 นีไฟ 19:6–13, 20–21)
- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา (ดู 3 นีไฟ 19:15–23)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 18:1–14, 28–32 การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรจะทำให้เรามีความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อ่าน 3 นีไฟ 18:1–14, 28–32 กับนักศึกษา เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาความจริงสำคัญๆ อย่างน้อยห้าข้อที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเกี่ยวกับศีลระลึก เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความจริงที่พวกเขาพบ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเขียนความจริงเหล่านี้บนกระดาน

ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007) แห่งฝ่ายประธานสูงสุดอธิบายว่าความมีค่าควรของเราในการรับส่วนศีลระลึกสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

> “เมื่อเรารับส่วนขนมปังและน้ำที่ทำให้ศักดิ์สิทธิ์แล้วอย่างมีค่าควรในความระลึกถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอด เราเป็นพยานต่อพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้เรา ถ้าเราทำสิ่งเหล่านี้ เราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา” (ใน Conference Report, Apr. 1998, 20; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 1998 หน้า 19)

ขอให้นักศึกษาอ่านคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกใน โมโรไน 4:3 และ 5:2 กระตุ้นพวกเขาให้ทำเครื่องหมายตรงข้อความที่บอกว่าเราต้องทำอะไรเพื่อให้ได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้พวกเขาแบ่งปันคำตอบ

- “[การ] ระลึกถึง พระผู้ช่วยให้รอด ตลอดเวลา” จะนำเราให้ “มีพระวิญญาณของพระองค์ตลอดเวลา” อย่างไร

ท่านอาจกระตุ้นนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 317 ในคำกล่าวนี้ เอ็ลเดอร์โอ๊คส์อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรกับการได้รับการปฏิบัติศาสนกิจของเหล่าเทพ

3 นีไฟ 18:15–21 การสวดอ้อนวอนที่ถวายด้วยศรัทธาช่วยให้เกิดความปรารถนาอันชอบธรรมและป้องกันไม่ให้เราถูกซาตานหลอก

อธิบายว่าการมีพระวิญญาณอยู่กับเราตลอดเวลาเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพอันแน่นแฟ้นกับพระผู้เป็นเจ้าผ่านการสวดอ้อนวอน

- อะไรคือความแตกต่างระหว่างการสวดอ้อนวอนกับการเพียงแต่กล่าวคำสวดอ้อนวอน
- การสวดอ้อนวอนทำให้ท่านเข้มแข็งอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 18:15, 18

- ในข้อเหล่านี้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราให้ทำอะไร เพราะเหตุใด
- ท่านคิดว่า “เฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ” หมายความว่าอย่างไร การทำเช่นนี้ช่วยเราต่อต้านการล่อลวงอย่างไร
- หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาสานุศิษย์สิบสองคนให้ “เฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ” พระองค์ประทานพระบัญชาเดียวกันนี้แก่คนทั้งปวง (ดู 3 นีไฟ 18:15–18) ท่านสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนทั้งสานุศิษย์และฝูงชนให้ “เฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ”

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 18:19–21 จากนั้นให้นักศึกษาทุกคนพูดซ้ำใน ข้อ 20 “และอะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ดูเถิดพระองค์จะประทานให้เจ้า.” ท่านอาจใช้คำถามต่อไปนี้ในการสนทนาต่อไปนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาใคร่ครวญข้อนี้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

- ท่านคิดว่าเหตุใดเราจึงต้องสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์
- ท่านคิดว่าวลี “ซึ่งถูกต้อง” ในข้อความนี้หมายความว่าอะไร (ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาเปิดไปที่ยากอบ 4:3 ด้วย)

อ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 46:30 กับนักศึกษา

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ อะไรคือกุญแจสู่การขอสิ่งซึ่งถูกต้อง

นักศึกษาพึงเข้าใจว่าแม้แต่คำขอที่สมควร เช่นขอให้สมาชิกครอบครัวหายเป็นปกติ ก็ยังต้องเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าจึงจะถูกต้อง

แบ่งปันประจักษ์พยานต่อไปนี้ของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15

> “พระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์ของเราทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและพระผู้ปกครองจักรวาล แต่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงฤทธานุภาพ และทรงอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง เราสามารถเข้าถึงพระองค์ได้ในการสวดอ้อนวอน ... พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเด็กไหม แน่นอน พระองค์ทรงได้ยิน พระองค์ทรงตอบหรือไม่ แน่นอน พระองค์ทรงตอบ อาจไม่ใช่อย่างที่เราต้องการเสมอไป แต่พระองค์ทรงตอบ พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบ” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 468)

ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาหนึ่งหรือสองคนให้เล่าประสบการณ์กับการได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน (จงรู้สึกไวต่อความเป็นส่วนตัวของการสวดอ้อนวอน) แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางและอวยพรเราอย่างไรเมื่อเราสวดอ้อนวอนพระองค์ด้วยศรัทธา

3 นีไฟ 18:22–32 สมาชิกศาสนจักรควรขยายมิตรภาพไปถึงทุกคน

เตือนนักศึกษาว่าผู้นำศาสนจักรขอให้เราเอื้อมไปหาสมาชิกที่แข็งขันน้อย สมาชิกใหม่ และคนที่ไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักร คำแนะนำนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 18:22–25

- ในข้อเหล่านี้ สมาชิกศาสนจักรได้รับพระบัญชาให้ทำอะไร

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ แนะนำดังนี้

> “จากจำนวนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เราต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยพวกเขาให้พบหนทางของตนเอง พวกเขาต้องการความช่วยเหลือสามอย่างคือ เพื่อนความรับผิดชอบ และการบำรุงเลี้ยงด้วย ‘พระวจนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า’ (โมโรไน 6:4) เรามีหน้าที่จัดหาสามสิ่งนี้ให้กับพวกเขา” (ใน Conference Report, Apr. 1997, 66; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 1997 หน้า 57)

คำแนะนำของประธานฮิงค์ลีย์ประยุกต์ใช้กับคนที่ยังไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักรได้ด้วย กระตุ้นนักศึกษาให้นึกถึงคนที่พวกเขาสามารถเชิญชวนให้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ หรือเข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมของศาสนจักร บุคคลนี้อาจเป็นคนที่นับถือศาสนาอื่น สมาชิกที่แข็งขันน้อยของศาสนจักร หรือสมาชิกใหม่

- การเชื้อเชิญฉันเพื่อนไม่ใช่เชื้อเชิญเพราะงานมอบหมายมีข้อแตกต่างอย่างไร

แบ่งปันกำลังใจต่อไปนี้จากเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> “พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย ข่าวสารของข้าพเจ้าเร่งด่วน เพราะเราจำเป็นต้องรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ให้ได้รับสิทธิ์โดยสมบูรณ์มากขึ้นและทำให้คนที่แข็งขันน้อยกลับสู่ความแข็งขันมากขึ้น ข้าพเจ้ากระตุ้นท่านให้เพิ่มวิญญาณของมิตรภาพและมิตรภาพที่บริสุทธิ์แบบชาวคริสต์ในละแวกใกล้เคียง ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หรือสมาชิกที่เพิ่งกลับมาแข็งขันควรรู้สึกถึงความอบอุ่นของการต้อนรับสู่สิทธิ์โดยสมบูรณ์ของศาสนจักรและรู้สึกว่ามีคนต้องการเขา สมาชิกและผู้นำของศาสนจักรควรบำรุงเลี้ยงและรักพวกเขาเฉกเช่นพระเยซูจะทรงกระทำ” (ใน Conference Report, Oct. 1988, 36; หรือ *Ensign,* Nov. 1988, 29)

กระตุ้นนักศึกษาให้พิจารณาร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อหาวิธีที่พวกเขาจะสามารถผูกมิตรกับคนที่พวกเขานึกถึง—ไม่ใช่เพราะงานมอบหมายแต่เพราะความรักที่จริงใจต่อคนเหล่านั้น แนะนำนักศึกษาให้ทำอ้างโยง 3 นีไฟ 18:22–25 กับ โมโรไน 6:4 ใช้เวลาสนทนาในชั้นเรียนพอสมควรเพื่อหาวิธีชวนคนมาเรียนสถาบัน

อธิบายว่าเราสามารถช่วยให้บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์รอดได้ เล่าเรื่องต่อไปนี้เกี่ยวกับประธานโธมัส เอส. มอนสันเมื่อท่านอายุ 12 หรือ 13 ปี ท่านลอยอยู่บนยางในเส้นใหญ่ไปตามแม่น้ำโพรโว เมื่อไปถึงช่วงน้ำเชี่ยวที่สุด ท่านเห็นหญิงสาวคนหนึ่งถูกดึงเข้าไปในกระแสน้ำวนที่มีอันตรายแฝงอยู่ อ่านเรื่องเล่าด้านล่าง หรือใช้ดีวีดีเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นประธานมอนสันเล่าเรื่องของท่านเอง (B)

> "ข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องเหมือนคนที่ตกใจสุดขีด 'ช่วยเธอด้วย! ช่วยเธอด้วย!' ... ข้าพเจ้าเห็นศีรษะของเธอจมลงไปเป็นครั้งที่สาม และกำลังดิ่งลงไปในสุสานน้ำ ณ จุดอันตรายนั้น ข้าพเจ้ายื่นมือออกไปคว้าผมของเธอขึ้นมา แล้วดึงตัวเธอขึ้นมาพาดไว้บนยางในและจับตัวเธอไว้ ข้าพเจ้ารีบออกจากจุดนั้นพร้อมกับยางในซึ่งบรรทุกสิ่งที่มีค่ายิ่งไปหาญาติและเพื่อนๆ ที่กำลังรอเธออยู่ พวกเขากรูกันเข้ากอดร่างที่เปียกโชกของเธอ หอมแก้มเธอ แล้วพูดว่า 'ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า! ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าที่เธอปลอดภัย!' หลังจากนั้นพวกเขาก็มากอดข้าพเจ้าและหอมแก้มข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกเขิน จึงรีบเดินมาที่ยางในแล้วลอยน้ำต่อไปถึงสะพานวิเวียนพาร์ค น้ำในแม่น้ำเย็นยะเยือก แต่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกหนาวเลยเพราะความรู้สึกอบอุ่นเต็มเปี่ยมอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้าได้มีส่วนช่วยเหลือชีวิตคนให้ได้รับความปลอดภัย พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือ 'ช่วยเธอด้วย! ช่วยเธอด้วย' และทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้าซึ่งเป็นมัคนายกใช้ยางในลอยผ่านไปในช่วงเวลานั้นพอดี วันนั้นข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าความรู้สึกที่หวานชื่นที่สุดในชีวิตมรรตัยคือการตระหนักว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรู้จักเราแต่ละคน ทรงพระกรุณาอนุญาตให้เราเห็นและมีส่วนร่วมในอำนาจแห่งการช่วยชีวิตอันเป็นอำนาจจากสวรรค์ของพระองค์" (ใน Conference Report, Oct. 1995, 65–66; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1996 หน้า 60)

- ท่านเห็นความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่างประสบการณ์ของประธานมอนสันในแม่น้ำกับความสัมพันธ์ของเรากับคนที่กำลังสนใจศาสนจักร สมาชิกใหม่ หรือคนที่แข็งขันน้อย

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 18:26

- พระผู้ช่วยให้รอดกำลังรับสั่งกับใคร

อ่าน 3 นีไฟ 18:28–29 กับนักศึกษา

- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ต้องเข้าใจว่าข้อเหล่านี้กล่าวเจาะจงถึงผู้นำฐานะปุโรหิตไม่ใช่สมาชิกทั่วไปของศาสนจักร (เราไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่จะตัดสินความมีค่าควรของใครในการรับส่วนศีลระลึก นั่นเป็นความรับผิดชอบของบุคคลนั้นกับอธิการหรือประธานสาขา)

อ่าน 3 นีไฟ 18:30–32 กับนักศึกษา

- สมาชิก *ทุกคน* ควรทำตามคำแนะนำอะไรที่เจาะจงเป็นพิเศษจากข้อเหล่านี้ (ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน)

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าแม้พวกเขาจะไม่ได้รับใช้ในการเรียกเช่นอธิการหรือประธานสเตค แต่พวกเขามีโอกาสช่วยเหลือ เป็นเพื่อน และสวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของผู้อื่น

3 นีไฟ 19:6–13, 20–21. ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีให้เราเมื่อเราปรารถนาและมีค่าควร

ก่อนชั้นเรียนให้แจกสำเนาเอกสาร หน้า 161

กระตุ้นนักศึกษาแต่ละคนให้นึกถึงของมีค่าบางอย่างที่พวกเขาอยากมี ขอให้พวกเขาใคร่ครวญว่าของสิ่งนั้นยกระดับชีวิตพวกเขาอย่างไรและจะต้องทำอะไรเพื่อให้ได้มา

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 19:6–13, 20–21 เพื่อดูว่าผู้คนปรารถนาอะไรมากที่สุด ขอให้พวกเขาใคร่ครวญว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพรแก่ชีวิตพวกเขาอย่างไรและพวกเขาต้องทำอะไรจึงจะได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ

- เหตุใดชาวนีไฟเหล่านี้จึงปรารถนาพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าสิ่งอื่น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเพิ่มอะไรให้แก่ชีวิตพวกเขา
- ผู้คนทำอะไรเพื่อให้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้เราปรารถนาจะได้รับอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นในชีวิตเรา เหตุใดการสวดอ้อนวอนขอการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสำคัญ

แจกเอกสาร ให้เวลาอ่าน ขอให้นักศึกษาหาหลักธรรมที่พวกเขาเคยเห็นเป็นแบบอย่างในชีวิตพวกเขา ในชีวิตสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนๆ หรือในพระคัมภีร์ จากนั้นเปิดโอกาสให้พวกเขาได้แบ่งปันประสบการณ์เหล่านี้หรือเรื่องราวพระคัมภีร์ให้กัน

3 นีไฟ 19:15–23 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา

เขียนบนกระดานว่า *พระผู้วิงวอนแทน*

- ผู้วิงวอนแทนคืออะไร (บุคคลที่ขอร้องแทนผู้อื่น)

อ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 45:3–5 กับนักศึกษา

- พระเยซูคริสต์ทรงทำหน้าที่เป็นพระผู้วิงวอนแทนเราอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) ประธานศาสนจักรคนที่ 10

> "ผู้วิงวอนแทนคือคนที่แก้ต่างหรือขอร้องแทนหรือเพื่ออีกคนหนึ่ง ... นั่นคือพระพันธกิจอันสำคัญยิ่งส่วนหนึ่ง [ของพระเยซูคริสต์] ... เมื่อพระองค์ประทับบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนให้สานุศิษย์ของพระองค์บ่อยครั้ง โดยทรงขอร้องพระบิดาเพื่อพวกเขา และพระองค์ทรงขอร้องเรื่อยมานับแต่นั้น" (*Doctrines of Salvation,* comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:26–27).

- ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านนึกถึงการที่พระเยซูยังคงเป็นพระผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 19:15–23 จากนั้นให้สนทนาคำถามต่อไปนี้ในชั้นเรียน (ถ้านักศึกษามีคำถามว่าเหตุใดสานุศิษย์จึงสวดอ้อนวอนพระเยซูไม่ใช่พระบิดา ท่านอาจต้องการอ้างคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษาหน้า 320)

- พระเยซูทรงบัญชาฝูงชนและสานุศิษย์ของพระองค์ให้ทำอะไร
- คำสวดอ้อนวอนของพระผู้ช่วยให้รอดใน ข้อ 20–22 สอนอะไรเกี่ยวกับการได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
- พระเยซูทรงขอร้องอะไรเมื่อพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงขออะไรเป็นพิเศษเกี่ยวกับคนที่จะได้ยินถ้อยคำของผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือก

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนคล้ายกันนี้ก่อนจะทรงทนทุกข์ในสวนเกทเสมนีไม่นาน (ดู ยอห์น 17) นักศึกษาอาจพบความเข้าใจเพิ่มเติมโดยเปรียบเทียบยอห์น 17:11, 20–23 กับ 3 นีไฟ 19:20–23 เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองแบ่งปันข้อคิดสองประการจากคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้ ให้นักศึกษาอ่านข้อสังเกตของท่านในคู่มือนักศึกษาหน้า 321

- การเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์หมายความว่าอย่างไร การเป็นหนึ่งเดียวกันหมายความว่าอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้

- ท่านเพิ่งรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อใด ประสบการณ์นี้นำท่านให้รู้สึกอย่างไรต่อพระผู้ช่วยให้รอดและคนรอบข้าง

หลังจากนักศึกษามีเวลาไตร่ตรองคำถามเหล่านี้แล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันความคิด ท่านอาจต้องการแบ่งปันความคิดของท่านเช่นกัน

เอกสารแจก

วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพรแก่ชีวิตเรา

"พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางและทรงดลใจการกระทำในแต่ละวันของเราตลอดไป" (ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ใน Conference Report, Oct. 2001, 107; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2002 หน้า 117)

"พระวิญญาณบริสุทธิ์ ... เป็นที่มาของประจักษ์พยานของเราถึงพระบิดาและพระบุตร" (โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ใน Conference Report, Oct. 2000, 6; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 9)

"เราต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลาเพื่อช่วยให้เราทำการเลือกได้ดีขึ้นในการตัดสินใจที่อยู่ตรงหน้าเราทุกวัน ... การมีของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้สมาชิกในครอบครัวเลือกอย่างฉลาด—การเลือกที่จะช่วยให้เขากับครอบครัวกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์เพื่ออยู่กับพระองค์ตลอดนิรันดร" (โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ใน Conference Report, Oct. 2000, 6; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 9)

"เยาวชนชายหญิงของเราถูกถล่มด้วยเรื่องน่ารังเกียจของโลก การเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณจะทำให้เขามีพลังต่อต้านความชั่วร้าย กลับใจเมื่อจำเป็น กลับมาสู่ทางคับแคบและแคบ...เราทุกคนต้องการพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์" (โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ใน Conference Report, Oct. 2000, 6; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 9)

"ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์...ช่วยให้เราเข้าใจหลักคำสอนและประยุกต์ใช้กับตัวเรา" (รัสเซลล์เอ็ม. เนลสันใน Conference Report, Oct. 2000, 19; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 24)

"พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำเราว่าจะพูดอะไร" (เฮนรีย์ บี. อายริงก์ ใน Conference Report, Oct. 1997, 114; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1998 หน้า 100)

"ไม่มีพรใดที่สามารถเข้ามาในชีวิตเราจะสำคัญยิ่งไปกว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์—ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เพื่อนำทางเรา คุ้มครองเรา และอวยพรเรา" (กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ *Teachings of Gordon B. Hinckley,* [1997], 259)

วิธีอัญเชิญพระวิญญาณ

"การศึกษาพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์นำพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับเรา" (เฮนรีย์ บี. อายริงก์ ใน Conference Report, Apr. 2004, 16; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2004 หน้า 21)

"การวิงวอนทุกวันในการสวดอ้อนวอน [อัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์] หากเราไม่ทูลขอในการสวดอ้อนวอน พระองค์ก็คงจะเสด็จมาไม่บ่อยนัก และหากไม่มีการวิงวอน พระองค์ก็คงจะไม่ทรงประวิงอยู่กับเราเนิ่นนานนัก" (เฮนรีย์ บี. อายริงก์ ใน Conference Report, Oct. 1997, 115; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1998 หน้า 100)

"เมื่อเราทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ ของประทานอันล้ำค่านี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเราตลอดเวลา" (โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ ใน Conference Report, Oct. 2000, 6; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 9)

บทที่ 44

3 นีไฟ 20–22

บทนำ

ก่อนจะเกิดเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ดังบันทึกไว้ใน 3 นีไฟ 17–19 พระเยซูคริสต์ทรงเริ่มสอนเกี่ยวกับสัมฤทธิผลแห่งพันธสัญญาของพระองค์กับอิสราเอล (ดู 3 นีไฟ 15–16) 3 นีไฟ 20–22 คือความต่อเนื่องของคำสอนเหล่านี้ (ดู 3 นีไฟ 20:10) ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าเหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ในบทเหล่านี้ รวมถึงการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนและการสถาปนาศาสนจักรในวันเวลาสุดท้าย เป็นหลักฐานยืนยันอย่างไรว่าพระกรุณาของพระเจ้าจะไม่ไปจากผู้คนของพระองค์ การรวมผู้คนของพระเจ้าในวันเวลาสุดท้ายเปิดเผยว่าพระองค์จะทรงมีเมตตาต่อพวกเขาด้วย “ความกรุณาอันเป็นนิจ” (ดู 3 นีไฟ 22:8–10) และพระองค์จะทรงนำพวกเขา “กลับบ้านสู่แผ่นดินแห่งมรดกของพวกเขา” (3 นีไฟ 21:28)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงรวมอิสราเอลในวันเวลาสุดท้าย (ดู 3 นีไฟ 20:11–29)
- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องมือในการรวมอิสราเอล (ดู 3 นีไฟ 21:1–21)
- พระเจ้าทรงระลึกถึงผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ด้วยพระเมตตาและความกรุณาอันเป็นนิจ (ดู 3 นีไฟ 22:1–13)
- ผู้คนและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะมีชัยในที่สุด (ดู 3 นีไฟ 22:14–17)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 20:1–9 การสวดอ้อนวอนในใจเสมอช่วยอัญเชิญอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 19 อย่างรวดเร็ว เชิญนักศึกษาคนหนึ่งบรรยายประสบการณ์ที่ชาวนีไฟมีกับการสวดอ้อนวอนเบื้องพระพักตร์พระผู้ช่วยให้รอด

ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 20:1 ในใจ

- พระเยซูทรงขอให้ผู้คนทำอะไรหลังจากประสบการณ์พิเศษของพวกเขากับการสวดอ้อนวอน
- สวดอ้อนวอนในใจท่านหมายความว่าอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยซึ่งถ้าปราศจากสิ่งนี้ ม่านบังจะยังคงปิดสำหรับท่าน จงเรียนรู้ที่จะสวดอ้อนวอน สวดอ้อนวอนบ่อยๆ สวดอ้อนวอนในความคิดและในจิตใจของท่าน จงคุกเข่าสวดอ้อนวอน” (ใน Conference Report, Oct. 1994, 76; หรือ *เลียโฮนา* ก.พ. 1995 หน้า 52)

- ขณะที่คนในฝูงชนฟังคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด ท่านคิดว่าพวกเขาได้ประโยชน์ในด้านใดจากการสวดอ้อนวอนในใจพวกเขา
- พรใดมาสู่ท่านจากการจดจำว่าท่านต้องสวดอ้อนวอนในใจเสมอ
- อะไรช่วยให้ท่านสวดอ้อนวอนในใจเสมอ

3 นีไฟ 20:11–29 พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาว่าจะทรงรวมอิสราเอลในวันเวลาสุดท้าย

สองสามวันก่อนชั้นเรียน เชิญนักศึกษาคนหนึ่งเตรียมการนำเสนอสั้นๆ เรื่องการกระจัดกระจายของอิสราเอล ขอให้นักศึกษาคนนั้นใช้ “ประวัติการกระจัดกระจายของอิสราเอลโดยสังเขป” ในคู่มือนักศึกษาหน้า 415 ขอให้เขาติดภาพกราฟิกจาก หน้า 415 ไว้บนกระดานเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอ

ถ่ายเอกสารชื่อ “การรวมอิสราเอล” ในคู่มือนักศึกษาหน้า 416 แจกเอกสารให้นักศึกษาที่ไม่ได้นำคู่มือนักศึกษามาชั้นเรียน

ในระหว่างชั้นเรียน บอกนักศึกษาว่าเวลานี้พวกเขาจะเห็นการนำเสนอข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับ 3 นีไฟ 20–22 จากนั้นให้นักศึกษานำเสนอข้อมูลของตน

หลังจากการนำเสนอ เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 20:11–13

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้ผู้คนจดจำอะไรเกี่ยวกับอิสราเอลที่กระจัดกระจาย

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นห้าคู่หรือห้ากลุ่ม แจกสำเนา “การรวมอิสราเอล” (หรือขอให้พวกเขาเปิดคู่มือนักศึกษา หน้า 416) ขอให้แต่ละกลุ่มสนทนาหมวดต่างๆ ของเอกสารแจก และเตรียมสรุปสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ (ถ้าชั้นเรียนไม่ใหญ่พอจะให้แบ่งออกเป็นห้าคู่หรือห้ากลุ่ม มอบหมายให้บางกลุ่มสนทนามากกว่าหนึ่งหมวดหรือไม่ต้องมอบหมายบางหมวด)

หลังจากให้เวลาศึกษาและสนทนามากพอแล้ว ขอให้แต่ละกลุ่มสอนชั้นเรียนว่าพวกเขาเรียนรู้อะไร กระตุ้นให้สอนสั้นๆ เชื้อเชิญนักศึกษาคนอื่นๆ ให้ตั้งใจฟังและจดโน้ตย่อในเอกสารแจกของพวกเขา เพิ่มความเห็นสั้นๆ เพื่อให้ความกระจ่างในบางประเด็นตามความจำเป็น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 20:13

- สัญญาสองประการที่ทำไว้ในข้อนี้คืออะไร
- ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาเหล่านี้คืออะไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งออกมาหน้าชั้น บอกนักศึกษาว่าท่านจะถามคำถามชุดหนึ่งที่เขาต้องตอบราวกับว่าเขาความจำเสื่อม ถามคำถามดังต่อไปนี้

- คุณเป็นใคร คุณชื่ออะไร คุณมาจากไหน คุณจะไปไหน ครอบครัวคุณอยู่ที่ไหน

หลังจากแสดงบทบาทสมมติแล้ว ให้นำการสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

- ภาวะความจำเสื่อมสร้างปัญหาอะไรให้ท่านบ้าง
- เราจะช่วยคนที่ความจำเสื่อมให้จำอัตลักษณ์ของเขาได้อย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านย่อหน้าที่สองของบทนำในคู่มือนักศึกษาบทที่ 44

- ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้านี้ สมาชิกบางคนของเชื้อสายแห่งอิสราเอลเรียกได้ว่ามี “ความจำเสื่อมทางวิญญาณ” อย่างไร

อ่านนิยามต่อไปนี้ของการกระจัดกระจายและการรวมอิสราเอล

> “เหตุใดอิสราเอลจึงกระจัดกระจาย . . . บรรพบุรุษชาวอิสราเอลของเรากระจัดกระจายเพราะพวกเขาปฏิเสธพระกิตติคุณ ทำให้ฐานะปุโรหิตมัวหมอง ละทิ้งศาสนจักร และออกไปจากอาณาจักร . . .
>
> “แล้วอะไรเกี่ยวข้องกับการรวมอิสราเอล การรวมอิสราเอลประกอบด้วยการเชื่อ การยอมรับ และดำเนินชีวิตสอดคล้องกับทั้งหมดที่พระเจ้าทรงมอบให้คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้แต่โบราณ ประกอบด้วยการมีศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ กลับใจ รับบัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ประกอบด้วยการเชื่อพระกิตติคุณ เข้าร่วมศาสนจักร และมาสู่อาณาจักร ประกอบด้วยการได้รับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ การได้รับเอ็นดาวเม้นท์ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยอำนาจจากเบื้องบน และรับพรทุกประการของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผ่านศาสนพิธีของการแต่งงานซีเลสเชียล และอาจจะประกอบด้วยการชุมนุมในสถานที่ซึ่งกำหนดไว้หรือแผ่นดินแห่งการนมัสการ” (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515)

ช่วยให้นักศึกษาเห็นการมีส่วนร่วมของพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดในการรวมอิสราเอล อ่านข้อต่อไปนี้และขอให้นักศึกษาหาคำหรือวลีที่ระบุบทบาทของพระบิดาและพระบุตรในการรวม หลังจากอ่านแต่ละข้อ ให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาพบ

3 นีไฟ 20:18 (“เราจะรวมผู้คนของเราเข้าด้วยกันดังคนรวมฟ่อนข้าว”)

3 นีไฟ 20:21 (“เราจะสถาปนาผู้คนของเรา, โอ้เชื้อสายแห่งอิสราเอล.”)

3 นีไฟ 20:26 (“พระบิดา **...** ทรงส่งเรามาให้พรเจ้าในการทำให้เจ้าทุกคนหันหลังให้ความชั่วช้าสามานย์ของตน; และนี่เพราะเจ้าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา.”)

3 นีไฟ 20:29 (“เราจะระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำกับผู้คนของเรา; **...** ว่าเราจะรวบรวมพวกเขาในเวลาอันเหมาะสมของเรา, ว่าเราจะให้แผ่นดินของบรรพบุรุษพวกเขาแก่พวกเขาอีก”)

3 นีไฟ 20:39 (“ผู้คนของเราจะรู้จักชื่อของเรา”)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันความคิดหรือความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับความรักที่พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงมีต่อคนทั้งปวง เชื้อเชิญพวกเขาให้เปิดใจรับการกระตุ้นเตือนว่าพวกเขาจะช่วยพระบิดาบนสวรรค์รวมลูกๆ ของพระองค์ได้อย่างไร

3 นีไฟ 21:1–21 พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องมือในการรวมอิสราเอล

อ่าน 3 นีไฟ 21:1–2, 7 กับนักศึกษา ท่านอาจต้องอธิบายว่าในข้อ 2 วลี “สิ่งเหล่านี้ซึ่งเราประกาศแก่เจ้า” หมายถึงพระคัมภีร์มอรมอน

- พระเจ้าตรัสว่าจะทรงแสดงเครื่องหมายอะไรเพื่อบอกว่าการรวมอิสราเอลเริ่มต้นแล้ว
- นอกจากจะเป็นเครื่องหมายของการรวมอิสราเอลแล้ว พระคัมภีร์มอรมอนยังช่วยผู้คนให้มารวมกันที่ศาสนจักรของพระเจ้าอย่างไร

ให้นักศึกษาเปิดไปที่ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านย่อหน้าที่สอง

- พระคัมภีร์มอรมอนประกาศอะไรต่อสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอล

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์แห่งสาวกเจ็ดสิบโดยอธิบายบทบาทของพระคัมภีร์มอรมอนในการรวมยุคสุดท้าย

> "พระเยซูคริสต์ประทานพระคัมภีร์มอรมอนแก่เราเพื่อเป็นเครื่องมือรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย [ดู 3 นีไฟ 21:7] . . .
>
> "พระคัมภีร์มอรมอนเป็น *พยานด้วยตนเอง* แก่ผู้คนในลาตินอเมริกาและแก่ทุกประชาชาติ การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนในยุคสุดท้ายนี้แสดงให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่ม *รวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย* . . .อีกครั้ง
>
> ". . .พระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์คือหนทางที่ผู้คนจากทุกประชาชาติจะถูกรวมเข้าสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย" (ใน Conference Report, Oct. 2005, 35–36; หรือ *เลียโฮนา* พ.ย. 2005 หน้า 41; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

- พระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้ท่านมาหาพระคริสต์อย่างไร
- เราสามารถใช้พระคัมภีร์มอรมอนขณะร่วมมือกับพระบิดาบนสวรรค์ในการรวมลูกๆ ของพระองค์ได้อย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 21:9–11 เมื่อพวกเขาอ่าน ให้อธิบายว่าเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองบอกว่า "ผู้รับใช้" ในข้อเหล่านี้คือโจเซฟ สมิธ (ดู *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 287–288)

- จะเกิดผลอะไรแก่คนที่ปฏิเสธพระคัมภีร์มอรมอนและพระวจนะของพระเยซูคริสต์ตามที่เปิดเผยผ่านโจเซฟ สมิธ

ให้นักศึกษาอ่านเฉลยธรรมบัญญัติ 18:18–19 และ กิจการ 3:20–23 และกระตุ้นพวกเขาให้ทำอ้างโยงข้อความเหล่านี้กับ 3 นีไฟ 21:11

- ข้อเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจ 3 นีไฟ 21:11 อย่างไร

3 นีไฟ 22:1–13 พระเจ้าทรงระลึกถึงผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ด้วยความเมตตาและความกรุณาอันเป็นนิจ

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 22:5–6 นักศึกษาพึงเข้าใจว่าในข้อเหล่านี้ วลี "สามีของเจ้า" หมายถึงพระผู้ช่วยให้รอด และวลี "หญิงที่ถูกทิ้งและโศกเศร้าในวิญญาณ, และภรรยาที่อ่อนวัย" หมายถึงอิสราเอลที่กระจัดกระจาย

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 22:7–10

- สิ่งนี้สอนอะไรเราเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและบทบาทของพระองค์ในการรวม

เพื่อสรุปหลักธรรมนี้ ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาอ่านข้อมูลเกี่ยวกับ 3 นีไฟ 22 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 329

3 นีไฟ 22:14–17 ผู้คนและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะมีชัยในที่สุด

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งวาดรูปกระโจมบนกระดาน

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 22:2

- ท่านจะขยายกระโจมอย่างไร
- "ต่อเชือกของเจ้าให้ยาวและทำให้เสาของเจ้ามั่นคง" หมายความว่าอะไร

อธิบายว่าสมัยโบราณ เมื่อผู้คนต้องการทำให้กระโจมเล็กกว้างขึ้น พวกเขาจะถอนหลักหมุดแล้วขยับให้ห่างจากเสาตรงกลางและเพิ่มหลักหมุดให้มากขึ้น—ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีพื้นที่ใต้กระโจมมากขึ้น นี่คือความหมายของการต่อเชือกให้ยาวและทำให้เสามั่นคง

อ่านข้อคิดต่อไปนี้จากประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

"คำว่า *หลักหมุด* เป็นคำสัญลักษณ์ ลองนึกภาพกระโจมขนาดใหญ่มีเชือกขึงดึงไปหาหลักหมุดหลายๆ ต้นที่ปักแน่นอยู่ในดิน ศาสดาพยากรณ์เปรียบไซอันยุคสุดท้ายกับกระโจมขนาดใหญ่ครอบคลุมแผ่นดินโลก กระโจมตั้งอยู่ได้เพราะมีเชือกขึงกับหลักหมุด แน่นอนว่าหลักหมุดเหล่านี้คือองค์กรต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ที่กระจายอยู่ทั่วโลก ปัจจุบันมีการรวมอิสราเอลไปยังสเตคต่างๆ แห่งไซอัน" ("Strengthen Thy Stakes," *Ensign,* Jan. 1991, 2)

- สเตคของศาสนจักรเปรียบเสมือนหลักหมุดของกระโจมสมัยโบราณอย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 329–330 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี

ด้วย ถามนักศึกษาว่าพวกเขาเคยปกป้องความเชื่อของพวกเขาจากการโจมตีของคนที่ต่อต้านศาสนจักรและคำสอนของศาสนจักรหรือไม่ เชิญนักศึกษาสองสามคนแบ่งปันประสบการณ์สั้นๆ

บอกนักศึกษาว่า 3 นีไฟ 22:14–17 ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ลักษณะนี้

- ท่านสามารถพบหลักธรรมอะไรบ้างใน 3 นีไฟ 22:14 ที่ช่วยเรารับมือกับการต่อต้านศาสนจักร
- ใน 3 นีไฟ 22:15, 17 มีสัญญาอะไรบ้าง สัญญาเหล่านี้สามารถช่วยเราเมื่อเราเผชิญการต่อต้านได้อย่างไร

แสดงประจักษ์พยานว่าพระเจ้าประทานพรเราผ่านการท้าทายของเราและศัตรูของศาสนจักรจะไม่มีวันประสบความสำเร็จเมื่อพวกเขาพยายามทำลายศาสนจักร

บทที่ 45

3 นีไฟ 23–26

บทนำ

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จเยือนผู้คนในพื้นที่ของทวีปอเมริกา พระองค์ทรงสอนคุณค่าและความสำคัญของพระคัมภีร์ พระองค์ทรงบัญชาชาวนีไฟให้ค้นหาพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร (ดู 3 นีไฟ 23:1–5) พระบัญชาให้ค้นหาเป็นมากกว่าการอ่าน พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้เพิ่มรายละเอียดและคำพยากรณ์บางอย่างเข้าไปในบันทึกเพื่อประโยชน์ของคนรุ่นต่อไปในอนาคตด้วย (ดู 3 นีไฟ 23:6–14; 24–25) บางส่วนที่เพิ่มเข้าไป โดยเฉพาะคำพยากรณ์ของมาลาคี สามารถช่วยเราในปัจจุบันขณะพยายามเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อท่านเตรียมสอนความจริงเหล่านี้ พึงพิจารณาว่าท่านจะกระตุ้นนักศึกษาให้เพิ่มความลึกซึ้งและความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวได้อย่างไร ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นเช่นกันว่าคำพยากรณ์ของมาลาคีสามารถช่วยพวกเขาเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราให้ค้นหาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์อย่างขยันหมั่นเพียร (ดู 3 นีไฟ 23:1–5)
- การเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (ดู 3 นีไฟ 24–25)
- เมื่อเราเอาใจใส่สิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย เท่ากับเราเตรียมตัวรับการเปิดเผยมากขึ้น (ดู 3 นีไฟ 26:7–11)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 23:1–5 พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราให้ค้นหาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์อย่างขยันหมั่นเพียร

ก่อนชั้นเรียน ให้เขียนบนกระดานดังนี้

ในข้อเหล่านี้พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ทำอะไร	
3 นีไฟ 23:1–5	
คพ. 1:37–38	

แนะนำนักศึกษาให้อ่านข้อเหล่านี้ในใจ ท่านอาจต้องการอธิบายว่าแม้ข้อเหล่านี้จะกล่าวเจาะจงถึงถ้อยคำของอิสยาห์และการเปิดเผยในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา แต่ประยุกต์ใช้กับการพยายามศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมดของเราด้วย หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ถามนักศึกษาว่าพวกเขาจะตอบคำถามบนกระดานอย่างไร

- ท่านคิดว่าเหตุใดพระเจ้าทรงเน้นมากเรื่องการค้นหาพระคัมภีร์

อ่านและสนทนาคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13

> "เมื่อสมาชิกแต่ละคนและแต่ละครอบครัวใฝ่ใจศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำสม่ำเสมอ ความแข็งขันด้านอื่นของชีวิตจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ประจักษ์พยานจะเพิ่มขึ้น คำมั่นสัญญาจะหนักแน่นขึ้น ครอบครัวจะแข้มแข็งขึ้น การเปิดเผยส่วนตัวจะหลั่งไหลมา" ("The Power of the Word," *Ensign,* May 1986, 81)

- เหตุใดความแข็งขันด้านอื่นในศาสนจักรจึงเพิ่มขึ้นเนื่องจากการศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำสม่ำเสมอ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บอกว่าโดยปกติพวกเขาอ่านพระคัมภีร์เวลาใด ถามว่าพวกเขาใช้กลยุทธ์และวิธีการใดเพื่อทำให้เวลาที่อยู่กับพระคัมภีร์มีความหมาย

แบ่งปันคำแนะนำต่อไปนี้จาก *แน่วแน่ต่อศรัทธา*

> "ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายแนะนำให้เราศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ทั้งเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว . . .
>
> "ท่านจะได้ประโยชน์มากมายจากการทำตามคำแนะนำข้างต้น การศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีความหมายทุกวันจะช่วยให้ท่านไวต่อสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สร้างศรัทธาของท่าน เสริมกำลังท่านต้านทานการล่อลวง และช่วยให้ท่านเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์
>
> "จงปรับปรุงแผนการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว แบ่งเวลาในช่วงใดช่วงหนึ่งของแต่ละวันไว้ศึกษาพระคัมภีร์ ระหว่างนั้นให้ตั้งใจอ่านโดยเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ช่วยให้ท่านรู้ว่าพระองค์ประสงค์ให้ท่านเรียนรู้และทำอะไร" (*แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* [2004] หน้า 177)

- ท่านสามารถทำตามพระบัญชาให้ค้นหาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายอย่างขยันหมั่นเพียรได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้วางแผนปรับปรุงนิสัยการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว ท่านอาจให้เวลาในชั้นเรียนพอสมควรเพื่อเขียนแผนของพวกเขา

3 นีไฟ 23:6–14 พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาศาสดาพยากรณ์ให้คงความถูกต้องของบันทึกพระคัมภีร์

ก่อนชั้นเรียนให้เขียนย่อหน้าหนึ่งบนกระดานหรือในแผ่นกระดาษ แต่เว้นวลีสำคัญๆ ไว้ ติดย่อหน้านั้นให้ดู แสดงให้นักศึกษาเห็นตำแหน่งที่ตัวหนังสือขาดหายไป

- ตัวที่ลบออกไปส่งผลกระทบอย่างไรต่อความสามารถในการเข้าใจข้อความทั้งหมดของย่อหน้านั้น

อธิบายว่าพระเยซูคริสต์ทรงสั่งศาสดาพยากรณ์ให้คงความถูกต้องของบันทึกพระคัมภีร์ ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 23:6–14 โดยมองหาความห่วงใยของพระผู้เป็นเจ้าต่อบางอย่างที่ขาดหายไปจากบันทึกของชาวนีไฟ

- ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ผู้คนในอนาคตจะรู้ว่าคำพยากรณ์นี้เกิดสัมฤทธิผลแล้ว

3 นีไฟ 24–25 การเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

ขอให้นักศึกษานึกถึงกิจกรรมที่ต้องเตรียมการอย่างรอบคอบระยะหนึ่ง เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันแนวคิด (นักศึกษาอาจบอกชื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น การวิ่งแข่งระยะไกลหรือเก็บออมเงินสำหรับงานเผยแผ่หรือการศึกษาในมหาวิทยาลัย)

อ่าน 3 นีไฟ 24:1 กับนักศึกษาโดยอธิบายว่านี่คือคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ขอให้พวกเขาระบุคำบอกลักษณะที่พระเจ้าจะเสด็จมาวิหารของพระองค์

อธิบายว่าถึงแม้การปรากฏในพระวิหารของพระผู้ช่วยให้รอดดูเหมือนจะเกิดขึ้น “อย่างฉับพลัน” แต่พระองค์และผู้คนของพระองค์ต้องเตรียมการอย่างมากจึงจะบรรลุถึงจุดสูงสุดนี้ได้

- ตามที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ จะต้องเกิดอะไรขึ้นเพื่อเตรียมอาณาจักรของพระเจ้าให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง (คำตอบอาจรวมถึงการฟื้นฟูพระกิตติคุณและฐานะปุโรหิต การปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน และการสั่งสอนพระกิตติคุณไปทั่วโลก)

ชี้ให้เห็นว่าอาณาจักรของพระเจ้าต้องได้รับการเตรียมให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระองค์ฉันใด สมาชิกแต่ละคนของอาณาจักรต้องได้รับการเตรียมให้พร้อมฉันนั้น ใน 3 นีไฟ 24 และ 25 เราพบคำพยากรณ์ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาให้เขียนไว้เพื่อประโยชน์ของคนรุ่นต่อไปภายหน้า (ดู 3 นีไฟ 26:2–3) คำพยากรณ์เหล่านี้มิได้รวมอยู่ในแผ่นจารึกทองเหลืองแต่มาลาคีบันทึกไว้ราว 430 ปีก่อนคริสตกาลประมาณ 170 ปีหลังลีไฮออกจากเยรูซาเล็ม (ดู Bible Dictionary, “Malachi,” 728)

อธิบายว่าเราสามารถอ่าน 3 นีไฟ 24 และ 25 เหมือนเป็นเครื่องนำทางที่สามารถช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ให้เวลานักศึกษาอ่านบทเหล่านี้ด้วยตนเองและระบุหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างน้อยสองประการที่ช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้นักศึกษาแบ่งปันหลักธรรมที่พวกเขาค้นพบ ถามพวกเขาว่าพวกเขาสามารถประยุกต์ใช้หลักธรรมในชีวิตพวกเขาได้อย่างไร (ท่านอาจจะเลือกสนทนารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับส่วนสิบและงานพระวิหารตอนท้ายบทเรียน ถ้าทำเช่นนั้นท่านต้องไม่ใช้เวลาสนทนาหลักธรรมเหล่านี้มากนักในกิจกรรมนี้)

ใน 3 นีไฟ 24:8–11 พระเจ้าทรงบัญชาผู้คนของพระองค์ให้ดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ ขณะที่ท่านสนทนาเรื่องกฎส่วนสิบกับนักศึกษา ท่านอาจต้องใช้แหล่งช่วยบางอย่างต่อไปนี้ หน้า 333–334 ในคู่มือนักศึกษา “ส่วนสิบ” ใน *แน่วแน่ต่อศรัทธา* หน้า 224–225 และ “ส่วนสิบและการบริจาค” ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หน้า 34–35

ขอให้นักศึกษาพิจารณาว่าการจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคช่วยพวกเขา “ทนอยู่ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์” อย่างไร (3 นีไฟ 24:2; ดู คพ. 64:23 📖 ด้วย) ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 24:8

- เหตุใดการไม่จ่ายส่วนสิบจึงเป็นเหมือนกับการปล้นพระเจ้า

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 24:9–12 อย่างรวดเร็วและมองหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- พรที่สัญญาไว้กับคนที่จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคมีอะไรบ้าง
- พระบัญญัติให้จ่ายส่วนสิบแยกคนชอบธรรมจากคนชั่วร้ายอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันว่าพวกเขาได้รับพรอย่างไรเมื่อดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ

ให้ดูของบางอย่างเกี่ยวกับประวัติครอบครัว เช่น รูปบรรพชน แผนภูมิสืบสกุล หรือบันทึกกลุ่มครอบครัว

- เรามีข้อผูกมัดอะไรต่อบรรพชนของเรา

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

> "ความรับผิดชอบสำคัญที่สุดในโลกนี้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้ให้เราคือเสาะหาคนตายของเรา" (ใน *History of the Church,* 6:313)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน 3 นีไฟ 25:5–6 ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าเทพโมโรไนย้ำคำพยากรณ์นี้เมื่อท่านมาเยือนโจเซฟ สมิธครั้งแรก (ดู คพ. 2; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:36–39) ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนโดยอ้างคำพยากรณ์ดังกล่าวว่า "แผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่งเว้นแต่จะมีห่วง . . . เชื่อมระหว่างบรรพบุรุษกับลูกหลาน" (คพ. 128:18)

- พระเจ้าตรัสว่าใครจะมาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง
- เหตุใดจึงส่งเอลียาห์มา

แนะนำให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย 3 นีไฟ 25:6 เชิงอรรถ *ค* หรือเขียน *คพ. 110:13–16* ตรงที่ว่างริมหน้าพระคัมภีร์ของพวกเขาใกล้ 3 นีไฟ 25:5–6 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหัวบทของหลักคำสอนและพันธสัญญา 110 จากนั้นให้อีกคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 110:13–16

- เอลียาห์กลับมาเมื่อใดและที่ใด

ท่านอาจต้องการแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้เกี่ยวกับการกลับมาของเอลียาห์ คำกล่าวของเอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันมีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

> "น่าสนใจที่รู้ว่าในวันที่สามของเดือนเมษายน ค.ศ. 1836 ชาวยิวกำลังฉลองเทศกาลปัสกา และเปิดประตูบ้านทิ้งไว้เพื่อรอรับการมาของเอลียาห์ ในวันนั้นเอลียาห์มา แต่ไม่ได้มาที่บ้านชาวยิว ท่านมาที่พระวิหารในหมู่บ้านเคิร์ทแลนด์ . . . มาหาผู้รับใช้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนของพระเจ้า" (โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ *Church History and Modern Revelation,* 2 vols. [1953], 3:84)

> "การกลับมาแผ่นดินโลกของเอลียาห์เกิดขึ้นที่พระวิหารแห่งแรกซึ่งสร้างในสมัยการประทานนี้ ที่นั่นท่านและทูตสวรรค์องค์อื่น ภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้า ได้มอบกุญแจพิเศษของสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตให้ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู . . .
>
> "ด้วยเหตุนี้ ความรักตามธรรมชาติระหว่างคนรุ่นต่างๆ จึงเริ่มเพิ่มพูน การฟื้นฟูดังกล่าวเกิดขึ้นควบคู่กับสิ่งที่บางครั้งเรียกว่าวิญญาณของเอลียาห์—การแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงสภาพอันสูงส่งของครอบครัว ดังนั้นคนทั่วโลก ไม่ว่านับถือศาสนาใด จึงรวบรวมบันทึกของญาติที่ล่วงลับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
>
> "เอลียาห์ไม่เพียงมากระตุ้นการค้นหาบรรพชนเท่านั้น แต่เขาสามารถทำให้ครอบครัวเชื่อมโยงกันชั่วนิรันดร์เหนือขอบเขตของความเป็นมรรตัย โดยแท้แล้วโอกาสผนึกครอบครัวชั่วนิรันดร์คือเหตุผลแท้จริงสำหรับการค้นหาของเรา" (รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ใน Conference Report, Apr. 1998, 43; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 1998 หน้า 39)

- ศาสนพิธีพระวิหารหันใจเราไปหาบรรพชนผู้ล่วงลับในทางใด ศาสนพิธีพระวิหารสามารถทำให้ใจเราหันไปหาสมาชิกครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างไร

ขอให้นักศึกษาแบ่งปันว่าชีวิตพวกเขาได้รับพรอย่างไรหรือจะได้รับพรอย่างไรเพราะศาสนพิธีพระวิหาร เชื้อเชิญพวกเขาให้ไตร่ตรองว่าพวกเขาสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อทำตามข้อผูกมัดที่มีต่อบรรพชนของพวกเขา

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรอันเนื่องจากศาสนพิธีพระวิหาร

3 นีไฟ 26:7–11 เมื่อเราเอาใจใส่สิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเท่ากับเราเตรียมตัวเราให้พร้อมรับการเปิดเผยมากขึ้น

ให้เวลานักศึกษาสองสามนาทีเพื่อเขียนคำถามที่สามารถตอบได้โดยใช้ 3 นีไฟ 26:7–11 แนะนำพวกเขาให้เก็บคำถามไว้จนกว่าจะถึงท้ายบทเรียน

อ่านคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 336

- เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากคำกล่าวของประธานคิมบัลล์
- เหตุใดเราจึงควรศึกษาและทำตามสิ่งที่ได้รับการเปิดเผยก่อนคาดหวังให้เราได้รับการเปิดเผยมากขึ้น

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 26:7–11 จากนั้นเชิญนักศึกษาสองสามคนอ่านคำถามที่พวกเขาเขียนไว้เกี่ยวกับข้อเหล่านี้ ให้นักศึกษาที่เหลือดูใน 3 นีไฟ 26:7–11 เพื่อหาคำตอบของคำถามเหล่านี้ หลังจากสนทนาคำถามของนักศึกษาแล้วท่านอาจต้องการถามดังนี้

- การมี “ส่วนเล็กน้อย” ทดลองศรัทธาของเราอย่างไร
- เราต้องทำอะไรเพื่อให้ “เรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่า” ประจักษ์ต่อเรา
- หลักแห่งความเชื่อข้อใดคล้ายกับหลักธรรมที่สอนไว้ใน 3 นีไฟ 26:9–10 มากที่สุด

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> “จะมีสมาชิก ครอบครัว วอร์ด สเตค และพระวิหารของศาสนจักรอีกมากฉันใด—วันหน้าย่อมจะมีพระคัมภีร์ที่บำรุงเลี้ยงและสร้างแรงบันดาลใจอีกมากฉันนั้น อย่างไรก็ดี เราต้องดื่มด่ำสิ่งที่เรามีอยู่แล้วให้คุ้มค่าเสียก่อน!” (ใน Conference Report, Oct. 1986, 70; หรือ *Ensign,* Nov. 1986, 52)

ขอให้นักศึกษานึกถึงประสบการณ์เมื่อพวกเขาสามารถเรียนรู้ความจริงได้มากขึ้นเพราะพวกเขาซื่อสัตย์ต่อความจริงที่ได้รับแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันประสบการณ์

บทที่ 46

3 นีไฟ 27–30

บทนำ

ใกล้สิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในบรรดาชาวนีไฟ พระผู้ช่วยให้รอดทรงตอบคำถามของเหล่าสานุศิษย์เกี่ยวกับชื่อที่พวกเขาจะเรียกศาสนจักร โดยรับสั่งว่าพวกเขาควรเรียกศาสนจักรตามพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่ามีเพียงศาสนจักรของพระองค์เท่านั้นที่จะสร้างบนพระกิตติคุณของพระองค์ได้ ต่อจากนั้นพระองค์ทรงให้นิยามพระกิตติคุณของพระองค์ ขณะสอนจากเรื่องราวเหล่านี้ ท่านมีโอกาสเตือนนักศึกษาให้ระลึกว่าศาสนจักรและพระกิตติคุณเป็นหนทางที่พระเจ้าทรงใช้ช่วยให้เรากลับไปหาพระองค์

พระคัมภีร์ช่วงนี้โดดเด่นไม่เหมือนช่วงอื่นเพราะเล่าเรื่องราวการแปรสภาพของสานุศิษย์ชาวนีไฟสามคน—อีกทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตภาวะที่แปรภาพมากกว่าที่อื่นในพระคัมภีร์ ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้ว่าเหตุใดพระเจ้าทรงเลือกแปรสภาพผู้รับใช้ที่เป็นมนุษย์บางคนของพระองค์

สุดท้าย 3 นีไฟจบโดยมอรมอนอธิบายบทบาทของพระคัมภีร์มอรมอนในการรวมอิสราเอลยุคสุดท้าย ท่านสามารถกระตุ้นนักศึกษาให้ตั้งใจอีกครั้งว่าจะใช้ของประทานอันล้ำค่านี้ในชีวิตส่วนตัวและในขณะพวกเขาพยายามเชื้อเชิญผู้อื่นให้มาหาพระผู้ช่วยให้รอด

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์มีชื่อเรียกตามพระนามของพระองค์และสร้างบนพระกิตติคุณของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 27)
- ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์บางคนของพระเจ้าได้รับการแปรสภาพเพื่อพวกเขาจะยังคงสามารถปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก (ดู 3 นีไฟ 28)
- การปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนส่งสัญญาณการเริ่มรวมอิสราเอล (ดู 3 นีไฟ 29:1–3)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

3 นีไฟ 27 ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์มีชื่อเรียกตามพระนามของพระองค์และสร้างบนพระกิตติคุณของพระองค์

ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 27:1–3 และสังเกตคำถามที่เหล่าสานุศิษย์ของพระเยซูถาม จากนั้นขอให้พวกเขาแบ่งเป็นคู่และศึกษา 3 นีไฟ 27:4–9 ด้วยกัน ก่อนเริ่มศึกษาขอให้พวกเขามองหาเหตุผลมากเท่าที่จะมากได้ว่าเหตุใดศาสนจักรของพระเยซูคริสต์จึงต้องมีพระนามของพระองค์ หลังจากให้เวลาสนทนาเป็นคู่แล้ว ขอให้นักศึกษาแบ่งปันแนวคิดกับชั้นเรียน

ถามนักศึกษาว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยชื่อเต็มของศาสนจักรของพระองค์ในสมัยการประทานนี้ไว้ในพระคัมภีร์ข้อใด เชิญคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 115:3–4 จากนั้นให้เขียนบนกระดานดังนี้

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ศาสนจักร =

ของพระเยซูคริสต์ =

แห่งวิสุทธิชน =

ยุคสุดท้าย =

Saints =

ขอให้นักศึกษาสนทนานัยสำคัญของชื่อศาสนจักรแต่ละส่วน

แบ่งปันคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 337 หรือในดีวีดี (A) ด้วย อธิบายว่าประธานฮิงค์ลีย์พูดเรื่องนี้ในคำปราศรัยการประชุมสามัญครั้งแรกของท่านต่อสมาชิกทั้งศาสนจักรหลังจากท่านได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร คำถามต่อไปนี้อาจช่วยได้

- ท่านจะสรุปคำกล่าวของประธานฮิงค์ลีย์ในหนึ่งหรือสองประโยคว่าอย่างไร
- เราส่งข่าวสารอะไรเมื่อเราใช้ชื่อเต็มของศาสนจักรแทนชื่อเล่น
- ท่านจะกล่าวอะไรกับคนที่ถามว่าท่านเป็นมอรมอนหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขอให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 27:8–11 ดึงความสนใจของพวกเขามาที่การกล่าวย้ำคำว่า *พระกิตติคุณ*

- ถ้ามีคนถามว่าท่านหมายความว่าอะไรเมื่อท่านพูดเกี่ยวกับ “พระกิตติคุณ” ท่านจะตอบว่าอย่างไร

ขณะที่นักศึกษาแบ่งปันคำตอบของคำถามนี้ ท่านอาจต้องการเขียนแนวคิดของพวกเขาไว้บนกระดาน ท่านอาจจะให้อ่านคำกล่าวต่อไปนี้จาก *แน่วแน่ต่อศรัทธา* ด้วยและสรุปไว้บนกระดาน

"พระกิตติคุณคือแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา หลักคำสอนอันเป็นแก่นแท้ของพระกิตติคุณคือการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ... ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณครอบคลุมหลักคำสอน หลักธรรม กฎ ศาสนพิธี และพันธสัญญาทั้งหมดที่จำเป็นต่อความสูงส่งของเราในอาณาจักรซีเลสเชียล" (*แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* [2004] หน้า 175)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดไปที่ 3 นีไฟ 27:13–22 แนะนำพวกเขาให้อ่านในใจและขีดเส้นใต้หลักธรรมที่พระเยซูคริสต์ทรงกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระองค์ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ เพิ่มสิ่งที่เขียนไว้บนกระดานตามความจำเป็น

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้ไว้บนกระดาน

2 **นีไฟ** 31

คพ. 20:8–36

โมเสส 6:53–62

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม และมอบหมายพระคัมภีร์ให้กลุ่มละหนึ่งช่วง เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านช่วงพระคัมภีร์ที่มอบหมายอย่างรวดเร็ว โดยมองหาข้อคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายของคำว่า *พระกิตติคุณ* ให้พวกเขาดูสิ่งที่เขียนไว้บนกระดานเพื่อช่วยให้เข้าใจนัยสำคัญของพระคัมภีร์ที่อ่าน เชื้อเชิญนักศึกษาจากแต่ละกลุ่มให้แบ่งปันข้อคิดที่พวกเขาได้จากการอ่าน

กระตุ้นนักศึกษาให้สร้างห่วงโซ่พระคัมภีร์โดยทำอ้างโยง 3 นีไฟ 27:13–22 กับข้อความทั้งสามตอนบนกระดาน ตัวอย่างเช่น ตรงที่ว่างริมหน้าติดกับ 3 นีไฟ 27:13–22 พวกเขาจะเขียนว่า *ดู 2 นีไฟ 31* ตรงที่ว่างริมหน้าตอนต้น 2 นีไฟ 31 พวกเขาจะเขียนว่า *ดู คพ. 20:8–36* ตรงที่ว่างริมหน้าติดกับหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:8–36 พวกเขาจะเขียนว่า *ดู โมเสส 6:53–62* ตรงที่ว่างริมหน้าติดกับ โมเสส 6:53–62 พวกเขาจะทำให้ห่วงโซ่สมบูรณ์โดยเขียนว่า *ดู 3 นีไฟ 27:13–22* หรือพวกเขาจะเปิดไปที่หน้าเปล่าด้านหน้าหรือหลังพระคัมภีร์มอรมอนของพวกเขาและเขียนข้อความเหล่านี้ไว้ใต้หัวข้อเช่น "พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์"

ใช้แผนภูมิและคำถามต่อไปนี้ช่วยนักศึกษาสนทนาและประยุกต์ใช้หลักธรรมในพระคัมภีร์ที่พวกเขาอ่าน

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์	**ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง**
การชดใช้ของพระเยซูคริสต์	3 **นีไฟ** 27:13–14
ศรัทธา	3 **นีไฟ** 27:19
การกลับใจ	3 **นีไฟ** 27:16, 19–20
บัพติศมา	3 **นีไฟ** 27:16, 20
พรพิเศษแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์	3 **นีไฟ** 27:20
อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่	3 **นีไฟ** 27:16–17
การฟื้นคืนชีวิต	3 **นีไฟ** 27:14, 22
การพิพากษา	3 **นีไฟ** 27:14–16

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ เราได้รับพรอะไรบ้างเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
- การศึกษาข้อเหล่านี้ทำให้ท่านเข้าใจลึกซึ้งขึ้นอย่างไรว่าพระกิตติคุณคืออะไร
- เหตุใดเราจึงต้องมีการเปิดเผยยุคสุดท้ายเพื่อเข้าใจพระกิตติคุณ

ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณตามที่นำเสนอในพระคัมภีร์และในการเปิดเผยยุคปัจจุบันเป็นหลักฐานยืนยันว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาจะแบ่งปันพรแห่งความสูงส่งให้กับบุตรธิดาของพระองค์

สรุปโดยอ่าน 3 นีไฟ 27:27 📖 เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองว่าพวกเขาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำตามพระดำรัสเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างเต็มที่มากขึ้นเพื่อให้เป็นดังพระองค์

3 นีไฟ 28 ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์บางคนของพระเจ้าได้รับการแปรสภาพเพื่อพวกเขาจะยังคงสามารถปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก

💡 ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 28:1–10 ในใจโดยสังเกตว่าสานุศิษย์ชาวนีไฟสิบสองคนตอบอย่างไรเมื่อพระเยซูตรัสถามพวกเขาว่า "เจ้าปรารถนาอะไรจากเรา, หลังจากเราไปเฝ้าพระบิดา"

- พระเจ้าทรงสัญญาพรใดกับสานุศิษย์เก้าคนแรก พระองค์ประทานพรใดแก่สามคนที่เหลือ

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระองค์ทรงวางสานุศิษย์สามคนไว้ในสภาพที่เราเรียกกว่าการแปรสภาพ ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่านี่ต่างจากการเปลี่ยนสภาพหรือการฟื้นคืนชีวิต สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมให้พวกเขาดูนิยามในคู่มือนักศึกษาหน้า 339

ขอให้นักศึกษาบอกชื่อคนอื่นๆ ในพระคัมภีร์ที่ได้รับการแปรสภาพ (คำตอบอาจได้แก่ เอโนคและผู้คนของเขา โมเสส เอลียาห์ และยอห์นผู้เป็นที่รัก) อธิบายว่าพระเจ้าทรงแปรสภาพคนที่ต้อง (1) มีชีวิตเกินช่วงอายุขัยปกติของความเป็นมรรตัย และ (2) คงสภาพร่างกายไว้เพื่อทำพันธกิจที่เบื้องบนกำหนดให้พวกเขา

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละสามถึงสี่คน เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประสบการณ์และสภาพของสานุศิษย์สามคนตามที่นำเสนอใน 3 นีไฟ 28 ขอให้พวกเขาสำรวจ ข้อ 6–40 และแบ่งปันข้อคิดเกี่ยวกับข้อเหล่านี้ ขณะนักศึกษาทำงานในกลุ่ม ให้เดินจากกลุ่มหนึ่งไปอีกกลุ่มหนึ่งและฟังความเห็นของพวกเขา กระตุ้นนักศึกษาทุกคนให้มีส่วนในการสนทนาของกลุ่ม เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทำเครื่องหมายข้อคิดที่กลุ่มแบ่งปันในพระคัมภีร์ของพวกเขา ข้อคิดควรรวมไว้ด้วยว่าชาวนีไฟสามคน

1. จะไม่ต้องลิ้มรสความตายเลยแต่จะเปลี่ยนจากความเป็นมรรตัยสู่ความเป็นอมตะ “ในชั่วพริบตา” (ดู ข้อ 7–8)
2. จะไม่ประสบความเจ็บปวดยกเว้นโทมนัสเพราะบาปของโลก (ดู ข้อ 9)
3. ได้รับสัญญาแน่นอนของความสูงส่ง (ดู ข้อ 10)
4. เห็นและได้ยินสิ่งที่ไม่อาจพูดได้ (ดู ข้อ 13–14)
5. จะได้รับความคุ้มครองเพื่อคนชั่วร้ายจะไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา (ดู ข้อ 19–22)
6. จะสามารถแสดงตนต่อผู้อื่นตามที่พวกเขาปรารถนา (ดู ข้อ 30)
7. จะได้รับพรเพื่อซาตานจะไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา (ดู ข้อ 39)
8. จะคงอยู่บนแผ่นดินโลกจนถึงวันพิพากษา (ดู ข้อ 40)

ชี้ให้เห็นว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกชาวนีไฟสามคนว่าพวกเขาจะอยู่ในบรรดาชาวยิวและคนต่างชาติผู้จะไม่รู้จักพวกเขา (ดู 3 นีไฟ 28:25–30) ด้วยเหตุนี้เรื่องราวมากมายของคนที่ได้ยินเรื่องชาวนีไฟสามคนจึงไม่น่าจะเป็นความจริง อธิบายด้วยว่าประโยค “เจ้าจะไม่ต้องทนรับความเจ็บปวดของความตาย” (ข้อ 8) มักเข้าใจผิดกันบ่อยๆ ว่าหมายถึงชาวนีไฟสามคนจะไม่ตาย ดังเปาโลสอนไว้ “คนทั้งปวงต้องตาย” (1 โครินธ์ 15:22) นี่กล่าวถึงทุกคน รวมทั้งสัตภาวะที่แปรสภาพด้วย อย่างไรก็ดี สัตภาวะที่แปรสภาพผ่านความตายเร็วมาก จากนั้นจึงกลายเป็นสัตภาวะที่ฟื้นคืนชีวิต พวกเขาไม่ประสบกับการแยกร่างกายจากวิญญาณนานเหมือนที่พวกเราส่วนใหญ่จะประสบ การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นตามที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ในชั่วพริบตา” (ข้อ 8) ในความหมายนี้พวกเขาไม่ “ลิ้มรสความตาย” (ข้อ 7)

ขอให้นักศึกษาสามคนอ่านข้อความพระคัมภีร์ต่อไปนี้คนละหนึ่งตอน เชื้อเชิญนักศึกษาที่เหลือให้ฟังคำบรรยายเกี่ยวกับงานและการปฏิบัติศาสนกิจของชาวนีไฟที่แปรสภาพ

> 4 **นีไฟ** 1:30–37
>
> **มอรมอน** 1:13–16
>
> **มอรมอน** 8:6–11

- เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสานุศิษย์สามคนจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้
- สภาพที่แปรสภาพของสานุศิษย์สามคนช่วยให้พวกเขาทำงานของพวกเขาสำเร็จอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 28:9–10

- เหตุใดสานุศิษย์สามคนนี้จึงต้องการอยู่บนแผ่นดินโลก
- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ ผลลัพธ์ประการหนึ่งของการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นคืออะไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าถึงปีติที่พวกเขาเคยรู้สึกในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้เล่าถึงปีติที่พวกเขาเคยรู้สึกเมื่อมีคนแบ่งปันพระกิตติคุณกับพวกเขาด้วย

3 นีไฟ 29:1–3 การปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนส่งสัญญาณการเริ่มรวมอิสราเอล

ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 29:1–3 และ โมเสส 7:60–62 ท่านอาจต้องการเขียนข้ออ้างอิงเหล่านี้ไว้บนกระดาน ขอให้นักศึกษาระบุคำสอนที่ข้อความพระคัมภีร์ทั้งสองตอนนี้มีเหมือนกัน (ทั้งสองตอนเป็นพยานถึงการรวมอิสราเอลและการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน ถ้านักศึกษาไม่พบข้อที่อ้างถึงพระคัมภีร์มอรมอน ท่านอาจดึงความสนใจของพวกเขาไปที่วลี “คำกล่าวเหล่านี้” ใน 3 นีไฟ 29:1 และข้อความที่ว่า “เราจะส่งความจริงออกมาจากแผ่นดินโลก, เพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา” ใน โมเสส 7:62)

- ตามที่กล่าวไว้ใน 3 นีไฟ 29:1–2 การรวมอิสราเอลจะเริ่มเมื่อใด (เมื่อ “คำกล่าวเหล่านี้” ในพระคัมภีร์มอรมอน “จะมา . . . ตามพระวจนะของพระองค์”)

เตือนนักศึกษาว่าศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายเน้นว่าการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนเป็นมากกว่าเครื่องหมายที่แสดงว่าการรวมเริ่มขึ้นแล้ว แต่เป็นเครื่องมือช่วยในการรวมด้วย

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) ประธานศาสนจักรคนที่ 13 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย)

> “ผนวกกับพระวิญญาณของพระเจ้า พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดชิ้นเดียวที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราเพื่อทำให้ชาวโลกเปลี่ยนใจเลื่อมใส ถ้าเราต้องเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณ. . . เราต้องใช้เครื่องมือซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงออกแบบไว้สำหรับภารกิจนั้น—พระคัมภีร์มอรมอน (ใน Conference Report, Oct. 1984, 6–7; หรือ *Ensign,* Nov. 1984, 7)

- เรามีส่วนในการรวมอิสราเอล หรืออีกนัยหนึ่ง การเชื้อเชิญผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ในด้านใดบ้าง
- พระคัมภีร์มอรมอนสามารถช่วยเราในทางใดบ้างขณะที่เราพยายามเชื้อเชิญผู้อื่นมาหาพระคริสต์

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 3 นีไฟ 29:3 ขณะที่นักศึกษาคนอื่นๆ ฟังว่าพระเจ้าทรงสัญญาจะระลึกถึงอะไร

เตือนนักศึกษาว่าสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอลด้วย

- ในฐานะสมาชิกของเชื้อสายแห่งอิสราเอล ท่านมีหลักฐานอะไรยืนยันว่าพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับท่าน
- ความรู้ของท่านที่ว่าพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์กับท่านส่งผลต่อการกระทำของท่านอย่างไร

หากเวลาเอื้ออำนวย ให้นักศึกษาอ่าน 3 นีไฟ 29:4–9 และระบุพระดำรัสของพระเจ้ากับคนที่มีชีวิตอยู่ในวันเวลาสุดท้าย—พระดำรัสเตือนและพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้

แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับน้ำพระทัยอันอ่อนโยนของพระเจ้าและเกี่ยวกับงานของพระองค์ในการช่วยให้เราแต่ละคนรอดและนำเรากลับบ้านอีกครั้ง

บทที่ 47

4 นีไฟ

บทนำ

ตลอดประวัติศาสตร์ ผู้คนแสวงหาความสุข ความสงบ และความรุ่งเรือง พระคัมภีร์พูดถึงสังคมสองแห่งที่บรรลุสภาพดังกล่าว คือ ผู้คนในเมืองแห่งไซอันของเอโนค (ดู โมเสส 7) และผู้คนสมัยพระคัมภีร์มอรมอนผู้ได้รับการเสด็จเยือนและการสอนจากพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์ (ดู 4 นีไฟ 1) ใน 4 นีไฟ เราอ่านเรื่องราวของคนที่ชอบธรรมมากเป็นเวลาเกือบ 200 ปีหลังจากการเสด็จเยือนของพระผู้ช่วยให้รอดจน “ไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้ในบรรดาผู้คนทั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมา” (4 นีไฟ 1:16) น่าเศร้าที่สังคมดังกล่าวตกไปสู่การละทิ้งความเชื่อในท้ายที่สุด นักศึกษาจะได้ประโยชน์จากการเปรียบเทียบการเลือกที่นำไปสู่ความสุขราว 200 ปีกับการเลือกที่นำไปสู่ความเศร้าหมอง

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เมื่อผู้คนเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง พวกเขาทำงานด้วยกันในความเป็นหนึ่งเดียวและความสงบสุข (ดู 4 นีไฟ 1:1–19)
- ความจองหองนำไปสู่การแบ่งแยก การแตกแยก และการละทิ้งความเชื่อ (ดู 4 นีไฟ 1:20–49)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

4 นีไฟ 1:1–19 เมื่อผู้คนเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง พวกเขาทำงานด้วยกันในความเป็นหนึ่งเดียวและความสงบสุข

เขียนบนกระดานว่า *“คนทั้งหมดได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส” (4 นีไฟ 1:2)*

- ได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหมายความว่าอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> “เราจะมีคุณสมบัติสำหรับชีวิตนิรันดร์โดยผ่านกระบวนการของ *การเปลี่ยนใจเลื่อมใส* คำนี้ซึ่งเป็นคำที่มีหลายความหมายไม่เพียงบ่งบอกถึงการทำให้เชื่อมั่นเท่านั้นแต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่เป็นอยู่เดิมด้วย...การท้าทายของพระเยซูแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากผู้ที่จะเข้าในแผ่นดินสวรรค์เป็นมากกว่าเพียงแค่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเพื่อเป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณ การเป็นพยานคือ *รู้* และ *ประกาศ* พระกิตติคุณ พระกิตติคุณท้าทายเราให้ ‘เปลี่ยนใจเลื่อมใส’ ซึ่งเรียกร้องให้เรา *ทำ* และ *เป็น*” (ใน Conference Report, Oct. 2000, 41–42; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 2001 หน้า 48; ต้นฉบับเป็นตัวเอน)

อ่าน 4 นีไฟ 1:1–2 กับนักศึกษา

- หลักฐานอะไรในข้อเหล่านี้บ่งบอกว่าผู้คนเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง (คำตอบอาจได้แก่ การกลับใจ บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีความขัดแย้ง และปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม)
- ท่านคิดว่าเหตุใดการกระทำเหล่านี้จึงบอกเป็นนัยว่าคนๆ นั้นเปลี่ยนใจเลื่อมใส

มอบหมายให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ มอบหมายให้แต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มอ่าน 4 นีไฟ 1:3–18 และเขียนหลักฐานเพิ่มเติมที่บ่งบอกว่าผู้คนเปลี่ยนใจเลื่อมใส สิ่งที่เขียนอาจได้แก่ผู้คนมีสิ่งของทั้งหมดเพื่อใช้ร่วมกัน กระทำปาฏิหาริย์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ มีความรักของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในใจพวกเขา ไม่ทำบาปร้ายแรง และเป็นหนึ่งเดียวกัน หลังจากให้เวลาสามถึงสี่นาทีแล้ว ให้รวบรวมสิ่งที่พวกเขาพบและเขียนไว้บนกระดาน

- ท่านคิดว่าวิสุทธิชนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงมีผลกระทบอะไรต่อครอบครัวของพวกเขาและบ้านใกล้เรือนเคียง

กระตุ้นนักศึกษาให้ไตร่ตรองคำถามเหล่านี้ในใจ

- ท่านรู้สึกว่าต้องปรับปรุงชีวิตด้านใดของท่านเพื่อจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้ามากขึ้น
- การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะส่งผลอย่างไรต่อครอบครัวและมิตรสหายของท่าน

เน้นว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงมาควบคู่กับความรักและความห่วงใยผู้อื่นมากขึ้น เมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง ความจองหองและความขัดแย้งถูกขจัดออกไปจากชีวิตเราและถูกแทนที่ด้วยความสงบและความสุขมากขึ้น

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 4 นีไฟ 1:17

- ท่านคิดว่าการไม่มี “ชาวใดๆ” หมายความว่าอย่างไร

อธิบายว่าหลังการเสด็จเยือนของพระผู้ช่วยให้รอด ผู้คนมีชีวิตอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกันและความสงบ โดยเอาชนะความแตกต่างด้านเชื้อชาติหรือวัฒนธรรมที่เคยมีระหว่างพวกเขา พวกเขาไม่แยกจากกันด้วยชื่อตามวัฒนธรรมเช่น "ชาวนีไฟ" หรือ "ชาวเลมัน" อีกต่อไป

อ่านคำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ และเอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 344–345 คำกล่าวเหล่านี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ Ⓒ ด้วย

- เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับคนที่มีวัฒนธรรมต่างจากเราได้อย่างไร เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับคนที่มีความสนใจและความสามารถต่างจากเราได้อย่างไร
- ท่านคิดว่าเหตุใดคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้าจึงพยายามอยู่กันด้วยความเป็นหนึ่งเดียวและความสงบมากขึ้น
- ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวมีอิทธิพลต่อครอบครัว วอร์ด หรือสาขาในด้านใดบ้าง
- ท่านพบอะไรที่สามารถส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวในหมู่สมาชิกครอบครัวและคนที่ท่านรัก

4 นีไฟ 1:20–49 ความจองหองนำไปสู่การแบ่งแยก การแตกแยก และการละทิ้งความเชื่อ

อธิบายว่าสภาพสมบูรณ์แบบในสังคมนี้คงอยู่ราว 200 ปี จากนั้นสังคมค่อยๆ เปลี่ยนไปตลอดช่วง 100 ปีติดต่อกันเมื่อผู้คนเริ่มทำการเลือกอันเป็นเหตุให้พวกเขา "เสื่อมโทรมลงในความไม่เชื่อและความชั่วร้าย, ปีแล้วปีเล่า" (4 นีไฟ 1:34) ให้นักศึกษาอ่าน 4 นีไฟ 1:45–48 เพื่อดูผลของการเลือกเหล่านี้ ทุกคนชั่วร้ายยกเว้นสานุศิษย์ของพระเยซู ผู้คนยอมให้พวกโจรแกดิแอนทันแพร่ไปทั่วแผ่นดิน และพระคัมภีร์ถูกซ่อนไว้จากผู้คน จากนั้นให้วาดแผนภูมิต่อไปนี้ไว้บนกระดานหรือให้ดูผ่านเครื่องฉายข้ามศีรษะโดยไม่ต้องเขียนข้อมูลในวงเล็บ

ผู้คนที่ตกไป

ข้อ 20 (คนส่วนน้อยขบถหรือละทิ้งความเชื่อจากศาสนจักร เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อ เช่น ความเป็นหนึ่งเดียวกัน การอุทิศตนต่อศาสนจักรของพระเจ้า)

ข้อ 24–26 (บางคนสวมเสื้อผ้าราคาแพง ไม่แบ่งปันสิ่งของแลทรัพย์สิน แบ่งชนชั้น แลสร้างศาสนจักรเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อ เช่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน จิตกุศล)

ข้อ 27–29 (บางคนปฏิเสธส่วนสำคัญของพระกิตติคุณ ปฏิบัติศาสนพิธีดิกดี่ทิธิ์ให้คนที่ไม่มีค่าควรข่มเหงสมาชิกศาสนจักร แลปฏิเสธพระคริสต์ เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อ เช่น ความสำรวม ศรัทธา ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความกรุณา)

ข้อ 30–34 (บางคนพยายามสังหารสานุศิษย์ชาวนีไฟสามคน ทำใจแข็งกระด้าง ทำตามปุโรหิตแลศาสดาพยากรณ์ปลอม ทำร้ายร่างกายผู้ติดตามพระเยซู เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อเช่น ความเสียสละ จิตกุศล)

ข้อ 35–39 (เดิกการแบ่งแยกในบรรดาผู้คน คนชั่วร้ายส่วนใหญ่ในบรรดาพวกเขาปฏิเสธพระกิตติคุณแลสอนดูกหลานให้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์แลเกลียดชังผู้เชื่อ เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อ เช่น ความเป็นหนึ่งเดียวกัน จิตกุศล ศรัทธา)

ข้อ 40–43 (คนชั่วมีจำนวนมากกว่าคนชอบธรรม ยังคงแสวงหาสิ่งของทางโลก ก่อเกิดลำปฏิญาณแลการมิ่วสุมลับ เดิกปฏิบัติหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้อเช่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน จิตกุศล ความซื่อสัตย์)

อธิบายว่าแผนภูมินี้แสดงให้เห็นการตกของผู้คนที่เกิดขึ้นทีละน้อยผ่านการเลือกทำบาปมายาวนาน อ่านข้อพระคัมภีร์ในแผนภูมิแต่ละขั้นกับนักศึกษา หลังจากอ่านจบแต่ละชุด ขอให้นักศึกษาเขียน (1) การกระทำและเจตคติที่ไม่ชอบธรรมของผู้คน และ (2) หลักธรรมพระกิตติคุณที่ผู้คนเลิกปฏิบัติ (ตัวอย่างอยู่ในวงเล็บของแผนภูมิข้างต้น) ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งทำหน้าที่จดและบันทึกข้อคิดของนักศึกษา

- ความจองหองเกี่ยวข้องกับการกระทำแต่ละอย่างในแผนภูมิอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:24–27

- การทำตามหลักธรรมเหล่านี้หยุดขั้นตอนขาลงได้อย่างไร

4 นีไฟ 1:48–49 ความชั่วร้ายนำไปสู่การสูญเสีย พรล้ำค่าทั้งหลาย

อ่าน 4 นีไฟ 1:48–49 กับนักศึกษา ให้พวกเขามองหาสิ่งที่ผู้คนสูญเสียหรือถูกนำไปจากพวกเขา

- เหตุใดการเอางานเขียนศักดิ์สิทธิ์ไปจึงเป็นเหตุการณ์อันน่าโศกสลด
- พระคัมภีร์อาจถูก “ซ่อน” จากเราได้อย่างไร (ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านและทำอ้างโยง แอลมา 12:10–11 กับ 4 นีไฟ 1:48–49 และสนทนาว่าผู้คนจะสูญเสียพรศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร)
- การมีความจริงศักดิ์สิทธิ์เช่นพระคัมภีร์และการเปิดเผยอื่นๆ ทำให้เราสามารถเจริญก้าวหน้าทางวิญญาณได้มากขึ้นอย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ประธานศาสนจักรคนที่ 12

> “ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์เพียงผิวเผินกับพระผู้เป็นเจ้าและเมื่อดูเหมือนว่าไม่มีพระกรรณคอยสดับฟังและไม่มีสุรเสียงรับสั่ง ข้าพเจ้าก็กำลังห่างไกลออกไปทุกที ถ้าข้าพเจ้าใฝ่ใจศึกษาพระคัมภีร์ระยะทางจะแคบเข้าและความเข้มแข็งทางวิญญาณจะกลับคืนมา ข้าพเจ้าพบว่าตนเองกำลังรักคนที่พึงรักจริงจังมากขึ้นด้วยสุดใจ ความคิด และกำลังของข้าพเจ้า และรักพวกเขามากขึ้น ข้าพเจ้าพบว่าข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำของคนเหล่านั้นง่ายขึ้น” (*What I Hope You Will Teach My Grandchildren* [address to seminary and institute teachers, July 11 1966], 4)

- การใฝ่ใจศึกษาพระคัมภีร์มีผลต่อความใกล้ชิดกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์อย่างไร

เปรียบเทียบผู้คนในสภาพของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ดังแสดงให้เห็นตอนต้น 4 นีไฟ กับผู้คนในสภาพของความชั่วร้าย ดังแสดงให้เห็นตอนท้าย 4 นีไฟ แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับผลของการเจตนาไม่เชื่อฟังและผลของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 48

มอรมอน 1–6

บทนำ

ถึงแม้หกบทแรกของมอรมอนจะประกอบด้วยเรื่องราวอันน่าโศกสลดของความขัดแย้งระหว่างชาวเลมันกับชาวนีไฟ และความชั่วร้ายใหญ่หลวงในบรรดาผู้คน แต่ก็มีข่าวสารแห่งความหวังอยู่ในนั้นด้วย ขณะที่นักศึกษาศึกษา ไตร่ตรอง สนทนาถึงชีวิตและคำสอนของมอรมอน พวกเขาจะได้รับแรงบันดาลใจให้ซื่อสัตย์ต่อไปแม้โลกรอบข้างจะชั่วร้ายมากขึ้น

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- การเป็นคนชอบธรรมท่ามกลางความชั่วร้ายใหญ่หลวงอยู่ในวิสัยที่ทำได้ (ดู มอรมอน 1–2)
- พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานสำหรับพระคริสต์ (ดู มอรมอน 3:17–22; 5:12–14)
- “การพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะตามทันคนชั่วร้าย” (ดู มอรมอน 4; 6)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

มอรมอน 1:1 คำว่า *มอรมอน*

เตือนนักศึกษาว่าพระผู้ช่วยให้รอดรับสั่งกับสานุศิษย์ชาวนีไฟของพระองค์ว่าควรเรียกศาสนจักรตามพระนามของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 27:1–12; ดู บทที่ 46 ในคู่มือเล่มนี้) อย่างไรก็ดี ปัจจุบันคนจำนวนมากใช้วลี “ศาสนจักรมอรมอน” แทนชื่ออย่างเป็นทางการของศาสนจักรและเรียกวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่าชาวมอรมอน

- แม้เราจะชอบชื่อทางการของศาสนจักรมากกว่า แต่แง่ดีบางอย่างเกี่ยวกับคำว่า *มอรมอน* คืออะไร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนานี้ ขอให้นักศึกษาเปิดในคู่มือนักศึกษาหน้า 348 เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และเชื้อเชิญนักศึกษาสองสามคนผลัดกันอ่านย่อหน้าในคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์

- คำกล่าวเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับเราได้อย่างไรบ้างในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

มอรมอน 1–2 การเป็นคนชอบธรรมท่ามกลางความชั่วร้ายใหญ่หลวงอยู่ในวิสัยที่ทำได้

ให้ดูหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน ถ้ามี ชี้ให้เห็นพาดหัวข่าวที่บ่งบอกความชั่วร้ายในโลกโดยระวังอย่าดึงความสนใจของนักศึกษาไปในเรื่องที่อาจทำให้สูญเสียอิทธิพลของพระวิญญาณ สนทนาพอสังเขปถึงการท้าทายบางอย่างที่คนหนุ่มสาวพบเจอในปัจจุบัน

เขียนข้อพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

> ***มอรมอน*** 1:13–14, 18–19
>
> ***มอรมอน*** 2:8
>
> ***มอรมอน*** 2:13–15

ขอให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนข้อความพาดหัวข่าวโดยใช้ข้อความแต่ละตอนเป็นหลัก หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันพาดหัวข่าวของพวกเขา

อธิบายว่าท่ามกลางความชั่วร้ายนี้ ชายหนุ่มนามมอรมอนยังคงบริสุทธิ์และเข้มแข็ง เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่าน มอรมอน 1:1–2, 15; 2:1–2

- มอรมอนมีคุณสมบัติส่วนตัวอะไรบ้าง ท่านคิดว่าคุณสมบัติเหล่านี้ช่วยให้เขายังคงซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร
- สำหรับท่านแล้ว “[ลิ้มรส] และ [รู้] ถึงพระคุณความดีของพระเยซู” หมายความว่าอย่างไร (มอรมอน 1:15)

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15

> “จงดำเนินชีวิตของท่านตามหลักธรรมของพระกิตติคุณ ท่านอยู่ในยุคที่มีความสกปรกมากเหลือเกิน ท่านต้องไม่ก้มหัวให้ความสกปรกดังกล่าว ท่านต้องอยู่เหนือมัน ท่านต้องมีความหนักแน่นในการตอบปฏิเสธและยืนอย่างภาคภูมิ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านจะทำเช่นนั้น คนที่จะชวนท่านให้ใช้ชีวิตแบบพวกเขาจะปรารถนาให้ตนมีชีวิตอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 716)

- อะไรช่วยให้ท่านอยู่อย่างชอบธรรมท่ามกลางความชั่วร้ายในสมัยของเรา
- เราเรียนรู้และประยุกต์ใช้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของมอรมอน

มอรมอน 2:10–14 "โทมนัสของพวกเขาหาใช่เพื่อการกลับใจ"

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มอรมอน 2:10–14

- โทมนัสที่มอรมอนหวังต่างจากโทมนัสที่เขาเห็นจริงๆ ในด้านใด

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าผู้คนมิได้โทมนัสเพราะรู้สึกสำนึกผิดในสิ่งที่ทำลงไป แต่พวกเขาโทมนัสเพราะไม่มีความสุขกับผลจากบาปของตน ท่านอาจต้องการให้นักศึกษาดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์และประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน ในคู่มือนักศึกษาหน้า 349

มอรมอน 2:14–15 "วันแห่งพระคุณผ่านไปแล้ว"

เล่าอุปมาสมัยใหม่ดังนี้ ขณะทำงานในทุ่ง ชายหนุ่มคนหนึ่งได้รับบาดเจ็บที่ขา เขาเดินขากะเผลกกลับบ้าน ทำแผล และนอนพัก พ่อของเขากระตุ้นให้ไปหาหมอ แต่ชายหนุ่มคิดว่าเขาน่าจะหายเองได้ หลายวันผ่านไป ขาของเขาแย่ลงและปวดมากขึ้น แต่เขาก็ยังไม่ไปขอความช่วยเหลือจากแพทย์ บ่ายวันหนึ่งเขาเริ่มรู้สึกไม่สบายทั้งตัว เขาสังเกตว่าขาของเขาซีดมาก เย็นวันนั้นเขามีไข้สูงและเพ้อ ตอนเช้าเขาเสียชีวิต

ขอให้นักศึกษาเชื่อมโยงอุปมากับ มอรมอน 2:14–15 ท่านอาจถามคำถามการสนทนาต่อไปนี้

- ชายหนุ่มในที่นี้หมายถึงใคร (ชาวนีไฟ)
- พ่อหมายถึงใคร (มอรมอน)
- หมอหมายถึงใคร (พระเจ้า)
- เมื่อใดสายเกินกว่าชายหนุ่มจะแก้ไข (น่าจะตอนที่เขามีไข้สูงและเริ่มเพ้อ) เรื่องนี้เชื่อมโยงกับชาวนีไฟอย่างไร
- มอรมอนกล่าวว่า "วันแห่งพระคุณผ่านไปแล้วสำหรับ [ชาวนีไฟ]" (มอรมอน 2:15) ข้อ 14 บอกว่าอะไรเป็นเหตุให้พวกเขามาถึงสภาพนี้

ให้นักศึกษาดูคำกล่าวของประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ในคู่มือนักศึกษาหน้า 350 ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าพระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาและปรารถนาให้เรากลับใจแต่เราต้องหันไปหาพระองค์ด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญาณที่สำนึกผิด ชาวนีไฟจะไม่กลับใจ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่อาจได้รับการให้อภัย เป็นพยานว่าเราจะได้รับพรของการให้อภัยถ้าเราจะนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า

มอรมอน 3:17–22; 5:12–14 พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานสำหรับพระคริสต์

ขอให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่เพื่ออ่านและสนทนามอรมอน 3:17–22 หลังจากให้เวลาพวกเขามากพอแล้วให้ถามคำถามต่อไปนี้และเชื้อเชิญให้ตอบโดยใช้การสนทนาของพวกเขาเป็นหลัก

- มอรมอนกำลังพูดถึงใครในข้อเหล่านี้
- ใน ข้อ 21 มอรมอนแสดงความหวังว่าผู้อ่านในอนาคต "จะเชื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์" อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างพระกิตติคุณ พระคัมภีร์มอรมอน และพระเยซูคริสต์

ขอให้นักศึกษาทบทวน มอรมอน 3:20–22 และอ่าน มอรมอน 5:12–14 ด้วย

- เหตุใดมอรมอนและศาสดาพยากรณ์ท่านอื่นจึงเขียน
- พระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้ท่าน "เชื่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์" อย่างไร
- พระคัมภีร์มอรมอนเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านในพระเยซูคริสต์อย่างไร
- ท่านเห็นพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นในทางใด

มอรมอน 4; 6 "การพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าจะตามทันคนชั่วร้าย"

ให้นักศึกษาอ่าน มอรมอน 4:5, 10–12

- เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากข้อเหล่านี้

บอกนักศึกษาว่าตอนนี้พวกเขาจะอ่านผลการสู้รบครั้งสุดท้ายของชาวนีไฟ—ตัวอย่างการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าตามทันคนชั่วร้าย ให้นักศึกษาผลัดกันอ่านข้อต่างๆ ในมอรมอน 6:11–15 โดยติดตามว่าชาวนีไฟเสียชีวิตในการรบครั้งนี้กี่คน (ทหารชาวนีไฟเสียชีวิตประมาณ 230,000 คน ชี้ให้เห็นว่าอีกหลายคนเสียชีวิต—ในข้อเหล่านี้ไม่ได้กล่าวรวมถึงนักรบชาวเลมันทั้งไม่กล่าวรวมถึงสตรีและเด็กของทั้งสองฝ่ายที่เสียชีวิตเนื่องจากการสู้รบ)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านมอรมอน 6:16–22 หรือท่านอ่านข้อเหล่านี้เองโดยเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านตามในใจ

ขอให้นักศึกษาพิจารณาในใจว่าอะไรนำไปสู่การล่มสลายของประชาชาติชาวนีไฟทั้งหมด จากนั้นขอให้พวกเขาอ่าน โมโรไน 8:27 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:39

• เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากเรื่องราวการล่มสลายของชาวนีไฟ

เพื่อสรุปส่วนนี้ ท่านอาจต้องการฉาย “O Ye Fair Ones” เรื่องที่ 19 ใน *Book of Mormon DVD Presentations* (หมายเลขกำกับ 54011)

มอรมอน 5:22–24 เราอยู่ในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า

ให้นักศึกษาเปิดไปที่คำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดับเบิลยู. เครก ซวิค ในคู่มือนักศึกษาหน้า 352–353 (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย) อธิบายว่าก่อนที่เอ็ลเดอร์ซวิคจะกล่าวข้อความนี้ ท่านอ้างคำพูดต่อไปนี้จาก มอรมอน 5:23 “ท่านไม่รู้หรือว่าท่านอยู่ในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า? ท่านไม่รู้หรือว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งมวล?”

ขอให้นักศึกษาดูมือของตนเอง หงายฝ่ามือขึ้น ขณะที่ท่านอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ซวิค (หรือขณะที่นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน) เมื่ออ่านจบแล้วให้นักศึกษาบอกสิ่งสำคัญหรือกุญแจสี่ดอกที่เอ็ลเดอร์ซวิคกล่าวว่าเราต้องมีเพื่อ “สอดมือไว้ใน [พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า] และ “รู้สึกว่าพระองค์ทรงประคองเราจนไปถึงจุดสูงสุดที่เราบรรลุด้วยตนเองไม่ได้” เขียนภาพกุญแจสี่ดอกไว้บนกระดาน

เรียนรู้

ฟัง

แสวงหาพรสวรรค์

สวดอ้อนวอนเสมอ

ขอให้นักศึกษาจดสิ่งสำคัญหรือกุญแจสี่ดอกนี้ไว้ กระตุ้นพวกเขาให้ใช้เวลาก่อนชั้นเรียนคราวหน้าเพื่อประเมินชีวิตตนเองในด้านเหล่านี้แต่ละด้าน

สรุปโดยแสดงความหวังของท่านว่านักศึกษาจะทำตามแบบอย่างของมอรมอน—นั่นคือ พวกเขาจะยอมรับพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าและพยายามทำตามพระประสงค์ของพระองค์

บทที่ 49

มอรมอน 7–9

บทนำ

มอรมอนส่งข่าวสารสุดท้ายของเขาถึงผู้สืบตระกูลของลีไฮในยุคสุดท้าย (ดู มอรมอน 7:1) โมโรไนส่งถ้อยคำของเขาถึงผู้คนในยุคสุดท้ายโดยกล่าวว่า "ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับท่านอยู่ต่อหน้า, แต่ท่านไม่ได้อยู่. แต่ดูเถิด, พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นท่าน, และข้าพเจ้ารู้การกระทำของท่าน" (มอรมอน 8:35) เขาประกาศว่าพระคัมภีร์มอรมอนจะปรากฏออกมาอย่างน่าอัศจรรย์ในเวลาของความชั่วร้าย เมื่อคนมากมายในโลกจะพูดว่า "ปาฏิหาริย์หมดแล้ว" (มอรมอน 8:26) ขณะดำเนินการสนทนาเกี่ยวกับคำสอนของมอรมอนและโมโรไน ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่าพระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อพวกเขา ศรัทธาของนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ "พระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์" ผู้ซึ่งมอรมอนและโมโรไนเป็นพยานถึง (ดู มอรมอน 9:10–15)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- พระเจ้าทรงเสนอความรอดให้ทุกคนที่เชื่อในพระองค์และยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์ (ดู มอรมอน 7)
- พระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อสมัยของเรา (ดู มอรมอน 8:26–41)
- ปาฏิหาริย์ เครื่องหมาย และการเปิดเผยเทมาบนคนซื่อสัตย์ (ดู มอรมอน 9:7–27)
- พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระสัตภาวะที่รอบรู้และไม่เปลี่ยนแปลง (ดู มอรมอน 9:9–11, 19)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

มอรมอน 7 พระเจ้าทรงเสนอความรอดให้ทุกคนที่เชื่อในพระองค์และยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์

ขอให้นักศึกษาสมมติว่าพวกเขาใกล้จะตายและพวกเขามีโอกาสฝากข่าวสารเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งสุดท้าย แจกกระดาษให้คนละแผ่นและเชื้อเชิญพวกเขาให้เขียนบางสิ่ง สองสามนาทีหลังจากนั้นให้พวกเขาแบ่งปันเกี่ยวกับสิ่งที่เขียนไว้

อธิบายว่ามอรมอน 7 ประกอบด้วยข่าวสารสุดท้ายที่มอรมอนเขียนบนแผ่นจารึก (ท่านอาจต้องชี้ให้เห็นว่าโมโรไนเขียนถ้อยคำไว้ใน มอรมอน 8–9 คำสอนบางเรื่องของมอรมอนปรากฏต่อมาในภายหลัง ในโมโรไนบทที่ 7–9 แต่โมโรไนไม่ใช่มอรมอนที่บันทึกคำสอนเหล่านี้ไว้บนแผ่นจารึกทองคำ)

แนะนำนักศึกษาให้อ่านมอรมอน 7 ในใจและระบุคำสอนสำคัญๆ ที่มอรมอนรวมไว้ในนั้น หลังจากนักศึกษาอ่านจบแล้ว ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าข่าวสารของมอรมอนเกี่ยวข้องกับชีวิตพวกเขาอย่างไรโดยถามคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- ท่านรู้สึกว่าคำสอนใดของมอรมอนมีความหมายหรือกินใจเป็นพิเศษ
- การเข้าถึง "ความรู้เรื่องบรรพบุรุษ [เรา]" (ข้อ 5) สามารถมีอิทธิพลต่อความปรารถนาจะกลับใจและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างไร
- การรู้ว่าเราจะฟื้นคืนชีวิตเพื่อ "ยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษา [ของพระคริสต์]" (ข้อ 6) สามารถมีอิทธิพลต่อความปรารถนาจะกลับใจและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างไร
- มอรมอนกล่าวว่าเราควร "ยึดมั่นในพระกิตติคุณของพระคริสต์" (ข้อ 8) ถ้อยคำนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร

มอรมอน 7:8–9 พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์ไบเบิลสนับสนุนกันและมีจุดประสงค์ร่วมกันคือ เพื่อเสริมสร้างศรัทธาที่เรามีต่อพระเยซูคริสต์ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของประธานบริคัม ยังก์ใน คู่มือนักศึกษาหน้า 354–355 จากนั้นเชิญนักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่านมอรมอน 7:8–9 อธิบายว่าในข้อ 8 วลี "บันทึกนี้" หมายถึงพระคัมภีร์มอรมอน" และวลี "บันทึกซึ่งจะมาสู่คนต่างชาติจากชาวยิว" หมายถึงพระคัมภีร์ไบเบิล ใน ข้อ 9 คำว่า *นี้* หมายถึงพระคัมภีร์มอรมอน และคำว่า *นั้น* หมายถึงพระคัมภีร์ไบเบิล

- พระคัมภีร์มอรมอนเสริมสร้างศรัทธาท่านมีต่อคำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิลในทางใด พระคัมภีร์ไบเบิลเสริมสร้างศรัทธาที่ท่านมีต่อคำสอนของพระคัมภีร์มอรมอนในทางใด
- เหตุใดท่านจึงรู้สึกยินดีที่มีบันทึกทั้งสอง

มอรมอน 8:12–25 การยอมรับพระคัมภีร์มอรมอนนำมาซึ่งพร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านมอรมอน 8:12, 17 จากนั้นขอให้นักศึกษาเปิดหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอนและอ่านย่อหน้าที่หก ซึ่งประกอบด้วยประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน

- ถึงแม้โมโรไนจะแสดงความกังวลเกี่ยวกับ "ข้อบกพร่อง" และ "ความผิดพลาด" ที่อาจเกิดขึ้นได้ในพระคัมภีร์มอรมอน แต่โจเซฟ สมิธประเมินหนังสือเล่มนี้ว่าอย่างไร

- ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสัญญาพรอะไรกับคนที่ยอมรับพระคัมภีร์มอรมอนและยึดมั่นหลักธรรมของหนังสือเล่มนี้
- โมโรไนกล่าวว่าอะไรจะเกิดแก่ผู้รับบันทึกและไม่กล่าวโทษบันทึกนี้

อ่านมอรมอน 8:14 กับนักศึกษา ดึงความสนใจมาที่คำประกาศของโมโรไนที่ว่าบันทึก "มีค่าใหญ่หลวง"

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านมอรมอน 8:15, 21–25 ในใจโดยมองหาเหตุผลว่าทำไมพระคัมภีร์จึงมีค่าใหญ่หลวง หลังจากนักศึกษาอ่านจบแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ คำตอบอาจเป็นดังนี้

1. มีไว้เพื่อ "ความผาสุกของผู้คนแห่งพันธสัญญาในสมัยโบราณและกระจัดกระจายไปนานแล้วของพระเจ้า" (ข้อ 15)
2. แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่ทรงทำไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอล (ข้อ 21)
3. แสดงให้เห็นว่า "จุดประสงค์อันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าจะดำเนินต่อไป, จนสัญญาของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิผลทั้งหมด" (ข้อ 22)
4. แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับผู้เขียนพระคัมภีร์เล่มนี้ผู้สวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของพี่น้องพวกเขา (ข้อ 23–25)

ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนจะช่วยให้พวกเขาเติบโตในประจักษ์พยานเกี่ยวกับ "ค่าใหญ่หลวง" ของหนังสือเล่มนี้และจะช่วยให้พวกเขาได้รับพรที่โมโรไนและโจเซฟ สมิธสัญญาไว้

มอรมอน 8:26–41 พระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้สำหรับยุคสมัยของเรา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้บรรยายความชั่วร้ายทั่วไปในโลกปัจจุบัน ท่านอาจแนะนำพวกเขาให้เปรียบเทียบพระบัญญัติสิบประการหรือมาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กับโลกรอบข้าง หลังจากแสดงความเห็นไปบ้างแล้ว ขอให้พวกเขาผลัดกันอ่านข้อต่างๆ ในมอรมอน 8:26–30 หลังจากอ่านแต่ละข้อจบให้สนทนาว่าสภาพดังบรรยายไว้ในข้อนั้นประจักษ์ชัดในปัจจุบันอย่างไร

อ่านมอรมอน 8:31 แนะนำให้นักศึกษาเน้นข้อความหรือทำเครื่องหมายคำพยากรณ์ที่ว่าพระคัมภีร์มอรมอน "จะมาในวันที่มีความสกปรกใหญ่หลวง" ขอให้พวกเขาระบุความสกปรกที่เขียนไว้ในข้อนี้ จากนั้นให้แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์โจ เจ. คริสเตนเซ็นในคู่มือนักศึกษาหน้า 356–357

- นอกจากความสกปรกทางกายแล้ว ในสมัยของเรามีความสกปรกทางวิญญาณแบบใดบ้าง (ดูในคู่มือนักศึกษาหน้า 357

เกี่ยวกับมอรมอน 8:35 ให้แบ่งปันคำกล่าวของประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสันในคู่มือนักศึกษาหน้า 357 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย

- ตามที่ประธานเบ็นสันกล่าว ผู้เขียนพระคัมภีร์มอรมอนรู้ได้อย่างไรว่าเรื่องใด คำสอนใด และเหตุการณ์ใดจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเรา
- ความรู้นี้มีผลในทางใดต่อวิธีที่ท่านศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน

มอรมอน 9:7–27 ปาฏิหาริย์ เครื่องหมาย และการเปิดเผยเทมาบนคนซื่อสัตย์

ท่านอาจเล่าประสบการณ์บางอย่างที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ เมื่อเห็นสมควรท่านอาจกระตุ้นนักศึกษาให้เล่าปาฏิหาริย์ที่พวกเขาเคยเห็น เพื่อช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่าปัจจุบันเราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ ให้แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์และเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์.แมคคองกีในคู่มือนักศึกษาหน้า 359

เขียน *มอรมอน 9:7–8, 19–21, 24–25* บนกระดาน

ขอให้นักศึกษาอ่านข้อเหล่านี้ในใจและพิจารณาว่าข้อเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันความคิด

- เหตุใดเราจึงควรคาดหวังให้มีการเปิดเผย เครื่องหมาย และปาฏิหาริย์ในศาสนจักรปัจจุบัน
- อะไรขัดขวางไม่ให้เกิดปาฏิหาริย์

กระตุ้นนักศึกษาให้เขียนลงในบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ที่พวกเขาเคยประสบ แนะนำพวกเขาให้ทบทวนข้อมูลในบันทึกเหล่านี้เป็นครั้งคราว

มอรมอน 9:9–11, 19 พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระสัตภาวะที่รอบรู้และไม่เปลี่ยนแปลง

ให้นักศึกษาอ่านมอรมอน 9:9–10 และ 2 นีไฟ 9:20 ในใจ

- เหตุใดจึงสำคัญที่ท่านต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรอบรู้และไม่เปลี่ยนแปลง

อธิบายให้นักศึกษาฟังว่าเพื่อ “แสดงศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าจนไปสู่ชีวิตและความรอด” เราต้องมี “แนวคิด *ที่ถูกต้อง* เกี่ยวกับพระอุปนิสัย ความสมบูรณ์แบบ และคุณลักษณะของพระองค์” (*Lectures on Faith* [1985], 38; ต้นฉบับเป็นตัวเอน) ดึงความสนใจของนักศึกษามาที่คำเตือนของโมโรไนว่าบางคน “จินตนาการ . . . ถึงเทพเจ้าผู้ผันแปร” (มอรมอน 9:10)

- นี่ช่วยให้ท่านรู้ได้อย่างไรว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง

แบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 358–359

- ตามที่เอ็ลเดอร์แม็กซ์เวลล์กล่าว เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรอบรู้
- เราสามารถเสริมสร้างศรัทธาของเราในพระอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบและไม่เปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร

เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

มอรมอน 9:9–11
1 **นีไฟ** 10:18–19
2 **นีไฟ** 27:23
มอรมอน 9:19
โมโรไน 10:19
คพ. 20:10–12

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ศึกษาข้อความเหล่านี้หนึ่งตอนหรือมากกว่านั้นโดยมองหาหลักธรรมเกี่ยวกับพระอุปนิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้า ท่านอาจต้องการกระตุ้นพวกเขาให้สร้างห่วงโซ่พระคัมภีร์ของข้อเหล่านี้ (ดูข้อมูลห่วงโซ่พระคัมภีร์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 360)

- ข้อความในพระคัมภีร์เหล่านี้ช่วยท่านเพิ่มความไว้วางใจในพระบิดาบนสวรรค์อย่างไร

อธิบายว่านอกจากจะทรงรอบรู้และไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงยินดีที่จะประทานพรเราและตอบแทนความซื่อสัตย์ของเรา

- ถ้าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงและทรงมอบนิมิต พร และการเปิดเผยให้บุตรธิดาของพระองค์ในสมัยก่อน สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไรสำหรับเราในปัจจุบัน

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านถึงความเชื่อมั่นที่มาจากการเข้าใจพระอุปนิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้า กระตุ้นนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระผู้เป็นเจ้ากับสมาชิกครอบครัวและมิตรสหายผู้อาจจะกำลังพยายามให้ได้แนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 50

อีเธอร์ 1–5

บทนำ

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่าประสบการณ์ของพี่ชายเจเร็ดกับพระผู้ช่วยให้รอด “จัดเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุดช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ โดยแท้แล้วเป็นหนึ่งในช่วงเวลาสำคัญที่สุดในศรัทธาที่บันทึกไว้ ประสบการณ์ครั้งนั้นทำให้พี่ชายของเจเร็ดเป็นหนึ่งในศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 17) บทเหล่านี้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับพรที่มาถึงอาณานิคมชาวเจเร็ดสมัยเริ่มแรกเนื่องด้วยศรัทธาและคำสวดอ้อนวอนของพี่ชายของเจเร็ด ขณะที่นักศึกษาศึกษาและสนทนาอีเธอร์ 1–5 พวกเขาสามารถประเมินการสวดอ้อนวอนของตนและตั้งตารอพรที่มาจากการแสดงศรัทธาในพระเจ้า พระคัมภีร์ช่วงนี้ทิ้งท้ายด้วยข้อคิดเกี่ยวกับการปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนและพยานผู้ได้รับเลือกให้เป็นพยานถึงพระคัมภีร์ดังกล่าว

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- คำสวดอ้อนวอนของผู้ซื่อสัตย์สามารถนำไปสู่การนำทางและการปลดปล่อยจากเบื้องบน (ดูอีเธอร์ 1:34–43; 2:5–25)
- พระเจ้าทรงเรียกร้องให้เราทำสุดความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาของเรา (ดู อีเธอร์ 2:16–25; 3:1–5)
- ศรัทธาอันยิ่งใหญ่สามารถนำเราเข้าในที่ประทับของพระเจ้าได้ (ดู อีเธอร์ 3–4)
- พระเจ้าทรงกำหนดพยานสามคนให้เป็นพยานถึง พระคัมภีร์มอรมอน (ดู อีเธอร์ 5)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

อีเธอร์ 1:34–43; 2:5–25 คำสวดอ้อนวอนของผู้ซื่อสัตย์สามารถนำไปสู่การนำทางและการปลดปล่อยจากเบื้องบน

ก่อนเริ่มชั้นเรียนให้เขียนบนกระดานดังนี้

> **เหตุใดพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพี่ชายของเจเร็ด**
>
> **“เป็นที่โปรดปรานมากของพระเจ้า” หมายความว่าอย่างไร**
>
> **เพื่อทำตามคำขอร้องจากเจเร็ด พี่ชายของเจเร็ดจึง “ร้องทูลพระเจ้า” อะไรคือความแตกต่างระหว่างการร้องทูลพระเจ้ากับการกล่าวคำสวดอ้อนวอน**

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าตอนที่พวกเขาเผชิญสถานการณ์น่าท้าทายและได้รับความช่วยเหลือผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ ขอบคุณพวกเขาที่แบ่งปันและอธิบายว่าวันนี้พวกเขาจะศึกษาเรื่องทำนองเดียวกันในชีวิตพี่ชายของเจเร็ด

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 1:33 จากนั้นขอให้อีกคนหนึ่งบรรยายพอสังเขปว่าเกิดอะไรขึ้นที่หอบาเบล

- ถ้าท่านอยู่ที่นั่น ท่านน่าจะเป็นห่วงเรื่องใดมากที่สุดเกี่ยวกับการกระจัดกระจายครั้งนี้และการทำให้ภาษาสับสน

เขียน *อีเธอร์ 1:34–43* บนกระดาน ให้นักศึกษาอ่านข้อเหล่านี้ในใจโดยมองหาคำตอบของคำถามสามข้อบนกระดาน หลังจากอ่านจบแล้วขอให้พวกเขาแบ่งปันคำตอบ

เพื่อช่วยนักศึกษาประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในชีวิต เชื้อเชิญพวกเขาให้ทำ “งานมอบหมายที่แนะนำ” ข้อสองในคู่มือนักศึกษาหน้า 368 ท่านอาจถามคำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแบบฝึกหัดนี้

- เราจะปรับปรุงการสวดอ้อนวอนของเราได้อย่างไร
- การเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้ามีผลต่อการสวดอ้อนวอนของเราอย่างไร การไม่เชื่อฟังมีผลต่อการสวดอ้อนวอนของเราอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านอีเธอร์ 2:14 และประโยคแรกของข้อ 15

- พี่ชายของเจเร็ดทำความชั่วเรื่องใด
- เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากข้อเหล่านี้
- เหตุใดพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงต้องการให้เรามาหาพระองค์บ่อยๆ ในการสวดอ้อนวอน

เขียน *ว่ากล่าว* บนกระดาน อ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 95:1 โดยขอให้นักศึกษามองหาเหตุผลที่พระเจ้าทรงว่ากล่าวเรา ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงว่ากล่าวเราเพราะทรงรักเรา ท่านอาจเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์และเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองในคู่มือนักศึกษาหน้า 363–364 แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพลังของการสวดอ้อนวอนและพรที่เราจะได้รับผ่านการสวดอ้อนวอน

อีเธอร์ 2:16–25; 3:1–5 พระเจ้าทรงเรียกร้องให้เรา ทำสุดความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาของเรา

ขอให้นักศึกษาอ่านอีเธอร์ 2:18–19 ในใจ เชื้อเชิญพวกเขาให้มองหาปัญหาสามเรื่องที่พี่ชายของเจเร็ดร้องทูลพระเจ้า

- ปัญหาสามเรื่องนั้นคืออะไร (เรือไม่มีแสงสว่าง ผู้คนไม่รู้ว่าจะบังคับเรือไปทางใด และผู้คนในเรือจะไม่มีอากาศหายใจ)

อธิบายว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนหลากหลายวิธี จากนั้นเชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 2:20

- พระเจ้าทรงตอบคำถามเรื่องการขาดอากาศในเรืออย่างไร

ให้นักศึกษาอีกคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 2:22–25

- พี่ชายของเจเร็ดเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับวิธีบังคับเรือ (ผู้คนไม่ต้องกังวลเรื่องการบังคับเรือ พระเจ้าจะทรงนำทางพวกเขาข้ามทะเลโดยทรงส่งลมและ “คลื่นภูเขา” มา ดู อีเธอร์ 6:4–8)
- พระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับวิธีทำให้มีแสงสว่างในเรือ
- เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากพระดำรัสขอร้องของพระเจ้าให้พี่ชายของเจเร็ดหาวิธีแก้ไขปัญหานี้ (คำตอบอาจได้แก่ พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราใช้สิทธิ์เสรี สติปัญญา และศรัทธาของเรา พระองค์ทรงวางความรับผิดชอบบางอย่างไว้บนบ่าของเรา และบางครั้งพระองค์ทรงต้องการให้เรามาพร้อมแผนของเราเพื่อเราจะเติบโต)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 3:1–5

- พี่ชายของเจเร็ดทำอะไรเพื่อนำแสงสว่างเข้ามาในเรือ

ขณะที่นักศึกษาสนทนาคำถามนี้ พวกเขาอาจเสนอคำตอบต่อไปนี้ พี่ชายของเจเร็ดศึกษาปัญหา เขาพบวิธีแก้ไข เขาเตรียมก้อนหิน แต่ไม่สามารถทำให้เรืองแสงได้ด้วยเหตุนี้จึงต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า จากนั้นเขาก็กลับไปหาพระเจ้าเพื่อให้พระองค์ทรงยืนยันแผนของเขา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทบทวนคำกล่าวของประธานฮาโรลด์ บี. ลี ในคู่มือนักศึกษาหน้า 364

- ท่านจะประยุกต์ใช้คำแนะนำนี้กับชีวิตท่านได้อย่างไร

อีเธอร์ 3–4 ศรัทธาอันยิ่งใหญ่สามารถนำเราเข้าในที่ประทับของพระเจ้าได้

อ่านอีเธอร์ 3:6–14 ในชั้นเรียนโดยให้นักศึกษาผลัดกันอ่านคนละข้อหรือสองข้อ

- ศรัทธาของพี่ชายของเจเร็ดนำเขามาอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า อะไรคือสิทธิพิเศษคล้ายกันนี้ที่สัญญากับเราในอีเธอร์ 4:7

ติดแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน

พี่ชายของเจเร็ดทำอะไร	เราควรทำอะไร

มอบหมายให้ครึ่งชั้นเรียนอ่านอีเธอร์ 3:4–26 โดยดูว่าพี่ชายของเจเร็ดทำอะไรจึงเห็นพระผู้ช่วยให้รอดได้ ขอให้นักศึกษาพิจารณาการกระทำของเขาดังบันทึกไว้ในอีเธอร์ 1–2 ด้วย มอบหมายให้อีกครึ่งเรียนชั้นอ่านอีเธอร์ 4:4–19 โดยดูว่าโมโรไนแนะนำให้เราทำอะไรเพื่อ “ฉีกม่านความไม่เชื่อ” (ข้อ 15) ท่านอาจต้องอธิบายว่าคำว่า *ฉีก* หมายถึงทำให้ขาดและม่านคือสิ่งปกคลุมที่ใช้ปกปิดบางอย่าง วลี “ม่านความไม่เชื่อ” บรรยายว่าความไม่เชื่อสามารถแยกเราจากพระผู้เป็นเจ้าได้

หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ถามนักศึกษาว่าพวกเขาพบอะไร เขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน

- ท่านสังเกตเห็นความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่างคำตอบของทั้งสองกลุ่ม

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน แอลมา 19:6

- “ม่านความไม่เชื่อ” ถูกนำไปจากจิตใจของลาโมไนอย่างไร (เติมคำตอบของนักศึกษาทางด้านขวาของแผนภูมิบนกระดาน)

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:10

- พระเจ้าประทานคำแนะนำเพิ่มเติมอะไรเพื่อช่วยเราฉีกม่านความไม่เชื่อ (เติมคำตอบของนักศึกษาทางด้านขวาของแผนภูมิบนกระดาน)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองว่าคำแนะนำบนกระดานจะช่วยให้พวกเขาใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นได้อย่างไร ท่านอาจต้องการให้พวกเขาจดแนวคิดลงไป

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านว่าเราจะเห็นแผนของพระเจ้าเพื่อชีวิตเราชัดเจนขึ้นเมื่อเราแสดงศรัทธาในพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาว่าถ้าเราดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม แสดงศรัทธาในพระองค์ และรักษาพันธสัญญาของเรา วันจะมาถึงเมื่อเราจะสามารถเห็นพระองค์และอยู่ในที่ประทับของพระองค์

ให้นักศึกษาศึกษาอีเธอร์ 3:6–15 เป็นส่วนตัวหรือเป็นคู่ ขอให้พวกเขาเขียนความจริงพระกิตติคุณที่พี่ชายเจเร็ดเรียนรู้หรือได้รับการยืนยันระหว่างประสบการณ์ของเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า นักศึกษาอาจต้องการทำเครื่องหมายความจริงเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของพวกเขา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ ท่านอาจต้องการบันทึกความคิดเห็นของพวกเขาไว้บนกระดาน

คำตอบอาจได้แก่

พระเจ้าจะทรงรับเอาเนื้อหนังและโลหิตไว้กับพระองค์ (ข้อ 6)

พระเจ้าทรงไถ่เราจากการตก (ข้อ 13)

พระเยซูคริสต์ทรงได้รับการเตรียมนับแต่การวางรากฐานของโลก (ข้อ 14)

ชีวิตนิรันดร์มาทางพระผู้ช่วยให้รอด (ข้อ 14)

พระเยซูทรงเป็นพระบิดาและพระบุตร (ข้อ 14)

คนซื่อสัตย์กลับกลายเป็นบุตรและธิดาของพระคริสต์ (ข้อ 14)

ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าในลักษณะที่พี่ชายของเจเร็ดเห็นพระองค์ (ข้อ 15)

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณ์ของพระองค์ (ข้อ 15)

ถ้านักศึกษามีคำถามเกี่ยวกับข้อ 14 ท่านอาจให้พวกเขาดูข้อมูลเกี่ยวกับโมไซยาห์ 15:1–7 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 153 ถ้านักศึกษามีคำถามเกี่ยวกับข้อ 15 ท่านอาจให้พวกเขาดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 365–366

- เรื่องราวของพี่ชายเจเร็ดสามารถช่วยเราให้มั่นคงขึ้นในประจักษ์พยานของเราได้อย่างไร

อีเธอร์ 5 พระเจ้าทรงกำหนดพยานสามคนให้เป็นพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน

ขอให้นักศึกษาอ่าน อีเธอร์ 5:2–4, หลักคำสอนและพันธสัญญา 5:11–15 และหลักคำสอนและพันธสัญญา 17:1–6 และทำข้ออ้างโยงไว้ด้วยกัน

- พยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอนชื่ออะไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เปิดหน้าคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านประจักษ์พยานของพยานสามคน

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธซึ่งท่านกล่าวแก่บิดาและมารดาของท่านหลังจากประสบการณ์กับพยานสามคนไม่นาน

> "พ่อครับ แม่ครับ ... รู้ไหมครับว่าผมมีความสุขเพียงไร นอกจากผมแล้วยังมีชายอีกสามคนที่พระเจ้าทรงนำแผ่นจารึกมาให้ดู พวกเขาเห็นเทพและจะต้องเป็นพยานถึงความจริงตามที่ผมพูด เพราะพวกเขารู้ด้วยตนเองว่าผมไม่ได้หลอกผู้คน ผมรู้สึกประหนึ่งว่าผมได้รับการปลดเปลื้องจากภาระอันน่ากลัวซึ่งค่อนข้างหนักเกินกว่าจะแบกไหว แต่ตอนนี้พวกเขาจะต้องแบกภาระส่วนหนึ่งและนั่นทำให้จิตวิญญาณของผมปลาบปลื้มยินดีเพราะผมจะไม่โดดเดี่ยวอีกแล้วในโลกนี้" (อ้างใน *คำสอนของประธานศาสนาจักร: โจเซฟ สมิธ* [2007] หน้า 136)

- ท่านคิดว่าเหตุใดประสบการณ์ของพยานสามคนจึงทำให้ศาสดาพยากรณ์โจเซฟมีความสุขเช่นนั้น

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านอีเธอร์ 5:2–4 และทำเครื่องหมายพยานอีกสี่คนของพระคัมภีร์มอรมอน (ดูข้อคิดเกี่ยวกับพยานเหล่านี้ในคู่มือนักศึกษาหน้า 367)

ให้นักศึกษาอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 367 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

- ท่านสามารถเป็นพยานของพระคัมภีร์ มอรมอนในทางใดบ้าง
- พยานของท่านในพระคัมภีร์มอรมอนสามารถมีอิทธิพลต่อผู้อื่นในทางใดบ้าง

สรุปด้วยการแสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน

บทที่ 51

อีเธอร์ 6–10

บทนำ

ใน อีเธอร์ 6–10 โมโรไนสรุปเรื่องราวของผู้คนชาวเจเร็ดหลายรุ่น ภาพรวมพอสังเขปนี้แสดงให้เห็นผลของความชอบธรรมและความชั่วร้าย ข้อสังเกตและคำเตือนของโมโรไนสามารถช่วยเราหลีกเลี่ยงหลุมพรางที่ชาวเจเร็ดประสบ พระเจ้ายังคงขอร้องชาวเจเร็ดให้กลับใจและมาหาพระองค์ พระองค์ยังคงขอร้องเราให้ทำเช่นเดียวกันเพื่อพระองค์จะทรงมอบสันติสุขและความสุขให้เราได้

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เมื่อเราวางใจพระเจ้าและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะทรงชี้ทางให้เรา (ดู อีเธอร์ 6:1–12)
- ศาสดาพยากรณ์ประณามความชั่วร้ายและเตือนให้ระวังอันตราย (ดู อีเธอร์ 7:23–27; 9:28–31)
- การมั่วสุมลับมุ่งหมายทำลายประชาชาติต่างๆ และล้มล้างอิสรภาพ (ดู อีเธอร์ 8; 9:26–27; 10:33)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

อีเธอร์ 6:1–12 เมื่อเราวางใจพระเจ้าและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะทรงชี้ทางให้เรา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านอีเธอร์ 6:1–12 ในใจโดยมองหาความคล้ายคลึงกันระหว่างการเดินทางของชาวเจเร็ดไปแผ่นดินที่สัญญาไว้กับการเดินทางของเราผ่านความเป็นมรรตัยไปสู่อาณาจักรซีเลสเชียล แนะนำพวกเขาให้เขียนคำและวลีต่างๆ ในข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้ที่สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตเราได้ ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจใคร่ครวญว่าจะเปรียบเทียบลมที่พัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้กับอิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตพวกเขาได้อย่างไร พวกเขาอาจพิจารณาความคล้ายคลึงกับก้อนหิน อาหารที่สะสมไว้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทาง ความลึกของทะเล เรือหรือยาน และชาวเจเร็ดเอง

เมื่อนักศึกษามีเวลาศึกษาและไตร่ตรองแล้ว ขอให้พวกเขารวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อแบ่งปันสิ่งที่พบ จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกบางคนออกมาแบ่งปันแนวคิดของกลุ่มกับชั้นเรียน เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันหลักคำสอนหรือหลักธรรมเพิ่มเติมขณะที่การสนทนาดำเนินต่อไป แนะนำนักศึกษาให้จดบันทึกสิ่งที่แต่ละกลุ่มแบ่งปัน

- เราเรียนรู้หลักธรรมอะไรบ้างจากประสบการณ์ของชาวเจเร็ด
- หลักธรรมเหล่านี้สามารถช่วยให้ชีวิตเราได้รับการนำทางจากพระผู้เป็นเจ้าโดยสมบูรณ์ได้อย่างไร

อีเธอร์ 6:9 “พวกเขาร้องสรรเสริญพระเจ้า”

ให้เวลานักศึกษาอ่านอีเธอร์ 6:9 และ 1 นีไฟ 18:9 ในใจ

- อะไรคือความแตกต่างระหว่างการร้องเพลงที่บรรยายไว้ในสองข้อนี้ (ดูการเปรียบเทียบเรื่องเหล่านี้อีกครั้งในคู่มือนักศึกษาหน้า 369)
- เราและผู้อื่นได้ประโยชน์อะไรบ้างเมื่อเรา “ร้องสรรเสริมพระเจ้า”

อีเธอร์ 6:12 “พวกเขา ... หลั่งน้ำตาแห่งปีติ ... เพราะความอเนกอนันต์แห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อน [ของพระเจ้า]”

อ่านอีเธอร์ 6:12 กับนักศึกษา

- คำว่า *พระเมตตา* มีความหมายต่อท่านอย่างไร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาเรื่องนี้ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านข้อมูลเกี่ยวกับ “ความเมตตา” หน้า 114–116 ใน *แน่วแน่ต่อศรัทธา*

- คำว่า *อันละเอียดอ่อน* เพิ่มความหมายของคำว่า *พระเมตตา* อย่างไร
- คำว่า *ความอเนกอนันต์* ช่วยให้เราเข้าใจข้อนี้อย่างไร
- ผู้คนทำอะไรเมื่อพวกเขามาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้ เราจะทำตามแบบอย่างของพวกเขาได้อย่างไร

ให้เวลานักศึกษาใคร่ครวญ “ความอเนกอนันต์แห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อน [ของพระเจ้า]” ในชีวิตพวกเขา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชิญพวกเขาบางคนให้ยกตัวอย่าง

อีเธอร์ 6:17 “พวกเขาได้รับการสอนให้เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า”

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 6:17

ขอให้นักศึกษาระบุการกระทำและเจตคติที่พวกเขาเคยเห็นในคนที่แสดงว่า “[กำลัง] เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า” ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน

- เหตุใดเราจึงต้อง “เดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า” เพื่อให้ได้รับ “การสอนจากเบื้องบน”
- เราจะถ่อมตนมากขึ้นได้อย่างไร การระลึกถึงความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าช่วยให้เราถ่อมตนได้อย่างไร
- เราเผชิญการท้าทายอะไรบ้างขณะพยายามถ่อมตน เราจะเอาชนะการท้าทายเหล่านี้ได้อย่างไร

อีเธอร์ 7:23–27; 9:28–31 ศาสดาพยากรณ์ประณามความชั่วร้ายและเตือนให้ระวังอันตราย

ให้เวลานักศึกษาอ่านอีเธอร์ 7:23–27 และ 9:28–31 ในใจ ขอให้พวกเขามองหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างในสองเรื่องนี้ สนทนาคำถามต่อไปนี้

- อะไรอาจชักนำคนๆ หนึ่งให้ยอมรับหรือปฏิเสธคำเตือนของศาสดาพยากรณ์
- เราได้รับคำเตือนอะไรบ้างจากศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต
- มีตัวอย่างอะไรบ้างของคนที่ได้รับพรเพราะพวกเขาทำตามคำเตือนของศาสดาพยากรณ์ (กระตุ้นนักศึกษาให้ยกตัวอย่างจากชีวิตพวกเขาหรือจากชีวิตของคนที่พวกเขารู้จัก)

อีเธอร์ 8; 9:26–27; 10:33 การมั่วสุมลับมุ่งหมายทำลายประชาชาติและล้มล้างอิสรภาพ

ขอให้นักศึกษาแต่ละคนหรือชั้นเรียนทบทวนเนื้อหาเกี่ยวกับฮีลามัน 6:18–40 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 271–272 เนื้อหาดังกล่าวมีคำอธิบายพอสังเขปเกี่ยวกับการมั่วสุมลับ

อธิบายว่าขณะที่ศาสดาพยากรณ์โมโรไนสรุปประวัติศาสตร์ชาวเจเร็ด ท่านเตือนผู้อ่านยุคปัจจุบันให้ระวังอันตรายของการมั่วสุมลับ ให้นักศึกษาอ่านหัวบทของอีเธอร์ 8 จากนั้นให้ใช้อีเธอร์ 8:20–26 สนทนาคำถามต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด

- โมโรไนกล่าวว่าการมั่วสุมลับทำลายอารยธรรมชาวเจเร็ดและอารยธรรมชาวนีไฟ (ดู ข้อ 20–21) ท่านคิดว่าเหตุใดการมั่วสุมลับจึงทำลายได้มากขนาดนั้น
- แต่ละบุคคลหรือประชาชาติอาจจะ “สนับสนุน” การมั่วสุมลับอย่างไร (ดู ข้อ 22)
- ท่านคิดว่าเหตุใดโมโรไนจึงเขียนเกี่ยวกับผลอันน่าสะพรึงกลัวของการมั่วสุมลับ (ดู ข้อ 23–26)
- การมั่วสุมลับคือการปลอมแปลงพันธสัญญาแท้จริงกับพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน อีเธอร์ 9:26–27 และ 10:33

- ท่านคิดว่าเหตุใดอารยธรรมชาวเจเร็ดจึงตกเป็นเหยื่อของการมั่วสุมลับอยู่ร่ำไปแม้หลังจากช่วงเวลาที่มีความชอบธรรม
- เราจะพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัวอะไรบ้างที่จะช่วยเราต่อต้านการมั่วสุมลับ (นักศึกษาอาจให้คำตอบ เช่น ความสุจริตส่วนตัว รักพระเจ้า และรักพระบัญญัติของพระเจ้า)

ให้นักศึกษาอ่าน ฮีลามัน 6:37 และ 3 นีไฟ 5:4–6

- วิธีที่ดีที่สุดในการกำจัดการมั่วสุมลับออกจากชุมชนคืออะไร

อีเธอร์ 10 ผู้นำสามารถมีอิทธิพลต่อการทำให้สังคมชั่วร้ายหรือชอบธรรมได้

อธิบายว่าในอีเธอร์ 10 โมโรไนสรุปเรื่องราวของคนหลายรุ่นไว้ใน 34 ข้อ กษัตริย์บางคนชอบธรรมและนำผู้คนไปสู่ความรุ่งเรืองและสันติสุข หลายคนชั่วร้ายและนำผู้คนไปสู่ความเศร้าหมอง สังคมไม่น่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความชอบธรรมเป็นความชั่วร้ายหรือจากความชั่วร้ายเป็นความชอบธรรมขณะเปลี่ยนกษัตริย์ แต่พวกเขาน่าจะค่อยๆ เปลี่ยน

ใช้บทเรียนอุปกรณ์จริงต่อไปนี้อธิบายประเด็นดังกล่าว ท่านอาจต้องฝึกก่อนชั้นเรียน

ให้ดูแก้วใสที่มีน้ำสะอาดครึ่งแก้ว

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านอีเธอร์ 10:5 จากนั้นเติมสีผสมอาหารหนึ่งหยดลงในน้ำ

ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 10:9–11 จากนั้นเติมสีผสมอาหารอีกหนึ่งหยดลงในน้ำ

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านอีเธอร์ 10:13 จากนั้นให้เติมสีผสมอาหารอีกหนึ่งหยด

ชี้ให้เห็นว่าสังคมที่มีผู้นำชั่วร้ายเริ่มชั่วทีละน้อยได้ฉันใด สังคมที่มีผู้นำชอบธรรมก็สามารถชอบธรรมมากขึ้นทีละน้อยได้ฉันนั้น ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 10:16 จากนั้นให้เติมน้ำยาฟอกขาวลงไปในน้ำสี ทำขั้นตอนนี้ซ้ำกับ ข้อ 17 และกับ ข้อ 18–19 (ผลสุดท้ายน้ำจะใสสะอาดอีกครั้ง)

- เราเรียนรู้หลักธรรมอะไรบ้างจากบทเรียนอุปกรณ์ในเรื่องนี้ หลักธรรมเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับชาวเจเร็ดอย่างไร และประยุกต์ใช้กับสังคมปัจจุบันในทางใด
- มีอิทธิพลใดบ้างในสังคมของเราที่สามารถทำให้ชีวิตเราไม่บริสุทธิ์ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อรักษาชีวิตเราให้บริสุทธิ์

สรุปโดยเน้นว่าเมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เราจะมีความสุขในทุกสภาพการณ์

บทที่ 52

อีเธอร์ 11–15

บทนำ

ขณะที่โมโรไนย่อบันทึกสุดท้ายของชาวเจเร็ด เขาสอดแทรกการบรรยายทางประวัติศาสตร์เข้าไปด้วย เขาได้รวมเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับผู้คนชาวเจเร็ดปฏิเสธข่าวสารเรื่องศรัทธาของเหล่าศาสดาพยากรณ์ เขาเห็นความชั่วร้ายแบบเดียวกันในหมู่ชาวนีไฟผู้คนของเขาขณะที่เขากับบิดาสั่งสอนพระกิตติคุณ โดยรู้ว่าสภาพคล้ายกันนี้จะมีอยู่ในสมัยของเรา เขาจึงรวมคำสอนของอีเธอร์เกี่ยวกับศรัทธาและคำสอนมากมายของเขาไว้ในนั้นด้วย

ขณะที่นักศึกษาอ่านและสนทนาอีเธอร์ 11–15 พวกเขาจะได้เรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้คำสอนของอีเธอร์และโมโรไนกับชีวิตพวกเขา ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเห็นว่าศรัทธาในพระคริสต์ช่วยให้พวกเขาดำเนินชีวิตแน่วแน่ด้วยการอุทิศต่อพระผู้เป็นเจ้า ชั้นเรียนของท่านจะเข้าใจด้วยว่าศรัทธาในพระคริสต์นำไปสู่ปาฏิหาริย์และการเปิดเผย อีกทั้งช่วยเราเปลี่ยนความอ่อนแอเป็นความเข้มแข็งด้วย

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ศรัทธาและความหวังทำสมอให้จิตวิญญาณเราและทำให้เรามั่นคงและแน่วแน่ (ดู อีเธอร์ 12:1–4)
- ศรัทธาอันยิ่งใหญ่มาก่อนปาฏิหาริย์ (ดู อีเธอร์ 12:5–22)
- พระเจ้าทรงเปลี่ยนความอ่อนแอของเราเป็นความเข้มแข็งเมื่อเรานอบน้อมถ่อมตนและมีศรัทธาในพระองค์ (ดู อีเธอร์ 12:23–41)
- เยรูซาเล็มใหม่จะสร้างขึ้นในพื้นที่ของทวีปอเมริกา (ดู อีเธอร์ 13:2–12)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

อีเธอร์ 11–12 การเกริ่นนำสู่สาระสำคัญของบทเรียน

มอบหมายนักศึกษาคนหนึ่งล่วงหน้าให้เตรียมการนำเสนอโดยใช้คำนำของบทที่ 52 ในคู่มือนักศึกษาและบทวิจารณ์สำหรับอีเธอร์ 11 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 375 ขอให้นักศึกษาคนดังกล่าวนำเสนอข้อมูลนี้ตอนเริ่มบทเรียน

นำเมล็ดพืชห่อหนึ่งมาชั้นเรียน ถามนักศึกษาว่าพวกเขาจำได้หรือไม่ว่าศาสดาพยากรณ์พระคัมภีร์มอรมอนท่านใดใช้เมล็ดพืชเป็นอุปกรณ์บทเรียนเพื่อสอนหลักธรรมทางวิญญาณ เมื่อนักศึกษาจำได้ว่าแอลมาใช้เมล็ดพืชสอนเกี่ยวกับพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าและศรัทธา (ดู บทที่ 30 ในคู่มือเล่มนี้) ขอให้พวกเขานึกถึงนิยามของแอลมาเกี่ยวกับศรัทธา (ดู แอลมา 32:21 📖) เชื้อเชิญนักศึกษาให้มองหาคำแนะนำในอีเธอร์ 12 ที่สามารถช่วยพวกเขาเพิ่มพูนศรัทธา

อีเธอร์ 12:1–4 ศรัทธาและความหวังทำสมอให้จิตวิญญาณเราและทำให้เรามั่นคงและแน่วแน่

ให้ดูรูปสมอ (หรือวาดรูปสมอบนกระดาน) ขอให้นักศึกษาอธิบายจุดประสงค์ของสมอ แนะนำพวกเขาให้เปิดไปที่ อีเธอร์ 12:4

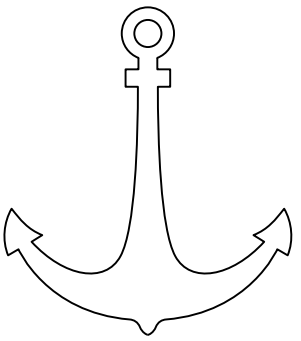

- ข้อนี้บอกว่าอะไร “ทำสมอให้จิตวิญญาณมนุษย์”
- เหตุใดเราจึงต้องทำสมอให้จิตวิญญาณเรา

อธิบายว่าข้อ 3–4 ระบุผลของศรัทธา ติดแผนภาพต่อไปนี้บนกระดาน แต่เว้นช่องว่างด้านขวาของลูกศร ขอให้นักศึกษาเติมแผนภาพโดยใช้หลักธรรมที่พวกเขาพบในข้อ 3–4 คำตอบอาจได้แก่

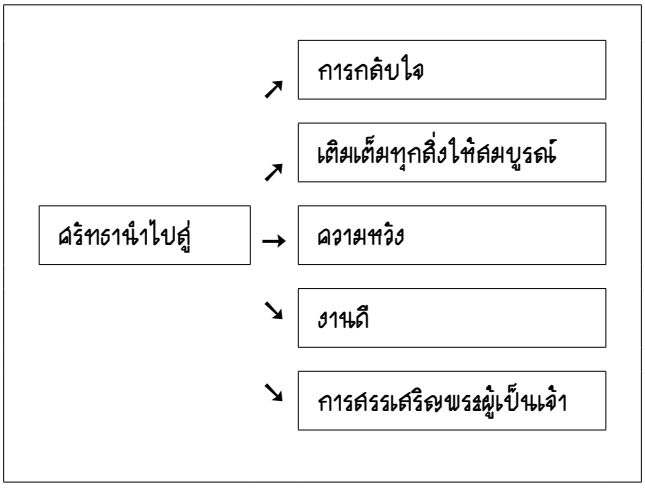

ถามนักศึกษาว่าศรัทธานำไปสู่หลักธรรมหรือการกระทำแต่ละอย่างที่เขียนไว้ทางด้านขวาของลูกศรอย่างไร สนทนาแต่ละหัวข้อพอสังเขป

- ศรัทธาในพระคริสต์ให้ความหวังและทำสมอให้จิตวิญญาณท่านอย่างไร

อีเธอร์ 12:5–22 ศรัทธาอันยิ่งใหญ่มาก่อนปาฏิหาริย์

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 12:6 📖

เขียนบนกระดานว่า *การทดลองศรัทธาคืออะไร* เชิญนักศึกษาหนึ่งหรือสองคนยกตัวอย่างสั้นๆ ของการทดลองศรัทธาที่พวกเขาเคยประสบหรือคนที่พวกเขารู้จักเคยประสบ

ขอให้นักศึกษาฟังคำกล่าวต่อไปนี้และระบุหลักธรรมเกี่ยวกับการทดลองศรัทธา คำกล่าวของประธานเจมส์ อี. เฟาสท์มีอยู่ในดีวีดี (A) ด้วย

> "ไม่มีใครได้รับความรอดโดยปราศจากการทดลองศรัทธาทั่วทุกด้านและการเชื่อฟังหลักธรรมแห่งความจริงนิรันดร์ซึ่งสถาปนาไว้ตั้งแต่ต้นเพื่อความรอดและความสูงส่งของมนุษยชาติ" (โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ *Answers to Gospel Questions,* comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 4:150)
>
> "ทุกคนต้องผ่านไฟของคนถลุงแร่ เพื่อว่าสิ่งที่ไร้สาระและไร้แก่นสารในชีวิตเราจะหลอมละลายไปเหมือนกากโลหะ และเพื่อทำให้ศรัทธาของเราบริบูรณ์ เจิดจ้า และมั่นคง ดูเหมือนว่าทุกคนจะเปี่ยมไปด้วยความปวดร้าว เศร้าโศก ความทุกข์ระทมไม่เว้นแม้แต่ผู้ที่ตั้งใจแสวงหาสิ่งที่ถูกต้องและซื่อสัตย์อย่างจริงจัง แต่นี่คือส่วนหนึ่งของการชำระล้างเพื่อว่าเราจะคุ้นเคยกับพระผู้เป็นเจ้า" (เจมส์ อี. เฟาสท์ ใน Conference Report, Apr. 1997, 85; หรือ *เลียโฮนา* ก.ค. 1997 หน้า 76)

อธิบายว่าบางครั้งการทดลองศรัทธาของเรามาในรูปแบบของความยากลำบากต่างๆ อย่างไรก็ดี นี่ไม่ใช่วิธีเดียวที่ใช้ทดสอบศรัทธาของเรา ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 376 คำกล่าวนี้มีอยู่ในดีวีดี (B) ด้วย

- เอ็ลเดอร์สก็อตต์ให้นิยามการทดลองศรัทธาว่าอย่างไร

อีเธอร์ 12:6–22 อ้างเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับพรที่ผู้คนได้รับเมื่อพวกเขาอดทนต่อการทดลองศรัทธา ทำแผนภูมิต่อไปนี้บนกระดาน

กล่าวถึงใคร	พวกเขาใช้ศรัทธาอย่างไร	พวกเขาได้รับพรอะไรบ้าง

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ แนะนำให้แต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มลอกแผนภูมิลงในกระดาษ ขอให้พวกเขาอ่านอีเธอร์ 12:6–22 โดยเขียนคำตอบของคำถามลงในแผนภูมิ

หลังจากนักศึกษามีเวลาทำกิจกรรมนี้มากพอแล้ว ให้พวกเขาพิจารณาพรที่กล่าวไว้ใน ข้อ 19

- พรนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของสิ่งที่ผู้ซื่อสัตย์ทุกคนจะประสบในท้ายที่สุดอย่างไร
- พรที่หลั่งไหลมาจากศรัทธาเตรียมเราให้พร้อมเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้าในทางใด

อธิบายว่าอัครสาวกเปโตรแบ่งปันข้อคิดอันทรงคุณค่าเกี่ยวกับการทดลองศรัทธาของเรา เชื้อเชิญนักศึกษาให้ระบุข้อคิดขณะที่นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 4:12–13

- เปโตรกล่าวว่าเราไม่ควรคิดว่าเป็นเรื่องแปลกเมื่อการทดลองเกิดขึ้น หลักธรรมนี้จะช่วยให้เราอดทนต่อการทดลองได้อย่างไร (ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าเราอดทนต่อการทดลองได้ดีขึ้นเมื่อเรารู้ว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต)

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการรักษาสัญญาของพระเจ้าและพระองค์ทรงตอบแทนเราเมื่อเราอดทนต่อการทดลองศรัทธาของเรา

อีเธอร์ 12:23–41 พระเจ้าทรงเปลี่ยนความอ่อนแอของเราเป็นความเข้มแข็งเมื่อเรานอบน้อมถ่อมตนและมีศรัทธาในพระองค์

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งออกมาหน้าชั้นและวิดพื้น 10 ครั้ง

- จะเกิดอะไรขึ้นถ้า [ชื่อของนักศึกษา] ออกกำลังกายแบบนี้เป็นประจำ
- เหตุใดกล้ามเนื้อจึงแข็งแรงขึ้นเมื่อออกกำลังกาย
- การออกกำลังกายคล้ายคลึงกับการออกกำลังทางวิญญาณอย่างไร

อธิบายว่าอีเธอร์ 12 ช่วยให้เราเข้าใจว่าความอ่อนแอของมนุษย์สามารถเอาชนะได้ด้วยพลังของพระเจ้า เชื้อเชิญนักศึกษาให้ค้นคว้าอีเธอร์ 12:23–25 โดยมองหาความอ่อนแอที่โมโรไนสำเหนียกในบันทึกที่ท่านกำลังรวบรวม ขอให้นักศึกษาแบ่งปันสิ่งที่พบ

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 12:27 📖 ข้อนี้มีคำสัญญาว่าพระคุณของพระเจ้าเพียงพอจะช่วยให้เราเอาชนะความอ่อนแอของเรา (ท่านอาจต้องการอ้างบทวิจารณ์สำหรับอีเธอร์ 12:27 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 378–379) ให้นักศึกษาอ่านอีเธอร์ 12:26–28 ในใจโดยมองหาคุณลักษณะที่เราต้องได้มาเพื่อให้พระคุณของพระเจ้าเพียงพอจะ "ทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับ [เรา]" ท่านอาจต้องการแนะนำให้นักศึกษาทำเครื่องหมายคุณลักษณะเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของพวกเขา รายการของพวกเขาอาจได้แก่ ความนอบน้อม ความอ่อนโยน ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล

- คุณลักษณะเหล่านี้ช่วยเราพัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาณอย่างไร
- คุณลักษณะเหล่านี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับการมาหาพระคริสต์
- ความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ได้รับผ่านพระคุณของพระคริสต์สามารถชดเชยความอ่อนแอของมนุษย์ได้อย่างไร

ชี้ให้เห็นว่าหลังจากโมโรไนได้ยินพระดำรัสของพระเจ้าในข้อ 26–28 เขาก็ "ได้รับการปลอบโยน" (อีเธอร์ 12:29) และเขาแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเจ้า เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านอีเธอร์ 12:29–36 โดยมองหาคำประกาศประจักษ์พยานของโมโรไน กระตุ้นพวกเขาให้มองหาคำกล่าวที่เริ่มต้นด้วยคำว่า "ข้าพระองค์รู้" หรือ "ข้าพระองค์จำได้"

- โมโรโนแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงเรื่องใด
- ประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับความจริงเหล่านี้มีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างไร

อ่านอีเธอร์ 12:37 กับชั้นเรียน

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อนี้ โมโรไนได้รับพรใดเพราะเขาเห็นความอ่อนแอของตน
- นึกถึงความอ่อนแอที่ท่านมี การพึ่งพาพระเจ้าสามารถช่วยท่านเปลี่ยนความอ่อนแอให้เป็นบ่อเกิดของความเข้มแข็งทางวิญญาณอย่างไร (ให้นักศึกษาไตร่ตรองคำถามนี้ในใจโดยไม่รู้สึกว่าต้องแบ่งปันคำตอบของพวกเขา)

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน อีเธอร์ 12:38–41

- การรู้ว่าคำสอนเหล่านี้มาจากพระเจ้าโดยตรงมีอิทธิพลต่อท่านอย่างไร
- โมโรไนให้เหตุผลอะไรสำหรับการ "แสวงหาพระเยซู องค์นี้"

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันว่าพวกเขาได้ความเข้มแข็งอย่างไรเมื่อพวกเขามาหาพระผู้ช่วยให้รอด

อีเธอร์ 13:2–12 เยรูซาเล็มใหม่จะสร้างขึ้นในพื้นที่ของทวีปอเมริกา

💡 วาดแผนภาพง่ายๆ บนกระดานตามตัวอย่างด้านล่าง แต่ไม่ต้องเขียนคำว่า *ใหม่* และ *เก่า*

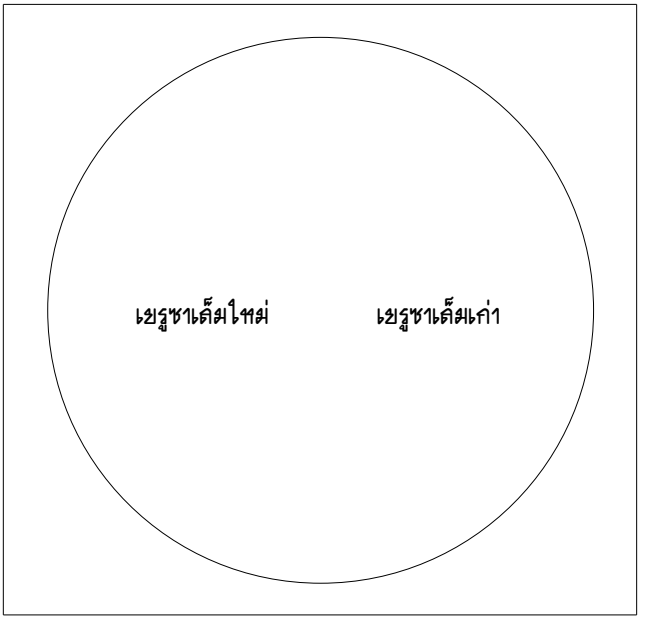

อธิบายว่าแผนภาพดังกล่าวหมายถึงโลก ถามนักศึกษาว่าพวกเขาเคยได้ยินเรื่องเยรูซาเล็มสองแห่งหรือไม่ ถ้าเคยถามว่าเมืองเหล่านี้จะตั้งอยู่ที่ใด อธิบายว่า อีเธอร์ 13:2–12 แสดงให้เห็นการเป็นผู้หยั่งรู้ของอีเธอร์ ในข้อเหล่านี้โมโรไนเล่าเรื่องคำพยากรณ์ของอีเธอร์เกี่ยวกับเยรูซาเล็มใหม่และเยรูซาเล็มสมัยโบราณ เติมคำว่า *ใหม่* และ *เก่า* ลงในแผนภาพ

แนะนำครึ่งห้องให้อ่านอีเธอร์ 13:2–12 โดยมองหาคำพยากรณ์ของอีเธอร์เกี่ยวกับเยรูซาเล็มสมัยโบราณ แนะนำอีกครึ่งห้องให้อ่านข้อเดียวกันโดยมองหาคำพยากรณ์ของอีเธอร์เกี่ยวกับเยรูซาเล็มใหม่ ขอให้แต่ละกลุ่มมีผู้จดบันทึกสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ หลังจากให้เวลามากพอแล้ว เชิญผู้จดแต่ละคนเขียนคำพยากรณ์บนกระดานใต้ "เยรูซาเล็มเก่า" หรือ "เยรูซาเล็มใหม่"

กระดานที่สมบูรณ์จะมีข้อมูลดังนี้

เยรูซาเล็มเก่า

1. **จะถูกทำลาย** (ดู ข้อ 5)
2. **จะสร้างขึ้นใหม่เป็นนครศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า** (ดู ข้อ 5)
3. **จะสร้างให้เชื้อสายแห่งอิสราเอล** (ดู ข้อ 5)
4. **ผู้อยู่อาศัยในนั้นจะได้รับการชำระผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์** (ดู ข้อ 11)
5. **พระเจ้าจะทรงรวมผู้สืบตระกูลที่กระจัดกระจายของผู้เคยอยู่อาศัยในเยรูซาเล็ม** (ดู ข้อ 11)
6. **ผู้อยู่อาศัยในนั้นจะได้รับความสมบูรณ์ของพันธสัญญาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำกับอับราฮัม** (ดู ข้อ 11)

เยรูซาเล็มใหม่

1. **จะสร้างขึ้นในพื้นที่ของทวีปอเมริกา** (ดู ข้อ 2–3, 6, 8)
2. **จะลงมาจากสวรรค์** (ดู ข้อ 3)
3. **จะเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์อันบริสุทธิ์ของพระเจ้า** (ดู ข้อ 3)
4. **จะสร้างให้พวกที่เหลืออยู่ของพงศ์พันธุ์โยเซฟ** (ดู ข้อ 6)
5. **จะเหมือนเยรูซาเล็มสมัยโบราณ** (ดู ข้อ 8)
6. **ผู้อยู่อาศัยในนั้นจะได้รับการชำระให้สะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์** (ดู ข้อ 10)

สำหรับข้อ 3 ใต้ “เยรูซาเล็มเก่า” ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าคำว่า *ให้* ใน อีเธอร์ 13:5 หมายถึง “เพื่อใช้สอยหรือประโยชน์ของ” สำหรับข้อ 2 ใต้ “เยรูซาเล็มใหม่” ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าคำพยากรณ์ใน อีเธอร์ 13:3 จะเกิดสัมฤทธิผลบางส่วนเมื่อนครของเอโนคกลับคืนสู่แผ่นดินโลกและเป็นหนึ่งเดียวกับเยรูซาเล็มใหม่ (ดู โมเสส 7:13–21, 62–64 ด้วย)

ถามนักศึกษาว่าพรใดของเยรูซาเล็มใหม่มีผลต่อเราเวลานี้ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดก็ตาม ช่วยให้นักศึกษาเห็นว่ายิ่งเราตั้งใจแน่วแน่ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เรายิ่งได้รับสันติสุขและความสุข ท่านอาจแบ่งปันหลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23 กับพวกเขา

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมทุกวัน แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรที่เกิดขึ้นในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึงเนื่องจากการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

อีเธอร์ 14–15 จุดจบของอารยธรรมชาวเจเร็ด

ถามว่านักศึกษาคนใดสามารถสรุปความพินาศของชาวเจเร็ดดังบันทึกไว้ในอีเธอร์ 14–15 ได้บ้าง ถ้านักศึกษาไม่สามารถทำได้ให้ท่านสรุปสองบทนี้พอสังเขปหรือขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านหัวบท

เขียนข้อความอ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน เชื้อเชิญให้นักศึกษาอ่านและระบุสิ่งที่นำไปสู่ความพินาศของชาวเจเร็ด

อีเธอร์ 14:5–10

อีเธอร์ 14:24

อีเธอร์ 14:25

อีเธอร์ 15:1–6, 22

อีเธอร์ 15:19

- ซาตานครอบงำใจของคนเหล่านี้อย่างไร
- เราเรียนรู้บทเรียนอะไรบ้างจากความพินาศของชาวเจเร็ด

บทที่ 53

โมโรไน 1–6

บทนำ

หกบทแรกของหนังสือโมโรไนเกี่ยวข้องกับศาสนพิธีและการปฏิบัติของศาสนจักรในสมัยของโมโรไน ได้แก่ บัพติศมา การยืนยันและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การประสาทฐานะปุโรหิตและการแต่งตั้งสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิต ศีลระลึก การผูกมิตรสมาชิกใหม่ และการดำเนินการประชุมของศาสนจักร ครูบางคนอาจจะอยากข้ามบทเหล่านี้เพราะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แข็งขันคุ้นเคยกับเนื้อหาเหล่านี้ดี แต่โมโรไนรวมคำสอนเหล่านี้ไว้เพราะรู้สึกว่า “สิ่งเหล่านี้อาจจะมีคุณค่าแก่ชาวเลมัน, พี่น้อง [ของเขา], สักวันหนึ่งในอนาคต” (โมโรไน 1:4) ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเห็นว่าคำสอนเหล่านี้มีคุณค่าแก่ทุกคนในปัจจุบัน

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเป็นองค์ประกอบสำคัญในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (ดู โมโรไน 2–6)
- เรารับส่วนศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญากับพระเจ้า (ดูโมโรไน 4–5)
- การกลับใจนำไปสู่บัพติศมา (ดู โมโรไน 6:1–3)
- เราต้องดูแลกันและบำรุงเลี้ยงกันด้วยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมโรไน 6:4–9)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมโรไน 1 “ข้าพเจ้า, โมโรไน, ไม่ยอมปฏิเสธพระคริสต์”

ขอให้นักศึกษาพิจารณาว่าโมโรไนมีชีวิตอยู่นานเท่าใดหลังจากการสู้รบครั้งสุดท้ายดังบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน ให้พวกเขาดูหัวบทของ มอรมอน 6 และหาปีที่เขียนไว้ (ค.ศ. 385) จากนั้นขอให้พวกเขาหาปีในหัวบทของ โมโรไน 10 (ค.ศ. 421) (โมโรไนมีชีวิตอย่างน้อย 36 ปีหลังจากการสู้รบครั้งสุดท้าย)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 1 ในใจ

- บทนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับบั้นปลายชีวิตของโมโรไน
- ท่านคิดว่าโมโรไนจรรโลงศรัทธาตลอดช่วงการทดสอบนี้อย่างไร

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของซิสเตอร์ซูซาน ดับเบิลยู. แทนเนอร์ ผู้รับใช้เป็นประธานเยาวชนหญิงสามัญ (มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย)

> “ดิฉันทราบดีว่าบางครั้งพวกเราหลายคนรู้สึกไม่มีเพื่อนและอ้างว้างในโลกที่ชั่วร้ายนี้ด้วย พวกเราบางคนรู้สึกว่าเราไม่มี ‘ที่จะไป’ ขณะเผชิญการทดลอง แต่ท่านกับดิฉันไม่เพียงอยู่รอดได้เท่านั้นแต่จะมีชัยชนะเช่นเดียวกับโมโรไน เมื่อเราพยายามยืนหยัดเพื่อความจริงในกลียุคเช่นนี้ โมโรไนทำอะไรเมื่อเผชิญโลกที่เดียวดายและไม่เป็นมิตร เขาจบบันทึกบนแผ่นจารึกทองคำโดยเชื่อฟังคำสั่งบิดาอย่างเคร่งครัด เขาศึกษางานเขียนของศาสดาพยากรณ์หลายท่าน เหนือสิ่งอื่นใด เขาเอาชนะความท้อแท้ใจด้วยการยึดมั่นคำสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับอนาคต เขายึดมั่นพันธสัญญาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำกับเชื้อสายอิสราเอลว่าจะประทานพรพวกเขาตลอดกาล” (“ข่าวอันน่าชื่นชมจากคาโมรา” *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 130)

ขอให้นักศึกษาอ่านทวน โมโรไน 1:3

- ท่านประทับใจอะไรกับถ้อยคำของโมโรไนในข้อนี้
- เราสามารถพัฒนาความเข้มแข็งของประจักษ์พยานและอุปนิสัยให้คล้ายกับโมโรไนได้อย่างไร

โมโรไน 2–6 ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเป็นองค์ประกอบสำคัญในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ เชื้อเชิญให้แต่ละกลุ่มศึกษาโมโรไน 2–6 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37–39, 46–60, 68–79 พอสังเขปโดยมองหาความคล้ายคลึงระหว่างศาสนจักรในสมัยของโมโรไนกับศาสนจักรในยุคสุดท้าย (ท่านอาจต้องการเขียนข้อพระคัมภีร์อ้างอิงไว้บนกระดาน) หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ขอให้กลุ่มหนึ่งบอกความคล้ายคลึงหนึ่งอย่าง เขียนคำตอบไว้บนกระดาน จากนั้นขอให้กลุ่มอื่นบอกความคล้ายคลึงทีละอย่าง เขียนคำตอบไว้บนกระดาน บอกทีละกลุ่มจนไม่มีกลุ่มใดเหลือคำตอบให้แบ่งปันในเรื่องนี้

- ท่านคิดอย่างไรเมื่อเห็นว่าในศาสนจักรของพระเจ้ามีศาสนพิธีและหลักธรรมเหมือนเดิมไม่ว่าจะยุคใดในประวัติศาสตร์ของโลก
- บทเหล่านี้มีประโยชน์ต่อโจเซฟ สมิธอย่างไรเมื่อพระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรผ่านท่าน

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทสำคัญของศาสนพิธีฐานะปุโรหิตในศาสนจักรของพระเจ้า คำถามต่อไปนี้อาจช่วยได้

- เหตุใดศาสนพิธีจึงสำคัญต่อสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย (ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการเชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านคำกล่าวของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์และเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 382–383 ขอให้พวกเขาระบุเหตุผลอย่างน้อยสองข้อว่าเหตุใดศาสนพิธีจึงสำคัญ คำกล่าวทั้งสองของประธานแพคเกอร์มีอยู่ในดีวีดี Ⓑ Ⓒ ด้วย)
- เหตุใดสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจึงจำเป็นต่อการปฏิบัติศาสนพิธีทุกอย่าง
- การใช้สัญลักษณ์เอื้อต่อความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนพิธีอย่างไร

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าจุดประสงค์เบื้องต้นของพระคัมภีร์มอรมอนคือช่วยให้เรามาหาพระคริสต์ โมโรไนบทที่ 2–6 อธิบายศาสนพิธีที่ช่วยให้เรามาหาพระคริสต์

โมโรไน 4–5 เรารับส่วนศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญากับพระเจ้า

โมโรไน 4 และ 5 ประกอบด้วยบันทึกคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกที่พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสนจักรของพระองค์ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาสมัยโบราณ พระเจ้าทรงเปิดเผยคำสวดอ้อนวอนเดียวกันในยุคสุดท้าย (ดู คพ. 20:77, 79) ชี้ให้เห็นว่าคำสวดอ้อนวอนดังกล่าวเป็นมากกว่าคำสวดอ้อนวอน—แต่เป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์สองส่วน ศาสนพิธีบางอย่าง ผู้ประกอบศาสนพิธีจะต้องกล่าวถ้อยคำเหมือนกันทุกครั้ง

แจกกระดาษให้นักศึกษาคนละแผ่น ขอให้นักศึกษาดูว่าพวกเขาสามารถเขียนคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกสำหรับขนมปังโดยไม่ดูพระคัมภีร์ได้หรือไม่ ขอให้พวกเขาทำเช่นเดียวกันกับคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกสำหรับน้ำ

อ่านคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกโดยออกเสียงเพื่อให้นักศึกษาได้ตรวจความถูกต้องของสิ่งที่เขียนไว้ จากนั้นให้พวกเขาพิจารณาคำถามต่อไปนี้ในใจ

- ท่านจะประเมินความคารวะของท่านอย่างไรเมื่อท่านรับส่วนศีลระลึก

เมื่อนักศึกษามีเวลาไตร่ตรองคำถามนี้มากพอแล้ว ท่านอาจดำเนินการสนทนาโดยใช้คำถามต่อไปนี้

- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมตัวรับส่วนศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์
- คำสวดอ้อนวอนศีลระลึกเตือนเราให้นึกถึงพันธสัญญาบัพติศมาของเราอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ทำอ้างโยง หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37 และ โมไซยาห์ 18:8–10 กับ โมโรไน 4–5 แนะนำพวกเขาให้เขียนความคิดเกี่ยวกับบัพติศมาและศีลระลึกไว้ตรงที่ว่างริมหน้าพระคัมภีร์ของพวกเขา

- การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรสามารถกระชับความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาของเรากับพระบิดาบนสวรรค์และกับพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้นึกถึงการสนทนาที่เพิ่งผ่านไปเกี่ยวกับศีลระลึก ขอให้พวกเขาบอกสิ่งหนึ่งที่เรียนรู้หรือข้อคิดหนึ่งอย่างที่ได้รับ

โมโรไน 6:1–3 การกลับใจนำไปสู่บัพติศมา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมโรไน 6:1

- ท่านคิดว่าสำหรับบางคนแล้วการนำผลออกมาเพื่อแสดงว่ามีค่าควรรับบัพติศมาหมายความว่าอย่างไร

เพื่อช่วยนักศึกษาตอบคำถามนี้ เชื้อเชิญพวกเขาให้อ่านโมโรไน 6:2–3 ในใจ กระตุ้นพวกเขาให้ทำเครื่องหมายในพระคัมภีร์ถึงสิ่งที่โมโรไนบอกว่าเป็น “ผล” อันแสดงให้เห็นว่าผู้คนพร้อมจะเข้าสู่น้ำบัพติศมา

- การกลับใจสัมพันธ์กับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างไร
- การกลับใจสัมพันธ์กับการรับใช้พระคริสต์จนกว่าชีวิตจะหาไม่อย่างไร

อธิบายว่าข้อกำหนดพื้นฐานสำหรับการเป็นสมาชิกในศาสนจักรเหมือนเดิมเสมอ นั่นคือ ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจ เต็มใจยอมรับพระนามของพระเยซูคริสต์และรับใช้พระองค์ ข้อกำหนดเหล่านี้ยังคงเรียกร้องจากเรา แม้หลังจากเรารับบัพติศมาและการยืนยันแล้ว

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ไตร่ตรองความพยายามของพวกเขาในการใช้ศรัทธา กลับใจจากบาป รับพระนามของพระเยซูคริสต์และรับใช้อย่างขยันหมั่นเพียร ท่านอาจให้เวลานักศึกษาเขียนความคิดของพวกเขา

โมโรไน 6:4–9 เราต้องดูแลกันและบำรุงเลี้ยงกันด้วยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า

อธิบายว่าในโมโรไน 6:4 โมโรไนสอนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสมาชิกศาสนจักรในการดูแลผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่

อ่านโมโรไน 6:4 กับนักศึกษา ขอให้นักศึกษาระบุว่าศาสนจักรทำอะไรในสมัยของโมโรไนเพื่อช่วยผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่

- โมโรไนกล่าวว่าเมื่อผู้คนเข้าร่วมศาสนจักร "จึงนับพวกเขา ... และรับชื่อพวกเขาไว้" ตามที่กล่าวไว้ในโมโรไน 6:4 เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องบันทึกชื่อของผู้คน
- ท่านคิดว่าบำรุงเลี้ยงบางคน "ด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า" หมายความว่าอย่างไร เราสามารถช่วยกันให้อยู่ "ในทางที่ถูกต้อง" ได้อย่างไร

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้จากประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประธานศาสนจักรคนที่ 15 (มีอยู่ในดีวีดี D ด้วย)

> "หลังจากการบัพติศมาของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เราได้รับการท้าทายให้ผูกมิตรและทำให้ประจักษ์พยานของพวกเขาถึงความจริงของงานนี้เข้มแข็งขึ้น เราไม่สามารถให้บัพติศมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่แล้วปล่อยให้เขาไม่แข็งขันเพราะเราลืมพวกเขา การเข้าร่วมศาสนจักรเป็นเรื่องที่จริงจังมาก ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสแต่ละคนรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับตัวเขาพร้อมด้วยคำสัญญาว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ แต่การเข้ามาสู่ศาสนจักรก็เป็นประสบการณ์ที่อันตราย หากไม่มีมือที่อบอุ่นและเข้มแข็งต้อนรับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส หากไม่มีความรักและความห่วงใยมอบให้ เขาจะเริ่มสงสัยต่อก้าวที่เขาเดิน หากไม่มีมือที่เป็นมิตรและใจที่ยินดีต้อนรับเขาช่วยพาเขาไปตามทางเขาอาจตกไปนอกทางได้
>
> "ไม่มีข้อสรุปในการทำงานสอนศาสนาเว้นแต่เราจะทำต่อไปจนได้รับผลของความพยายามนั้น สองสิ่งนี้ต้องไม่แยกจากกัน ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเหล่านี้มีค่า ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทุกคนคือความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่และจริงจัง เป็นภาระหน้าที่ซึ่งเราจะต้องดูแลผู้ที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพวกเรา" ("จงค้นหาลูกแกะและจงดูแลแกะเถิด" *เลียโฮนา* ก.ค. 1999 หน้า 147)

ทวนคำกล่าวของประธานฮิงค์ลีย์ที่ว่า "ไม่มีข้อสรุปในการทำงานสอนศาสนาเว้นแต่เราจะทำต่อไปจนได้รับผลของความพยายามนั้น"

- คำกล่าวนี้หมายความว่าอย่างไร
- เหตุใดผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่บางคนจึงมีช่วงเวลาที่ยากจะอยู่อย่างซื่อสัตย์และแข็งขันหลังจากรับบัพติศมาและการยืนยัน

แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของประธานฮิงค์ลีย์ (มีอยู่ในดีวีดี E ด้วย)

> "ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ทุกคนต้องการสามสิ่ง
>
> "1. เพื่อนในศาสนจักรซึ่งเป็นบุคคลที่เขาสามารถหันไปหาได้ตลอดเวลา ผู้ซึ่งจะเดินเคียงข้างเขา ผู้ที่คอยตอบคำถามของเขาและเข้าใจปัญหาของเขา
>
> "2.งานมอบหมาย การได้รับมอบหมายหน้าที่ต่างๆ เป็นลักษณะพิเศษของศาสนจักรนี้ เป็นกระบวนการซึ่งทำให้เราเติบโต ... แน่นอนว่าผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่จะไม่รู้ทุกสิ่ง เขาอาจทำผิดพลาดบ้าง นั่นไม่ใช่ปัญหา เราต่างทำผิดด้วยกันทั้งสิ้น สิ่งสำคัญคือความเติบโตซึ่งเป็นผลจากการได้กระทำ ...
>
> "3. ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทุกคนต้องได้รับการ 'บำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า' (Moro. 6:4)" ("จงค้นหาลูกแกะและจงดูแลแกะเถิด" *เลียโฮนา* ก.ค. 1999 หน้า 148)

- สามสิ่งนี้ช่วยให้แต่ละบุคคลอยู่อย่างแข็งขันในศาสนจักรอย่างไร
- ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยจัดเตรียมสามสิ่งนี้ให้สมาชิกใหม่ในวอร์ดของท่าน ไม่ว่าจะเพิ่งรับบัพติศมาหรือเพิ่งย้ายเข้ามา

ถ้านักศึกษาคนใดเข้าร่วมศาสนจักรสมัยเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ ขอให้พวกเขาเล่าประสบการณ์บางอย่างในฐานะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ กระตุ้นพวกเขาให้พูดถึงการท้าทายที่ประสบและการผูกมิตรที่ได้รับ ท่านอาจต้องการเชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านเรื่องที่ประธานฮิงค์ลีย์เล่าไว้ในคู่มือนักศึกษาหน้า 385–386 (มีอยู่ในดีวีดี F ด้วย)

- เราจะช่วยผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในด้านใดบ้างเพื่อให้พวกเขาสามารถเปลี่ยนมาสู่ความแข็งขันในศาสนจักรได้อย่างราบรื่นและมีความสุข

ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าไม่ว่าเราจะเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หรือไม่ก็ตาม เราทุกคนต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณและการดูแล เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมโรไน 6:5–9

- เหตุใดเราจึงต้องประชุมกันบ่อย การประชุม ชั้นเรียน และกิจกรรมต่างๆ ของศาสนจักรช่วยท่านในด้านใด ท่านเคยเห็นผู้อื่นได้รับพลังขณะมีส่วนร่วมในศาสนจักรอย่างแข็งขันอย่างไร

- ท่านได้รับพรจากการประชุมที่ “ดำเนิน … ตามวิธีการทำงานของพระวิญญาณ, และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” อย่างไร

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพรที่มาถึงสมาชิกศาสนจักรทุกคนเมื่อเราผูกมิตรกัน กระตุ้นนักศึกษาให้หาวิธีช่วยกันมาหาพระคริสต์และอยู่ “ในทางที่ถูกต้อง” กระตุ้นพวกเขาให้เอาใจใส่เป็นพิเศษเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาจะช่วยผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ได้

บทที่ 54

โมโรไน 7

บทนำ

เอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า แรงจูงใจที่ชอบธรรมให้ "ชีวิตและความถูกต้องแก่การกระทำของผู้เชื่อ" (*Pure in Heart* [1998], 16) มอรมอนสอนความสำคัญของการกระทำด้วยเจตนาที่ชอบธรรมเช่นกัน เขาสอนว่ามีความแตกต่างระหว่างการทำงานดีด้วยเจตนาแท้จริงกับการแสร้งทำ โดยผ่านคำสอนของมอรมอน นักศึกษาจะเข้าใจเพิ่มขึ้นว่าศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลควรนำทางการกระทำทั้งหมดของเรา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เจตนาของเราสำคัญต่อพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมโรไน 7:5–11)
- ทุกสิ่งที่ชักชวนให้เราทำดีมาจากพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมโรไน 7:12–19)
- ศรัทธาในพระคริสต์ช่วยให้เรา "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง" (ดู โมโรไน 7:19–32)
- "จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น" (ดู โมโรไน 7:44–48)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมโรไน 7:3–4 ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขกับผู้อื่น

อธิบายว่าโมโรไน 7 ประกอบด้วยคำสอนของมอรมอนบิดาของโมโรไน ขอให้นักศึกษาอ่านโมโรไน 7:3–4 และเปรียบเทียบกับหลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23

- มอรมอนรู้ได้อย่างไรว่าสมาชิกศาสนจักรในสมัยของเขาเป็น "ผู้ติดตามที่มีใจสงบสุขของพระคริสต์"

เขียนบนกระดานว่า *ดำเนินชีวิตอย่างสงบสุข*

- วลีนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ยกตัวอย่างที่พวกเขาเคยเห็นสมาชิกศาสนจักรดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขกับผู้อื่น

โมโรไน 7:5–11 เจตนาของเราสำคัญต่อพระผู้เป็นเจ้า

แบ่งปันกรณีศึกษาต่อไปนี้ ชายสองคนในโควรัมเอ็ลเดอร์ใช้เวลาทั้งวันช่วยมารดาม่ายคนหนึ่งทำความสะอาดและซ่อมบ้านของเธอ ชายคนแรกรับใช้เพียงเพราะประธานโควรัมมอบหมายให้เขาทำ ถึงแม้ชายคนที่สองจะไม่ได้รับงานมอบหมายจากประธานโควรัม แต่เหตุผลเบื้องต้นที่เขามีต่อการรับใช้คือเขาเห็นคนอื่นลำบากและต้องการช่วยจริงๆ

- ถึงแม้ชายทั้งสองจะรับใช้ในเวลาเท่ากัน แต่เหตุใดการรับใช้ของพวกเขาจึงมีค่าต่างกันต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อตนเอง
- เหตุใดเจตนาของเราจึงสำคัญ

เพื่ออธิบายหลักธรรมนี้ ท่านอาจต้องการแบ่งปันเรื่องที่เล่าโดยประธานมาเรียน จี. รอมนีย์ในคู่มือนักศึกษา หน้า 389

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 7:5–11 ในใจ ขณะที่พวกเขาอ่าน ให้เขียนบนกระดานว่า *มอรมอนกำลังสอนเรื่องอะไร* เมื่ออ่านจบแล้วให้นำการสนทนาสั้นๆ เกี่ยวกับคำถานี้ พึงแน่ใจว่าการสนทนาส่วนนี้เน้นแรงจูงใจของเราในการให้ของขวัญหรือให้การรับใช้

- 1 ซามูเอล 16:7 📖 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:9 📖 สัมพันธ์อย่างไรกับ โมโรไน 7:5–11 (พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจและจะตัดสินเราไม่เฉพาะจากงานของเราเท่านั้น แต่จากความปรารถนาของใจเราด้วย นักศึกษาอาจต้องการทำอ้างโยงข้อความทั้งสามตอน)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ใคร่ครวญในใจเวลาที่พวกเขาให้ของขวัญรับใช้ สวดอ้อนวอน หรือเชื่อฟังพระบัญญัติด้วยความจริงใจ จากนั้นเชื้อเชิญพวกเขาให้เปรียบเทียบประสบการณ์เหล่านั้นกับเวลาที่พวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นด้วยความไม่จริงใจ

- เหตุใดแรงจูงใจของเราจึงสร้างความแตกต่างเมื่อเราให้ของขวัญหรือการรับใช้

โมโรไน 7:12–19 ทุกสิ่งที่ชักชวนให้เราทำดีมาจากพระผู้เป็นเจ้า

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 7:12–19 ในใจและทำเครื่องหมายแต่ละกรณีของคำว่า *ดี* และ *ชั่ว* เขียนหัวข้อต่อไปนี้บนกระดาน *มาจากพระผู้เป็นเจ้า* และ *มาจากมาร* จากนั้นให้นักศึกษาอ่านทวนโมโรไน 7:13, 16–17 โดยมองหาคำแนะนำของมอรมอนเกี่ยวกับวิธีที่เราสามารถบอกได้ว่าสิ่งนั้นมาจากพระเจ้าหรือมาจากมาร (สังเกตว่า โมโรไน 7:16–17 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖) เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดานดังแสดงไว้ในแผนภูมิต่อไปนี้

มาจากพระผู้เป็นเจ้า	มาจากมาร
เชื้อเชิญและชักจูงให้ทำดีอยู่ตลอดเวลา	ชักชวนให้ทำชั่ว
เชื้อเชิญให้รักพระผู้เป็นเจ้า	ชักชวนไม่ให้เชื่อในพระคริสต์

เชื้อเชิญให้รับใช้พรสผู้เป็นเจ้า	ชักชวนไม่ให้รับใช้พรสผู้เป็นเจ้า
ชักชวนให้เชื่อในพรสคริสต์	ชักชวนให้ปฏิเสธพรสคริสต์

นำทางนักศึกษาในการสนทนาว่าจะประยุกต์ใช้ความจริงเหล่านี้ในชีวิตพวกเขาอย่างไร คำถามต่อไปนี้อาจช่วยได้

- แสงสว่างของพระคริสต์ช่วยให้เราตัดสินอย่างยุติธรรมและค้นหาสิ่งดีอย่างขยันหมั่นเพียรอย่างไร (เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจแสงสว่างของพระคริสต์ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาทบทวนบทวิจารณ์สำหรับโมโรไน 7:12–19 ในคู่มือนักศึกษาหน้า 389–390
- ในการประชุมใหญ่สามัญที่ผ่านมา เราได้รับคำแนะนำอะไรบ้างที่ชักชวนเราให้ทำดี
- เพื่อนๆ ช่วยท่านให้รักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยวิธีใดบ้าง

เพื่อเตือนนักศึกษาว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพยายามช่วยพวกเขาให้แบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> "ขอให้เราเริ่มจากสิ่งที่เรารู้ ความดีมาจากพระผู้เป็นเจ้า ความชั่วมาจากมาร [ดู โมโรไน 7:12] อย่างไรก็ดี ทั้งความดีและความชั่วที่กำลังต่อสู้กันในจักรวาลมีพลังไม่เท่ากัน ผู้นำหน้าสิ่งดีทั้งหมดคือพระคริสต์ ...
>
> "ในทางกลับกัน มาร 'ชักชวนให้มนุษย์ทำชั่ว' [โมโรไน 7:17] 'เขาได้ตกจากสวรรค์ ... เศร้าหมองตลอดกาล,' [2 นีไฟ 2:18] และบัดนี้ทำงาน 'เพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา' [2 นีไฟ 2:27] เขาคือผู้กล่าวเท็จและผู้แพ้ [ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:25; ดู Bible Dictionary, "Devil," 656 ด้วย]
>
> "เดชานุภาพของพระผู้ช่วยให้รอดและอำนาจของมารไม่สามารถเทียบกันได้เลย ... อย่างไรก็ตาม บนดาวพระ-เคราะห์ดวงนี้ ความชั่วร้ายได้รับอนุญาตให้อยู่ในตำแหน่งที่มีอิทธิพลในการให้โอกาสเราที่จะเลือกระหว่างความดีกับความชั่ว" (ใน Conference Report, Apr. 2005, 50; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 58)

- เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องจดจำว่าเดชานุภาพของพระคริสต์ยิ่งใหญ่กว่าอำนาจของมาร

โมโรไน 7:19–32 ศรัทธาในพระคริสต์ช่วยให้เรา "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง"

อธิบายว่าพระคัมภีร์มักจะสอนผ่านการกล่าวซ้ำ ให้นักศึกษาอ่านโมโรไน 7:19–21 อย่างใคร่ครวญ โดยมองหาคำแนะนำที่กล่าวซ้ำ (คำแนะนำนั้นคือ "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง")

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเห็นสิ่งที่พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้จากคำแนะนำให้ "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง" เขียนบนกระดานว่า *ยึดมั่น* และ *แตะ* ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งออกมาหน้าชั้น วางพระคัมภีร์มอรมอนเล่มหนึ่งไว้หน้านักศึกษาคนนั้น แล้วขอให้เขาสาธิตความแตกต่างระหว่างยึดมั่นในสิ่งที่ดีกับแตะสิ่งที่ดี

- ข้อความนี้สัมพันธ์กับข้อที่เราเพิ่งศึกษาอย่างไร ท่านคิดว่า "ยึดมั่น" ในพระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไร

กระตุ้นนักศึกษาให้ทำตามคำแนะนำของโมโรไนและ "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง" จริงๆ

ขอให้นักศึกษาอ่านโมโรไน 10:30 เน้นว่าในข้อนี้โมโรไนแนะนำเราให้ "มาหาพระคริสต์" และ "ยึดมั่นในของประทานที่ดีไว้ทุกอย่าง"

ให้นักศึกษาทำอ้างโยงโมโรไน 10:30 กับ โมโรไน 7:20 ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านโมโรไน 7:20 (ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าขณะที่เรารับคำแนะนำให้ยึดมั่นในสิ่งดี เราได้รับการเตือนว่าเราไม่ควรแม้แต่จะแตะสิ่งชั่ว)

- ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ช่วยให้เรายึดมั่นในสิ่งดีและหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีอย่างไร

ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมโรไน 7:22–25

- หากปราศจากพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ เหตุใดเราจึงไม่สามารถรับสิ่งดีใดๆ ได้ (ขณะนักศึกษาสนทนาคำถามนี้ ท่านอาจต้องการให้พวกเขาอ่าน แอลมา 22:13–14)
- ความจริงดังกล่าวมีผลต่อความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์อย่างไร

เขียนเลขข้อต่อไปนี้ไว้บนกระดานโดยไม่ต้องเขียนคำในวงเล็บ

22, 25 (**เทศล่าเทพ**)

23 (**ศาสดาพยากรณ์**)

25 (**พรสัมภีร์แดะศรัทธา**)

26 (**การสวดอ้อนวอน**)

28 (**ศรัทธา**)

32 (**พรสวิญญาณบริสุทธิ์**)

ขอให้นักศึกษาอ่านข้อเหล่านี้ในโมโรไน 7 โดยมองหาพรที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเราจะสามารถมาหาพระองค์และ "ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง" เขียนคำตอบของนักศึกษาไว้บนกระดาน คำตอบที่เป็นไปได้อยู่ในวงเล็บตามรายการข้างต้น

- พรเหล่านี้ช่วยให้ท่านมาหาพระคริสต์อย่างไร

โมโรไน 7:27–39 วันแห่งปาฏิหาริย์ยังไม่หมด

ขอให้นักศึกษาเขียนรายชื่อปาฏิหาริย์ที่พวกเขาเคยอ่านในพระคัมภีร์ ท่านอาจต้องการเขียนคำตอบของพวกเขาไว้บนกระดาน

- ท่านจะตอบคำถามในโมโรไน 7:27 ว่าอย่างไร
- ท่านเคยเห็นปาฏิหาริย์อะไรบ้าง
- ในโมโรไน 7:31 มอรมอนให้เหตุผลอะไรบ้างว่าทำไมเหล่าเทพปรากฏต่อผู้คน (เพื่อเรียกพวกเขามาสู่การกลับใจ เพื่อทำงานแห่งพันธสัญญาของพระบิดา และเพื่อสอน "ภาชนะที่เลือกสรรแล้วของพระเจ้า")

อธิบายว่าใน โมโรไน 7:32–34 มอรมอนระบุปาฏิหาริย์เฉพาะอย่างที่เราแต่ละคนรับได้ ขอให้นักศึกษาระบุปาฏิหาริย์เหล่านี้ (คำตอบอาจได้แก่ การนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สัมฤทธิผลแห่งพันธสัญญา พลังความสามารถในการทำสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ การกลับใจ และความรอด)

- พรเหล่านี้เป็นปาฏิหาริย์อย่างไร

ให้นักศึกษาจับคู่และอ่าน โมโรไน 7:29–35 ขอให้พวกเขาช่วยกันหาขั้นตอนที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อนำปาฏิหาริย์แห่งความรอดมาให้เรา หลังจากให้เวลามากพอแล้ว ให้นักศึกษาแบ่งปันคำตอบกับนักศึกษาคนอื่นๆ ในชั้น ขณะทำเช่นนั้น ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งเขียนสรุปขั้นตอนไว้บนกระดาน อาจเป็นดังนี้

เทศล่าเทพปฏิบัติศาสนกิจแก่ผู้มีศรัทธาแรงกล้า—ภาชนะที่เลือกสรรแล้วของพระเจ้า (ดู ข้อ 29–31)

คนเทศล่านี้ได้รับการเตรียมให้แสดงประจักษ์พยานถึงพระคริสต์ต่อคนอื่นๆ (ดู ข้อ 31)

พระเจ้าทรงเตรียมทางให้ลูกที่เหลือของพระบิดาบนสวรรค์มีศรัทธา (ดู ข้อ 32)

เราคืบใจ มาหาพระคริสต์ รับบัพติศมา แดะมีศรัทธาเพื่อเราจะรอดได้ (ดู ข้อ 34)

- ประจักษ์พยานของท่านจะช่วยคนอื่นๆ เพิ่มพูนศรัทธาของพวกเขาได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาแต่ละคนให้อ่านโมโรไน 7:38–39 และเขียนย่อหน้าสั้นๆ บรรยายสิ่งที่พวกเขาจะทำเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาของพวกเขาในพระคริสต์

โมโรไน 7:44–48 "จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น"

ก่อนชั้นเรียน ให้เตรียมสำเนาแบบประเมินต่อไปนี้

ในระดับ 1–10 ท่านอยู่ระดับใดของการพัฒนาคุณลักษณะแต่ละอย่างของจิตกุศล

(0 = ฉันไม่มีคุณลักษณะนี้ 10 = ฉันทำคุณลักษณะนี้ได้ดีมาก)

วงกลมตัวเลขที่สะท้อนสถานะปัจจุบันของท่านมากที่สุด

อดทนนาน	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
มีน้ำใจ	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่ริษยา	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่ผยอง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่แสวงหาเพื่อตน	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่บุ่นเคืองง่าย	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่คิดชั่ว	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้าสามานย์	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ชื่นชมยินดีในความจริง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ทนทุกสิ่ง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

เชื่อทุกสิ่ง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
หวังทุกสิ่ง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
อดทนทุกสิ่ง	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 7:44, 46 และ 1 โครินธ์ 13:13

- มอรมอนและอัครสาวกเปาโลให้ความสำคัญเพียงใดต่อจิตกุศล

เขียนคำว่า *จิตกุศล* บนกระดาน เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านโมโรไน 7:45–47 (สังเกตว่าข้อ 45 เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ 📖) ขอให้นักศึกษาหยุดครู่หนึ่งหลังจากอ่านคำบรรยายแต่ละคำของจิตกุศล แต่ละครั้งที่หยุด ขอให้นักศึกษาอีกคนหนึ่งเขียนคำบรรยายบนกระดาน (สังเกตว่าคำบรรยายเหล่านี้อยู่ในแบบประเมิน)

ขณะที่นักศึกษาศึกษาข้อเหล่านี้ด้วยกัน ท่านอาจต้องการนำพวกเขาไปที่คำกล่าวของเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ และเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 393–394 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์โอ๊คส์มีอยู่ในดีวีดี Ⓐ ด้วย

- ท่านคิดว่าเหตุใดเราจึงไม่เป็นอะไรเลยถ้าเราไม่มีจิตกุศล

เพื่อช่วยนักศึกษาประเมินว่าพวกเขากำลังพัฒนาจิตกุศลในชีวิตอย่างไร ให้แจกแบบประเมิน เน้นว่าคำตอบของพวกเขาเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ต้องส่งคืน

อ่านและสนทนาโมโรไน 7:48 กับนักศึกษา เน้นว่ามอรมอนสอนเราว่าเราต้องทำอะไรจึงจะ “เปี่ยมด้วยความรักนี้” หรือพัฒนาจิตกุศล

กระตุ้นนักศึกษาให้สำรวจคำตอบในการประเมินตนเองอย่างรอบคอบโดยมีข้อ 48 อยู่ในใจ และทำเครื่องหมายด้านที่พวกเขาต้องการปรับปรุง เชื้อเชิญพวกเขาให้กลับหน้าใบประเมินและเขียนสิ่งที่พวกเขาจะทำเพื่อให้ได้รับความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์และมีจิตกุศลต่อผู้อื่นมากขึ้น

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์พร้อมของจิตกุศล สรุปบทเรียนนี้โดยแบ่งปันคำกล่าวต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

> “ขอให้ทราบว่าพระองค์จะประทานจิตกุศลให้ผู้ที่แสวงหาเท่านั้น ให้ผู้ที่สวดอ้อนวอนทูลขอสิ่งนี้อย่างจริงจังเท่านั้น เฉพาะผู้ที่เป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์เท่านั้น ก่อนที่เราจะเต็มไปด้วยความรักอันบริสุทธิ์นี้ เราต้องเริ่มที่จุดเริ่มต้นด้วยหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ เราต้องมี ‘หนึ่งศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์’ [หลักแห่งความเชื่อ 1:4]” (ใน Conference Report, Oct. 1998, 32; หรือ *เลียโฮนา* ม.ค. 1979 หน้า 29)

แสดงประจักษ์พยานของท่านถึงอิทธิพลของจิตกุศลในชีวิตท่าน

บทที่ 55

โมโรไน 8–9

บทนำ

พระคัมภีร์ช่วงนี้ประกอบด้วยสาส์นสองฉบับที่มอรมอนเขียนถึงโมโรไนบุตรชาย ในสาส์นฉบับแรก มอรมอนเน้นเรื่องพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ช่วยเด็กเล็กให้รอดได้อย่างไร ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจว่าเพราะการชดใช้ "เด็กเล็กๆ บริสุทธิ์" และไม่ต้องรับบัพติศมา (ดูโมโรไน 8:8–12) เมื่อท่านมาถึงช่วงท้ายของสาส์น ท่านสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้ว่าเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตตามหลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณ พวกเขาย่อมตรึงแน่นอยู่กับความชอบธรรมตลอดชีวิตและพร้อมกลับไปที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

ในสาส์นฉบับที่สอง มอรมอนเศร้าโศกกับสภาพเลวทรามของชาวนีไฟและชาวเลมันในสมัยของเขา และเพิ่มเติมคำแนะนำและคำปลอบโยนสำหรับคนที่ยังคงชอบธรรมในช่วงที่ยากลำบาก มอรมอนและโมโรไนยังคงซื่อสัตย์แม้จะแวดล้อมด้วยบาปร้ายแรง คำเขียนของมอรมอนเปิดโอกาสอันดียิ่งให้เน้นความสำคัญของความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมโดยไม่คำนึงถึงความชั่วร้ายรอบตัวเรา

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เด็กเล็กๆ ไม่ต้องรับบัพติศมาเพราะพวกเขา "มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์" (ดู โมโรไน 8:4–24)
- ศรัทธาในพระคริสต์ การกลับใจ บัพติศมา และการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์นำเราไปหาพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมโรไน 8:25–26)
- ความโกรธแยกเราจากพระวิญญาณของพระเจ้า (ดู โมโรไน 9:1–21)
- ตามศรัทธาของเรา พระเยซูคริสต์จะทรงยกเราขึ้นแม้เมื่อเราแวดล้อมไปด้วยความชั่วร้ายอย่างยิ่ง (ดู โมโรไน 9:22–26)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมโรไน 8:4–24 เด็กเล็กๆ ไม่ต้องรับบัพติศมาเพราะพวกเขา "มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์"

ขอให้นักศึกษานึกถึงครั้งสุดท้ายที่พวกเขาอุ้มทารกแรกเกิด เชื้อเชิญพวกเขาให้บอกคำที่จะใช้บรรยายประสบการณ์นั้นหรือคำที่จะใช้บรรยายเด็กแรกเกิด

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 29:46–47 ขอให้นักศึกษาอธิบายข้อเหล่านี้ด้วยคำพูดของพวกเขาเอง

บอกนักศึกษาว่าขณะที่สังคมชาวนีไฟวนลงไปสู่ความชั่วร้าย มอรมอนเขียนสาส์นฉบับหนึ่งถึงโมโรไนบุตรชายเกี่ยวกับการโต้เถียงในศาสนจักรเรื่องบัพติศมาทารก

แนะนำนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 8:4–24 เป็นส่วนตัวโดยขีดเส้นเน้นคำแนะนำที่พวกเขาค้นพบเกี่ยวกับเด็กเล็กๆ และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ จากนั้นให้พวกเขาทำงานเป็นส่วนตัวหรือเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยเขียนข้อความมากเท่าที่จะมากได้ว่าเหตุใดเด็กเล็กๆ ไม่ต้องรับบัพติศมา เพื่อให้พวกเขาเริ่มทำ ท่านอาจจะอ่านโมโรไน 8:8 และเขียนบนกระดานว่า *เด็กเล็กๆ บริสุทธิ์*

หลังจากนักศึกษามีเวลาศึกษาข้อ 8–24 แล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันข้อความให้กัน

- คำกล่าวเหล่านี้แสดงให้เห็นพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าในทางใด
- เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากถ้อยคำของมอรมอนเกี่ยวกับคนที่ "ปราศจากกฎ" (ดู โมโรไน 8:22)

เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของข้อความเหล่านี้ดีขึ้น ท่านอาจแบ่งปันคำอธิบายต่อไปนี้บางส่วนหรือทั้งหมด

"เด็กเล็กๆ ... ไม่สามารถทำบาป" (โมโรไน 8:8) เพราะเหตุใด เพราะพวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า (ดู คพ. 29:47) ถ้าพวกเขาทำผิดบางอย่าง การกระทำของพวกเขาไม่ถือว่าเป็นบาป การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ครอบคลุมการทำผิดของคนที่ยังรับผิดชอบไม่ได้

"[พระคริสต์] จึงนำคำสาปแช่งต่ออาดัมไปจากพวกเขา" (โมโรไน 8:8) การล่วงละเมิดของอาดัมนำความตายทางร่างกาย (การแยกร่างกายจากวิญญาณ) และความตายทางวิญญาณ (การแยกจากพระผู้เป็นเจ้า) มาสู่มวลมนุษย์ โดยผ่านการชดใช้ พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะความตายเหล่านี้—ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตและทุกคนจะกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู ฮีลามัน 14:15–19; มอรมอน 9:12–13) เด็กเล็กๆ ได้รับผลกระทบจากการตก แต่การชดใช้ไถ่พวกเขา—และคนทั้งปวง—จากการตก เด็กเล็กๆ ไม่ได้รับโทษเพราะการล่วงละเมิดของอาดัม (ดู หลักแห่งความเชื่อ 1:2)

"เป็นการลบหลู่อย่างรุนแรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า [ที่จะ] ให้บัพติศมาเด็กเล็กๆ" (โมโรไน 8:9) เพราะเหตุใด เนื่องจากการชดใช้ครอบคลุมการทำผิดของเด็กที่รับผิดชอบไม่ได้ การให้บัพติศมาพวกเขาจึงแสดงให้เห็นว่าขาดศรัทธาในเดชานุภาพแห่งการชดใช้ มอรมอนกล่าวว่าเราควรให้บัพติศมาเฉพาะคนที่ "สามารถทำบาป" (โมโรไน 8:10)

"เด็กเล็กๆ ไม่สามารถกลับใจได้" (โมโรไน 8:19) การกลับใจมีไว้สำหรับคนที่รู้จักผิดชอบ เด็กที่อายุต่ำกว่าแปดขวบและคนที่พิการทางสมองที่อายุสมองน้อยกว่าแปดขวบไม่ต้องมีการกลับใจ

เป็นพยานถึงความรักและพระเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ในการจัดหาวิธีเพื่อการไถ่เด็กเล็กๆ และเพื่อให้ทุกคนที่ไม่สามารถรับผิดชอบการกระทำของตนในความเป็นมรรตัยได้อย่างเต็มที่

โมโรไน 8:25–26 ศรัทธาในพระคริสต์ การกลับใจ บัพติศมา และการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์นำเราไปหาพระผู้เป็นเจ้า

นำไม้อันหนึ่งมาชั้นเรียน ที่ปลายไม้ด้านหนึ่งเขียนว่า *การกระทำ* และปลายอีกด้านหนึ่งเขียนว่า *ผล* เพื่อนำเข้าสู่โมโรไน 8:25–26 ให้หยิบตรงปลายไม้ที่เขียนว่า *การกระทำ* ขึ้นมา ให้นักศึกษาเห็นว่าเมื่อท่านหยิบปลายด้านหนึ่ง ท่านก็หยิบปลายอีกด้านหนึ่งขึ้นมาเช่นกัน ขอให้นักศึกษาบอกหลักธรรมที่บทเรียนอุปกรณ์เรื่องนี้แสดงให้เห็น (การกระทำมีผลตามมาเสมอ)

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เสนอแนะตัวอย่างของการเลือกทั้งดีและไม่ดีที่ผู้คนจะทำและตัวอย่างที่แสดงว่าการเลือกเหล่านั้นส่งผลกระทบต่ออนาคตของพวกเขาได้อย่างไร

- อะไรน่าจะเป็นผลดีที่สุดสำหรับการกระทำทุกอย่างของท่านบนโลกนี้

อธิบายว่าในโมโรไน 8:25–26 มอรมอนระบุการเลือกที่ชอบธรรมและผลของการเลือกเหล่านั้น ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ให้คนที่เหลือมองหาตัวอย่างของการกระทำและผลในข้อเหล่านี้เขียนไว้บนกระดาน โดยวาดลูกศรระหว่างการกระทำกับผลดังแสดงไว้ในแผนภูมิต่อไปนี้ (ท่านอาจต้องการแสดงให้ดูหนึ่งหรือสองตัวอย่างก่อนที่นักศึกษาจะอ่านข้อเหล่านี้)

การกลับใจและศรัทธา →	บัพติศมาและการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์
การทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์ →	การปลดบาป
การปลดบาป →	ความอ่อนโยนและความนอบน้อมแห่งใจ
ความอ่อนโยนและความนอบน้อมแห่งใจ →	การมาเยือนของพรวิญญาณบริสุทธิ์
การมาเยือนของพรวิญญาณบริสุทธิ์ →	ความหวังและความรักอันบริบูรณ์ ซึ่งอดทนโดยความขยันหมั่นเพียรต่อการสวดอ้อนวอนจนที่สุดจะมาถึงเมื่อเราจะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า

- การกระทำเหล่านี้นำไปสู่พรที่มอรมอนระบุไว้ในทางใด
- หลักธรรมบางประการที่เขียนไว้บนกระดานเป็นวัฏจักรไม่ใช่เหตุการณ์เดี่ยวๆ ในทางใด

เตือนชั้นเรียนว่า โมโรไน 8:22 กล่าวว่า "เด็กเล็กๆ" และคนที่ "ปราศจากกฎ" "มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์" ผ่านพลังแห่งการไถ่ของพระองค์

- สำหรับท่านแล้ว "มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์" หมายความว่าอย่างไร
- หลักธรรมบนกระดานช่วยให้เราทุกคน "มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์" อย่างไร

โมโรไน 9:1–21 ความโกรธแยกเราจากพระวิญญาณของพระเจ้า

เชื้อเชิญนักศึกษาให้พิจารณาด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อเราเมื่อเรารู้สึกโกรธ ตัวอย่างเช่น ขอให้พวกเขาอธิบายว่าความโกรธส่งผลอย่างไรเมื่อพวกเขา

1. ปิดประตู
2. รับโทรศัพท์
3. เดินไปตามถนน
4. พูดคุยกับคนอื่นๆ
5. สวดอ้อนวอน

6. อ่านพระคัมภีร์

7. รู้สึกต่อผู้อื่น

8. รู้สึกต่อตนเอง

9. รู้สึกถึงพระวิญญาณ

เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 9:3 โดยมองหาข้อสังเกตของมอรมอนเกี่ยวกับชาวนีไฟ

- ท่านคิดว่าการที่ชาวนีไฟไม่ยอมกลับใจน่าจะเกี่ยวข้องอย่างไรกับความรู้สึกโกรธกันของพวกเขา

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่านโมโรไน 9:4

- ท่านคิดว่าเหตุใดบางครั้งคนไม่ชอบธรรมจึงตอบสนองพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความโกรธ
- ความโกรธสามารถเข้ามาในชีวิตเราได้อย่างแยบยลด้วยวิธีใดบ้าง

ขอให้นักศึกษาแบ่งปันวิธีที่พวกเขาพบเพื่อควบคุมหรือหลีกเลี่ยงความโกรธ

ชี้ให้เห็นว่าความโกรธส่งผลเสียอย่างมากได้ เชื้อเชิญนักศึกษาให้อ่านโมโรไน 9:5, 9–11, 18–20 ในใจโดยสังเกตการกระทำหรือเจตคติที่อาจเป็นผลจากความโกรธของชาวนีไฟ หลังจากนักศึกษามีเวลาอ่านและคิดแล้ว เชื้อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งที่พบ คำตอบอาจได้แก่

ข้อ 5—ไม่กลัวความตาย ไม่มีความรักต่อกัน กระหายเลือดและการแก้แค้นอยู่ตลอดเวลา

ข้อ 9—ไม่สนใจเรื่องพรหมจรรย์และความบริสุทธิ์

ข้อ 11—ปราศจากอารยธรรม

ข้อ 18—ไม่มีระเบียบและไม่มีความเมตตา

ข้อ 19— มิจฉาทิฐิ ความป่าเถื่อน เบิกบานในทุกสิ่งนอกจากสิ่งที่ดี

ข้อ 20—ปราศจากหลักธรรม มีใจเกินกว่าจะรู้สึก

ท่านสามารถใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อสำรวจประเด็นดังกล่าวเพิ่มเติม

- ท่านคิดว่า “มีใจเกินกว่าจะรู้สึก” หมายความว่าอะไร (ดูคำกล่าวของเอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์และประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ในคู่มือนักศึกษาหน้า 398–399)
- ท่านเห็นหลักฐานอะไรในโลกที่ยืนยันว่าบางคนมีใจเกินกว่าจะรู้สึก
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นคนมีใจเกินกว่าจะรู้สึก

ท่านอาจใช้เวลาสักครู่เพื่อเปรียบเทียบคำบรรยายของมอรมอนเกี่ยวกับสังคมชาวนีไฟในข้อเหล่านี้กับคำบรรยายของเขาเกี่ยวกับผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ใน โมโรไน 7:3–4

โมโรไน 9:22–26 ตามศรัทธาของเรา พระเยซูคริสต์จะทรงยกเราขึ้นแม้เมื่อรอบตัวเราแวดล้อมไปด้วยความชั่วร้ายอย่างยิ่ง

นำเสื้อชูชีพมาด้วย (หรือให้ดูรูปหรือบรรยายให้ฟัง)

ถามชั้นเรียนว่าเหตุใดแม้แต่คนว่ายน้ำเป็นก็อาจต้องการใช้เสื้อชูชีพในน้ำลึก (ในระหว่างการสนทนา ชี้ให้เห็นว่าเมื่อเราใช้เสื้อชูชีพอย่างถูกต้อง เสื้อดังกล่าวจะกันไม่ให้เราจมน้ำ ไม่ว่าน้ำจะลึกเพียงใดหรือคนว่ายน้ำจะอ่อนแรงแค่ไหน)

เชิญนักศึกษาสองสามคนอ่านโมโรไน 9:22, 25–26 ก่อนจะอ่าน ขอให้นักศึกษาที่เหลือมองหา “เสื้อชูชีพ” ทางวิญญาณที่มอรมอนและโมโรไนใช้

นักศึกษาพึงเห็นว่าศรัทธาที่มอรมอนและโมโรไนมีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ปกปักรักษาพวกเขาทางวิญญาณ เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันวลีจากข้อ 22 และ 25–26 ซึ่งแสดงให้เห็นศรัทธาอันยิ่งใหญ่นี้ คำตอบของนักศึกษาอาจได้แก่

ข้อ 22—“พ่อเสนอลูกต่อพระผู้เป็นเจ้า . . . พ่อวางใจในพระคริสต์ว่าลูกจะได้รับการช่วยให้รอด . . . พ่อสวดอ้อนวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์จะทรงไว้ชีวิตลูก”

ข้อ 25— “จงซื่อสัตย์ในพระคริสต์ . . . ขอให้พระคริสต์ทรงยกลูกขึ้น . . . ขอให้ความทุกขเวทนาและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์, และการแสดงพระวรกายต่อบรรพบุรุษของเรา, และพระเมตตาและความอดกลั้นของพระองค์, และความหวังในรัศมีภาพของพระองค์และชีวิตนิรันดร์, จงสถิตอยู่ในใจลูกตลอดกาล.”

ข้อ 26—“ขอให้พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา . . . และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา . . . จะอยู่, และจะสถิตอยู่กับลูกตลอดกาล.”

- การท้าทายของเราคล้ายคลึงกับการท้าทายที่มอรมอนและโมโรไนประสบในด้านใด
- การตอบสนองการท้าทายของมอรมอนช่วยเราได้อย่างไร

เชิญนักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมโรไน 9:6

- ข้อนี้สะท้อนศรัทธาของมอรมอนอย่างไร

ขณะนักศึกษาตอบ ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าเมื่อศรัทธาที่เรามีต่อพระผู้เป็นเจ้าแรงกล้า การกระทำของผู้อื่นจะไม่ขัดขวางเราให้ทำสิ่งถูกต้อง

ให้นักศึกษาใช้เวลาสักสองสามนาทีไตร่ตรองว่าพวกเขาจะยังคงพัฒนาศรัทธาต่อไปอย่างไรเพื่อให้พวกเขาอยู่เหนือโลกและบรรลุพันธกิจส่วนตัวบนแผ่นดินโลก ท่านอาจต้องการกระตุ้นพวกเขาให้บันทึกความคิดของพวกเขาเป็นลายลักษณ์อักษร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันประจักษ์พยานว่าศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ให้พลังพวกเขาเอาชนะความชั่วร้ายของโลกอย่างไร

บทที่ 56

โมโรไน 10

บทนำ

ในประจักษ์พยานสุดท้ายของโมโรไน เขาแนะนำเราให้เอาใจใส่หลักธรรมสามประการ หนึ่ง เขาเขียนเกี่ยวกับความสำคัญของการรู้ความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนด้วยตนเอง เมื่อท่านมาถึงตอนจบของหลักสูตรพระคัมภีร์มอรมอนปีนี้ ท่านสามารถช่วยนักศึกษาให้ใคร่ครวญประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนของพวกเขา พวกเขาเคยสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับความจริงของหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้หรือไม่ ประจักษ์พยานของพวกเขาเติบโตหรือไม่

สอง โมโรไนเน้นเรื่องการแสวงหาของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้ลูกที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ ขณะศึกษาและสนทนาหลักธรรมนี้ นักศึกษาจะได้เห็นความหลากหลายและความกว้างของประทานฝ่ายวิญญาณที่มีให้พวกเขา

สุดท้าย โมโรไนแนะนำเราให้ “มาหาพระคริสต์” เพื่อเราจะ “ดีพร้อมในพระคริสต์” และ “บริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน” (โมโรไน 10:32–33)

หลักคำสอนและหลักธรรมบางประการ

- เมื่อเราทูลถามด้วยศรัทธา พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนให้ประจักษ์ต่อเราโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู โมโรไน 10:1–7)
- พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญญาณให้คนซื่อสัตย์ (ดู โมโรไน 10:8–30)
- การชดใช้ทำให้เราดีพร้อมเมื่อเรามาหาพระคริสต์ (ดู โมโรไน 10:30–33)

ข้อเสนอแนะสำหรับการสอน

โมโรไน 10:1–7 เมื่อเราทูลถามด้วยศรัทธา พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนให้ประจักษ์ต่อเราโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อธิบายว่า โมโรไน 10 ประกอบด้วยข่าวสารสุดท้ายของโมโรไน ข่าวสารส่วนแรกเน้นเรื่องการได้ประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอน ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โมโรไน 10:3–5 หรือท่องจากความทรงจำ

- ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ อะไรคือบทบาทของแต่ละบุคคลในการแสวงหาประจักษ์พยาน
- การมี “ใจจริง” หมายความว่าอย่างไร มี “เจตนาแท้จริง” หมายความว่าอย่างไร
- อะไรคือบทบาทของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยให้เราได้รับประจักษ์พยาน
- พระวิญญาณจะเป็นพยานต่อเราด้วยวิธีใดบ้าง
- คำสัญญาของโมโรไนยังคงประยุกต์ใช้กับเราได้อย่างไรแม้หลังจากเรามีประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนแล้ว

แบ่งปันข้อสังเกตของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ว่าท่านได้รับประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนอย่างไร (ดูในคู่มือนักศึกษาหน้า 401 ดูดีวีดี Ⓐ ด้วย)

- โมโรไน 10:3–5 สอนอะไรเกี่ยวกับการได้รับหรือทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็ง
- ตามที่ประธานแพคเกอร์กล่าว เหตุใดจึงไม่ฉลาดที่จะคาดหวังประสบการณ์อันน่าตื่นตาตื่นใจทางวิญญาณเมื่อแสวงหาประจักษ์พยาน
- ประธานแพคเกอร์สอนว่า “หากท่านบำรุงเลี้ยง [ประจักษ์พยาน] มันจะเติบโต และหากท่านไม่บำรุงเลี้ยง มันจะเหี่ยวแห้งไป” (ใน Conference Report, Apr. 2005, 7; หรือ *เลียโฮนา* พ.ค. 2005 หน้า 9) ท่านคิดว่า บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานหมายความว่าอย่างไร เหตุใดประจักษ์พยานจึงเหี่ยวแห้งถ้าไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยง

เพื่อสนทนาเพิ่มเติมว่าเราจะได้รับและทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งผ่านการศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร ท่านอาจแบ่งปันคำกล่าวของเอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีในคู่มือนักศึกษาหน้า 401–402 และคำกล่าวของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ หน้า 402 คำกล่าวของเอ็ลเดอร์แมคคองกีมีอยู่ในดีวีดี Ⓑ ด้วย

เชื้อเชิญนักศึกษาให้แบ่งปันว่าพวกเขาได้ทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้รับประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอน

โมโรไน 10:8–30 พระเจ้าทรงมอบของฝ่ายประทานฝ่ายวิญญาณให้คนซื่อสัตย์

อธิบายว่าในประจักษ์พยานสุดท้ายของเขา โมโรไนสอนความสำคัญเกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณ เขียนพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้บนกระดาน

โมโรไน 10:9–18

คพ. 46:13–25

1 **โครินธ์** 12:8–11

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสามกลุ่ม ขอให้แต่ละกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งช่วงที่เขียนไว้บนกระดาน ให้แต่ละกลุ่มระบุของประทานแห่งพระวิญญาณที่ระบุไว้ในช่วงพระคัมภีร์ของพวกเขา มอบหมายให้นักศึกษาคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบของกลุ่มไว้บนกระดาน

- ท่านเห็นความคล้ายคลึงอะไรบ้างระหว่างรายการทั้งสาม ท่านเห็นความแตกต่างอะไรบ้าง

อธิบายว่าของประทานฝ่ายวิญญาณมีมากกว่าที่กล่าวไว้ในบทเหล่านี้ ขอให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านคำกล่าวของเอ็ลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตันในคู่มือนักศึกษาหน้า 402–403

- ตามที่กล่าวไว้ในโมโรไน 10:8 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:8–12 เหตุใดพระเจ้าทรงแบ่งปันของประทานเหล่านี้

เชื้อเชิญนักศึกษาให้เล่าตอนที่พวกเขาเห็นผู้คนได้ประโยชน์จากของประทานอย่างใดอย่างหนึ่ง

ท่านอาจต้องการชี้ให้เห็นว่าโมโรไนสอนว่าของประทานฝ่ายวิญญาณมาถึงแต่ละคนตามความปรารถนาของบุคคลนั้น (ดู โมโรไน 10:17) เช่นเดียวกับพรทั้งหมด ของประทานฝ่ายวิญญาณมาตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วย (ดู 3 นีไฟ 18:20; โมโรไน 7:33) พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าเราควรแสวงหาของประทานเหล่านี้อย่างตั้งใจจริง (ดู คพ. 46:8)

- เหตุใดจึงควรแสวงหาของประทานแห่งพระวิญญาณ ท่านคิดว่าเราต้องทำอะไรเพื่อแสวงหาของประทานเหล่านี้

ให้นักศึกษาอ่านโมโรไน 10:19–20, 24 และระบุเหตุผลว่าทำไมบางครั้งจึงนำของประทานแห่งพระวิญญาณไปจากผู้คน

ถ้านักศึกษามีคำถามเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงแบ่งปันให้พวกเขา กระตุ้นพวกเขาให้อ่านในคู่มือนักศึกษา หน้า 402–403

โมโรไน 10:30–33 การชดใช้ทำให้เราดีพร้อมเมื่อเรามาหาพระคริสต์

เขียนบนกระดานว่า *เหตุการณ์ครั้งเดียว* และ *กระบวนการชั่วชีวิต*

- “มาหาพระคริสต์” หมายความว่าอย่างไร

ดึงความสนใจของนักศึกษามายังคำที่ท่านเขียนไว้บนกระดาน และเชื้อเชิญพวกเขาให้ไตร่ตรองคำถามนี้

- การมาหาพระคริสต์เป็นเหตุการณ์ครั้งเดียวหรือกระบวนการชั่วชีวิต

เขียนชื่อต่อไปนี้บนกระดาน (หรือเขียนชื่อบุคคลอื่นในพระคัมภีร์มอรมอนถ้าท่านชื่นชอบมากกว่า)

อีนัส

ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามิน

แอลมาผู้บุตร

กษัตริย์ลาโมไน

บิดาของกษัตริย์ลาโมไน

ซาวไซริม

- เหตุการณ์ครั้งเดียวเหตุการณ์ใดที่ช่วยให้แต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนี้มาหาพระคริสต์
- ท่านเห็นหลักฐานอะไรยืนยันว่าแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนี้ประสบกระบวนการชั่วชีวิตของการมาหาพระคริสต์เช่นกัน

ขอให้นักศึกษาอ่าน โมโรไน 10:30, 32–33

- โมโรไนแนะนำเราให้ทำอะไรเพื่อเราจะ “ดีพร้อมในพระคริสต์”
- วลีใดในข้อ 33 พูดถึงคนที่ได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระคริสต์ (คำตอบอาจได้แก่ “ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์” “การปลดบาปของท่าน” และ “บริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน”)
- เราจะจำเหตุการณ์ทางวิญญาณของชีวิตเราที่นำเรา “มาหาพระคริสต์และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์” ได้อย่างไร

เชื้อเชิญนักศึกษาให้ยกตัวอย่างว่าพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้พวกเขาใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นและพยายามได้รับการ “ทำให้ดีพร้อมในพระองค์” อย่างไร

โมโรไน 10:27, 34 ประจักษ์พยานสุดท้ายของโมโรไน

ให้นักศึกษาอ่าน โมโรไน 10:27, 34

- ถ้อยคำของโมโรไนออกมาประหนึ่งท่านกำลังพูดออกมาจากภัสมธุลีอย่างไร

ให้นักศึกษาอ่าน 2 นีไฟ 3:18–20 และทำอ้างโยงกับ โมโรไน 10:27

- ถ้าท่านเขียนประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนให้ผู้คนในสมัยของเรา ท่านจะเขียนอะไร

กระตุ้นนักศึกษาแต่ละคนให้เขียนประจักษ์พยานของตนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนไว้ด้านหลังคู่มือนักศึกษาหรือในบันทึกส่วนตัว ท่านอาจกระตุ้นนักศึกษาให้แสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนในระหว่างการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานครั้งต่อไปด้วย สุดท้าย ใช้โอกาสนี้แสดงประจักษ์พยานของท่านเองเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน กระตุ้นนักศึกษาให้ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนไปชั่วชีวิต

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

THAI
4 02324 84425 2
32484 425